

Openbaring 18: de luide roep – 2018-2030

*‘Ze is gevallen, ze is gevallen,
Babylon de Grote!’ »
“Kom uit haar midden, mijn volk...”*

Samuël presenteert

**Leg
Daniël en Openbaring
aan mij uit**

**Profetische bewijzen dat God
bestaat**

**Zijn ultieme openbaringen voor
zijn uitverkorenen**

**In dit werk: Zijn project - Zijn
oordeel**

Versie: 23-09-2023 (7-7^e -5994)

*“ En ik hoorde de stem van een man midden in Ulai;
hij huilde en zei: Gabriël, leg hem het visioen uit ” Daniël
8:16.*

Toelichting op de omslag

Van boven naar beneden: Boodschappen van de drie engelen uit Openbaring 14.

Dit zijn drie waarheden uit het boek Daniël, geopenbaard aan de heiligen na het proces van de lente van 1843 en na dat van 22 oktober 1844. De vroege adventisten negeerden de rol van de sabbat en konden de ware betekenis van deze boodschappen niet begrijpen. Adventisten die op de wederkomst van Christus wachtten, hadden hun ervaring in verband gebracht met de ‘ **middernachtskreet** ’ of ‘ *midden in de nacht* ’, geciteerd in de gelijkenis van de ‘ *tien maagden* ’ uit Mattheüs 25:1 tot 13, waar de aankondiging van de ‘ *terugkeer* ’ van de *Bruidegom* ” wordt genoemd.

- 1- **Het thema van het oordeel** wordt ontwikkeld in Dan.8:13-14 en het onderwerp van de boodschap van de eerste engel in Openb.14:7: “ *Vrees God en geef hem eer, want het uur van zijn oordeel is gekomen en aanbid hem die dit heeft gedaan.*” *de aarde, de hemel en de waterbronnen!* »: de terugkeer naar de zaterdag, de enige echte zevende dag van de goddelijke orde, de Joodse sabbat en wekelijkse rustdag, wordt door God vereist in het vierde van zijn tien geboden.
- 2- **De veroordeling van het pauselijke Rome**, de “ *kleine hoorn* ” en de “ *andere koning* ” uit Daniël 7:8-24 en 8:10-23 tot 25, dat in de boodschap van de tweede engel van Apo de naam “ *Babylon de grote* ” krijgt. 14:8: “ *Babylon de Grote is gevallen, zij is gevallen!* ”: voornamelijk vanwege de zondag, de voormalige "dag van de zon", geërfd van keizer Constantijn I, ^{die} deze op 7 maart 321 instelde. Maar deze uitdrukking " *hij viel* " wordt gerechtvaardigd door de openbaring van de vervloekte aard ervan door God zoals hij introduceerde het na 1843, in 1844, bij zijn adventistische dienaren door de praktijk van de verlaten sabbat te herstellen. ‘ *Ze is gevallen* ’ betekent: ‘ze is meegenomen en verslagen.’ De God van de waarheid kondigt zo zijn overwinning aan op het kamp van religieuze leugens.
- 3- **Het thema van het laatste oordeel**, waar “ *het vuur van de tweede dood* ” de christelijke rebellen treft. Dit is het beeld dat gepresenteerd wordt in Dan.7:9-10, het thema wordt uitgewerkt in Openb.20:10-15, en het is het onderwerp van de boodschap van de derde engel in Openb.14:9-10: “ *En een andere, een derde engel volgde hen en zei met luide stem: Als iemand*

het beest en zijn beeld aanbidt en een merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand krijgt , zal hij ook de wijn van de toorn van God drinken, die zonder water is uitgeschonken. mengsel in de beker van zijn toorn, en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel, voor de heilige engelen en voor het Lam " : Hier wordt de zondag geïdentificeerd met het " merkteken van het beest " .

Let op de identieke overeenkomst tussen de nummers van de bedoelde verzen in Daniël 7: 9-10 en Openbaring 14: 9-10.

De vierde engel : hij verschijnt alleen in Apo.18, waar hij de laatste verkondiging afbeeldt van de drie voorgaande adventistische boodschappen die profiteren van al het goddelijke licht dat ze sinds 1994 is komen verlichten en tot aan het einde van de wereld, dat wil zeggen tot aan het einde van de wereld. lente 2030 Dit is de rol die dit werk moet spelen. Het licht dat het verlichtte, onthult de opeenvolgende schulden: van de katholieke religie, sinds 538; van de protestantse religie, sinds 1843; en het officiële adventistische instituut, sinds 1994. Al deze geestelijke valpartijen hadden in hun tijd de oorzaak: de weigering van het licht voorgesteld door de Heilige Geest van God in Jezus Christus. “ *In de tijd van het einde* ”, genoemd in Dan.11:40, brengt de Katholieke Kerk in haar vloek alle religieuze groeperingen samen, christelijk of niet, die haar bediening en haar gezag erkennen; dit onder auspiciën van de zogenaamde ‘oecumenische’ alliantie waartoe, na het protestantisme, het officiële adventisme zich in 1995 heeft aangesloten.

2 Korintiërs 4:3-4

“ ...Als ons evangelie nog steeds versluierd is, is het ook versluierd voor degenen die verloren gaan; voor de ongelovigen wier intelligentie de God van deze tijd heeft verblind, zodat zij de pracht van het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, die het beeld van God is, niet zien . »

“En als het profetische woord verkeerd begrepen blijft, zal dat alleen zo blijven voor degenen die verloren moeten gaan”

Als samenvatting van de openbaringen die in dit document worden gepresenteerd, weet u ook dat, om “ heiligheid te rechtvaardigen ”, sinds de lente van 1843 opgericht door het decreet van de schepper en wetgever God van Daniël 8:14, volgens zijn “ eeuwige evangelie ”,

over de hele aarde, iedere man en iedere vrouw,

moet gedoopt worden in de naam van Jezus Christus door totale onderdompeling om goddelijke genade te verkrijgen,

moet de zaterdag in acht nemen, de zevende dag sabbatsrust, geheiligd door God in Genesis 2, en het vierde ^{van} zijn tien geboden aangehaald in Exodus 20; dit, om zijn genade te behouden,

moet de goddelijke morele wetten en spijswetten respecteren die zijn voorgeschreven in de Bijbel, in Genesis 1:29 en Leviticus 11, (heiligheid van het lichaam)

en mag “ zijn profetisch woord niet verachten ”, om “ de Geest van God niet uit te doven ” (1 Thess. 5:20).

Iedereen die niet aan deze criteria voldoet, wordt door God veroordeeld tot het ondergaan van de ‘ *tweede dood* ’, beschreven in Openbaring 20.

Samuel

LEG UIT – MIJ DANIEL EN APOCALYPS

Paginering van de behandelde onderwerpen

Eerste deel: voorbereidende aantekeningen

Maakt gebruik van automatisch zoeken naar paginanummers van de gebruikte software

Titelpagina	_
07	Presentatie
12	God en zijn creaties
13	De Bijbelse grondslagen van de waarheid
16	Fundamentele opmerking : 7 maart 321, de vervloekte dag van de zonde
26	Het getuigenis van God gegeven op aarde
28	Let op : Verwar martelaarschap niet met straf
29	Genesis: een essentiële profetische samenvatting
30	Geloof en ongeloof
33	Voedsel voor het geschikte weer
37	De geopenbaarde geschiedenis van het ware geloof
39	Vorbereidende aantekeningen voor het boek Daniël
41	Het begint allemaal in Daniël – HET BOEK DANIEL
42	Daniël 1 - Aankomst van Daniël in Babylon

- 45 Daniël 2 - *Het beeld* van het visioen van koning Nebukadnezar
- 56 Daniël 3 - De drie metgezellen in *de oven*
- 62 Daniël 4 - de koning vernederd en bekeerd
- 69 Daniël 5 - Het oordeel van koning Belsazar
- 74 Daniël 6 - Daniël in *de leeuwenkuil*
- 79 Daniël 7 - *De vier dieren* en de *kleine* pauselijke hoorn
- 90 Daniël 8 - Pauselijke identiteit bevestigd – het goddelijke besluit van Dan.8:14.
- 103 Daniël 9 - De aankondiging van de tijd van de aardse bediening van Jezus Christus.
- 121 Daniël 10 - Aankondiging van de *grote ramp* - Visioenen van de ramp
- 127 Daniël 11 - De zeven oorlogen van Syrië.
- 146 Daniël 12 - De universele missie van de adventisten geïllustreerd en gedateerd.
- 155 Inleiding tot profetische symboliek
- 158 Adventisme
- 163 De eerste blik op de Apocalyps
- 167 De symbolen van Rome in de profetie
- 173 Licht op de sabbat
- 176 Gods besluit van Daniël 8:14
- 179 Voorbereiding op de Apocalyps
- 183 De Apocalyps in samenvatting
- 188 **Tweede deel: de gedetailleerde studie van de Apocalyps**
- 188 **Openbaring 1** : Proloog - De terugkeer van Christus - Het thema van de adventisten
- 199 **Openbaring 2** : De gemeente van Christus vanaf het begin tot 1843
- 199 1e periode: *Efeze* - 2e periode : *Smyrna* - 3e periode : *Pergamon* - 4e tijdperk : *Thyatira*
- 216 **Openbaring 3** : De gemeente van Christus sinds 1843 – het apostolische christelijke geloof hersteld
- 216 5e periode : *Sardis* - 6e periode : *Philadelphia* -
- 223 Het lot van het adventisme onthuld in het eerste visioen van Ellen G. White
- 225 7e tijdperk : *Laodicea*
- 229 **Openbaring 4** : hemels oordeel
- 232 Opmerking : GODDELIJKE WET profeteert
- 239 **Openbaring 5** : de Mensenzoon
- 244 **Openbaring 6** : Actoren, goddelijke straffen en tekenen uit de tijd van het christelijke tijdperk - De eerste 6 zegels
- 251 **Openbaring 7** : Zevende-dags Adventisme verzegeld met het “ *zegel van God* ”: de sabbat en het geheime “ *zevende zegel* ”.
- 259 **Openbaring 8** : De eerste vier “ *trompetten* ”
- 268 **Openbaring 9** : De 5e en 6e “ *trompetten* ”
- 268 de 5e “ *trompet* ”
- 276 de 6e “ *trompet* ”
- 286 **Openbaring 10** : het “ *kleine open boek* ”

- 291 Einde van het eerste deel van de Openbaring
Tweede deel: de ontwikkelde thema's
- 292 **Openbaring 11** : pauselijke regering - nationaal atheïsme - de 7e “
trompet”
- 305 **Openbaring 12** : het grote centrale plan
- 313 **Openbaring 13** : de valse broeders van de christelijke religie
- 322 **Openbaring 14** : De tijd van het zevendedagsadventisme
- 333 **Openbaring 15** : Het einde van de proeftijd
- 336 **Openbaring 16** : *De zeven laatste plagen van Gods toorn*
- 345 **Openbaring 17** : de prostituee wordt ontmaskerd en geïdentificeerd
- 356 **Openbaring 18** : de prostituee krijgt haar straf
- 368 **Openbaring 19** : de *strijd in Armageddon* van Jezus Christus
- 375 **Openbaring 20** : de *duizend jaar* van het 7e millennium en het laatste oordeel
- 381 **Openbaring 21** : het verheerlijkte *Nieuwe Jeruzalem* gesymboliseerd
- 392 **Openbaring 22** : De eindeloze dag van de eeuwigheid
- 405 **De letter doodt, maar de Geest maakt levend**
- 408 **De aardse tijd van Jezus Christus**
- 410 **Heiligheid en heiliging**
- 424 **De scheidingen van Genesis – van Genesis 1 tot 22 –**
- 525 De vervulling van de beloften aan Abraham: Genesis 23 tot...
- 528 De uittocht en de trouwe Mozes – Uit de Bijbel in het algemeen – Het uur van de laatste keuze – Zevende-dags Adventisme: een scheiding, een naam, een geschiedenis – De belangrijkste oordelen van God – Goddelijk van A tot Z – Verdraaiingen van bijbelteksten – De Geest herstelt de waarheid.
- 547 De laatste inwijding**
- 548 De laatste oproep**

Let op: vertalingen in vreemde talen worden uitgevoerd met behulp van automatische vertaalssoftware, de auteur is alleen verantwoordelijk voor teksten in het Frans, de taal van de originele versie van de documenten.

Leg Daniël en Openbaring aan mij uit

Presentatie

Ik ben geboren en woon in dit hoogst verfoeilijke land, aangezien God de hoofdstad symbolisch “ *Sodom en Egypte* ” noemt in Openbaring 11:8. Zijn samenlevingsmodel, republikeins en benijd, werd door talloze volkeren over de hele wereld geïmiteerd, verspreid en overgenomen; dit land is Frankrijk, een dominerend monarchaal en revolutionair land, experimentator van vijf republieken met tollenaarsregimes die door God zijn veroordeeld. Met trots verkondigt en toont zij haar tabellen van de mensenrechten, die schandalig in tegenspraak zijn met de tabellen van menselijke plichten, geschreven in de vorm van “tien geboden”, door de schepper God zelf. Sinds haar oorsprong en haar eerste monarchie heeft zij de verdediging van haar vijand op zich genomen, de rooms-katholieke religie waarvan de leer nooit is opgehouden ‘kwaad’ te noemen wat God ‘goed’ noemt, en ‘goed’ te noemen wat hij ‘kwaad’ noemt. ”. De revolutie zette haar onverbiddelijke val voort en leidde ertoe dat zij het atheïsme adopteerde. Zo is Frankrijk als schepsel, een pot met aarde, verwickeld in een patstelling die het tegenover de almachtige God, een authentieke pot met ijzer, plaatst; de uitkomst was voorspelbaar en door hem voorspeld; zij zal het lot ervaren van “ *Sodom* ” die schuldig is aan dezelfde zonden voor haar ogen. De wereldgeschiedenis is de afgelopen ongeveer 1700 jaar gevormd door de kwade invloed ervan, met name de steun voor het gezag van het rooms-katholieke pauselijke regime, vanaf de eerste monarch, Clovis I, de eerste koning ^{van} de Franken. Hij werd gedoopt in Reims, op 25 december in het jaar 498. Deze datum draagt het teken van een kerstviering die door Rome op oneerlijke en schandelijke wijze werd gekoppeld aan een valse geboortedatum van Jezus Christus, de vleesgeworden God, schepper van de wereld en alles wat leeft of bestaat; die terecht de titel ‘ *God van de waarheid* ’ claimt, omdat hij een afkeer heeft van ‘ *de leugen die de duivel als vader heeft* ’, zoals Jezus verklaarde.

Wilt u onmiskenbaar bewijs dat geen enkele Romeinse paus legitiem is in zijn bewering een dienaar van Jezus Christus te zijn? Hier is het, nauwkeurig en bijbels: Jezus zei in Mat.23:9: “ ***En noem niemand op aarde je vader; want één daarvan is je vader, die in de hemel is.*** »

Hoe wordt de paus op aarde genoemd? Iedereen kan het zien: “heilige *vader* ”, of zelfs “zeer heilige *vader* ”. Katholieke priesters worden ook wel ‘ *vaders* ’ genoemd. Deze opstandige houding zorgt ervoor dat de menigte priesters zichzelf opstelt als zogenaamd onmisbare tussenpersoon tussen God en de zondaar, terwijl de Bijbel hem vrije toegang tot God leert, gelegitimeerd door Jezus Christus. Op deze manier infantiliseert het katholieke geloof de mens, zodat hij onmisbaar en essentieel lijkt. Deze afleiding van de directe tussenkomst van Jezus Christus zal door God in een profetie aan de kaak worden gesteld, in Dan.8:11-12. Vraag-Antwoord: Wie kan geloven dat de machtige schepper God mensen als zijn dienaren zou kunnen nemen die hem ongehoorzaam zijn met zo'n buitensporige “ ***arrogantie*** ” die in Dan.7:8 en 8:25 aan de kaak wordt gesteld?

Het bijbelse antwoord op deze infantilisering van de menselijke geest staat in dit vers uit Jer.17:5: “ *Zo zegt YaHWéH: Vervloekt is de man die op de mens vertrouwt, die het vlees tot steun neemt, en die zijn hart van YaHWéH afwendt.* !

»

Omdat het Frankrijk was dat de religieuze geschiedenis van een groot deel van het christelijke tijdperk in grote mate vormgaf, gaf God een Fransman de missie om zijn vervloekte rol te onthullen; dit door de verborgen betekenis van zijn profetische openbaringen, gecodeerd in een strikt bijbelse code, te verhelderen.

In 1975 ontving ik de aankondiging van mijn profetische missie door middel van een visioen, waarvan ik de ware betekenis pas in 1980, na mijn doop, begreep. Gedoopt in het christelijke geloof van de Zevende-dags Adventisten, weet ik sinds 2018 dat ik in de bediening ben geplaatst voor de tijd van een jubileum (7 keer 7 jaar) dat zal eindigen in de lente van 2030 met de terugkeer in glorie van de Heer God, de Almachtige, Jezus Christus.

Het erkennen van het bestaan van God of Jezus Christus is niet voldoende om eeuwige verlossing te verkrijgen.

Ik herinner me hier dat Jezus, voordat hij naar de hemel terugkeerde, de woorden uit deze verzen uit Mat.28:18 tot 20 tot zijn discipelen richtte: “Jezus, dichtbij gekomen, *sprak als volgt tot hen: Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Ga daarom en maak discipelen van alle naties, doop hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, en leer hen alles na te leven wat ik u geboden heb.* En zie, ik ben altijd bij je, zelfs tot het einde van de wereld.” Zijn goddelijke Geest inspireerde in de apostel Petrus deze andere formele en plechtige verklaring uit Handelingen 4:12: “**Er is redding in geen ander; want er is geen andere naam onder de hemel aan de mensen gegeven, waardoor wij gered moeten worden.**”

Begrijp daarom dat de religie die ons met God verzoent, niet gebaseerd is op een religieus erfgoed dat voortkomt uit menselijke tradities. Geloof in het verzoenende vrijwillige offer dat door God wordt gebracht, door Zijn menselijke dood in Jezus Christus, is **de enige manier** om onze verzoening met de volmaakte gerechtigheid van Zijn goddelijke heiligheid te verkrijgen. En wie u ook bent, wat uw afkomst ook is, uw overgeërfde religie, uw volk, uw ras, uw huidskleur of uw taal, of zelfs uw status onder de mensen, uw verzoening met God komt alleen tot stand door Jezus Christus en door het aanhangen van zijn leer die hij aanspreekt. aan zijn discipelen tot het einde van de wereld; zoals blijkt uit dit document.

De uitdrukking ‘ **Vader, Zoon en Heilige Geest** ’ duidt drie opeenvolgende rollen aan die door de ene God worden gespeeld in zijn verlossingsplan dat wordt aangeboden aan de schuldige zondaar, veroordeeld tot de ‘ *tweede dood* ’. Deze “drie-eenheid” is niet een bijeenkomst van drie goden, zoals moslims geloven, wat hun afwijzing van dit christelijke dogma en zijn religie rechtvaardigt. Als “ **Vader** ” is God onze schepper voor iedereen; als “ **Zoon** ” gaf hij zichzelf een lichaam van vlees om in hun plaats de zonden van zijn uitverkorenen te verzoenen; in “ **Heilige Geest** ” komt God, de Geest van de opgestane Christus, om zijn uitverkorenen te helpen slagen in hun bekering door het verkrijgen van “ **de heiliging zonder welke niemand de Heer zal zien** ”, volgens wat de apostel

Paulus leert in Hebr.12 : 14; “ heiliging ” betekent: apart gezet worden voor en door God. Het bevestigt zijn aanvaarding van de uitverkorene en komt tot uiting in de werken van zijn geloof, in zijn liefde voor God en zijn geïnspireerde en geopenbaarde bijbelse waarheid.

Het lezen van dit document is essentieel om **de zeer hoge mate van vloek te begrijpen** die op de volkeren van de aarde, hun religieuze instellingen en die van de westerse christelijke wereld drukt, vooral vanwege hun christelijke oorsprong; omdat het pad dat Jezus Christus heeft gevolgd het **unieke en exclusieve verlossingspad** van Gods project vormt; Als gevolg hiervan blijft het christelijk geloof het voornaamste doelwit van aanvallen van de duivel en demonen.

Kortom, het reddingsproject ontworpen door de schepper God is eenvoudig en logisch. Maar religie krijgt een complex karakter vanwege het feit dat degenen die het onderwijzen alleen maar denken aan het rechtvaardigen van hun religieuze opvatting, en door het beoefenen van zonde, vaak uit onwetendheid, is deze opvatting niet langer in overeenstemming met de eisen van God. Als gevolg hiervan slaat hij hen met zijn vloek, die zij in hun voordeel interpreteren en het goddelijke verwijt niet horen.

Dit werk is niet bedoeld om een literaire prijs te ontvangen; voor de schepper God is het zijn enige rol om zijn uitverkorenen aan de geloofstest te onderwerpen, waardoor ze het eeuwige leven kunnen verkrijgen dat door Jezus Christus is gewonnen. Je zult daar herhalingen aantreffen, maar dit is de stijl die God gebruikt door dezelfde leringen uit te werken die hij door middel van verschillende beelden en symbolen openbaart. Deze talrijke herhalingen vormen het beste bewijs van hun authenticiteit en getuigen van het belang dat hij aan de geïllustreerde waarheden in kwestie hechtte. De gelijkenissen die Jezus leerde bevestigen deze nadruk en herhaling.

Je zult in dit werk openbaringen vinden die zijn gegeven door de grote schepper God die ons bezocht onder de menselijke naam Jezus van Nazareth, die onder de titel ‘gezalfde’ of ‘messias’ kwam, volgens de Hebreeuwse ‘mashiah’ die in Dan wordt aangehaald. .9:25, of “christus”, van het Griekse “christos” uit de geschriften van het nieuwe verbond. In hem kwam God zijn volkomen zuivere leven aanbieden als een vrijwillig offer, om de rituelen van dierenoffers te bekrachtigen die aan zijn komst voorafgingen sinds de erfzonde begaan door Eva en Adam. De term ‘ *gezalfde* ’ duidt iemand aan die de zalving van de Heilige Geest ontvangt, gesymboliseerd door de olie van olijfbomen. De profetische openbaring die God in de enige naam van Jezus Christus heeft gegeven en zijn verzoenende werk leiden zijn uitverkorenen op het pad dat naar het eeuwige leven leidt. Omdat verlossing door genade alleen de uitverkorene niet verhindert in valstrikken te trappen waarvan hij zich niet bewust is. Om zijn aanbod van genade compleet te maken, komt God daarom in de naam van Jezus Christus om het bestaan van de belangrijkste valstrikken te openbaren die zijn laatste dienaren van de tijd van het einde in staat stellen de verwarde zaken te analyseren, te beoordelen en duidelijk te begrijpen de situatie van de universele christelijke religie die in dit laatste tijdperk van aardse verlossing de overhand heeft.

Maar voordat u gaat zaaien, is het raadzaam om te ontwortelen; omdat de aard van de schepper God vervormd wordt door de leer van de grote monotheïstische religies die op aarde heersen. Ze hebben allemaal gemeen dat ze de ene God onder dwang opleggen en zo getuigen van hun scheiding en van elke relatie met Hem. De schijnbare vrijheid die aan het christelijk geloof is verbonden, is alleen te danken aan de huidige omstandigheden van die tijd, maar zodra God de demonen vrijelijk laat handelen, zal deze intolerantie tegenover degenen die hen niet volgen opnieuw de kop opsteken. Als God onder dwang had willen handelen, zou het voor hem voldoende zijn geweest om zichzelf eenvoudigweg voor hun ogen zichtbaar te maken, om van zijn schepselen te verkrijgen dat zij al zijn wil gehoorzamen. Als hij niet op deze manier heeft gehandeld, komt dat doordat zijn selectie van gekozen functionarissen **uitsluitend berust** op de vrije keuze om van hem te houden of hem af te wijzen; vrije keuze die hij aan al zijn schepselen geeft. En als er al een beperking is, dan is het alleen die van het natuurlijke karakter van de uitverkorenen die door hun individuele vrije natuur worden geduwd en aangetrokken door de God van liefde. En deze naam liefde past goed bij haar, omdat ze haar sublimeert, door haar schepselen een demonstratie aan te bieden die in praktijk wordt gebracht en die haar onbetwistbaar maakt; dit door zijn leven aan te bieden ter verzoening, in de persoon van Jezus Christus, voor de zonden die **alleen** door zijn uitverkorenen zijn geërfd en begaan in de tijd van hun onwetendheid en zwakheid. Aandacht ! Op aarde neemt dit woord liefde alleen de vorm aan van gevoel en de zwakte ervan. Die van God is sterk en volkomen rechtvaardig; wat het verschil maakt omdat het de vorm aanneemt van een principe waarbij het gevoel volledig onder controle is. De ware religie die door God is goedgekeurd, berust daarom op de vrije trouw aan zijn persoon, zijn gedachten en zijn in wetten vastgelegde principes. Al het aardse leven is gebouwd op zijn fysieke, chemische, morele, psychische en spirituele wetten. Net zoals het idee om aan de wet van de aardse zwaartekracht te ontsnappen en deze te laten verdwijnen niet in de geest van de mens zou opkomen, kan zijn geest alleen harmonieus bloeien in respect en gehoorzaamheid aan de wetten en principes die door de schepper God zijn vastgesteld. En deze woorden van de apostel Paulus uit 1 Kor. 10:31 zijn dus volkomen gerechtvaardigd: “ *Of u nu eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God .*” De toepassing van deze gratis uitnodiging wordt mogelijk gemaakt door het feit dat God in de Bijbel, en alleen daarin, zijn goddelijke meningen heeft geuit en geopenbaard. En het is belangrijk om met zijn mening rekening te houden bij het volbrengen van het werk van “ *heiliging*”, *zonder welke* , volgens Hebreëen 12:14, “ *niemand de Heer zal zien .*” Soms neemt zijn mening de vorm aan van een recept, maar deze is niet discutabeler dan die van de gespecialiseerde arts aan wie de mens zich haast te gehoorzamen, in de veronderstelling dat hij in zijn beste belang handelt voor zijn gezondheid. als hij ongelijk heeft). De schepper God is, ver boven alles, de enige en ware zielendokter die hij tot in de kleinste details kent. Het doet pijn, maar geneest wanneer de situatie gunstig is. Maar uiteindelijk zal hij al het hemelse en aardse leven vernietigen en vernietigen dat niet in staat is gebleken hem lief te hebben en hem daarom te gehoorzamen.

Religieuze onverdraagzaamheid is daarom de onthullende vrucht van de valse monotheïstische religie. Het vormt een zeer ernstige fout en zonde, omdat het het karakter van God verdraait, en door Hem aan te vallen, loopt het niet het risico zijn zegen, zijn genade en zijn verlossing te verkrijgen. God gebruikt het echter als een gesel om de ongelovige of ontrouwe mensheid te straffen en te slaan. Ik vertrouw hier op bijbelse en historische getuigenissen. De geschriften van het oude verbond leren ons inderdaad dat God, om de ontrouw van zijn volk, de natie Israël genaamd, te straffen, het ‘Filistijnse’ volk, zijn naaste buur, gebruikte. In onze tijd zet dit volk deze actie voort onder de naam “Palestijns”. Toen hij later zijn oordeel en zijn definitieve veroordeling van dit aardse, vleselijke Israël wilde openbaren, deed hij een beroep op de diensten van de Chaldeeuwse koning Nebukadnezar; dit drie keer. In de derde, in – 586, werd de natie vernietigd en werden de overlevende mensen gedeporteerd naar Babylon voor een periode van “70 jaar”, zoals geprofeteerd in Jer.25:11. Nog later werd de natie, vanwege haar weigering om Jezus Christus als haar Messias te erkennen, opnieuw vernietigd door Romeinse troepen onder leiding van Titus, de erfgenaam van keizer Vespasianus. Tijdens het christelijke tijdperk, dat officieel terugviel in de zonde in 321, werd het christelijk geloof vanaf 538 overgegeven aan de intolerantie van de pausen. En dit dominante katholieke geloof zocht ruzie met de volkeren uit het Midden-Oosten die in dezelfde 6^e eeuw religieus moslim waren geworden. . Het ongelovige christendom heeft daar een voortdurende geduchte tegenstander gevonden. Omdat de religieuze oppositie van de twee kampen net als de polen totaal tegenover elkaar staat tot het einde van de wereld. De ongelovige is ook trots en zoekt de glorie van exclusiviteit; Omdat hij het niet van God verkrijgt, schrijft hij het aan zichzelf toe en accepteert hij niet dat hij wordt uitgedaagd. Deze beschrijving van het individu karakteriseert, ook collectief, de leden die tot de verschillende vergaderingen behoren en zich groeperen in de verschillende valse religies. Het veroordelen van intolerantie betekent niet dat God tolerant is. Intolerantie is een menselijke praktijk geïnspireerd door het demonische kamp. Het woord tolerant impliceert de gedachte van intolerantie en het woord van het ware geloof is goedkeuring of afkeuring volgens het Bijbelse principe ‘ja of nee’. Van zijn kant steunt God het bestaan van het kwaad zonder het te tolereren; hij steunt het voor een tijd van vrijheid die in zijn project is gepland om zijn gekozen functionarissen te selecteren. Het woord tolerantie is daarom alleen van toepassing op de mensheid, en de term verscheen in het Edict van Nantes van Henri IV van 13 april 1598. Maar na het einde van de tijd van genade zullen het kwaad en degenen die dat wel doen, worden vernietigd. Tolerantie had de plaats ingenomen van de religieuze vrijheid die God vanaf het begin aan de mens had gegeven.

Het menu van dit werk is bekend; het bewijsmateriaal zal op de pagina's worden gepresenteerd en gedemonstreerd.

God en zijn creaties

Het spirituele lexicon dat door mensen in Latijns-Europa wordt gebruikt, verbergt essentiële boodschappen die door God zijn overgebracht. Zo is het in de eerste plaats met het woord Apocalyps, dat in dit opzicht de grote catastrofe oproept waar de mensen bang voor zijn. Maar achter deze beangstigende term schuilt de vertaling ‘Openbaring’, die aan Zijn dienstknechten in Christus onmisbare dingen openbaart die nodig zijn voor hun verlossing. Volgens het principe dat het geluk van sommigen het ongeluk van anderen veroorzaakt, die van het tegenovergestelde kamp, zijn de boodschappen die absoluut tegengesteld zijn zeer rijk aan leer en worden ze heel vaak gesuggereerd in de zeer heilige “Openbaring” die aan de apostel Johannes werd gegeven.

Een andere term, het woord ‘engel’, verbergt belangrijke lessen. Dit Franse woord komt van het Latijnse “angelus” zelf, ontleend aan het Griekse “aggelos” wat betekent: boodschapper. Deze vertaling onthult ons de waarde die God geeft aan zijn schepselen, zijn tegenhangers die hij vrij en relatief onafhankelijk heeft geschapen. Omdat het leven door God is gegeven, kent deze onafhankelijkheid logische beperkingen. Maar deze term ‘boodschapper’ openbaart ons dat God zijn vrije tegenhangers als levende boodschappen ziet. Elk schepsel vertegenwoordigt dus een boodschap die bestaat uit een levenservaring die wordt gekenmerkt door persoonlijke keuzes en posities die vormen wat de Bijbel ‘een ziel’ noemt. Ieder wezen is uniek als levende ziel. Want wat de eerste hemelse tegenhangers die door God zijn geschapen, degenen die wij traditioneel ‘de engelen’ noemen, niet wisten, is dat degene die hen het leven en het recht op leven heeft gegeven, hen

terug kan nemen. Ze waren geschapen om voor altijd te leven en kenden niet eens de betekenis van het woord dood. Om aan hen te onthullen wat het woord dood betekent, heeft God onze aardse dimensie geschapen waarin de menselijke soort, of Adam, de rol van sterveling zou spelen na de zonde van de Hof van Eden. De boodschap die wij vertegenwoordigen is **alleen** aangenaam voor God als deze in overeenstemming is met Zijn normen van goed en goed. Als deze boodschap voldoet aan de norm van kwaad en slecht, dan is degene die haar uitdraagt van het opstandige type dat zij veroordeelt tot de eeuwige dood, tot een uiteindelijke vernietiging en vernietiging van zijn hele ziel.

De Bijbelse grondslagen van de waarheid

God vond het goed en juist om eerst de oorsprong van ons aardse systeem aan Mozes te onthullen, zodat ieder mens ervan op de hoogte zou zijn. Hij geeft daar een prioriteit aan van spiritueel onderwijs. In deze actie presenteert hij ons **de basis van zijn waarheid**, die begint met het reguleren van de orde van de tijd. Want God is de God van orde en edele consistentie. We zullen, in vergelijking met de normen ervan, het domme en onsamenhangende aspect ontdekken van onze huidige orde, die door de mens van de zonde tot stand is gebracht. Want het is inderdaad de zonde en de al erfzonde die alles verandert.

Maar het is essentieel om vóór alles te begrijpen dat het ‘ *begin* ’ dat door God in de Bijbel wordt aangehaald, en het eerste woord van het boek dat ‘Genesis’ heet, ‘oorsprong’ is, niet betrekking heeft op het ‘begin’ van het leven, maar alleen op het ‘ *begin* ’ van het leven. die van zijn schepping van onze hele aardse dimensie, inclusief de sterren van de hemelse kosmos, allemaal geschapen op de vierde dag na de aarde zelf. Met deze gedachte in gedachten kunnen we begrijpen dat dit specifieke aardse systeem, waarin nachten en dagen elkaar zullen opvolgen, geschapen is om de omgeving te worden waar God en zijn getrouwe uitverkorenen en het vijandelijke kamp van de duivel elkaar zullen confronteren. Deze strijd van het goddelijke goede tegen het kwaad van de duivel, de eerste zondaar in de geschiedenis van het leven, is zijn bestaansreden en de basis van de

hele openbaring van zijn universele en multiversale reddingsproject. Tijdens dit werk zul je de betekenis ontdekken van bepaalde raadselachtige woorden die Jezus Christus sprak tijdens zijn aardse bediening. Je zult dus zien hoeveel betekenis ze krijgen in het grote project dat in gang is gezet door de ene grote God, schepper van alle vormen van leven en materie. Hier sluit ik dit belangrijke haakje en keer terug naar het onderwerp van de orde van de tijd die door deze Opperste Soeverein van het bestaan is vastgesteld.

Vóór de zonde hadden Adam en Eva hun leven gestructureerd rond een opeenvolging van zevendaagse weken. In overeenstemming met het model van het vierde van de tien geboden (of decaloo) dat hieraan **herinnert**, is de zevende dag een dag die door God en door de mens is geheiligd voor rust. Als we vandaag de dag weten wat deze handeling profeteert, kunnen we begrijpen waarom God zich hieraan houdt. respecteer deze praktijk. In zijn algemene project dat de redenen voor deze specifieke aardse schepping verklaart, voorspelt de week, de voorgestelde tijdseenheid, zeventienduizend jaar waarin het grote project van de universele (en multiversale) demonstratie van zijn liefde en gerechtigheid zal worden verwezenlijkt. In dit programma zullen, naar analogie van de eerste zes dagen van de week, de eerste zes millennia onder de demonstratie van zijn liefde en geduld worden geplaatst. En net als de zevende dag zal het zevende millennium gewijd zijn aan de vestiging van zijn volmaakte gerechtigheid. Ik kan dit programma als volgt samenvatten: zes dagen (van duizend jaar = zesduizend jaar) om te redden, en de zevende (= duizend jaar) om de aardse en hemelse rebellen te oordelen en te vernietigen. Dit reddingsproject zal volledig berusten op het vrijwillige verzoeningsoffer dat door de schepper God wordt gebracht, in het aardse goddelijke aspect van de persoon die door zijn goddelijke wil wordt genoemd: Jezus Christus in de Griekse versie of, volgens het Hebreeuws, Jezus de Messias.

Vóór de zonde bestaat in de oorspronkelijke volmaakte goddelijke orde de hele dag uit twee opeenvolgende gelijke delen; 12 uur maannacht worden gevolgd door 12 uur zonlicht en de cyclus herhaalt zich voortdurend. In onze huidige situatie doet deze situatie zich slechts twee dagen per jaar voor, tijdens de lente- en herfst-equinox. We weten dat de huidige seizoenen te wijten zijn aan een kanteling van de aardas, en we kunnen dus begrijpen dat deze kanteling het gevolg was van de erfzonde begaan door het eerste paar, Adam en Eva. Vóór de zonde was, zonder deze neiging, de regelmaat van de goddelijke orde volmaakt.

De volledige omwenteling van de aarde om de zon geeft de eenheid van het jaar aan. In zijn getuigenis vertelt Mozes het verhaal van de uittocht van de Hebreeën, door God bevrijd uit de Egyptische slavernij. En precies op de dag van deze uittocht zei God tegen Mozes, in Exo.12:2: “ *Deze maand zal voor jou de eerste maand van het jaar zijn; de eerste maand is het voor jou .*” Een dergelijke aandrang getuigt van het belang dat God aan de zaak hecht. De Hebreeuwse kalender van twaalf maanmaanden fluctueerde met de tijd, en achter de zonneorde was het nodig om een extra dertiende maand toe te voegen om de overeenstemming te herstellen na verscheidene jaren van accumulatie van deze vertraging. De Hebreeën kwamen uit Egypte ’ *14e dag van de eerste maand van*

het jaar ”die logischerwijs begon op de lente-equinox; naam die precies ‘eerste keer’ betekent.

Dit door God gegeven bevel, “ *deze maand zal voor u de eerste maand van het jaar zijn* ”, is niet triviaal, omdat het gericht is aan alle mensen die tot het einde van de wereld aanspraak zullen maken op zijn verlossing; Het Hebreeuwse Israël, ontvanger van goddelijke Openbaring, is slechts de voorhoede van het grote universele reddingsproject van zijn goddelijke programma. Zijn maantijd zal worden gevolgd door de zonnetijd van Christus, waardoor Gods verlossingsproject in al zijn licht wordt geopenbaard.

Het volmaakte herstel van deze goddelijke maatstaven zal nooit worden verwezenlijkt op een aarde die wordt bevolkt door opstandige en slechte mensen. Het blijft echter mogelijk, in de individuele relatie die we met God hebben, deze krachtige onzichtbare creatieve Geest die zowel de liefde als de gerechtigheid verheerlijkt. En elke relatie met hem moet beginnen met deze zoektocht naar zijn waarden en in de eerste plaats die van zijn orde van tijd. Dit is een daad van geloof, heel eenvoudig en zonder bijzondere verdienste; een minimum dat we van onze menselijke kant kunnen bieden. En omdat onze benadering aangenaam voor Hem is, wordt de liefdevolle relatie tussen het schepsel en zijn Schepper mogelijk. De hemel wordt niet gewonnen door prestaties of wonderen, maar door tekenen van wederzijdse aandacht, die ware liefde uitdrukken. Dit is wat iedereen kan ontdekken in het werk van Jezus Christus, die zijn leven vrijwillig gaf, als teken van een roeping, om alleen zijn uitverkoren geliefde te redden.

Laten we na dit bewonderenswaardige beeld van de goddelijke orde eens kijken naar het zielige aspect van onze menselijke orde. Deze vergelijking is des te noodzakelijker omdat ze ons in staat zal stellen de verwijten te begrijpen die God profeteerde bij monde van zijn profeet Daniël, die Jezus in zijn uur als zodanig authentiek verklaarde. Onder deze verwijten lezen we in Dan.7:25: “ *Hij zal van plan zijn de tijden en de wet te veranderen* .” God kent slechts één maatstaf voor deze dingen; die hij zelf sinds de schepping van de wereld heeft vastgesteld en vervolgens aan Mozes heeft geopenbaard. Wie durfde zo'n schande te begaan? Een dominerend regime waaraan hij ‘ *arrogantie* ’ en ‘ *het succes van zijn trucs* ’ toeschrijft. Ook wel omschreven als een “ *andere koning* ”, suggereert de synthese van deze criteria religieuze macht. Bovendien, beschuldigd van “ *het vervolgen van de heiligen* ”, beperken en omsluiten de mogelijkheden van interpretatie het Romeinse pauselijke regime dat **pas** sinds 538 werd opgericht door een decreet dat toekwam aan keizer Justinianus ^{de 1^e} . Maar de Openbaring genaamd Apocalyps zal het feit onthullen dat deze datum 538 slechts het gevolg en de uitbreiding is van een kwaad dat vanaf 7 maart 321 door de Romeinse keizer Constantijn op ¹ maart tegen “ *de tijden en de goddelijke wet* ” is gebracht . Zijn misdaad zal in deze studie vaak in herinnering worden gebracht, omdat deze slechte datum de vloek brengt in het zuivere en volmaakte christelijke geloof dat in de tijd van de apostelen werd gevestigd. Dit delen van de schuld tussen het heidense keizerlijke Rome en het rooms-katholieke pauselijke Rome is een belangrijke sleutel tot de profetische openbaring die in de getuigenissen van Daniël wordt geconstrueerd. Want de heidense keizer stelde de eerste dag rust in,

maar dat is het christelijke pauselijke regime die het religieus oplegde in zijn ‘*veranderde*’, bijzondere en menselijke vorm, van de Tien Geboden van God.

Fundamentele opmerking: 7 maart 321, de vervloekte dag van de zonde

En krachtig vervloekt, want op 7 maart 321 werd de rest van de heilige zevende dag van de sabbat, op bevel van een gedateerd keizerlijk decreet, officieel vervangen door de eerste dag. Destijds was deze eerste dag door de heidenen gewijd aan de aanbidding van de Zonnegod, de SOL INVICTVS, dat wil zeggen de buitensporige ONVERSLAGEN ZON, die al het voorwerp van aanbidding was van de kant van de Egyptenaren ten tijde van de uittocht van de Hebreëen, maar ook, in Amerika, door de Inca's en de Azteken, en tot op de dag van vandaag door de Japanners (land van de “rijzende zon”). De duivel gebruikt altijd dezelfde recepten om mensen naar zijn val en veroordeling door God te leiden. Het exploiteert hun oppervlakkigheid en hun vleeselijke gezindheid, wat hen ertoe

brengt het spirituele leven en de lessen uit het historische verleden te verachten. Vandaag, 8 maart 2021, wanneer ik dit briefje schrijf, getuigt het nieuws van het belang van deze verontwaardiging, een ware goddelijke majesteitsschennis, en opnieuw krijgt de goddelijke tijd zijn volle betekenis. Voor God begint de tijd van een jaar in de lente en eindigt aan het einde van de winter, in onze huidige Romeinse kalender, van 20 maart tot de daaropvolgende 20 maart. Het lijkt er dus op dat 7 maart 321 voor God 7 maart 320 was, d.w.z. 13 dagen vóór de lente van 321. Bijgevolg was het voor God het jaar 320 dat aan zijn einde werd gemarkeerd, door de afschuwelijke daad tegen zijn rechtvaardige en heilige goddelijke wet. Volgens Gods tijd vormt het jaar 2020 de 17^e verjaardag (17: getal van het oordeel) in aantal eeuwen sinds het jaar 320. Het is daarom niet verrassend dat de goddelijke vloek vanaf het begin van het jaar 2020 een agressieve fase is ingegaan. in de vorm van een besmettelijk virus dat in het Westen paniek heeft veroorzaakt in de samenleving van mensen wier vertrouwen volledig in de wetenschap en haar vooruitgang is gesteld. Paniek is het gevolg van het onvermogen om een effectief geneesmiddel of vaccin te presenteren, ondanks de hoge technische vaardigheden van de huidige wetenschappers. Door deze 17 eeuwen een profetische waarde te geven, verzijn ik niets, want voor God hebben de getallen een geestelijke betekenis die hij openbaart en gebruikt bij de constructie van zijn profetieën, en juist in Openbaring is hoofdstuk 17 gewijd aan het thema “ het oordeel over de hoer die op vele wateren zit .” “ *Babylon het grote* ” is de naam ervan en *de betrokken “grote wateren ”* suggereren de “ *rivier de Eufraat* ” waar God zich op richt in de boodschap van de “ *zesde bazuin* ” van Openb. 9:13, symbool van de komende Derde Wereldoorlog. Achter deze symbolen staan het pauselijke katholicisme en het ontrouwe christelijke Europa, bronnen en doelwitten van zijn woede. De strijd tussen God en mensen is nog maar net begonnen; de ijzeren pot tegen de aardpot, de uitkomst van het gevecht is voorspelbaar; beter, het is geprofeteerd en geprogrammeerd. Hoe zou God het 17^e eeuwfeest van 7 maart 320 vieren (320 voor hem en zijn uitverkorenen; 321 voor de vals-religieuze of profane wereld)? Ik heb lang geloofd dat dit zou gebeuren door het uitbreken van een wereldoorlog, maar een wereldoorlog die in atomaire vorm zal eindigen, omdat God dit driemaal heeft geprofeteerd in Dan. 11:40 tot 45, Ezechiël 38 en 39, en ten slotte , in Openb.9:13 tot 21. De strijd die God sinds het voorjaar van 2020 heeft geïnitieerd tegen de opstandige mensheid is van hetzelfde type als die welke hij voerde tegen de farao van Egypte in de tijd van Mozes; en het eindresultaat zal hetzelfde zijn; de vijand van God zal daar zijn leven verliezen, zoals Farao die in zijn tijd zijn eerstgeboren zoon zag sterven en zijn eigen zoon verloor. Op 8 maart 2021 merk ik op dat deze interpretatie niet was vervuld, maar ik was er ongeveer een maand op voorbereid, omdat ik door goddelijke inspiratie beseftte dat 321 voor God 320 was en dat hij daarom van plan was te vloeken, niet alleen de dag van 7 maart 2020, maar het hele jaar waaraan deze vervloekte dag is verbonden, waardoor voor deze straf het principe wordt toegepast dat wordt aangehaald in Nom.14:34: “Net zoals je veertig dagen hebt doorgebracht met het verkennen van het land , *zal de straf voor uw ongerechtigheden veertig jaar dragen, een jaar voor elke dag ”.*

Maar aan deze observatie wordt één ding toegevoegd. Onze valse kalender is niet alleen verkeerd over het begin van het jaar, maar ook over de geboortedatum van Jezus Christus. Ten onrechte plaatste de monnik Dionysius de Kleine het in de 5e^{eeuw} op de dood van koning Herodes, die werkelijk plaatsvond in – 4 van zijn kalender. Aan deze 4 jaar moeten we de “ twee jaar ” toevoegen die door Herodes geschat worden als de leeftijd van de Messias die hij ter dood wilde brengen volgens Mat.2:16: “ *Toen Herodes, ziende dat hij bedrogen was door de wijze mannen werden erg boos, en hij stuurde opdracht om alle kinderen van twee jaar en jonger die zich in Bethlehem en het hele grondgebied ervan bevonden, te doden, op basis van de datum waarvan hij zorgvuldig bij de wijzen had navraag gedaan* . Dus als hij de jaren telt, voegt God 6 jaar toe aan onze gebruikelijke valse en misleidende datum en de geboorte van Jezus vond plaats in de lente van dat jaar – 6. Als resultaat was voor hem het jaar 320: 326 en de 17e. wereldlijke verjaardag van ons jaar 2020 was voor hem het jaar 2026 vanaf het werkelijke moment van de geboorte van Jezus Christus. Dit getal 26 is het getal van het tetragram “JHWH”, in het Hebreeuws “Yod, Hé, Wav, Hé”, waarmee God zichzelf noemde, naar aanleiding van de vraag van Mozes: “Wat is jouw naam ? »; dit, volgens Exodus 3:14. De grote schepper God had daarom nog een reden om deze dag, die werd gekenmerkt door zijn almachtige goddelijke vloek, met zijn persoonlijke koninklijke zegel te markeren; en dit tot het einde van de wereld. De plaag van besmettelijke ziekten die in dit jaar 2026 van goddelijke tijd verschijnen, heeft zojuist de continuïteit van deze vloek bevestigd, die verschillende vormen zal aannemen gedurende de laatste jaren van het leven op planeet Aarde. Een Derde Nucleaire Wereldoorlog zal “ *het einde* ” markeren van de “ *tijden der natiën* ” aangekondigd door Jezus Christus in Matt.24:14: “ *Dit goede nieuws van het koninkrijk zal over de hele wereld gepredikt worden, als een getuigenis voor allen naties. Dan komt **het einde*** .” Dit “ *einde* ” zal beginnen met het einde van de uitstelperiode; het aanbod van verlossing zal eindigen. Een geloofsbeproeving gebaseerd op respect voor zijn heilige Sabbat zal het kamp van de “ *schapen* ” definitief scheiden van dat van de “ *bokken* ” uit Matt.25:32-33: “ *Alle naties zullen voor hem verzameld worden. Hij zal de een van de ander scheiden, zoals de herder de schapen van de bokken scheidt; en hij zal de schapen aan zijn rechterhand zetten, en de bokken aan zijn linkerhand* .’ Het decreet van een wet die de Romeinse zondag verplicht stelt, zal er uiteindelijk toe leiden dat de ware uitverkoren heiligen van Jezus Christus ter dood worden veroordeeld. Deze situatie zal deze woorden uit Dan.12:7 vervullen: “ *En ik hoorde de man, gekleed in linnen, staande boven het water van de rivier; Hij hief zijn rechterhand en zijn linkerhand op naar de hemel, en hij zwoer bij hem die eeuwig leeft dat het over een tijd, en tijden, en een halve tijd zal zijn, en dat aan al deze dingen een einde zal komen als de kracht van het **volk heilige zal volledig gebroken worden*** .” Vanuit menselijk perspectief zal hun situatie wanhopig zijn en hun dood op handen. Het is dan dat deze woorden van Jezus Christus, aangehaald in Mat.24:22, aan het licht komen: “ *En als deze dagen niet ingekort zouden worden, zou niemand gered worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen deze dagen worden ingekort* .” Het jaar 6000 zal eindigen vóór 3 april 2036 van goddelijke tijd, dat wil zeggen 3 april 2030 van onze valse kalender, die 2000 jaar

na de dag van de kruisiging van Jezus Christus komt, volbracht op de 14e dag na het begin van de ^{lente}. 30. En deze ‘ **dagen** ’ moeten worden ‘ **verkort** ’ of verkort. Dit betekent dat de datum van toepassing van het overlijdensbesluit vóór deze datum ligt. Want het is de noodsituatie die vereist dat Christus rechtstreeks ingrijpt om zijn uitverkorenen te redden. We moeten dan rekening houden met Gods prioriteit van het verheerlijken van de standaard van “ **tijd** ” die Hij aan Zijn aardse schepping gaf. Hij is het die de rebellen van de laatste dagen zal inspireren om een datum te kiezen die een paar dagen langer zal zijn dan de eerste dag van de lente van 2030, waarachter de 6000 jaar aardse geschiedenis eindigt. Er dienen zich dan twee mogelijkheden aan: een datum die tot het einde onbekend zal blijven, of 3 april 2030, die de maximaal mogelijke en spiritueel betekenisvolle grens markeert. Bedenk dat, ondanks het extreme belang ervan, de 14e ^{dag} van het jaar van de kruisiging van Jezus Christus niet geschikt is om het einde van 6000 jaar wereldgeschiedenis te markeren, laat staan het begin van het ^{7e} millennium. Daarom plaats ik mijn voorkeur en mijn geloof op de lentedatum van 21 maart 2030, de datum van de “ **verkorte** ” profetische tijd van 3 april of een tussenliggende datum. Gekenmerkt door de door God geschapen natuur, is de lente doorslaggevend als we de 6000 jaar menselijke geschiedenis willen tellen; wat mogelijk wordt vanaf het moment dat Adam en Eva zondigden. In het bijbelse verslag van Genesis waren de dagen voorafgaand aan deze eerste lente eeuwige dagen. De door God getelde tijd is die van het land der zonde en de 6000 jaar die de week profeteert, beginnen met het begin van de eerste lente en zullen eindigen met het einde van de laatste winter. Het was in één lente dat het aftellen naar 6000 jaar begon. Door de zonde onderging de aarde een kanteling van haar as van 23° 26' en kon de opeenvolging van seizoenen beginnen. In de joodse feestdagen van het oude verbond zijn twee feestdagen dominant: de wekelijkse sabbat en het Pascha. Deze twee feesten worden geplaatst onder de symboliek van de getallen "7, 14 en 21" van de "7e · 14e ^{en} 21e " dag, die de drie fasen van het plan van goddelijke verlossing vertegenwoordigen: Het wekelijkse sabbathema uit Openbaring 7, dat profeteert de beloning van de uitverkoren heiligen, voor de “7”;
het verlossende werk van Jezus Christus, dat **het middel vormt** om deze beloning aan te bieden aan de “14”. Merk op dat tijdens het Paschafeest, dat 7 dagen duurt, de 15e ^{en} de 21e ^{dag} twee sabbatten van profane inactiviteit zijn. En de drievoudige “7” of “21” duidt het einde aan van de eerste 7000 jaar en de intrede in de eeuwigheid van de nieuwe goddelijke schepping op aarde, vernieuwd volgens Openbaring 21; dit getal 21 symboliseert de perfectie (3) van de volheid (7) van het levensproject dat het door God gewenste doel was. In Openbaring 3 markeren de verzen 7 en 14 respectievelijk het begin en het einde van de ^{instelling van de Zevende-} ^{dags Adventisten}; hier opnieuw de twee fasen van hetzelfde geheiligde onderwerp. Op dezelfde manier behandelt Openbaring 7 het onderwerp van de verzegeling van de Adventistische uitverkorenen en presenteert Openbaring 14 de boodschappen van de drie engelen die hun universele missie samenvatten. Dus in het jaar 30 werd het einde van de 4000 jaar in de lente bereikt, en om slechts symbolische redenen werd Jezus 14 dagen na 21 maart van deze lente van het jaar 30 gekruisigd, d.w.z. 36 dagen voor God. Door deze voorbeelden bevestigt God dat de “7” van de sabbat en de “14” van de verlossing van de zonden van de uitverkorenen door

Jezus Christus onafscheidelijk zijn. Dus wanneer aan het einde de “7” van de sabbat wordt aangevallen, vliegt Christus de Verlosser van “14” hem te hulp om hem glorie te geven, de maximale 14 “dagen” die de twee data zullen scheiden, zullen “afgekort” worden. *of* onderdrukt om de laatst gekozen gelovigen te redden.

Door Mattheus 24 te herlezen, leek het mij dat de boodschap van Christus vooral gericht is tot zijn discipelen aan het einde van de wereld, tot ons die in deze laatste jaren leven. De verzen 1-14 behandelen de tijd tot aan de tijd van ‘ *het einde* ’. Jezus profeteert over opeenvolgende oorlogen, de verschijning van valse profeten en de uiteindelijke geestelijke afkoeling. Vervolgens hebben de verzen 15 tot en met 20, in dubbele toepassing, zowel betrekking op de verwoesting van Jeruzalem, bewerkstelligd door de Romeinen in 70 n. Hierna profeteert vers 21 hun laatste ‘ *grote benauwdheid* ’: ‘ *Want dan zal er zo’n grote benauwdheid zijn als er niet meer is geweest sinds het begin van de wereld tot nu toe, en ‘er zal nooit meer zijn* ’; Merk op dat deze verduidelijking “ *en die zal er nooit komen* ” de toepassing verbiedt voor de tijd van de apostelen, omdat dit zou worden tegengesproken door de leer van Dan.12:1. Dit betekent dat beide citaten betrekking hebben op dezelfde prestatie in de laatste aardse geloofsbeproeving. In Dan.12:1 is de uitdrukking identiek: “ *In die tijd zal Michaël, de grote prins, de verdediger van de kinderen van uw volk, opstaan; en het zal een tijd van moeilijkheden zijn, zoals er niet meer is geweest sinds er tot die tijd naties bestonden . Op dat moment zullen degenen onder uw volk die in het boek geschreven staan, gered worden .* ”. De “ *nood* ” zal zo groot zijn dat “ *de dagen* ” zullen moeten worden “ *ingekort* ” volgens vers 22. Vers 23 geeft de maatstaf van het ware geloof aan die niet groeit in de spontane verschijningen van Christus op aarde: “ *Als u dan zei: Zie, hij is in de woestijn, ga daar niet heen; zie, hij is in de kamers, geloof het niet . In hetzelfde laatste tijdperk zal het spiritualisme zijn ‘ wonderen ’ en zijn bedrieglijke en verleidelijke verschijningen van de valse Christus vermenigvuldigen, waardoor slecht onderwezen zielen zullen worden onderworpen: ‘ Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan; ze zullen grote wonderen en wonderen verrichten, tot het punt waarop ze , als het mogelijk was, zelfs de uitverkorenen misleiden ’*”; wat wordt bevestigd door Openbaring 13:14: “ *En zij misleidde de bewoners van de aarde door de tekenen die haar gegeven waren om in de aanwezigheid van het beest te werken, door de bewoners van de aarde te vertellen een beeld voor het beest te maken die de wond van het zwaard had en die leefde .* ” Vers 27 roept de krachtige en zegevierende verschijning op van de goddelijke Christus en vers 28 profeteert “ *het feestmaal* ” dat na zijn tussenkomst aan de roofvogels wordt aangeboden. Want de rebellen die overleven tot aan zijn komst zullen worden uitgeroeid en overgeleverd aan de weide “ *aan de vogels in de lucht* ” zoals Openbaring 19:17-18 en 21 leert.

Ik vat hier dit geheel nieuwe begrip van de goddelijke schepping samen. Door de eerste week in te stellen, legt God de eenheid van de dag vast die bestaat uit een donkere nacht en een lichte dag, de zon zal deze pas vanaf de 4e ^{dag} verlichten . De nacht profeteert de vestiging van zonde op aarde vanwege de toekomstige ongehoorzaamheid van Eva en Adam. Tot deze zondedaad vertoont de aardse schepping eeuwige kenmerken . De zonde begaan, dingen veranderen en het

aftellen van 6000 jaar kan beginnen, omdat de aarde om zijn as kantelt en het principe van de seizoenen begint. De door God vervloekte aardse schepping krijgt dan het **eeuwige kenmerk** dat wij kennen. De 6000 jaar die begonnen in de eerste lente, gekenmerkt door zonde, zullen eindigen in de lente van 6001 met de terugkeer in goddelijke heerlijkheid van Jezus Christus. **Zijn laatste komst zal plaatsvinden op “ de eerste dag van de eerste maand ” van het eerste jaar van het 7^e millennium .**

Dat gezegd hebbende, is 7 maart 2021, op onze valse menselijke kalender, zojuist religieus gemarkeerd door een bezoek van paus Franciscus aan oosterse christenen die in Irak worden vervolgd door moslimextremisten. Tijdens deze bijeenkomst herinnerde hij de moslims eraan dat zij dezelfde God hadden, die van Abraham, en hij beschouwde hen als zijn ‘broeders’. Deze woorden, die westerse ongelovigen verrukken, zijn niet minder een enorme schande voor Jezus Christus, die zijn leven gaf als offer voor de vergeving van de zonden van zijn uitverkorenen. En dit binnendringen van de leider van de ‘ex-kruisvaarders’, katholieke ‘christenen’, op hun grondgebied kan de woede van de islamisten alleen maar vergroten. Deze vreedzame actie van de paus zal daarom dramatische gevolgen met zich meebrengen, zoals geprofeteerd in Dan.11:40, de intensivering van de “botsing” van de islamitische “koning van het zuiden” tegen het pauselijke Italië en zijn Europese bondgenoten. En in dit perspectief zal de economische ineenstorting van Frankrijk en alle westerse landen van christelijke oorsprong, veroorzaakt door hun leiders, als gevolg van het Covid-19-virus, het machtsverevenwicht veranderen en uiteindelijk de verwezenlijking van de “Derde Wereldoorlog” mogelijk maken. terug naar het einde van de afgelopen 9 jaar die nog voor ons liggen. Laten we tot slot niet vergeten dat door het veroorzaken van de epidemie als gevolg van Covid-19 en de ontwikkelingen daarvan, God de weg opende voor de vloek die de laatste tien jaar van de menselijke geschiedenis op aarde zou kenmerken.

7 maart 2021 werd echter gekenmerkt door gewelddadigheden door jongeren tussen rivaliserende bendes en tegen de politie in verschillende steden in Frankrijk. Dit bevestigt het pad naar een algemene confrontatie; de standpunten van ieder zijn onverenigbaar omdat ze onverenigbaar zijn. Dit is het gevolg van de botsing van twee diametraal tegengestelde culturen: de westerse seculiere vrijheid tegenover de samenleving van de bazen en capo's van de zuidelijke landen, bovendien traditioneel en nationaal moslim. Er broeit een tragedie zoals Covid-19, zonder genezing.

Om de observatie van de afschuwelijke orde die door de mensheid is gelegitimeerd te vervolledigen, moeten we het volgende opmerken: de verandering van het jaar na de 12^e maand die de naam draagt van de 10^e maand (december), aan het begin van de winter; de verandering van de dag midden in de nacht (middernacht); alleen het nauwkeurig en regelmatig tellen van uren blijft positief. Zo is de prachtige goddelijke orde verdwenen vanwege de zonde, vervangen door een zondige orde die op zijn beurt zal verdwijnen wanneer de glorieuze schepper God verschijnt voor de vereffening van de rekeningen, dat wil zeggen aan het einde van de eerste zesduizend jaar. in het voorjaar van 2030, voor

misleide mensen, of in het voorjaar van 2036 van de ware geboorte van onze Heer en Heiland Jezus Christus, voor zijn uitverkorenen.

De gevestigde en waargenomen wanorde getuigt van de goddelijke vloek die op de mensheid drukt. Omdat sinds de kanteling van de aarde de berekening van de tijd zijn stabiliteit en regelmaat heeft verloren, waarbij de uren van dag en nacht in een voortdurende opeenvolging van toe- en afname zijn.

De volgorde waarin de schepper God zijn verlossingsplan organiseert, openbaart ons verder de geestelijke prioriteiten die hij de mens voorstelt. Hij koos ervoor zijn sublieme liefde te openbaren door zijn leven in Jezus Christus te geven als losprijs na 4000 jaar menselijke aardse ervaringen. Door dit te doen zegt God tegen ons: “Toon mij eerst uw gehoorzaamheid en ik zal u mijn liefde tonen.”

Op aarde volgen mensen elkaar op en reproduceren ze dezelfde karaktervuchten, maar de generatie van de laatste tijd waarin we in 2020 zijn begonnen, vertoont een bijzonderheid; na 75 jaar vrede in Europa, en een ongelooflijke recente evolutie van de genetische wetenschap, geloofden de Europeanen en hun uitlopers, uit de VS, Australië en Israël, heel logisch dat ze op alle gezondheidsproblemen konden reageren, terwijl hun samenlevingen steeds meer werden gezuiverd. Het is niet de aanval van een besmettelijk virus dat nieuw is, het is het gedrag van de leiders van geavanceerde samenlevingen dat nieuw is. De oorzaak van dit angstgedrag is hun blootstelling aan de volkeren van de aarde door het bombardement van de media, en onder deze media, de nieuwe media of sociale netwerken die verschijnen op het spinnenweb dat de vrije internetcommunicatie vormt, waarop wij vind min of meer heldere diffusers. De mensheid zit dus gevangen in haar excessen van vrijheid, die als een vloek op haar neerkomen. In de VS en Europa zet het geweld etnische gemeenschappen tegen elkaar op; daar wordt de vloek van de ‘*Babel*’-ervaring vernieuwd; nog een onmiskenbare goddelijke les die niet werd geleerd, omdat het de afstammeling is van een enkel stel dat noodzakelijkerwijs dezelfde taal spreekt. Tot deze schuldige ervaring, die we vandaag de dag nog steeds zien, wordt de mensheid gescheiden door meerdere talen en dialecten die door God zijn geschapen en verspreid over de hele wereld. aarde. En ja, God stopte niet met scheppen na de eerste zeven dagen van de schepping; hij heeft nog steeds veel geschapen om zijn uitverkorenen te vervloeken en soms te zegenen; het manna dat in de woestijn aan de zonen van Israël werd geofferd, is daar een voorbeeld van.

Vrijheid vormt echter de kern, een prachtig geschenk van onze Schepper. Het is daarop dat onze **vrije** inzet voor de zaak ervan berust . En daar, moet worden toegegeven, impliceert deze integrale vrijheid het bestaan van toeval, omdat God op geen enkele manier tussenbeide komt; een woord waar veel gelovigen helemaal niet in geloven. En ze hebben ongelijk, omdat God een groot deel aan het toeval overlaat in zijn schepping, en in de eerste plaats aan de rol van het opwekken van de uitverkorenen, de waardering van zijn geopenbaarde hemelse normen. Nadat hij zijn uitverkorenen heeft geïdentificeerd, neemt de Schepper de leiding over hen om hen te leiden en hen zijn waarheden te onderwijzen die hen voorbereiden op het eeuwige celestiale leven. De misvormingen en wangedochten die bij de geboorte van menselijke wezens zijn waargenomen, bewijzen de werking van het toeval, die genetische fouten

veroorzaakt in het voortplantingsproces van de soort, met min of meer ernstige gevolgen. De proliferatie van soorten is gebaseerd op de dynamiek van voortplantingsketens die van tijd tot tijd conformiteitsfouten veroorzaken; dit inclusief het beginsel van erfelijkheid of zelfstandig vanwege de kans op leven. Samenvattend: als ik mijn geloof te danken heb aan de kans op een vrij leven, dan heb ik integendeel de beloning en voeding van dit geloof te danken aan de liefde van God en aan de initiatieven die hij al heeft genomen en die Hij blijft nemen om mij te redden. .

In het verhaal van zijn aardse schepping komt de dag die door God vervloekt zal worden op de eerste plaats in de week; zijn lot staat vast: zijn doel zal zijn om “ *het licht van de duisternis te scheiden* ”. Gekozen door valse christenen om Gods keuze, die de zevende dag heiligt, tegen te spreken, zal deze eerste dag zijn rol als “merkteken ” van het ongehoorzame rebellenkamp in Openbaring 13:15 volledig hebben vervuld. Hoezeer de eerste zondag ook door God vervloekt is, de zevendedagssabbat wordt door Hem gezegend en geheiligd. En om deze tegenstand te begrijpen moeten we de gedachte van God omarmen, wat een teken is van heiliging door en voor Hem. De sabbat betreft de zevende dag en dit getal *zeven*, “7”, staat symbool voor volheid. Onder deze term volheid plaatst God de gedachte aan het doel waarvoor Hij onze aardse dimensie heeft geschapen, namelijk de regulering van de zonde, de veroordeling ervan, de dood en de verdwijning ervan. En in dit plan zullen deze dingen volledig vervuld worden tijdens het 7e millennium dat de wekelijkse Sabbat profeteert. Daarom **is dit doel belangrijker voor God dan het middel** tot verlossing waarmee Hij de levens van de aardse uitverkorenen zal verlossen en dat Hij persoonlijk zal verwezenlijken, in Jezus Christus, ten koste van gruwelijk lijden.

Hier is nog een reden waarom God in Pred. 7:8 zegt: “ *Het einde van iets is beter dan het begin* .” In Genesis bevestigt de opeenvolging in de volgorde ‘nacht-dag’ of ‘ *avond-ochtend* ’ deze goddelijke gedachte. In Jes.14:12 zei God, onder het mom van de koning van Babylon, tegen de duivel: “ *Hier ben je uit de hemel gevallen, morgenster , zoon van de dageraad! Je bent op de grond geworpen, jij, de overwinnaar van de naties !* » De uitdrukking waarmee God hem ‘ *morgenster* ’ aanduidt, suggereert dat hij hem vergelijkt met de ‘zon’ van ons aardse systeem. Hij was zijn eerste schepsel en onder dekking van de koning van Tyrus vertelt Ezé.28:12 zijn oorspronkelijke glorie: “ *Mensenzoon, slaak een klaagzang over de koning van Tyrus! Je zult tegen hem zeggen: Zo zegt de Heer Jahweh: Je hebt het zegel op perfectie gezet, je was vol wijsheid, perfect in schoonheid .* » Deze perfectie moest verdwijnen en vervangen worden door opstandig gedrag waardoor hij de vijand, de duivel en de tegenstander werd, de Satan die door God veroordeeld werd, omdat vers 15 verklaart: “Je bent volmaakt geweest in je wegen, vanaf de dag dat *je geschapen totdat er onrecht onder u werd gevonden* .” Dus degene die als de ‘ *morgenster* ’ werd beschouwd, zette ontrouwe mensen ertoe aan om de ‘ *ochtendster* ’ van de goddelijke schepping als een godheid te eren : ‘de onoverwonnen zon’, vergoddelijkt uit de Romeinse cultus waartoe bijna de hele wereld het westerse christendom heidens aanbidt. God wist al vóór zijn schepping dat deze eerste engel tegen hem in opstand zou komen en desondanks schiep hij hem. Op dezelfde manier kondigde Jezus de dag voor zijn dood aan dat

een van de twaalf apostelen hem zou verraden, en hij zei zelfs rechtstreeks tegen Judas: “ *Wat je ook moet doen, doe het snel!* ”. Dit stelt ons in staat te begrijpen dat God niet probeert te voorkomen dat zijn schepselen hun keuzes kenbaar maken, zelfs als deze in strijd zijn met de zijne. Jezus nodigde zijn apostelen ook uit om hem te verlaten als zij dat wilden. Door zijn schepselen volledige vrijheid te geven om zich te uiten en hun aard te onthullen, kan hij zijn uitverkorenen selecteren op hun bewezen trouw en uiteindelijk al zijn hemelse en aardse vijanden, de onwaardigen en de onverschilligen, vernietigen.

De erfzonde

De rest van de eerste dag krijgt een enorm belang in onze christelijke jaartelling, omdat het de “ *zonde* ” vormt die sinds 7 maart 321 is hersteld en het teken wordt van het kamp dat in opstand kwam tegen het geheiligde kamp van God. Maar deze “ *zonde* ” mag ons niet de oorspronkelijke “ *zonde* ” doen vergeten, die de mensheid sinds Adam en Eva tot de dood door erfenis veroordeelt. Verlicht door de Geest bracht dit onderwerp mij ertoe belangrijke lessen te ontdekken die verborgen liggen in het boek Genesis. Op observatieniveau onthult het boek ons de oorsprong van de schepping in de hoofdstukken 1, 2, 3. De symbolische betekenis van deze getallen is nog steeds volkomen gerechtvaardigd: 1 = eenheid; 2 = imperfectie; 3 = perfectie. Dit verdient een toelichting. Gen.1 vertelt over de schepping van de eerste zes dagen. Hun definitie ‘ *avondochtend* ’ zal pas betekenis krijgen na de zonde en de vloek van de aarde die het domein wordt dat wordt gedomineerd door de duivel, wat het thema zal zijn van Gen.3 zonder welke de uitdrukking ‘ *avondochtend* ’ geen betekenis *zou* hebben op aards niveau. Door de uitleg te geven, plaatst hoofdstuk 3 het zegel van perfectie op deze goddelijke openbaring. Op dezelfde manier krijgt in Gen.2 het thema van de zevendedagsabbat, of preciezer gezegd, van de rust van God en de mens op de zevende dag, pas zijn betekenis na ‘ *de erfzonde* ’ begaan door Eva en Adam. in Gen.3, wat het zijn bestaansreden geeft. Paradoxaal genoeg verdient de geheiligde sabbat dus, zonder de rechtvaardiging ervan in Gen. 3, zijn “2” symbool van onvolmaaktheid. Uit dit alles blijkt dat de aarde door God werd geschapen om aan de duivel en zijn demonen te worden geofferd, zodat de kwade vruchten van hun ziel zich konden materialiseren en in de ogen van allen, God, engelen en mensen, konden verschijnen, en dat de engelen en de mannen kiezen hun kant.

Deze analyse brengt mij ertoe erop te wijzen dat de instelling van de zevende dag, geheiligd in rust, de vloek van de aardse ‘ *zonde* ’ voorspelt, ingesteld in Gen. 3, omdat de aarde zelf door God vervloekt is, en het daarom pas vanaf het moment is dat de dood en het proces ervan treft haar, de tijd van zesduizend jaar en de duizend jaar van het zevende millennium krijgen een betekenis, een verklaring, een rechtvaardiging. Het is passend om dit op te merken: vóór de aardse schepping, in de hemel, plaatst het conflict het kamp van de duivel al tegenover dat van God, maar alleen de dood van Jezus Christus zal individuele keuzes definitief maken; die zichtbaar zal worden gemaakt door de

verdrijving uit de hemel van de rebellen die vanaf dat moment veroordeeld zijn om in de aardse schepping te sterven. Welnu, in de hemel heeft God de levens van de engelen niet op 'avondochtend' - wisselingen georganiseerd, omdat de hemel zijn eeuwige norm vertegenwoordigt; dat wat zal zegevieren en eeuwig zal blijven bestaan voor zijn uitverkorenen. Geconfronteerd met deze gegevens: hoe zit het met de aarde vóór de zonde? Afgezien van de 'avond-ochtend' -afwisselingen is de norm ervan ook die van de hemel; blijkbaar ontvouwt het leven zich in een eeuwige norm; veganistische dieren, veganistische mensen en zonder de dood, wat het loon van de zonde zal zijn, dagen volgen dagen en het kan eeuwig duren.

Maar in Gen.2 openbaart God ons zijn volgorde van de tijd van de week die eindigt op de zevende dag met een rust voor God en voor de mens. Dit woord rust komt van het werkwoord "ophouden" en is zowel van toepassing op het werk dat door God wordt gedaan als op het werk dat door mensen wordt gedaan. Je kunt begrijpen dat vóór de zonde noch God, noch mensen zich moe konden voelen. Adams lichaam leed aan geen enkele kwaal, vermoeidheid of pijn. Nu volgden de zevendaagse weken elkaar op en reproduceerden ze zichzelf als een eeuwige cyclus, behalve dat de opeenvolgingen van de 'avondochtend' het verschil markeerden met de hemelse standaard van het koninkrijk van God. Dit verschil was daarom bedoeld om profetisch een programma te onthullen dat was ontworpen door de grote schepper God. Net zoals het feest van "Jom Kipoer" of "Grote Verzoendag" ieder jaar werd vernieuwd onder de Hebreëen en het einde van de zonde profeteerde door de verzoening die werd volbracht door de dood van Jezus Christus, zo profeteert de wekelijkse Sabbat de komst van de zevende dag. millennium, wanneer God en zijn uitverkorenen echte rust zullen ingaan, omdat de rebellen zullen zijn gestorven en de goddeloosheid zal zijn verslagen. De uitverkorenen houden zich echter nog steeds bezig met de 'zonde', omdat zij met Christus de 'zonden' en de zondaars moeten oordelen, die op dat moment in de sterfelijke slaap zullen slapen. Dit is de reden waarom, net als de voorgaande zes dagen, de zevende onder het teken van "zonde" wordt geplaatst, dat de zeven dagen van de hele week omvat en betreft. En pas aan het begin van het achtste millennium, nadat de zondaars zijn verteerd in 'het vuur van de tweede dood', zal op de vernieuwde aarde een eeuwigheid zonder 'zonde' beginnen. Als de zeven dagen gekenmerkt zijn door zonde en zij 7000 jaar profeteren, kan het tellen van deze 7000 jaar pas beginnen met de vaststelling van de zonde, geopenbaard in Gen.3. De aardse dagen zonder zonde vallen dus niet in de norm en logica van de opeenvolging van 'avondochtend' of 'duisternislicht' en aangezien deze tijd zonder 'zonde' is, kan deze niet de 7000 jaar ingaan die zijn geprogrammeerd en geprofeteerd. 'door de zevendaagse week.

Deze leer benadrukt het belang van deze actie die God in Dan.7:25 aan het Romeinse pausdom toekent: "Hij zal het plan opstellen om de tijden en de wet te veranderen". Het 'veranderen van de door God vastgestelde tijden' resulteert in de onmogelijkheid om het profetische karakter van de wekelijkse sabbat van Gods 'wet' te ontdekken. En dit is wat Rome sinds Constantijn I, sinds 7 maart 321, heeft gedaan door de wekelijkse rust op de eerste dag in te stellen in plaats van op de zevende. Door de Romeinse orde te volgen, wordt de zondaar niet verlost van de erfzonde die hij van Adam en Eva heeft geërfd, maar neemt hij bovendien een

extra “ zonde ” op zich, dit keer vrijwillig, waardoor zijn schuld jegens God toeneemt.

De orde van de tijd “ *avond morgen* ” of “ *duisternis licht* ” is een concept gekozen door God en het gehoorzamen aan deze keuze begunstigt en geeft toegang tot het profetische mysterie van de Bijbel. Niets dwingt de mens om deze keuze te maken en het bewijs is dat de mensheid ervoor heeft gekozen om de dagwisseling om middernacht te vieren, dat wil zeggen zes uur na zonsondergang in de lente; waarin het kamp wordt geprofeteerd van degenen die te laat wakker worden voor de glorieuze wederkomst van Christus, de Bruidegom in de gelijkenis van de tien maagden. De subtiele boodschappen die God geeft, liggen dus buiten zijn intellectuele bereik. Maar voor zijn uitverkorenen verlicht de orde van de goddelijke tijd al zijn profetieën en vooral die van de Openbaring, aan het begin waarvan Jezus zichzelf presenteert als “ *de alfa en de omega* ”, “ *het begin of het begin en het einde* ”. Elke dag die verstrijkt in ons leven profeteert Gods plan, dat hij samenvat in Gen. 1, 2 en 3, aangezien ‘ *nacht* ’ of ‘ *duisternis* ’ de zes profane dagen vertegenwoordigt die in Gen. 1 worden gepresenteerd, terwijl de goddelijke rust, gevestigd in Gen. 2, de “ *lichte* ” tijd. Het is op dit principe dat volgens Dan.8:14 de tijd van de christelijke jaartelling in twee delen wordt verdeeld: een tijd van geestelijke “ *duisternis* ” tussen 321, toen de “ *zonde* ” tegen de sabbat werd gevestigd, en 1843 waar een De tijd van “ *licht* ” begint voor de uitverkorenen vanaf deze datum tot aan de terugkeer van Jezus Christus in de lente van 2030, waar hij, net als in Gen.3, in de Almachtige Schepper God komt om te oordelen tussen de uitverkorenen en de rebellen, “ *schapen en bokken* ” . ’, zoals hij oordeelde tussen de ‘ *slang, de vrouw en Adam* ’. Op dezelfde manier profeteren de thema's van ' *Brieven aan de zeven kerken, van de zeven zegels en van de zeven bazuinen* ' in Openbaring ' *duisternis* ' voor de eerste zes en goddelijk ' *licht* ' voor de zevende en laatste graad van elk van deze thema's. . Het is zo waar dat de officiële weigering van dit laatste “ *licht* ” door het institutionele adventisme, het licht dat Jezus mij sinds 1982 heeft gegeven, hem in 1991 ertoe bracht te zeggen in de brief gericht aan “ *Laodicea* ” in Openb.3 : 17 : “ *Omdat je zegt: ik ben rijk, ik ben verrijkt, en ik heb niets nodig, en omdat je niet weet dat je ellendig, ellendig, arm, blind en naakt bent, ...* ”. Officiële adventisten zijn dit citaat uit 1 Petrus 4:17 vergeten: “ *Want dit is de tijd waarin het oordeel zal beginnen over het huis van God. Als het nu bij ons begint, wat zal dan het einde zijn van degenen die het evangelie van God niet gehoorzamen?* » Het instituut bestaat sinds 1863 en Jezus zegende de oprichting ervan in het “ *Filadelfia* ”-tijdperk, in 1873. Volgens het goddelijke principe “ *avondochtend* ” of “ *lichte duisternis* ”, wordt het laatste en zevende tijdperk gesymboliseerd door de naam “ *Laodicea* ” “ *een tijd van groot goddelijk ‘ licht ’ zou zijn en het huidige werk vormt daar het bewijs van, een groot ‘ licht ’ is inderdaad gekomen om de geprofeteerde mysteries te verlichten, in dit laatste tijdperk, ten koste van het officiële wereldadventistische instituut. De naam “ *Laodicea* ” is goed gerechtvaardigd, aangezien het “ *geoordeelde mensen of mensen van oordeel* ” betekent. Zij die de Heer niet (meer) toebehoren, zijn veroordeeld zich aan te sluiten bij de aanhangers van de “ *door God vervloekte dag* ”. Omdat ze er blijk van geven dat ze niet in staat zijn om zijn rechtvaardige veroordeling van de*

Romeinse “zondag” met God te delen, zal de sabbat voor hen niet langer zo belangrijk lijken als in de gezegende tijd van hun doop. Een boodschap van Jezus Christus aan zijn dienaar Ellen G. White, in haar boek ‘Early Writings’ en in haar eerste visioen, vertaalde deze situatie als volgt: ‘ze verloren het zicht, en het doel, en Jezus... Ze zonken weg in de slechte wereld en we zien ze nooit meer.’”

Genesis 2 profeteert de tijd van ‘ *licht* ’ en dit hoofdstuk van Genesis begint met de **heiliging** van de ‘ *zevende dag* ’. Het eindigt met dit vers 25: “ *De man en zijn vrouw waren allebei naakt, en schaamden zich niet.* ” Het verband tussen deze twee thema's laat zien dat de ontdekking van hun fysieke naaktheid het gevolg zal zijn van de toerekening van de “ *zonde* ” die zij zullen begaan en die in Gen.3 wordt verhaald, en dus de oorzaak lijkt te zijn van een sterfelijke geestelijke naaktheid. Als we deze leer vergelijken met die van “ *Laodicea* ”, zien we dat de sabbat geassocieerd wordt met “ *zonde* ” die iemand “ *naakt* ” maakt. In deze laatste context is de praktijk van de sabbat daarom niet langer voldoende om de genade van Christus te behouden, omdat door het aanbieden van het volledige profetische licht ervan aan de officiële adventistische autoriteiten tussen 1982 en 1991 de eis van Jezus Christus is toegenomen en hij wil hiervoor een tijdperk waarin met de praktijk van zijn heilige sabbat de uitverkorenen die zijn genade waardig zijn, zijn belang, zijn tijd, zijn leven en zijn hele ziel geven voor de openbaringen die in Daniël en Openbaring zijn geprofeteerd; maar ook in de hele geopenbaarde Bijbel, die volgens Openbaring 11:3 de “ *twee getuigen* ” ervan vormt.

Het getuigenis van God gegeven op aarde

Hoe belangrijk het ook is, Gods bezoek aan de mensheid in de vorm van Jezus Christus mag ons Zijn eerdere bezoek in de tijd van Mozes niet doen vergeten. Omdat het in deze verre context is dat God hem de oorsprong van de aardse dimensie openbaarde. En omdat het een door God gegeven openbaring is, is het verslag van Genesis net zo belangrijk als dat van de Openbaring, geopenbaard aan de apostel Johannes. De door God gekozen vorm om het aardse leven te organiseren profeteert zijn plan van liefde voor de schepselen aan wie Hij volledige vrijheid geeft, zodat zij op zijn liefde kunnen reageren en eeuwig met Hem kunnen leven of deze kunnen afwijzen en in het niets van de dood kunnen verdwijnen, in overeenstemming met de voorwaarden van zijn heilzame aanbod.

Als Adam alleen geschapen is, komt dat ten eerste omdat hij voorgesteld wordt als “ *het beeld van God* (Gen. 1:26-27)” op zoek naar liefde van een vrije tegenhanger van zijn beeld, omdat de hele tijd van zijn voorbije eeuwigheid was er een van absolute eenzaamheid. Dit werd zo ondraaglijk voor hem dat hij bereid was de gevolgen te dragen van de vrijheid die hij zijn levende wezens zou geven. De schepping van Eva uit een van Adams ribben, terwijl hij in een dodelijke slaap is ondergedompeld, voorspelt de schepping van zijn Kerk, de Uitverkorene bestaande uit zijn getrouwe uitverkorenen, de vrucht die wordt geoogst door zijn doodsverzoening in Jezus Christus; dit rechtvaardigt de rol van ‘ *helper* ’ die God

toekent aan de vrouw die uit hem voortkwam en wier naam Eva ‘ *leven* ’ betekent. De Uitverkorene zal eeuwig ‘ *leven* ’, en op aarde heeft zij de roeping om God haar ‘ *hulp* ’ aan te bieden om menselijk samen te werken bij de verwezenlijking van haar project dat tot doel heeft volmaakte gedeelde en ongestoorde liefde in haar eeuwige universums tot stand te brengen.

De zonde van ongehoorzaamheid komt de mensheid binnen via Eva of via het “ *vrouw* ” symbool van haar uitverkorenen die deze erfzonde zullen erven. Ook wordt God, net als Adam, uit liefde voor Eva, in Jezus Christus, mens om in plaats van zijn Uitverkorene de dodelijke straf te delen en te dragen die haar zonden verdienen. Het verhaal van Genesis is daarom zowel een historisch getuigenis dat onze oorsprong en hun omstandigheden onthult, als een profetisch getuigenis dat het verlossende principe onthult van het grote liefdevolle project van de almachtige schepper God.

Na de eerste zes scheppingsdagen genoemd in Genesis 1, zes dagen die de zesduizend jaar profeteerden die God had gereserveerd voor zijn selectie van aardse uitverkorenen, zal in Genesis 2, onder het beeld van een eeuwige sabbat, de onbepaalde zevende dag opengaan om mensen te verwelkomen de bewezen en geselecteerde uitverkorenen.

God kent vanaf het begin de uitkomst van zijn project, de namen van zijn uitverkorenen die in de loop van zesduizend jaar zullen verschijnen. Hij had alle macht en autoriteit om de opstandige engelen te oordelen en te vernietigen zonder onze aardse dimensie te hoeven creëren. Maar het is juist omdat hij zijn schepselen respecteert, die van hem houden en van wie hij houdt, dat hij een universele demonstratie op aarde organiseert die voor dit doel is gecreëerd.

God verheft boven alles het waarheidsbeginsel. Zoals aangekondigd in Psalm 51:6, definieert Jezus zijn uitverkorenen als “ *wedergeboren* ” of “geboren uit de waarheid”, zodat zij gelijkvormig kunnen worden aan de maatstaf van de goddelijke waarheid. Volgens Johannes 18:37 kwam hij zelf om “ *getuige te zijn van de waarheid* ” en presenteert hij zichzelf in Openb. 3:14 onder de naam “ *Waarheidsgetrouwe* ”. Deze verheerlijking en verheerlijking van het waarheidsbeginsel is **absoluut in tegenspraak** met het beginsel van de leugen, en de twee beginselen nemen meerdere vormen aan. Het principe van liegen heeft de bewoners van de aarde door de geschiedenis heen voortdurend verleid. In moderne tijden is liegen de norm van het bestaan geworden. Het wordt in de handelsgeest aangenomen onder de term ‘bluffen’, maar het is niettemin de vrucht van de duivel, ‘ *vader van de leugen* ’ volgens Johannes 8:44. Op religieus niveau verschijnen leugens in de vorm van meerdere verschillende religieuze vervalsingen, afhankelijk van de betrokken volkeren en plaatsen op aarde. En het christelijk geloof is zelf het perfecte beeld van “verwarring” (= Babel) geworden, omdat zijn duistere vervalsingen zo talrijk zijn.

Liegen wordt wetenschappelijk onderwezen. Omdat, in tegenstelling tot zijn autoritaire benadering, het wetenschappelijke denken niet in staat is om echt bewijs te leveren van zijn evolutionaire theorieën over soorten, en van de miljoenen en miljarden jaren die zijn wetenschappers toeschrijven aan het bestaan van de aarde. In tegenstelling tot deze wetenschappelijke gedachte biedt het getuigenis van de schepper God vele bewijzen van zijn werkelijkheid, omdat de

aardse geschiedenis getuigt van zijn daden, waarvan de watervloed het eerste voorbeeld is, zoals blijkt uit de aanwezigheid van zeefossielen in de vlakten en zelfs op de toppen van de hoogste bergen op aarde. Toegevoegd aan dit natuurlijke getuigenis, het getuigenis dat is achtergelaten door de menselijke geschiedenis, het leven van Noach, het leven van Abraham, de bevrijding van de Hebreeën uit de Egyptische slavernij en de geboorte van het Joodse volk, levende ooggetuigen van zijn geschiedenis tot aan de tijd van het einde van de wereld; er is ook het ooggetuigenverslag van de apostelen van Jezus Christus die getuige waren van zijn wonderen, zijn kruisiging en zijn opstanding; dit tot het punt dat de angst voor de dood hen verliet en zij op het pad van het martelaarschap hun Meester en hun Model Jezus van Nazareth volgden.

Door dit woord ‘martelaarschap’ op te roepen, moet ik hier een verklaring openen.

Let op: verwar martelaarschap niet met straf

De twee dingen hebben hetzelfde uiterlijk en kunnen daarom gemakkelijk met elkaar verward worden. Deze verwarring heeft echter ernstige gevolgen, omdat het risico bestaat dat de strafmaatregel wordt toegeschreven aan de werkelijk uitverkorene van God, en omgekeerd kan het kind van de duivel worden toegeschreven aan een martelaarschap voor een zeer bedrieglijke God. Om dit duidelijk te zien moeten we dus rekening houden met de volgende analyse, die uitgaat van dit principe; Laten we eerst de vraag stellen: wat is martelaarschap? Dit woord komt van het Griekse “martus” wat betekent: getuige. Wat is een getuige? Het is degene die al dan niet getrouw rapporteert wat hij over een onderwerp heeft gezien, gehoord of begrepen. Het onderwerp dat ons hier interesseert is religieus, en onder degenen die voor God getuigen, zijn er ware en valse getuigen. Wat zeker is, is dat God het verschil tussen de twee maakt. De waarheid is hem bekend en hij zegent die omdat deze ware getuige er van zijn kant naar streeft om zichzelf trouw te tonen door al zijn geopenbaarde waarheid in “_werken” in praktijk te brengen en hij volhardt op dit pad totdat hij de waarheid aanvaardt. En deze dood is een authentiek martelaarschap, omdat het leven dat

aan de dood werd geofferd in overeenstemming was met de standaard van heiligheid die God voor zijn tijd vereiste. Als het aangeboden leven niet in deze overeenstemming is, dan is er geen martelaarschap; het is een straf die een levend wezen treft dat aan de duivel is overgeleverd voor zijn vernietiging, omdat hij niet profiteert van de bescherming en de zegen van God. Afhankelijk van de overeenstemming met de waarheidsnorm die God voor elk tijdperk vereist, zal de identificatie van 'martelaarschap' berusten op onze kennis van het goddelijk oordeel dat wordt geopenbaard in zijn profetieën die zich richten op de tijd van het einde; dat is het doel en het onderwerp van dit werk.

Het is belangrijk om te begrijpen dat de waarheid niet het vermogen heeft om een opstandige geest te bekeren; de ervaring van de eerste geschapen engel, door God genoemd, Satan, sinds zijn rebellie, bewijst dit. De waarheid is een principe waartoe de uitverkorenen zich van nature aangetrokken zullen voelen, zij die ervan houden en bereid zijn om samen met God in Jezus Christus te strijden, de leugen die hem schaadt.

Concluderend: Goddelijke Openbaring is geleidelijk opgebouwd over zesduizend jaar ervaringen en getuigenissen, beleefd in de beste en slechtste omstandigheden. Een tijd van zesduizend jaar lijkt misschien kort, maar voor de mens die alleen werkelijk belang hecht aan de jaren van zijn eigen leven, is het in werkelijkheid een tijd die lang genoeg is om God in staat te stellen zich over eeuwen uit te strekken, en meer precies over zesduizend jaar, de verschillende fasen van de verwezenlijkingen van zijn mondiale project. Exclusief in Jezus Christus geeft God aan zijn uitverkorenen in de eindtijd wat betreft zijn mysteries en werken een helder begrip, gereserveerd voor deze eindtijd.

Genesis: een essentiële profetische samenvatting

In dit opzicht levert het Genesisverslag de fundamentele sleutels tot de bijbelse profetieën van Daniël en Openbaring; en zonder deze sleutels is dit begrip onmogelijk. Deze dingen zullen indien nodig in herinnering worden gebracht tijdens de profetische studie, maar van nu af aan moeten we weten dat de woorden " *diep, zee, aarde, vrouw* " een specifiek idee van het goddelijke denken in zijn openbaring "Apocalyps" zullen overbrengen. Ze zijn verbonden met drie opeenvolgende fasen van de aardse schepping. ' *De afgrond* ' verwijst naar de planeet aarde die geheel bedekt is met water en zonder enig leven. Dan, op de tweede dag, die van de scheiding van de elementen, zal " *de zee* ", als synoniem en symbool van de dood, op de vijfde ^{dag} alleen door zeedieren worden bevolkt ; zijn omgeving is vijandig tegenover mensen die zijn geschapen om lucht in te ademen. " *De aarde* " komt uit " *de zee* " en zal op de vijfde dag ook bewoond

worden door dieren en tenslotte, op de zesde dag, door “ *de man gevormd naar het beeld van God* ” en “ *de vrouw* ” die gevormd zal worden op een menselijke rib. Samen zullen de man en de vrouw twee kinderen krijgen. De eerste “ *Abel* ”, type van de geestelijk uitverkorene (*Abel* = Vader is God) zal uit jaloezie gedood worden door zijn oudste “ *Kain* ”, type van de vleeselijke, materialistische mens (=verwerving) en profeteert daarmee het lot van de typische mens. uitverkorene, Jezus Christus en zijn uitverkorenen, die zullen lijden en sterven als martelaren vanwege de ‘Kains’, joden, katholieken en protestanten, allemaal ‘tempelhandelaren’, wier opeenvolgende en agressieve jaloezieën worden gedemonstreerd en bewerkstelligd tijdens de aardse geschiedenis . De les **die** de Geest van God geeft is daarom de volgende: uit *de “afgrond”* komen **achtereenvolgens** “ *de zee en de aarde* ” symbolen van valse christelijke religies tevoorschijn die tot de ondergang van zielen leiden. Om zijn uitverkoren vergadering aan te duiden, geeft hij haar het woord ‘ *vrouw* ’ die, als ze trouw is aan haar God, de ‘ *vrouw* ’ is, van *het ‘lam* ’, het symbool van Christus zelf, geprofeteerd door het woord ‘ *man* ’ (de *Adam*).). Als ze ontrouw is, blijft ze een ‘ *vrouw* ’, maar krijgt ze het imago van een ‘ *prostitutie* ’. Deze dingen zullen allemaal worden bevestigd in de gedetailleerde studie die in dit werk wordt gepresenteerd en hun cruciale belang zal duidelijk worden. Je kunt gemakkelijk begrijpen dat de gebeurtenissen die in de profetieën van Daniël en Openbaring in 2020 zijn geprofeteerd, voor het grootste deel al in de geschiedenis zijn vervuld en dat ze bij de mensen bekend zijn. Maar ze werden niet geïdentificeerd vanwege de geestelijke rol die God hen gaf. Historici nemen historische feiten waar, maar alleen Gods profeten kunnen deze interpreteren.

Geloof en ongelooft

Van nature zijn mensen vanaf hun oorsprong van het gelovige type. Maar geloof is geen geloof. De mens heeft altijd geloofd in het bestaan van God of godheden, superieure geesten die ze moesten dienen en die ze moesten behagen om geen schade te hoeven lijden als gevolg van hun woede. Dit natuurlijke geloof strekte zich uit van eeuwen tot eeuwen en millennia tot millennia tot aan de moderne tijd, waar wetenschappelijke ontdekkingen bezit namen van de hersenen van de westerse mens, die sindsdien ongelovig en ongelovig is geworden. Merk op dat deze verandering vooral mensen van christelijke afkomst kenmerkt. Omdat tegelijkertijd in het Oosten, het Verre Oosten en Afrika het geloof in onzichtbare

geesten bleef bestaan. Dit wordt verklaard door bovennatuurlijke manifestaties waarvan de mensen die deze religieuze riten beoefenen getuige zijn. In Afrika verbiedt duidelijk bewijs van het bestaan van onzichtbare geesten ongelof. Maar wat deze mensen niet weten is dat de geesten die zich krachtig onder hen manifesteren in werkelijkheid demonische geesten zijn die door de God-Schepper van al het leven zijn afgewezen en op proef ter dood zijn veroordeeld. Deze mensen zijn niet ongelovig, noch ongelovig, zoals de westerlingen, maar het resultaat is hetzelfde, omdat ze demonen dienen die hen verleiden en onder hun tirannieke overheersing houden. Hun religiositeit is van het afgodische heidense type dat de mensheid sinds haar oorsprong heeft gekenmerkt; Eve was zijn eerste slachtoffer.

In het Westen is ongelof in werkelijkheid het resultaat van een keuze, omdat maar weinig mensen zich niet bewust zijn van hun christelijke afkomst; en onder de verdedigers van de republikeinse vrijheid zijn er mensen die woorden uit de Bijbel citeren en daarmee getuigen dat ze niet onwetend zijn van het bestaan ervan. Ze zijn niet onwetend van de glorieuze feiten waarvan het voor God getuigt, en toch kiezen ze ervoor om daar geen rekening mee te houden. Het is dit soort ongelof dat de Geest ongelof noemt en dat de absolute opstandige oppositie tegen het ware geloof is. Want als hij rekening houdt met de bewijzen die het leven hem over de hele aarde en vooral in de bovennatuurlijke manifestaties van Afrikaanse volkeren geeft, heeft de mens geen mogelijkheid om zijn ongelof te rechtvaardigen. De bovennatuurlijke daden van demonen veroordelen daarom het westerse ongelof. De schepper God levert ook het bewijs van zijn bestaan, terwijl hij met kracht handelt door middel van verschijnselen die worden voortgebracht door de natuur die aan hem onderworpen is; aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, verwoestende vloedgolven, dodelijke epidemieën, maar al deze dingen krijgen nu wetenschappelijke verklaringen die de goddelijke oorsprong maskeren en vernietigen. Aan het oog, aan deze grote vijand van het geloof, wordt de wetenschappelijke verklaring toegevoegd die het menselijk brein overtuigt en het tegelijkertijd aanmoedigt in zijn keuzes die het naar zijn ondergang leiden.

Wat verwacht God van zijn schepselen? Hij zal onder hen degenen selecteren die zijn levensopvattingen goedkeuren, dat wil zeggen die zijn gedachten omarmen. Geloof zal het middel zijn, maar niet het doel. Dit is de reden waarom in Jakobus 2:17 wordt gezegd dat het “ *geloof zonder werken* ”, *dat het moet dragen*, “ *dood* ” is. Want als er echt geloof bestaat, bestaat er ook een vals geloof. Goed en kwaad maken het verschil, en God heeft er geen moeite mee om gehoorzaamheid te onderscheiden van ongehoorzaamheid. Hoe dan ook blijft hij de enige rechter wiens mening de eeuwige toekomst van elk van zijn schepselen zal bepalen, aangezien het doel van zijn selectie uniek is en zijn aanbod van eeuwig leven uitsluitend door Jezus Christus wordt verkregen. De passage op aarde is alleen gerechtvaardigd om de mogelijkheid van deze selectie van eeuwige uitverkorenen te bieden. Geloof is niet de vrucht van formidabele inspanningen en offers, maar van een natuurlijke staat die het schepsel al dan niet vanaf zijn geboorte heeft verworven. Maar als het bestaat, moet het door God worden gevoed, anders sterft het en verdwijnt het.

Echt geloof is zeldzaam. Omdat, in tegenstelling tot het bedrieglijke aspect van de officiële christelijke religie, het niet voldoende is om een kruis boven het graf van een schepsel te plaatsen om de deuren van de hemel voor hem open te laten staan. En ik wijs hierop omdat het over het hoofd lijkt te worden gezien. Jezus zei in Mat.7:13-14: “ ***Ga binnen door de nauwe poort. Want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt , en er zijn velen die daardoor naar binnen gaan . Maar smal is de poort en smal is de weg die naar het leven leidt , en er zijn maar weinigen die hem vinden***. » Deze leer wordt verder bevestigd in de Bijbel in het voorbeeld van de deportatie van de Joden naar Babylon, aangezien God alleen Daniël en zijn drie metgezellen en vijf machtige koningen waardig acht voor zijn uitverkiezing; en Ezechiël die in dit tijdperk leeft. Vervolgens lezen we in Ezech.14:13-20: “ ***Mensenkind, als een land uit ontrouw tegen mij zondigt en ik mijn hand ertegen uitstrek, als ik daarvoor de broodstaf breek, als ik hongersnood op hem afstuur, Als ik mens en dier eruit zou vernietigen, en er waren onder hen deze drie mannen, **Noach, Daniël en Job** , dan zouden zij hun zielen redden door hun gerechtigheid, zegt de Heer Jahweh. Als ik wilde dieren door het land zou laten zwerven waardoor het zou ontvolken, als het een woestijn zou worden waar niemand zou passeren vanwege deze beesten, en er zouden drie mannen in het midden zijn, dan zou ik nog leven! zegt de Heer Jahweh, **zij zouden geen zonen of dochters redden, maar alleen zij zouden gered worden** , en het land zou een woestijn worden. Of als ik het zwaard tegen dit land zou brengen, als ik zou zeggen: laat het zwaard door het land rennen! Als ik mensen en dieren zou uitroeien, en er waren deze drie mannen in hun midden, zou ik nog leven! zegt de Heer Jahweh, **ze zouden geen zonen of dochters redden, maar ze zouden alleen gered worden** . Of als ik een plaag naar dit land zou sturen, als ik mijn woede er door middel van sterfelijkheid tegen zou uitstorten, om er mensen en dieren uit te roeien, en daar waren **Noach, Daniël en Job** onder, dan leef ik! zegt de Heer Jahweh: **zij wilden geen zonen of dochters redden, maar door hun gerechtigheid wilden zij hun eigen ziel redden*****. » Zo leren we dat ten tijde van de watervloed alleen Noach waardig werd bevonden voor verlossing onder de acht mensen die door de ark werden beschermd.

Jezus zei verder in Mat.22:14: “ ***Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren***. » De reden wordt eenvoudigweg verklaard door de hoge standaard van heiligheid die God vereist, die de eerste plaats in ons hart wil innemen of niets. De consequentie van deze eis is in strijd met het humanistische denken over de wereld, dat de mens boven alles plaatst. De apostel Jakobus waarschuwde ons voor deze tegenstand en zei tegen ons: “ ***Jullie overspelers! Weet u niet dat de liefde voor de wereld vijandschap tegen God is ? Wie een vriend van de wereld wil zijn, maakt zichzelf daarom tot een vijand van God***. » Jezus vertelt ons opnieuw in Mat.10:37: “ ***Hij die liefheeft zijn vader of zijn moeder meer dan ik is mij niet waardig , en hij die liefheeft zijn zoon of dochter meer dan ik is mij niet waardig***.” En als je net als ik een vriend uitnodigt om te reageren op dit religieuze criterium dat door Jezus Christus wordt vereist, wees dan niet verbaasd als hij je een fanaticus noemt; Dit is wat er met mij gebeurde, en toen begreep ik dat ik alleen Jezus als mijn echte vriend had; hem, “ *de Ware* ” van Openb. 3:7. Wij zullen u ook een fundamentalist noemen, omdat u zich eerlijk tegenover God

toont, een legalist, omdat u door uw gehoorzaamheid zijn allerheiligste wet liefheeft en eert. Dit zal gedeeltelijk de menselijke prijs zijn die we moeten betalen om de Heer Jezus te behagen, die onze zelfopoffering en onze volledige toewijding zo waardig is die Hij eist.

Geloof stelt ons in staat zijn geheime gedachten van God te ontvangen totdat we de omvang van zijn wonderbaarlijke project ontdekken. En om zijn algehele project te begrijpen, moet de uitverkorene rekening houden met het hemelse leven van de engelen dat aan de aardse ervaring voorafging. Omdat in deze hemelse samenleving de verdeling van de schepselen en de selectie van goede engelen die trouw zijn aan God niet werden uitgevoerd op basis van geloof in de gekruisigde Christus of op basis van zijn afwijzing, zoals op aarde het geval zal zijn. Dit bevestigt dat op universeel niveau de kruisiging van Christus, die zondeloos bleef, voor God **het middel is** om de duivel en zijn volgelingen te veroordelen, en dat op aarde het geloof in Jezus Christus **het middel vertegenwoordigt** dat God heeft gekozen om de liefde te hebben die hij voor zijn volgelingen voelt. uitverkorenen die hem liefhebben en waarderen. **Het doel** van deze demonstratie van zijn totale zelfopoffering was om opstandige hemelse en aardse schepselen die zijn bestaansgevoel niet delen, juridisch ter dood te kunnen veroordelen. En onder zijn aardse schepselen selecteert hij degenen die zijn gedachten omarmen, zijn daden en zijn oordelen goedkeuren, omdat zij geschikt zijn om zijn eeuwigheid te delen. Uiteindelijk zal hij het probleem hebben opgelost dat is ontstaan door de vrijheid die aan al zijn hemelse en aardse schepselen wordt gegeven, want zonder deze vrijheid zou de liefde van zijn geselecteerde schepselen waardeloos en zelfs onmogelijk worden gemaakt. Zonder vrijheid is het wezen niets meer dan een robot, met geautomatiseerd gedrag. Maar de prijs voor de vrijheid zal uiteindelijk de uitroeiing van opstandige schepselen van hemel en aarde zijn.

Daarmee wordt het bewijs geleverd dat het geloof niet berust op een simpel: “ *Geloof in de Heer Jezus en je zult gered worden* ”. Deze bijbelse woorden zijn gebaseerd op wat het werkwoord ‘geloven’ impliceert, namelijk gehoorzaamheid aan goddelijke wetten, wat het ware geloof kenmerkt. Voor God is het doel om schepselen te vinden die Hem uit liefde gehoorzamen. Hij vond er enkele onder de hemelse engelen en onder zijn aardse menselijke schepselen, hij selecteerde er enkele en zal er enkele blijven selecteren tot het einde van de tijd van genade.

Voedsel voor het juiste weer

Net zoals het menselijk lichaam voeding nodig heeft om zijn leven te verlengen, heeft het geloof dat in zijn geest wordt voortgebracht ook geestelijke voeding nodig. Ieder mens die gevoelig is voor de demonstratie van liefde die God in Jezus Christus geeft, voelt het verlangen om op zijn beurt iets voor hem te doen. Maar hoe kunnen we iets doen wat hem bevalt als we niet weten wat hij van ons verwacht? Het antwoord op deze vraag zal de voeding van ons geloof vormen. Omdat “ *zonder geloof het onmogelijk is God te behagen* ” volgens Hebr.11:6. Maar dit geloof moet nog steeds levend en aangenaam voor hem worden gemaakt door het overeen te stemmen met zijn verwachtingen. Want de Heer God, de Almachtige, is de Voltooier en de Rechter ervan. Grote aantallen christelijke gelovigen verlangen naar een goede relatie met de God des hemels, maar deze relatie blijft onmogelijk omdat hun geloof niet op de juiste manier wordt gevoed. Het antwoord op het probleem wordt ons gegeven in Mat. 24 en 25. Jezus concentreert zijn onderwijs op onze laatste dagen, die kort voorafgaan aan de tijd van zijn tweede verschijning, deze keer in de glorie van zijn goddelijkheid. Hij beschrijft het door de beelden in gelijkenissen te vermenigvuldigen: gelijkenis van de vijgenboom, in Matt.24:32 tot 34; gelijkenis van de nachtdief, in Matt.24:43 tot 51; gelijkenis van de tien maagden, in Matt.25:1 tot 12; gelijkenis van de talenten, in Matt.25:13 tot 30; gelijkenissen van de schapen en de bokken, in Matt.25:31 tot 46. Onder deze gelijkenissen komt de vermelding van “voedsel” *tweemaal* voor: in de gelijkenis van de nachtdief en in die van de schapen en de bokken omdat, ondanks de Wanneer Jezus zegt: ‘ *Ik had honger en jullie gaven mij iets te eten* ’, spreekt Hij ons over geestelijk voedsel, zonder welk het geloof van de mens sterft. “ *Want de mens zal niet leven van brood alleen, maar van ieder woord dat uit de mond van God komt* . Matth.4:4”. Het doel van het voedsel van het geloof is om hem te beschermen tegen de “ *tweede dood* ” van Openbaring 20, die ervoor zorgt dat iemand het recht verliest om eeuwig te leven.

Richt als onderdeel van deze reflectie uw blik en aandacht op deze gelijkenis van de nachtdief:

V.42: “ *Waak daarom, aangezien u niet weet op welke dag uw Heer komt* .”

Het thema van de wederkomst van Jezus Christus wordt gedefinieerd en het ‘wachten’ ervan zal tussen 1831 en 1844 een spiritueel ontwaken veroorzaken in de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Het wordt ‘adventisme’ genoemd, waarbij de leden van deze beweging zichzelf zijn genoemd. door hun tijdgenoten onder de term ‘adventisten’; woord afkomstig van het Latijnse ‘adventus’ wat betekent: komst.

V.43: “ *Weet dit goed: als de heer des huizes wist op welke nachtwake de dief moest komen, zou hij toekijken en niet toestaan dat er in zijn huis werd ingebroken* .”

In dit vers is de ‘ *meester van het huis* ’ de discipel die wacht op de terugkomst van Jezus, en de ‘ *dief* ’ verwijst naar Jezus zelf. Door deze

vergelijking laat Jezus ons het voordeel zien van het kennen van de datum van zijn terugkeer. Hij moedigt ons daarom aan om het te ontdekken, en ons luisteren naar zijn advies zal onze relatie met hem bepalen.

V.44: “ *Wees daarom ook voorbereid, want de Mensenzoon komt op een uur waarop je niet nadenkt.* ”

Ik heb in dit vers de toekomstige tijd van de werkwoorden gecorrigeerd, omdat deze werkwoorden in het oorspronkelijke Grieks in de tegenwoordige tijd staan. Deze woorden worden inderdaad door Jezus gezegd tot zijn hedendaagse discipelen, die hem over dit onderwerp ondervragen. De Heer zal in de tijd van het einde dit “Adventistische” thema gebruiken om christenen te ziften door hen aan de test van profetisch geloof te onderwerpen; voor dit doel zal hij in de loop van de tijd achtereenvolgens vier ‘adventistische’ verwachtingen organiseren; telkens gerechtvaardigd door nieuw licht gegeven door de Geest, waarbij de eerste drie betrekking hebben op de profetische teksten van Daniël en Openbaring.

V.45: “ *Wie is dan de trouwe en verstandige dienaar, die zijn meester over zijn volk heeft aangesteld, om hun op de juiste tijd voedsel te geven?* »

Zorg ervoor dat u geen fouten maakt in uw oordeel, want het ‘ *voedsel* ’ waarover in dit vers gesproken wordt, bevindt zich momenteel voor uw ogen. Ja, het is dit document waaraan ik de naam “Verklaar Daniël en Openbaring” heb gegeven, dat dit geestelijke “ *voedsel* ” vormt dat essentieel is om uw geloof te voeden, omdat het, van Jezus Christus, alle antwoorden geeft op de vragen die u terecht kunt stellen. , en naast deze antwoorden, onverwachte onthullingen, zoals de ware datum van de wederkomst van Jezus Christus, die ons verplicht tot het voorjaar van 2030 in het vierde en laatste ‘adventistische’ ‘wachten’.

Omdat ik persoonlijk bezorgd ben over dit vers, presenteer ik dit document, de vrucht van mijn trouw aan de God van de waarheid en van mijn voorzichtigheid, omdat ik niet verrast wil worden door de wederkomst van Jezus Christus. Jezus openbaart hier zijn eindtijdplan. Hij heeft voor deze tijd “ *voedsel* ” gepland dat geschikt is om het geloof van zijn uitverkorenen te voeden, die trouw wachten op zijn glorieuze terugkeer. En dit ‘ *voedsel* ’ is profetisch.

V.46: “ *Gezegend is die dienaar, die zijn meester, wanneer hij aankomt, zal aantreffen terwijl hij dat doet!* »

De context van zijn glorieuze terugkeer wordt hier bevestigd, het is die van de vierde “Adventistische” verwachting. De betrokken dienaar is inderdaad al erg blij om de geopenbaarde gedachte van God te kennen, zijn oordeel over het geloof van de mens. Maar deze zaligspreking zal zich uitstrekken en betrekking hebben op allen die dit laatste goddelijke licht ontvangen en het op hun beurt zullen verspreiden en delen met de uitverkorenen die over de hele aarde verspreid zijn, tot aan de effectieve terugkeer van Jezus Christus.

V.47: “ *Ik zeg u de waarheid, hij zal het over al zijn bezittingen vestigen.* »

De goederen van de Heer zullen, tot aan Zijn wederkomst, geestelijke waarden betreffen. En de dienaar wordt voor Jezus de bewaker van zijn geestelijke schat; de exclusieve bewaarder van zijn orakels en zijn geopenbaarde licht. Na het lezen van dit gehele document zult u kunnen zien dat ik niet overdrijf door de bijbelse profetische openbaring de naam ‘schat’ te geven. Welke andere naam zou ik kunnen geven aan een openbaring die beschermt tegen de ‘ *tweede*

dood ' en de weg opent naar het eeuwige leven? Omdat het de mogelijkheid van twijfel verdrijft en doet verdwijnen, die fataal is voor het geloof en de verlossing.

V.48: “ *Maar als het een slechte dienaar is, die bij zichzelf zegt: Mijn meester wacht met komen,* ”

Het door God geschapen leven is van het binaire type. Alles heeft zijn absolute tegendeel. En God presenteerde mensen twee paden, twee paden om hun keuzes te begeleiden: *leven en goed, dood en kwaad; de tarwe en het kaf; de schapen en de geit, het licht en de duisternis* . In dit vers richt de Geest zich op de slechte dienaar, maar niettemin op een dienaar, wat het valse geloof aanduidt dat niet door God wordt gevoed en vooral het valse christelijke geloof dat uiteindelijk het adventistische geloof zelf raakt en betreft, in onze tijd van het einde. . Omdat hij niet langer het licht van Jezus Christus ontving omdat hij weigerde datgene wat hem tussen 1982 en 1991 werd aangeboden en dat zijn komst in 1994 aankondigde, bracht dit adventisme een vrucht van goddeloosheid voort die resulteerde in de straling van de boodschapper van God in november 1991. Merk op dat Jezus de verborgen gedachten van het hart openbaart: “ *die in zichzelf zegt* ”. Omdat de schijn van extern religieus gedrag uiterst bedrieglijk is; religieus formalisme vervangt het ware levende geloof vol ijver voor de waarheid.

V.49: “ *... als hij zijn metgezellen begint te slaan, als hij eet en drinkt met de dronkaards,* ”

Het beeld is tot nu toe een beetje geanticipeerd, maar de uitstraling geeft duidelijk, in tijden van vrede, uitdrukking aan de oppositie en de strijd die uitdrukking geven aan en voorafgaan aan de echte vervolging die zal komen; het is gewoon een kwestie van tijd. Sinds 1995 is het institutionele adventisme “ *eten en drinken met dronkaards* ” in die mate dat het een alliantie heeft gesloten met protestanten en katholieken door de oecumenische alliantie aan te gaan. Want in Openbaring 17:2, gericht tegen het katholieke geloof genaamd “ *Babylon de Grote* ”, en het protestantse geloof genaamd “ *aarde* ”, zegt de Geest: “ ***Het is met haar dat de koningen van de aarde zichzelf hebben overgegeven aan de hoererij. , en het is van de wijn van zijn hoererij dat de bewoners van de aarde dronken geworden.*** ”

V.50: “ *...de meester van deze dienaar zal komen op een dag die hij niet verwacht, en op een uur dat hij niet weet,* ”

Het gevolg van de afwijzing van het licht met betrekking tot de derde adventistische verwachting en de datum 1994 verschijnt uiteindelijk in de vorm van onwetendheid over het tijdstip van de ware terugkeer van Jezus Christus, dat wil zeggen de vierde adventistische verwachting van het goddelijke project. Deze onwetendheid is het gevolg van de breuk in de relatie met Jezus Christus, dus we kunnen het volgende afleiden: de adventisten die in deze tragische situatie zijn geplaatst, zijn niet langer in de ogen van God of, naar zijn oordeel, ‘adventisten’.

V.51: “ *...hij zal hem in stukken scheuren en hem zijn deel geven met de huichelaars : er zal geweest zijn en tandengeknars.* »

Het beeld drukt de toorn uit die God zal toebrengen aan valse dienaren die Hem hebben verraden. Ik noteer in dit vers de term ‘ *huichelaars* ’ waarmee de Geest valse christenen aanduidt in Dan.11:34, maar een bredere lezing is nodig om de context te begrijpen van de tijd waarop de profetie zich richt, waartoe ook

de verzen 33 en 35 behoren: “ *En de wijste onder hen zullen velen onderwijzen. Er zijn er die een tijdlang zullen bezwijken voor het zwaard en de vlam, voor gevangenschap en plundering. In de tijd dat ze bezwijken, zullen ze een beetje worden geholpen, en **veel zal zich bij hen aansluiten uit hypocrisie** . Sommige wijze mannen zullen vallen, zodat ze gezuiverd, gezuiverd en wit gemaakt kunnen worden, **tot de tijd van het einde** , want die zal pas op de vastgestelde tijd komen.* » De “ *slechte dienaar* ” is dus inderdaad degene die de verwachtingen van God, zijn Meester, verraadt, en hij sluit zich “ *tot de tijd van het einde* ” aan bij het kamp van de “ *huichelaars* ”. Hij deelt vanaf dat moment met hen de toorn van God die hen treft tot aan het laatste oordeel, waar ze worden vernietigd, verteerd in de ‘ *poel van vuur* ’ die definitief ‘ *de tweede dood* ’ veroorzaakt , volgens Openbaring 20: 15: “ *Wie niet in het boek des levens geschreven werd bevonden, werd in de poel van vuur geworpen .* ”

De geopenbaarde geschiedenis van het ware geloof

Het ware geloof

Er valt veel te zeggen over het onderwerp van het ware geloof, maar ik stel dit aspect al voor en het lijkt mij een prioriteit te zijn. Iedereen die een relatie met God wil opbouwen, moet weten dat zijn of haar opvatting over het leven op aarde en in de hemel het uiterste tegenovergestelde is van ons systeem dat op aarde is gevestigd en dat is gebouwd op trotse en slechte gedachten, geïnspireerd door God. zijn vijand, en die van zijn ware uitverkorenen. Jezus gaf ons de manier om het ware geloof te identificeren: ‘ ***Aan hun vruchten zult u ze herkennen . Plukken we druiven van doornen, of vijgen van distels?*** (Matt.7:16).” Op basis van deze verklaring kunt u er zeker van zijn dat allen die zijn naam claimen en die niet aanwezig zijn, zijn zachtmoedigheid, zijn hulpvaardigheid, zijn zelfopoffering, zijn geest van opoffering, zijn liefde voor de waarheid en zijn ijver voor gehoorzaamheid aan de geboden van God is nooit Zijn dienaren geweest en zal dat ook nooit zijn; dit is wat 1 Kor. 13 ons leert door het charisma van ware heiligheid te definiëren; dat wat vereist wordt door het rechtvaardige oordeel van God: vers 6: “ ***zij verheugt zich niet over onrecht, maar zij verheugt zich over de waarheid*** ”.

Hoe kunnen we geloven dat de vervolgte en de vervolger op dezelfde manier door God worden geoordeeld? Wat is de gelijkenis tussen Jezus Christus, vrijwillig gekruisigd, en de Romeinse pauselijke inquisitie of Johannes Calvijn, die mannen en vrouwen tot hun dood aan marteling onderwierp? Om het verschil niet te zien, moeten we de woorden negeren die door bijbelse geschriften zijn geïnspireerd. Dit was het geval voordat de Bijbel over de hele wereld werd verspreid, maar sinds hij overal op aarde beschikbaar is; Welke excuses kunnen de beoordelingsfouten van mensen rechtvaardigen? Er zijn geen. Daarom zal de komende goddelijke toorn zeer groot en oncontroleerbaar zijn.

De drie en een half jaar waarin Jezus in zijn aardse bediening heeft gewerkt, worden ons in de Evangeliën geopenbaard, zodat wij de maatstaf van waar geloof naar Gods mening mogen kennen; de enige die er toe doet. Zijn leven wordt ons als model aangeboden; een model dat we moeten navolgen om door hem erkend te worden als zijn discipelen. Deze aanvaarding houdt in dat wij zijn opvatting van het eeuwige leven die hij voorstelt, delen. Egoïsme wordt daar verbannen, evenals verwoestende en destructieve trots. Er is geen plaats voor wreedheid en goddeloosheid in het eeuwige leven dat alleen wordt aangeboden

aan de uitverkorenen die door Jezus Christus zelf worden erkend. Zijn gedrag was vreedzaam revolutionair, omdat hij, de Meester en Heer, zichzelf tot de dienaar van allen maakte, zich zo bukkend dat hij de voeten van zijn discipelen wast, om concrete betekenis te geven aan zijn veroordeling van de trotse waarden die tot uiting komen in de leiders Joodse religieuze figuren uit zijn tijd; dingen die joodse en christelijke religieuze mensen vandaag de dag nog steeds kenmerken. In absolute tegenstelling daarmee is de norm die in Jezus Christus is geopenbaard de norm van het eeuwige leven.

Door zijn dienstknechten de middelen te tonen waarmee zij zichzelf, hun vijanden, de valse dienstknechten van God, konden identificeren, handelde Jezus Christus om hun zielen te redden. En zijn belofte om tot het einde van de wereld “ *in het midden* ” van zijn uitverkorenen te zijn, wordt nagekomen en bestaat uit het verlichten en beschermen van hen gedurende hun hele aardse leven. De absolute maatstaf van het ware geloof is dat God bij zijn uitverkorenen blijft. Zij zijn nooit verstoken van zijn licht en zijn Heilige Geest. En als God zich terugtrekt, komt dat omdat de uitverkorene niet langer één is; zijn geestelijke status veranderde onder Gods rechtvaardig oordeel. Omdat zijn oordeel zich aanpast aan menselijk gedrag. Op individueel niveau blijven veranderingen in beide richtingen mogelijk; van goed naar kwaad of van kwaad naar goed. Maar dit is niet het geval op het collectieve niveau van religieuze groepen en instellingen, die alleen van goed naar kwaad veranderen als ze zich niet aanpassen aan de veranderingen die God heeft ingesteld. In zijn onderwijs vertelt Jezus ons: “ *Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen, net zoals een slechte boom geen goede vruchten kan dragen (Matt.7:18).*” Zo liet hij ons begrijpen dat de katholieke religie vanwege haar afschuwelijke vruchten een “ *slechte boom* ” is en dat zij, door haar valse leer, zo zal blijven, zelfs wanneer zij, beroofd van monarchale steun, ophoudt mensen te vervolgen. En hetzelfde geldt voor de Anglicaanse religie die door Hendrik VIII in het leven werd geroepen om zijn overspel en zijn misdaden te rechtvaardigen; Welke waarde kan God geven aan zijn nakomelingen en opvolgervorsten? Dit is ook het geval met de protestantse calvinistische religie, aangezien deze stichter, Johannes Calvijn, werd gevreesd vanwege de reputatie van zijn hardheid van karakter en de talrijke doodsexecuties die hij in zijn stad Genève legitimeerde, op een manier die sterk leek op die van de protestantse calvinistische religie. de katholieke praktijken van zijn tijd, tot het punt dat hij daaraan voorbijging. Het was niet waarschijnlijk dat dit protestantisme de lieve Heer Jezus Christus zou behagen, en het kan op geen enkele manier worden opgevat als een model van het ware geloof. Het is zo waar dat God in zijn openbaring aan Daniël de protestantse reformatie negeert en zich alleen richt op het pauselijke regime van 1260 jaar, en de tijd van de vestiging van de boodschappen van het Zevende-dags Adventisme, drager van geopenbaarde goddelijke waarheden, sinds 1844. , tot het einde van de wereld, dat komt, in 2030.

Historische kwaadaardige religieuze vervalsingen hebben allemaal aspecten van Gods goedgekeurde model, maar ze komen er nooit mee overeen. Waar geloof wordt voortdurend gevoed door de Geest van Christus, vals geloof niet. Waar geloof kan de mysteries van Gods bijbelse profetieën verklaren, vals

geloof kan dat niet. Er circuleren talloze interpretaties van profetieën in de wereld, de ene nog fantasierijker dan de andere. In tegenstelling tot hen zijn mijn interpretaties uitsluitend gebaseerd op citaten uit de Bijbel; de boodschap is daarom nauwkeurig, stabiel, coherent en consistent met de gedachte van God waar deze nooit van afdwaalt; en de Almachtige waakt erover.

Vorbereidende aantekeningen voor het boek Daniël

De naam Daniël betekent: God is mijn Rechter. Kennis van Gods oordeel is een belangrijke basis van geloof, omdat het het schepsel leidt naar gehoorzaamheid aan zijn geopenbaarde en begrepen wil, de enige voorwaarde om te allen tijde door Hem gezegend te worden. God zoekt de liefde van zijn schepselen die deze concreet maken en laten zien door hun gehoorzame geloof. Gods oordeel wordt daarom geopenbaard door zijn profetieën, waarin symbolen worden gebruikt zoals in de gelijkenissen van Jezus Christus. Gods oordeel wordt voor het eerst geopenbaard in het boek Daniël, maar het legt slechts de belangrijkste basis voor Zijn oordeel over de christelijke religieuze geschiedenis, dat in detail zal worden geopenbaard in het boek Openbaring.

In Daniël openbaart God weinig, maar dit kwantitatieve weinig is van groot kwalitatief belang, omdat het de basis vormt van de algemene profetische Openbaring. Bouwarchitecten weten hoe bepalend en bepalend de voorbereiding van de bouwplaats is. In de profetie is dit de rol die wordt gegeven aan de openbaringen die de profeet Daniël ontving. Wanneer hun betekenissen duidelijk worden begrepen, bereikt God het tweeledige doel : **zijn bestaan bewijzen** en zijn uitverkorenen **de sleutels geven om** de boodschap van de Geest te begrijpen. In deze “paar dingen” vinden we allemaal hetzelfde: de aankondiging van een opeenvolging van vier universele dominerende rijken sinds de tijd van Daniël (Dan. 2, 7 en 8); de officiële datering van de aardse bediening van Jezus Christus (Dan.9); de aankondiging van de christelijke afval in 321 (Dan.8), de pauselijke regering van 1260 jaar tussen 538 en 1798 (Dan.7 en 8); en de ‘Adventistische’ alliantie (Dan. 8 en 12) van 1843 (tot 2030). Ik voeg hieraan Dan.11 toe, die, zoals we zullen zien, de vorm en evolutie openbaart van de ultieme aardse nucleaire

wereldoorlog, die nog moet worden volbracht vóór de glorieuze terugkeer van de Verlosser God.

Op subtiele wijze riep de Heer Jezus Christus de naam Daniël op om het belang ervan voor het nieuwe verbond in herinnering te brengen. “ *Als u daarom de gruwel der verwoesting, **waarover de profeet Daniël sprak** , gevestigd ziet in de heilige plaats, laat hij die het leest, opletten!* (Mat.24:15) »

Als Jezus ten gunste van Daniël getuigde, komt dat omdat Daniël van hem de leringen over zijn eerste komst en zijn glorieuze terugkeer had ontvangen, meer dan enig ander vóór hem. Zodat mijn woorden goed begrepen worden, moet je weten dat de Christus die uit de hemel kwam, zichzelf eerder aan Daniël presenteerde onder de naam “ **Michaël** ”, in Dan.10:13-21, 12:3 en deze naam wordt overgenomen door Jezus -Christus in Op.12:7. Deze naam “ **Micaël** ” is beter bekend in de Latijns-katholieke vorm Michel, de naam die wordt gegeven aan de beroemde Mont Saint-Michel in Bretons Frankrijk. Het boek Daniël voegt numerieke details toe die ons in staat stellen het jaar van zijn eerste komst te weten. Ik wil er ook op wijzen dat de naam “ **Micaël** ” betekent: Wie is als God; en de naam “ **Jezus** ” vertaalt zich als: YaHWéH redt. Beide namen hebben betrekking op de grote schepper God, de eerste met de hemelse titel, de tweede met de aardse titel.

De Openbaring van de Toekomst wordt ons gepresenteerd als een bouwspel met meerdere verdiepingen. Om reliëfeffecten in tekenfilms te creëren, gebruikten filmmakers aan het begin van de cinema glasplaten waarvan de verschillende geschilderde patronen, eenmaal over elkaar heen gelegd, een beeld op verschillende niveaus gaven. Zo is het ook met de profetie die door God is ontworpen.

Het begint allemaal bij Daniël

HET BOEK DANIËL

Jij die dit werk leest, weet dat de onbegrensde Almachtige God leeft, ook al is hij verborgen. Dit getuigenis van de “ *profeet Daniël* ” is geschreven om u hiervan te overtuigen. Het draagt het zegel van het getuigenis van het oude en het nieuwe verbond, omdat Jezus het opriep in de woorden die tot zijn discipelen gericht waren. Zijn ervaring onthult de actie van deze goede en rechtvaardige God. En dit boek stelt ons in staat het oordeel te ontdekken dat God uitoefent over de religieuze geschiedenis van zijn monotheïsme, eerst joods in een alliantie, daarna christelijk in zijn nieuwe alliantie, gebouwd op het bloed dat Jezus Christus op 30 april van zijn leven vergoten heeft. tijdperk. Wie beter dan “ *Daniël* ” kan Gods oordeel openbaren? Zijn naam betekent ‘God is mijn rechter’. Deze geleefde ervaringen zijn geen fabels, maar getuigen van de goddelijke zegen van zijn model van trouw. God stelt hem voor onder de drie mensen die hij in tegenspoed zou redden in Ezech. 14:14-20. Deze drie typen van de uitverkorene zijn “ *Noach, Daniël en Job* ”. Gods boodschap vertelt ons duidelijk dat zelfs in Jezus Christus, als we niet op deze modellen lijken, de deur naar verlossing voor ons gesloten zal blijven. Deze boodschap bevestigt de smalle weg, het smalle pad of de smalle poort waardoor de uitverkorenen moeten gaan om de hemel binnen te

gaan, volgens de leer van Jezus Christus. Het verhaal van “ **Daniël** ” en zijn drie metgezellen wordt ons gepresenteerd als het model van de trouw die God redt in dagen van moeilijkheden.

Maar in dit verhaal over het leven van Daniël is er ook sprake van de bekering van drie machtige koningen die God wist weg te rukken van de duivel, die zij in volledige onwetendheid aanbaden. God heeft deze keizers tot de machtigste woordvoerders voor zijn zaak in de menselijke geschiedenis gemaakt, de eerste, maar ook de laatste, omdat deze modelmensen zullen verdwijnen en religie, waarden en moraliteit onophoudelijk zullen afnemen. Voor God is het wegrukken van een ziel een lange strijd en het geval van koning “ **Nebukadnezar** ” is een buitengewoon onthullend model in zijn soort. Het bevestigt de gelijkenis van Jezus Christus, deze “ **Goede Herder** ” die zijn kudde verlaat om naar de verloren schapen te zoeken.

Daniël 1

Dan 1:1 *In het derde jaar van de regering van Jojakim, de koning van Juda, trok Nebukadnezar, de koning van Babylon, tegen Jeruzalem op en belegerde het.*

1a- *Het derde jaar van de regering van Jojakim, koning van Juda
Regering van Jojakim van 11 jaar van – 608 tot – 597. 3e^{jaar} in – 605.*

1b- *Nebukadnezar*

Dit is de Babylonische vertaling van de naam van koning Nebukadnezar: "Nabu beschermt mijn oudste zoon." Nabu is de Mesopotamische god van kennis en schrijven. We kunnen nu al begrijpen dat God van plan is deze macht over kennis en schrijven aan Hem terug te geven.

Dan 1:2 *En de Heer gaf Jojakim, de koning van Juda, en een deel van de vaten van het huis van God in zijn hand. Nebukadnezar nam de gebruiksvoorwerpen mee naar het land Sinear, naar het huis van zijn god, en plaatste ze in de schatkamer van zijn god.*

2a- *De Heer gaf Jojakim, de koning van Juda, in zijn handen*

Gods verlatenheid van de Joodse koning is gerechtvaardigd. 2Kr.36:5: *Jojakim was vijfentwintig jaar oud toen hij koning werd, en hij regeerde elf jaar in Jeruzalem. Hij deed wat slecht was in de ogen van Jahweh, zijn God .*

2b- *Nebukadnezar bracht de gebruiksvoorwerpen naar het land Sinear, naar het huis van zijn god, en plaatste ze in de schatkamer van zijn god.*

Deze koning is heidens, hij kent de ware God niet die Israël dient, maar hij zorgt ervoor zijn god te eren: Bel. Na zijn toekomstige bekering zal hij de ware God van Daniël met dezelfde trouw dienen.

Daniël 1:3 *De koning beval Aspenaz, het hoofd van zijn eunuchen, enkele van de kinderen van Israël van koninklijke afkomst of van adellijke familie mee te brengen,*

Daniël 1:4 *jonge jongens zonder gebreken van lichaam, knap van uiterlijk, begiftigd met wijsheid, begrip en onderricht, in staat om in het paleis van de koning te dienen, en die de letters en taal van de Chaldeeën zouden leren.*

4a- Koning Nebukadnezar lijkt vriendelijk en intelligent, hij probeert alleen Joodse kinderen te helpen succesvol te integreren in zijn samenleving en haar waarden.

Daniël 1:5 *De koning kende hun voor elke dag een deel van het voedsel van zijn tafel en van de wijn die hij dronk toe, met de bedoeling hen drie jaar lang groot te brengen, waarna zij in dienst zouden staan van de koning.*

5a- De goede gevoelens van de koning zijn duidelijk. Hij deelt met de jongeren wat hij zichzelf aanbiedt, van zijn goden tot zijn eten.

Dan 1:6 *Onder hen waren Daniël, Hananja, Misaël en Azarja, van de kinderen van Juda.*

6a- Van alle jonge Joden die naar Babylon werden overgebracht, vertoonden slechts vier modelgetrouwheid. De feiten die volgen zijn door God georganiseerd om het verschil aan te tonen in de vrucht die gedragen wordt door degenen die hem dienen en die hij zegent, en door degenen die hem niet dienen en die hij negeert.

Dan 1:7 *En de overste van de eunuchen gaf hun namen: Daniël Beltesazar, Hananja Sadrach, Misaël Mesach en Azarja Abednego.*

7a- De inlichtingen worden gedeeld door deze jonge Joden die ermee instemmen heidense namen te dragen die door de winnaar zijn opgelegd. Naamgeving is een teken van superioriteit en een beginsel dat door de ware God wordt onderwezen. Gen.2:19: *En YaHWeH God, die uit de grond alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht vormde, bracht ze naar de mens om te zien hoe Hij ze zou noemen, en dat elk levend wezen zou worden genoemd hoe de mens zou worden genoemd. hem zou geven.*

7b- Daniël “God is mijn rechter” wordt omgedoopt tot Beltesazar: “Bel zal beschermen”. Bel duidt de duivel aan die deze heidense volkeren in volledige onwetendheid dienden en eerden, slachtoffers van demonische geesten.

Hanania “Genade of Gegeven van YaHWéH” wordt “Shadrach “geïnspireerd door Aku”. Aku was de maangod in Babylon.

Mishaël “Wie is de gerechtigheid van God” wordt Meschac “die toebehoort aan Aku”.

Azarja “De Hulp of Hulp is YaHWéH” wordt “Abed-Nego” “Dienaar van Nego”, en daar al de zonnegod van de Chaldeeën.

Daniël 1:8 *Daniël besloot zichzelf niet te verontreinigen met het voedsel van de koning en met de wijn die de koning dronk, en hij smeekte de hoofd-eunuch hem niet te dwingen zichzelf te verontreinigen.*

8a- **Het hebben van een** heidense naam is geen probleem als je verslagen bent, maar jezelf zo verontreinigen dat je God te schande maakt is te veel gevraagd. De loyaliteit van de jonge mannen bracht hen ertoe zich te onthouden *van de wijnen en het vlees van de koning*, omdat deze dingen traditioneel werden gepresenteerd aan de heidense goden die in Babylon werden geëerd. Hun jeugd ontbeert rijpheid en ze redeneren nog niet zoals Paulus, de trouwe getuige van Christus die valse goden als wind beschouwt (Rom.14; 1Co.8). Maar uit angst om degenen die zwak zijn in het geloof te choqueren, gedraagt hij zich net als zij. Als hij op de tegenovergestelde manier handelt, begaat hij geen zonde, omdat zijn redenering correct is. God veroordeelt verontreiniging die vrijwillig met alle kennis en geweten wordt begaan; in dit voorbeeld de opzettelijke keuze om heidense goden te eren.

Dan 1:9 *God gaf Daniël gunst en genade tegenover de hoofdeunuch.*

9a- Het geloof van jonge mensen blijkt uit hun angst om God te mishagen; Hij kan ze zegenen.

Daniël 1:10 *Het hoofd van de eunuchen zei tegen Daniël: Ik ben bang voor mijn heer de koning, die u heeft bepaald wat u moet eten en drinken; want waarom zou hij jouw gezicht meer neerslachtig zien dan dat van jonge mensen van jouw leeftijd? Je zou mijn hoofd aan de koning blootstellen.*

Daniël 1:11 *Toen zei Daniël tegen de rentmeester aan wie de hoofd-eunuch het toezicht over Daniël, Hananja, Misaël en Azarja had toevertrouwd:*

Dan 1:12 *Stel uw dienaren tien dagen op de proef en geef ons groenten te eten en water te drinken;*

Daniël 1:13 *Dan moet u naar onze gezichten kijken en naar de gezichten van de jonge mannen die het voedsel van de koning eten, en met uw dienaren omgaan overeenkomstig wat u hebt gezien.*

Dan 1:14 *En hij gaf hun wat zij vroegen, en stelde hen tien dagen op de proef.*

Daniël 1:15 *Na tien dagen zagen ze er beter uit en waren ze molliger dan alle jonge mannen die het voedsel van de koning aten.*

15a- We kunnen een geestelijke vergelijking maken tussen de “ tien dagen ” van de ervaring van Daniël en zijn drie metgezellen, met de “ tien dagen ” van profetische jaren van vervolging van de boodschap van het “ Smyrna ”-tijdperk van Apo. 2:10 . In beide ervaringen openbaart God inderdaad de verborgen vrucht van degenen die beweren van Hem te zijn.

Dan 1:16 *De rentmeester nam het voedsel en de wijn af die voor hen bestemd waren, en gaf hun groenten.*

16a- Deze ervaring laat zien hoe God in de geest van mensen kan inwerken, zodat zij zijn dienaren begunstigen in overeenstemming met zijn heilige wil. Omdat het risico dat de rentmeester van de koning nam groot was en God moest ingrijpen zodat hij de voorstellen van Daniël accepteerde. De geloofservaring is een succes.

Dan 1:17 *God gaf deze vier jonge mannen kennis, begrip in alle letters en wijsheid; en Daniel legde alle visioenen en dromen uit.*

17a- *God schonk deze vier jonge mannen kennis, intelligentie in alle letters en wijsheid*

Alles is een geschenk van de Heer. Degenen die hem niet kennen, weten niet hoeveel het van hem afhangt of ze intelligent en wijs of onwetend en dwaas zijn.

17 b- *en Daniël legden alle visioenen en alle dromen uit.*

Als eerste om zijn trouw te tonen, wordt Daniël geëerd door God, die hem de gave van profetie geeft. Dit was het getuigenis dat hij in zijn tijd gaf aan de trouwe Jozef, gevangengenomen door de Egyptenaren. Onder Gods offers koos Salomo ook wijsheid; en voor deze keuze gaf God hem al het andere: glorie en rijkdom. Daniël zal op zijn beurt deze verhevenheid ervaren, gebouwd door zijn trouwe God.

Dan 1:18 *Op het tijdstip dat de koning had bepaald om ze bij hem te brengen, presenteerde het hoofd van de eunuchen ze aan Nebukadnezar.*

Dan 1:19 *De koning sprak met hen; en onder al deze jonge mannen was er niemand zoals Daniël, Hananja, Misaël en Azarja. Zij werden daarom toegelaten tot de dienst van de koning.*

Daniël 1:20 *Wat betreft alle dingen die wijsheid en begrip vereisten en waarover de koning hen ondervroeg, vond hij ze tien keer superieur aan alle magiërs en astrologen die in zijn hele koninkrijk aanwezig waren.*

20a- God laat dus “ *het verschil zien tussen degenen die hem dienen en degenen die hem niet dienen* ”, wat geschreven staat in Mal.3:18. De namen van Daniël en die van zijn metgezellen zullen een rol spelen in het getuigenis van de Bijbel, want hun blijf van trouw zal als model dienen om de uitverkorenen tot het einde van de wereld te bemoedigen.

Dan 1:21 *Zo was Daniël tot het eerste jaar van koning Cyrus.*

Daniël 2

Dan 2:1 *In het tweede jaar van Nebukadnezars regering droomde Nebukadnezar dromen. Zijn geest was rusteloos en hij kon niet slapen.*

1a- Dus in – 604. God manifesteert zich in de geest van de koning.

Daniël 2:2 *De koning riep de magiërs, de astrologen, de tovenaars en de Chaldeeën bijeen om hem zijn dromen te vertellen. Ze kwamen en presenteerden zich voor de koning.*

2a- De heidense koning wendt zich vervolgens tot de mensen op wie hij tot dan toe heeft vertrouwd, ieder een specialist op zijn vakgebied.

Dan 2:3 *En de koning zei tegen hen: Ik heb een droom gedroomd; mijn geest is opgewonden en ik zou deze droom graag willen kennen.*

3a- De koning zei goed: *ik wil deze droom kennen ; hij praat niet over de betekenis ervan.*

Dan 2:4 *De Chaldeeën antwoordden de koning in het Aramees: O koning, leef voor eeuwig! Vertel het uw dienaren, en wij zullen het uitleggen.*

Dan 2:5 *Toen antwoordde de koning opnieuw en zei tegen de Chaldeeën: Deze zaak is mij ontgaan; Als u mij niet op de hoogte stelt van de droom en de uitleg ervan, zult u in stukken worden gescheurd en zullen uw huizen tot een hoop afval worden gereduceerd.*

5a- De onverzettelijkheid van de koning en de extreme maatregelen die hij neemt zijn uitzonderlijk en geïnspireerd door God die de middelen scheidt om heidense charlatanisme te verwarren en zijn glorie te onthullen via zijn trouwe dienaren.

Dan 2:6 *Maar als u mij de droom en de uitleg ervan vertelt, zult u van mij geschenken en geschenken en grote eer ontvangen. Vertel me daarom de droom en de uitleg ervan.*

6a- Deze gaven, geschenken en grote eerbewijzen bereidt God voor zijn trouwe uitverkorenen.

Dan 2:7 *Voor de tweede keer antwoordden zij: Laat de koning de droom aan zijn dienaren vertellen, dan zullen wij het uitleggen.*

Daniël 2:8 *En de koning antwoordde en zei: Ik zie echt dat u tijd probeert te winnen, omdat u ziet dat de zaak mij ontgaan is.*

8a- De koning vraagt zijn wijze mannen iets dat nog nooit is gevraagd, en hij bereikt het niet.

Dan 2:9 *Als u mij dus de droom niet laat weten, zal dezelfde zin voor u allen gelden; je wilt je voorbereiden om mij leugens en onwaarheden te vertellen, terwijl je wacht tot de tijden veranderen. Vertel mij daarom de droom, en ik zal weten of u mij de verklaring kunt geven.*

9a- *je wilt je voorbereiden om mij leugens en onwaarheden te vertellen, terwijl je wacht tot de tijden veranderen*

Het is op basis van dit principe dat tot het einde van de wereld alle valse zieners en waarzeggers rijk worden.

9b- *Vertel mij daarom de droom, en ik zal weten of u mij de verklaring kunt geven*

Voor het eerst manifesteert deze logische redenering zich in het denken van een man. Charlatans vinden het geweldig om alles te kunnen vertellen aan hun naïeve en overdreven goedgelovige klanten. Het verzoek van de koning ontmaskert hun limiet.

Dan 2:10 *De Chaldeeën antwoordden de koning: Er is niemand op aarde die kan zeggen wat de koning vraagt; geen enkele koning, hoe groot en machtig hij ook mag zijn geweest, heeft ooit zoiets van een magiër, astroloog of Chaldeeër geëist.*

10a- Hun woorden zijn waar, aangezien God tot dan toe niet tussenbeide was gekomen om hen te ontmaskeren, zodat ze begrijpen dat hij de enige God is, en dat hun heidense godheden niets anders zijn dan niets en afgoden gebouwd door handen en de geesten van mensen gegeven over aan demonische geesten.

Dan 2:11 *Wat de koning vraagt is moeilijk; er is niemand die het de koning kan vertellen, behalve de goden, wier woning niet onder de mensen is.*

11a- De wijzen drukken hier een onmiskenbare waarheid uit. Maar door deze opmerkingen te maken geven ze toe geen relatie met *de goden te hebben*, terwijl ze voortdurend worden geraadpleegd door gedupeerde mensen die denken via hen antwoorden te kunnen krijgen van verborgen goden. De uitdaging van de koning ontmaskert hen. En om dit te bereiken was de onvoorspelbare en oneindige wijsheid van de ware God nodig, die al op sublieme wijze geopenbaard was in Salomo, deze meester van goddelijke wijsheid.

Dan 2:12 *Hierop werd de koning boos, en hij was zeer boos. Hij beval dat alle wijze mannen van Babylon ter dood moesten worden gebracht.*

Dan 2:13 *Het vonnis werd gepubliceerd, de wijzen werden ter dood gebracht en ze zochten Daniël en zijn metgezellen om hen te vernietigen.*

13a- Door zijn eigen dienaren voor de dood te plaatsen, zal God hen in heerlijkheid opwekken samen met koning Nebukadnezar. Deze strategie voorspelt de laatste ervaring van het adventistische geloof, waarbij de uitverkorenen zullen wachten op de dood die door de rebellen op een vastgestelde datum is bepaald. Maar ook hier zal de situatie omgekeerd zijn, omdat de doden de rebellen zullen zijn die elkaar zullen doden wanneer de machtige en zegevierende Christus in de hemel verschijnt om hen te oordelen en te veroordelen.

Daniël 2:14 *Toen sprak Daniël wijs en wijs tot Arjoch, de bevelhebber van de koninklijke lijfwacht, die was uitgegaan om de wijzen van Babylon te doden.*

Dan 2:15 *En hij antwoordde en zei tegen Arjoch, de bevelhebber van de koning: Waarom is het vonnis van de koning zo zwaar? Arjoch legde de zaak aan Daniël uit.*

Dan 2:16 *Daniël ging naar de koning en smeekte hem hem tijd te geven om de koning uitleg te geven.*

16a- Daniël handelt overeenkomstig zijn aard en zijn religieuze ervaring. Hij weet dat zijn profetische gaven hem zijn gegeven door God, op wie hij gewend is al zijn vertrouwen te stellen. Als hij hoort wat de koning vraagt, weet hij dat God de antwoorden heeft, maar is het zijn wil om ze hem bekend te maken?

Daniël 2:17 *Toen ging Daniël naar zijn huis en vertelde Hananja, Misaël en zijn metgezellen Azarja over deze zaak:*

17a- De vier jonge mannen wonen in het huis van Daniël. “ *Zij die hetzelfde zijn, komen samen* ” en zij vertegenwoordigen de gemeente van God. Al vóór Jezus Christus: “ *Waar twee of drie samenkomen in mijn naam, ben Ik in hun midden* ”, zegt de Heer. Broederlijke liefde verenigt deze jonge mensen die blijik geven van een prachtige geest van solidariteit.

Dan 2:18 *spoorde hen aan om genade af te smeken bij de God van de hemel, zodat Daniël en zijn metgezellen niet samen met de rest van de wijze mannen van Babylon vernietigd zouden worden.*

18a- Geconfronteerd met zo'n sterke bedreiging tegen hun leven, zijn vurig gebed en oprecht vasten de enige wapens van de uitverkorenen. Ze weten het en zullen wachten op het antwoord van hun God, die hen al zoveel bewijs heeft gegeven dat Hij van hen houdt. Aan het einde van de wereld zullen de laatst uitverkorenen die het doelwit zijn van het doodsdecreet op dezelfde manier handelen.

Dan 2:19 *Toen werd het geheim aan Daniël onthuld in een visioen in de nacht. En Daniël zegende de God van de hemel.*

19a- Op verzoek van zijn uitverkorenen is de trouwe God daar, omdat hij de test organiseerde om te getuigen van zijn trouw voor Daniël en zijn drie metgezellen; om hen naar de hoogste posities in de regering van de koning te brengen. Hij zal ze, ervaring na ervaring, onmisbaar maken voor deze koning die hij zal leiden en uiteindelijk zal bekeren. Deze bekering zal de vrucht zijn van het trouwe en onberispelijke gedrag van de vier jonge Joden die door God geheiligd zijn voor een uitzonderlijke missie.

Daniël 2:20 *Daniël antwoordde en zei: Gezegend zij de naam van God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Wijsheid en kracht behoren hem toe.*

20a- Een terechte lof omdat het bewijs van zijn *wijsheid* in deze ervaring onmiskenbaar wordt aangetoond. Haar *kracht* bracht Jojakim over aan Nebukadnezar en zij drong haar ideeën door in de hoofden van de mannen die haar project zouden steunen.

Daniël 2:21 *Hij is het die tijden en omstandigheden verandert, die koningen omverwerpt en aanstelt, die wijsheid geeft aan de wijzen en kennis aan degenen die verstand hebben.*

21a- Dit vers drukt duidelijk alle redenen uit om in en in God te geloven. Nebukadnezar zal zich uiteindelijk bekeren als hij deze dingen volledig beseft.

Dan 2:22 *Hij openbaart wat diep en verborgen is, hij weet wat zich in de duisternis bevindt, en het licht blijft bij hem.*

22a- De duivel kan ook onthullen wat diep en verborgen is, maar het licht is niet in hem. Hij doet dit om mensen te verleiden en zich af te keren van de ware God, die, wanneer hij dat doet, handelt om zijn uitverkorenen te redden door hun de dodelijke valstrikken te openbaren die zijn uitgezet door de demonen die sinds de overwinning van Jezus Christus over de zonde tot aardse duisternis zijn veroordeeld. en dood.

Dan 2:23 *God van mijn vaderen, ik verheerlijk en prijs u, dat u mij wijsheid en kracht hebt gegeven, en dat u mij hebt bekendgemaakt wat wij van u hebben gevraagd, dat u ons het geheim van de koning hebt onthuld.*

23a- Wijsheid en kracht waren in God, in Daniël's gebed, en God gaf ze aan hem. We zien in deze ervaring dat het door Jezus geleerde principe in vervulling gaat: “ *vraag en het zal je gegeven worden* ”. Maar het is duidelijk dat om dit resultaat te verkrijgen, de loyaliteit van de aanvrager alle tests moet doorstaan. De door Daniël ontvangen kracht zal een vorm aannemen die inwerkt op de gedachten van de koning, die zal worden onderworpen aan een onmiskenbaar duidelijk bewijs dat hem zal dwingen het bestaan toe te geven van de God van Daniël die tot dan toe onbekend was voor hem en zijn volk .

Daniël 2:24 *Hierna ging Daniël naar Arjoch, aan wie de koning had geboden de wijzen van Babylon te vernietigen; en hij ging heen en sprak aldus tot hem: Vernietig de wijze mannen van Babylon niet! Breng mij voor de koning, en ik zal de koning de uitleg geven.*

24a- Goddelijke liefde wordt gelezen in Daniël die erover denkt leven te verkrijgen voor de wijze heidenen. Dit is opnieuw een gedrag dat voor God getuigt van zijn goedheid en mededogen, in een gemoedstoestand van volmaakte

nederigheid. God mag tevreden zijn, zijn dienaar verheerlijkt hem door de werken van zijn geloof.

Daniël 2:25 *Arjoch bracht Daniël snel voor de koning en zei tegen hem: Ik heb onder de gevangenen van Juda een man gevonden die de koning uitleg zal geven.*

25a- God houdt de koning in grote angst, en alleen al het vooruitzicht het antwoord te krijgen dat hij zo verlangde, zal zijn woede onmiddellijk doen afnemen.

Daniël 2:26 *Toen antwoordde de koning en zei tegen Daniël, wiens naam Beltesazar was: Kunt u mij de droom laten zien die ik heb gehad, en de verklaring ervan?*

26a- De heidense naam die hem wordt gegeven verandert niets. Het is Daniël en niet Beltesassar die hem het verwachte antwoord zal geven.

Dan 2:27 *Daniël antwoordde in aanwezigheid van de koning en zei: Wat de koning vraagt is een geheim, dat de wijzen, de astrologen, de magiërs en de waarzeggers niet aan de koning kunnen onthullen.*

27a- Daniël bemiddelt namens de wijzen. Wat de koning van hen vroeg, lag buiten hun bereik.

Dan 2:28 *Maar er is een God in de hemel die geheimen openbaart en die aan de koning Nebukadnezar heeft bekendgemaakt wat er in de eindtijd zal gebeuren. Dit zijn je dromen en de visioenen die je in je bed had.*

28a- Dit begin van de uitleg zal Nebukadnezar oplettend maken, omdat het onderwerp van de toekomst mensen altijd heeft gekweld en gekweld, en het vooruitzicht om antwoorden over dit onderwerp te krijgen opwindend en geruststellend is. Daniël vestigt de aandacht van de koning op de onzichtbare levende God, wat verrassend is voor de koning die gematerialiseerde goden aanbad.

Dan 2:29 *Op uw bed, o koning, zijn er gedachten bij u opgekomen over wat er na deze tijd zal zijn; en hij die geheimen onthult, heeft u bekendgemaakt wat er zal gebeuren.*

Dan 2:30 *Als dit geheim aan mij is geopenbaard, is dat niet omdat er in mij wijsheid schuilt die groter is dan die van alle levenden; maar het is opdat de verklaring aan de koning gegeven mag worden, en dat u de gedachten van uw hart mag kennen.*

30a- *het is niet zo dat er in mij een wijsheid schuilt die superieur is aan die van alle levende mensen; maar het is zo dat de uitleg aan de koning wordt gegeven*

Volmaakte nederigheid in actie. Daniël doet een stap opzij en vertelt de koning dat deze onzichtbare God in hem geïnteresseerd is; Deze God is krachtiger en effectiever dan degenen die hij tot dan toe heeft gediend. Stel je het effect voor van deze woorden op zijn geest en hart.

30b- *en ken de gedachten van je hart*

In de heidense religie worden de normen van goed en kwaad van de ware God genegeerd. Koningen worden nooit ondervraagd, omdat ze gevreesd en gevreesd worden omdat hun macht groot is. De ontdekking van de ware God zal Nebukadnezar in staat stellen geleidelijk zijn karaktergebreken te ontdekken; wat niemand onder zijn volk het lef zou hebben gehad om te doen. De les is ook tot

ons gericht: we kunnen *de gedachten van ons hart* alleen kennen als God in ons geweten handelt.

Dan 2:31 *O koning, u keek en zag een groot beeld; dit beeld was enorm en van buitengewone pracht; ze stond voor je, en haar uiterlijk was verschrikkelijk.*

31a- *je zag een groot standbeeld; dit beeld was enorm en van buitengewone pracht*

Het *beeld* zal de opeenvolging van de grote aardse rijken illustreren die elkaar zullen opvolgen tot aan de terugkeer in glorie van Jezus Christus, vandaar zijn *immense verschijning*. De *pracht ervan* is die van opeenvolgende heersers, bedekt met rijkdom, glorie en eer bewezen door mensen.

31b- *ze stond voor je en haar uiterlijk was verschrikkelijk.*

De toekomst die door het standbeeld wordt voorspeld, ligt *vóór* de koning en niet achter hem. Het verschrikkelijke aspect ervan voorspelt de grote aantallen menselijke sterfgevallen die zullen leiden tot oorlogen en vervolgingen die de menselijke geschiedenis tot het einde van de wereld zullen kenmerken; de heersers lopen over lijken.

Dan 2:32 *Het hoofd van dit beeld was van zuiver goud; zijn borst en armen waren van zilver; zijn buik en zijn dijen waren van koper;*

32a- *Het hoofd van dit beeld was van puur goud*

Daniël zal het bevestigen in vers 38: *het gouden hoofd* is koning Nebukadnezar zelf. Dit symbool karakteriseert hem omdat hij zich eerst zal bekeren en met geloof de ware schepper God zal dienen. Goud is *het* symbool van gezuiverd geloof in 1 Petrus 1:7. Zijn lange regering zal een stempel drukken op de religieuze geschiedenis en zijn vermelding in de Bijbel rechtvaardigen. Bovendien vormt hij het *hoofd* van de constructie van de opvolgingen van aardse heersers. De profetie begint in het eerste jaar van zijn regering in – 605.

32b- *zijn borst en zijn armen waren van zilver*

Zilver is minder waard dan goud. Het verandert, goud blijft onveranderlijk. We zijn getuige van een degradatie van menselijke waarden die de beschrijving van het standbeeld van boven tot onder volgt. Vanaf – 539 zal het rijk van de Meden en Perzen het Chaldeeuwse rijk opvolgen.

32c- *zijn buik en zijn dijen waren van koper*

Messing is ook van minder waarde dan zilver. Het is een metaallegering op koperbasis. Het verslechtert vreselijk en verandert van uiterlijk in de loop van de tijd. Het is ook harder dan zilver, en zelf ook harder dan goud, dat op zichzelf zeer kneedbaar blijft. Seksualiteit staat centraal in het door God gekozen beeld, maar het is ook het beeld van de menselijke voortplanting. Het Griekse rijk zal, omdat het het inderdaad is, inderdaad zeer productief blijken te zijn, waardoor de mensheid haar heidense cultuur krijgt die zal voortduren tot het einde van de wereld. De Griekse beelden in gesmolten en gegoten messing zullen tot het einde toe door mensen bewonderd worden. De naaktheid van het lichaam wordt onthuld en de verdorven moraal ervan is grenzeloos; deze dingen maken het Griekse rijk tot een typisch symbool van zonde dat door de eeuwen en millennia heen zal blijven bestaan tot aan de wederkomst van Christus. In Dan.11:21 tot 31 zal de Griekse koning Antiochos 4, bekend als Epiphanes, vervolger van het Joodse volk gedurende “7 jaar” tussen – 175 en – 168, voorgesteld worden als een type van de

pauselijke vervolger die hij voorgaat in de profetisch verslag van dit hoofdstuk. Dit vers 32 groepeerde en riep achtereenvolgens de rijken op die tot het Romeinse rijk leidden.

Dan 2:33 *zijn benen van ijzer; zijn voeten, deels van ijzer en deels van klei.*

33a- *zijn benen, van ijzer*

Als het vierde geprofeteerde rijk wordt dat van Rome gekenmerkt door maximale verharding, vertegenwoordigd door ijzer. Het is ook het meest voorkomende metaal dat oxideert, roest en wordt vernietigd. Ook hier wordt de verslechtering bevestigd en neemt deze toe. De Romeinen zijn polytheïsten; ze adopteren de goden van overwonnen vijanden. Dit is hoe de Griekse zonde zich, door hun uitbreiding, zal uitbreiden naar alle volkeren van zijn rijk.

33b- *zijn voeten, deels ijzer en deels klei*

In deze fase verzwakt een kleideel deze harde overheersing. De verklaring is eenvoudig en historisch. In 395 viel het Romeinse Rijk uiteen en daarna zouden de *tien tenen van de voeten van het standbeeld* de oprichting bewerkstelligen van *tien onafhankelijke christelijke koninkrijken*, maar deze werden allemaal onder religieus toezicht geplaatst van de bisschop van Rome, die vanaf 538 de paus zou worden. worden genoemd in Dan.7:7 en 24.

Daniël 2:34 *Terwijl je keek, viel er zonder handen een steen naar buiten, die de voeten van ijzer en leem van het beeld raakte en ze in stukken brak.*

34a- Het beeld van de steen die toeslaat is geïnspireerd op de praktijk van dood door steniging. Dit was de standaard voor de executie van schuldige zondaars in het oude Israël. Deze steen komt dus tot steen voor aardse zondaars. De laatste plaag van Gods toorn zal hagelstenen zijn volgens Openb.16:21. Dit beeld profeteert de actie van Christus tegen zondaars ten tijde van zijn glorieuze goddelijke terugkeer. In Zac.3:9 geeft de Geest aan Christus het beeld van een steen, de belangrijkste van de hoek, degene waarmee God begint met de bouw van zijn geestelijke gebouw: Want zie, wat betreft de steen die ik voor Jozua heb geplaatst, er zijn zeven ogen op deze ene steen; zie, ikzelf zal graveren wat daarin gegraveerd zal worden, zegt de Heer der heerscharen; en Ik zal de ongerechtigheid van dit land in één dag wegnemen. Dan lezen we in Zac.4:7: *Wie bent u, grote berg, vóór Zerubbabel? Je wordt gladgestreken. Hij zal de hoofdsteen leggen te midden van toejuichingen: Genade, genade voor haar!* Op dezelfde plaats, in de verzen 42 en 47, lezen we: *Hij zei tegen mij: Wat zie je? Ik antwoordde: Ik kijk, en zie, er is een geheel gouden kandelaar, met een vaas erop, met zeven lampen erin, met zeven pijpen voor de lampen die bovenop de kandelaar staan; ... Want degenen die de dag van een zwak begin verachtten, zullen zich verheugen als ze het niveau in de hand van Zerubbabel zien. Deze zeven zijn de ogen van de Heer, die door de hele aarde lopen.* Om deze boodschap te bevestigen vinden we in Op.5:6 dit beeld, waarin de zeven ogen van de steen en de kandelaar worden toegeschreven aan het Lam van God, namelijk Jezus Christus: *En ik zag in het midden de troon en de vier levende wezens en in het midden van de oudsten een lam dat daar lag alsof het geslacht was. Hij had zeven hoorns en zeven ogen, die de zeven geesten van God zijn die over de hele aarde zijn gezonden.* Het oordeel over zondige volken wordt door God persoonlijk uitgevoerd, geen menselijke hand komt tussenbeide.

Daniël 2:35 *Toen werden het ijzer, de klei, het koper, het zilver en het goud verbrijzeld en werden als kaf dat uit een zomerdorsvloer ontsnapt; de wind voerde ze mee en er werd geen spoor van hen gevonden. Maar de steen die het beeld trof, werd een grote berg en vulde de hele aarde.*

35a *Toen werden het ijzer, de klei, het koper, het zilver en het goud met elkaar gebroken en werden als kaf dat in de zomer uit een dorsvloer ontsnapt; de wind voerde ze mee en er werd geen spoor van hen gevonden.*

Bij de wederkomst van Christus bleven de nakomelingen van de volkeren, gesymboliseerd door goud, zilver, koper, ijzer en klei, allemaal in hun zonden en waardig om door Hem vernietigd te worden, en het beeld profeteert deze vernietiging.

35b- *Maar de steen die het beeld trof, werd een grote berg en vulde de hele aarde*

Openbaring zal onthullen dat deze aankondiging pas volledig zal worden vervuld na de *duizend jaar* van hemels oordeel, met de installatie van de uitverkorenen op de vernieuwde aarde, in Openbaring 4, 20, 21 en 22.

Dan 2:36 *Dit is de droom. We zullen de uitleg aan de koning geven.*

36a- De koning hoort eindelijk waar hij van droomde. Zo'n antwoord kan niet worden uitgevonden, omdat het onmogelijk was hem te misleiden. Hij die hem deze dingen beschrijft, heeft dus zelf hetzelfde visioen ontvangen. En hij geeft ook gehoor aan het verzoek van de koning door zich in staat te tonen de beelden te interpreteren en er betekenis aan te geven.

Dan 2:37 *O koning, u bent de koning der koningen, want de God van de hemel heeft u heerschappij, macht, kracht en glorie gegeven;*

37a- Ik waardeer dit vers enorm, waarin we Daniël informeel zien spreken met de machtige koning, wat geen mens zou durven doen in onze perverse en corrupte dagen. De informele toespraak is niet beledigend, Daniël heeft respect voor de Chaldeeuwse koning. Tuinaliteit is slechts de grammaticale vorm die wordt gebruikt door een geïsoleerd subject dat zich tegenover één enkele derde partij uitdrukt. En “hoe groot de koning ook is, hij is niet minder een man”, zoals acteur Molière in zijn tijd kon zeggen. En de drift van ongerechtvaardigde geloften werd geboren in zijn tijd bij Lodewijk 14, de trotse “zonnekoning”.

37b- *O koning, u bent de koning der koningen, want de God van de hemel heeft u het rijk gegeven*

Daniël geeft de koning niet alleen respect, maar ook een hemelse erkenning waarvan hij zich niet bewust was. In feite getuigt de hemelse Koning der koningen ervan dat hij de aardse Koning der koningen heeft gebouwd. Het regeren over koningen vormt de keizerlijke titel. Het symbool van het rijk zijn de “arendsvleugels”, wat het zal karakteriseren als het eerste rijk in Dan.7.

37c- *vermogen,*

Het duidt het recht aan om over menigten te domineren en wordt gemeten in kwantiteit, d.w.z. massa.

Het kan het hoofd doen draaien en een machtige koning met trots vervullen. De koning zal soms toegeven aan trots en God zal hem genezen door een zware beproeving van vernedering, geopenbaard in Dan.4. Hij moet het idee aanvaarden dat hij zijn macht niet uit eigen kracht heeft verkregen, maar omdat de

ware God die aan hem heeft gegeven. In Dan.7 zal deze macht het symbolische beeld aannemen van de *Beer* van de Meden en Perzen.

Omdat macht wordt verkregen door een leegte in zichzelf en in hun leven te voelen, plegen mensen soms zelfmoord. Macht doet je fantaseren over het verkrijgen van een groot geluk dat niet komt. “All new, all beautiful” luidt het gezegde, maar dit gevoel duurt nauwelijks. In het moderne leven plegen bekende, bewonderde en verrijkte kunstenaars uiteindelijk zelfmoord, ondanks een ogenschijnlijk, oogverblindend en glorieus succes.

37d- *sterkte*

Het duidt de actie aan, de druk onder dwang die de tegenstander doet buigen in een gevecht. Maar deze strijd kan tegen zichzelf gevoerd worden. We praten dan over karaktersterkte. Kracht wordt gemeten in kwaliteit en efficiëntie.

Het heeft ook zijn symbool: *de leeuw* volgens Richteren 14:18: “ *wat is sterker dan de leeuw, wat is zoeter dan honing* ”. De kracht van de leeuw zit in zijn spieren; die van zijn poten en klauwen, maar vooral die van zijn mond die zijn slachtoffers vastgrijpt en verstikt voordat hij ze verslindt. De afgeleide onthulling van dit antwoord op het raadsel dat Simson aan de Filistijnen voorlegde, zal het gevolg zijn van een actie van ongeëvenaarde kracht van zijn kant tegen hen.

37e- *en glorie* .

Dit woord verandert de betekenis in zijn aardse en hemelse opvattingen. Nebukadnezar verkreeg tot deze ervaring menselijke glorie. Het plezier van het domineren en beslissen over het lot van alle wezens op aarde. Het blijft aan hem om de celestiale heerlijkheid te ontdekken die Jezus Christus zal verkrijgen door zichzelf, de Meester en de Heer, tot dienaar van zijn dienstknechten te maken. Voor zijn verlossing zal hij uiteindelijk deze glorie en de hemelse omstandigheden ervan aanvaarden.

Dan 2:38 *Hij heeft de mensenkinderen, de dieren van het veld en de vogels in de lucht in uw hand gegeven, waar ze ook wonen, en heeft u tot heerser over hen allemaal gemaakt: u bent degene die u bent het gouden hoofd.*

38a- Dit beeld zal gebruikt worden om Nebukadnezar aan te duiden in Dan.4:9.

38b- *jij bent het hoofd van goud.*

Deze woorden laten zien dat God van tevoren weet welke keuzes Nebukadnezar zal maken. Dit symbool, *het gouden hoofd* , profeteert zijn toekomstige heiliging en zijn verkiezing voor eeuwige verlossing. Goud is het symbool van gezuiverd geloof volgens 1 Petrus 1:7: *zodat de beproeving van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud (dat echter door vuur wordt beproefd), kan resulteren in lof, heerlijkheid en eer, wanneer Jezus Christus verschijnt* . Goud , dit kneedbare metaal, is **het** beeld van deze grote koning die zich laat transformeren door het werk van de schepper God.

Dan 2:39 *Na u zal er een ander koninkrijk ontstaan, kleiner dan het uwe; dan zal er een derde koninkrijk zijn, dat van brons zal zijn en over de hele aarde zal heersen;*

39a- Na verloop van tijd zal de menselijke kwaliteit verslechteren; het zilver van de borst en twee armen van het beeld is minder dan het goud van het hoofd. Net als Nebukadnezar zal Darius de Meder zich bekeren, Cyrus 2 de Pers ook

volgens Esd.1:1 tot 4, allen houden ook van Daniël; en na hen Darius de Pers en Artaxerxes 1 ^{volgens} Esd.6 en 7. In beproevingen zullen ze zich verheugen om te zien dat de God van de Joden de zijnen te hulp komt.

39b- *daarna een derde koninkrijk, dat van brons zal zijn en dat over de hele aarde zal heersen.*

Hier verslechtert de situatie ernstig voor het Griekse rijk. Messing, het symbool dat het vertegenwoordigt, duidt op onzuiverheid, zonde. De studie van Dan.10 en 11 zal ons in staat stellen te begrijpen waarom. Maar de cultuur van het volk staat nu al ter discussie als de uitvinder van de republikeinse vrijheid en al haar perverse en corrupte afwijkingen die volgens het principe geen grenzen kennen. Dit is de reden waarom God in Pro.29:18 zegt: Wanneer er geen openbaring is, *de mensen zijn zonder terughoudendheid; Gelukkig als hij zich aan de wet houdt!*

Dan 2:40 *Er zal een vierde koninkrijk zijn, sterk als ijzer; net zoals ijzer alles breekt en breekt, zo zal het alles breken en breken, zoals ijzer dat alles in stukken breekt.*

40a- De situatie verslechtert met dit vierde koninkrijk, dat van Rome, dat de voorgaande rijken zal domineren en al hun godheden zal overnemen, zodat het al hun negatieve kenmerken zal accumuleren en een nieuwigheid zal opleveren, een ijzeren discipline van onverbiddelijke hardheid. Dit maakt het zo effectief dat geen enkel land er weerstand aan kan bieden; zozeer zelfs dat zijn rijk zich zal uitstrekken van Engeland in het westen tot Babylon aan de oostkant. IJzer is waarlijk het symbool ervan, door zijn tweesnijdende zwaarden, zijn pantser en zijn schilden, zodat het leger bij een aanval het uiterlijk aanneemt van een schild vol speerpunten, dat formidabel effectief is tegen wanordelijke aanvallen en zich ver van zijn vijanden bevindt.

Dan 2:41 *En zoals u de voeten en de tenen hebt gezien, deels van pottenbakkersklei en deels van ijzer, zo zal dit koninkrijk verdeeld worden; maar er zal iets van de kracht van ijzer in zitten, omdat je ijzer met klei vermengd zag.*

41a- Daniël specificeert het niet, maar het beeld spreekt. *Voeten en tenen* vertegenwoordigen een dominante fase die het heidense Romeinse rijk, afgebeeld door *ijzer*, zal opvolgen. Verdeeld zal dit Romeinse rijk het slagveld worden voor de kleine koninkrijken die na het uiteenvallen ervan zijn gevormd. De alliantie van *ijzer* en *klei* creëert geen kracht, maar verdeeldheid en zwakte. We lezen *pottenbakkersklei*. De pottenbakker is God volgens Jer.18:6: *Kan ik niet zo jegens u handelen als deze pottenbakker, o huis van Israël? zegt de Heer. Zie, zoals klei in de hand van de pottenbakker is, zo bent u in mijn hand, o huis van Israël!* Deze klei is het vreedzame onderdeel van de mensheid waaruit God zijn uitverkorenen selecteert en hen tot eervolle vaten maakt.

Dan 2:42 *En zoals de tenen van de voeten deels van ijzer en deels van klei waren, zo zal dit koninkrijk deels sterk en deels kwetsbaar zijn.*

42a- Merkt op dat het Romeinse *ijzer* bleef bestaan tot het einde van de wereld, hoewel het Romeinse Rijk zijn eenheid en zijn overheersing in 395 verloor. De verklaring ligt in de hervatting van de overheersing door de religieuze verleiding van het rooms-katholieke geloof. Dit was te danken aan de gewapende steun die Clovis en de Byzantijnse keizers rond 500 aan de bisschop van Rome gaven. Zij

bouwden zijn prestige en zijn nieuwe pauselijke macht op, waardoor hij, maar alleen in de ogen van mensen, de aardse leider van de christelijke kerk werd. sinds 538.

Dan 2:43 *Je hebt ijzer met klei vermengd gezien, omdat ze door menselijke allianties vermengd zullen worden; maar ze zullen niet met elkaar verenigd worden, net zoals ijzer niet met klei gecombineerd wordt.*

43a- De vingers van de voeten, tien in getal, zullen tien hoorns worden in Dan.7:7 en 24. Na het lichaam en de voeten vertegenwoordigen zij de westerse christelijke naties van Europa in de laatste tijd, dat wil zeggen, onze tijdperk. Door de hypocriete allianties van Europese naties aan de kaak te stellen, openbaarde God 2600 jaar geleden de kwetsbaarheid van de overeenkomsten die de mensen van het huidige Europa verenigen, precies verenigd op basis van de "Verdragen van Rome".

Daniël 2:44 *In de dagen van deze koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten dat nooit vernietigd zal worden, noch onder de heerschappij van een ander volk zal vallen; hij zal al deze koninkrijken breken en vernietigen, en hijzelf zal eeuwig blijven bestaan.*

44a- *In de tijd van deze koningen*

De zaak is bevestigd: de tien tenen zijn eigentijds met de glorieuze wederkomst van Christus.

44b- *De God van de hemel zal een koninkrijk oprichten dat nooit vernietigd zal worden*

De selectie van de uitverkorenen gebeurt onder de naam van Jezus Christus sinds zijn bediening, tijdens zijn eerste komst naar de aarde, om te verzoenen voor de zonden van degenen die hij redt. Maar gedurende de tweeduizend jaar die op deze bediening volgden, werd deze selectie volbracht in nederigheid en vervolging vanuit het duivelse kamp. En sinds 1843 zijn degenen die Jezus redt gering in aantal, zoals de studie van Dan.8 en 12 zal bevestigen.

De 6000 jaar van de tijd van selectie van de uitverkorenen loopt ten einde, het 7e millennium opent de Sabbat van de eeuwigheid alleen voor de uitverkorenen die verlost zijn door het bloed van Jezus Christus sinds Adam en Eva. Allen zullen geselecteerd zijn vanwege hun trouw, omdat God getrouwe en gehoorzame mensen met zich meeneemt en de duivel, zijn opstandige engelen en ongehoorzame mensen overlevert aan de volledige vernietiging van hun ziel.

44c- *en die niet onder de heerschappij van een ander volk zullen vallen*

Omdat het een einde maakt aan de aardse menselijke overheersing en opvolging.

44d- *hij zal al deze koninkrijken breken en vernietigen, en hijzelf zal voor altijd blijven bestaan*

De Geest legt de betekenis uit die hij aan het woord einde geeft; absolute betekenis. Er zal een eliminatie van de hele mensheid plaatsvinden. En Openbaring 20 zal ons onthullen wat er tijdens het 7e millennium gebeurt. Zo zullen we het door God geplande programma ontdekken. Op de verlaten aarde zal de duivel gevangen worden gehouden, zonder enig hemels of aardse gezelschap. En in de hemel zullen de uitverkorenen duizend jaar lang de goddeloze doden oordelen. Aan het einde van deze duizend jaar zullen de goddelozen worden opgewekt voor

het laatste oordeel. Het vuur dat hen vernietigt, zal de aarde zuiveren die God nieuw zal maken door haar te verheerlijken om zijn troon en zijn verlore uitverkorenen te verwelkomen. Het beeld van het visioen vat daarom de complexere acties samen die de Apocalyps van Jezus Christus zal onthullen.

Daniël 2:45 Dit wordt aangegeven door de steen die u zonder hulp van een hand van de berg zag vallen en die het ijzer, het koper, de klei, het zilver en het goud in stukken brak. De grote God heeft de koning bekendgemaakt wat er hierna moet gebeuren. De droom is waar en de verklaring ervan is zeker.

45a- Eindelijk, na zijn komst, Christus gesymboliseerd door *de steen*, het hemelse oordeel van *duizend jaar* en zijn voltrekking van het laatste oordeel, op de door God herstelde nieuwe aarde, zal de *grote berg* die in het visioen wordt aangekondigd vorm en plaats krijgen voor hem eeuwigheid.

Daniël 2:46 Toen viel koning Nebukadnezar op zijn aangezicht, aanbad Daniël en beval dat er offers en wierook aan hem moesten worden geofferd.

46a- Nog steeds een heiden, reageert de koning overeenkomstig zijn aard. Nadat hij van Daniël alles had ontvangen waar hij om had gevraagd, boog hij voor hem en kwam zijn beloften na. Daniël heeft geen bezwaar tegen de afgodische daden die hij jegens hem beoefent. Het is nog te vroeg om het tegen te spreken en in twijfel te trekken. De tijd, die God toebehoort, zal zijn werk doen.

Dan 2:47 En de koning sprak tot Daniël en zei: Waarlijk, uw God is de God der goden en de Heer der koningen, en hij openbaart geheimen, aangezien u dit geheim hebt kunnen ontdekken.

47a- Dit was de eerste stap van koning Nebukadnezar op weg naar zijn bekering. Hij zal deze ervaring nooit kunnen vergeten, die hem dwingt toe te geven dat Daniël een relatie heeft met de ware God, in feite de *God der goden en de Heer der koningen*. Maar de heidense entourage die hem bijstaat, zal zijn bekering vertragen. Zijn woorden getuigen van de effectiviteit van het profetische werk. De macht van God om van tevoren te zeggen wat er zal gebeuren, plaatst de normale mens tegen de muur van overtuigend bewijsmateriaal, waaraan de uitverkorene toegeeft en de gevallenen zich verzetten.

Daniël 2:48 Toen liet de koning Daniël opstaan en gaf hem vele rijke geschenken; hij gaf hem het bevel over de hele provincie Babylon en benoemde hem tot opperste heerser over alle wijzen van Babylon.

48a- Nebukadnezar handelde jegens Daniël op dezelfde manier als Farao vóór hem tegenover Jozef had gedaan. Als ze intelligent zijn en niet koppig gesloten en geblokkeerd, weten grote leiders de diensten van een dienaar met waardevolle kwaliteiten te waarderen. Zij en hun volk profiteren van de goddelijke zegeningen die op zijn uitverkorenen rusten. De wijsheid van de ware God komt dus iedereen ten goede.

Dan 2:49 Daniël vroeg de koning om het beheer van de provincie Babylon over te dragen aan Sadrach, Mesach en Abednego. En Daniël was in het hof van de koning.

49a- Deze vier jonge mensen onderscheidden zich door hun bijzonder trouwe houding ten opzichte van God van de andere jonge Joden die met hen naar Babylon kwamen. Na deze beproeving, die voor iedereen dramatisch had kunnen worden, verschijnt de goedkeuring van de levende God. We zien dus het verschil

dat God maakt tussen degenen die hem dienen en degenen die hem niet dienen. Hij verheft zijn gekozen functionarissen die zich publiekelijk in de ogen van alle mensen waardig hebben getoond.

Daniël 3

Dan 3:1 *Koning Nebukadnezar maakte een gouden beeld, zestig el hoog en zes el breed. Hij richtte het op in de vallei van Dura, in de provincie Babylon.*

3a- De koning was overtuigd, maar nog niet bekeerd door de levende God van Daniël. En groothedswaanzin kenmerkt hem nog steeds. De volwassenen om hem heen moedigen hem aan op dit pad, zoals de vos in de fabel doet met de kraai, ze aanbidden hem en vereren hem als een god. Bovendien vergelijkt de koning zichzelf uiteindelijk met een god. Het moet gezegd worden dat in het heidendom de drift gemakkelijk is, omdat de andere valse goden onbeweeglijk en bevroren zijn in de vorm van beelden, terwijl hij, de koning, die nog leeft, al superieur aan hen is. Maar hoe slecht wordt dit goud gebruikt bij het oprichten van een standbeeld! Het is duidelijk dat de vorige visie nog geen vruchten heeft afgeworpen. Misschien hielpen zelfs de eerbewijzen die de God der goden hem betoonden, zijn trots te behouden en zelfs te laten groeien. Goud, het symbool van geloof dat volgens 1 Petrus 1:7 door beproeving is gezuiverd, zal de aanwezigheid van dit soort sublieme geloof in Daniël's drie metgezellen helpen onthullen in de nieuwe ervaring die in dit hoofdstuk wordt verteld. Dit is een les die God in het bijzonder richt tot zijn uitverkorenen in het laatste adventistische proces, toen een doodsoordeel, geprofeteerd in Openbaring 13:15, op het punt stond hun leven te nemen.

Daniël 3:2 *Koning Nebukadnezar riep de satrapen, de rentmeesters en gouverneurs, de opperrechters, de schatbewaarders, de advocaten, de rechters en alle magistraten van de provincies bijeen om te komen tot de inwijding van het beeld dat koning Nebukadnezar had opgericht.*

2a- In tegenstelling tot de beproeving van Daniël in Dan.6, is de ervaring niet te wijten aan de samenzweringen van de mensen rondom de koning. Hier wordt de vrucht van zijn persoonlijkheid onthuld.

Dan 3:3 *Toen kwamen de satrapen, de rentmeesters en de gouverneurs, de opperrechters, de schatbewaarders, de advocaten, de rechters en alle magistraten van de provincies bijeen om het beeld in te wijden dat koning Nebukadnezar had opgericht. Ze stonden voor het beeld dat Nebukadnezar had opgericht.*

Dan 3:4 *En een heraut riep met luide stem: Dit is wat zij u bevelen, mensen, naties en mensen van elke taal!*

Daniël 3:5 *Wanneer u het geluid van de trompet, de fluit, de gitaar, de sambuque, de psalterium, de doedelzak en allerlei soorten muziekinstrumenten hoort, zult u vallen en het gouden beeld aanbidden dat door koning Nebukadnezar is opgericht.*

5a- *Op het moment dat je het geluid van de trompet hoort*

Het signaal van het proces zal worden gegeven door *het geluid van de bazuin*, net zoals de terugkeer van Jezus Christus in Openbaring 11:15 wordt gesymboliseerd door *het geluid van de zevende bazuin*, en de zes voorgaande straffen ook worden gesymboliseerd door trompetten.

5b- *je zult jezelf ter aarde werpen*

Uitputting is de fysieke vorm van eer die wordt bewezen. In Openbaring 13:16 symboliseert God het door *de hand* van mensen die *het merkteken van het beest zullen ontvangen*, wat bestaat uit het beoefenen en eren van de dag van de heidense zon die de heilige goddelijke sabbat heeft vervangen.

5c- *en je zult het geweldig vinden*

Aanbidding is de mentale vorm van eerbetoon. In Openbaring 13:16 beeldt God het af door *het voorhoofd* van de man die *het merkteken van het beest ontvangt*.

Dit vers stelt ons in staat de sleutels te ontdekken van deze symbolen die in de Apocalyps van Jezus Christus worden aangehaald. *Het voorhoofd en de hand* van de mens vatten zijn gedachten en werken samen, en onder de uitverkorenen ontvangen deze symbolen het *zegel van God*, in tegenstelling tot *het merkteken van het beest*, geïdentificeerd met de 'zondag' van het rooms-katholicisme, sindsdien aanvaard en ondersteund door de protestanten. hun toetreding tot de oecumenische alliantie.

De hele organisatie van deze maatregel, opgelegd door koning Nebukadnezar, zal aan het einde van de wereld vernieuwd worden in de test van trouw aan de sabbat van de schepper God. Elke sabbat zal de weigering om te werken van de uitverkorenen getuigen van hun verzet tegen de menselijke wet. En op zondag zal hun weigering om deel te nemen aan de opgelegde gemeenschappelijke aanbidding hen identificeren als rebellen die moeten worden uitgeroeid. Er zal dan een doodvonnis worden uitgesproken. Het proces zal daarom volkomen consistent zijn met wat Daniëls drie metgezellen zullen ervaren, waarbij zij zelf volledig door God gezegend zullen worden vanwege hun reeds bewezen trouw.

Maar vóór het einde van de wereld werd deze les in de eerste plaats aangeboden aan de Joden van de oude alliantie die tussen – 175 en – 168 aan een

soortgelijke beproeving werden onderworpen, waarbij ze tot de dood werden vervolgd door de Griekse koning Antiochos 4, bekend als Epiphanes. En Dan.11 zal getuigen dat bepaalde getrouwe Joden liever gedood werden dan een gruwel te begaan voor hun ware God. Omdat God in die tijd niet tussenbeide kwam om hen op wonderbaarlijke wijze te redden, net zo min als hij daarna deed voor de christenen die door Rome werden gedood.

Dan 3:6 *Wie zich niet buigt en aanbidt, wordt onmiddellijk in een vurige oven geworpen.*

6a- Voor Daniëls metgezellen is de dreiging de *vurige oven*. Deze doodsbedreiging is het beeld van het uiteindelijke doodsdecreet. Maar er is een verschil tussen de twee ervaringen van het begin en die van het einde, omdat uiteindelijk de vurige oven de straf zal zijn van het laatste oordeel van de aanvallers, vervolgers van de uitverkoren heiligen van God.

Daniël 3:7 *Toen dus alle volken het geluid hoorden van de trompet, en de fluit, en de gitaar, en de sambuque, en het psalterium, en van elk muziekinstrument, alle mensen, de naties en mensen van alle talen viel neer en aanbad het gouden beeld dat koning Nebukadnezar had opgericht.*

7a- Dit gedrag van bijna algemene en unanieme onderwerping van de massa aan menselijke wetten en verordeningen voorspelt nog steeds hun gedrag ten tijde van de laatste test van het aardse geloof. De laatste universele regering van de aarde zal met dezelfde angst worden gehoorzaamd.

Dan 3:8 *Bij deze gelegenheid kwamen er tegelijkertijd zekere Chaldeeën die de Joden beschuldigden.*

8a- Gods uitverkorenen zijn het doelwit van de toorn van de duivel die alle zielen domineert die God niet als zijn uitverkorenen erkent. Op aarde krijgt deze duivelse haat vorm in de vorm van jaloezie en tegelijkertijd grote haat. Zij worden dan verantwoordelijk gehouden voor al het kwaad waaraan de mensheid lijdt, hoewel het tegenovergestelde dit kwaad verklaart, dat eenvoudigweg het gevolg is van het ontbreken van hun bescherming door God. Degenen die de gekozen functionarissen haten, smeden complotten om van hen de volksverwerping te maken waar een einde aan moet komen door hen te doden.

Dan 3:9 *Zij antwoordden en zeiden tegen koning Nebukadnezar: O koning, leef voor eeuwig!*

9a- De agenten van de duivel komen op het toneel, de plot wordt duidelijker.

Dan 3:10 *U hebt het gebod gegeven dat iedereen die het geluid van de trompet, de pijpfluit, de gitaar, de sambuque, de psalterium, de doedelzak en allerlei soorten instrumenten hoort, zich moet buigen en het gouden beeld moet aanbidden,*

10a- Ze herinneren de koning aan zijn eigen woorden en de orde van zijn koninklijk gezag waaraan gehoorzaamheid vereist is.

Daniël 3:11 *En wie zich niet buigt en aanbidt, zal in een vurige oven worden geworpen.*

11a- De doodsbedreiging wordt ook in herinnering gebracht; de val sluit zich voor de gekozen heiligen.

Dan 3:12 *Nu zijn er Joden aan wie u het beheer van de provincie Babylon hebt toevertrouwd: Sadrach, Mesach en Abednego, mannen die geen respect voor u*

hebben, o koning; zij dienen uw goden niet, noch aanbidden zij het gouden beeld dat u hebt opgericht.

12a- De zaak was voorspelbaar: de hoge posities werden toevertrouwd aan Joodse buitenlanders en de verraderlijke jaloezie die werd aangewakkerd, zou de vrucht van moorddadige haat manifesteren. En daardoor worden Gods uitverkorenen uitgekozen en veroordeeld door de wraakzucht van het volk.

Dan 3:13 *Toen beval Nebukadnezar, boos en boos, dat Sadrach, Mesach en Abednego moesten worden gebracht. En deze mannen werden voor de koning gebracht.*

13a- Bedenk dat deze drie mannen van Nebukadnezar de hoogste posities in zijn koninkrijk kregen, omdat ze hem wijzer en intelligenter leken dan de mensen van zijn volk. Dit is de reden waarom zijn ‘ *geïrriteerde en woedende* ’ toestand zal verklaren dat hij hun uitzonderlijke kwaliteiten tijdelijk vergeet.

Daniël 3:14 *Nebukadnezar antwoordde en zei tegen hen: Is het opzettelijk, Sadrach, Mesach en Abednego, dat jullie mijn goden niet dienen en het gouden beeld dat ik hoog heb niet aanbidden?*

14a- Hij wacht niet eens tot ze zijn vraag beantwoorden: negeert u opzettelijk mijn bevelen?

Dan 3:15 *Wees nu gereed, en wanneer u het geluid van de trompet, de fluit, de gitaar, de sambuque, de psalter, de doedelzak en allerlei instrumenten hoort, zult u zich neerbuigen en het beeld aanbidden dat Ik heb gemaakt; als je hem niet aanbidt, zul je onmiddellijk in het midden van een vurige oven worden geworpen. En wie is de god die jou uit mijn hand zal bevrijden?*

15a- De koning beseft plotseling hoe nuttig deze mannen voor hem zijn en is bereid hen een nieuwe kans te bieden door zijn universele imperiale bevel te gehoorzamen.

De gestelde vraag zal een onverwacht antwoord krijgen van de ware God die Nebukadnezar lijkt te zijn vergeten, meegenomen door de activiteiten van zijn keizerlijke leven. Bovendien is er niets dat de datum van de affaire vaststelt.

Dan 3:16 *Sadrach, Mesach en Abednego antwoordden tegen koning Nebukadnezar: Wij hoeven u hierover geen antwoord te geven.*

16a- Deze woorden gericht aan de machtigste koning van zijn tijd lijken schandalig en oneerbiedig, maar deze mannen die ze zeiden zijn geen opstandige mensen. Integendeel, ze vormen modellen van gehoorzaamheid aan de levende God aan wie ze vast besloten hebben trouw te blijven.

Dan 3:17 *Zie, onze God die wij dienen, kan ons uit de brandende oven bevrijden, en Hij zal ons uit uw hand bevrijden, o koning.*

17a- In tegenstelling tot de koning behielden de getrouwe uitverkorenen de bewijzen die God hen gaf om te laten zien dat hij met hen was in de test van het visioen. Door deze persoonlijke ervaring te associëren met de glorieuze herinneringen aan hun volk, verlost van de Egyptenaren en hun slavernij, door dezelfde trouwe God, drijven ze hun vrijmoedigheid zo ver dat ze de koning trotseren. Hun vastberadenheid is totaal, zelfs als dit ten koste gaat van hun dood. Maar de Geest laat hen zijn tussenkomst profeteren: *hij zal ons uit uw hand verlossen, o koning* .

Dan 3:18 *Weet anders, o koning, dat wij uw goden niet zullen aanbidden, noch het gouden beeld zullen aanbidden dat u hebt opgericht.*

18a- En in het geval dat Gods hulp niet komt, is het beter voor hen om te sterven als getrouwe uitverkorenen dan te overleven als verraders en lafaards. Deze trouw zal worden gevonden in de test die werd opgelegd door de Griekse vervolger in – 168. En daarna, gedurende het hele christelijke tijdperk, onder ware christenen die tot het einde van de wereld de wet van God niet zullen verwarren met de wet van slechte mensen.

Dan 3:19 *Waarop Nebukadnezar werd vervuld van toorn, en hij veranderde zijn gezicht en keerde zijn gezicht tegen Sadrach, Mesach en Abednego. Hij sprak opnieuw en beval dat de oven zeven keer zo heet moest worden verwarmd als nodig was.*

19a- Het moet duidelijk zijn dat deze koning tijdens zijn leven nooit iemand tegen zijn beslissingen zag of hoorde; wat zijn woede en de verandering in het uiterlijk van zijn gezicht rechtvaardigt. De duivel komt in hem binnen om hem ertoe te brengen Gods uitverkorenen te doden.

Daniël 3:20 *Vervolgens gaf hij enkele van de sterkste soldaten van zijn leger het bevel Sadrach, Mesach en Abednego vast te binden en in de vurige oven te werpen.*

Daniël 3:21 *En deze mannen werden vastgebonden in hun broek, hun tunieken, hun mantels en hun andere kledingstukken, en werden in het midden van de vurige oven geworpen.*

21a- Al deze genoemde materialen zijn brandbaar, net als hun vleeslichamen.

Dan 3:22 *Omdat het bevel van de koning streng was en de oven buitengewoon heet was, doodde de vlam de mannen die Sadrach, Mesach en Abednego erin hadden geworpen.*

22a- De dood van deze mannen getuigt van de dodelijke effectiviteit van het vuur van deze oven.

Dan 3:23 *En deze drie mannen, Sadrach, Mesach en Abednego, vielen gebonden in het midden van de vurige oven.*

23a- Het bevel van de koning wordt uitgevoerd, waarbij zelfs zijn eigen dienaren worden gedood.

Dan 3:24 *Toen werd koning Nebukadnezar bang en stond snel op. En hij antwoordde en zei tegen zijn raadgevers: Hebben wij niet drie gebonden mannen midden in het vuur geworpen? Zij antwoordden de koning: Zeker, o koning!*

24a- De koning der koningen van zijn tijd kan zijn ogen niet geloven. Wat hij ziet gaat de menselijke verbeelding te boven. Hij voelt de behoefte om zichzelf gerust te stellen door de mensen om hem heen te vragen of het werkelijk is om drie mannen in het vuur van de oven te gooien. En deze bevestigden de zaak voor hem: *het is zeker, o koning!*

Daniël 3:25 *Hij antwoordde en zei: Wel, ik zie vier mannen zonder boeien midden in het vuur lopen, zonder schade; en de figuur van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.*

25a- Het lijkt erop dat alleen de koning het visioen had van het vierde personage dat hem bang maakte. Het voorbeeldige geloof van de drie mannen wordt door God geëerd en beantwoord. In dit vuur kan de koning mannen

onderscheiden en hij ziet een figuur van licht en vuur bij hen staan. Deze nieuwe ervaring overtreft de eerste. De realiteit van de levende God wordt hem nog steeds bewezen.

25b- *en de figuur van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden*

Het uiterlijk van dit vierde personage is zo verschillend van dat van mensen dat de koning hem identificeert met *een zoon van de goden*. De uitdrukking is gelukkig omdat het inderdaad een directe tussenkomst is van degene die voor de mensen zal worden, **de Zoon van God** en de **Zoon des mensen**, Jezus Christus.

Daniël 3:26 *Toen naderde Nebukadnezar de ingang van de vurige oven en zei: Sadrach, Mesach en Abednego, dienaren van de Allerhoogste God, kom naar buiten en kom! En Sadrach, Mesach en Abednego kwamen uit het midden van het vuur.*

26a- Opnieuw verandert Nebukadnezar zichzelf in een lam in het aangezicht van een leeuwenkoning die enorm sterker is dan hij. Deze herinnering wekt het getuigenis van de ervaring van het vorige visioen. De God des hemels doet een tweede beroep op hem.

Dan 3:27 *De satrapen, de rentmeesters, de gouverneurs en de raadgevers van de koning kwamen bijeen; ze zagen dat het vuur geen macht had over de lichamen van deze mannen, dat het haar op hun hoofd niet verbrand was, dat hun onderbroek niet beschadigd was en dat de geur van het vuur hen niet had bereikt.*

27a- In deze ervaring geeft God ons en Nebukadnezar het bewijs van zijn werkelijke almacht. Hij creëerde aardse wetten die de levens bepalen van alle mensen en alle dieren die op zijn grondgebied en in zijn dimensie leven. Maar hij heeft zojuist bewezen dat noch hij, noch de engelen onderworpen zijn aan deze aardse regels. God, de schepper van universele wetten, staat daarboven en kan, naar zijn wil, wonderbaarlijke gevallen ordenen die, op zijn tijd, glorie en reputatie aan Jezus Christus zullen brengen.

Daniël 3:28 *Nebukadnezar antwoordde en zei: Gezegend zij de God van Sadrach, Mesach en Abednego, die zijn engel heeft gestuurd en zijn dienaren heeft bevrijd die op hem vertrouwden, en die het gebod van de koning overtraden en hun lichaam overgaven in plaats van te dienen en te aanbidden. elke andere god dan hun God!*

28a- De woede van de koning is verdwenen. Eenmaal weer op de been als man, leert hij van de ervaring en vaardigt hij een bevel uit dat zal voorkomen dat zoiets opnieuw gebeurt. Omdat de ervaring bitter is. God liet de Babyloniërs zien dat Hij levend, actief en vol kracht en kracht is.

28b- *die zijn engel stuurde en zijn dienaren bevrijdde die op hem vertrouwden, en die het bevel van de koning schonden en hun lichamen overgaven in plaats van een andere god dan hun God te dienen en te aanbidden!*

In een hoge mate van helderheid beseft de koning hoe bewonderenswaardig de loyaliteit is van de mannen die zijn waanzinnige trots wilde vermoorden. Er bestaat geen twijfel over dat hij zich realiseert dat het vanwege zijn macht mogelijk zou zijn geweest om deze stomme beproeving te vermijden, veroorzaakt door zijn trots, die hem alleen maar fouten laat maken met gevaar voor onschuldige mensen.

Daniël 3:29 *Dit is mijn bevel: Iedere man, van welk volk, natie of taal dan ook, die kwaad zal spreken over de God van Sadrach, Mesach en Abednego, zal in stukken worden gehakt en zijn huis zal in stukken worden gehakt. een hoop rotzooi, want er is geen andere god die zo kan bevrijden als hij.*

29a- Door deze verklaring biedt koning Nebukadnezar zijn bescherming aan Gods uitverkorenen.

Tegelijkertijd bedreigt hij iedereen die *kwaad spreekt over de God van Sadrach, Mesach en Abednego*, en hij specificceert dat *hij in stukken zal worden gescheurd en dat zijn huis tot een hoop afval zal worden gereduceerd, omdat hij dat niet doet. geen andere god die zo kan bevrijden als hij.* Geconfronteerd met deze dreiging is het zeker dat zolang koning Nebukadnezar regeert, Gods getrouwe uitverkorenen geen problemen zullen ondervinden als gevolg van complotten.

Dan 3:30 *Hierna zorgde de koning ervoor dat Sadrach, Mesach en Abednego voorspoedig waren in de provincie Babylon.*

30a- “Alles is goed, dat eindigt goed” voor de getrouwe uitverkorenen van de levende God, de schepper van alles wat leeft en bestaat. Want zijn uitverkorenen zullen als laatste opstaan, en zij zullen voor eeuwig op het stof van de doden, hun voormalige vijanden, op de herstelde aarde wandelen.

In de laatste test wordt dit happy end ook verkregen. Zo profiteren de eerste beproeving en de laatste van de directe tussenkomst van de levende God ten gunste van zijn uitverkorenen, die hij komt redden in Jezus Christus, de Verlosser, aangezien zijn naam Jezus ‘JaHWÉH redt’ betekent.

Daniël 4

Dan 4:1 *Nebukadnezar, koning, voor alle volken, naties en talen die op de hele aarde wonen. Moge u vrede in overvloed worden gegeven!*

1a- De toon en de vorm bewijzen het: de koning die spreekt, is degene die zich bekeerde tot de God van Daniël. De uitdrukkingen ervan lijken op de geschriften van de brieven van het nieuwe verbond. Hij biedt vrede, omdat hijzelf nu in zijn menselijk hart vrede heeft met de God van liefde en gerechtigheid, de ware, de enige, het unieke.

Daniël 4:2 *Het leek mij goed om de tekenen en wonderen te laten zien die de Allerhoogste God aan mij heeft gedaan.*

2a- De koning handelt nu zoals Jezus zei tegen de blinden en kreupelen die door hem genezen waren: “ *Ga en laat u zien in de tempel en maak bekend wat God voor u heeft gedaan* ”. De koning wordt bezield door hetzelfde verlangen geïnspireerd door God. Omdat bekeringen elke dag mogelijk zijn, maar God geeft ze niet allemaal de impact van die ervaren door een koning der koningen, een machtige en sterke keizer.

Dan 4:3 *Hoe groot zijn zijn tekenen! Hoe krachtig zijn zijn wonderen! Zijn regering is een eeuwige regering, en zijn heerschappij duurt van generatie op generatie.*

3a- Het begrip en de zekerheid van deze dingen geven hem de vrede en het ware geluk dat hier beneden al beschikbaar is. De koning leerde en begreep alles.

Dan 4:4 *Ik, Nebukadnezar, leefde vredig in mijn huis en gelukkig in mijn paleis.*

4a- Rustig en gelukkig? Ja, maar nog steeds een onbekeerde heiden voor de ware God.

Dan 4:5 *Ik had een droom die mij bang maakte; de gedachten waarmee ik op mijn bed werd achtervolgd en de visioenen van mijn geest vervulden mij met angst.*

5a- Deze koning Nebukadnezar wordt werkelijk aan ons voorgesteld als het verloren schaap dat God in Christus komt zoeken om het te helpen en te redden van tegenspoed. Want na deze vredige en gelukkige aardse tijd zou de toekomst van de koning het verderf en de eeuwige dood zijn. Voor zijn eeuwige verlossing komt God hem storen en kwellen.

Daniël 4:6 *En ik beval dat alle wijze mannen van Babylon voor mij moesten worden gebracht, zodat zij mij de verklaring van de droom zouden kunnen geven.*

6a- Het is duidelijk dat Nebukadnezar ernstige geheugenproblemen heeft. Waarom belt hij Daniel niet onmiddellijk?

Dan 4:7 *Toen kwamen de magiërs, de astrologen, de Chaldeeën en de waarzeggers. Ik vertelde hen de droom, maar zij gaven mij geen verklaring.*

7a- De dingen gebeuren zoals bij het eerste visioen; de heidense waarzeggers erkennen liever hun onvermogen dan fabels te vertellen aan de koning die hun leven al heeft bedreigd.

Daniël 4:8 *Ten slotte verscheen Daniël voor mij, genaamd Beltesazar naar de naam van mijn god, en die de geest van de heilige goden in zich draagt. Ik vertel hem de droom:*

8a- De reden voor het vergeten wordt gegeven. Bel was nog steeds de god van de koning. Ik herinner me hier dat Darius de Meder, Cyrus de Pers, Darius de Pers, Artaxerxes 1 ' volgens Esd.1, 6 en 7, allemaal op hun tijd de uitverkoren Joden en hun enige God zullen waarderen. Inclusief Cyrus over wie God profeteert in Jes.44:28, zeggende: *Ik zeg van Cyrus: Hij is mijn herder, en hij zal al mijn wil doen; hij zal van Jeruzalem zeggen: Laat het herbouwd worden! En van de tempel: laat hem gesticht worden!* - De geprofeteerde herder zal de profetische wil van God vervullen aan wie hij erkent dat hij gehoorzaamt. Deze andere tekst bevestigt zijn geprofeteerde bekering: Jes.45:2: *Zo zegt de Heer tegen zijn gezalfde, tegen Cyrus, en in vers 13: Ik ben het die Cyrus in mijn gerechtigheid heb doen opstaan, en Ik zal al zijn wegen recht maken. ; Hij zal mijn stad herbouwen en mijn gevangenen bevrijden, zonder losgeld of omkoping,*

zegt de **HEER** van de hemelse machten. En de vervulling van dit plan blijkt uit Esd.6:3 tot en met 5: *In het eerste jaar van koning Cyrus gaf koning Cyrus dit bevel met betrekking tot het huis van God in Jeruzalem: Laat het huis opnieuw gebouwd worden, om een plaats te zijn waar offers gebracht kunnen worden. worden aangeboden, en dat het een solide basis heeft. Het wordt zestig el hoog en zestig el breed, met drie rijen gehouwen stenen en één rij nieuw hout. **De kosten worden betaald door de hofhouding van de koning** . Bovendien zullen de gouden en zilveren vaten van het huis van God, die Nebukadnezar uit de tempel in Jeruzalem had gehaald en naar Babylon had gedragen, worden teruggebracht, naar de tempel in Jeruzalem worden gebracht naar de plaats waar ze waren, en in het huis worden geplaatst. van God. **De kosten worden betaald door de hofhouding van de koning.** God schenkt hem de eer die hij aan koning Salomo had gegeven. Wees echter voorzichtig! Dit decreet zal niet toestaan dat de in Dan.9:25 voorgestelde berekening wordt gebruikt om de datum van de eerste komst van de Messias te verkrijgen; het zal die van koning Artaxerxes de Pers zijn. Cyrus liet de tempel herbouwen, maar Artaxerxes gaf toestemming voor de wederopbouw van de muren van Jeruzalem en de terugkeer van het hele Joodse volk naar hun nationale land.*

Daniël 4:9 *Beltesassar, hoofd van de magiërs, van wie ik weet dat ze de geest van de heilige goden in je hebben, en voor wie geen geheim moeilijk is, geef mij de verklaring van de visioenen die ik in mijn droom heb gezien.*

9a- We moeten begrijpen waar de koning is. In zijn gedachten bleef hij een heiden en erkende hij de God van Daniël alleen als een andere god, behalve dat hij in staat was dromen uit te leggen. Het idee om van god te moeten veranderen kwam niet bij hem op. De God van Daniël was gewoon een andere god vergeleken met de anderen.

Dan 4:10 *Dit zijn de visioenen van mijn geest terwijl ik lig. Ik keek en zie, er stond een grote boom midden op de aarde.*

10a- In de beelden die Jezus zal gebruiken om zijn lessen te geven aan de spirituele mensen die hij wil onderwijzen, zal de boom het beeld van de mens zijn, van het riet dat buigt en buigt tot de krachtige en majestueuze ceder. En net zoals de mens de smakelijke vruchten van een boom kan waarderen, waardeert God de vruchten die zijn schepselen dragen wel of niet, van de meest aangename tot de minst aangename, zelfs verfoeilijk en weerzinwekkend.

Daniël 4:11 *En deze boom werd groot en sterk; de top reikte tot aan de hemel, en hij werd gezien vanaf de uiteinden van de hele aarde.*

11a- In het visioen van het standbeeld werd de Chaldeeuwse koning al vergeleken met een boom volgens het beeld van de macht, de kracht en het rijk dat hem door de ware God was gegeven.

Dan 4:12 *Zijn bladeren waren prachtig en zijn vruchten overvloedig; hij bracht voedsel voor iedereen; de dieren van het veld schuilden in de schaduw ervan, en elk levend wezen haalde er voedsel uit.*

12a- Deze machtige koning deelde met iedereen in zijn rijk de rijkdom en het voedsel dat onder zijn richtlijnen werd geproduceerd.

12b- *De vogels in de lucht vonden hun thuis tussen de takken,*

De uitdrukking is een herhaling van Dan.2:38. In letterlijke zin vertegenwoordigen deze vogels in de lucht de vrede en sereniteit die onder zijn bestuur heersen. In geestelijke zin verwijzen ze naar de hemelse engelen van God, maar in deze enkele verwijzing uit Pred. 10:20 is het God zelf die in twijfel wordt getrokken, want alleen Hij onderzoekt de gedachten van ieder: *Vervloek de koning niet . . . zelfs in je gedachten, en vervloek de rijken niet in de kamer waar je slaapt; want de vogel van de lucht zou je stem wegnemen, het gevleugelde dier zou je woorden publiceren* . In de meeste citaten doen de vogels in de lucht denken aan adelaars en roofvogels, die dominant zijn onder de gevleugelde soorten. Vogels vestigen zich waar hun voedsel overvloedig is; het beeld bevestigt dus welvaart en voedselverzadiging.

Daniël 4:13 *In de visioenen van mijn geest, die ik zag toen ik lag, zag ik, en zie, een van hen die waakzaam zijn en heilig zijn, kwam uit de hemel neer.*

13a- De hemelse engelen hoeven inderdaad niet te slapen, ze zijn daarom permanent actief. Degenen *die heilig zijn* en God dienen, *komen uit de hemel neer* om Zijn boodschappen aan Zijn aardse dienaren over te brengen.

Dan 4:14 *En hij riep met kracht en sprak aldus: Hak de boom om en hakte zijn takken af; schud het gebladerte af en strooi de vruchten; laat de dieren eronder wegvluchten, en de vogels tussen zijn takken!*

14a- Het visioen kondigt aan dat de koning zijn koninkrijk en zijn heerschappij over hem zal verliezen.

Daniël 4:15 *Maar laat de stengel waar de wortels in de grond zitten, en bind hem met ijzeren en koperen kettingen tussen het gras van het veld. Laat hem doordrenkt zijn met de dauw van de hemel, en laat hem, net als de dieren, het gras van de aarde als zijn deel hebben.*

15a- *Maar laat de stam in de grond waar de wortels zitten*

De koning zal in zijn koninkrijk blijven; hij zal niet worden uitgezet.

15b- *en bind hem vast met kettingen van ijzer en koper, tussen het gras van het veld*

Er zijn geen kettingen van ijzer of koper nodig, omdat God er eenvoudigweg voor zal zorgen dat zijn kneedbare schepsel zijn verstand en gezond verstand in al zijn aspecten, fysiek, mentaal en moreel, verliest. De machtige koning zal zichzelf beschouwen als een beest van het veld. De groten van zijn koninkrijk zullen daarom gedwongen worden de overheersing van het koninkrijk van hem af te nemen.

15c- *Moge hij doordrenkt worden met de dauw van de hemel, en mag hij, net als de dieren, het gras van de aarde als zijn deel hebben*

We kunnen ons de ontsteltenis voorstellen van zijn volwassenen die hem gras van de grond zien eten, zoals een koe of een schaap. Hij zal overdekte woningen weigeren en geeft er de voorkeur aan om in de velden te wonen en te slapen.

Dan 4:16 *Zijn mensenhart zal van hem worden weggenomen, en het hart van een dier zal hem worden gegeven; en zeven tijden zullen over hem heengaan.*

In deze ervaring geeft God opnieuw het bewijs van zijn werkelijke almacht. Omdat hij de Schepper is van de levens van al zijn schepselen, kan hij op elk moment, voor zijn glorie, iemand intelligent maken of, integendeel, hem stom

maken. Omdat het voor hun ogen onzichtbaar blijft, negeren mensen deze dreiging die voortdurend op hen drukt. Maar het is waar dat hij zelden tussenbeide komt, en als hij dat wel doet, is dat om een specifieke reden en met een specifiek doel.

De straf wordt gemeten. Het zal *zeven keer* van toepassing zijn op koning Nebukadnezar, slechts zeven jaar. Er is geen legitimiteit om deze duur voor iets anders dan de koning zelf te gebruiken. Ook hier, door deze keuze te maken voor het getal “7”, initialiseert de schepper God met zijn “koninklijke zegel” de actie die op het punt staat te worden volbracht.

Daniël 4:17 Dit vonnis is een besluit van degenen die waken, dit besluit is een gebod van de heiligen, zodat de levenden mogen weten dat de Allerhoogste heerst over het koninkrijk der mensen en het geeft aan wie hij maar wil, en dat hij brengt daar de gemeenste mensen naar voren.

17a- *Deze zin is een decreet van degenen die toekijken*

De Geest onderstreept het uitzonderlijke karakter van deze goddelijke tussenkomst, waaraan hij een “decreet”-rol toekent aan *degenen die toekijken*. De mens moet leren dat hij, ondanks de bedrieglijke schijn, voortdurend door hemelse wezens in de gaten wordt gehouden. God wil van dit voorbeeld een les maken voor de mens tot het einde van de wereld. Door *degenen te citeren die toekijken*, onthult hij de perfecte collectieve eenheid van de engelen van Gods kamp, die hen bij zijn projecten en daden betreft.

17b- *zodat de levenden weten dat de Allerhoogste heerschappij heeft over het koninkrijk der mensen, en dat hij het geeft aan wie hij maar wil*

God leidt alles en controleert alles. Vaak, terwijl hij deze verborgen realiteit vergeet, gelooft de mens dat hij meester is over zijn lot en zijn beslissingen. Hij denkt dat hij zijn leiders kiest, maar het is God die hen in functie stelt, in overeenstemming met zijn goede wil en zijn oordeel over dingen en wezens.

17c- *en dat hij daar de gemeenste mannen naar voren brengt*

Het gezegde is waar: “mensen hebben de leiders die ze verdienen”. Als het volk een gemene man als leider verdient, legt God hen dat op.

Dan 4:18 Dit is de droom die ik, koning Nebukadnezar, droomde. Jij, Beltesazar, geef de verklaring, aangezien alle wijze mannen van mijn koninkrijk die mij niet kunnen geven; dat kan, omdat je de geest van de heilige goden in je hebt.

18a- Nebukadnezar maakt vooruitgang, maar hij is nog steeds niet bekeerd. Hij herinnerde zich nog steeds dat Daniël *heilige goden diende*. Het monotheïsme wordt door hem nog niet begrepen.

Daniël 4:19 Daniël, wiens naam Beltesazar was, was een ogenblik verbijsterd en zijn gedachten verontrustten hem. De koning antwoordde en zei: Beltesazar, laat de droom en de uitleg u niet lastig vallen; En Beltesassar antwoordde: Mijn heer, laat de droom voor uw vijanden zijn, en de uitleg ervan voor uw tegenstanders!

19a- Daniël begrijpt de droom en wat er gaat gebeuren is zo verschrikkelijk voor de koning dat Daniël liever zou zien dat dit bij zijn vijanden wordt verwezenlijkt.

Daniël 4:20 De boom die u zag, die groot en sterk werd, waarvan de top tot aan de hemel reikte, en die overal op de aarde te zien was;

Dan 4:21 *Deze boom, waarvan het gebladerte prachtig was en zijn vruchten overvloedig, die voedsel voor iedereen voortbracht, waaronder de dieren van het veld schuilden, en onder wiens takken de vogels van de lucht hun thuis vonden,*

21a- *het gebladerte was prachtig*

Fysieke verschijning en kleding.

21b- *en overvloedige vruchten*

De overvloed aan welvaart.

21c- *die voedsel voor iedereen vervoerde*

Die zorgde voor het voedselonderhoud van al zijn volk.

21d- *waaronder de dieren van het veld schuilden*

De koning, beschermer van zijn dienaren.

21e- *en onder wiens takken de vogels van de lucht hun thuis vonden*

Onder zijn bewind leefde zijn volk in grote veiligheid. De vogels vliegen weg en verlaten bij het minste gevaar de boom.

Daniël 4:22 *U bent het, o koning, die groot en sterk bent geworden, wiens grootheid is toegenomen en verheven tot in de hemel, en wiens heerschappij zich uitstrekt tot de uiteinden van de aarde.*

Dan 4:23 En *de koning zag een van de heilige wachters uit de hemel neerdalen en zeggen: Hak de boom om en vernietig hem; maar laat de stam in de grond waar de wortels zitten, en bind hem vast met kettingen van ijzer en koper, tussen het gras van het veld; laat hem doordrenkt worden met de dauw van de hemel, en laat zijn deel bij de dieren van het veld zijn, totdat er zeven tijden over hem heen zijn gegaan.*

Dan 4:24 *Dit is de verklaring, o koning, dit is het besluit van de Allerhoogste, dat zal worden vervuld op mijn heer de koning.*

Dan 4:25 *Zij zullen u uit het midden van de mensen verdrijven, en u zult bij de dieren van het veld wonen, en zij zullen u gras te eten geven als ossen; je zult doordrenkt zijn met de dauw van de hemel, en zeven tijden zullen over je heen gaan, totdat je weet dat de Allerhoogste heerst over het koninkrijk der mensen en het geeft aan wie hij maar wil.*

25a- *totdat je weet dat de Allerhoogste heerst over het koninkrijk der mensen en het geeft aan wie hij maar wil.*

Daniël noemt God “de Allerhoogste”. Zo richt hij de gedachten van de koning op het bestaan van de ene God; een idee dat de koning grote moeite heeft om te begrijpen, vanwege deze polytheïstische oorsprong die van vader op zoon wordt geërfd.

Dan 4:26 *Het gebod om de stam te laten waar de wortels van de boom zijn, betekent dat uw koninkrijk bij u zal blijven als u erkent dat Hij die regeert in de hemel is.*

26a- *Wanneer hij erkent dat degene die regeert in de hemel is, zal de ervaring van vernedering ophouden omdat de koning overtuigd en bekeerd zal worden.*

Dan 4:27 *Daarom, o koning, moge mijn raad u behagen. Maak een einde aan uw zonden door gerechtigheid te beoefenen, en aan uw ongerechtigheden door mededogen te tonen met de ongelukkigen, en uw geluk kan voortduren.*

27a- *Wanneer de koning de dingen die Daniël in dit vers opsomt in praktijk brengt, zal hij werkelijk bekeerd worden. Maar dit karakter is overgegeven aan*

trots, zijn onbetwiste macht heeft hem grillig en vaak onrechtvaardig gemaakt, zoals eerdere geopenbaarde ervaringen ons hebben geleerd.

Dan 4:28 *Al deze dingen werden volbracht onder koning Nebukadnezar .*

28a- Deze verklaring van Daniël verbiedt elke andere interpretatie van deze profetie, die de profetische grondslagen onderwezen door Jehovah's Getuigen en elke andere religieuze groepering die de door Daniël gedefinieerde regel overtreedt, tot nietigheid veroordeelt. Bovendien levert de inhoud van het gehele hoofdstuk hiervan het bewijs. Omdat het verhaal ons zal leren waarom de koning getroffen wordt door een vloek in de profetie van de boom.

Dan 4:29 *Na verloop van twaalf maanden, toen hij door het koninklijk paleis in Babylon liep,*

29a- 12 maanden, of een jaar of “ een tijd ” verstrijkt tussen het visioen en de verwezenlijking ervan.

Daniël 4:30 *De koning antwoordde en zei: Is dit niet het grote Babylon, dat ik met mijn kracht en ter ere van mijn grootsheid tot koninklijke woonplaats heb gebouwd?*

30a- Dit is het noodlottige moment waarop de koning er beter aan had gedaan te zwijgen. Maar we kunnen het begrijpen omdat zijn Babylon werkelijk een puur wonder was dat nog steeds wordt vermeld als een van de ‘zeven wereldwonderen’. Hangende tuinen weelderig met groen, vijvers, ruime pleinen en wallen op een plein van 40 km aan elke kant. Wallen waarop twee tanks elkaar over de gehele lengte van de wallen konden passeren; de snelweg van toen. Eén van de poorten, gereconstrueerd in Berlijn, bevindt zich in het midden van twee muren bestaande uit blauw geëmailleerde stenen waarin het embleem van de koning is gegraveerd: een leeuw met adelaarsvleugels waar Dan.7:4 melding van maakt. Hij had iets om trots op te zijn. Maar God ziet geen trots in zijn woorden, hij ziet trots maar vooral vergeetachtigheid en minachting voor zijn eerdere ervaringen. Zeker, deze koning is niet het enige trotse wezen op aarde, maar God heeft zijn zinnen op hem gezet, hij wil hem in zijn hemel en hij zal hem hebben. Dit verdient uitleg: God beoordeelt zijn schepselen buiten de schijn. Hij doorzoekt hun hart en hun geest, en herkent, zonder zich ooit te vergissen, de schapen die de verlossing waard zijn. Dit brengt hem ertoe aan te dringen en soms wonderen te verrichten, maar de methode wordt gerechtvaardigd door de kwaliteit van het verkregen eindresultaat.

Dan 4:31 *Terwijl het woord nog in de mond van de koning was, daalde er een stem uit de hemel neer: Hoor, koning Nebukadnezar, dat het koninkrijk van u zal worden weggenomen.*

31a- Nebukadnezar is een slachtoffer van de liefde van God die een val voor hem zette en hem daarvoor waarschuwde in zijn profetische droom. Het vonnis uit de hemel is te horen, maar laten we ons verheugen omdat het kwaad dat God hem zal aandoen zijn leven zal redden en eeuwig zal maken.

Dan 4:32 *Zij zullen u uit het midden van de mensen verdrijven, u zult bij de dieren van het veld wonen en u gras te eten geven als ossen; en zeven tijden zullen aan u voorbijgaan, totdat u weet dat de Allerhoogste heerst over het koninkrijk der mensen en het geeft aan wie hij maar wil.*

32a- Zeven jaar lang, *zeven keer* , verliest de koning zijn helderheid en zijn geest overtuigt hem ervan slechts een dier te zijn.

Dan 4:33 *Tegelijkertijd ging het woord over Nebukadnezar in vervulling. Hij werd uit de mensen geworpen, hij at gras als ossen, zijn lichaam was doordrenkt met de dauw van de hemel; totdat haar haar groeide als de veren van adelaars, en haar nagels als die van vogels.*

33a- De koning getuigt van alles wat was aangekondigd in het visioen werd hem goed verwezenlijkt. Bij het schrijven van zijn getuigenis roept de bekeerde koning deze vernederende ervaring op, waarbij hij over zichzelf spreekt in de derde persoon. Schaamte dwingt hem nog steeds een stap terug te doen. Er blijft nog een andere verklaring mogelijk, namelijk dat dit getuigenis samen werd geschreven door de koning en Daniël, zijn nieuwe broer in de ware God.

Dan 4:34 *Na de vastgestelde tijd sloeg ik, Nebukadnezar, mijn ogen op naar de hemel, en het verstand keerde tot mij terug. Ik heb de Allerhoogste gezegend, ik heb hem geprezen en verheerlijkt die eeuwig leeft, wiens heerschappij een eeuwige heerschappij is, en wiens koninkrijk van generatie op generatie blijft bestaan.*

34a- De wijze en almachtige God verkrijgt de liefde van de verloren schapen. Ze heeft zich bij zijn kudde aangesloten en vermenigvuldigt haar lof voor zijn glorie.

34b- *hij wiens heerschappij een eeuwige heerschappij is, en wiens regering van generatie op generatie voortduurt*

De formule betreft het 5e ^{koninkrijk}, dit keer eeuwig, van het visioen van de Mensenzoon van Dan.7:14: *Aan hem werd heerschappij, heerlijkheid en koninkrijk gegeven; en alle volkeren, naties en mensen van elke taal dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij die niet zal voorbijgaan, en zijn koninkrijk zal nooit vernietigd worden .* En ook in het visioen van het beeld in Dan.2:44: *In de dagen van deze koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten dat nooit vernietigd zal worden, noch zal het onder de heerschappij van een ander volk overgaan; hij zal al deze koninkrijken breken en vernietigen, en hijzelf zal voor altijd blijven bestaan .*

Daniël 4:35 *Allen die op de aarde wonen, zijn niets in zijn ogen: hij doet wat hij wil met het leger van de hemel, en met hen die op de aarde wonen: en er is niemand die zijn hand kan weerstaan. hij: Wat ben je aan het doen?*

35a- Eer aan de levende God! Want deze keer begreep de koning alles en bekeerde hij zich.

Dan 4:36 *In die tijd keerde mijn geestelijke gezondheid terug; de glorie van mijn koninkrijk, mijn pracht en praal werden mij hersteld; mijn adviseurs en mijn oudsten vroegen het mij opnieuw; Ik werd hersteld in mijn koninkrijk en mijn macht nam alleen maar toe.*

36a- Net als de rechtvaardige en oprechte Job, aan wie God zonen, dochters en nageslacht gaf aan het einde van zijn beproeving, herwint de koning het vertrouwen van zijn groten en hervat hij zijn inmiddels wijze regering onder de ware wijze mannen, verlicht door de levende God . Deze ervaring bewijst dat God het koninkrijk geeft aan wie hij maar wil. Hij was het die de grote Chaldeeën inspireerde om opnieuw om hun koning te vragen.

Daniël 4:37 *Nu prijs, verheerlijk en verheerlijk ik, Nebukadnezar, de Koning van de hemel, wiens werken allemaal waar zijn en wiens wegen rechtvaardig zijn, en die in staat is degenen die in hoogmoed wandelen te vernederen.*

37a- Hij kan het zeggen, omdat hij ervoor heeft betaald om het te kunnen zeggen.

Om het ergste te voorkomen, kan het trekken van een tand veel pijn doen; maar de inzet kan het lijden rechtvaardigen. Om de eeuwigheid te verwerven kan het nodig zijn om harde of zeer zware beproevingen te doorstaan; het uitroeien van trots zal ze rechtvaardigen als dat mogelijk is. Jezus Christus kende zijn potentieel en maakte Paulus op de weg naar Damascus blind, zodat de geestelijk blinde ‘vervolger van zijn broeders’ zijn trouwe en ijverige getuige zou worden nadat hij het gezichtsvermogen van zijn ogen had teruggekregen, maar bovenal het gezichtsvermogen van zijn broeders. geest.

Daniël 5

Dan 5:1 *Koning Belsazar gaf een groot feest aan zijn edelen, duizend in getal, en hij dronk wijn in hun bijzijn.*

1a- Koning Nebukadnezar viel in slaap in de vrede van God toen hij heel oud was en zijn zoon Nabonidus volgde hem op, terughoudend om te regeren, dus liet hij zijn zoon Belsazar in zijn plaats regeren. Verwar deze naam, die ‘Bel beschermt de koning’ betekent, een uitdaging die God wil aangaan, niet met de naam die Nebukadnezar aan Daniël gaf: Beltesassar, wat ‘Bel zal beschermen’ betekent. Aan de oorsprong van deze namen ligt de aanbidding van Bel of Bélial, achter wie de enige organisator van het polytheïsme schuilgaat: Satan, de duivel. Zoals we zullen zien, volgden de opvolgers van de bekeerde koning hem niet op dit pad.

Daniël 5:2 *Toen Belsazar de wijn had geproefd, bracht hij de gouden en zilveren vaten mee die zijn vader Nebukadnezar uit de tempel in Jeruzalem had meegenomen, zodat de koning en zijn edelen, zijn vrouwen en zijn bijvrouwen ze gebruikten voor drinken.*

2a- Voor deze heidense koning zijn deze gouden en zilveren vaten slechts buit van de Joden. Omdat hij ervoor heeft gekozen de ware God tot wie Nebukadnezar zich had bekeerd te negeren, negeert hij het feit dat deze levende God al zijn daden beoordeelt. Door deze dingen, die gewijd en geheiligd zijn in dienst van de schepper God, voor een laag en profaan gebruik te gebruiken, begaat hij de laatste fout van zijn korte leven. In zijn tijd wist Nebukadnezar rekening te houden met de actieve macht van de God van de Joden, omdat hij begreep dat zijn nationale goden in werkelijkheid niet bestonden. Alle volkeren die onderworpen waren aan de koning van Babylon hadden zijn krachtige getuigenis ten gunste van de Koning des hemels gehoord, vooral zijn naaste familie. God heeft daarom alle reden om nu te tonen dat hij rechtvaardig en genadeloos is.

Dan 5:3 *Toen brachten zij de gouden vaten die uit de tempel waren meegenomen, uit het huis van God in Jeruzalem; en de koning en zijn edelen, zijn vrouwen en zijn bijvrouwen gebruikten het om te drinken.*

3a- Daniël benadrukt de oorsprong van deze schepen die zijn verwijderd uit de tempel, uit het huis van God in Jeruzalem. Toen hij zag dat de Joodse God toestond dat deze dingen uit zijn tempel werden verwijderd, had de jonge koning al moeten begrijpen dat de ware God degenen die hem slecht dienen, straft en streng tuchtigt. Heidense goden doen zulke dingen niet en hun dienaren proberen alleen mensen te plezieren wier lichtgelovigheid zij uitbuiten.

Dan 5:4 *Zij dronken wijn en prezen de goden van goud, zilver, koper, ijzer, hout en steen.*

4a- Profaan gebruik is achterhaald, het is afgodisch gebruik, het toppunt van gruwel voor God. Belangrijk detail: in een groot vertoon van onzorgvuldigheid viert de koning een feest met zijn vrienden, terwijl zijn stad wordt bedreigd door de Meden en Perzen die haar belegeren.

Daniël 5:5 *Op dat moment verschenen er vingers van een mensenhand, die tegenover de kandelaar op de kalksteen van de muur van het koninklijk paleis schreven. De koning zag dit uiteinde van de hand die aan het schrijven was.*

5a- Omdat de wonderen uit de tijd van Nebukadnezar veracht werden, is dit nieuwe wonder niet bedoeld om bekering te bewerkstelligen, maar om de levens van de schuldigen te vernietigen, zoals we zullen zien. In het bijzijn van kwade aanklagers die de dood van een zondaar wilden, zal Jezus Christus ook met zijn vinger de zonden die zij in het geheim begaan in het zand schrijven.

Dan 5:6 *Toen veranderde de koning van kleur, en zijn gedachten verontrustten hem; de gewrichten van zijn rug ontspanden zich en zijn knieën botsten tegen elkaar.*

6a- Het wonder heeft onmiddellijk effect. Ondanks de dronkenschap reageert zijn geest, hij is doodsbang.

Dan 5:7 *En de koning riep luid om de astrologen, de Chaldeeën en de waarzeggers; en de koning antwoordde en zei tegen de wijze mannen van Babylon: Iedereen die dit Schriftgedeelte zal lezen en mij de uitleg ervan zal geven, zal in purper gekleed gaan, en een gouden halsketting om zijn nek dragen, en zal de derde plaats in de strijd hebben. regering van het koninkrijk..*

7a- Opnieuw wordt Daniël genegeerd; zijn getuigenissen werden geminacht door de koninklijke opvolging. En opnieuw belooft de jonge koning, in extreme angst, de hoogste eer aan degene die in staat blijkt de boodschap op de muur op bovennatuurlijke wijze te ontcijferen. Wie dit doet, krijgt de derde plaats in het koninkrijk omdat Nabonidus en Belsazar de eerste en tweede plaats bezetten.

Dan 5:8 *Alle wijzen van de koning kwamen binnen; maar ze konden het schrift niet lezen en de koning de uitleg geven.*

8a- Net als onder Nebukadnezar blijft dit onmogelijk voor heidense wijze mannen.

Dan 5:9 *Waarop koning Belsazar erg bang werd en van huidskleur veranderde, en zijn edelen ontzet waren.*

Dan 5:10 *En de koningin ging, vanwege de woorden van de koning en zijn edelen, de feestzaal binnen en sprak aldus: O koning, leef voor altijd. Mogen uw gedachten u niet lastig vallen, en mag uw gezicht niet van kleur veranderen!*

Daniël 5:11 *Er is iemand in uw koninkrijk die de geest van de heilige goden in zich heeft; en in de dagen van je vader werden in hem lichten, begrip en wijsheid*

gevonden zoals de wijsheid van de goden. Ook koning Nebukadnezar, uw vader, de koning, uw vader, maakte hem tot leider van de magiërs, van de astrologen, van de Chaldeeën, van de waarzeggers,

Daniël 5:12 omdat in hem Daniël, genoemd door koning Beltesazar, een superieure geest, kennis en begrip werd gevonden, het vermogen om dromen uit te leggen, raadsels uit te leggen en moeilijke vragen op te lossen. Laat daarom Daniël roepen, en hij zal de uitleg geven.

12a- Deze getuigenis van de koningin is verwarrend en veroordeelt de hele koninklijke familie: dat wisten we... maar we kozen ervoor er geen rekening mee te houden.

Daniël 5:13 Toen werd Daniël voor de koning gebracht. De koning antwoordde en zei tegen Daniël: Bent u deze Daniël, een van de gevangenen van Juda, die mijn vader, de koning, uit Juda heeft weggevoerd?

Daniël 5:14 Ik heb van u gehoord dat u de geest van de goden in u hebt, en dat er in u licht, begrip en buitengewone wijsheid schuilt.

Dan 5:15 Ze hebben zojuist de wijzen en de astrologen voor mij gebracht, zodat zij dit geschrift kunnen lezen en mij de uitleg kunnen geven; maar ze konden de verklaring van de woorden niet geven.

Dan 5:16 Ik heb geleerd dat je uitleg kunt geven en moeilijke vragen kunt oplossen; Als u deze tekst nu kunt lezen en mij de uitleg kunt geven, zult u in het paars gekleed zijn, zult u een gouden ketting om uw nek dragen en zult u de derde plaats innemen in de regering van het koninkrijk.

16a- Derde plaats na Nabonidus, zijn vader en hijzelf.

Daniël 5:17 Daniël antwoordde in aanwezigheid van de koning: Bewaar uw geschenken en geef uw geschenken aan iemand anders; niettemin zal ik het schrijven aan de koning voorlezen en hem de uitleg geven.

17a- Daniël is oud en hecht geen waarde aan eer of aan goederen en waarden van zilver en goud, maar de mogelijkheid om deze jonge koning te herinneren aan zijn fouten, zijn zonden die hij voor zijn leven zal moeten betalen, doet dat niet weigeren en hij is de dienaar van God voor dit soort acties.

Dan 5:18 O koning, de allerhoogste God gaf uw vader Nebukadnezar heerschappij, grootheid, heerlijkheid en pracht;

18a- De regering van Nebukadnezar was het werk en de gave van de ware God geweest, evenals zijn grootheid die hij ten onrechte uit trots aan zijn eigen kracht had toegeschreven, voordat hij zeven jaar lang dom was geweest door God.

Dan 5:19 en vanwege de grootheid die hij hem had gegeven, vreesden en beefden alle volken, de naties, de mensen van alle talen voor hem. De koning doodde degenen die hij wilde, en hij liet degenen die hij wilde leven; hij verhoogde degenen die hij wilde, en hij verlaagde degenen die hij wilde.

19a- De koning doodde degenen die hij wilde

In het bijzonder bracht deze door God gegeven macht hem ertoe het opstandige Joodse volk te straffen en veel van hun vertegenwoordigers ter dood te brengen.

19b- en hij verliet de levens van degenen die hij wilde

Daniël en de gevangengenomen Joden profiteerden hiervan.

19c- hij heeft degenen grootgebracht die hij wilde

Daniël en zijn drie trouwe metgezellen werden door koning Nebukadnezar boven de Chaldeeën verheven.

19d- *en hij verlaagde degenen die hij wilde*

De groten van zijn koninkrijk moesten ermee instemmen bestuurd te worden door jonge vreemdelingen uit Joodse gevangenschap. Door zijn machtige hand werd de Joodse nationale trots vernederd en vernietigd.

Dan 5:20 *Maar toen zijn hart zich verhief en zijn geest verhardde tot arrogantie, werd hij van zijn koninklijke troon geworpen en van zijn glorie beroofd;*

20a- De ervaring van koning Nebukadnezar stelt ons in staat *de arrogantie te begrijpen* die aan de pauselijke koning van Dan.7:8 wordt toegeschreven. Daniël laat de koning zien dat God absolute macht geeft aan wie hij maar wil, volgens zijn programma. Maar terwijl hij de vernedering van koning Nebukadnezar in herinnering brengt, herinnert hij hem eraan dat hoe machtig hij ook mag zijn, een aardse koning afhankelijk is van de onbeperkte macht van de hemelse koning.

Dan 5:21 *Hij werd uit het midden van de mensenkinderen geworpen, en zijn hart werd als het hart van dieren, en zijn woonplaats was bij wilde ezels; hij kreeg gras te eten als ossen, en zijn lichaam werd doordrenkt met de dauw van de hemel, totdat hij erkende dat de allerhoogste God heerst over het koninkrijk der mensen en het geeft aan wie hij maar wil.*

21a- Ik merk alleen al in dit vers de vermelding “ *wilde ezels* ” op. De ezel is een typisch symbool van koppigheid: ‘koppig als een ezel’, vooral als hij ‘wild’ is en niet gedomesticeerd. Het is het symbool dat de geest van de mens vertegenwoordigt die weigert te luisteren naar de lessen die God geeft door de ervaringen van zijn leven en door zijn bijbelse openbaringen.

Dan 5:22 *En jij, zijn zoon Belsazar, hebt je hart niet vernederd, ook al wist je dit allemaal.*

22a- In feite was het Belsazar die zich als een “wilde ezel” gedroeg door geen rekening te houden met de ervaring van zijn “vader” (zijn grootvader).

Dan 5:23 *Gij hebt uzelf verheven tegen de Heer van de hemel; de vaten van zijn huis zijn voor u gebracht, en u hebt ze gebruikt om wijn te drinken, u en uw oudsten, uw vrouwen en uw bijvrouwen; U hebt de goden van zilver, goud, koper, ijzer, hout en steen geprezen, die niet zien en niet horen en niets weten, en u hebt de God niet verheerlijkt die uw adem en al uw wegen in zijn hand heeft.*

23a- Belsazar ontheiligde de gouden vaten die geheiligd waren voor de schepper God voor de religieuze dienst in zijn tempel. Maar door ze te gebruiken om de valse heidense goden te prijzen, heeft hij het toppunt van ***gruwel bereikt*** . Dit beeld bereidt dat van Openbaring 17:4 voor: *Deze vrouw was gekleed in purper en scharlaken, en versierd met goud en kostbare stenen en parels. Ze hield een gouden beker in haar hand, gevuld met gruwelen en de onzuiverheden van haar prostitutie* . In vers 5 krijgt ze de naam ‘ *Babylon de grote* ’.

Daniël 5:24 *Daarom stuurde hij dit uiteinde van de hand waarmee dit schrift werd beschreven.*

24a- Op zijn beurt ontdekt Belsazar te laat het bestaan van de ware levende God, die op wonderbaarlijke wijze handelt en reageert op het gedrag van mensen.

Dan 5:25 *Dit is het schrift dat geschreven is: voorn, voorn, tekel, oufarsin.*

25a- Vertaling: geteld, geteld, gewogen en verdeeld

Dan 5:26 *En dit is de uitleg van deze woorden. Genummerd: God heeft uw koninkrijk geteld en er een einde aan gemaakt.*

26a- Het eerste “geteld” richt zich op het begin van de regering, en het tweede “geteld” op het einde van deze regering.

Dan 5:27 *Gewogen: U bent op de weegschaal gewogen en u bent te licht bevonden.*

27a- De weegschaal is hier het symbool van goddelijk oordeel. Mensen hebben het overgenomen om de diensten van gerechtigheid aan te duiden; een zeer onvolmaakte gerechtigheid. Maar die van God is volmaakt en gebaseerd op het beeld van een dubbele weegschaal weegt hij de daden van goed en kwaad af die de veroordeelde heeft volbracht. Als het plateau van het goede lichter is dan dat van het kwade, is goddelijke veroordeling gerechtvaardigd. En dit is het geval met koning Belsazar.

Dan 5:28 *Verdeeld: Uw koninkrijk zal verdeeld worden en aan de Meden en de Perzen gegeven worden.*

28a- Terwijl hij zich overgaf aan afschuwelijke drinkpartijen in zijn koninklijk paleis, onder leiding van koning Darius, trokken de Meden Babylon binnen via de rivierbedding, tijdelijk omgeleid en opgedroogd.

Daniël 5:29 *En Belsazar gaf onmiddellijk bevel, en zij kleedden Daniël in purper en deden een gouden halsketting om zijn nek, en er werd aangekondigd dat hij de derde zou worden in de regering van het koninkrijk.*

Dan 5:30 *Diezelfde nacht werd Belsazar, de koning van de Chaldeeën, gedood.*

Dan 5:31 *En Darius de Meder nam het koninkrijk in bezit, toen hij tweeënzestig jaar oud was.*

31a- Deze precieze ooggetuigenverklaring van Daniël wordt niet erkend door historici die deze actie toeschrijven aan de Perzische koning Cyrus 2 de grote in – 539.

Daniël 6

De leer van dit hoofdstuk 6 is identiek aan die van Daniël 3. Het presenteert ons deze keer Daniël in een test van modelgetrouwheid, om te imiteren en te reproduceren voor alle uitverkorenen die door God in Jezus Christus zijn geroepen. Opmerkingen zijn nuttig, maar lees en leer de les. Koning *Darius* gedraagt zich in zijn tijd als Nebukadnezar en op zijn beurt, op *62-jarige leeftijd*, zal hij de glorie van de levende God van Daniël belijden; een bekering die werd verkregen door Daniëls getuigenis van trouw toen God hem tegen de *leeuwen beschermd*. Vanaf het begin van hun relatie heeft hij genegenheid en belangstelling voor Daniel, die hem trouw en eerlijk dient en in wie hij *een superieure geest*.

Daniël 6:1 *Het was goed voor Darius om honderdtwintig satrapen over het koninkrijk aan te stellen, die over het hele koninkrijk zouden moeten werken.*

1a- Koning Darius onthult zijn wijsheid door het bestuur van het koninkrijk toe te vertrouwen aan 120 gouverneurs verspreid over 120 provincies.

Daniël 6:2 *En hij stelde drie leiders over hen aan, onder wie Daniël, zodat deze satrapen rekenschap aan hen konden afleggen en de koning geen schade zou lijden.*

2a- Daniël is nog steeds een van de belangrijkste leiders die toezicht houden op de satrapen.

Daniël 6:3 *Daniël overtrof de vorsten en de satrapen, omdat er een superieure geest in hem was; en de koning dacht erover om het in het hele koninkrijk te vestigen.*

3a- Darius merkt op zijn beurt de superioriteit van Daniël op in termen van zijn intelligente en wijze geest. En zijn plan om hem boven alles te vestigen zal jaloezie en haat tegen Daniël opwekken.

Daniël 6:4 *Toen zochten de heersers en de satrapen een gelegenheid om Daniël te beschuldigen van de zaken van het koninkrijk. Maar ze konden geen aanleiding vinden, noch iets om te bestraffen, omdat hij trouw was en er noch schuld, noch iets slechts in hem werd gezien.*

4a- Daniël dient God waar hij hem plaatst, zodat hij de koning met dezelfde toewijding en trouw dient. Het lijkt dus *onberispelijk* ; een criterium dat gevonden wordt onder heiligen van de “Latter-day Adventisten” volgens Openbaring 14:5.

Daniël 6:5 *En deze mannen zeiden: Wij zullen geen enkele aanleiding tegen deze Daniël vinden, tenzij wij er een vinden in de wet van zijn God.*

5a- Deze redeneringen onthullen de gedachtegang van het duivelse kamp van de laatste aardse geloofsbeproeving, waarin de sabbatsrust van de zevende dag van de wet van God het doden van haar trouwe dienaren zal toestaan, aangezien zij niet zullen instemmen met het eren van de de rest van de eerste dag verplicht gesteld, zondag volgens de Romeinse religieuze wet.

Daniël 6:6 *Toen kwamen deze vorsten en deze satrapen in opschudding bij de koning en spraken als volgt tot hem: Koning Darius, leef voor altijd!*

6a- Deze tumultueuze intocht heeft tot doel de koning te herinneren aan de kracht van getallen, hun vermogen om verstoringen te veroorzaken, en daarom de noodzaak voor hem om zijn overheersing te versterken.

Dan 6:7 *Alle vorsten van het koninkrijk, de rentmeesters, de satrapen, de raadgevers en de gouverneurs zijn van mening dat er een koninklijk edict moet worden uitgevaardigd, met een streng verbod, dat iedereen die binnen dertig dagen tot iemand bidt, God of wie dan ook, behalve u, o koning, zal in de leeuwenkuil worden geworpen.*

7a- Tot dan toe probeerde koning Darius de mannen van zijn koninkrijk niet te dwingen de ene god te dienen in plaats van de andere. In het polytheïsme is de godsdienstvrijheid compleet. En om hem te overtuigen vleien de samenzweerders hem en eren hem, koning Darius, als een god. Ook hier ontwaakt, zoals bij alle grote heersers, trots en zorgt ervoor dat hij dit bevel goedkeurt, dat echter niet uit zijn hoofd kwam.

Dan 6:8 *Nu, o koning, bevestig het verbod en schrijf het besluit, zodat het onherroepelijk kan zijn, volgens de wet van de Meden en Perzen, die onveranderlijk is.*

8a- Dit decreet profeteert op bewonderenswaardige wijze degene die de Romeinse zondag aan het einde der dagen verplicht zal stellen. Maar laten we opmerken dat dit onveranderlijke karakter van de wet van de Meden en Perzen, ingesteld door feilbare en zondige mensen, volkomen ongerechtvaardigd is. Onveranderlijkheid behoort toe aan de ware en levende God, de Schepper.

Dan 6:9 *Daarop schreef koning Darius het decreet en het decreet.*

9a- Deze stap is essentieel, omdat nadat hij zelf *het decreet en de verdediging* heeft geschreven , de *onveranderlijke* wet van de Meden en Perzen zal moeten worden gerespecteerd.

Daniël 6:10 *Toen Daniël wist dat het decreet was geschreven, trok hij zich terug in zijn huis, waar de ramen van de bovenkamer open stonden in de richting van Jeruzalem; en drie keer per dag knielde hij neer, bad en prees hij zijn God, zoals hij voorheen deed.*

10a- Daniël verandert zijn gedrag niet en laat zich niet beïnvloeden door deze menselijke maatregel. Door zijn raam open te zetten, laat hij zien dat hij wil dat zijn loyaliteit aan Almachtige God bij iedereen bekend is. Op dit moment draait Daniël zich in de richting van Jeruzalem, waar zelfs de verwoeste tempel van God zich bevindt. Want de Geest manifesteerde God zich lange tijd in deze heilige tempel, waar hij tot zijn thuis, zijn aardse woonplaats, had gemaakt.

Daniël 6:11 *Toen kwamen deze mannen op beroerde wijze binnen en troffen Daniël aan, biddend en zijn God aanroepend.*

11a- De samenzweerders lagen op de loer en keken toe hoe hij hem betrapte op een daad van ongehoorzaamheid aan het koninklijk besluit ; momenteel een “flagrante delicto”.

Dan 6:12 *En zij stonden voor de koning en zeiden tot hem over de koninklijke verdediging: Hebt u geen verdediging geschreven dat wie dan ook binnen dertig dagen tot een god zou bidden of tot wie dan ook, behalve u, o koning, zou bidden? in de leeuwenkuil gegooid? De koning antwoordde: De zaak is zeker, volgens de wet van de Meden en Perzen, die onveranderlijk is.*

12a- De koning kan alleen het decreet bevestigen dat hij zelf heeft geschreven en ondertekend.

Daniël 6:13 *En zij spraken opnieuw en zeiden tegen de koning: Daniël, een van de gevangenen van Juda, heeft niet naar u geluisterd, o koning, noch naar de verdediging die u hebt geschreven; bid drie keer per dag.*

13a- Op heterdaad betrapt, tijdens de uitvoering van zijn gebed, wordt Daniël aan de kaak gesteld. De koning waardeert Daniël voor zijn trouwe en eerlijke gedrag. Hij zal onmiddellijk de verbinding leggen tussen zichzelf en deze God, die hij met zoveel ijver en trouw dient, omdat hij *drie keer per dag regelmatig tot hem bidt* . Dit verklaart de pijn en de kwelling die Daniëls veroordeling hem zal bezorgen en het begin van zijn komende bekering.

Dan 6:14 *De koning was zeer bedroefd toen hij dit hoorde; hij nam het ter harte om Daniël te bevrijden, en tot zonsondergang probeerde hij hem te redden.*

14a- De koning realiseert zich dan dat hij is gemanipuleerd en hij doet er alles aan om Daniël, die hij enorm waardeert, te redden. Maar zijn inspanningen zullen tevergeefs zijn en de koning ontdekt verdrietig genoeg: *de letter doodt, maar de geest maakt leven* . Door de mensen later deze uitdrukking te geven, laat God de grens van respect voor de wetten zien. Het leven kan niet worden geregeld op basis van letters of wetteksten. In zijn goddelijke oordeel houdt God rekening met details die de dode letter van zijn geschreven wet negeert, en mensen zonder God hebben niet de wijsheid om hetzelfde te doen.

Dan 6:15 *Maar deze mannen drongen bij de koning aan en zeiden tegen hem: Weet, o koning, dat de wet van de Meden en de Perzen vereist dat elk verbod of besluit dat door de koning wordt bevestigd, onherroepelijk moet zijn.*

15a- De samenzweerders herinneren aan het onherroepelijke (ongerechtvaardigde) karakter van de beslissingen genomen door de koning van

de Meden en de Perzen. Zelf zit hij gevangen in zijn geërfde cultuur. Maar hij begrijpt dat hij het slachtoffer was van een complot tegen Daniel.

Dan 6:16 *Toen gaf de koning opdracht om Daniël binnen te brengen en in de leeuwenkuil te gooien. De koning antwoordde en zei tegen Daniël: Moge uw God, die u met geduld dient, u bevrijden!*

16a- De koning wordt gedwongen Daniël in de leeuwenkuil te laten gooien, maar hij wenst met heel zijn hart dat de God die hij zo trouw dient, zou ingrijpen om hem te redden.

Dan 6:17 *Ze brachten een steen en legden die op de opening van de put; de koning verzegelde het met zijn ring en met de ring van zijn edelen, zodat er niets zou veranderen met betrekking tot Daniël.*

17a- Hier vertoont de ervaring van Daniël overeenkomsten met de begrafenis van Christus, waarvan de ronde stenen deur ook werd verzegeld om menselijk ingrijpen te voorkomen.

Dan 6:18 *Toen ging de koning naar zijn paleis; hij bracht de nacht vastend door, hij bracht geen concubine bij zich en hij kon niet in slaap vallen.*

18a- Dit gedrag van de koning getuigt van zijn oprechtheid. Door deze dingen te doen, laat hij zien dat hij de God van Daniël wil behagen en zijn redding van hem wil verkrijgen. Dit is het begin van zijn bekering tot de ene God.

Dan 6:19 *Bij het aanbreken van de dag stond de koning op en ging haastig naar de leeuwenkuil.*

19a- Een voorbereiding op zuiverheid gevolgd door een slapeloze nacht omdat zijn geest gekweld wordt door de gedachte aan Daniëls dood en deze haast naar de leeuwenkuil bij zonsopgang zijn niet de daden van een heidense koning, maar die van een broer die van zijn broer houdt in God.

Daniël 6:20 *Toen hij de put naderde, riep hij Daniël met een droevige stem aan. De koning antwoordde en zei tegen Daniël: Kan Daniël, dienaar van de levende God, uw God, die u met geduld dient, u van de leeuwen bevrijden?*

20a- *Toen hij de put naderde, riep hij met een droevige stem naar Daniël*

De koning hoopt, maar hij vreest en vreest het ergste voor Daniël. Zijn hoop blijkt echter uit het feit dat hij haar belt en haar een vraag stelt.

20b- Heeft *Daniël, dienaar van de levende God, uw God, die u met geduld dient, u van de leeuwen kunnen redden?*

Door hem aan te duiden als ‘levende God’ getuigt Darius van het begin van zijn bekering. Maar zijn vraag “Heeft hij u van de leeuwen **kunnen redden?** » laat ons zien dat hij hem nog niet kent. Anders had hij gezegd: “wilde hij je verlossen van de leeuwen?” ».

Daniël 6:21 *Daniël zei tegen de koning: Koning, leef voor eeuwig!*

21a- In de mond van de samenzweerders, in vers 6, had de uitdrukking weinig betekenis, maar in die van Daniël voorspelde het toegang tot het eeuwige leven, gereserveerd voor Gods uitverkorenen.

Daniël 6:22 *Mijn God heeft zijn engel gestuurd en de muil van de leeuwen gestopt, die mij geen kwaad hebben gedaan, omdat ik voor hem onschuldig werd bevonden; en noch vóór u, o koning, heb ik iets kwaads gedaan.*

22a- In deze ervaring beseft koning Darius hoe dom, ongerechtvaardigd en afgekeurd de onveranderlijke opvatting van menselijke koninklijke besluiten is van de ware Levende God, die Daniël dient zonder zich te verbergen.

Daniël 6:23 *Toen was de koning erg blij en gaf opdracht om Daniël uit de put te halen. Daniël werd uit de put gehaald en er werd geen wond bij hem gevonden, omdat hij op zijn God vertrouwde.*

23a- *Toen was de koning erg blij*

Deze reactie van natuurlijke en spontane vreugde onthult een toekomst die door God is gekozen omdat de koning nu de zekerheid heeft van zijn bestaan en zijn macht.

23b- *Daniël werd uit de put gehaald en er werd geen wond aan hem gevonden*

Net zoals de kleren van Daniëls drie metgezellen die in de oververhitte oven werden gegooid, niet verbrandden.

23c- *omdat hij op zijn God had vertrouwd*

Dit vertrouwen kwam tot uiting in zijn besluit om het koninklijk besluit niet te gehoorzamen, dat God van zijn gebeden zou hebben beroofd; een onmogelijke en onvoorstelbare keuze voor dit puur menselijke geloofsmodel.

Daniël 6:24 *De koning beval dat de mannen die Daniël hadden beschuldigd, moesten worden gebracht en in de leeuwenkuil geworpen, samen met hun kinderen en hun vrouwen; en voordat ze de bodem van de put bereikten, grepen de leeuwen hen vast en braken al hun botten.*

24a- God keerde de situatie tegen de goddelozen die het kwaad planden. In de tijd van de Perzische koningen die zullen komen, zal de ervaring vernieuwd worden voor de Jood Mordechai, die de leider Haman samen met zijn volk ter dood wil brengen in de tijd van koningin Esther. Ook daar is het Haman die uiteindelijk zal worden opgehangen aan de galg die voor Mordechai is opgesteld.

Dan 6:25 *En daarna schreef koning Darius aan alle mensen, en aan alle naties, en aan alle talen, die op de hele aarde wonen: Vrede zij u in overvloed.*

25a- Dit nieuwe geschrift van de koning is dat van een man die overwonnen is door de levende God. Omdat hij nu volmaakte vrede in zijn hart heeft, gebruikt hij zijn dominante positie om tot alle mensen van zijn koninkrijk te spreken, het getuigenis van zijn vrede die hij van de ware God heeft ontvangen.

Daniël 6:26 *Ik gebied dat er in heel mijn koninkrijk angst en vrees voor de God van Daniël moet zijn. Want Hij is de levende God, en blijft eeuwig bestaan; zijn koninkrijk zal nooit vernietigd worden, en zijn heerschappij zal tot het einde duren.*

26a- *Ik beveel dat gedurende de hele omvang van mijn koninkrijk*

De koning beveelt, maar hij dwingt niemand.

26b- *angst en vrees voor de God van Daniël*

Maar verrijkt door deze ervaring legt hij de angst en angst voor de God van Daniël op om de auteurs van een nieuw complot tegen Daniël te ontmoedigen.

26c- *Want hij is de levende God, en hij blijft eeuwig bestaan*

Hij hoopt dat dit getuigenis zal worden ontvangen in de harten van de mensen van het koninkrijk, en om dat te doen prijst en verheerlijkt hij het.

26d- *zijn koninkrijk zal nooit vernietigd worden, en zijn heerschappij zal tot het einde duren*

Het eeuwige karakter van het 5e ^{koninkrijk} van het standbeeld wordt opnieuw verkondigd.

Dan 6:27 *Hij is het die bevrijdt en redt, die tekenen en wonderen doet in de hemel en op aarde. Hij was het die Daniël uit de macht van de leeuwen bevrijdde.*

27a- *Hij is het die levert en die redt*

De koning getuigt van wat hij heeft waargenomen, maar deze bevrijding en deze verlossing hebben alleen betrekking op het fysieke lichaam, het leven van Daniël. We zullen moeten wachten op de komst van Jezus Christus om Gods verlangen om te bevrijden en te redden van de zonde te begrijpen. Maar laten we erop wijzen dat de koning uiteraard de behoefte voelde om zichzelf te zuiveren om de levende God te behagen.

27b- *die tekenen en wonderen doet in de hemel en op aarde*

Het boek Daniël getuigt van deze tekenen en wonderen, bovennatuurlijke daden die God verrichtte, maar wees voorzichtig, de duivel en zijn demonen kunnen ook bepaalde goddelijke wonderen nabootsen. Om de twee mogelijke oorsprongen te identificeren, is het voldoende om te begrijpen wie voordeel heeft van de afgeleverde boodschap. Leidt het tot gehoorzaamheid aan de schepper God, of tot zijn ongehoorzaamheid?

Daniël 6:28 *Daniël was voorspoedig onder de regering van Darius en onder de regering van Cyrus de Pers.*

28a- We begrijpen dat Daniël niet zal terugkeren naar zijn nationale geboorteland, maar de lessen die God hem in Dan.9 heeft geleerd, zullen hem ertoe hebben gebracht dit lot, bepaald door zijn God, te aanvaarden zonder te lijden.

Daniël 7

Daniël 7:1 : *In het eerste jaar van Belsazar, de koning van Babylon, droomde Daniël en zag hij visioenen terwijl hij loog. Vervolgens schreef hij de droom op en vertelde de belangrijkste dingen.*

1a- *Het eerste jaar van Belsazar, koning van Babylon*

Dat wil zeggen in – 605. Sinds het visioen van Dan.2 zijn er 50 jaar verstreken. Dood, de grote koning Nebukadnezar wordt vervangen door zijn kleinzoon Belsazar.

Daniël 7:2 *Daniël begon en zei: Ik keek in mijn nachtvisioen en zie, de vier winden van de hemel barstten los op de grote zee.*

2a- *de vier hemelwinden braken binnen*

Dit zijn de universele oorlogen die de overheersers ertoe brengen hun macht uit te breiden in de richting van de vier windstreken, naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen.

2b- *op de grote zee*

Het beeld is niet vleidend voor de mensheid, omdat de zee, hoe groot ook, een symbool is van de dood. In Gods project is het niet de omgeving die voor de mens is voorbereid en die naar zijn beeld is gemaakt, volgens Gen.1. Zijn omgeving is de aarde. Maar de mensheid heeft sinds de erfzonde door haar ongehoorzaamheid haar goddelijk beeld verloren en is in haar zuivere en heilige ogen niet meer dan onreine en vraatzuchtige zeedieren die elkaar verslinden onder de inspiratie van de duivel en demonen. In deze visie symboliseert de zee de anonieme massa van mensen.

Bovendien betreft het gebied dat door de profetie wordt bestreken volkeren die met elkaar verbonden zijn door hun kustaspecten, grenzend aan de Middellandse Zee. De zee speelt daarom een grote rol in de oorlogszuchtige acties van de veroveringen van de overheersers.

Dan 7:3 *En er kwamen vier grote dieren uit de zee, verschillende van elkaar.*

3a- *En vier grote dieren kwamen uit de zee*

We vinden in een nieuw visioen de leer uit Daniël 2, maar daar *vervangen dieren* de lichaamsdelen van het *beeld*.

3b- *verschillende l e s van elkaar*

Zoals de materialen van *het standbeeld* van Dan.2.

Dan 7:4 *De eerste leek op een leeuw en had arendsvleugels; Ik keek totdat zijn vleugels werden afgescheurd; Hij werd van de aarde opgenomen en op zijn voeten gezet als een mens, en het hart van een mens werd hem gegeven.*

4a- *De eerste leek op een leeuw en had adelaarsvleugels*

Hier wordt *het gouden hoofd* van de Chaldeeuwse koning van Dan.2 *een leeuw met adelaarsvleugels*; embleem gegraveerd op de blauwe stenen van Babylon, de trots van koning Nebukadnezar in Dan.4.

4b- *Ik keek totdat zijn vleugels werden afgescheurd*

De profetie verwijst naar de zeven jaren of zeven tijden waarin koning Nebukadnezar door God dom werd gemaakt. Tijdens deze zeven jaar (*zeven tijden*) van vernedering, zoals geprofeteerd in Dan.4:16, *werd zijn menselijk hart verwijderd en vervangen door het hart van een beest.*

4c- *Hij werd van de aarde opgenomen en op zijn voeten gezet als een mens, en het hart van een mens werd hem gegeven.*

Zijn bekering tot de schepper God wordt hier bevestigd. Zijn ervaring stelt ons in staat te begrijpen dat de mens voor God alleen maar mens is als zijn hart het beeld van dat van God draagt. Hij zal dit openbaren in zijn incarnatie in Jezus Christus, het volmaakte goddelijke model van liefde en gehoorzaamheid.

Dan 7:5 *En zie, een tweede dier leek op een beer en stond aan één kant; hij had drie ribben in zijn mond tussen zijn tanden, en ze zeiden tegen hem: Sta op, eet veel vlees.*

5a- *En zie, een tweede beest leek op een beer en stond aan één kant*

Na de Chaldeeuwse koning worden *de zilveren borst en armen* van de Meden en Perzen *een beer* . De precisie “ *die aan één kant stond* ” illustreert de Perzische overheersing die op de tweede plaats verscheen na de overheersing van de Meden, maar de veroveringen verkregen door koning Cyrus 2 de Pers gaven haar veel grotere macht dan die van de Meden.

5b- *hij had drie ribben in zijn mond tussen zijn tanden, en ze zeiden tegen hem: sta op, eet veel vlees*

De Perzen zullen de Meden domineren en drie landen veroveren: Lydia van de rijke koning Croesus in – 546, Babylonië in – 539 en Egypte in – 525.

Dan 7:6 *Hierna keek ik, en zie, een ander leek op een luipaard en had vier vleugels op zijn rug, net als een vogel; dit dier had vier koppen en er werd heerschappij aan gegeven.*

6a- *Hierna keek ik, en zie, een ander leek op een luipaard*

Idem, *de koperen buik en dijen* van de Griekse heersers worden een *luipaard met vier vogelvleugels* ; De vlekken van het Griekse *luipaard* maken het **tot een symbool van zonde** .

6b- *en had vier vleugels op zijn rug, net als een vogel*

De *vier vogelvleugels* die bij het *luipaard* horen, illustreren en bevestigen de extreme snelheid van de veroveringen van zijn jonge koning Alexander de Grote (tussen -336 en -323).

6c- *dit dier had vier koppen en er werd heerschappij aan gegeven*

Hier “ *vier koppen* ”, maar in Dan.8 zullen het “ *vier grote horens* ” zijn die de Griekse heersers, opvolgers van Alexander de Grote aanduiden: Seleucus, Ptolemaeus, Lysimachus en Cassander.

Daniël 7:7 *Hierna keek ik in mijn nachtvisioenen, en zie, er was een vierde beest, verschrikkelijk , verschrikkelijk en buitengewoon sterk; hij had grote ijzeren tanden, hij at, brak en vertrapte wat er nog over was; het was anders dan alle voorgaande dieren en had tien hoorns.*

7a- *Hierna keek ik in mijn nachtvisioenen en zie, daar was een vierde beest, verschrikkelijk , verschrikkelijk en buitengewoon sterk*

Ook hier worden *de ijzeren benen* van het Romeinse rijk een monster *met ijzeren tanden en tien hoorns* . Omdat het volgens Openb.13:2 alleen al de criteria van de drie voorgaande rijken draagt: Sterkte van de *leeuw* , bevestigd in dit vers waar het wordt gespecificeerd: *buitengewoon sterk* ; de kracht van *de beer* en de snelheid van het *luipaard met de erfenis van zijn zonde*, gesymboliseerd door zijn vlekken.

7b- *hij had grote ijzeren tanden, hij at, brak en vertrapte wat er nog over was;*

Deze details schrijven hem bloedbaden en bloedbaden toe, uitgevoerd door het symbool van Romeins *ijzer* , die zullen voortduren tot het einde van de wereld, onder zijn pauselijke overheersing.

7c- *het was anders dan alle voorgaande dieren en had tien hoorns.*

De *tien hoorns* vertegenwoordigen de Franken, de Longobarden, de Alemannen, de Angelsaksen, de Visigoten, de Bourgondiërs, de Suevi, de Herulen, de Vandalen en de Ostrogoten. Dit zijn de *tien* christelijke koninkrijken die zullen worden gevormd na de ineenstorting van het Romeinse Rijk vanaf 395, volgens de uitleg die de engel aan Daniël geeft in vers 24.

Daniël 7:8 *En ik keek naar de horens, en zie, er kwam nog een kleine horen uit hun midden, en drie van de eerste horens werden vóór die horen uitgerukt; en zie, ze had ogen als de ogen van een man, en een mond die arrogant sprak.*

8a- *Ik keek naar de hoorns en zie, er kwam nog een kleine hoorn uit*

De *kleine hoorn* komt uit een van de *tien hoorns*, die het Italië van de Ostrogoten aanduidt, waar de stad Rome ligt, en de zogenaamde pauselijke "heilige stoel", bij het Lateraanse paleis op de berg Caelius; Latijnse naam betekenis: de lucht.

8b- *en drie van de eerste hoorns werden voor deze hoorn afgescheurd*

De *afgescheurde hoorns* zijn chronologisch: de *drie koningen verlaagd* vanaf vers 24, namelijk de Heruli tussen 493 en 510, daarna achtereenvolgens de Vandalen in 533, en de Ostrogoten in 538 die op bevel van Justinianus I door generaal Belisarius uit Rome werden verdreven en in 540 definitief werden verslagen in ^{Ravenna}. Omdat we de consequentie van de uitdrukking *vóór deze hoorn* moeten opmerken. Dit betekent dat *de Hoorn* geen persoonlijke militaire macht heeft en profiteert van de strijdkracht van vorsten die er bang voor zijn en voor zijn religieuze macht en die er daarom de voorkeur aan geven deze te steunen en te gehoorzamen. Deze redenering zal worden bevestigd in Dan.8:24 waar we zullen lezen: *zijn macht zal toenemen, maar niet door zijn eigen kracht* en vers 25 zal specificeren: *vanwege zijn voorspoed en het succes van zijn trucs zal hij arrogantie hebben in de hart*. **Er wordt dus aangetoond dat de waarheid alleen bevestigd wordt door soortgelijke boodschappen, verspreid over de verschillende hoofdstukken van het boek Daniël en breder in de hele Bijbel, te groeperen.** Gescheiden, "verzegelen" de hoofdstukken van het boek de profetie en haar boodschappen, de meest subtiele en belangrijkste blijven ontoegankelijk.

8c- *en zie, ze had ogen als de ogen van een man*

In Openbaring 9 gaat de Geest zijn beschrijvingen vooraf met de term *als*. Op deze manier suggereert het een gelijkenis van uiterlijk die geen realiteit is. Ook hier moeten we de gelijkenis opmerken met de geïncarneerde *mens* in zijn volmaaktheid in Jezus Christus, maar hij heeft daar alleen maar de pretentie van. Maar er is meer, want de 'ogen' staan symbool voor de helderziendheid van de profeten, waarvan Jezus ook het perfecte model is. En de Geest zinspeelt op de profetische pretentie van het pausdom dat uiteindelijk zijn officiële hoofdkwartier in Vaticaanstad zal vestigen, een woord dat betekent: profeteren, van het Latijnse "vaticinare". De zaak zal worden bevestigd in Openbaring 2:20, wanneer de Geest deze Rooms-Katholieke kerk vergelijkt met de *Izebel* die de profeten van YaHWéH liet doden, de buitenlandse vrouw die de Baäls aanbad, getrouwd door koning Achab. De vergelijking is gerechtvaardigd omdat het pausdom ervoor zorgt dat de ware profeten van God in Christus sterven op de brandstapel van de inquisitie.

8d- *en een mond, die met arrogantie sprak.*

In dit hoofdstuk 7 presenteert de goddelijke filmmaker en regisseur in "zoom" het christelijke tijdperk dat hem in het bijzonder aangaat, de periode tussen het einde van het Romeinse rijk en de glorieuze terugkeer van Christus in Michaël, zijn hemelse naam met engelen. Hij kondigt de komst aan van een *arrogante koning, vervolger van de heiligen van de Allerhoogste*, die goddelijke

religieuze normen aanvalt in een poging *de tijden en de wet* , de tien geboden maar ook andere goddelijke verordeningen te veranderen. De Geest kondigt zijn laatste straf aan; hij zal “ *verteerd worden door vuur vanwege zijn arrogante woorden* .” Daarom wordt het toneel van het hemelse oordeel van het zevende millennium onmiddellijk gepresenteerd na het noemen van *zijn arrogante woorden* . Voor haar had koning Nebukadnezar ook *arrogantie* getoond , maar hij aanvaardde nederig de les van vernedering die God hem gaf.

Hemels oordeel

Daniël 7:9 *Ik keek terwijl de tronen werden opgesteld. En de Oude van Dagen ging zitten. Zijn kleet was wit als sneeuw en het haar op zijn hoofd was als zuivere wol; zijn troon was als vlammen van vuur, en de wielen als laaiend vuur.*

9a- *Ik keek terwijl de tronen werden geplaatst*

Dit tafereel vertegenwoordigt de tijd van oordeel die zal worden uitgevoerd door de verlorene heiligen van Jezus Christus in zijn aanwezigheid, *gezet op tronen* , ***in de hemel*** volgens Openbaring 4, gedurende de *duizend jaar* die in Openbaring 20 worden aangehaald. Dit oordeel bereidt de voorwaarden voor voor het **eindoordeel** , waarvan de uitvoering wordt geïllustreerd in vers 11.

9b- *En de oude van dagen ging zitten.*

Het is de vergoddelijkte Christus, de enige scheppende God. De actie van het werkwoord *sit* geeft de stopzetting van een staande activiteit aan, het is het beeld van rust. De hemel verkeert in absolute vrede. Op aarde werden de goddelozen vernietigd bij de wederkomst van Christus.

9c- *Zijn kleet was wit als sneeuw en het haar op zijn hoofd was als zuivere wol*

Wit is het symbool van de volmaakte zuiverheid van God, die zijn hele natuur betreft, op het niveau van zijn kleding , symbolen van zijn werken en het haar van zijn hoofd, dat een kroon is van zuivere en volmaakte wijsheid, vrij van alle *zonde* .

Dit vers suggereert Jes.1:18: *Kom en laat ons pleiten! zegt YaHWéH. Als uw zonden als scharlaken zijn, zullen ze wit zijn als sneeuw; als ze rood zijn als paars, zullen ze als wol worden.*

9d- *zijn troon was als vlammen van vuur,*

De *troon* duidt de plaats aan van de grote Rechter, het oordeel van de geest van God. Het wordt geplaatst onder het beeld van de *vlammen van vuur* , die *de ogen* van Christus de gerechtigheid zullen zijn in Openbaring 1:14, waar we de beschrijvingen van dit vers vinden. Het *vuur* vernietigt, waardoor dit oordeel tot doel heeft de vijanden van God en Zijn uitverkorenen te vernietigen. Omdat ze al dood zijn, gaat dit oordeel over de *tweede dood* die de veroordeelden definitief zal treffen.

9e- *en de wielen als een laaiend vuur.*

De *troon* heeft *wielen* vergeleken met een *laaiend vuur* dat op de aarde zal worden ontstoken: Op.20:14-15: *de tweede dood is de poel van vuur* . De *wielen* suggereren daarom de beweging van rechters van de hemel naar de aarde voor de uitvoering van de uitgesproken vonnissen. De levende God, de grote Rechter,

komt in beweging en wanneer de aarde vernieuwd en gezuiverd is, zal hij opnieuw in beweging komen om daar zijn Koninklijke troon te installeren volgens Openb.21:2-3.

Daniël 7:10 *Een rivier van vuur stroomde voor hem uit. Duizendduizenden dienden hem, en tienduizend miljoen stonden in zijn aanwezigheid. De rechters gingen zitten en de boeken werden geopend.*

10a- *Een rivier van vuur stroomde en kwam voor hem uit*

Het zuiverende *vuur* dat uit de hemel zal neerdalen om de zielen van de gevallen doden te verslinden en vervolgens weer op te staan, volgens Openbaring 20:9: *En zij gingen omhoog naar de aardbodem en omringden het kamp van de heiligen en de geliefde stad . Maar er kwam vuur uit de hemel en verslond hen .*

10b- *Duizendduizenden dienden hem*

Dat wil zeggen, een miljoen zielen van de *uitverkorenen* die van de aarde zijn verlost.

10c- *en tienduizend miljoen stonden in zijn aanwezigheid*

Tien miljard aardse zielen die door God zijn *geroepen* , worden opgewekt en voor hem en zijn rechters opgeroepen om het rechtvaardige goddelijke vonnis van de *tweede dood te ondergaan* , iets wat wordt bevestigd in Lucas 19:27: *En de rest, breng hier mijn vijanden , die niet wilden dat ik dat deed. regeer over hen en dood ze in mijn aanwezigheid .* Op deze manier bevestigt de Geest de woorden die hij door Jezus sprak in Mat.22:14: *Want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren* . Dit zal vooral het geval zijn in de laatste dagen volgens Lucas 18:8: *... Maar als de Mensenzoon komt, zal hij dan geloof vinden op aarde?*

10d- *De juryleden gingen zitten en de boeken werden geopend*

Het Hoogerechtshof zal oordelen op basis van de getuigenissen die het oordeel mogelijk maakten en de aanklachten die voor elke veroordeelde ziel individueel zijn aangepast. Zijn *boeken* bevatten het leven van een wezen, door God in herinnering gehouden, met trouwe engelen als getuigen, momenteel onzichtbaar voor aardbewoners.

Dan 7:11 *Toen keek ik vanwege de arrogante woorden die de hoorn sprak; en terwijl ik keek, werd het dier gedood.*

11a- *Toen keek ik, vanwege de arrogante woorden die de hoorn uitsprak*

Zoals de woorden “ *vanwege arrogante woorden* ” geven aan dat dit vers ons de oorzaak en gevolg relatie wil laten zien die Gods oordeel definieert. Hij oordeelt niet zonder reden.

11b- *en terwijl ik keek, werd het dier gedood*

Als het *vierde dier* dat de opvolging vertegenwoordigt, het keizerlijke Rome – tien Europese koninkrijken – het pauselijke Rome, door vuur wordt vernietigd, komt dat *door* de *arrogante mondelinge activiteit* van het pauselijke Rome; activiteit die zal voortduren tot de wederkomst van Christus.

11c- *en zijn lichaam werd vernietigd , aan het vuur afgeleverd om te worden verbrand*

Het oordeel treft tegelijkertijd de *kleine hoorn* en de *tien burgerlijke horens* die hem steunden en deelnamen aan zijn zonden volgens Openbaring 18:4. *De Poel van Vuur van de tweede dood* zal hen verslinden en *vernietigen* .

Dan 7:12 *De andere dieren werden van hun macht beroofd, maar hun leven werd tot een bepaalde tijd verlengd.*

12a- *De andere dieren werden van hun kracht ontdaan*

Hier openbaart de Geest, net als in Openbaring 19:20 en 21, dat er een ander lot is voorzien voor de gewone zondaars van het heidendom, omdat zij erfgenamen zijn van de erfzonde die door de hele aardse geschiedenis van Adam aan de menselijke massa is doorgegeven.

12b- *maar hun werd een verlenging van het leven verleend tot een bepaalde tijd*

Deze precisie betekent het voordeel van voorgaande rijken, omdat ze niet het einde van hun overheersing aan het einde van de wereld hebben ervaren, zoals het geval is voor het vierde ^{Romeinse} *dier* onder zijn laatste vorm van christelijke universele regering ten tijde van de terugkeer van Jezus Christus. Het einde van de 4e ^{wordt} *gekenmerkt* door de volledige vernietiging ervan. Hierna zal de aarde *vormloos en leeg blijven* naar het beeld van *de afgrond* van Gen.1:2.

Jezus Christus, de Mensenzoon

Dan 7:13 *Ik keek in de nachtvisioenen, en zie, op de wolken van de hemel kwam iemand als een mensenzoon; hij kwam bij de Oude van Dagen, en zij brachten hem dichtbij hem.*

13a- *Ik keek in mijn nachtvisioenen en zie, op de wolken van de hemel kwam iemand als een mensenzoon*

Deze verschijning van de Mensenzoon werpt licht op de betekenis die aan het zojuist genoemde oordeel wordt gegeven. Het oordeel behoort Christus toe. Maar in de tijd van Daniël was Jezus nog niet gekomen, dus God beeldt uit wat hij zal bereiken door zijn aardse bediening tijdens zijn eerste komst naar de aarde van de mens.

13b- *Hij kwam bij de oudheid van dagen, en ze brachten hem dichtbij hem.*

Na zijn dood zal hij zichzelf opwekken, om zijn volmaakte gerechtigheid aan te bieden die als een offer aan de beledigde God werd geofferd, om de vergeving te verkrijgen van zijn getrouwe uitverkorenen, door hemzelf gesorteerd en uitgekozen. Het gepresenteerde beeld leert het principe van verlossing, verkregen door geloof in Gods gewillige offer in Christus. En het bevestigt de geldigheid ervan bij God.

Dan 7:14 *En zij gaven hem heerschappij, heerlijkheid en een koninkrijk; en alle volkeren, naties en mensen van elke taal dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij die niet zal voorbijgaan, en zijn koninkrijk zal nooit vernietigd worden.*

14a- *Hem werd heerschappij, glorie en koninkrijk gegeven*

De gegevens van dit vers zijn samengevat in deze verzen van Mat. 28:18 tot 20, die bevestigen dat het oordeel inderdaad aan Jezus Christus toebehoort: ***Jezus, naderbij gekomen, sprak aldus tot hen: Mij is alle macht gegeven in hemel en op aarde. . Ga daarom en maak discipelen van alle volken, doop hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, en leer hen alles na te leven wat Ik u geboden heb. En zie, ik ben altijd bij je, zelfs tot het einde van de wereld .***

14b- *en alle volkeren, naties en mensen van elke taal **dienden hem***

In absolute termen zal het op de nieuwe aarde zijn, het oude vernieuwd en verheerlijkt na het zevende millennium. Maar de verlost en zullen uit alle *volkeren, naties en talen* zijn geselecteerd door de ene verlossing die door Jezus Christus is verkregen omdat zij Hem tijdens hun leven **hebben gediend** . In Openb.10:11 en 17:15 verwijst deze uitdrukking naar het gekerstende Europa en de westerse wereld. In deze groep vinden we de *één miljoen* geredde uitverkorenen die God dienen in vers 10.

14c- *en zijn regering zal nooit vernietigd worden*

De details die in Dan.2:44 over hem worden aangehaald, worden hier bevestigd: *zijn regering zal nooit vernietigd worden.*

Daniël 7:15 *Wat mij betreft, Daniël, mijn geest was in mij verontrust en de visioenen in mijn hoofd maakten mij bang.*

15a- *Ik, Daniël, had een onrustige geest in mij*

Daniël's problemen zijn gerechtvaardigd, het visioen kondigt een gevaar aan voor de heiligen van God.

15b- *en de visioenen in mijn hoofd maakten me bang.*

Spoedig zou zijn visioen van Michaël hetzelfde effect op hem hebben, volgens Dan. 10:8: *Ik werd alleen gelaten en zag dit grote visioen; mijn kracht liet mij in de steek, mijn gezicht veranderde van kleur en viel uiteen, en ik verloor alle kracht.* Uitleg: *de mensenzoon en Michael* zijn één en dezelfde goddelijke persoon . *Angst* zal de heerschappij van Rome karakteriseren, omdat het volk in deze twee opeenvolgende overheersingen geen heilige heersers als Nebukadnezar, Darius de Meder en Cyrus de Pers zal krijgen.

Daniël 7:16 *En ik naderde een van hen die daar stond en vroeg hem de waarheid over al deze dingen. Hij vertelde mij, en gaf mij de uitleg:*

16a- **Hier begint de aanvullende uitleg die door de engel wordt gegeven**

Dan 7:17 *Deze vier grote dieren, dit zijn vier koningen die uit de aarde zullen oprijzen;*

17a- Merk op dat deze definitie evenzeer van toepassing is op de successen die in Dan.2 worden onthuld door het beeld van *het standbeeld* als hier in Dan.7, door dat van de *dieren* .

Dan 7:18 *Maar de heiligen van de Allerhoogste zullen het koninkrijk ontvangen, en zij zullen het koninkrijk voor altijd bezitten, van eeuwigheid tot eeuwigheid.*

18a- Zelfde opmerking als voor de vier successen. Opnieuw gaat het vijfde over het *eeuwige koninkrijk* van de uitverkorenen dat Christus bouwt op zijn overwinning **over zonde** en dood.

Dan 7:19 *Toen verlangde ik naar de waarheid over het vierde dier, dat anders was dan alle andere, buitengewoon verschrikkelijk, met ijzeren tanden en koperen spijkers, dat at en brak en vertrapte wat er nog over was;*

19a- *die ijzeren tanden had*

We vinden hier, in de *tanden* , het *ijzer* dat al symbool staat voor de hardheid van het Romeinse Rijk, aangegeven door *de poten* van het standbeeld van Dan.2.

19b- *en spijkers van messing* .

In deze aanvullende informatie specificert de engel: *en spijkers van koper*. **De erfenis van de Griekse zonde** wordt dus bevestigd door dit onzuivere materiaal, een legering die het Griekse rijk symboliseerde in *de buik en dijen* van het *standbeeld* van Dan.2.

19c- *die at, brak en vertrapte wat er nog over was*

Eten, of misbruik maken van de veroverde dingen, wat ze doet groeien – *breken*, forceren en vernietigen – *vertrappen*, verachten en vervolgen – Dit zijn de acties die de twee opeenvolgende ‘Romes’ en hun burgerlijke en religieuze aanhangers zullen beoefenen tot aan de terugkeer van Christus. In Openb.12:17: de Geest duidt de laatste “Adventisten” aan met het woord “*overblijfsel*”.

Dan 7:20 *En van de tien hoorns die op zijn hoofd zaten, en van de andere die eruit kwam, en waarvoor er drie vielen, op die hoorn die ogen had, een mond die arrogant sprak: en een groter uiterlijk dan de anderen.*

20a- Dit vers brengt een tegenstrijdig detail naar vers 8. Hoe gaat het met de “*kleine hoorn*” hier? *een grotere uitstraling dan de anderen?* Dit is al zijn verschil met de andere *koninkrijken* van de *tien hoorns*. Ze is erg zwak en kwetsbaar en toch domineert en manipuleert ze hen, door goedgelovigheid en de angst voor God die ze beweert op aarde te vertegenwoordigen, zoals ze wil, behalve in zeldzame uitzonderingen.

Daniël 7:21 *En ik zag deze hoorn oorlog voeren tegen de heiligen en de overhand krijgen over hen,*

21a- De paradox gaat door. Ze beweert de hoogste heiligheid te belichamen en God beschuldigt haar ervan zijn heiligen te vervolgen. Er is dan maar één verklaring: ze liegt alsof ze ademt. Het succes ervan is dat van een enorme bedrieglijke en verwoestende leugen, die zeer destructief is voor het pad dat Jezus Christus heeft gevolgd.

Daniël 7:22 *totdat de Oude van Dagen kwam en recht gaf aan de heiligen van de Allerhoogste, en de tijd kwam dat de heiligen het koninkrijk in bezit namen.*

22a- Gelukkig wordt het goede nieuws bevestigd. Na de duistere acties van het pauselijke Rome en zijn burgerlijke en religieuze aanhangers zal de uiteindelijke overwinning voor Christus en zijn uitverkorenen komen.

De verzen 23 en 24 specificeren de volgorde van opvolging

Dan 7:23 *Zo sprak hij tot mij: Het vierde dier is een vierde koninkrijk dat op aarde zal bestaan, verschillend van alle koninkrijken, en dat de hele aarde zal verslinden, vertrappen en in stukken breken.*

23a- Het heidense Romeinse rijk in zijn keizerlijke vorm tussen – 27 en 395.

Dan 7:24 *De tien hoorns zijn tien koninkrijken die uit dit koninkrijk zullen voortkomen. Na hen zal er nog een andere opstaan, anders dan de eerste, en die drie koninkrijken zal neerhalen.*

24a- Het is dankzij deze nauwkeurigheid dat we deze *tien hoorns* kunnen identificeren met de *tien* christelijke koninkrijken die gevormd zijn op het westelijke grondgebied van het ingestorte en verbrijzelde Romeinse Rijk. Dit gebied is dat van ons huidige Europa: de EU (of EU).

Dan 7:25 *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en hij zal de heiligen van de Allerhoogste onderdrukken, en hij zal hopen de tijden en de wet te*

veranderen; en de heiligen zullen in zijn handen worden overgeleverd voor een tijd, en tijden, en een halve tijd.

25a- *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste*

God concentreert zich in dit vers op zijn veroordeling van de zonden die hij toeschrijft aan het Romeinse pauselijke regime en aan zijn voorgangers, de bisschoppen van Rome, door wie het begane kwaad werd gepopulariseerd, gerechtvaardigd en onderwezen aan de onwetende menigte. De Geest somt de beschuldigingen op, beginnend met de ernstigste: *woorden tegen de Allerhoogste* zelf. Paradoxaal genoeg beweren pausen dat zij God dienen en Hem op aarde vertegenwoordigen. Maar het is juist deze pretentie die de fout vormt, omdat God deze pauselijke pretentie op geen enkele manier goedkeurt. En als gevolg daarvan raakt alles wat Rome valselijk leert over God hem persoonlijk.

25b- *hij zal de heiligen van de Allerhoogste onderdrukken*

De onrechtvaardige vervolging *van de heiligen* van vers 21 wordt hier herinnerd en bevestigd. De vonnissen worden uitgesproken door religieuze tribunalen die de naam 'Heilige Inquisitie' dragen. Marteling wordt gebruikt om onschuldige mensen te dwingen hun schuld te bekennen.

25c- *en hij zal hopen de tijden en de wet te veranderen*

Deze beschuldiging geeft de lezer de gelegenheid om de fundamentele waarheden van de aanbidding van de ware, levende en enige God te herstellen.

De prachtige orde die God had ingesteld, werd door de Romeinse monniken veranderd. Volgens Exodus 12:2 zei God tegen de Hebreëen bij de uittocht uit Egypte: ***Deze maand zal voor jullie de eerste van maanden zijn; het is voor jou de eerste maand van het jaar*** . Dit is een bevel, geen eenvoudig voorstel. En aangezien de verlossing volgens Jezus Christus van de Joden komt, komt sinds de Exodus ieder wezen dat de verlossing binnengaat ook in de familie van God waar zijn orde moet regeren en gerespecteerd moet worden. Dit is de ware leer van de verlossing, en dat is al zo sinds de tijd van de apostelen. In Christus heeft het Israël van God een geestelijk aspect gekregen; het is niet minder zijn Israël waarvoor Hij zijn orde en zijn leerstellingen heeft gevestigd. Volgens Rom.11:24 wordt de heidense bekeerling geënt op de Hebreeuwse wortel en stam van Abraham, en niet andersom. Hij wordt door Paulus gewaarschuwd voor het ongeloof dat fataal is geworden voor de opstandige Joden van het oude verbond en net zo fataal zal zijn voor de opstandige christenen van het nieuwe; wat rechtstreeks betrekking heeft op het rooms-katholieke geloof, en de studie van Dan.8 zal dit sinds 1843 bevestigen voor protestantse christenen.

We staan nog maar aan het begin van een lange profetische openbaring waarin de goddelijke beschuldiging die in dit vers wordt geuit alomtegenwoordig is, omdat de gevolgen verschrikkelijk en dramatisch zijn. De door Rome veranderde tijden betreffen:

1 – de sabbatsrust van het 4e ^{gebod} van God. De zevende dag is sinds 7 maart 321 vervangen door de eerste dag, die door God als een seculiere dag en het begin van de week wordt gehouden. Bovendien werd deze eerste dag opgelegd door de Romeinse keizer Constantijn I ^{toen} deze werd gewijd aan de aanbidding van de "eerbiedwaardige, onoverwonnen zon", de zon die door de heidenen, al in Egypte, vergoddelijkt werd als bijbels symbool van zonde. Daniël 5 liet ons zien

hoe God de wandaden die hem zijn aangedaan straft. De mens wordt zo gewaarschuwd en hij weet wat hem te wachten staat als God hem oordeelt zoals hij koning Belsazar oordeelde en doodde. De sabbat die door God is geheiligd vanaf de grondlegging van de wereld heeft de tweeledige kenmerken dat deze over *tijd en* goddelijke wet gaat, zoals ons vers vermeldt.

2 – Het begin van het jaar, dat oorspronkelijk in de lente plaatsvond, een woord dat 'eerste keer' betekent, werd veranderd in het begin van de winter.

3 – Volgens God vindt de verandering van de dag plaats bij zonsondergang, in de volgorde van de nacht en de dag, en niet om middernacht, omdat het ritmisch is en wordt gemarkeerd door de sterren die hij met deze intentie heeft geschapen.

De verandering in de wet gaat veel dieper dan het onderwerp van de sabbat. Rome heeft de gouden vaten van de tempel niet ontheiligd; het heeft zichzelf gemachtigd de oorspronkelijke tekst te veranderen van de woorden die God met zijn vinger op de stenen tafels had geschreven die aan Mozes waren gegeven. Dingen die zo heilig zijn dat het aanraken van de ark, waarin ze werden gevonden, door God met onmiddellijke dood werd getroffen.

25c- en de heiligen zullen voor een tijd, tijden en een halve tijd in zijn handen worden overgeleverd

Wat betekent *een tijd* ? De ervaring van koning Nebukadnezar geeft ons het antwoord in Dan.4:23: *Zij zullen u uit het midden van de mensen verdrijven, u zult bij de dieren van het veld wonen, zij zullen u gras te eten geven als ossen; en zeven tijden zullen over je heen gaan, totdat je weet dat de Allerhoogste heerst over het koninkrijk der mensen en het geeft aan wie hij maar wil.* Na deze moeilijke ervaring zei de koning in vers 34: *Na de vastgestelde tijd sloeg ik, Nebukadnezar, mijn ogen op naar de hemel, en de rede keerde naar mij terug . Ik heb de Allerhoogste gezegend, ik heb hem geprezen en verheerlijkt die eeuwig leeft, wiens heerschappij een eeuwige heerschappij is, en wiens koninkrijk van generatie op generatie blijft bestaan .* We kunnen afleiden dat deze zeven tijden zeven jaar vertegenwoordigen sinds de duur begint en eindigt in de loop van zijn leven. Wat God *tijd* noemt, is daarom de tijd die de aarde nodig heeft om één volledige omwenteling van de zon te voltooien. Van daaruit komen er veel berichten naar boven. God wordt gesymboliseerd door de zon en wanneer een schepsel trots opstaat, zegt God, om het op zijn plaats te zetten, tegen het wezen: “Maak een cirkel rond mijn goddelijkheid en leer wie ik ben”. Voor Nebukadnezar zijn zeven beurten noodzakelijk maar effectief. Een andere les zal betrekking hebben op de duur van de pauselijke regering, zoals ook geprofeteerd door de term “ *tijd* ” in dit vers. Vergeleken met de ervaring van Nebukadnezar straft God de christelijke trots door hem voor een tijd, tijden en een halve tijd van profetische jaren aan domheid over te geven. Vanaf 7 maart 321 zorgden trots en onwetendheid over domheid ervoor dat mensen ermee instemden de orde te respecteren die een gebod van God veranderde; wat de nederige slaaf van Christus niet kan gehoorzamen, anders zou hij zichzelf afsnijden van zijn redder God.

Dit vers brengt ons ertoe te zoeken naar de werkelijke waarde en de data van het begin en einde van deze geprofeteerde duur. We zullen ontdekken dat het 3 jaar en zes maanden vertegenwoordigt. In feite zal deze formule opnieuw

verschijnen in Openb.12:14, waar het parallel loopt met de formule *1260 dagen* uit vers 6. De toepassing van de code van Ezé.4:5-6, *één dag voor een jaar*, zal het mogelijk maken om te begrijpen dat dit in werkelijkheid 1260 lange en verschrikkelijke jaren van lijden en dood zijn.

Dan 7:26 *Dan zal het oordeel komen, en zijn heerschappij zal van hem worden weggenomen, en het zal voor eeuwig vernietigd worden.*

2a- Benadrukt het belang van deze precisie: het oordeel en het einde van de overheersing van de pausen vinden tegelijkertijd plaats. Dit bewijst dat het genoemde oordeel niet zal beginnen vóór de wederkomst van Christus. Anno 2021 zijn pausen nog steeds actief, dus het in Daniël aangehaalde oordeel begon niet in 1844, adventistische broeders.

Dan 7:27 *Het koninkrijk, de heerschappij en de grootheid van alle koninkrijken onder de hemel zullen gegeven worden aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste. Zijn regering is een eeuwige regering, en alle heersers zullen hem dienen en gehoorzamen.*

27a- Het oordeel wordt daarom goed uitgevoerd na de terugkeer in heerlijkheid van Christus en de opname naar de hemel van zijn uitverkorenen.

27b- *en alle heersers zullen hem dienen en gehoorzamen*

Als voorbeeld laat God ons de drie *heersers zien* die in dit boek worden gepresenteerd: de Chaldeeuwse koning Nebukadnezar, de Meder-koning Darius en de Perzische koning Cyrus 2.

Dan 7:28 *Hier eindigden de woorden. Ik, Daniel, was extreem verontrust door mijn gedachten, ik veranderde van kleur en ik bewaarde deze woorden in mijn hart.*

28a- Daniëls problemen zijn nog steeds gerechtvaardigd, omdat op dit niveau de bewijzen van de identiteit van het pauselijke Rome nog steeds niet sterk genoeg zijn; zijn identiteit blijft nog steeds een al zeer overtuigende ‘hypothese’, maar toch een ‘hypothese’. Maar Daniël 7 vormt slechts de tweede van de zeven profetische platen die in dit boek Daniël worden gepresenteerd. En we hebben al kunnen zien dat de boodschappen die in Dan.2 en Dan.7 worden afgeleverd identiek en complementair zijn. Elke nieuwe pagina zal ons aanvullende elementen brengen die bovenop de reeds uitgevoerde onderzoeken zullen worden gelegd, en zullen de boodschap van God versterken en versterken, die zo steeds duidelijker zal worden.

De hypothese dat de “ *kleine hoorn* ” van dit hoofdstuk 7 het pauselijke Rome is, moet nog worden bevestigd. Het ding zal gedaan worden. Maar laten we ons alvast deze historische opeenvolging herinneren die betrekking heeft op Rome, “ *het vierde monsterlijke dier met ijzeren tanden* ”. Het duidt het Romeinse Rijk aan, gevolgd door de ‘ *tien horens* ’ van vrije en onafhankelijke Europese koninkrijken die in 538 werden opgevolgd door de zogenaamde pauselijke ‘ *kleine hoorn* ’, deze ‘ *andere koning* ’, waarvoor ‘ *drie horens of drie koningen* ’ stonden. de Herules, de Vandalen en de Ostrogoten worden tussen 493 en 538 vernederd in de verzen 8 en 24.

Daniël 8

Dan 8:1 *In het derde jaar van de regering van koning Beltesazar zag ik, Daniël, een visioen, naast het visioen dat ik eerder had gezien.*

1a- De tijd is verstreken: 3 jaar. Daniël krijgt een nieuw visioen. In dit visioen zijn er slechts twee dieren die in de verzen 20 en 21 duidelijk worden geïdentificeerd met de *Meden, de Perzen en de Grieken* die in de vorige visioenen het tweede^{en} derde^{rijk} van de geprofeteerde opvolging waren. In de loop van de tijd conformeren de dieren zich in de visioenen steeds duidelijker aan de rituelen van de Hebreeën. Dan.8 presenteert *een ram en een geit*; de dieren die werden geofferd tijdens het offer van de *Grote Verzoendag* van de Joodse ritus. We kunnen dus het symbool van de zonde opmerken in de superpositie van het Griekse rijk: *de koperen buik en dijen* van Dan.2, *het luipaard* van Dan.7 en *de geit* van Dan.8.

Dan 8:2 *Toen ik dit visioen zag, leek het alsof ik in de hoofdstad Susa was, in de provincie Elam; en tijdens mijn visioen was ik vlakbij de rivier de Ulai.*

2a- Daniel bevindt zich in Perzië, vlakbij de rivier de Karoun, die in zijn tijd de Ulai was. De Perzische *hoofdstad* en het *rieviersymbool* van een volk duiden op een geografische referentieplaats voor de visie die God hun zal geven. De profetische boodschappen verschaffen daarom waardevolle geografische gegevens in dit hoofdstuk die ontbraken in de hoofdstukken 2 en 7.

Daniël 8:3 *En ik sloeg mijn ogen op en keek, en zie, er stond een ram voor de rivier, en hij had horens; deze hoorns waren hoog, maar de ene was hoger dan de andere en kwam als laatste omhoog.*

3a- Dit vers vat de geschiedenis van Perzië samen, geïllustreerd door deze *ram* wiens *hoorn de hoogste* vertegenwoordigt het omdat het aanvankelijk werd gedomineerd door zijn bondgenoot Mede, maar er het laatst bovenuit steeg door

de komst aan de macht van koning Cyrus 2 de Pers, in 539, de laatste tijdgenoot van Daniël volgens Dan.10:1. Maar hier wijs ik op een probleem van echte datering, omdat historici de ooggetuigenverslagen van Daniël volledig negeren, die in Dan.5:31 de verovering van Babylon toeschrijft aan de Meder-koning Darius, die Babylon volgens Dan in 120 satrapieën organiseerde. 6: 1. Cyrus kwam aan de macht na de dood van Darius, dus niet in 539 maar iets later, of integendeel, de verovering door Darius had iets vóór de datum – 539 – kunnen plaatsvinden.

3b- Een goddelijke subtiliteit komt in dit vers naar voren, in de vorm die wordt gebruikt om een kleine en een grote hoorn aan te duiden. Dit bevestigt dat de uitdrukking ‘ *kleine hoorn* ’, zorgvuldig vermeden, specifiek en uitsluitend verbonden is met de identiteit van Rome.

Daniël 8:4 *Ik zag de ram met zijn horens slaan naar het westen, naar het noorden en naar het zuiden; geen enkel dier kon hem weerstaan, en er was niemand om zijn slachtoffers te bevrijden; hij deed wat hij wilde, en hij werd machtig.*

4a- Het beeld van dit vers illustreert de opeenvolgende fasen van de Perzische veroveringen die hen naar het rijk, de overheersing van de koning der koningen, leiden.

In *het Westen* : Cyrus 2 sloot een alliantie met de Chaldeeën en de Egyptenaren tussen – 549 en – 539.

In *het noorden* : Lydia van koning Croesus wordt veroverd in – 546

Om *12.00 uur* : Cyrus verovert Babylonië door de Meder-koning Darius op te volgen na – 539 en later zal de Perzische koning Cambyses 2 Egypte veroveren in – 525.

4b- *en hij werd krachtig*

Hij bereikte de keizerlijke *macht* die van Perzië het eerste rijk maakte dat in dit hoofdstuk 8 wordt geprofeteerd. Het was het tweede ^{rijk} in de visioenen van Dan.2 en Dan.7. Met deze macht breidde het Perzische rijk zich uit tot aan de Middellandse Zee en viel Griekenland aan, wat het land in 490 bij Marathon stopte. De oorlogen werden hervat.

Dan 8:5 *Toen ik goed keek, zie, er kwam een geit uit het westen, en hij rende op zijn gezicht over de hele aarde, zonder hem aan te raken; deze geit had een grote hoorn tussen zijn ogen.*

5a- Vers 21 identificeert de geit duidelijk: *De geit is de koning van Javan, de grote hoorn tussen zijn ogen is de eerste koning* . *Javaans*, is de oude naam van Griekenland. De Geest negeert de zwakke Griekse koningen en bouwt zijn openbaring op de grote Griekse veroveraar Alexander de Grote.

5b- *Zie, er kwam een geit uit het westen*

Er worden nog steeds geografische aanduidingen gegeven. De geit komt uit het Westen in relatie tot het Perzische rijk dat als geografische referentielocatie wordt genomen.

5c- *en reisde over de hele aarde over het oppervlak, zonder het aan te raken*

De boodschap is analoog aan de vier vogelvleugels van het luipaard uit Dan.7:6. Hij onderstreept de extreme snelheid van de veroveringen van deze jonge Macedonische koning, die zijn heerschappij over tien jaar zal uitbreiden tot aan de rivier de Indus.

5d- *deze geit had een grote hoorn tussen zijn ogen*

De identiteit wordt gegeven in vers 21: *De grote hoorn tussen zijn ogen is de eerste koning. Deze koning is Alexander de Grote (– 543 – 523)*. De Geest geeft hem het uiterlijk van de Eenhoorn, een fantastisch mythisch dier. Hij hekelt dus de onuitputtelijk vruchtbare verbeeldingskracht van een Griekse samenleving die fabels heeft uitgevonden die op religie zijn toegepast en waarvan de geest de eeuwen heeft doorkruist tot in onze tijd in het bedrieglijk christelijke Westen. Het is een aspect van *de zonde* dat wordt bevestigd door het beeld van de *bok*, het dier dat de rol van *de zonde speelde* in de heilige jaarlijkse ritus van de “Grote Verzoendag”. De kruisiging van de Messias Jezus volbracht in zijn goddelijke perfectie. Deze ritus moest na hem ophouden... met geweld, door de vernietiging van de tempel en de Joodse natie door de Romeinen in 70.

Dan 8:6 *En hij kwam bij de ram met horens, die ik voor de rivier zag staan, en hij rende in al zijn woede op hem af.*

6a- Alexander de Grote lanceert zijn aanval op de Perzen, wiens koning Darius is. 3. Deze laatste wordt verslagen bij Issus, hij vlucht en laat zijn boog, zijn schild en zijn mantel achter, evenals zijn vrouw en zijn erfgenaam, in – 333 Hij zal later worden vermoord door twee van zijn groten.

6b- *en hij rende in al zijn woede op hem af*

Deze ***woede*** is historisch gerechtvaardigd. Het werd voorafgegaan door dit gesprek tussen Darius en Alexander: “Voordat Alexander Darius ontmoette, stuurde de Perzische koning hem geschenken die bedoeld waren om hun respectievelijke posities als koning en kind te onderstrepen – Alexander was toen nog een jonge man. oorlog (tak I, riem 89). Darius stuurt hem een kogel, een zweep, een paardenrem en een zilveren kist vol goud. Een brief bij de schat verdoezelt de elementen: de bal is zo dat hij blijft spelen als het kind dat hij is, de rem om hem te leren zichzelf te beheersen, de zweep om hem te corrigeren en het goud vertegenwoordigt het eerbetoon dat de Macedoniërs moeten betalen. de Perzische keizer.

Alexander vertoont geen teken van woede, ondanks de angst voor de boodschappers. Integendeel, hij vraagt hen om Darius te feliciteren met zijn finesse. Darius, zegt hij, kent de toekomst, aangezien hij Alexander een bal heeft gegeven die zijn toekomstige verovering van de wereld vertegenwoordigt, betekent de rem dat iedereen zich aan hem zal onderwerpen, de zweep zal zijn om degenen te straffen die tegen hem in opstand durven te komen en de rem zal betekenen dat iedereen zich aan hem zal onderwerpen. goud suggereert het eerbetoon dat hij van al zijn onderdanen zal ontvangen. Profetisch detail: Alexander had een paard waaraan hij de naam “Bucephalus” gaf, wat, met een versterkend voorvoegsel, “hoofd” betekent. In al zijn veldslagen zal hij aan het ‘hoofd’ van zijn leger staan, met het wapen in de hand. En hij zal gedurende “tien jaar” het regerende “hoofd” worden van de wereld waarover de profetie spreekt. De bekendheid ervan zal de Griekse cultuur en de ***zonde die haar stigmatiseert*** bevorderen .

Dan 8:7 *Ik zag hem de ram naderen en boos op hem worden; hij sloeg de ram en brak zijn twee horens, zonder dat de ram de kracht had om hem te weerstaan; hij*

gooide hem op de grond en vertrapte hem, en er was niemand om de ram te redden.

7a- De oorlog gelanceerd door Alexander de Grote: in – 333 werd bij Issus het Perzische kamp verslagen.

Dan 8:8 *En de bok werd zeer sterk; maar toen hij sterk was, brak zijn grote hoorn. Vier grote horens verzezen om deze te vervangen, naar de vier windstreken van de hemel.*

8a- *zijn grote hoorn brak*

In 323 stierf de jonge koning (– 356 – 323) zonder erfgenaam op 32-jarige leeftijd in Babylon.

8b- *Vier grote hoorns verzezen om deze te vervangen, in de vier windstreken van de hemel.*

De vervangers van de dode koning waren zijn generaals: de diadochi. Er waren er tien toen Alexander stierf en twintig jaar lang vochten ze onderling tot het punt dat aan het eind van twintig jaar nog maar vier overlevenden overbleven. Elk van hen stichtte een koninklijke dynastie in het land waarover hij domineerde. De grootste is Seleucus, bekend als Nicator. Hij stichtte de “Seleucidische” dynastie die regeerde over het koninkrijk Syrië. De tweede is Ptolemaios Lagos, hij stichtte de “Lagid”-dynastie die over Egypte regeerde. De derde is Cassandros die over Griekenland regeert, en de vierde is Lysimachus (Latijnse naam) die over Thracië regeert.

De profetische boodschap gebaseerd op geografie gaat verder. De vier windstreken van de vier hemelwinden bevestigen de identiteit van de landen van de betrokken strijders.

De terugkeer van Rome, de kleine hoorn

Daniël 8:9 *Uit één van hen kwam een kleine hoorn voort , die sterk groeide naar het zuiden, naar het oosten en naar het mooiste land.*

9a- Het aspect van dit vers beschrijft de uitbreidingen van een koninkrijk dat op zijn beurt een dominerend imperium zal worden. In de voorgaande lessen en in de wereldgeschiedenis is Rome echter het opvolgerrijk van Griekenland. Deze identificatie wordt verder gerechtvaardigd door de uitdrukking “kleine hoorn” die deze keer, in tegenstelling tot wat werd gedaan voor de kortere Middelhoorn, duidelijk wordt aangehaald. Dit stelt ons in staat te zeggen dat deze “kleine hoorn” in deze context het groeiende republikeinse Rome symboliseert. Omdat het in oostelijke richting intervenueert, als politieagenten van de wereld, vaak omdat het geroepen is om een lokaal conflict tussen tegenstanders op te lossen. En dit is precies de reden die het volgende beeld rechtvaardigt.

9b- *Van een van hen kwam een kleine hoorn*

De vorige overheerser was Griekenland, en het is vanuit Griekenland dat Rome gaat domineren in deze oostelijke zone waar Israël zich bevindt; Griekenland, een van de vier hoorns.

9c- *die zich enorm uitbreidt naar het zuiden, naar het oosten en naar de mooiste landen.*

eerst vanuit de geografische ligging *naar het zuiden* . De geschiedenis bevestigt dit : Rome begon rond 250 de Punische oorlogen tegen Carthago, het huidige Tunis.

De volgende fase van uitbreiding vindt plaats *naar het oosten* door in te grijpen in *een van de vier hoorns* : Griekenland, rond – 200. Het werd daarheen geroepen door de Aetolische Griekse Liga om het te steunen tegen de Achaeïsche Liga (Aetolia tegen Achaia). Aangekomen op Grieks grondgebied zou het Romeinse leger het nooit meer verlaten en vanaf – 160 zou heel Griekenland een Romeinse kolonie worden.

Vanuit Griekenland zal Rome zijn expansie voortzetten door voet te zetten in Palestina en Judea, dat in 63 een provincie van Rome zal worden, veroverd door de legers van generaal Pompeius. Het is dit Judea, dat de Geest aanduidt met deze prachtige uitdrukking: *Het mooiste van alle landen* , uitdrukking geciteerd in Dan.11:16 en 42, en Ezé.20:6 en 15.

De hypothese wordt bevestigd: de “ kleine hoorn ” is Rome

Deze keer is twijfel niet langer toegestaan en wordt het pauselijke regime van Daniël ontmaskerd. Dus, de onnodige eeuwen overslaand, leidt de Geest ons naar het tragische uur waarop Rome, in de steek gelaten door de keizers, zijn overheersing hervat onder een religieuze vorm van machtsmisbruik. Christelijke verschijning waaraan hij de daden toeschrijft die worden geopenbaard door de symbolen van vers 10 dat volgt. Dit zijn de daden van de “ *andere* ” koning van Dan.7.

Het keizerlijke Rome en vervolgens het pauselijke Rome vervolgen de heiligen

Twee opeenvolgende lezingen voor dit enkele vers

Daniël 8:10 *Zij steeg op naar het hemelse leger en bracht een deel van dat leger en enkele sterren naar de aarde en vertrapte ze.*

10a- *Ze steeg op naar het leger van de hemel*

Door ‘ *zij* ’ te zeggen, houdt de Geest de identiteit van Rome als doelwit, in de chronologische volgorde van zijn uitbreidingen. Nadat verschillende regeringsvormen waarnaar hij verwijst in Openbaring 17:10, bereikte Rome het rijk onder de heerschappij van de Romeinse keizer Octavianus bekend als Augustus. En het was tijdens zijn tijd dat Jezus Christus uit de Geest werd geboren, in het nog maagdelijke lichaam van Maria, de jonge vrouw van Jozef; beiden gekozen om de enkele reden dat zij tot de afstammingslijn van koning David behoorden. Na zijn dood, nadat hij zelf uit de dood was opgestaan, zoals hij had aangekondigd, vertrouwde Jezus aan zijn apostelen en zijn discipelen de missie toe om het goede nieuws van de verlossing (het Evangelie) te verkondigen om zo uitverkoren mensen over de hele wereld op aarde te maken. In die tijd werd Rome geconfronteerd met zachtmoedigheid en christelijk pacifisme; zij in de rol van de slager, de discipelen van Christus in die van de geslachte lammeren. Ten koste van veel martelaarsbloed verspreidde het christelijk geloof zich over de hele wereld en vooral in de hoofdstad van het rijk, Rome. Het keizerlijke Rome

vervolgen komt in opstand tegen christenen. In dit vers 10 overlappen twee acties van Rome elkaar. De eerste betreft de keizerlijke en de tweede de pauselijke.

In het imperiale regime kunnen we de aangehaalde acties al aan hem toeschrijven:

Ze stond op voor het leger van de hemel : ze confronteerde de christenen. Achter deze symbolische uitdrukking, *gewapend met de hemel* , schuilt de christelijke uitverkorene, op grond waarvan Jezus zijn gelovigen al had genoemd: *burgers van het koninkrijk der hemelen* . Bovendien vergelijkt Dan.12:3 de ware *heiligen* met de *sterren* die ook *het zaad zijn* van Abraham uit Gen.15:5. Bij de eerste lezing vormt het durven martelaren van de zonen en dochters van God voor het heidense Rome al een arrogante daad en een onwaardige en ongerechtvaardigde verheffing . In tweede lezing is de claim van de bisschop van Rome om vanaf 538 als paus de uitverkorene van Jezus Christus te regeren ook een arrogante daad, en een zelfs nog onwaardiger en ongerechtvaardigde verheffing .

Ze liet een deel van dit leger en de sterren op de grond vallen, en ze vertrapte ze : ze vervolgde ze en bracht ze ter dood om haar bevolking in haar arena's af te leiden. De vervolgers zijn voornamelijk Nero, Domitianus en Diocletianus, de laatste officiële vervolger tussen 303 en 313. Bij eerste lezing wordt deze dramatische periode in Apo.2 behandeld onder de symbolische namen "van Efeze", de tijd waarin Johannes zijn goddelijke openbaring ontvangt genaamd "Apocalyps" en "Smyrna". Bij tweede lezing, toegeschreven aan het pauselijke Rome, worden deze daden in Apo.2 geplaatst onder de perioden genaamd "Pergamum", d.w.z. verbroken bondgenootschap of overspel, en "Thyatira", d.w.z. gruwelen en sterfgevallen. Door te zeggen, *en zij vertrapte hen*, schrijft de Geest aan beide Romes dezelfde soort bloeddorstige daden toe. Het werkwoord *vertrappen* en de uitdrukking *ervan vertrappen* worden in Dan.7:19 toegeschreven aan het heidense Rome. Maar de actie van *het betreden* zal doorgaan tot het einde van de *2300 avond-ochtend* van vers 14 van dit hoofdstuk 8, volgens de verklaring van vers 13: *Tot wanneer zullen de heiligheid en het leger vertrappt worden* ? Deze actie werd tot stand gebracht in de tijd van het christelijke tijdperk en we moeten het daarom toeschrijven aan het pauselijke Rome en zijn monarchale steunpilaren; wat de geschiedenis bevestigt. Laten we niettemin een belangrijk verschil opmerken. Het heidense Rome laat de heiligen van Jezus Christus alleen letterlijk *op de grond vallen* , terwijl het pauselijke Rome hen door zijn vals-religieuze instructies geestelijk *op de grond laat vallen* , voordat het hen op zijn beurt letterlijk vervolgt.

De sporadische vervolgingen gingen door met afwisselingen van vrede tot de komst van keizer Constantijn I, ^{die} een einde maakte aan de vervolgingen tegen christenen met het edict van Milaan, zijn Romeinse hoofdstad, in 313, dat de termijn vormt van de periode van "tien jaar" van de christenen. vervolgingen die kenmerkend zijn voor het "Smyrna"-tijdperk van Openb. 2:8. Door deze vrede zal het christelijk geloof niets winnen, en zal God veel verliezen. Omdat zonder de barrière van vervolging de toewijding van de onbekeerden tot dit nieuwe geloof in overvloed aanwezig is en zich vermenigvuldigt in het hele rijk en vooral in Rome, waar het bloed van de martelaren het meest vloeide.

Het is daarom met deze tijd dat we het begin van de tweede lezing van dit vers kunnen verbinden. Die waarin Rome christelijk wordt door de bevelen van keizer Constantijn te gehoorzamen, die in 321 zojuist een edict heeft uitgevaardigd waarin de wijziging van de wekelijkse rustdag wordt bevolen: de zevende dag van de sabbat wordt vervangen door de eerste dag van de week; destijds door de heidenen gewijd aan de aanbidding van de god “eerbiedwaardige onoverwonnen zon”. Deze actie is net zo serieus als *indrinken de gouden vaten van de tempel*, maar deze keer zal God niet reageren, het uur van het laatste oordeel zal genoeg zijn. Met zijn nieuwe rustdag zal Rome zijn christelijke leer over het hele rijk uitbreiden, en zal zijn lokale autoriteit, de bisschop van Rome, aan prestige en steun winnen, tot de hoogste verheffing die de pauselijke titel hem in 533 per decreet geeft, de Byzantijnse keizer Justinianus ¹ Pas na de verdrijving van de vijandige Ostrogoten nam de eerste regerende paus, Vigilius, zijn pauselijke zetel in Rome in, in het Paleis van Lateranen, gebouwd op de berg Caelius. De datum 538 en de komst van de eerste paus markeren de voltooiing van de acties beschreven in het volgende vers 11. Maar het is ook het begin van de 1260 dagjaren van de regering van de pausen en alles wat hen aangaat en wat werd geopenbaard in Dan.7. Een voortdurende heerschappij waarin de heiligen opnieuw *onder de voet worden gelopen*, maar deze keer door de Romeinse pauselijke religieuze overheersing en haar burgerlijke aanhangers, de vorsten, en het hoogtepunt ervan... in de naam van Christus.

Specifieke acties van het pausdom opgericht in 538

Daniël 8:11 Zij stond op tegen de bevelhebber van het leger, nam het eeuwige offer ~~van hem af en wierp de plaats, waarop het fundament van zijn heiligdom stond, omver.~~

11a- *Ze klom op tot het hoofd van het leger*

Deze leider van het leger is logisch en Bijbels gezien Jezus Christus, volgens Ef.5:23: *want de man is het hoofd van de vrouw, zoals Christus het hoofd is van de Kerk, die zijn lichaam is, en waarvan hij het hoofd is. Redder.* Het werkwoord “*zij stond op*” is goed gekozen, omdat Jezus precies in 538 in de hemel is terwijl het pausdom op aarde is. De hemel is buiten haar bereik, maar ‘*ze stond op*’ door mannen te laten geloven dat zij hem op aarde vervangt. Vanuit de hemel heeft Jezus weinig kans om mensen te ontlopen uit de val die de duivel voor hen heeft uitgezet. Bovendien, waarom zou hij het doen, als hij hen zelf in deze valstrik en al zijn vloeken overlevert? Want we hebben in Dan.7:25 goed gelezen: “*de heiligen zullen in zijn handen worden overgeleverd voor een tijd, tijden (twee keer) en een halve tijd*”; ze worden opzettelijk door de God Christus verlost, vanwege de *veranderde tijden en de wet*. De wet die in 321 door Constantijn werd gewijzigd met betrekking tot de sabbat natuurlijk, maar bovenal *de wet die* door het Romeinse pausdom werd gewijzigd na 538, waar niet alleen de sabbat wordt beïnvloed en aangevallen, maar de hele wet die wordt herwerkt. versie.

11b- *nam het eeuwige offer van hem weg*

Ik wijs op de afwezigheid van het woord offer in de originele Hebreeuwse tekst. Dat gezegd hebbende suggereert de aanwezigheid ervan de context van de

oude alliantie, maar dit is niet het geval, zoals ik zojuist heb aangetoond. Onder het nieuwe verbond stopte *het offeren en offeren* en de dood van Christus, *midden in de week* genoemd in Dan.9:27, maakte deze rituelen nutteloos. Er bleef echter iets over van het oude verbond: de bediening van de hogepriester en bemiddelaar voor de zonden van het volk dat ook de celestiale bediening profeteerde die Jezus volbracht ten gunste van alleen zijn uitverkorenen die sinds zijn opstanding door zijn bloed waren gekocht. Christus keerde terug naar de hemel, wat kon er nog van hem worden afgenomen? Zijn priesterlijke functie is zijn exclusieve rol als bemiddelaar om de zonden van zijn uitverkorenen te vergeven. Sinds 538 heeft de vestiging op aarde, in Rome, van een leider van de Kerk van Christus de celestiale bediening van Jezus ijdel en nutteloos gemaakt. Gebeden gaan niet langer door hem heen en zondaars blijven dragers van hun zonden en hun schuld jegens God. Hebr.7:23 bevestigt deze analyse en zegt: “ *Maar hij heeft, omdat hij eeuwig blijft, een priesterschap dat niet overdraagbaar is .*” De verandering van heerser op aarde rechtvaardigt de afschuwelijke vruchten die dit christendom zonder Christus draagt; vruchten die door God aan Daniël zijn geprofeteerd. Waarom werden christenen getroffen door deze verschrikkelijke vloek? Het volgende vers 12 zal het antwoord geven: *vanwege de zonde* .

De zojuist uitgevoerde identificatie van het eeuwigdurende zal als basis dienen voor de berekeningen met gebruikmaking van de tijdsduur 1290 en 1335 dagjaren, zoals voorgesteld in Dan.12:11 en 12; de vastgestelde basis is de datum 538, toen het *eeuwige priesterschap* werd gestolen door de aardse pauselijke leider.

11c- *en wierp de plaats, de basis van zijn heiligdom, omver*

Vanwege de context van het nieuwe verbond heb ik tussen de twee mogelijke betekenissen van het Hebreeuwse woord "mecon", vertaald met "plaats", de vertaling "basis" behouden, net zo legitiem en beter aangepast aan de context van het christelijke tijdperk waarop de profetie betrekking heeft. .

heiligdom wordt gesproken , wat verwarrend is. Het is echter mogelijk om niet misleid te worden, afhankelijk van het werkwoord dat de actie markeert die in het *heiligdom* wordt uitgevoerd .

Hier in Dan.7:11: *de basis ervan wordt omvergeworpen* door het pausdom.

In Dan.11:30: hij wordt *ontheilgd* door de Griekse koning, de jodenvervolger Antiochos 4 Epiphanes in – 168.

In Dan.8:14 en Dan.9:26 gaat het niet om *heiligdom* maar om *heiligheid* . Het Hebreeuwse woord “qodesh” wordt systematisch verkeerd vertaald in alle vertalingen van de meest voorkomende versies. Maar de originele Hebreeuwse tekst blijft ongewijzigd om van de oorspronkelijke waarheid te getuigen.

Je moet weten dat de term ‘ *heiligdom* ’ uitsluitend verwijst naar de plaats waar God persoonlijk staat. Sinds Jezus is opgestaan en naar de hemel is teruggekeerd, is er geen *heiligdom meer op aarde* . *Het omverwerpen van de basis van zijn heiligdom* betekent daarom het ondermijnen van de leerstellige fundamenten die betrekking hebben op zijn celestiale bediening, die alle voorwaarden voor verlossing illustreert. Eenmaal gedoopt moet de geroepene inderdaad kunnen profiteren van de goedkeuring van Jezus Christus, die zijn geloof beoordeelt op basis van zijn werken en ermee instemt zijn zonden al dan

niet te vergeven in naam van zijn offer. De doop markeert het begin van een ervaring die onder het rechtvaardige oordeel van God wordt beleefd, en niet het einde ervan. Dat betekent dat wanneer de directe relatie tussen de aardse uitverkorene en zijn hemelse voorbidder wordt onderbroken, verlossing niet langer mogelijk is en het heilige verbond wordt verbroken. Het is een verschrikkelijk spiritueel drama dat door de misleide en verleide menselijke massa wordt genegeerd sinds 7 maart 321 en het jaar 538 waarin het *eeuwige priesterschap* van Jezus Christus door de paus ten behoeve van hem werd verwijderd. *Het omverwerpen van de basis van zijn heiligdom* betekent ook dat aan de twaalf apostelen, die de basis of het fundament van het uitverkoren geestelijke huis vertegenwoordigen, een vals-christelijke doctrine wordt toegeschreven die de zonde tegen de goddelijke wet rechtvaardigt en legaliseert; wat geen enkele apostel zou hebben gedaan.

Dan 8:12 *En het leger werd vanwege de zonde overgeleverd met het eeuwige offer; de hoorn gooide de waarheid op de grond en slaagde in zijn onderneming.*

12a- *Het leger werd geleverd met het eeuwige offer*

In meer symbolische taal heeft deze uitdrukking dezelfde betekenis als die van Dan.7:25: *het leger werd bevrijd ...* Maar hier voegt de Geest *het eeuwige toe*

12b - *vanwege zonde*

Ofwel, volgens 1 Johannes 3:4, vanwege de overtreding van de *wet veranderd* in Dan.7:25. Want Johannes zei en schreef: *Wie zondigt, overtreedt de wet, en zonde is een overtreding van de wet .* Deze overtreding dateert van 7 maart 321 en betreft in de eerste plaats het verlaten van de heilige Sabbat van God; de sabbat die door hem *is geheiligd* sinds de schepping van de wereld, op de unieke en eeuwige ‘ *zevende dag* ’.

12c- *de hoorn gooide de waarheid op de grond*

Waarheid is nog steeds een geestelijk woord dat de wet aanduidt volgens Ps.119:142-151: *Uw wet is de waarheid...al uw geboden zijn de waarheid .*

12d- *en slaagt in zijn inspanningen*

Als de Geest van de Schepper God dit van tevoren heeft aangekondigd, wees dan niet verrast dat u dit bedrog, het grootste geestelijke bedrog in de hele geschiedenis van de mens, hebt genegeerd; maar ook de meest ernstige vanwege de gevolgen van het verlies van menselijke zielen voor God. Vers 24 bevestigt de uitspraak: *Zijn macht zal toenemen, maar niet door zijn eigen kracht; hij zal een ongelooflijke verwoesting aanrichten, hij zal slagen in zijn ondernemingen , hij zal de machtigen en het volk van de heiligen vernietigen.*

Voorbereiding op heiliging

In de lessen die door de religieuze rituelen van het oude verbond worden gegeven, komt dit onderwerp van voorbereiding op heiliging voortdurend naar voren. Ten eerste was de viering van het Pascha tussen de tijd van de slavernij en de intocht in Kanaän noodzakelijk om het volk te heiligen dat God naar zijn nationale grondgebied, Israël, het beloofde land, zou leiden. In feite duurde het veertig jaar van beproeving van zuivering en heiliging voordat de intocht in Kanaän kon worden volbracht.

Op soortgelijke wijze was er met betrekking tot de sabbat die op de zevende dag van de ene zonsondergang op de andere werd gevierd, een voorbereidingstijd nodig. De zes dagen van seculiere activiteiten vereisten het wassen van het lichaam en het wisselen van kleding. Deze dingen werden ook aan de priester opgelegd zodat hij, zonder gevaar voor zijn leven, de heilige plaats van de tempel kon betreden om daar zijn rituele dienst te verrichten .

De zevendaagse, 24-urige scheppingsweek is gemodelleerd naar de zeventuizend jaar van Gods verlossingsplan. Zodat de eerste zes dagen de eerste zes millennia vertegenwoordigen waarin God zijn uitverkorenen selecteert. En het zevende ^{en} laatste millennium vormt de grote sabbat waarin God en zijn uitverkorenen, bijeengekomen in de hemel, ware en volledige rust genieten. De zondaars zijn tijdelijk allemaal dood; behalve Satan, die geïsoleerd blijft op een ontvolkte aarde gedurende deze periode van “duizend jaar”, geopenbaard in Openbaring 20. Voordat de uitverkorenen de “hemel” binnengaan, moeten ze gezuiverd en geheiligd worden. Zuivering berust op geloof in het vrijwillige offer van Christus, maar heiliging wordt verkregen door zijn hulp na de doop, omdat zuivering wordt toegerekend of vooraf verkregen in naam van een geloofsbeginnsel, maar heiliging is de vrucht die in werkelijkheid in zijn geheel wordt verkregen. Ziel door de uitverkorenen door zijn werkelijke samenwerking met de levende God Jezus Christus. Het wordt verkregen door een strijd die hij tegen zichzelf voert, tegen zijn slechte natuur, om de zonde te weerstaan.

Daniël 9:25 zal ons leren: Jezus Christus kwam om aan het kruis te sterven om zijn uitverkorenen niet meer te laten zondigen, omdat hij kwam om *een einde te maken aan de zonde* . We hebben zojuist in vers 12 gezien dat de uitverkorenen christen vanwege zonde overgeleverd werd aan het pauselijke despotisme. Zuivering is daarom noodzakelijk om de heiliging te verkrijgen *zonder welke niemand God zal zien* zoals geschreven staat in Hebr.12:14: *Streef naar vrede met allen, en heiliging, zonder welke niemand de Heer zal zien* .

Toegepast op de 2000 jaar van de christelijke jaartelling vanaf de dood van Jezus Christus tot aan zijn wederkomst in 2030, zal deze tijd van voorbereiding en heiliging worden geopenbaard in de verzen 13 en 14 die volgen. In tegenstelling tot het oorspronkelijke geloof van de adventisten is dit tijdperk niet het tijdperk van het oordeel dat Daniël 7 beschrijft, maar dat van de heiliging die noodzakelijk is geworden vanwege de eeuwenoude erfenis van zonden, gelegitimeerd door de afschuwelijke leer van het pauselijke Rome. Ik specificeer dat het werk van de Reformatie, begonnen vanaf de 13e ^{eeuw}, niet de zuivering en heiliging tot stand bracht die in alle gerechtigheid werd geëist door de driemaal heilige en volmaakt zuivere verlosser God.

Dan 8:13 *Ik hoorde een heilige spreken; en een andere heilige zei tegen hem die sprak: Hoe lang zal het visioen over het eeuwige offer en over de verwoestende zonde vervuld worden? Hoe lang zullen het heiligdom en het leger vertrapt worden?*

13a- *Ik hoorde een heilige spreken; en een andere heilige zei tegen hem die sprak*

Alleen ware *heiligen* worden zich bewust van de zonden die ze van Rome hebben geërfd. We zullen ze opnieuw vinden in de visioenscène die in Dan.12 wordt gepresenteerd.

13b- *Hoe lang zal de visie vervuld worden?*

De heiligen eisen een datum die het einde zal markeren van de Romeinse gruwelen.

13c- *over het eeuwige offer*

eeuwige priesterschap door Christus zal markeren .

13d- *en over verwoestende zonde ?*

De heiligen vragen om een datum die de terugkeer van de zevendedagssabbat zal markeren, waarvan de overtreding wordt bestraft met Romeinse verwoestingen en oorlogen; en voor de overtreders zal deze straf duren tot het einde van de wereld.

13e- *Hoe lang zullen het heiligdom en het leger vertrappt worden?*

De heiligen vragen om een datum die het einde zal markeren van de **pauselijke vervolgingen** die tegen hen, Gods uitverkoren heiligen, worden toegepast.

Dan 8:14 *En hij zei tegen mij: Tweeduizenddriehonderd avonden en ochtenden; dan zal het heiligdom gezuiverd worden.*

14a- Sinds 1991 heeft God mijn studie op dit slecht vertaalde vers gericht. Hier is zijn ware vertaling van de Hebreeuwse tekst.

En hij zei tegen mij: Tot 's avonds en morgen tweeduizend driehonderd zal de heiligheid gerechtvaardigd zijn.

U kunt zien dat de termijn van de avond-ochtend 2300 gericht is op de **heiliging** van de uitverkorenen die door God zijn uitgekozen vanaf de datum die voor deze termijn zal worden vastgesteld. De eeuwige gerechtigheid die tot dan toe door de doop werd verkregen, wordt in twijfel getrokken. De eis van de driemaal heilige God, als Vader, Zoon en Heilige Geest, is veranderd en versterkt door de noodzaak voor de uitverkorenen om niet langer te zondigen tegen de sabbat of tegen welke andere verordening dan ook die uit de mond van God komt. Het *smalle pad* van verlossing dat Jezus leerde, wordt zo hersteld. En het model van de uitverkorenen, gepresenteerd in **Noach, Daniël en Job**, rechtvaardigt het uitverkoren miljoen voor de gevallen tien miljard van het laatste oordeel van Dan.7:10.

Daniël 8:15 *Terwijl ik, Daniël, dit visioen zag en het probeerde te begrijpen, zie, daar stond iemand voor mij die eruitzag als een man.*

15a- Logisch gezien zou Daniël graag de betekenis van het visioen willen begrijpen en dit zal hem in Dan.10:12 een gerechtvaardigde goedkeuring van God opleveren, maar hij zal nooit volledig in zijn wens worden ingewilligd zoals het antwoord van God in Dan. 12:9 laat het zien: *Hij antwoordde: Ga, Daniël, want deze woorden zullen geheim worden gehouden en verzegeld tot de tijd van het einde .*

Dan 8:16 *En ik hoorde de stem van een man in het midden van Ulai; riep hij uit en zei: Gabriël, leg hem het visioen uit.*

16a- Het beeld van Jezus Christus in het midden van Ulai loopt vooruit op de les die gegeven wordt in het visioen van Dan.12. De engel Gabriël, een nauwe

dienaar van Christus, is verantwoordelijk voor het uitleggen van de betekenis van het hele visioen vanaf het begin. Laten we daarom zorgvuldig de aanvullende informatie volgen die in de volgende verzen zal worden onthuld.

Dan 8:17 *Toen kwam hij dichtbij de plaats waar ik was; en toen hij dichterbij kwam, werd ik bang en viel op mijn gezicht. Hij zei tegen mij: Let op, mensenkind, want het visioen gaat over een tijd die het einde zal zijn.*

17a- De visie van hemelse wezens zal altijd dit effect op de mens van vlees veroorzaken. Maar laten we oplettend zijn, zoals hij ons uitnodigt. De betreffende eindtijd gaat in op het einde van het gehele visioen.

Dan 8:18 *Terwijl hij tegen mij sprak, stond ik verbijsterd op mijn gezicht. Hij raakte me aan en liet me staan waar ik was.*

18a- In deze ervaring onderstreept God de vloek van het vlees, die niet gelijk staat aan de zuiverheid van de hemellichamen van trouwe engelen.

Daniël 8:19 *Toen zei hij tegen mij: Ik zal u leren wat er zal gebeuren aan het einde van de toorn, want er is een tijd vastgesteld voor het einde .*

19a- Het einde van Gods toorn zal komen, maar deze toorn wordt gerechtvaardigd door christelijke ongehoorzaamheid, erfenis van de Romeinse pauselijke doctrine. Het einde van deze geprofeteerde goddelijke toorn zal daarom gedeeltelijk zijn, aangezien het pas echt zal ophouden na de gehele vernietiging van de mensheid bij de terugkeer in heerlijkheid van Christus.

Dan 8:20 *De ram die u zag en die horens had, zijn de koningen van de Meden en de Perzen.*

20a- Het is een kwestie van God die referentiepunten geeft aan zijn uitverkorenen, zodat zij het principe van de opeenvolging van gepresenteerde symbolen begrijpen. De Meden en Perzen markeren de historische context van het begin van de openbaring. In Dan.2 en 7 stonden ze op de tweede plaats.

Dan 8:21 *De bok is de koning van Javan, de grote hoorn tussen zijn ogen is de eerste koning.*

21a- Griekenland is op zijn beurt de tweede opvolging; de derde in Dan.2 en 7.

21b- *De grote hoorn tussen zijn ogen is de eerste koning*

Zoals we hebben gezien gaat het om de grote Griekse veroveraar Alexander de Grote. De grote hoorn, een beeld van zijn aanstootgevende en strijdlustige karakter, die koning Darius 3 ten onrechte vernederde, omdat het hem zijn koninkrijk en zijn leven kostte. Door deze hoorn niet op het voorhoofd maar tussen de ogen te plaatsen, toont de Geest zijn onverzadigbare veroveringszucht die alleen zijn dood zal stoppen. Maar de ogen zijn ook profetische helderziendheid, en sinds zijn geboorte is hem door een helderziende een uitzonderlijke bestemming aangekondigd en hij gelooft zijn hele leven in zijn voorspelde bestemming.

Dan 8:22 *De vier horens die zijn verzezen om deze gebroken hoorn te vervangen, zijn vier koninkrijken die uit dit volk zullen voortkomen, maar ze zullen niet zo sterk zijn.*

22a- We vinden de vier Griekse dynastieën, gesticht door de vier generaals die Alexander opvolgden, nog steeds in leven na twintig jaar oorlogen tussen de tien die ze in het begin waren.

Dan 8:23 *Aan het einde van hun heerschappij, wanneer de zondaars verteerd zijn, zal er een koning opstaan die onbeschaamd en sluw is.*

23a- De engel slaat de tussenliggende tijden over en roept het christelijke tijdperk van de overheersing van het pauselijke Rome op. Daarmee geeft hij het hoofddoel van de gegeven openbaring aan. Maar deze uitleg brengt een andere lering met zich mee die in de eerste zin van dit vers voorkomt: *Aan het einde van hun overheersing, wanneer zondaars zullen worden verteerd.* Wie zijn deze verteerd zondaars die aan de tijd van het pauselijke regime voorafgingen? Dit zijn de opstandige nationale joden die Jezus Christus hebben afgewezen als Messias en redder, bevrijder, ja, maar alleen van begane zonden en alleen ten gunste van degenen die hij herkent aan de kwaliteit van hun geloof. Ze werden in feite in 70 *verteerd* door de troepen van Rome, zij en hun stad Jeruzalem, en dit voor de tweede keer na de verwoesting die onder Nebukadnezar in 586 werd aangericht. Door deze actie leverde God het bewijs dat de oude alliantie sindsdien was geëindigd. de dood van Jezus Christus, waarbij in Jeruzalem de sluier van scheiding van de tempel in tweeën werd gescheurd, van boven naar beneden, waarmee werd aangetoond dat de actie van God zelf kwam.

23b- *er zal een onbeschaamde en listige koning opstaan*

Dit is Gods beschrijving van het pausdom, dat volgens Dan.7:8 gekenmerkt wordt door *zijn arrogantie* en hier door *zijn onbeschaamdheid* . Hij voegt toe *en is listig* . De kunstgreep bestaat uit het versluieren van de waarheid en het aannemen van de schijn van wat we niet zijn. De kunstgreep wordt gebruikt om de buurman te misleiden, dit is wat opeenvolgende pausen doen.

Dan 8:24 *Zijn macht zal toenemen, maar niet door zijn eigen kracht; hij zal een ongelooflijke verwoesting aanrichten, hij zal slagen in zijn ondernemingen, hij zal de machtigen en het volk van de heiligen vernietigen.*

24a- *Zijn macht zal toenemen*

In Dan.7:8 beschreven als een “ *kleine hoorn* ”, schrijft vers 20 daaraan “ *een grotere verschijning toe dan de andere* ”.

24b- *maar niet op eigen kracht*

Ook hier bevestigt de geschiedenis dat zonder de gewapende steun van de vorsten het pauselijke regime niet had kunnen bestaan. Omdat de eerste steun Clovis was, de koning van de Franken van de Merovingische dynastie en na hem die van de Karolingische dynastie en ten slotte die van de Capetiaanse dynastie, heeft de steun van de Franse monarchie zelden ontbroken. En we zullen zien dat deze steun een prijs moet betalen. Dit zal bij wijze van voorbeeld gebeuren door de onthoofding van de Franse koning Lodewijk 16, koningin Marie-Antoinette, de monarchistische hovelingen en de rooms-katholieke geestelijkheid die hiervoor in de eerste plaats verantwoordelijk is, door de guillotine die in Frankrijk in de hoofdsteden en provinciesteden wordt geïnstalleerd, door Franse revolutionairen tussen 1793 en 1794; twee tijdperken van ‘Terrors’, geschreven in bloedletters in de nagedachtenis van de mensheid. In Openb.2:22 zal deze goddelijke straf met de volgende woorden worden geprofeteerd: *Zie, Ik zal haar op een bed werpen en een grote verdrukking zenden. heeft degenen die overspel met haar plegen , tenzij zij zich bekeren van hun werken. Ik zal haar kinderen ter dood brengen ;*

en alle kerken zullen weten dat ik degene ben die de geest en het hart doorzoekt, en ik zal iedereen belonen naar uw werken.

24c- *hij zal ongelooflijke schade aanrichten*

Op aarde kan niemand ze tellen, maar in de hemel kent God het exacte aantal en op het uur van de straf van het laatste oordeel zullen ze allemaal worden uitgeboet, van de kleinste tot de meest verschrikkelijke, door hun auteurs.

24d- *hij zal slagen in zijn beloften*

Hoe kon hij daar niet in slagen, toen God hem deze rol gaf om de zonde te bestraffen die begaan werd door zijn volk dat beweert dat de verlossing door Jezus Christus gewonnen is?

24e- *Hij zal de machten en het volk van de heiligen vernietigen*

Door zichzelf voor te doen als de vertegenwoordiger van God op aarde en hen te bedreigen met excommunicatie die hun toegang tot de hemel zou afsluiten, verkrijgt het pausdom de onderwerping van de groten en de vorsten van de westerse aarde, en nog meer van de kleine, rijke of arme mensen, maar allemaal onwetend, vanwege hun ongelof en onverschilligheid tegenover goddelijke waarheden.

Vanaf het begin van het tijdperk van de Reformatie dat begon sinds Peter Valdo in 1170, reageerde het pauselijke regime met woede door het ophitsen tegen de trouwe dienaren van God, de enige ware heiligen die altijd vreedzaam en vredig waren, de moorddadige katholieke bonden gesteund door de rechtbanken van de inquisitie van zijn valse heiligheid. De rechters met een kap die aldus opdracht gaven tot verschrikkelijke martelingen aan de heiligen en anderen, allen beschuldigd van ketterij tegen God en Rome, zullen allen verantwoording moeten afleggen voor hun afpersingen tegenover de ware God op het uur van het zojuist geprofeteerde eindoordeel. 9 en Openb.20:9 tot 15.

Dan 8:25 *Vanwege zijn voorspoed en het succes van zijn plannen zal hij arrogantie in zijn hart hebben, en hij zal velen vernietigen die in vrede leefden, en hij zal zichzelf verheffen tegen de belangrijkste der vorsten; maar het zal gebroken worden, zonder de inspanning van enige hand.*

25a- *Vanwege zijn welvaart en het succes van zijn trucs*

Deze *welvaart* duidt op zijn verrijking, wat in het vers aan *zijn trucs* wordt *gekoppeld*. We moeten in feite bedrog gebruiken, als we klein en zwak zijn, om rijke mensen, geld en allerlei soorten rijkdommen te verkrijgen die Openbaring 18:12 en 13 opsomt.

25b- *hij zal arrogantie in zijn hart hebben*

Dit ondanks de les die werd geleerd door de ervaring van koning Nebukadnezar in Dan.4 en die, nog tragischer, van zijn kleinzoon Belsazar in Dan.5.

25c- *hij zal veel mannen vernietigen die vreedzaam leefden*

Een vreedzaam karakter is een vrucht van het ware christendom, maar slechts tot 1843. Want vóór die datum, en vooral, tot het einde van de Franse Revolutie, aan het einde van de 1260 jaar van pauselijke regering zoals geprofeteerd in Dan.7:25, was er sprake van vals geloof. wordt gekenmerkt door brutaliteit die brutaliteit aanvalt of erop reageert. Alleen in deze tijden maken zachtheid en vrede het verschil. De door Jezus gestelde regels zijn sinds de

apostolische tijden niet veranderd; de uitverkorene is een schaap dat accepteert om geofferd te worden, nooit een slager.

25d- *en hij zal in opstand komen tegen het hoofd van de leiders*

Met deze precisie is twijfel niet langer toegestaan. De *leider*, aangehaald in de verzen 11 en 12, is inderdaad Jezus Christus, de *Koning der koningen en Heer der heren*, die verschijnt in de glorie van zijn wederkomst in Openbaring 19:16. En het was van hem dat het legitieme *eeuwige priesterschap* door het Romeinse pausdom werd weggenomen.

Dan 8:26 *En het visioen van de avond en de ochtend waarover gesproken wordt, is waar. Houd dit visioen van uw kant geheim, omdat het betrekking heeft op verre tijden.*

26a- *En het visioen van de avonden en de ochtenden in kwestie is waar*

De engel getuigt van de goddelijke oorsprong van de profetie van de “2300 avond-morgen” van vers 14. Hij vestigt daarom ten slotte de aandacht op dit enigma dat door de uitverkoren heiligen van Jezus Christus moet worden verlicht en begrepen wanneer de tijd zal zijn gekomen. arriveerde om het te doen.

26b- *Houd dit visioen van uw kant geheim, omdat het betrekking heeft op verre tijden*

Tussen de tijd van Daniël en de onze zijn er ongeveer 26 eeuwen verstreken. En zo bevinden we ons in ***de tijd van het einde*** waar dit mysterie moet worden verlicht; dit zal gebeuren, maar niet vóór de studie van Dan.9, die de essentiële sleutel zal verschaffen voor het uitvoeren van de voorgestelde berekeningen.

Daniël 8:27 *Ik, Daniël, was vele dagen kwijnend en ziek; Toen stond ik op en regelde de zaken van de koning. Ik was verbaasd over het visioen, en niemand wist ervan.*

27a- Dit detail dat betrekking heeft op de gezondheid van Daniël is niets persoonlijks. Het vertaalt voor ons het extreme belang van het ontvangen van informatie van God over de geprofeteerde 2300 avonden-ochtenden; want net zoals ziekte tot de dood kan leiden, zal onwetendheid over het enigma de laatste christenen die in de ***tijd van het einde zullen leven, veroordelen*** tot een eeuwige geestelijke dood .

Daniël 9

Dan 9:1 *In het eerste jaar van Darius, de zoon van Ahasveros, uit het geslacht van de Meden, die koning werd van het koninkrijk der Chaldeeën,*

1a- Volgens het ooggetuigenverslag van Daniël, dat daarom onmiskenbaar is, leren we dat koning Darius van Dan. 5:30 de zoon is van Ahasveros, van het ras van de Meden; de Perzische koning Cyrus 2 heeft hem dus nog niet vervangen.

Het eerste jaar van zijn regering was het jaar waarin hij Babylon veroverde en het daarmee van de Chaldeeën overnam.

Dan 9:2 *in het eerste jaar van zijn regering zag ik, Daniël, uit de boeken dat zeventig jaar zouden verstrijken voor de ruïnes van Jeruzalem, overeenkomstig het aantal jaren waarover de Heer tot Jeremia, de profeet, had gesproken.*

2a- Daniël verwijst naar de profetische geschriften van Jeremia, de profeet. Hij geeft ons een prachtig voorbeeld van geloof en vertrouwen dat de dienaren van God onder zijn blik verenigt. Hij bevestigt aldus deze woorden uit 1 Kor. 14:32: *De geesten van de profeten zijn onderworpen aan de profeten*. Daniël woonde een groot deel van de zeventig jaar waarin geprofeteerd werd over de deportatie van het Hebreeuwse volk in Babylon. Hij is ook geïnteresseerd in het onderwerp van zijn terugkeer naar Israël, wat volgens hem dichtbij zou moeten komen. Om antwoorden van God te krijgen spreekt hij een prachtig gebed uit dat we gaan bestuderen.

Het modelgebed van het geloof van een heilige

De eerste les van dit hoofdstuk 9 van Daniël is om te begrijpen waarom God wilde dat het in dit deel van het boek Daniël zou verschijnen.

In Dan.8:23 ontvingen we door de profetische aankondiging van de verteerd zondaars de bevestiging dat de Joden van de natie Israël in 70 opnieuw door de Romeinen werden veroordeeld en door vuur vernietigd, vanwege alle dingen die Daniël in zijn boek gaat belijden. gebed. Wie was dit Israël dat werd voorgesteld in het eerste bondgenootschap met de levende God, van Abraham aan de twaalf apostelen en discipelen van Jezus Christus, terwijl hij zelf Joods was? Slechts een voorbeeld van de hele mensheid, want sinds Adam zijn mannen hetzelfde, afgezien van hun huidskleur, die varieert van heel licht tot heel donker. Maar ongeacht hun ras, hun etniciteit, de dingen die genetisch van vader en moeder op zonen en dochters worden overgedragen, hun mentale gedrag is identiek. Volgens het principe van het ontdoen van de bladeren van het madeliefje: 'Ik hou van je, een beetje, heel veel, hartstochtelijk, waanzinnig, helemaal niet', reproduceren mensen dit scala aan gevoelens jegens de levende God, de schepper van alle dingen, wanneer hij ontdekt wat het is. bestaan. Ook ziet de grote Rechter onder degenen die beweren van hem te zijn, getrouwe mensen die van hem houden en hem gehoorzamen, anderen die beweren van hem te houden, maar hem ongehoorzaam zijn, anderen die hun religie in onverschilligheid beleven, nog anderen die deze met een onverschilligheid beleven. Ze hebben een hard en bitter hart, wat hen tot fanatici maakt en in het uiterste geval kunnen ze niet tegen tegenspraak en nog minder tegen verwijten en steunen ze het doden van de ondraaglijke tegenstander. Dit gedrag werd aangetroffen onder de Joden, zoals ze nog steeds worden aangetroffen onder de mensen over de hele planeet Aarde en in alle religies, die echter niet gelijk zijn.

Daniël's gebed stelt je de vraag: in welk van deze gedragingen herken jij jezelf? Als het niet die van iemand is die God liefheeft en Hem gehoorzaamt als een getuigenis van zijn trouw, twijfel dan aan uw opvatting van geloof; bekeer u en geef God een oprechte en echte vrucht van berouw, zoals Daniël zal doen.

De tweede reden voor de aanwezigheid van dit gebed in dit hoofdstuk 9 is dat de oorzaak van de laatste vernietiging van Israël, in het jaar 70 door de Romeinen, daar wordt behandeld en ontwikkeld: de eerste komst van de Messias op de aarde der mensen . En nadat ze deze Messias hadden verworpen, wiens enige tekortkomingen de perfectie van zijn werken waren die hen veroordeelden, zetten de religieuze leiders het volk tegen hem op, met lasterlijke beschuldigingen die allemaal ontkracht en tegengesproken werden door de feiten. Daarom baseerden zij hun laatste beschuldiging op een goddelijke waarheid, waarbij zij hem, een mens, ervan beschuldigden te beweren de Zoon van God te zijn. De zielen van deze religieuze leiders waren zwart als de kolen van een brandende haard die hen zal verteren in tijden van gerechtvaardigde woede. Maar de grootste fout van de Joden was niet dat ze hem hadden gedood, maar dat ze hem niet hadden herkend na zijn goddelijke opstanding. Geconfronteerd met de wonderen en goede werken die door zijn twaalf apostelen werden verricht, verhardden zij zich zoals Farao in zijn tijd en getuigden hiervan door de trouwe diaken Stefanus ter dood te brengen, die zij zelf stenigden, zonder deze keer hun toevlucht te nemen tot de Romeinen.

De derde reden voor dit gebed is dat het de rol aanneemt van een laatste, bedroevende observatie aan het einde van een lange ervaring in relatie met God ; een getuigenis, een soort testament dat door de Joodse alliantie aan de rest van de mensheid is nagelaten. Want het is tijdens deze deportatie naar Babylon dat de door God voorbereide demonstratie ophoudt. Het is waar dat de Joden zullen terugkeren naar hun nationale grondgebied, en dat God een tijdlang geëerd en gehoorzaamd zal worden, maar de loyaliteit zal snel verdwijnen, tot het punt dat hun voortbestaan alleen gerechtvaardigd kan worden als hun laatste geloofsbeproefing, gebaseerd op eerste beginselen. komst van de Messias, omdat hij een zoon van Israël moet zijn, een Jood onder de Joden.

De vierde reden voor dit gebed is gebaseerd op het feit dat de genoemde en beleden fouten allemaal zijn volbracht en vernieuwd door christenen in hun tijd, vanaf het verlaten van de sabbat op 7 maart 321 tot in onze tijd . De laatste officiële instelling die sinds 1873 en individueel sinds 1844 gezegend is, is niet aan de vloek van de tijd ontsnapt, sinds Jezus deze in 1994 uitbraakte. De studie van de laatste hoofdstukken van Daniël en het boek Openbaring zullen deze data en de laatste mysteries verklaren.

Laten we nu aandachtig luisteren naar Daniël die tot de Almachtige God spreekt.

Daniël 9:3 *Ik richtte mijn aangezicht naar de Heere God, zodat ik mij zou kunnen wenden tot gebed en smeking, tot vasten en tot het nemen van zakken en as.*

3a- Daniël is nu oud, maar zijn geloof verzwakt niet en zijn verbinding met God wordt behouden, gevoed en onderhouden. In zijn geval, omdat zijn hart diep oprecht is, hebben het vasten, de zak en de *as* een echte betekenis. Deze praktijken duiden op de kracht van iemands verlangen om door God gehoord en verleend te worden. Vasten laat de superioriteit zien die aan Gods reactie wordt gegeven vergeleken met de geneugten van eten. In deze benadering schuilt het

idee om tegen God te zeggen dat ik niet langer wil leven zonder jouw antwoord, zonder zo ver te gaan dat ik zelfmoord pleeg.

Daniël 9:4 *Ik bad tot de HEER, mijn God, en beleed hem: Heer, grote en ontzagwekkende God, die uw verbond nakomt en zich ontfermt over wie u liefhebben en uw geboden onderhouden.*

4a- *Heer, grote en ontzagwekkende God*

Israël is in ballingschap in Babylon en heeft betaald om te leren dat God groot en ontzagwekkend is.

4b- *Jij die je verbond houdt en medelijden hebt met degenen die van je houden en je geboden onderhouden!*

Daniël laat zien dat hij God kent, omdat hij zijn argumenten ontleent aan de tekst van het tweede van de tien geboden van God, die de ongelukkige katholieken door de eeuwen heen van duisternis niet kennen, omdat het pausdom op soevereine wijze het initiatief nam om het uit zijn ambt te verwijderen. versie van de tien geboden, omdat er een gebod gericht op het vlees werd toegevoegd om het aantal op tien te houden; een mooi voorbeeld van onbeschaamdheid en bedrog dat in het vorige hoofdstuk aan de kaak werd gesteld.

Daniël 9:5 *Wij hebben gezondigd, wij hebben onrecht gedaan, wij zijn slecht en opstandig geweest, wij hebben ons afgekeerd van uw geboden en uw oordelen.*

5a- We kunnen niet eerlijker en duidelijker zijn, omdat dit de fouten zijn die Israël tot deportatie hebben geleid, behalve dat Daniël en drie van zijn metgezellen zich niet schuldig hadden gemaakt aan dit soort fouten; dit weerhoudt hem er niet van de zaak van zijn volk te steunen en tegelijkertijd de last van zijn schuld met zich mee te dragen.

Het is dan dat we in 2021 moeten beseffen dat ook wij, christenen, dezelfde God dienen die niet verandert volgens zijn verklaring in Mal.3:6: *Want ik ben de Heer, ik verander niet; en jullie, kinderen van Jakob, zijn niet verteerd* . Het zou passend zijn om te zeggen “nog niet geconsumeerd”. Want sinds Maleachi deze woorden schreef, verscheen Christus, de kinderen van Jakob verwierpen hem en brachten hem ter dood, en in overeenstemming met het woord geprofeteerd in Dan.8:23, werden zij uiteindelijk in 70 door de Romeinen verteerd. En als God niet verandert, betekent dit dat ontrouwe christenen die zijn geboden overtreden, inclusief in de eerste plaats de geheiligde sabbat, zelfs nog harder getroffen zullen worden dan de Hebreëen en de nationale joden in hun tijd.

Dan 9:6 *Wij hebben niet geluisterd naar uw dienaren, de profeten, die in uw naam hebben gesproken tot onze koningen, tot onze vorsten, tot onze vaders en tot het hele volk van het land.*

6a- Het is waar dat de Hebreëen zich schuldig maken aan deze dingen, maar wat kunnen we zeggen over de christenen die, zelfs in de laatste door hem ingestelde instelling, zich schuldig maken aan dezelfde daden?

Dan 9:7 *Van u, o Heer, is gerechtigheid, en van ons is schande in deze dag, voor de mannen van Juda en voor de inwoners van Jeruzalem, en voor heel Israël, zowel voor degenen die dichtbij zijn als voor degenen die ver weg zijn. in alle landen waar u hen achtervolgde vanwege de ontrouw waaraan zij zich jegens u schuldig maakten.*

7a- De bestraffing van Israël was verschrikkelijk, er vielen veel doden en alleen de overlevenden hadden de kans om naar Babylon te worden gedeporteerd en van daaruit verspreid over de landen van het Chaldeeuwse rijk en het Perzische rijk dat hem opvolgde. De Joodse natie is in vreemde landen opgelost en toch zal God, volgens zijn belofte, de Joden spoedig herenigen op hun nationale grondgebied, het land van hun vaders. Wat een macht en macht heeft deze levende God! In zijn gebed drukt Daniël al het berouw uit dat deze mensen moeten tonen voordat ze naar hun heilige land terugkeren, maar alleen als God aan hun zijde staat.

Daniël bekent Joodse ontrouw, gestraft door God, maar welke straf voor christenen die hetzelfde doen? deportatie of de dood?

Daniël 9:8 *Heer, schande voor ons, voor onze koningen, voor onze vorsten en voor onze vaders, omdat wij tegen U gezondigd hebben.*

8a- Het verschrikkelijke woord, het woord “zonde” wordt aangehaald. Wie kan een einde maken aan de zonde die zo’n groot lijden veroorzaakt? Dit hoofdstuk zal het antwoord geven. Het is de moeite waard om een les te leren en te onthouden: Israël heeft geleden onder de gevolgen van de keuzes en het gedrag van de koningen, leiders en vaders die het land regeerden. Hier is dus een voorbeeld waarbij ongehoorzaamheid aan corrupte leiders kan worden aangemoedigd om in Gods zegen te blijven. Dit is de keuze die Daniël en zijn drie metgezellen hebben gemaakt en zij zijn ervoor gezegend.

Dan 9:9 *Met de Heer, onze God, zij barmhartigheid en vergeving, want wij zijn Hem ongehoorzaam geweest.*

10a- In een situatie van zonde blijft er slechts één hoop over; vertrouw op de goede, barmhartige God zodat hij vergeving schenkt. Het proces is eeuwigdurend; de Jood van de oude alliantie en de Christen van de nieuwe hebben dezelfde behoefte aan vergeving. Ook hier bereidt God een antwoord voor waarvoor Hij duur zal moeten betalen.

Daniël 9:10 *Wij hebben de stem van de HEER, onze God, niet gehoorzaamd en zijn wetten nageleefd die hij ons door zijn dienaren, de profeten, heeft voorgelegd.*

10a- Dit is ook het geval voor christenen in het jaar 2021.

Daniël 9:11 *Heel Israël heeft uw wet overtreden en zich afgewend van het horen van uw stem. Toen werden er vloeken en vervloekingen over ons uitgestort, die geschreven staan in de wet van Mozes, de dienaar van God, omdat we tegen God gezondigd hebben.*

11a- In de wet van Mozes waarschuwde God Israël inderdaad voor ongehoorzaamheid. Maar na hem werd de profeet Ezechiël, tijdgenoot van Daniël, dertien jaar na Daniël gedeporteerd, dat wil zeggen vijf jaar nadat koning Jojachin, de broer van Jojakim, die hij opvolgde, gevangen zat bij de rivier de Kebar, gelegen tussen de Tigris en de rivier de Tigris. Eufraat. Daar inspireerde God hem en liet hem boodschappen schrijven die we vandaag de dag in onze Bijbel vinden. En het is in Ezé.26 dat we een opeenvolging van straffen vinden waarvan het model geestelijk wordt toegepast, maar niet alleen, in de zeven bazuinen van de Apocalyps in Openbaring 8 en 9. Deze verrassende gelijkenis bevestigt dat God niet echt verandert. Zonden worden in het nieuwe verbond net zo gestraft als in het oude.

Daniël 9:12 *Hij heeft de woorden vervuld die hij tegen ons en tegen onze heersers die ons hebben geregeerd, heeft gesproken, en hij heeft een grote ramp over ons gebracht, zoals nog nooit onder de hele hemel is gebeurd: degene die in Jeruzalem aankwam.*

12a- God is niet verzwakt, hij vervult zijn aankondigingen om te zegenen of te vervloeken met dezelfde zorg, en de “ramp” die het volk van Daniël trof, is bedoeld om de naties te waarschuwen die deze dingen leren. Maar wat zien we? Ondanks de getuigenissen die in de Bijbel staan, wordt deze les nog steeds genegeerd, zelfs door degenen die hem lezen. Onthoud deze boodschap: God bereidt voor de Joden en na hen, voor de christenen, twee andere grote rampen voor die in de rest van het boek Daniël zullen worden geopenbaard.

Dan 9:13 *Zoals geschreven staat in de wet van Mozes: al deze rampspoed is over ons gekomen; en wij hebben niet tot de Heer, onze God, gebeden, noch hebben wij ons afgekeerd van onze ongerechtigheden, noch hebben wij acht geslagen op uw waarheid.*

13a- Minachting voor de dingen die God in de Bijbel heeft geschreven is ook eeuwigdurend. Anno 2021 maken christenen zich ook schuldig aan deze fout en geloven ze dat God hen niet zal tegenspreken. Ils ne se détournent pas non plus de leurs iniquités et ne sont pas davantage attentifs à se vérité biblique mais si importante pour notre temps de la fin, sa vérité prophétique révélée intensément et compréhensible, puisque les clés de la compréhension sont dans la Bible elle-même.

Dan 9:14 *De HEERE heeft over dit onheil gewaakt en het over ons gebracht; want de HEER, onze God, is rechtvaardig in alles wat hij heeft gedaan, maar wij hebben zijn stem niet gehoorzaamd.*

14a- Wat kan ik nog meer zeggen? In waarheid! Maar weet goed dat God een veel grotere ramp heeft voorbereid voor de huidige mensheid, en voor dezelfde zaak. Het zal komen, tussen 2021 en 2030, in de vorm van een nucleaire oorlog waarvan de goddelijke missie het is om een derde van de mensen te doden, volgens Openbaring 9:15.

Dan 9:15 *En nu, o Heer, onze God, die uw volk door uw machtige hand uit het land Egypte heeft geleid en uw naam heeft gemaakt zoals die vandaag is, wij hebben gezondigd en onrecht gedaan.*

15a- Daniël herinnert ons eraan waarom ongeloof door God verwerpelijk is. Op aarde getuigt het bestaan van het Joodse volk van dit buitengewone feit, dat te danken is aan een bovennatuurlijke kracht: de uittocht uit Egypte van het Hebreeuwse volk. Hun hele verhaal is gebaseerd op dit wonderbaarlijke feit. We hebben niet de kans om getuige te zijn van deze uittocht, maar niemand kan ontkennen dat de nakomelingen van deze ervaring vandaag de dag nog steeds onder ons zijn. En om dit bestaan beter te kunnen exploiteren, heeft God deze mensen tijdens de Tweede Wereldoorlog overgeleverd aan de nazi-haat. De aandacht van de mensheid werd dus gericht op de overlevenden die in 1948 hun hervestiging kregen op de grond van hun oude thuisland dat sinds 70 verloren was gegaan. God liet alleen de woorden van hun vaders op hun hoofd vallen die tegen de Romeinse gouverneur Pontius Pilatus over Jezus hadden gezegd, om zijn dood te verkrijgen, citeer ik “moge zijn bloed op ons en op onze kinderen

vallen”. God antwoordde hen naar de letter. Maar christenen van alle denominaties hebben deze goddelijke les op schandelijke wijze genegeerd, en we kunnen begrijpen waarom, aangezien ze allemaal hun vloek delen. De joden weigerden de Messias, maar de christenen verachtten zijn wetten. Gods veroordeling van beide is daarom volkomen gerechtvaardigd.

Dan 9:16 *Heer, laat uw toorn en woede zich, overeenkomstig uw grote barmhartigheid, afwenden van uw stad Jeruzalem, van uw heilige berg; want vanwege onze zonden en de ongerechtigheden van onze vaders zijn Jeruzalem en uw volk een smaad voor allen om ons heen.*

16a- Daniël neemt hier een argument op dat Mozes aan God had voorgelegd: wat zullen de mensen die getuige zijn van de straf van zijn volk zeggen? God is zich bewust van het probleem, aangezien hij zelf over de Joden verklaart, bij monde van Paulus in Rom.2:24: *Want de naam van God wordt vanwege u gelasterd onder de heidenen, zoals geschreven staat* . Hij zinspeelt op de tekst van Eze.16:27: *En zie, ik heb mijn hand tegen u uitgestrekt, ik heb het deel dat ik u heb aangewezen verminderd, ik heb u overgeleverd aan de wil van uw vijanden, de dochters van de Filistijnen, die zich schaamden voor uw misdadige gedrag* . In zijn medeleven moet Daniël nog veel leren over Gods oordeel over zijn stad Jeruzalem. Maar als hij zegt: ‘ *Jeruzalem en uw volk zijn een smaad voor allen om ons heen* ’, heeft hij geen ongelijk, want als de straf van Israël bij de heidenen een heilzame angst en een verlangen had voortgebracht om deze ware God te dienen, zou de straf hebben geleid tot een heilzame angst en een verlangen om deze ware God te dienen. echte interesse gehad. maar deze droevige ervaring wierp weinig vruchten af, niet onbelangrijk, omdat we het te danken hebben aan de bekering van koning Nebukadnezar en koning Darius de Meder.

Dan 9:17 *Nu dan, o onze God, hoor het gebed en de smekingen van uw dienaar, en laat ter wille van de Heer uw aangezicht stralen over uw verlaten heiligdom.*

17a- Wat Daniël vraagt, zal worden ingewilligd, maar niet omdat God van hem houdt, maar eenvoudigweg omdat deze terugkeer naar Israël en de herbouw van de tempel tot zijn project behoren. Daniël is zich er echter niet van bewust dat de tempel, die feitelijk herbouwd zal worden, in 70 opnieuw door de Romeinen zal worden verwoest. Dit is de reden waarom de informatie die hij in dit hoofdstuk 9 zal ontvangen hem zal genezen van het joodse belang dat hij nog steeds hecht aan de stenen tempel die in Jeruzalem is gebouwd; de tempel van het vlees van Christus zal hem spoedig ijdel maken, en om deze reden zal hij in 70 jaar opnieuw door de Romeinse legers worden verwoest.

Dan 9:18 *Mijn God, luister en luister! Open je ogen en kijk naar onze ruïnes, kijk naar de stad waarover jouw naam wordt aangeropen! Want het is niet vanwege onze gerechtigheid dat wij onze smeekbeden aan u aanbieden, maar vanwege uw grote barmhartigheden.*

18a- Het is waar dat God Jeruzalem had uitgekozen om er de plaats van te maken die geheiligd werd door zijn glorieuze aanwezigheid. Maar de plaats is alleen heilig als God daar staat, en sinds het jaar 586 was dit niet langer het geval. En integendeel: de ruïnes van Jeruzalem en zijn tempel getuigden van de onpartijdigheid van zijn gerechtigheid. Deze les was nodig voor de mens om naar de ware God te kijken als een levend wezen dat ziet, oordeelt en reageert in

tegenstelling tot de afgodische heidense goden die zich alleen maar verhouden tot de slechte engelen van het duivelskamp. De getrouwe mens dient God, maar de ontrouwe mens gebruikt God om zichzelf religieuze legitimiteit te geven tegenover de mensen om hem heen. Het *mededogen* van God waarop Daniël een beroep doet, is reëel en hij zal daar binnenkort het mooiste bewijs van geven, in Jezus Christus.

Dan 9:19 *Heer, luister! Heer, vergeef! Heer, let op! Handel en stel niet uit, uit liefde voor U, o mijn God! Want uw naam wordt uitgeroepen over uw stad en over uw volk.*

19a- De hoge leeftijd van Daniël rechtvaardigt zijn volharding omdat, net als Mozes, het zijn meest dierbare persoonlijke verlangen is om deze terugkeer naar zijn “heilige” land te kunnen ervaren. Hij wil getuige zijn van de herbouw van de heilige tempel, die opnieuw eer zal brengen aan God en Israël.

Daniël 9:20 *En toch sprak en bad ik en beled mijn zonde en de zonde van mijn volk Israël, en bracht mijn smeekbeden aan de HEERE, mijn God, voor de heilige berg van mijn God;*

20a- Het is niet verrassend dat God van Daniël houdt; het is een voorbeeld van nederigheid dat hem betovert en voldoet aan het criterium van heiligheid dat hij eist. Ieder mens is feilbaar zolang hij in een lichaam van vlees leeft, en Daniël is daarop geen uitzondering. Hij belijdt zijn zonden, zich bewust van zijn extreme zwakte, zoals wij allemaal moeten doen. Maar zijn persoonlijke geestelijke kwaliteit kan de zonde van de mensen niet bedekken, omdat hij slechts een mens is en zelf onvolmaakt. De oplossing zal van God komen in Jezus Christus.

Dan 9:21 *Ik was nog steeds aan het bidden, toen de man Gabriël, die ik eerder in een visioen had gezien, op mij af kwam vliegen tijdens het avondoffer.*

21a- De door God gekozen tijd voor het bezoek van Gabriël is die van het avondoffer, dat wil zeggen dat van het *eeuwige offer* van een *lam dat 's avonds en 's morgens* het toekomstige vrijwillige offer van het volkomen heilige en onschuldige lichaam van Jezus Christus profeteert. Hij zal gekruisigd sterven om te boeten voor de zonden van zijn enige uitverkorenen, die zijn enige ware volk vormen. De link met de openbaring die hieronder aan Daniël zal worden gegeven, is daarmee gelegd.

Einde van het gebed: Gods antwoord

Daniël 9:22 *Hij heeft het mij geleerd en met mij gesproken. Hij zei tegen mij: Daniel, ik ben nu gekomen om je begrip te openen.*

22a- De uitdrukking “open uw inlichtingen” betekent dat de inlichtingen tot dan toe gesloten waren. De engel spreekt over het onderwerp van Gods verlossingsplan dat verborgen werd gehouden tot de tijd van zijn ontmoeting met Gods uitverkoren profeet.

Dan 9:23 *Toen u begon te bidden, ging het woord uit en ik ben gekomen om het u te vertellen; want jij bent geliefd. Schenk aandacht aan het woord en begrijp de visie!*

23a- *Toen je begon te bidden, kwam het woord eruit*

De God des hemels had alles georganiseerd, het moment van de ontmoeting op het uur van de eeuwige en de engel Gabriël duidt Christus aan met

“het Woord” zoals Johannes zal doen aan het begin van zijn Evangelie: het woord is vlees geworden . De engel komt om hem “het Woord” aan te kondigen, wat betekent dat hij hem de komst van Christus komt aankondigen, zoals geprofeteerd door Mozes volgens Deut.18:15 tot 19: De Heer, uw God, zal u uit uw midden opwekken , 'onder je broers, **een profeet zoals ik: je zult naar hem luisteren!** Zo zal hij gehoor geven aan het verzoek dat u op de dag van de bijeenkomst op de Horeb aan de HEER, uw God, hebt gedaan, toen u zei: Laat mij de stem van de HEER, mijn God, niet meer horen en laat mij dit grote vuur niet meer zien. om niet te sterven. De HEER zei tegen mij: Wat ze hebben gezegd is goed. **Ik zal voor hen opstaan uit hun broeders een profeet als jij , ik zal mijn woorden in zijn mond leggen, en hij zal tot hen spreken wat ik hem ook gebied . En als iemand niet luistert naar mijn woorden die hij in mijn naam spreekt, zal ik hem ter verantwoording roepen . Maar de profeet die het lef heeft om in mijn naam een woord te spreken dat ik hem niet heb opgedragen te spreken, of die in de naam van andere goden spreekt, die profeet zal met de dood worden gestraft.**

Deze tekst is van fundamenteel belang voor het begrijpen van de schuld van de Joden in hun weigering van de Messias Jezus, omdat hij voldeed aan alle criteria die over zijn komst waren geprofeteerd. Onder de mensen genomen en het goddelijke woord overbrengend, beantwoordde Jezus aan deze beschrijving en de wonderen die hij verrichtte, getuigden van goddelijke actie.

23b- *want je bent een geliefde*

Waarom houdt God van Daniël? Simpelweg omdat Daniel van hem houdt. Liefde is de reden waarom God leven schiep voor vrije schepselen die voor Hem stonden. Het is zijn behoefte aan liefde die de zeer hoge prijs rechtvaardigt die hij zal moeten betalen om die van enkele van zijn menselijke aardse schepselen te verkrijgen. En tegen de prijs van zijn dood, die hij zal moeten betalen, zullen degenen die hij zal selecteren zijn eeuwige metgezellen worden.

23c- *Schenk aandacht aan het woord en begrijp de visie!*

Welk woord is het, het woord van de engel of het goddelijke ‘Woord’ verborgen in Christus? Wat zeker is, is dat beide mogelijk en complementair zijn, omdat de visie betrekking zal hebben op “het Woord” dat in het vlees zal komen in Jezus Christus. Het begrijpen van de boodschap is daarom van het grootste belang.

De 70-wekenprophetie

Dan 9:24 *Zeventig weken zijn vastgesteld voor uw volk en voor uw heilige stad, om overtredingen te stoppen en een einde te maken aan zonden, om ongerechtigheid te verzoenen en eeuwige gerechtigheid te brengen, om het visioen en de profeet te verzegelen, en om te zalven het Heilige der Heiligen.*

24a- *Zeventig weken zijn afgesneden van uw volk en van uw heilige stad*

Het Hebreeuwse werkwoord “hatac” betekent in de eerste betekenis snijden of snijden ; en alleen figuurlijk: ‘vaststellen of repareren’. Ik behoud de eerste betekenis, omdat deze betekenis geeft aan deze handeling van Abraham die zijn verbond met God concretiseert door middel van een offer, in Gen.15:10: *Abram nam al deze dieren, sneed ze doormidden en legde elk stuk één stuk naar voren. de andere; maar hij deelde de vogels niet . Deze ritus illustreerde de*

alliantie tussen God en zijn dienaar. Dit is de reden waarom dit werkwoord 'snijden' zijn volledige betekenis zal krijgen in 'de alliantie die een week lang met velen is gesloten' in vers 27. Deze 'velen' zijn de nationale Joden, voor wier voordeel, het voordeel van het geloof in de gekruisigde Christus, als eerste gepresenteerd. Het tweede belang van deze werkwoordsverlaging is dat de 70 jaarweken van dit hoofdstuk 9 worden geknipt op de "2300 avond-ochtend" van Dan.8:14. En uit deze chronologie komt een les naar voren die het christelijk geloof vóór het joodse geloof plaatst. Op deze manier leert God ons dat Hij in Jezus Christus zijn leven geeft om het aan te bieden als verlossing voor iedere gelovige die zijn verlossing in de hele mensheid waardig is. Het oude verbond moest verdwijnen toen Jezus zijn bloed vergoot om zijn nieuwe verbond met de uitverkorenen van de hele aarde te verbreken.

Het boek Daniël heeft tot doel deze universele verlossing te onderwijzen door ons de bekeringen van Daniëls hedendaagse koningen voor te stellen; Nebukadnezar, Darius de Meder en Cyrus de Pers.

De boodschap is een plechtige waarschuwing die het Joodse volk en hun heilige stad Jeruzalem, aan wie een deadline van 70 weken is gesteld, bedreigt. Ook hier geeft de code van Ezé.4:5-6 één dag voor één jaar, de duur vertegenwoordigt in totaal 490 jaar. Daniël moet moeite hebben met het begrijpen van de betekenis van een bedreiging tegen zijn stad, die al in puin ligt.

24b – *om overtredingen te stoppen en een einde te maken aan zonden*

Stel je voor wat er door Daniëls hoofd ging toen hij deze dingen hoorde toen hij zojuist God had aangeroepen in gebed om vergeving van zijn zonden en de zonden van zijn volk. Hij zal snel begrijpen wat het is. Maar wij begrijpen zelf goed wat de goddelijke eis is die wordt uitgedrukt. God wil van zijn uitverkorenen verkrijgen dat Hij redt, dat zij niet langer zondigen, dat zij een einde maken aan hun overtredingen van zijn wetten en zo een einde maken aan de zonden, in overeenstemming met wat door de apostel Johannes zal worden geschreven in 1 Johannes 3: 4: *Wie zondigt, overtreedt de wet, en zonde is een overtreding van de wet* . Dit doel is gericht op mannen die hun slechte natuur moeten bestrijden om niet langer te zondigen.

24c – *om ongerechtigheid te verzoenen en eeuwige gerechtigheid te brengen*

Voor de Jood Daniël roept deze boodschap het ritueel van de "Grote Verzoendag" op, een jaarlijks feest waarbij we de verwijdering van zonden vieren door het offeren van een geit. Dit typische symbool van zonde vertegenwoordigde Griekenland in Dan.8 en de aanwezigheid ervan plaatste de profetie in de geestelijke sfeer van deze 'verzoendag'. Maar hoe kan de dood van een geit zonden wegnemen als de dood van andere dieren die het hele jaar door zijn geofferd er niet in is geslaagd deze zonden weg te nemen? Het antwoord op dit dilemma wordt gegeven in Hebr.10:3 tot 7: *Maar de gedachtenis aan de zonden wordt ieder jaar vernieuwd door deze offers; want het is onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneemt* . Daarom zei Christus, toen hij de wereld binnenkwam: *Offer en offerande wilt u niet, maar u hebt een lichaam voor mij gevormd* ; *Je hebt geen brandoffers of offers voor de zonde aanvaard. Toen zei ik: Zie, ik kom (in de boekrol wordt over mij gesproken) om te doen: O God, uw wil* . De uitleg die de apostel Paulus geeft is heel duidelijk en logisch.

Hieruit volgt dat God voor zichzelf, in Jezus Christus, het verzoeningswerk heeft gereserveerd voor de zonden die door de engel Gabriël aan Daniël waren aangekondigd. Maar waar was Jezus Christus in deze rite van de “Grote Verzoendag”? Zijn volmaakte persoonlijke onschuld, die hem symbolisch tot het paaslam van God maakte dat de zonden van de wereld wegneemt, zorgde voor de zonden van zijn uitverkorenen, gesymboliseerd door de bok van het verzoeningsritueel. Het lam werd door de geit verborgen zodat het lam stierf voor de geit die hij had verzorgd. Door zijn dood aan het kruis te aanvaarden als verzoening voor de zonden van zijn uitverkorenen, zonden waarvoor hij verantwoordelijk was, gaf God hen in Christus het mooiste bewijs van zijn liefde voor hen.

24d- *en breng eeuwige gerechtigheid*

Dit is het gelukkige gevolg van de dood van de redder Messias. Deze gerechtigheid die de mens sinds Adam niet kon voortbrengen, wordt aan de uitverkorenen toegerekend, zodat door hun geloof in deze demonstratie van goddelijke liefde, door zuivere genade, de volmaakte gerechtigheid van Jezus Christus aan hen kan worden toegerekend, aanvankelijk tot aan de strijd . van geloof overwint de zonde. En wanneer dit geheel verdwijnt, wordt gezegd dat de gerechtigheid van Christus is verleend. De student wordt als zijn Meester. Het is op deze leerstellige grondslagen dat het geloof van de apostelen van Jezus werd gebouwd. Voordat de tijd en duistere machten hen transformeren, waardoor het smalle pad dat door Jezus Christus werd onderwezen, wordt verbreed. Deze **gerechtigheid** zal alleen **eeuwig zijn** voor de getrouwe uitverkorenen, zij die luisteren naar en gehoor geven aan Gods rechtvaardige eisen.

24e: *om het visioen en de profeet te verzegelen*

Of, zodat het visioen wordt vervuld door de verschijning van de aangekondigde profeet. Het werkwoord verzegelen verwijst naar het zegel van God, dat aldus aan de profetie en aan de profeet die zichzelf een volledige en onbetwistbare goddelijke autoriteit en legitimiteit zal presenteren, geeft. Het werk dat op het punt staat te worden volbracht, wordt bezegeld met zijn goddelijke koninklijke zegel. Het symbolische getal van dit zegel is “zeven: 7”. Het duidt ook de volheid aan die de aard van de schepper God en die van zijn Geest kenmerkt. De basis van deze keuze is de opbouw van zijn project over zeventuizend jaar. Daarom verdeelde hij de tijd in weken van zeven dagen, net als de zeventuizend jaar. De profetie van de 70 weken geeft dus een rol aan het getal (7), het zegel van de levende God in Op.7. De volgende verzen zullen het belang van dit getal “7” bevestigen.

24f- *en om het Heilige der Heiligen te zalven*

Dit is de zalving van de Heilige Geest die Jezus zal ontvangen op het moment van zijn doop. Maar laten we ons niet vergissen: de duif die vanuit de hemel op hem landde had maar één doel: Johannes ervan overtuigen dat Jezus inderdaad de aangekondigde Messias was; de hemel getuigt van hem. Op aarde was Jezus altijd de Christus en in de vorm van geselecteerde vragen die aan de priesters werden gesteld, is zijn onderwijs in de synagoge op 12-jarige leeftijd hiervan het bewijs. Voor zijn volk, onder wie hij geboren en getogen was, zou zijn officiële missie beginnen bij zijn doop in de herfst van het jaar 26 en zou hij zijn

leven opgeven in de lente van het jaar 30. De titel Heilige der Heiligen duidt op met waardigheid omdat hij in de vorm van vlees de levende God belichaamt die de Hebreëen in de tijd van Mozes angst aanjaagde. Maar het levende Heilige der Heiligen had een materieel symbool op aarde; de meest heilige plaats of heiligdom van de tempel in Jeruzalem. Het was een symbool van de hemel, deze voor de mensheid ontoegankelijke dimensie waar God en zijn engelen staan. Zetel van goddelijk oordeel en plaats van zijn troon. God als Rechter wachtte op het bloed van Christus om de vergeving van de zonden van de uitverkorenen te bekrachtigen die waren geselecteerd gedurende de zes millennia die voor deze selectie waren vastgesteld. De dood van Jezus vervulde aldus het ultieme ‘verzoeningsfeest’. Er is vergeving verkregen en de oude, door God goedgekeurde offers zijn allemaal gevalideerd. De zalving van het Heilige der Heiligen gebeurde op de Grote Verzoendag door het bloed te sprenkelen van de geit die op het verzoendeksel was gedood, een altaar dat boven de ark was geplaatst en dat de overtreden geboden van God bevatte. Voor deze actie kreeg de hogepriester eenmaal per jaar toestemming om voorbij de sluier van afscheiding door te dringen tot in het heilige der heiligen. Zo bracht Jezus na zijn opstanding de verzoening van zijn bloed naar de hemel om heerschappij te ontvangen, de legitimiteit om zijn uitverkorenen te redden door de toerekening van zijn gerechtigheid en het recht om onberouwvolle zondaars te veroordelen, inclusief kwade engelen en hun leider Satan, de duivel. . Het Heilige der Heiligen, dat ook de hemel aanduidt, het bloed dat Jezus op aarde heeft vergoten, zal hem in staat stellen, in Michaël, de duivel en zijn demonen uit de hemel te werpen, iets wat in Openbaring 12:9 wordt geopenbaard. De fout van het Joodse religieuze volk was dus dat zij het profetische karakter van de jaarlijkse “Verzoendag” niet begrepen. Ze geloofden ten onrechte dat het dierenbloed dat tijdens deze viering werd aangeboden, de betekenis van een ander dier dat in de loop van het jaar werd vergoten, kon bevestigen. Door de mens gemaakt naar het beeld van God; het dier dat door het leven op aarde wordt voortgebracht, hoe kunnen we de gelijkheid van waarde voor de twee soorten rechtvaardigen?

Omdat Hij God was, was Jezus Christus zelf de olie van de zalving als de Heilige Geest, en door naar de hemel op te stijgen brengt Hij de zalving van zijn legitimiteit die hij op aarde heeft verworven met zich mee.

De sleutel tot berekeningen

Dan 9:25 *Weet daarom en begrijp! Vanaf het moment dat het woord verklaarde dat Jeruzalem herbouwd zou worden voor de Gezalfde, voor de Leider, zeven weken en zestig en twee weken geleden, zullen de plaatsen en de sloten hersteld worden, maar in moeilijke tijden.*

25a- *Weet dit dan, en begrijp het!*

De engel heeft gelijk als hij Daniël onder de aandacht brengt, omdat hij gegevens behandelt die een grote spirituele en intellectuele concentratie vereisen; omdat er berekeningen moeten worden gemaakt.

25b- ***Vanaf het moment*** *waarop het woord aankondigde dat Jeruzalem zal worden herbouwd tot de Gezalfde, tot de Leider*

Alleen al dit deel van het vers is van het allergrootste belang, omdat het het doel van het visioen samenvat. **God geeft zijn volk dat op hun Messias wacht de middelen om te weten in welk jaar hij zich aan hen zal presenteren** . En dit moment waarop het woord aankondigde dat Jeruzalem zal worden herbouwd, moet worden bepaald in overeenstemming met de duur van de geprofeteerde 490 jaar. Voor dit wederopbouwdecreet vinden we in het boek Ezra drie mogelijke decreten, achtereenvolgens uitgevaardigd door drie Perzische koningen: Cyrus, Darius en Artaxerxes. Het blijkt dat het decreet dat in 458 werd vastgesteld, het hoogtepunt van de 490 jaar in het jaar 26 van onze jaartelling mogelijk maakt. Het zal daarom dit decreet van Artaxerxes zijn dat moet worden gehandhaafd, rekening houdend met het seizoen waarin het is geschreven: lente volgens Esd.7:9: *hij verliet Babylon op de eerste dag van de eerste maand en kwam in Jeruzalem aan op de eerste dag van de vijfde maand, terwijl de goede hand van zijn God op hem rustte* . Het jaar van het besluit van de koning wordt gegeven in Ezra.7:7: *Veel van de kinderen van Israël, priesters en Levieten, zangers, deurwachters en Nethinieten, kwamen ook naar Jeruzalem in het zevende jaar van koning Artaxerxes* .

Omdat het decreet een lente is, richt de Geest zich voor zijn profetie op het Pasen van de lente waar Jezus Christus gekruisigd stierf. De berekeningen zullen ons naar dit doel leiden.

25c- *zeven weken en tweeënzestig weken geleden worden de plaatsen en de sloten hersteld, maar in moeilijke tijden.*

We hebben in eerste instantie 70 weken. De engel roept 69 weken op; 7 + 62. De eerste 7 weken culminerend in de tijd van herstel van Jeruzalem en de tempel, in ongelukkige tijden omdat de Joden werken onder de permanente tegenspoed van de Arabieren die zich kwamen vestigen in het gebied dat vrijkwam door hun deportatie. Dit vers uit Neh.4:17 beschrijft de situatie goed: *Degenen die de muur bouwden, en degenen die de lasten droegen of laadden, werkten met de ene hand en hielden een wapen in de andere* . Dit is een detail dat wordt gespecificeerd, maar het belangrijkste wordt in de 70^e week geteld.

De 70^e week

Daniël 9:26 *En na die tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden afgesneden, en hij zal ~~geen opvolger hebben~~, niets voor hem. Het volk van een heerser die komt, zal de stad en het heilige ~~heilighdom vernietigen~~, en hun einde zal komen als door een overstroming; Er wordt besloten dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog.*

26a- *Na de tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden afgesneden*

Deze 62 weken worden voorafgegaan door 7 weken , wat betekent dat de echte boodschap is dat “na de 69 weken” *een gezalfde zal worden afgesneden* , maar niet zomaar een gezalfde, degene die aldus wordt aangekondigd belichaamt zelf de goddelijke zalving. Met behulp van de formule “ *a gezalfd* ”, bereidt God het Joodse volk voor op hun ontmoeting met een gewoon ogende man, ver van goddelijke beperkingen. In overeenstemming met zijn gelijkenis van de wijnbouwers presenteert de Mensenzoon, zoon van de Meester van de wijngaard, zichzelf aan de wijnbouwers nadat hij zijn boodschappers heeft gestuurd die hem

voorgingen en die zij slecht behandelden. Vanuit menselijk perspectief is Jezus slechts *een gezalfde* die zichzelf na andere gezalfden presenteert.

De engel zei “ *na* ” de totale duur van 69 weken en duidde daarmee de ^{70e} ^{aan} . Zo leiden de gegevens van de engel ons stap voor stap naar het voorjaarspascha van het jaar 30, dat in het midden van deze 70e ^{week} van dagjaren zal plaatsvinden .

26b- *en hij zal ~~geen opvolger~~ voor hem hebben*

Deze vertaling is des te onwettiger omdat de auteur, L.Segond, in de kantlijn specificceert dat de letterlijke vertaling is: ***niemand voor hem*** . En voor mij past de letterlijke vertaling perfect bij mij, omdat er staat wat er werkelijk gebeurde op het uur van zijn kruisiging. De Bijbel getuigt dat de apostelen zelf niet meer geloofden dat Jezus de verwachte Messias was, omdat zij, net als de rest van het Joodse volk, wachtten op een krijgersmessias die de Romeinen het land uit zou gooien.

26c- *Het volk van een leider die zal komen, zal de stad en de heiligheid van ~~het heiligdom~~ vernietigen*

Dit vormt Gods antwoord op het waargenomen joodse nationale ongeloof: *niemand voor hem* . De verontwaardiging tegen God zal definitief betaald worden door de verwoesting van Jeruzalem en zijn valse *heiligheid* ; omdat er sinds het jaar 30 geen *heiligheid* meer is op Joodse bodem; het heiligdom is niet langer één. Voor deze actie gebruikte God de Romeinen, degenen door wie de joodse religieuze leiders de Messias hadden laten kruisigen, omdat ze dit zelf niet durfden en niet konden doen, terwijl ze zonder hen wisten dat ze de diaken Stefanus “drie jaar en zes maanden” moesten stenigen. " later.

26d- *en het einde ervan zal komen als een vloed*

Het was daarom in 70 dat Jeruzalem, na een aantal jaren van Romeinse belegering, in hun handen viel, en vervuld van vernietigende haat, bezielde door goddelijke vurigheid, verwoestten zij verwoed, zoals aangekondigd, de stad en de heiligheid die er niet meer was, *totdat* er werd *niet langer de ene steen op de andere gelaten*, zoals Jezus vóór zijn dood had aangekondigd in Mat.24:2: *Maar hij zei tegen hen: Zien jullie dit allemaal? Echt, ik zeg je: er zal hier geen steen op de andere blijven die niet zal worden afgebroken* .

26e - *er wordt besloten dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog*

In Mat.24:6 zei Jezus: *Je zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen: zorg ervoor dat je niet verontrust wordt, want deze dingen moeten gebeuren. Maar dat zal nog niet het einde zijn*. Na de Romeinen gingen de oorlogen door gedurende de tweeduizend jaar van het christelijke tijdperk en de lange tijd van vrede die we sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog hebben genoten is uitzonderlijk, maar geprogrammeerd door God. De mensheid kan zo de vruchten van haar perversie voortbrengen tot het einde van haar fantasieën, voordat ze daar dodelijk de prijs voor moet betalen.

Wanneer we het echter over de Romeinen hebben, moeten we echter niet vergeten dat hun pauselijke opvolging de werken van de heidense ‘ *vernietiger of verwoester* ’ zal verlengen, en ook daar tot het einde van de oorlog die tegen de uitverkorenen van Christus God wordt gevoerd.

Daniël 9:27 *Hij zal met velen een sterk verbond sluiten, een week lang , en een halve week lang zal hij de offers en het graanoffer doen ophouden; En [er zullen] op de vleugel van de gruwelen van verwoesting zijn en zelfs tot uitroeiing (of totale vernietiging), en het zal worden verbroken, [volgens] wat is verordend, op de verlaten [aarde] .*

27a- Hij zal **een week lang met velen een sterke alliantie sluiten**

De Geest profeteert de oprichting van het nieuwe *verbond* ; het is *solide* omdat het de basis wordt van de verlossing die tot het einde van de wereld wordt aangeboden. Onder de term velen richt God zich op Joodse onderdanen, zijn apostelen en zijn eerste Joodse discipelen die zijn *verbond* zullen aangaan gedurende de laatste **zeven jaar** van de deadline die aan de Joodse natie is gegeven om de gekruisigde Messias officieel te aanvaarden of te verwerpen. Het is dit verbond dat in vers 24 wordt “ *verbroken* ” *tussen God en de berouwvolle Joodse zondaars*. In de herfst van 33 zal het einde van deze laatste week worden gemarkeerd door deze andere onrechtvaardige en verfoeilijke daad, vertegenwoordigd door de steniging van Stefanus, de nieuwe diaken. Zijn enige fout was dat hij de Joden waarheden vertelde die zij niet konden verdragen, terwijl Jezus zijn woorden in zijn mond legde. Toen Jezus zag dat een volgeling van zijn zaak werd vermoord, legde hij de officiële nationale weigering van zijn voorspraak vast. Vanaf de herfst van het jaar 33 voedden de Joodse rebellen de Romeinse woede aan, die in het jaar 70 van een blok over Jeruzalem werd ontdaan.

27b- *en gedurende de halve week zal hij het offer en het offer doen ophouden*

Dit moment in het midden of *de helft van de week* is lente 30, het doelwit van de profetie van de 70 weken. Dit is het moment waarop alle acties die in vers 24 worden genoemd, worden volbracht: **het einde van de zonde, de verzoening ervan, de komst van de profeet die het visioen vervult door zijn eeuwige gerechtigheid te vestigen en de zalving van de opgestane Christus die naar de hemel opstijgt, zegevierend en Almachtig**. De verzoenende dood van de Messias wordt hier genoemd onder het aspect van een consequentie die deze met zich meebrengt: de definitieve stopzetting van de dierenoffers *en offers* die 's avonds en 's ochtends in de Joodse tempel worden gebracht, maar ook van 's morgens tot 's avonds, voor de zonden van het volk. De dood van Jezus Christus maakt de dierlijke symbolen die hem in het oude verbond voorafschaduwden overbodig, en dit is de essentiële verandering die door zijn offer teweeg wordt gebracht. Het scheuren van het voorhangsel van de tempel, dat God uitvoert op het moment dat Jezus overlijdt, bevestigt de definitieve stopzetting van aardse religieuze rituelen, en de verwoesting van de tempel, in 70, versterkt deze bevestiging. Op hun beurt moesten de jaarlijkse Joodse feesten, die allemaal profetisch waren voor zijn komst, verdwijnen; maar in geen geval de praktijk van de wekelijkse sabbat, die in deze dood zijn ware betekenis krijgt: het profeteert de hemelse rust van het zevende millennium die Jezus Christus door zijn overwinning verkrijgt voor God en zijn ware uitverkorenen, aan wie hij zijn volmaakte macht toeschrijft. eeuwige gerechtigheid aangehaald in vers 24.

Het begin van deze “ *week* ” van dagen-jaren vindt plaats in de herfst van 26 jaar met de doop van Jezus, die gedoopt werd door Johannes de Doper.

27c- *En [er zullen] op de vleugel van de gruwelen van verwoesting zijn*

Sorry, maar dit deel van het vers is slecht vertaald in de L.Segond-versie omdat het verkeerd werd geïnterpreteerd. Rekening houdend met de openbaringen uit de Apocalyps van Johannes, presenteer ik mijn vertaling van de Hebreeuwse tekst, die door andere vertalingen wordt bevestigd. De zinsnede “ *op de vleugel* ”, symbool van hemels karakter en heerschappij, suggereert een religieuze verantwoordelijkheid die rechtstreeks gericht is tegen het pauselijke Rome, dat “ *opkomt* ” in Dan.8:10-11, en zijn religieuze bondgenoten van de laatste dagen. *Adelaarsvleugels* symboliseren de hoogste verhevenheid van de keizerlijke titel, bijvoorbeeld *de leeuw met adelaarsvleugels* die koning Nebukadnezar betreft, of van God zelf, die zijn Hebreeuwse volk dat hij uit de Egyptische slavernij bevrijdde, op *adelaarsvleugels* droeg. Alle rijken hebben dit symbool van de adelaar overgenomen, inclusief, in 1806, Napoleon 1e wat werd bevestigd door Apo.8:13, daarna de Pruisische en Duitse keizers, waarvan de laatste dictator A.Hitler was. Maar sindsdien heeft de VS ook deze imperiale adelaar op de dollar van zijn nationale munt: de dollar.

Bij het verlaten van het vorige onderwerp keert de Geest terug om zich op zijn favoriete vijand te richten: Rome. Na de aardse missie van Jezus Christus is de beoogde actor van de *gruwelen die de* uiteindelijke verwoesting van de aarde veroorzaken inderdaad Rome, wiens heidense imperiale fase zojuist Jeruzalem in 70 in vers 26 heeft verwoest. En de actie van het begaan van ‘ *gruwelen der verwoesting* ’ zal gaan door in de tijd tot het einde van de wereld. De *gruwelen*, in het meervoud, zijn daarom in de eerste plaats toe te schrijven aan het keizerlijke Rome, dat de uitverkoren gelovigen zal vervolgen door hen in spectaculaire “stadia” ter dood te brengen om het bloeddorstige Romeinse volk te vermaken, iets wat in 313 zal ophouden. de *gruwel* komt daarna en bestaat uit het beëindigen van de praktijk van de zevendedagssabbat, 7 maart 321; deze actie is nog steeds toe te schrijven aan het Romeinse Rijk en zijn keizerlijke leider Constantijn¹. Met hem kwam het Romeinse Rijk onder de heerschappij van de Byzantijnse keizers. In 538^{pleegde} keizer Justinianus I op zijn beurt nog een *gruwel* door op zijn Romeinse zetel het pauselijke regime van Vigilius I te vestigen en deze verlenging van de *gruwelen* tot het einde van de wereld moet dan worden toegeschreven aan deze fase van de pauselijke wet die God heeft ingevoerd. opgezegd sinds Dan.7. We herinneren ons dat de naam “ *kleine hoorn* ” de twee dominante fasen van Rome in Dan.7 en Dan.8 aanduidt. God ziet in deze twee opeenvolgende fasen slechts de continuïteit van hetzelfde afschuwelijke werk.

De studie van de voorgaande hoofdstukken heeft ons in staat gesteld de verschillende soorten *gruwelen* te identificeren die dit vers hem toeschrijft.

27d- *en tot een uitroeiing (of volledige vernietiging) en het zal worden verbroken*, [volgens] *wat is verordend, in het verlaten [land]*.

‘ *Ze zal gebroken zijn* [volgens] *dat wat is verordend* ’ en geopenbaard in Dan.7:9-10 en Dan.8:25: *Vanwege zijn voorspoed en het succes van zijn listen zal hij arrogantie in zijn hart hebben, hij zal veel doen mannen die vreedzaam leefden zullen omkomen, en hij zal in opstand komen tegen de opperhoofden; maar het zal gebroken worden, zonder de inspanning van enige hand.*

De Hebreeuwse tekst biedt deze goddelijke gedachte anders dan de huidige vertalingen.

Deze nuance is gebaseerd op Gods project om de schuld van de mens te leggen op de planeet Aarde waarop zij leven; wat Openbaring 20 ons leert. Laten we het feit opmerken dat het valse christelijke geloof dit goddelijke project negeert, dat zal bestaan uit het uitroeien van mensen van de aardbodem, bij de glorieuze wederkomst van Christus. Terwijl ze de openbaringen uit Openbaring 20 negeren, wachten ze tevergeefs op de vestiging van Christus' koninkrijk op aarde. Volledige vernietiging van het oppervlak is hier en in Rev.20 echter gepland. De terugkeer in heerlijkheid van de zegevierende Christus in al zijn goddelijkheid zal de aarde haar chaotische verschijning teruggeven vanaf het begin van haar geschiedenis beschreven in Genesis 1. Gigantische aardbevingen zullen haar doen schudden en zij zal onder de naam afgrond terugkeren naar haar chaotische staat “vormloos” . en *leeg*”, “tohu wa bohu”, initiaal. Er zal geen levende man meer op haar achterblijven, maar zij zal de *gevangenis van de duivel zijn die duizend jaar lang op haar wordt geïsoleerd, tot het uur van zijn dood.*

In deze fase van het onderzoek moet ik aanvullende informatie verstrekken over in de eerste plaats de “70e ^{week}” die zojuist is onderzocht. De vervulling ervan in profetische dagen-jaren gaat gepaard met een letterlijke vervulling. Omdat we dankzij het getuigenis van een Joodse kalender de configuratie van de Paasweek van het jaar 30 kennen. Het centrum ervan was de woensdagavond van de occasionele sabbat, gerechtvaardigd door het Joodse Pascha dat in dat jaar op donderdag viel. Zo kunnen we het verloop van dit Pascha, waarin Jezus stierf, volledig reconstrueren. Dinsdagavond gearresteerd, 's nachts veroordeeld, woensdagochtend om 9 uur werd Jezus gekruisigd. Het eindigt om 15.00 uur. Vóór 18.00 uur plaatste Jozef van Arimathea zijn lichaam in het graf en rolde de steen weg die het afsloot. De paassabbat van donderdag gaat voorbij. Op vrijdagochtend kopen vrome vrouwen specerijen die ze overdag bereiden om het lichaam van Jezus te balsemen. Op vrijdagavond om 18.00 uur begint de wekelijkse sabbat, op een avond gaat er een dag voorbij in een door God geheiligde rust. En op zaterdagavond om 18.00 uur begint de eerste dag van de seculiere week. De nacht gaat voorbij en bij het eerste ochtendgloren gaan de vrouwen naar het graf in de hoop iemand te vinden die de steen kan weggrollen. Ze vinden de steen weggerold en het graf open. Bij het binnengaan van het graf zien Maria Magdalena en Maria, de moeder van Jezus, een engel zitten die hen vertelt dat Jezus is opgestaan. De engel zegt hen dat ze zijn broers, zijn apostelen, moeten gaan waarschuwen. Terwijl ze in de tuin blijft hangen, ziet Maria Magdalena een in het wit geklede man die ze voor een tuinman beschouwt; in de uitwisseling herkent ze Jezus. En hier, een heel belangrijk detail dat een wijdverbreid geloof vernietigt, zegt Jezus tegen Maria: “ *Ik ben nog niet teruggekeerd naar mijn Vader* ”. De dief die aan het kruis hing en Jezus zelf zijn het paradijs, het koninkrijk van God, niet binnengegaan op dezelfde dag van hun kruisiging, aangezien Jezus drie dagen later nog steeds niet naar de hemel is teruggekeerd. Dus kan ik in de naam van de Heer zeggen: laat degenen die niets

van Hem te zeggen hebben, zwijgen! Om niet op een dag belachelijk gemaakt of beschaamd te worden.

Het tweede is om voordeel te halen uit de datum – 458, die voor het eerst het begin markeert van de 70 weken van dagjaren die zijn vastgesteld voor het Joodse volk aan wie God twee hoofdtokens van identiteit gaf: de sabbat en de besnijdenis van het vlees.

Volgens Rom.11 worden heidense bekeerlingen die het nieuwe verbond zijn aangegaan, geënt op de Hebreeuwse en Joodse wortel en stam. Maar de grondslagen van het nieuwe verbond zijn puur Joods en Jezus herinnerde dit nadrukkelijk in Johannes 4:22: *Je aanbidt wat je niet weet; we aanbidden wat we weten, omdat de verlossing van de Joden komt.* Tegenwoordig krijgt deze boodschap een levende relevantie omdat Jezus deze in alle tijden tot vals bekeerde heidenen richtte. Om hen beter te ruïneren, zette de duivel hen ertoe aan de Joden en hun bondgenootschap te haten; waardoor ze zich afkeerden van de geboden van God en van zijn heilige sabbat. We moeten deze fout daarom rechtzetten en **met een joodse identiteit naar het nieuwe verbond kijken**. De apostelen en de pas bekeerde Joodse discipelen zijn deze “*velen*” die *een solide alliantie met Jezus sluiten*, in Dan.9:27, maar hun basis blijft Joods, zij zijn ook bezorgd over het begin van de periode van de “*70 weken*” door God aan de Joodse natie gegeven om de norm van het nieuwe verbond, gebaseerd op het menselijk bloed dat vrijwillig door Jezus Christus is vergoten, te aanvaarden of te verwerpen. Als gevolg van deze redeneringen wordt de datum – 458 het begin van de “2300 avond-ochtend” van Dan.8:14.

Aan het einde van deze lange profetische duur, 2300 jaar, moesten drie dingen ophouden volgens Dan.8:13.

- 1- het eeuwige priesterschap
- 2- de verwoestende zonde
- 3- de vervolging van heiligheid en het leger.

De drie dingen worden geïdentificeerd:

- 1- het eeuwige aardse priesterschap van de paus
- 2- de rest van de eerste dag omgedoopt tot: zondag.
- 3- De vervolging van christelijke heiligheid en heiligen, burgers van het koninkrijk der hemelen.

Deze veranderingen hadden tot doel:

- 1- Herstel aan Jezus Christus zijn heilig, eeuwigdurend hemels priesterschap.
- 2- Herstel de gehele goddelijke wet, inclusief de sabbaticalrust van de zevende^{dag}.
- 3- Zie een einde aan de vervolging van christelijke heiligheid en heiligen.

De voorgestelde berekening voor de “2300 avond-ochtend” vanaf de datum – 458, het einde van deze duur eindigt in het voorjaar van 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. In deze berekening hebben we 1842 hele jaren waar we +1 bij moeten optellen om de lente aan het begin van het jaar 1843 aan te duiden waar het geprofeteerde “2300 avond-ochtend” eindigt. Deze datum markeert het begin van een terugkeer van de tussenkomst van God, die zo zijn ware heiligen wil bevrijden van de

religieuze leugens die 1260 jaar lang zijn geërfd van het rooms-pauselijke katholicisme. Door het initiatief te nemen om een spiritueel ontwaken te creëren in de VS, waar protestanten een toevluchtsoord hebben gevonden, inspireert de Geest bij William Miller interesse in de profetie van Daniël 8:14 en twee opeenvolgende voorgestelde data kondigen de terugkeer van Jezus Christus aan, de eerste voor de lente van 1843, de tweede voor de herfst van 1844. Voor hem betekent de zuivering van het heiligdom dat Jezus terugkeert om de aarde te zuiveren. Na twee teleurstellingen op de geplande data geeft de Geest een teken aan de volharders die aan de twee geloofsbeproevingen hebben deelgenomen. Op de ochtend van 23 oktober 1844 werd een hemels visioen ontvangen door een van de heiligen die de velden overstak. De hemel opende zich voor een tafereel waarin Jezus Christus als Hogepriester dienst deed in het hemelse heiligdom. In het visioen ging hij van de heilige plaats naar het heilige der heiligen. Zo maakte Jezus Christus na 1260 jaar duisternis opnieuw verbinding met zijn gelovigen, gesorteerd op basis van de twee opeenvolgende beproevingen.

- 1- **De hervatting van het eeuwige** . Het is daarom door dit visioen dat God op 23 oktober 1844 officieel de controle over zijn eeuwige hemelse priesterschap terugnam.
- 2- **De terugkeer van de sabbat** . In dezelfde maand begon een andere heilige de zevendedagssabbat te vieren, na een bezoek van mevrouw Rachel Oaks, die hem een pamflet van haar kerk gaf: 'De zevendedagsbaptisten.' Eén voor één namen de heiligen die door de twee tests waren geselecteerd, in de loop van de tijd ook de zevendedagssabbat aan. Dit is hoe God een einde maakte aan de verwoestende zonde die door het heidense Rome werd ingesteld, maar door het pauselijke Rome werd gelegaliseerd onder de naam 'Zondag'.
- 3- **Het stoppen van de vervolgingen** . Het derde onderwerp betrof heiligheid en christenen die 1260 jaar lang werden vervolgd. En ook daar heerste er in 1843 en 1844 overal in de westerse wereld die door de profetie werd getroffen, religieuze vrede. Dit komt omdat het revolutionaire Frankrijk met zijn guillotine degenen die verantwoordelijk waren voor de gepleegde religieuze misstanden het zwijgen oplegde. Dus na de laatste bloedige jaren van bestraffing van religieuze *overspeligen* volgens Apo.2:22-23, aan het einde van de 1260 jaar beginnend in 538, de datum die verband hield met de afschaffing van het *eeuwige* door de vestiging van het pauselijke regime, d.w.z. in 1798 regeert de religieuze vrede. En de gevestigde gewetensvrijheid stelt de heiligen in staat God te dienen volgens hun keuze en hun kennis dat God zal toenemen. In 1843 *werd de heiligheid en het leger van heiligen* , deze burgers van het koninkrijk der hemelen die door Jezus Christus zijn uitgekozen, worden niet langer vervolgd, zoals de profetie van Daniël 8:13-14 aankondigde.

Al deze ervaringen werden georganiseerd en geleid door de Almachtige God, die in totale onzichtbaarheid de geest van de mens leidt, zodat zij zijn plannen, zijn hele programma, verwezenlijken tot aan het einde van de wereld, wanneer zijn selectie van uitverkorenen zal zijn geëindigd. Uit dit alles blijkt dat de mens er

niet voor kiest om de sabbat en het licht ervan te eren; het is God die hem deze dingen geeft die hem toebehoren als teken van zijn goedkeuring en zijn echte liefde voor hem, zoals Ezé leert. -20: *Ik gaf hun ook mijn sabbatten als een teken tussen mij en hen, zodat ze zouden weten dat Ik de HEER ben die hen heiligt... Heilig mijn sabbatten, en dat ze tussen mij en jullie één teken mogen zijn waardoor het het is bekend dat ik de HEER, uw God, ben . Omdat hij het is die op zoek is naar zijn verloren schapen, moeten we er zeker van zijn dat geen enkele gekozen functionaris de oproep zal missen.*

In Dan.8, in het unieke antwoord dat God in vers 14 geeft op de vraag in vers 13, past het woord ' *heiligheid* ' perfect omdat heiligheid in het algemeen betrekking heeft op alles wat Gods eigendom is en wat Hem in het bijzonder aangaat. Dit was het geval met zijn *eeuwige* hemelse priesterschap, met zijn *geheilgde sabbat* vanaf de grondlegging van de wereld op de dag na de schepping van Adam, en met *zijn heiligen* , zijn getrouwe uitverkorenen.

De ervaringen die in Daniël 8:13-14 zijn geprofeteerd, werden vervuld tussen 1843, toen het goddelijk besluit van kracht werd, en de herfst van 1844, beide gebaseerd op de verwachting van de terugkeer van Jezus Christus op die data, dus vertrouwend op het idee van Na de komst van Jezus Christus gaven de tijdgenoten van deze ervaring de deelnemers die deze verwachtingen volgden de naam 'Adventist', van het Latijnse 'adventus' dat precies 'advent' betekent. We zullen deze 'adventistische' ervaring vinden in hoofdstuk 12 van dit boek Daniël, waar de Geest het belang van dit laatste geformaliseerde 'verbond' zal onderstrepen.

Daniël 10

Daniël 10:1 *In het derde jaar van Cyrus, de koning van Perzië, werd een woord geopenbaard aan Daniël, wiens naam Beltesazar was. Dit woord, dat waar is, kondigt een grote ramp aan. Hij luisterde naar dit woord en hij begreep het visioen.*

1a- *In het derde jaar van Cyrus, de koning van Perzië, werd een woord geopenbaard aan Daniël, wiens naam Beltesazar was*

Cyrus 2 regeerde sinds – 539. De datum van het visioen is daarom – 536.

1b- *Dit woord, dat waar is, kondigt een grote ramp aan.*

Deze term, *een grote ramp*, kondigt het bloedbad op grote schaal aan.

1c- *Hij luisterde naar dit woord en hij begreep het visioen.*

Als Daniël de betekenis begreep, zullen wij het ook begrijpen.

Daniël 10:2 *In die tijd rouwde ik, Daniël, drie weken lang.*

Deze persoonlijke *rouw* die Daniël treft, bevestigt het begrafeniskarakter van het bloedbad dat zal worden uitgevoerd wanneer de aangekondigde grote ramp plaatsvindt.

Daniël 10:3 *Ik heb geen enkele lekkernij gegeten, noch vlees noch wijn kwam in mijn mond, en ik heb mij ook niet gezalfd totdat de drie weken voorbij waren.*

Deze voorbereiding van Daniël, die grotere heiligheid zoekt, profeteert de dramatische situatie die de engel zal profeteren in Dan.11:30.

Dan 10:4 *Op de vierentwintigste dag van de eerste maand was ik bij de grote rivier de Hiddekel.*

Hiddékel heeft de naam Tiger in het Frans. Dit is de rivier die Mesopotamië van water voorzag met de Eufraat die de Chaldeeuwse stad *Babylon doorkruiste en bevloede* vanwege de gestrafte trots van koning Nebukadnezar. Daniel kon het niet begrijpen, maar deze verduidelijking was voor mij bedoeld. Omdat het pas in 1991 was dat ik de ware uitleg van Daniël 12 bekend maakte, waar de rivier de **Tigris** de rol zal spelen van een “ **tijger** ” die menselijke zielen eet. Een geloofsbeproeving wordt geïllustreerd door de gevaarlijke oversteek ervan. Alleen de uitverkorenen kunnen deze oversteken en hun reis met Jezus

Christus voortzetten. Het is opnieuw een beeld gekopieerd van de oversteek van de Rode Zee door de Hebrreeën, een onmogelijke en fatale oversteek voor Egyptische zondaars. Maar degene die Daniël 12 oproept, selecteert de laatst gekozen ‘Adventisten’ wier missie zal voortduren tot de wederkomst van Christus. De laatsten van hen zullen de laatste ***grote ramp ervaren***, waarvan de extreme vorm de tussenkomst van Christus zal vereisen in een krachtige en glorieuze reddende en wraakzuchtige terugkeer.

De eerste ramp die aan Daniël werd aangekondigd, wordt vermeld in Dan.11:30. Het betreft het Joodse volk uit de oudheid, maar een andere soortgelijke *ramp* zal worden aangekondigd door een analoog beeld in Openbaring 1. Dit zal worden bereikt na de Derde Wereldoorlog, waarin *een derde van de mensen zal worden gedood*. En dit conflict wordt in Openb.9:13 tot en met 21 voorgesteld door symbolen, maar het wordt in duidelijke taal uitgewerkt in dit boek Daniël aan het einde van hoofdstuk 11, in de verzen 40 tot en met 45. We zullen dus achtereenvolgens in dit hoofdstuk aantreffen 11, de grote ramp van de Joden, en vervolgens in Dan.12:1, de grote ramp die zich zal richten op de uitverkorenen van het christendom en de getrouwe Joden van de eindtijd die zich tot Christus zullen bekeren. Deze ramp wordt daar vermeld onder de termen “tijden van problemen” en de belangrijkste focus zal liggen op de praktijk van de door God geheiligde sabbat.

Vergelijking van de twee visioenen van de voorspelde calamiteiten

- 1- Aan de kinderen van Daniëls volk van het oude verbond: Dan.10:5-6.
- 2- Aan de kinderen van Daniëls volk van het nieuwe verbond: Openb.1:13-14.

Om de belangstelling die we aan deze twee rampen moeten schenken ten volle te kunnen waarderen, moeten we begrijpen dat hoewel ze elkaar in de tijd opvolgen, de eerste een type is dat de tweede profeteert, die gericht zal zijn op de terugkeer van Jezus Christus, de laatste getrouwe kinderen van God van het type Daniël en zijn drie metgezellen. Na tientallen jaren van vrede, gevolgd door een vreselijke en vreselijk destructieve atoomoorlog, zal de rustdag van de Romeinse zondag worden opgelegd door de universele regering, georganiseerd door de overlevenden van de ramp. Aan de andere kant zal de dood het leven van de getrouwe uitverkorenen gaan bedreigen, zoals in de dagen van Daniël, Hananias, Misaël en Azarja; en zoals in de tijd van de “Makkabeeën” in –168, waarop de **ramp** die in dit hoofdstuk van Daniël werd aangekondigd het doelwit was; en uiteindelijk bleven de laatste adventisten trouw aan de zevendedagssabbat in 2029.

Maar vóór deze laatste beproeving zal de lange pauselijke regering van 1260 jaar er al voor hebben gezorgd dat grote aantallen schepselen in de naam van God zijn gestorven.

Samenvattend zal het begrijpen van de boodschap die wordt overgebracht door dit visioen aan Daniël ons in staat stellen de betekenis te begrijpen van de boodschap die hij aan Johannes geeft in Openbaring 1:13 tot 16.

Daniël 10:5 *En ik sloeg mijn ogen op en keek, en zie, daar was een man, gekleed in linnen, en met om zijn lendenen een gouden gordel uit Ufaz.*

5a- *Er was een man gekleed in linnen*

Een werk van gerechtigheid, gesymboliseerd door het linnen, zal door God worden uitgevoerd door middel van een mens. In het beschreven beeld neemt God de verschijning aan van de Griekse koning Antiochos 4, bekend als Epiphanes. Hij zal de jodenvervolger zijn tussen – 175 en – 164, de duur van zijn regering.

5b- *met om de lendenen een gouden riem van Ufaz*

Geplaatst op de nieren duidt de riem op de gedwongen waarheid. Bovendien komt het goud waarvan het gemaakt is uit Ufaz, dat zich in Jer.10:9 richt op het heidense afgodische gebruik ervan.

Dan 10:6 *Zijn lichaam was als chrysoliet, zijn gezicht straalde als de bliksem, zijn ogen waren als vuurvlammen, zijn armen en voeten waren als gepolijst koper, en het geluid van zijn stem was als het geluid van een menigte.*

6a- *Zijn lichaam was als chrysoliet*

God is de auteur van het visioen, maar hij kondigt de komst van een heidense god aan, vandaar dit glorieuze bovennatuurlijke aspect.

6b- *zijn gezicht straalde als de bliksem*

De Griekse identiteit van deze God wordt bevestigd. Dit is Zeus, de Griekse god van koning Antiochos 4. Bliksem is het symbool van de Olympische god Zeus; de god van de Olympische goden uit de Griekse mythologie

6c- *zijn ogen waren als vlammen van vuur*

Hij zal vernietigen waar hij naar kijkt en het niet goedkeurt; zijn ogen zullen op de Joden gericht zijn volgens Dan.11:30: ... *hij zal kijken naar degenen die het heilig verbond hebben verlaten.* Calamiteiten komen niet zonder reden, afvalligheid verontreinigt het volk.

6d- *zijn armen en voeten zagen eruit als gepolijst koper*

De beul die door God gezonden zal worden, zal net zo zondig zijn als zijn slachtoffers. Zijn destructieve acties, gesymboliseerd door zijn koperen armen en voeten, zijn het symbool van de Griekse zonde in het standbeeld van Dan.2.

6e- *en het geluid van zijn stem was als het geluid van een menigte*

De Griekse koning zal niet alleen handelen. Hij zal achter en voor zich een menigte soldaten hebben die net zo heidens zijn als hijzelf, om zijn bevelen te gehoorzamen.

Het hoogtepunt en de climax van deze profetische aankondiging zullen worden bereikt op het uur van de vervulling van Dan.11:31: *Troepen zullen op zijn bevel verschijnen; ze zullen het heiligdom en de vesting ontheiligen, ze zullen een einde maken aan het eeuwige offer en de gruwel van de vernietiger opzetten.* Voor bijbelse eerlijkheid heb ik het woord offer doorgestreept, dat niet in de Hebreeuwse tekst staat, omdat God voor de ‘ *eeuwigdurende* ’ twee verschillende opeenvolgende rollen in het oude en het nieuwe verbond heeft gezorgd. In de Oudheid bestaat het uit het 's avonds en 's ochtends offeren van een lam als brandoffer. In het korte verhaal duidt het de hemelse voorspraak van Jezus Christus aan, die herinnert aan zijn offer om te bemiddelen voor de gebeden van de uitverkorenen. In deze context van Dan.11:31, die van het oude verbond, zal de Griekse koning een einde maken aan de eeuwige offers van de wet van Mozes.

Het is dus alleen de context van de tijd waarin het wordt opgeroepen die de interpretatie bepaalt van de bediening van eeuwige voorbede van een aardse priester of die van de hemelse hogepriester: Jezus Christus. Het *eeuwige* is daarom verbonden met een menselijke bediening of, secundair en definitief, met de goddelijke hemelse bediening van Jezus Christus.

Daniël 10:7 *Ik, Daniël, zag het visioen alleen, en de mannen die bij mij waren, zagen het niet, maar waren erg bang en vluchtten en verborgen zich.*

7- Deze collectieve angst is slechts een vaag beeld van de verwezenlijking van de visie. Want op de dag van het voorspelde bloedbad zouden de rechtvaardigen er goed aan doen om te vluchten en zich te verstoppen, ook al zou dat in de buik van de aarde zijn.

Daniël 10:8 *Ik werd alleen gelaten en zag dit grote visioen; mijn kracht liet mij in de steek, mijn gezicht veranderde van kleur en viel uiteen, en ik verloor alle kracht.*

8a- Door zijn gevoelens blijft Daniël de gevolgen voorspellen van het ongeluk dat zal komen.

Dan 10:9 *Ik hoorde de klank van zijn woorden; en toen ik het geluid van zijn woorden hoorde, viel ik verbijsterd met mijn gezicht naar beneden op de grond.*

9a- Op de dag van tegenslag zal de stem van de vervolgende koning dezelfde angstaanjagende gevolgen veroorzaken; de knieën zullen tegen elkaar botsen en de benen zullen buigen, niet in staat de lichamen te dragen die op de aarde zullen vallen.

Dan 10:10 *En zie, een hand raakte mij aan en schudde mijn knieën en mijn handen.*

10a- Gelukkig voor hem is Daniël alleen de profeet die verantwoordelijk is voor het aankondigen aan zijn volk van de komst van deze **grote ramp**, en hij is zelf niet het doelwit van de rechtvaardige toorn van God.

Dan 10:11 *Toen zei hij tegen mij: Daniël, geliefde man, let op de woorden die ik tot je zal spreken, en blijf staan waar je bent; want ik ben nu naar jou gestuurd. Toen hij aldus tegen mij had gesproken, stond ik te beven.*

11a- *Daniël, geliefde man, let op de woorden die ik tot je zal spreken, en blijf staan waar je bent*

Een geliefde van God heeft geen reden om bang te zijn voor zijn hemelse interventies. Gods toorn is tegen slechte en wrede, agressieve, opstandige zondaars. Daniël is het tegenovergestelde van deze mensen: hij moet blijven staan, want dit is precies het teken van het verschil in lot dat uiteindelijk aan de uitverkorenen zal toevallen. Zelfs als ze in het stof van de aardse dood liggen, zullen ze worden gewekt en weer op de been worden gebracht. De goddelozen zullen gaan liggen en de goddelozen zullen worden gewekt zodat het laatste oordeel voor altijd zal worden vernietigd. De engel geeft aan “op de plaats waar je bent”. En waar is hij? In de natuur aan de oevers van de rivier “Hiddekel”, in het Frans de Eufraat, die het christelijke Europa van de nieuwe alliantie in Openbaring zal aanduiden. De eerste les is dat de mens God overal kan ontmoeten en daar door Hem gezegend kan worden. Deze les maakt een einde aan de afgodische vooroordelen dat God voor veel mensen alleen te vinden is in kerken,

heilige gebouwen, tempels en altaren, maar hier is dat allemaal niet het geval. Op zijn tijd zal Jezus deze les vernieuwen door in Johannes 4:21 tot 24 te zeggen: *Vrouw, Jezus zei tegen haar: geloof me, het uur komt dat het noch op deze berg, noch in Jeruzalem zal zijn dat je de Vader zult aanbidden . Je houdt van wat je niet kent; we aanbidden wat we weten, omdat de verlossing van de Joden komt. Maar het uur komt, en is al gekomen, waarop de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en in waarheid; want dit zijn de aanbidders die de Vader nodig heeft. God is Geest, en degenen die hem aanbidden, moeten hem aanbidden in geest en in waarheid.*

De tweede les is subtieler en is gebaseerd op de rivier de Hiddekel, omdat de Geest van plan is het begrip van zijn boek alleen open te stellen voor zijn laatste trouwe dienaren wier ervaring en de test waarmee hun selectie wordt uitgevoerd wordt geïllustreerd door het beeld van de gevaarlijke oversteek van de rivier de Hiddékel in het Frans, de Tijger, net als het dier met deze naam, ook in de test van het geloof, eter van mensenzielen.

11b- *want ik ben nu naar jou gestuurd. Toen hij aldus tegen mij had gesproken, stond ik te beven.*

De ontmoeting is niet langer een visioen; ze wordt getransformeerd in een dialoog, een uitwisseling tussen twee schepselen van God, waarvan de een uit de hemel komt, de ander nog steeds van de aarde.

Dan 10:12 *Hij zei tegen mij: Daniël, wees niet bang; want vanaf de eerste dag dat u uw hart erop zette om te begrijpen en uzelf voor uw God te vernederen, werden uw woorden gehoord, en het is vanwege uw woorden dat ik kom .*

Over dit hele vers heb ik maar één ding te zeggen. Als u uw geheugen zou verliezen, onthoud dan in ieder geval dit vers dat ons vertelt hoe we onze schepper God kunnen behagen.

Het vers is een voorbeeld van zijn soort; een logische volgorde gebaseerd op het feit dat elke oorzaak zijn effect heeft bij God: de dorst naar begrip, vergezeld van ware nederigheid, wordt gehoord en vervuld.

Hier begint een lange openbaring die pas zal eindigen aan het einde van het boek Daniël, dat van hoofdstuk 12 .

Daniël 10:13 *En de heerser van het koninkrijk Perzië heeft mij eenentwintig dagen weerstaan; maar zie, Michaël, een van de belangrijkste leiders, kwam mij te hulp, en ik bleef daar bij de koningen van Perzië.*

13a- *en De leider van het koninkrijk Perzië bood eenentwintig dagen weerstand tegen mij*

De engel Gabriël staat Cyrus 2, de Perzische koning, bij en zijn missie voor God bestaat uit het beïnvloeden van zijn beslissingen, zodat de ondernomen acties zijn grote project niet tegenwerken. Het voorbeeld van dit falen van de engel bewijst dat Gods schepselen inderdaad vrij en onafhankelijk worden gelaten en daarom verantwoordelijk zijn voor al hun keuzes en werken.

13b- *maar zie, Michael, een van de belangrijkste leiders, kwam mij te hulp*

Het geopenbaarde voorbeeld leert ons ook dat in geval van echte noodzaak “ een van de belangrijkste leiders, Michael ”, kan ingrijpen om de beslissing af te

dwingen. Deze superieure hulp is goddelijke hulp, aangezien Michaël bedoelt: “Wie is als God”. Hij is het die naar de aarde zal komen om in Jezus Christus te incarneren. In de hemel was hij voor de engelen de vertegenwoordiging van de Geest van God bij hen. In dit geval kan de uitdrukking ‘ *een van de belangrijkste leiders* ’ ons terecht verrassen. Welnu, dit is niet verrassend, omdat de nederigheid, zachtmoedigheid, delen en liefde die Jezus op aarde zal tonen, al in praktijk werden gebracht in zijn celestiale leven met zijn trouwe engelen. De wetten van de hemel zijn de wetten die Hij demonstreerde tijdens Zijn aardse bediening. Op aarde werd hij de dienaar van zijn dienaren. En we leren dat hij zichzelf in de hemel gelijk maakte aan andere hoofden.

13c- *en ik bleef daar bij de koningen van Perzië*

De overheersing van de dynastie van Perzische koningen zal daarom nog enige tijd voortduren tot aan de Griekse overheersing.

Dan 10:14 *Nu kom ik u laten zien wat er in de toekomst met uw volk zal gebeuren; want het visioen gaat nog steeds over die tijd.*

14a- Tot het einde van de wereld zal het volk van Daniël zich zorgen maken, zowel in het oude als in het nieuwe verbond, omdat zijn volk Israël is, dat God redt van de Egyptische zonde, van de zonde van Adam door Jezus Christus en van de zonde opgericht door Rome in het christendom, gezuiverd door het bloed van Jezus.

Het doel van de openbaring die de engel aan Daniël bracht, is om zijn volk te waarschuwen voor de komende tragedies. Daniël kan nu al begrijpen dat wat hem wordt geopenbaard hem niet langer persoonlijk aangaat, maar hij is er ook zeker van dat deze leringen in de toekomst nuttig zullen zijn voor de dienaren van zijn volk en dus voor allen tot wie God ze aanspreekt en voorbestemt. hem.

Dan 10:15 *Terwijl hij deze woorden tot mij sprak, keek ik naar de aarde en bleef stil.*

15a- John heeft nog steeds het vreselijke visioen van de ramp in zijn hoofd en hij probeert zich te concentreren op het horen van wat hij hoort. Hij durft niet langer zijn hoofd op te heffen om naar degene te kijken die tegen hem spreekt.

Dan 10:16 *En zie, iemand die leek op mensenkinderen raakte mijn lippen aan. Ik opende mijn mond, sprak en zei tegen hem die voor mij stond: Mijn heer, het visioen heeft mij met angst vervuld en ik heb alle kracht verloren.*

1a- *En zie, iemand die eruitzag als mensenzonen raakte mijn lippen aan*

Hoewel het verschrikkelijke visioen een onwerkelijk fictief beeld was dat in Daniël's geest werd gecreëerd, presenteert de engel zichzelf integendeel in menselijke vorm, identiek aan de aardse mens. Ten eerste werd ook hij geschapen naar het beeld van God, maar in een hemels lichaam dat vrij was van aardse wetten. Zijn hemelse natuur geeft hem toegang tot beide dimensies doordat hij in beide dimensies een actief vermogen heeft. Hij raakt Daniel's lippen aan die deze aanraking voelt.

Dan 10:17 *Hoe kan de dienaar van mijn heer met mijn heer spreken? Nu laat mijn kracht mij in de steek en heb ik geen adem meer.*

17a- Voor de puur aardse mens is de situatie heel anders, er worden aardse wetten opgelegd en de angst heeft hem zijn kracht en zijn adem doen verliezen.

Dan 10:18 *Toen raakte hij, die er uitzag als een man, mij opnieuw aan en versterkte mij.*

18a- Met zacht aandringen slaagt de engel erin Daniël weer kracht te geven door hem te kalmeren.

Dan 10:19 *Toen zei hij tegen mij: Wees niet bang, geliefde man, vrede zij met je. moed moed! En terwijl hij tot mij sprak, kreeg ik kracht en zei: Laat mijn heer spreken, want u hebt mij gesterkt.*

19a- Een boodschap van vrede! Identiek aan degene die Jezus tot zijn discipelen zal richten! Er gaat niets boven het geruststellen van een bange geest. De woorden moed, moed, helpen hem op adem te komen en op krachten te komen.

Daniël 10:20 *Hij zei tegen mij: Weet u waarom ik naar u toe ben gekomen? Nu keer ik terug om tegen de heerser van Perzië te vechten; en als ik vertrek, zie, de heerser van Javan zal komen.*

20a- *Nu keer ik terug om tegen de leider van Perzië te vechten*

Deze leider van Perzië is Cyrus 2 de Grote, die God als zijn gezalfde beschouwt; wat hem er niet van weerhoudt om tegen hem te moeten vechten om zijn beslissingen in zijn richting te sturen.

20b- *en als ik ga, zie, de heerser van Javan zal komen*

Wanneer de engel Cyrus 2 verlaat, zal een aanval van de Griekse leider van die tijd de groeiende vijandigheid tussen de twee Perzische en Griekse overheersingen openen.

Dan 10:21 *Maar ik zal u bekendmaken wat er in het boek der waarheid geschreven staat. Niemand helpt mij hiertegen, behalve Michael, jouw leider.*

21a- Deze openbaring die Daniël zal ontvangen, wordt het boek der waarheid genoemd. Vandaag, in 2021, kan ik de vervulling bevestigen van alles wat daarin wordt geopenbaard, want het begrip ervan is volledig gegeven door de onsterfelijke Geest van Michaël, onze leider, voor Daniël in het oude verbond en voor mij, in het nieuwe verbond, sinds Jezus Christus claimt deze naam om de demonen te beoordelen die nog steeds actief zijn tot zijn glorieuze terugkeer.

Daniël 11

Aandacht ! Ondanks de verandering van hoofdstuk gaat de discussie tussen de engel en Daniël verder in continuïteit met het laatste vers van hoofdstuk 10 .

Dan 11:1 *En ik was in het eerste jaar van Darius de Meder bij hem om hem te helpen en te ondersteunen.*

1a- Geschapen door God om eeuwig te leven, vertelt de engel die tot Daniël spreekt hem dat hij Darius, de Medische koning, hielp en steunde, die Babylon op 62-jarige leeftijd veroverde en die nog steeds regeerde in Dan.6. Deze koning

hield van Daniël en zijn God, maar toen hij in de val zat, bracht hij zijn leven in gevaar door hem aan de leeuwen over te leveren. Hij was het dus die tussenbeide kwam om de muilen van de leeuwen te sluiten en zijn leven te redden. Hij was het daarom ook die deze koning Darius hielp begrijpen dat de God van Daniël de enige ware God is, schepper van alles wat is, die leeft en dat er geen ander is zoals hij.

Dan 11:2 *Nu zal ik u de waarheid laten weten. Zie, er zullen nog steeds drie koningen in Perzië zijn. De vierde zal meer rijkdom vergaren dan alle anderen; en wanneer hij machtig is in zijn rijkdom, zal hij iedereen tegen het koninkrijk Javan opwekken.*

2a- *Nu zal ik je de waarheid laten weten*

De waarheid is alleen bekend bij de Ware God en het is de naam die God zichzelf geeft in zijn relatie met zijn laatst uitverkorenen in Christus volgens Openb.3:14. De waarheid is niet alleen de goddelijke wet, haar verordeningen en geboden. Het omvat ook alles wat God nauwgezet plant en laat verwezenlijken op Zijn tijd. We ontdekken slechts elke dag van ons leven een deel van dit grote programma waarin we vooruitgang boeken tot het einde van ons leven en collectief, tot het einde van het laatste reddingsproject dat de uitverkorenen de beloofde toegang tot de eeuwigheid zal bieden.

2b- *Zie, er zullen nog steeds drie koningen in Perzië zijn*

1e koning na Cyrus 2: Cambyses 2 (– 528 – 521) slacht zijn zoon Bardiya, door de Grieken bijgenaamd ^{Smerdis}.

2e koning: de valse Smerdis, de magiër Gaumâta-usurpator met de naam Smerdis regeert slechts ^{korte} tijd.

3e koning: Darius 1e, ^{de} Perzische (– 521 – 486) zoon van Hystape

2c- *De vierde zal meer rijkdom vergaren dan alle anderen*

4e koning: Xerxes 1e (– 486 – 465). Vlak na hem ^{zal} Artaxerxes I regeren en alle Joodse gevangenen bevrijden **in het zevende jaar** van zijn regering, in de lente – 458 volgens Esd.7:7-9.

2d- *en wanneer hij machtig is door zijn rijkdom, zal hij alles in het werk stellen tegen het koninkrijk Javan*

Xerxes I ^{onderdrukte} en kalmeerde het opstandige Egypte, waarna hij oorlog voerde tegen Griekenland, Attica binnenviel en Athene verwoestte. Maar hij werd in 480 bij Salamis verslagen. Griekenland zal de dominantie over zijn grondgebied behouden. En de Perzische koning bleef in Azië en lanceerde niettemin aanvallen die zijn verlangen bewees Griekenland te veroveren.

Dan 11:3 *Maar er zal een machtige koning opstaan, die met grote macht zal regeren en zal doen wat hij wil.*

3a- Verslagen op zijn grondgebied ^{zal} de opgejaagde Perzische koning Xerxes I uiteindelijk sterven, vermoord door twee van zijn grote mannen. Hij werd verslagen door een jonge man die hij op bedrieglijke wijze had bespot. Griekenland koos als koning Alexander de Grote, een jonge Macedoniër van 20 jaar oud (geboren in – 356, regeerde in – 336, – overleden in – 323). De profetie vermeldt hem als stichter van het 3e ^{rijk} van het standbeeld van Dan.2, het derde dier van Dan.7 en het tweede dier van Dan.8.

Dan 11:4 *En wanneer hij verhoogd wordt, zal zijn koninkrijk in stukken gebroken worden en verdeeld worden naar de vier windstreken van de hemel; het zal niet aan zijn nakomelingen toebehoren, noch zal het zo machtig zijn als het was, want het zal verscheurd worden, en het zal aan anderen dan aan hen overgaan.*

4a- We vinden daar de exacte definitie die wordt gegeven aan de grote gebroken hoorn van de Griekse bok van Dan. 8:8 en de uitleg ervan in vers 22: *De vier horens die ontstonden om deze gebroken hoorn te vervangen, dit zijn vier koninkrijken die zullen ontstaan van deze natie, maar die niet zoveel kracht zal hebben.*

Ik herinner me wat de “ vier grote hoorns ” vertegenwoordigen.

1e^{hoorn} : de Griekse Seleucidische dynastie gesticht in Syrië door Seleucus 1e^{Nicator}.

2e hoorn: de Griekse Lagid-dynastie gesticht in Egypte door Ptolemaeus 1^{Lagos}.

3e hoorn: de Griekse dynastie gesticht in Trace door Lysimachus.

4e^{hoorn} : de Griekse dynastie gesticht in Macedonië door Cassandra

Dan 11:5 *De koning van het zuiden zal sterk worden. Maar een van zijn leiders zal sterker zijn dan hij en zal domineren; zijn heerschappij zal krachtig zijn.*

5a- *De koning van het zuiden zal sterk worden*

Ptolemaeus I Soter Lagos –383 –285 koning van Egypte of “ koning van het zuiden ”.

5b- *Maar een van zijn leiders zal sterker zijn dan hij en zal domineren; zijn heerschappij zal krachtig zijn.*

Seleucus 1e Nicator –312–281, koning van Syrië of “ koning van het noorden ”.

Dan 11:6 *Na een paar jaar zullen ze een alliantie vormen, en de dochter van de koning van het zuiden zal naar de koning van het noorden komen om de harmonie te herstellen. Maar zij zal de kracht van haar arm niet behouden, en hij zal zich niet verzetten, noch hij, noch haar arm; ze zal worden afgeleverd met degenen die haar hebben gebracht, met haar vader en met degene die haar destijds steunde.*

6a- De profetie slaat de regering van Antiochos 1st (–281–261) over, de tweede ‘ koning van het noorden ’ die de eerste ‘Syrische oorlog’ (–274–271) tegen de ‘ koning van het zuiden ’ begon Ptolemaeus 2 Philadelphus (–282 –286). Dan komt de 2e "Syrische Oorlog" (- 260 - 253) die zich verzet tegen de Egyptenaren, de nieuwe " koning van het noorden " Antiochos 2 Theos (- 261 - 246).

6b- *Na een paar jaar zullen ze een bondgenootschap sluiten, en de dochter van de koning van het zuiden zal naar de koning van het noorden komen om de harmonie te herstellen.*

Schurftig gedrag begint. Om met Berenice te trouwen, scheidt Antiochos 2 van zijn wettige vrouw genaamd Laodice. De vader vergezelt zijn dochter en logeert bij haar in het huis van zijn schoonzoon.

6c- *Maar zij zal de kracht van haar arm niet behouden, en hij zal zich niet verzetten, noch hij, noch haar arm; ze zal worden afgeleverd met degenen die haar hebben gebracht, met haar vader en met degene die haar destijds steunde.*

Maar vlak voor zijn dood onterft Antiochos 2 Bérénice. Laodicea neemt wraak en laat haar samen met haar vader en haar dochtertje (*de arm* = kind) vermoorden. Opmerking : in Openbaring 3:16 gaat Jezus scheiden van zijn officiële adventistische vrouw, symbolisch genaamd Laodicea; des te meer omdat Antiochos 2 zichzelf “Theos”, God, noemt. In Engeland deed koning Hendrik 8 het beter: hij scheidde zich door zich af te scheiden van het religieuze gezag van Rome, stichtte zijn Anglicaanse kerk en liet zijn zeven vrouwen de een na de ander sterven. Dan komt de ^{derde} “**Syrische Oorlog**” (-246-241).

Dan 11:7 *Op zijn plaats zal een scheut uit zijn wortels opkomen; hij zal naar het leger komen, hij zal de forten van de koning van het noorden binnengaan, hij zal er over beschikken zoals hij wil, en hij zal zichzelf machtig maken.*

7a- *Een scheut uit zijn wortels zal op zijn plaats oprijzen*
Ptolemaeus 3 Evergetes -246-222 broer van Berenice.

7b- *hij zal naar het leger komen, hij zal de forten van de koning van het noorden binnengaan*

Seleucus 2 Kallinicos-246-226

7c- *hij zal erover beschikken zoals hij wil, en hij zal zichzelf machtig maken*

De overheersing behoort toe aan de koning van het zuiden. Deze Egyptische overheersing is gunstig voor de Joden, in tegenstelling tot de Seleucidische Grieken. We moeten onmiddellijk begrijpen dat tussen de twee tegengestelde heersers het grondgebied van Israël ligt dat de twee strijdende kampen moeten doorkruisen in hun offensieven of tijdens hun terugtrekkingen.

Daniël 11:8 *Hij zal zelfs hun goden, hun gegoten beelden en hun kostbare voorwerpen van zilver en goud wegnemen en naar Egypte brengen. Daarna zal hij een paar jaar wegblijven van de koning van het noorden.*

8a- Als erkenning zullen de Egyptenaren aan zijn naam, Ptolemaeus 3, de naam “Evergetes” of weldoener toevoegen.

Dan 11:9 *En hij zal tegen het koninkrijk van de koning van het zuiden optrekken en naar zijn eigen land terugkeren.*

9a- De reactie van Seleucus 2 mislukte tot het begin van de **4e “Syrische Oorlog”** (-219-217), waarin Antiochos 3 het opnam tegen Ptolemaeus 4 Philopator.

Dan 11:10 *Zijn zonen zullen uitgaan en een grote schare troepen verzamelen; een van hen zal naar voren komen, zich verspreiden als een stroom, overstromen, en dan terugkeren; en zij zullen de vijandelijkheden naar het fort van de koning van het zuiden duwen.*

10a- Antiochos 3 Megas (-223 -187) tegen Ptolemaeus 4 Philopator (-222-205). De toegevoegde bijnamen onthullen de staat van spot van het Lagid-volk, omdat Philopator in het Grieks liefde voor de vader betekent; een vader die Ptolemaeus had vermoord... Opnieuw mislukten de aanvallen van de Seleuciden. De overheersing zal in het lelijke kamp blijven.

Dan 11:11 *De koning van het zuiden zal toornig worden, en zal uitgaan en de koning van het noorden aanvallen; hij zal een grote menigte op de been brengen, en de troepen van de koning van het noorden zullen in zijn handen worden overgeleverd.*

11a- Deze verpletterende nederlaag van de Seleuciden is een goede zaak voor de Joden die de voorkeur geven aan de Egyptenaren omdat ze hen goed behandelen.

Dan 11:12 *En deze menigte zal trots zijn, en het hart van de koning zal verheven zijn; hij zal duizenden neerhalen, maar hij zal niet triomferen.*

12a- De situatie zal veranderen met de 5e “Syrische Oorlog” (-202-200) , waarin Antiochos 3 het zal opnemen tegen Ptolemaeus 5 Epiphanes (-205 -181) .

Dan 11:13 *Want de koning van het noorden zal terugkomen en een menigte bijeenbrengen die groter is dan de eerste; na een tijdje, een paar jaar, zal hij vertrekken met een groot leger en grote rijkdom.*

13a- Helaas voor de Joden keerden de Seleucidische Grieken terug naar hun grondgebied om Egypte aan te vallen.

Dan 11:14 *In die tijd zullen velen in opstand komen tegen de koning van het zuiden, en gewelddadige mannen onder uw volk zullen in opstand komen om het visioen te vervullen, en zij zullen vallen.*

14a- De nieuwe koning van het Egyptische zuiden Ptolemaeus 5 Epiphanes - of Illustrious (-205-181) op vijfjarige leeftijd wordt in moeilijkheden gebracht door de aanval van Antiochos 3, gesteund door tegenstanders. Maar Joden steunen de Egyptische koning door tegen de Seleuciden te vechten. Ze zijn, niet alleen verslagen en gedood, maar hebben de Syrische Seleucidische Grieken zojuist dodelijke vijanden voor het leven gemaakt.

De Joodse opstand die in dit vers wordt geopenbaard, wordt gerechtvaardigd door een Joodse voorkeur voor het Egyptische kamp; ze staan daarom vijandig tegenover het Seleucidische kamp, dat de controle over de situatie herwint. Maar waarschuwde God zijn volk niet tegen allianties met de Egyptenaren? “Egypte, dat riet dat de hand doorboort van hem die erop leunt”, volgens Jes.36:6: “ *Zie, je hebt het in Egypte geplaatst, je hebt dit gebroken riet tot steun genomen, dat de hand doordringt en doorboort van iedereen die erop leunt: dit is Farao, de koning van Egypte, voor iedereen die op hem vertrouwt .”* Deze waarschuwing lijkt door het Joodse volk te worden genegeerd en hun relatie met God is op zijn slechtst; de straf komt dichterbij en slaat toe. Antiochus 3 laat hen duur betalen voor hun vijandigheid.

Let op : deze Joodse opstand heeft tot doel “*de visie te verwezenlijken* ” in de zin dat het de haat van Syriërs tegen het Joodse volk voorbereidt en opbouwt. Zo zal de ***grote ramp*** aangekondigd in Dan.10:1 hen treffen.

Dan 11:15 *En de koning van het noorden zal naar voren komen, terrassen bouwen en de sterke steden innemen. De zuidelijke troepen en de elite van de koning zullen zich niet verzetten; zij zullen de kracht missen om zich te verzetten.*

15a- De overheersing is permanent van kant veranderd, het bevindt zich in het Seleucidische kamp. Voor hem is de Egyptische koning nog maar vijf jaar oud.

Dan 11:16 *Iedereen die tegen hem ingaat, zal doen wat hij wil, en niemand zal zich tegen hem verzetten; hij zal stoppen in het mooiste land en alles uitroeien wat onder zijn hand komt.*

16a - Antiochos 3 slaagt er nog steeds niet in Egypte te veroveren en zijn dorst naar verovering maakt hem geïrriteerd, het Joodse volk wordt zijn pijn. Hij laat

het overvloedige van zijn woede los op de gemartelde Joodse natie waarnaar verwezen wordt door de uitdrukking “ *het mooiste land* ” zoals in Dan.8:9.

Dan 11:17 *Hij zal voorstellen om met alle strijdkrachten van zijn koninkrijk te komen en vrede te sluiten met de koning van het zuiden; hij zal hem zijn dochter tot vrouw geven, met de bedoeling zijn ondergang te bewerkstelligen; maar dit zal niet gebeuren en zal niet slagen.*

17a- Omdat de oorlog niet slaagt, probeert Antiochos 3 de weg van alliantie met het Lagid-kamp te bewandelen. Deze verandering in strategie heeft een oorzaak: Rome werd de beschermer van Egypte. Dus probeert hij de meningsverschillen bij te leggen door zijn dochter Cleopatra, de eerste van de naam, ten huwelijk te geven met Ptolemaeus 5. Het huwelijk vindt plaats, maar het echtpaar wil hun onafhankelijkheid van het Seleucidische kamp behouden. Het plan van Antiochos 3 om Egypte te veroveren mislukte opnieuw.

Dan 11:18 *Hij zal zijn zinnen op de eilanden zetten, en hij zal er vele innemen; maar een leider zal een einde maken aan de smaad die hij wilde oproepen, en zal ervoor zorgen dat die op hem afkomt.*

18a- Hij zal landen in Azië veroveren, maar uiteindelijk vindt hij op zijn route het Romeinse leger, hier aangeduid als in Dan.9:26 met de term “ *leider* ”; dit omdat Rome nog steeds een republiek is die zijn legers in spierpacificatieoperaties stuurt onder leiding van de legaten die de macht van de senatoren en het volk, het plebs, vertegenwoordigen. De overgang naar imperiale heerschappij zal dit type militaire organisatie niet veranderen. Deze leider heet Lucius Scipio, bekend als Afrikaan. Koning Antiochos nam het risico hem te confronteren en hij werd verslagen in de Slag bij Magnesia in 189 en veroordeeld om Rome als oorlogscompensatie een enorme schuld van 15.000 talenten te betalen. Bovendien wordt zijn jongste zoon, de toekomstige Antiochos 4 Epiphanes, vervolger van de Joden die in vers 31 de “ *rampspoed* ” geprofeteerd in Dan.10:1 zal vervullen, gegijzeld door de Romeinen.

Dan 11:19 *Dan zal hij naar de vestingen van zijn land gaan; en hij zal struikelen en vallen, en hij zal niet meer gevonden worden.*

19a- De dromen van verovering eindigden met de dood van de koning, vervangen door zijn oudste zoon Seleucus 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Wie zijn plaats inneemt, zal een afperser naar het mooiste deel van het koninkrijk brengen, maar binnen een paar dagen zal het verbroken worden, en niet door toorn of oorlog.*

20a- Om de schuld aan de Romeinen te betalen, stuurt de koning zijn minister Heliodorus naar Jeruzalem om beslag te leggen op de schatten van de tempel, maar slachtoffer van een verschrikkelijk visioen in de tempel, verlaat hij dit bange project. Deze afperser is Heliodorus, die vervolgens Seleucus 4 zal vermoorden, die hem had belast met zijn missie naar Jeruzalem. De bedoeling is de actie waard, en God liet hem boeten voor deze ontwijding van zijn heilige tempel door de dood van zijn leider die, vermoord, *noch door woede, noch door oorlog stierf*.

Antiochos 4 de man afgebeeld in het visioen van de grote ramp

Dan 11:21 *Een verachte man zal zijn plaats innemen, zonder met koninklijke waardigheid bekleed te zijn; hij zal midden in de vrede verschijnen en door intriges het koninkrijk veroveren.*

21a- Dit is Antiochos, de jongste zoon van Antiochos. 3. Gevangen en gijzelaar van de Romeinen, we kunnen ons de effecten voorstellen die in zijn karakter teweeggebracht werden. Nadat hij koning was geworden, nam hij wraak om het leven op zich te nemen. Bovendien zorgde zijn verblijf bij de Romeinen voor een zekere verstandhouding met hen. Zijn aankomst op de troon van Syrië is gebaseerd op intriges, omdat een andere zoon, Demetrius, ouder, voorrang op hem had. Toen hij zag dat Demetrius een pact sloot met Perseus, de koning van Macedonië, vijand van de Romeinen, gaf laatstgenoemde de voorkeur aan hun vriend Antiochos en plaatste deze op de troon.

Dan 11:22 *En de troepen die als een stroom worden uitgestort, zullen voor zijn aangezicht overweldigd en vernietigd worden, net als een prins van het verbond.*

22a- *De troepen die zich als een stroom verspreiden, zullen voor hem onder water komen te staan en vernietigd worden*

De vijandigheid wordt hervat met de zesde “Syrische Oorlog” (-170-168)

Deze keer lieten de Romeinen Antiochos de oorlog van zijn vader tegen het lelijke kamp van Egypte hervatten. Ze heeft haar symbool van zonde nog nooit zo verdiend, Grieks is het waar in deze context. Beoordeel liever de feiten, zoals God toen deed. In het Lagid-kamp is Ptolemaeus 6 incestueus getrouwd met zijn zus Cleopatra 2. Hun jongere broer Ptolemaeus 8, bekend als Physcon, wordt met hen geassocieerd. Dan kunnen we begrijpen waarom God Antiochus hun leger laat verpletteren.

22b- *evenals een leider van de alliantie.*

Menelaüs, medewerker van de Seleuciden, begeert de positie van de legitieme hogepriester Onias, hij laat hem vermoorden door Andronicus en neemt zijn plaats in. Is dit nog steeds het Israël van God? In dit drama begint God zich de daden te herinneren die Rome door de eeuwen heen zal uitvoeren. Het keizerlijke Rome zal de Messias doden en het pauselijke Rome zal Zijn eeuwige priesterschap begeren en wegnemen, net zoals Menelaüs Onias doodde om hem te vervangen.

Dan 11:23 *En nadat hij zich bij hem heeft gevoegd, zal hij bedrog gebruiken; hij zal op pad gaan, en hij zal met weinig mensen de overhand hebben.*

23a- Antiochus sluit allianties met iedereen, klaar om deze te verbreken als het in zijn belang is. Dit personage alleen al is een beeld van de geschiedenis van de koningen van Frankrijk en Europa; allianties gesloten, allianties verbroken en bloedige oorlogen afgewisseld met korte perioden van vrede.

Maar dit vers gaat ook verder, in dubbele lezing, en geeft ons een schets van het pauselijke regime dat de heiligen 120 jaar lang zal vervolgen. Omdat de Griekse koning en het pausdom erg op elkaar lijken: *bedrog en trucjes* in beide.

Dan 11:24 *Hij zal in vrede de vruchtbaarste plaatsen van de provincie binnengaan; hij zal doen wat zijn vaderen, en ook niet de vaders van zijn vader, niet hadden gedaan; hij zal de buit, de buit en de rijkdommen verdelen; hij zal projecten opzetten tegen de forten, en dit voor een bepaalde tijd.*

24a- De enorme schuld aan de Romeinen moet worden betaald. Met het oog hierop belast Antiochus 4 zijn provincies en daarmee het Joodse volk waarover hij domineert. Hij neemt waar hij niet heeft gezaaid en ontnemt de tot slaaf gemaakte volkeren die onder zijn heerschappij kwamen van hun rijkdom. Hij liet zijn doel om Egypte met de haak of met een truc te veroveren niet varen. En om gewaardeerd te worden door zijn soldaten en hun steun te verkrijgen, deelt hij de buit met zijn troepen en eert hij rijkelijk zijn Griekse goden, waarvan de belangrijkste: de Olympische Zeus, de god der goden uit de Griekse mythologie.

Bij dubbele lezing zal het Romeinse pauselijke regime hetzelfde handelen. Omdat hij van nature zwak is, moet hij de groten van de koninkrijken verleiden en verrijken om door hen en hun strijdkrachten erkend en gesteund te worden.

Daniël 11:25 *Aan het hoofd van een groot leger zal hij zijn kracht en hartstocht gebruiken tegen de koning van het zuiden. En de koning van het zuiden zal oorlog voeren met een talrijk en zeer machtig leger; maar hij zal zich niet verzetten, omdat er kwade plannen tegen hem zullen worden gepland.*

25a- In – 170, Antiochus 4 grist Pelusium en neemt bezit van heel Egypte behalve de hoofdstad Alexandrië.

Dan 11:26 *Degenen die van zijn tafel eten, zullen hem vernietigen; zijn troepen zullen zich verspreiden als een stroom, en de doden zullen in grote aantallen vallen.*

26a - Ptolemaeus 6 begint vervolgens onderhandelingen met zijn oom Antiochus 4. Hij sluit zich aan bij het Seleucidische kamp. Maar nadat hij door de Egyptenaren was afgekeurd, werd hij in Alexandrië vervangen door zijn broer Ptolemaeus 8, en daarom verraden door zijn familie die *voedsel van zijn tafel at* . De oorlog duurt voort en *de doden vallen in grote aantallen* .

Dan 11:27 *Beide koningen zullen het kwade in hun hart zoeken, en aan dezelfde tafel zullen zij vals spreken. Maar dit zal niet lukken, omdat het einde pas op de afgesproken tijd zal komen.*

27a- Opnieuw mislukken de intriges van Antiochus 4. Zijn relatie met zijn neef Ptolemaeus 6, die zich bij hem voegde, is gebaseerd op bedrog.

27b- *Maar dit zal niet lukken, omdat het einde pas op de afgesproken tijd zal komen.*

welk *doel* gaat dit vers? In werkelijkheid suggereert het verschillende *eindes* en ten eerste het einde van de oorlog tussen Antiochus 3 en zijn Egyptische neven en nichten. Dit *einde* is nabij. Andere *eindes* zullen betrekking hebben op de duur van de 1260 jaar pauselijke regering in Dan.12:6 en 7 en de *tijd van het einde* van vers 40 van het huidige hoofdstuk, dat de vervulling zal zien van de Derde Wereldoorlog, die de context voorbereidt voor de laatste ***grote*** universele ramp.

Maar in dit vers heeft deze uitdrukking geen directe link met “ *de tijd van het einde* ” die in vers 40 wordt aangehaald, zoals we zullen ontdekken en aantonen. De structuur van dit hoofdstuk ziet er slim bedrieglijk uit.

Dan 11:28 *Hij zal met grote rijkdommen naar zijn land terugkeren; hij zal in zijn hart vijandig staan tegenover de heilige alliantie, hij zal ertegen optreden en dan terugkeren naar zijn land.*

28a- *Hij zal met grote rijkdommen naar zijn land terugkeren*

Verantwoordelijk voor de rijkdommen die van de Egyptenaren zijn afgenomen, keert Antiochos 4 terug naar Antiochië en laat Ptolemaeus 6 achter, die hij als koning heeft geplaatst over de helft van het veroverde Egypte. Maar deze halve overwinning irriteert de ontevreden koning.

28b- De ergernis waarmee de koning te maken kreeg, maakte de Joden tot het doelwit van zijn woede. Door hun huis te bezoeken, zal hij ook een deel van zijn woede op hen uiten, maar hij zal er niet door worden gerustgesteld.

Dan 11:29 *Op een vastgestelde tijd zal hij opnieuw tegen het zuiden optrekken; maar deze laatste keer zullen de dingen niet gebeuren zoals voorheen.*

29a- We gaan het jaar van de grote ramp binnen.

In 168 hoorde Antiochos dat zijn neven zich opnieuw met hem hadden verzoend, Ptolemaeus 6 sloot vrede met zijn broer Ptolemaeus 8. De veroverde Egyptische landen keerden terug naar het Egyptische kamp. Hij gaat daarom opnieuw op campagne tegen zijn neven, vastbesloten alle weerstand te breken, maar...

Dan 11:30 *De schepen van Chittim zullen tegen hem optrekken; ontmoedigd, zal hij terugkeren. Dan zal hij, woedend op de heilige alliantie, niet inactief blijven; wanneer hij terugkeert, zal hij kijken naar degenen die het heilige verbond hebben verlaten.*

30a- *Schepen van Chittim zullen tegen hem oprukken*

De Geest duidt dus de Romeinse vloot aan, gebaseerd op het huidige eiland Cyprus. Van daaruit controleren ze de volkeren van de Middellandse Zee en de kustbewoners van Azië. Na zijn vader Antiochos 3 wordt hij geconfronteerd met het Romeinse veto. Hij ondergaat een vernedering die hem woedend zal maken. De Romeinse legaat Popilius Laenas tekent een cirkel op de grond rond zijn voeten en draagt hem op deze niet te verlaten tenzij hij besluit Rome te bevechten of te gehoorzamen. Antiochos, de voormalige gijzelaar, heeft de les geleerd die zijn vader heeft geleerd en hij moet afstand doen van zijn verovering van Egypte, dat volledig onder het Romeinse protectoraat is geplaatst. In deze context van explosieve woede leert hij dat de Joden, die dood geloven, zich verheugen en feestvieren. Ze zullen op een vreselijke manier leren dat hij nog steeds springlevend is.

Dan 11:31 *Er zullen troepen op zijn bevel komen; ze zullen het heiligdom en de vesting ontheiligen, ze zullen een einde maken aan het eeuwige offer en de gruwel van de verwoester (of vernietiger) opzetten.*

31a- Dit vers bevestigt de feiten die vermeld staan in het apocriefe verslag van 1 Macc.1:43-44-45: *Toen schreef koning Antiochus aan zijn hele koninkrijk, zodat iedereen één volk zou worden, en dat iedereen zijn specifieke wet zou moeten opgeven. Alle naties stemden in met dit gebod van koning Antiochus, en velen in Israël stemden in met deze slavernij, offerden aan afgoden en schonden (verontreinigden) de sabbat.* In deze beschrijving vinden we de beproevingen die Daniël en zijn drie metgezellen in Babylon ervoeren. En God presenteert ons in 1 Makkabeeën een beschrijving van wat de laatste grote ramp zal zijn waarmee wij, die levend in Christus zijn, te maken zullen krijgen vlak voor de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus. Tussen onze tijd en die van de Makkabeeën-joden

zorgde een andere grote ramp ervoor dat de heiligen van Jezus Christus 120 jaar lang stierven.

31b- *zij zullen het heiligdom en de vesting ontheiligen, zij zullen een einde maken aan het eeuwige offer en de gruwel van de verwoester (of vernietiger) oprichten.*

Deze daden zullen worden bevestigd in deze historische getuigenis, opgetekend door de Joodse en Romeinse historicus Josephus. Het belang van de zaak rechtvaardigt dit, dus laten we naar deze getuigenis kijken waarin we details vinden die identiek zijn aan de zondagswet van de laatste dagen, afgekondigd door het universele regime gevormd door de overlevenden van de Derde Wereldoorlog.

Hier is een vroege versie van 1 Macc.1:41 tot 64:

1Ma 1:41 Toen gaf de koning het bevel dat iedereen in zijn rijk één volk moest worden :

1Ma 1:42 Iedereen moest afstand doen van zijn gebruiken. Alle heidenen onderwierpen zich aan de bevelen van de koning

1Ma 1:43 en zelfs in Israël verwelkomden veel mensen zijn aanbidding: zij brachten offers aan afgoden en ontheiligden de sabbat.

1Ma 1:44 De koning stuurde boodschappers naar Jeruzalem en naar de steden van Juda om zijn bevelen daar uit te voeren: van nu af aan was het noodzakelijk om de gebruiken van het buitenland te volgen,

1Ma 1:45 om een einde te maken aan de brandoffers van de tempel, de offers en de drankoffers. Sabbatten en feesten moesten worden ontheiligd,

1Ma 1:46 verontreinigt het Heiligdom en alles wat heilig is,

1Ma 1:47 het oprichten van altaren, gebedshuizen en tempels voor afgoden, het slachten van zwijnen en onreine dieren.

1Ma 1:48 Zij moesten hun zonen onbesneden laten en zichzelf verfoeilijk maken door allerlei onreinheden en ontheiligingen.

1Ma 1:49 In één woord: wij zouden de wet vergeten en alle naleving ervan verwaarlozen:

1Ma 1:50 Iedereen die de bevelen van de koning niet opvolgde, moet ter dood worden gebracht.

1Ma 1:51 Zo werden de brieven van de koning door zijn hele koninkrijk gestuurd; Hij stelde opzichters aan over het hele volk en gaf alle steden van Juda de opdracht offers te brengen.

1Ma 1:52 Velen van het volk gehoorzaamden, allen die de wet verlieten; zij deden kwaad in het land,

1Ma 1:53 dwingt Israël zijn toevlucht te zoeken.

1Ma 1:54 Op de vijftiende dag van de maand Kisleu, in het jaar 145, plaatste de koning de gruwel der verwoesting op het brandofferaltaar, en zij richtten altaren op in de naburige steden van Juda.

1Ma 1:55 Ze brandden wierook in de deuren van huizen en op pleinen,

1Ma 1:56 De wetboeken werden verscheurd en in het vuur geworpen toen ze werden gevonden,

1Ma 1:57 En als bij iemand een boek van het Verbond werd gevonden, of als iemand de wet van God gehoorzaamde, zouden ze hem ter dood brengen volgens het besluit van de koning.

1Ma 1:58 Zij straftten de Israëlieten die maand na maand in hun steden op overtreding werden betrapt,

1Ma 1:59 en op de 25e van elke maand werden er offers gebracht op het hoofdaltaar in plaats van het brandofferaltaar.

1Ma 1:60 Volgens deze wet brachten zij vrouwen ter dood die hun kinderen lieten besnijden,

1Ma 1:61 met hun baby's aan hun nek hangend; hun familieleden en degenen die de besnijdenis hadden uitgevoerd, werden ook ter dood gebracht.

1Ma 1:62 Ondanks dit alles bleven velen in Israël trouw en waren ze moedig genoeg om geen onrein voedsel te eten.

1Ma 1:63 Ze zouden liever sterven dan zichzelf onrein te maken met voedsel dat in strijd was met het Heilig Verbond, en in feite werden ze ter dood gebracht.

1Ma 1:64 Het was een grote beproeving voor Israël.

Laten we in dit verhaal de verzen 45 tot en met 47 noteren die de stopzetting van de offers van de *eeuwige voorbede bevestigen* , en vers 54 dat getuigt van de ontheiliging van het heiligdom: *de koning plaatste de Gruwel der Verwoesting op het brandofferaltaar.*

Aan de oorsprong van dit kwaad ligt deze afvalligheid van Israël : *1Ma 1:11 Het was in die tijd dat er in Israël een generatie van misleide mensen opstond die veel mensen achter zich bracht: ‘Laten we een alliantie sluiten met de naties om ons heen’, zeiden ze, ‘want sinds we ons van hen hebben afgescheiden, zijn er veel tegenslagen gebeurd. voor ons .’* Tegenslagen waren al het gevolg van hun ontrouw aan God en ze zouden door hun opstandige houding nog meer tegenslagen over zichzelf afroepen.

In deze bloedige tragedie rechtvaardigde de Griekse overheersing haar alomtegenwoordige symbool van zonde in *het brons van het standbeeld* van Dan.2; *het gevlekte luipaard* van Dan.7; en *de stinkende geit* van Dan.8. Maar er moet nog één detail worden opgemerkt. De persoon die de leiding heeft over de bestraffende missie die door Antiochos 4 naar Jeruzalem werd gestuurd in – 168, wordt Apollonius genoemd, en deze Griekse naam, die in het Frans “Vernietiger” betekent, zal door de Geest worden gekozen om in Apo.9:11 het destructieve gebruik aan de kaak te stellen. van de Bijbel door het valse, hedendaagse protestantse christendom; of juist degenen die de ultieme *grote uiteindelijke ramp zullen organiseren* . Apolonius kwam met 22.000 soldaten naar Jeruzalem en **op een sabbatdag** vermoordde hij tijdens een spectaculaire publieke opstand alle Joodse toeschouwers. Zij verontreinigden de sabbat met deze profane belangen, en God liet hen doden. En zijn woede neemt niet af omdat achter dit bloedige feit de hellenisering van de Joden wordt bevolen. De Atheense Gerontes, de koninklijke afgevaardigde, legde voor het hele volk de hellenisering van de eredienst en de moraal op, zowel in Jeruzalem als in Samaria . De tempel van Jeruzalem werd toen gewijd aan de Olympische Zeus en die van de berg Gerizim aan de gastvrije Zeus. We zien dus dat God zijn bescherming terugtrekt van zijn eigen tempel, van Jeruzalem en van de hele natie. De heilige stad is vol van

gewelddaden, de een nog gruwelijker dan de ander. Maar het was alleen de wil van God die van toepassing was, zo groot was de morele en religieuze ontspanning na de waarschuwing die de deportatie naar Babylon vertegenwoordigde.

Dan 11:32 *Hij zal de verraders van het verbond met vleierij misleiden. Maar degenen onder de mensen die hun God kennen, zullen standvastig handelen,*

32a- *Hij zal de verraders van de alliantie verleiden met vleierij*

Deze verduidelijking bevestigt dat de goddelijke straf verdiend en gerechtvaardigd was. Op heilige plaatsen was ontheiliging de norm geworden.

32b- *Maar degenen onder het volk die hun God kennen, zullen standvastig handelen,*

In deze tragedie onderscheidde oprechte en waardige gelovigen zich door hun trouw en gaven ze er de voorkeur aan als martelaren te sterven in plaats van afstand te doen van het eren van de Schepper God en zijn heilige wetten.

Opnieuw lijkt deze bloedige ervaring van 1090 werkelijke dagen bij de tweede lezing op de omstandigheden van de pauselijke regering van 1260 dagjaren, die achtereenvolgens in verschillende vormen zijn geprofeteerd in Dan.7:25, 12:7 en Openb.12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Terugkijken op de actualiteit in de context van de oudheid

Om duidelijk te begrijpen wat er gebeurt, zal ik het beeld nemen van een cameraman die met zijn camera een scène filmt die hij op de voet volgt. Op dit punt zoomt hij uit terwijl hij hoogte wint en het gezichtsveld steeds breder wordt. Zodat, toegepast op de religieuze geschiedenis, de blik van de Geest toezicht houdt op de hele religieuze geschiedenis van het christendom, vanaf het kleine begin, de uren van lijden, de tijd van de martelaren, tot aan het glorieuze einde dat wordt gekenmerkt door de terugkeer van de verwachte Verlosser.

Dan 11:33 *en de wijste onder hen zullen velen onderwijzen. Er zijn er die een tijdlang zullen bezwijken voor het zwaard en de vlam, voor gevangenschap en plundering.*

33a- *en de wijste onder hen zullen de menigte onderwijzen*

De apostelen van Jezus Christus, evenals Paulus van Tarsus, aan wie we veertien brieven van het nieuwe verbond te danken hebben. Deze nieuwe religieuze instructie heeft de naam "het Evangelie" of het Goede Nieuws van de verlossing die door goddelijke genade aan de uitverkorenen wordt aangeboden. Op deze manier beweegt de Geest ons vooruit in de tijd en wordt het nieuwe doel dat we onderzoeken het christelijk geloof.

33b- *Er zijn er die een tijdlang zullen bezwijken voor het zwaard en de vlam, voor gevangenschap en plundering.*

Een tijdlang zei de Geest door de engel en deze keer zullen er 1260 lange jaren geprofeteerd worden, maar onder bepaalde Romeinse keizers Caligula, Nero, Domitianus en Diocletianus betekende het christen zijn dat je als martelaar moest sterven. In Openbaring 13:10 herinnert de Geest aan de tijden van pauselijke Romeinse afpersingen, zeggende: *Als iemand in gevangenschap leidt, zal hij in gevangenschap gaan; als iemand met het zwaard doodt, moet hij met het zwaard gedood worden. Dit is de volharding en het geloof van de heiligen .*

Dan 11:34 *In de tijd dat zij falen, zullen zij een beetje geholpen worden, en velen zullen zich in hun huichelarij bij hen aansluiten.*

34a- Het is inderdaad in deze tijd van wrede overheersing van het pausdom dat de hulp van de huichelaars uit dit vers verscheen. Hun identificatie is gebaseerd op hun minachting voor de waarden en geboden die door Jezus Christus zijn onderwezen, en in dit geval voor dit beoogde tijdperk het verbod op doden met het zwaard. Als je de geschiedenis opnieuw bekijkt, kun je begrijpen dat de brede protestantse beweging vanaf de 15e eeuw tot onze tijd door de rechtvaardige Rechter Jezus Christus als hypocriet werd beoordeeld. Hun volledige stopzetting sinds 1843 zal daarom gemakkelijker te begrijpen en te aanvaarden zijn.

Daniël 11:35 *Sommigen van de wijzen zullen afvallen, zodat zij gereinigd, gezuiverd en wit gemaakt kunnen worden, tot de tijd van het einde, want die zal pas komen op de bestemde tijd.*

35a- *Sommige van de wijze mannen zullen vallen, zodat ze gezuiverd, gezuiverd en wit gemaakt kunnen worden, tot de tijd van het einde*

Afgaande op deze verklaring is de standaard van het christelijke leven beproeving en selectie, door het vermogen om vervolging te verdragen en te lijden tot het einde van de wereld. Op deze manier begrijpt de moderne mens, gewend aan vrede en tolerantie, niets meer. Hij herkent zijn leven niet in deze berichten. Dit is de reden waarom er uitleg zal worden gegeven over dit onderwerp in Openb. 7 en 9:5-10. Een lange periode van religieuze vrede van 150 reële jaren, of “vijf profetische maanden”, werd door God geprogrammeerd, maar sinds 1995 is deze periode voorbij en zijn er opnieuw religieuze oorlogen begonnen. De islam doodt in Frankrijk en elders in de wereld; en het is de bedoeling dat de werking ervan toeneemt totdat de hele aarde in brand staat.

35b- *omdat het alleen op de afgesproken tijd aankomt*

Dit einde zal dat van de wereld zijn en de engel vertelt ons dat geen enkel teken van vrede of oorlog toestaat dat iemand het ziet aankomen. Het hangt van één enkele factor af: de “tijd gemarkeerd” door God, het einde van de 6000 jaar gewijd aan zijn selectie van aardse uitverkorenen. En het is omdat we nog geen tien jaar verwijderd zijn van deze termijn dat God ons de genade heeft gegeven om de datum te weten: 20 maart van de lente die voorafgaat aan 3 april 2030, dat wil zeggen 2000 jaar later de verzoenende dood van Christus. Hij zal krachtig en zegevierend lijken om zijn uitverkorenen te redden en de moorddadige rebellen te vernietigen die van plan waren hen te doden.

Het katholieke pauselijke regime van het ‘christelijke’ Rome: de grote vervolger van de religieuze geschiedenis van de westerse wereld.

Het is tegenover hem dat het Antiochos 4-model ons moet leiden. Het type heeft zijn antitype voorbereid en wat kunnen we over deze vergelijking zeggen? Zeker op fenomenale schaal heeft de Griekse vervolger 1090 echte dagen gehandeld, maar het pausdom zal bijna 1260 echte jaren woeden en daarmee alle historische modellen overtreffen.

Dan 11:36 *De koning zal doen wat hij wil; hij zal zichzelf verheffen, hij zal roemen boven alle goden, en hij zal ongelooflijke dingen zeggen tegen de God der goden; het zal bloeien totdat de toorn is voltooid, want datgene wat vastbesloten is, zal worden volbracht.*

36a- De woorden van dit vers blijven dubbelzinnig en kunnen nog steeds worden aangepast aan de Griekse koning en de Romeinse pauselijke koning. De onthullende structuur van de profetie moet zorgvuldig verborgen worden gehouden voor oppervlakkige lezers. Een klein detail duidt niettemin het pauselijke doelwit aan; het is precisie: *omdat **wat besloten is**, zal worden verwezenlijkt.* Dit citaat weerspiegelt Dan.9:26: *Na de tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden afgesneden, en hij zal niets voor zichzelf hebben. Het volk van een heerser die komt, zal de stad en het heilige heiligdom vernietigen, en hun einde zal komen als door een overstroming; **Er wordt besloten dat de verwoestingen (of verwoestingen) zullen duren tot het einde van de oorlog.***

Dan 11:37 *Hij zal de goden van zijn vaders niet respecteren, noch de god die behagen schept in vrouwen; hij zal geen respect hebben voor welke god dan ook, want hij zal zichzelf boven alles verheerlijken.*

37a- *Hij zal de goden van zijn vaders niet respecteren*

Hier is het, het kleine detail dat onze intelligentie verduidelijkt. We hebben hier het formele bewijs dat de koning waarop zijn woorden gericht zijn, niet Antiochos 4 kan zijn, die respect had voor de goden van zijn vaders en onder hen de grootste, Zeus, de god van de goden van Olympus aan wie hij de Joodse tempel in Jeruzalem aanbood. We verkrijgen dus onmiskenbaar bewijs dat de koning die het doelwit is inderdaad het Romeinse pauselijke regime van het christelijke tijdperk is. Van nu af aan zullen alle geopenbaarde woorden daarom betrekking hebben op deze *koning, die anders is* dan Dan.7 en *onbeschaamd en sluw is* dan Dan.8; Ik voeg hieraan toe: deze *verwoestende of verwoestende koning* van Dan.9:27. De “rakettrappen” ondersteunen allemaal het *hoofd van een pauselijke man, klein en arrogant*, geplaatst aan de top van de heerschappij.

Respecteerde het pauselijke Rome de goden van zijn vaders? Officieel niet, omdat haar bekering tot het christendom haar ertoe bracht de namen van heidense Romeinse goden achter zich te laten. Ze behield echter de vormen en stijl van hun aanbidding: de gebeeldhouwde, gebeeldhouwde of gegoten beelden waarvoor haar aanbidders buigen en knielen om te bidden. Om dit door God in al zijn wetten veroordeelde gedrag in stand te houden, maakte ze de Bijbel ontoegankelijk voor gewone stervelingen en verwijderde ze het tweede van de tien geboden van de levende God, omdat het deze praktijk verbiedt en de straf openbaart die voor de overtreders ervan is gepland. Wie kan de opgelopen straf willen verbergen als de duivel het niet is? De persoonlijkheid van het pauselijke regime valt daarom binnen het kader van de definitie die in dit vers wordt voorgesteld.

37b- *noch aan de goddelijkheid die vrouwen behaagt*

Het is door te denken aan de heidense Romeinse religie die door het pausdom is verlaten dat de Geest van God dit duistere onderwerp oproept. Omdat ze haar openlijk seksuele erfgoed de rug toekeerde om waarden van heiligheid te tonen. Deze voorgestelde godheid is Priapus, de mannelijke fallus die door de

heidense kerkvaders van Rome als goddelijkheid werd geëerd. Het was nog steeds een erfenis van de Griekse zonde. En om met deze seksuele erfenis te breken, verdedigt ze overdreven de zuiverheid van het vlees en de geest.

Dan 11:38 *Maar hij zal de god van de vestingen op zijn voetstuk eren; aan deze god, die zijn vaders niet kenden, zal hij hulde brengen met goud en zilver, met edelstenen en kostbare voorwerpen.*

38a- *Hij zal echter de god van de forten op zijn voetstuk eren*

Er wordt een nieuwe heidense god geboren: *de god van de forten*. Het *voetstuk* bevindt zich in de menselijke geest en de hoogte is zo hoog als de indruk die wordt gemaakt.

Het heidense Rome bouwde heidense tempels die openstonden voor alle winden; kapitelen ondersteund door kolommen waren voldoende. Maar door toe te treden tot het christendom wil Rome het vernietigde joodse model vervangen. De Joden hadden een gesloten tempel met een krachtige uitstraling die hen glorie en prestige gaf. Rome zal hem daarom imiteren en op zijn beurt Romaanse kerken bouwen die op versterkte kastelen lijken, omdat er onveiligheid heerst en de rijkste heren hun huizen versterken. Rome doet hetzelfde. Het bouwde zijn kerken in een sobere stijl tot de tijd van de kathedralen, en daar veranderde alles. De ronde daken worden pijlen die naar de hemel wijzen, en deze steeds hoger. De buitengevels krijgen de uitstraling van kant, ze zijn verrijkt met glas-in-loodramen in alle kleuren die een iriserend licht naar binnen brengen dat indruk maakt op de feestvierders, volgers en bezoekers.

38b- *aan deze god, die zijn vaders niet kenden, zal hij hulde brengen met goud en zilver, met edelstenen en waardevolle voorwerpen.*

Om ze nog aantrekkelijker te maken, zijn de binnenmuren ***versierd met goud, zilver, kostbare parels, dure voorwerpen*** : *de prostituee Babylon de grote* uit Openb. 17:5 weet hoe ze zichzelf moet laten zien om haar klanten aan te trekken en aan te trekken.

De ware God laat zich niet verleiden omdat deze pracht hem niet ten goede komt. In zijn profetie hekelt hij dit pauselijke Rome waarmee hij **nooit** de geringste relatie heeft gehad. Voor hem zijn zijn romaanse of gotische kerken slechts meer heidense godheden die alleen maar dienen om spirituele mensen te verleiden die zich van hem afwenden: een nieuwe god is geboren: de god van de vestingen en hij verleidt menigten die geloven dat ze God hebben gevonden die de muren binnengaat onder onevenredig hoge plafonds.

Dan 11:39 ~~*Het is met de buitenlandse god dat hij zal optreden tegen de versterkte plaatsen. En hij werkte aan de vestingwerken van de forten met de buitenlandse god en hij zal degenen die hem herkennen met eer vervullen, hij zal ze over velen laten domineren, hij zal landen verdelen aan hen als beloning.*~~

39a- *En hij werkte samen met de buitenlandse god aan de vestingwerken van de forten*

Voor God is er slechts één actieve god tegenover hem, dat wil zeggen die hem *vreemd is* : het is de duivel, Satan tegen wie Jezus Christus zijn apostelen en zijn discipelen waarschuwde. In de Hebreeuwse tekst is het geen kwestie van ‘optreden tegen’, maar van ‘doen tegen’. Dezelfde boodschap zal worden gelezen in Openb.13:3, in de vorm: *...de draak gaf hem zijn macht, en zijn troon, en grote*

autoriteit . De *draak* die de duivel is in Openb.12:9 maar tegelijkertijd het keizerlijke Rome volgens Openb.12:3.

Bovendien heeft de Romeinse autoriteit, door zich tot de christelijke religie te bekeren, de ware God aangenomen die er vreemd aan was, aangezien het oorspronkelijk de God van de Joden was, van de Hebreëen, afstammelingen van Abraham.

39b- *en hij zal degenen die hem herkennen met eer vervullen*

Deze onderscheidingen zijn religieus. Het pausdom brengt aan de koningen die hem erkennen als de vertegenwoordiger van God op aarde, het zegel van goddelijk gezag voor hun eigen gezag. Koningen worden pas echt koningen als de kerk ze heeft ingewijd in een van haar vergoddelijkte *forten* , in *Frankrijk, Saint-Denis en Reims*.

39c- *hij zal ze over velen laten domineren*

Het pausdom kent de keizerlijke titel toe die een suzerain-koning aanduidt die domineert over andere vazalkoningen. De bekendste: Karel de Grote, Karel V, Napoleon I ' Hitler.

39d- *Hij zal als beloning land aan hen uitdelen.*

Deze aardse en hemelse tijdelijke supermacht was, volgens zijn bewering, goed geschikt voor de koningen van de aarde. Omdat hij hun meningsverschillen oploste, vooral met betrekking tot veroverde of ontdekte landen. Dit is hoe Alexander 6 Borgia, de ergste paus en een moordenaar in functie, in 1494 ertoe werd gebracht een meridiaanlijn vast te stellen om de toekenning en het bezit van het sinds de oudheid herontdekte grondgebied van Zuid-Amerika tussen Spanje en Portugal te verdelen.

De Derde Wereldoorlog of de 6e^{bazuin} van Openb. 9.

Het vermindert de mensheid met een derde van de bevolking en maakt een einde aan de nationale onafhankelijkheid. Het bereidt het universele regime voor dat de ultieme grote ramp zal veroorzaken die in Apo.1 is aangekondigd. Onder de agressieve actoren bevindt zich de islam in moslimlanden, dus ik bied u de bijbelse visie op dit onderwerp aan.

De rol van de islam

De islam bestaat omdat God het nodig heeft. Niet om te redden, deze rol berust **uitsluitend** op de genade die Jezus Christus heeft gebracht, maar om zijn vijanden te slaan, te doden en af te slachten. Om de ontrouw van Israël te straffen, nam God al in het oude verbond zijn toevlucht tot het "Filistijnse" volk. Om christelijke ontrouw te bestraffen, doet hij in het verhaal een beroep op moslims. Aan de oorsprong van moslims en Arabieren staat Ismaël, de zoon van Abraham en Hagar, de Egyptische dienaar van Sara, zijn vrouw. En al in die tijd had Ismaël ruzie met Isaak, de wettige zoon. Dit is zo erg dat Hagar en Ismaël, met Gods instemming, op verzoek van Sara door Abraham uit het kamp werden verjaagd. En God zorgde voor het verdreven volk wier nakomelingen, halfbroers, een vijandige houding tegenover het nageslacht van Abraham zouden handhaven; de eerste, joods; de tweede in Jezus Christus, Christen. Hier is hoe God profeteerde over Ismaël en zijn Arabische nakomelingen in Gen.16:12: " *Hij zal zijn als een*

wilde ezel; zijn hand zal tegen allen zijn, en de hand van allen zal tegen hem zijn; en hij zal tegenover al zijn broers wonen .’ God wil zijn gedachten en zijn oordeel over de dingen bekendmaken. De uitverkorenen van Christus moeten dit plan van God kennen en delen, die de volken en machten van de aarde gebruikt volgens zijn allerhoogste wil. Opgemerkt moet worden dat de profeet Mohammed, de stichter van de islam, werd geboren aan het einde van de 6^{eeuw}, na de vestiging van het rooms-katholieke pausdom in 538. De islam leek het heidense katholicisme en de christenen in het algemeen aan te vallen wanneer zij door Gods vloek werden getroffen. . En dit is het geval sinds 7 maart 321, sinds keizer Constantijn I ervoor zorgde dat de zevende dag sabbatsrust werd opgegeven ten gunste van zijn eerste dag gewijd aan de “onoverwonnen zon” (Sol Invictvs), onze huidige zondag. Zoals veel hedendaagse christenen wilde Constantijn ten onrechte een breuk markeren tussen christenen en joden. Hij bekritiseerde de christenen van zijn tijd vanwege het judaïseren door Gods heilige sabbat te eren. Dit ongerechtvaardigde oordeel dat van een heidense koning kwam, werd betaald en zal tot het einde toe betaald blijven worden door de straffen van de “*zeven bazuinen*” geopenbaard in Openbaring 8 en 9, een ononderbroken opeenvolging van tegenslagen en tragedies. De laatste straf zal komen in de vorm van vreselijke desillusie, wanneer Jezus Christus Zijn uitverkorenen van de aarde lijkt te verwijderen. Maar het thema dat zojuist is behandeld, dat van de “Derde Wereldoorlog”, is zelf de zesde van deze geprofeteerde goddelijke straffen waarin de Islam een belangrijke rol speelt. Want God profeteerde ook over Ismaël en zei in Gen.17:20: “*Wat Ismaël betreft, ik heb je gehoord. Zie, Ik zal hem zegenen en hem vruchtbaar maken en hem buitengewoon vermenigvuldigen; hij zal twaalf prinsen verwekken, en ik zal van hem een groot volk maken .’* Ik sluit dit haakje om de studie in Dan.11:40 te hervatten.

Dan 11:40 *In de tijd van het einde zal de koning van het zuiden tegen hem slaan . En de koning van het noorden zal tegen hem aanstormen als een storm, met strijdswagens en met ruiters, en met vele schepen; het zal het land binnendringen en zich verspreiden als een stroom en overstromen.*

40a- *Op het moment van het einde*

Deze keer is het inderdaad het einde van de menselijke geschiedenis; het einde van de tijd van de huidige naties van de aarde. Jezus kondigde deze keer aan, zeggende in Mat.24:24: *Dit goede nieuws van het koninkrijk zal over de hele wereld worden gepredikt als een getuigenis voor alle naties. Dan zal het einde komen.*

40b- *De koning van het zuiden zal tegen hem aanvallen*

Hier moeten we de immense goddelijke subtiliteit bewonderen die zijn dienaren in staat stelt te begrijpen wat voor andere mensen verborgen blijft. Blijkbaar, maar alleen qua schijn, lijkt het conflict tussen de Seleuci-koningen en de Lagid-koningen zich in dit vers te hervatten en voort te zetten, wat niet misleider kan zijn. Omdat we in werkelijkheid deze context hebben verlaten vanaf de verzen 34 tot en met 36, en de tijd van het einde van deze nieuwe confrontatie betrekking heeft op het christelijke tijdperk van het pauselijke katholieke regime en van het universele protestantisme dat zijn oecumenische

alliantie aanging. Deze verandering in de context vereist dat we de rollen herverdelen.

In de rol van “ *hem* ”: het pauselijke katholieke Europa en de daarmee verbonden christelijke religies.

In de rol van de “ *koning van het zuiden* ”: de veroverende islam die mensen met geweld moet bekeren of in slavernij moet brengen, volgens de acties onder leiding van zijn stichter Mohammed.

Laten we hier de keuze van het werkwoord opmerken: *botsen* ; in het Hebreeuws ‘nagah’, wat ‘slaan met de hoorns’ betekent. Als bijvoeglijk naamwoord duidt het een woedende agressor aan die gewoonlijk toeslaat. Dit werkwoord past perfect bij de Arabische islam, die sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog onafgebroken agressief is geweest tegen de westerse wereld. De mogelijke werkwoorden ‘ *vechten, vechten, botsen* ’ duiden op een zeer nabije nabijheid, vandaar het idee van een nationale buurt of een buurt van steden en straten. Beide mogelijkheden bevestigen de islam, die in Europa goed ingeburgerd is vanwege de religieuze desinteresse van Europeanen. De strijd is verhevigd sinds de terugkeer van de Joden naar Palestina in 1948. Het lot van de Palestijnen heeft moslimvolken tegenover de westerse christelijke kolonisten geplaatst. En in 2021 nemen de islamistische aanvallen toe en creëren ze onzekerheid onder de Europese volkeren, in de eerste plaats Frankrijk, de voormalige kolonisator van Noord-Afrikaanse en Afrikaanse volkeren. Zal er een grotere nationale botsing plaatsvinden? Misschien wel, maar niet voordat de interne situatie zo verslechtert dat er brute botsingen tussen groepen op het grondgebied van de metropool zelf ontstaan. Op die dag zal Frankrijk zich in een situatie van burgeroorlog bevinden; in werkelijkheid een authentieke religieuze oorlog: de islam tegen het christendom of tegen de ongelovigen zonder God.

40c- *En de koning van het noorden zal op hem afstormen als een storm , met strijdswagens en ruiters, en met vele schepen*

In Ezech.38:1 wordt deze *koning van het noorden* Magog genoemd , *prins van Rosh* (Rusland) *van Mesech* (Moskou) *en Tubal* (Tobolsk) en we lezen in vers 9: *En jij zult optrekken, je zult komen als een storm , jullie zullen als een wolk zijn om het land te bedekken, jij en al je bendes, en vele volkeren met jou.*

Herverdeling van rollen: in de rol van de “ *koning van het noorden* ”, het orthodoxe Rusland en zijn met moslims verbonden *volkeren* . Ook hier geldt de keuze voor het werkwoord “ *tourera sur hem* ” suggereert een plotselinge massale verrassingsaanval vanuit de lucht. Moskou, de hoofdstad van Rusland, ligt in feite op ruime afstand van Brussel, de Europese hoofdstad, en Parijs, zijn militaire speerpunt. De Europese welvaart heeft haar leiders blind gemaakt, tot het punt waarop ze het militaire potentieel van het machtige Rusland onderschatten. Het zal in zijn agressie vliegtuigen en duizenden tanks lanceren op landroutes en massa's oorlogsschepen op zee en onderzeeërs. En zodat de straf krachtig wordt uitgedrukt, zijn deze Europese leiders er niet mee opgehouden Rusland en zijn leiders te vernederen, van de vurige Vladimir Zjirinovski tot zijn nieuwe huidige ‘tsaar’, Vladimir Poetin (Vladimir: prins van de wereld in het Russisch).

Nu de actoren zijn geïdentificeerd, zullen de drie betrokken ‘koningen’ elkaar confronteren in wat de vorm aanneemt van een zevende ‘ Syrische Oorlog’ ,

waarbij het nieuwe nationale Israël betrokken zal zijn; wat het volgende vers zal bevestigen. Maar op dit moment is de ‘koning’ (*hij*) die door Rusland wordt aangevallen het Europa van het Verdrag van Rome.

40d- *het zal de landen binnendringen, zich verspreiden als een stroom en overstromen.* Zijn overweldigende militaire superioriteit stelt Rusland in staat Europa binnen te vallen en het gehele territoriale gebied ervan te bezetten. Daar tegenover zijn de Franse troepen geen partij; ze worden verpletterd en vernietigd.

Dan 11:41 *Hij zal het mooiste land binnengaan, en velen zullen vallen; maar Edom, Moab en het hoofd van de kinderen van Ammon zullen uit zijn hand bevrijd worden.*

41a- *Hij zal het mooiste land binnengaan, en velen zullen bezwijken*

De Russische expansie vindt plaats richting het zuiden, waar Israël zich bevindt , de bondgenoot van westerse landen die op zijn beurt wordt binnengevallen door Russische troepen; Joden zullen nog steeds sterven.

41b *Maar Edom, Moab en het hoofd van de kinderen van Ammon zullen uit zijn hand verlost worden*

Dit is een gevolg van de militaire allianties die deze namen, die het moderne Jordanië vertegenwoordigen, aan Russische zijde zullen plaatsen. In 2021 is Rusland al de officiële bondgenoot van Syrië, dat het bewapent en beschermt.

Dan 11:42 *En hij zal zijn hand over verschillende landen uitstrekken, en het land Egypte zal niet ontkomen.*

42a- Pas sinds 1979 is deze politieke configuratie de profetie komen bevestigen. Want dat jaar sloot de Egyptische president Anwar El Sadat in Camp David in de VS officieel een alliantie met de Israëlische premier Menachem Begin. De strategische en politieke keuze die destijds werd gemaakt, was het omarmen van de zaak van de sterksten van de dag, omdat Israël krachtige steun kreeg van de VS. Het is in deze zin dat de Geest van God hem het initiatief toeschrijft om te proberen te ‘ *ontsnappen* ’ aan ondergang en ramspoed. Maar na verloop van tijd verandert het spel van eigenaar, en Israël en Egypte worden sinds 2021 bijna in de steek gelaten door de VS. Rusland legt zijn wetten op aan de Syrische regio.

Dan 11:43 *Hij zal de schatten van goud en zilver bezitten, en alle kostbare dingen van Egypte; de Libiërs en Ethiopiërs zullen hem volgen.*

43a- *Hij zal meester worden over de schatten van goud en zilver, en over alle kostbare dingen van Egypte*

Dankzij de inkomsten uit tolgelden voor het gebruik van het Suezkanaal werd Egypte enorm verrijkt. Maar deze rijkdom is alleen goed in tijden van vrede, omdat in tijden van oorlog de handelsroutes verlaten raken. Egypte werd rijk door het toerisme. Vanuit de vier hoeken van de aarde komen mensen naar de piramides kijken, de musea verrijkt door voortdurende ontdekkingen van Egyptische graven die sinds de oudheid ondergronds verborgen zijn. In deze graven onthulde die van de jonge koning Toetanchamon voorwerpen in massief goud van een onbekende waarde. Rusland zal daarom in Egypte iets vinden om zijn verlangen naar oorlogsbuit te bevredigen.

zonder enige twijfel de interpretatie bevestigt die ik aan Daniël 11 geef. Laten we in de twee verzen 42 en 43 het belang van de duidelijke vermelding

opmerken: niet gecodeerd, van de naam “ *Egypte* ”, wat in deze context een ander land is dan dat wat “ *koning van het zuiden* ” wordt genoemd. In de verzen 5 tot en met 32 werd *het trage ‘Egypte’* van de Ptolemaeën echter gemaskeerd, maar geïdentificeerd als ‘ *koning van het zuiden* ’. **De verandering in de historische context wordt daarmee onweerlegbaar bevestigd en bewezen** . Beginnend met de context van de oudheid eindigt het verhaal van Daniël 11 met ‘ *de tijd van het einde* ’ van de wereld, waarin ‘ *Egypte* ’, sinds 1979 een bondgenoot van het christelijke en agnostische westerse kamp, het doelwit is van het nieuwe . ‘ *koning van het zuiden* ’, dat wil zeggen de oorlogszuchtige islam, en vooral die van de nieuwe ‘ *koning van het noorden* ’, de Russische orthodoxie.

43b- *De Libiërs en Ethiopiërs zullen hem volgen*

De vertaler heeft de woorden “ *Puth* en *Cush* ” van de profetie correct vertaald, die voor “Libië” de moslimlanden ten noorden van de Sahara, de kustlanden van de Afrikaanse kust en voor Ethiopië, zwart Afrika, alle landen ten zuiden van de Sahara aanduiden. de Sahara. Een groot aantal van hen accepteerde en adopteerde ook de islam; in het geval van Ivoorkust, met de medeplichtigheid van de Franse president Nicolas Sarkozy, aan wie we ook de Libische chaos te danken hebben.

Egypte , getroffen door Rusland, de prooi van alle roofdieren, en de moslimgieren, zijn broeders, dalen erop af om zijn lijk schoon te maken en hun deel van de buit op te eisen die nog over is na de Russische lekke band .

Door duidelijk ‘ *Libië en Ethiopië* ’ te citeren, duidt de Geest Afrikaanse religieuze bondgenoten aan van de ‘ *koning van het zuiden* ’, die geïdentificeerd zou moeten worden met Arabië, waar de profeet Mohammed in 632 verscheen om sinds Mekka zijn nieuwe religie genaamd de islam te verspreiden. Het wordt gesteund door het machtige Turkije, dat in deze laatste context is teruggekeerd naar een fundamentalistisch, overwinnend en wraakzuchtig islamitisch religieus engagement, na de vernedering van zijn tijdelijke onderwerping aan de westerse seculiere waarden. Maar andere moslimlanden, die niet in het ‘ *zuiden* ’ liggen, zoals Iran, Pakistan en Indonesië, kunnen zich bij de ‘ *koning van het zuiden* ’ aansluiten om de strijd aan te gaan met westerse volkeren met morele waarden die door alle moslimvolken worden gehaat. Deze haat is in werkelijkheid alleen die van de ware God Jezus Christus, die door westerse christenen wordt veracht. Het bestraft dus, via de islam en de orthodoxie, de joodse, katholieke, orthodoxe, protestantse en zelfs adventistische ontrouw in de westerse wereld; al het monotheïstische geloof is schuldig jegens hem.

Dan 11:44 *Er zal nieuws uit het oosten en het noorden komen en hem angst aanjagen, en hij zal in grote toorn uitgaan om menigten te vernietigen en te vernietigen.*

44a- *Nieuws uit het oosten en het noorden zullen hem bang maken*

Deze twee hoofdpunten ‘ *oost en noord* ’ betreffen alleen het Russische land, afhankelijk van of het genoemd wordt vanuit het pauselijke Europa of vanuit Israël, omdat de profetie hen in de verzen 40 en 41 aanwijst als achtereenvolgens aangevallen door Rusland. Dit betekent dat de angst De aangehaalde tekst komt van Russisch grondgebied, maar wat kan zo'n veroveraar bang maken? Wat is er met zijn land gebeurd dat hij zo bang is? Het antwoord staat niet in het boek

Daniël, maar in Openbaring 9, waarin de protestantse religie, waarvan het mondiale bolwerk in de VS ligt, wordt onthuld en tot doelwit wordt gemaakt. Het mysterie zal duidelijker worden, rekening houdend met het bestaan van de VS. Sinds het jaar 1917, toen het opstandige Rusland zijn socialistische en communistische regime adopteerde, heeft een kloof het land blijvend gescheiden van de imperialistische kapitalistische VS. Het individu kan zichzelf niet verrijken ten koste van zijn buurman als hij communist is; daarom zijn de twee opties onverenigbaar. Onder de as van de vrede smeulen de vuren van de haat en vragen erom om tot uitdrukking gebracht te worden. Alleen de concurrentie en de nucleaire dreiging hebben het ergste kunnen voorkomen. Het was de balans van nucleaire terreur. Alleen, zonder kernwapens te gebruiken, zal Rusland Europa, Israël en Egypte overnemen. Als het evenwicht wordt verstoord, zullen de VS zich bedrogen en bedreigd voelen. Om het aantal sterfgevallen terug te dringen, zullen ze de oorlog ingaan en eerst hard toeslaan. Een nucleaire vernietiging van Rusland zal angst veroorzaken onder de Russische legers verspreid over de bezette gebieden.

44b- *en hij zal met grote woede uitgaan om menigten te vernietigen en uit te roeien.*

Tot dat moment zal Rusland in de geest van verovering en buit zijn, maar plotseling zal zijn gemoedstoestand veranderen, zal het Russische leger niet langer een thuisland hebben om naar terug te keren en zal zijn wanhoop veranderen in het verlangen om 'te vernietigen en te vernietigen' . *massa's uitroeien* ”; wat de “ *derde van de verslagen mannen* ” zal zijn van de ^{6e} *bazuin van Openb. 9*. Alle landen die zijn uitgerust met kernwapens zullen dus door de feiten gedwongen worden deze te gebruiken tegen hun persoonlijke potentiële vijanden.

Dan 11:45 *Hij zal de tenten van zijn paleis tussen de zeeën opzetten, richting de glorieuze en heilige berg; dan zal hij het einde bereiken, zonder dat iemand hem helpt.*

45a- *Hij zal de tenten van zijn paleis tussen de zeeën opzetten, richting de glorieuze en heilige berg*

Tenten *tussen de zeeën* , omdat de *paleizen* niet meer op aarde zijn. De wanhopige situatie van de Russische troepen wordt duidelijk beschreven door de Geest die hen tot dit lot veroordeelde. Onder het vuur van hun tegenstanders worden ze teruggedrongen naar het land Israël. Ze werden door iedereen gehaat, kregen geen steun of medelijden en werden uitgeroeid op Joods land. Rusland zal dus een zwaar dispuut moeten betalen dat God aan het land toeschrijft sinds zijn steun aan de geestelijke vijanden van Israël in het oude bondgenootschap, ten tijde van zijn deportatie naar Babylon. Ze verkocht paarden aan de inwoners van Tyrus, een stad van heidense lust. Ezech.27:13-14 bevestigt dat God tegen Tyrus zegt: *Javan, Tubal (Tobolsk) en Mesech (Moskou) dreven handel met u; ze gaven slaven en koperen gebruiksvoorwerpen in ruil voor jouw goederen. Die van het huis van Togarma (Armenië) voorzagen uw markten van paarden, ruiters en muilezels.* Het was ook een commercieel struikelblok voor de Joden die er ook handel mee dreven: Ezech.27:17: *Juda en het land Israël dreven handel met u; ze gaven de tarwe van Minnith, het gebak, de honing, de olie en de balsem, in ruil*

voor jouw goederen. Tyrus verrijkte zichzelf daarom ten koste van hen. Later, in Ezech.28:12, spreekt God onder de titel “ *koning van Tyrus* ” rechtstreeks tot Satan. We begrijpen dat hij het was die profiteerde van de luxe en rijkdom die zich in de grote heidense steden hadden verzameld en die hem dienden onder het mom van meerdere heidense goden, nogal onbewust, maar altijd en overal in cultusvormen die God afschuwelijk acht. Hij draagt op zijn hart het gewicht van de frustratie die zich ook in de loop van de eeuwen en millennia van de menselijke geschiedenis heeft opgestapeld. Deze frustratie rechtvaardigt zijn woede, die gedeeltelijk wordt geleegd in de vorm van dit laatste, verschrikkelijk destructieve internationale conflict.

Maar deze goddelijke woede tegen het handelsverkeer uit de oudheid nodigt ons uit om te begrijpen wat God zou denken van het hedendaagse internationale verkeer in een internationale context die volledig op de markteconomie is gebouwd. Ik denk dat de vernietiging van de torens van het World Trade Center in New York op 11 september 2001 een antwoord is. Des te meer omdat de profetie in Openbaring 18 de schadelijke rol onderstreept van verrijking als gevolg van handel en internationale uitwisselingen waarvoor welke heerschappij of goddelijk religieus recht dan ook instort, zo groot is de goddeloosheid.

Aan het einde van Dan.11 wordt de erfelijke tegenstander van de VS, Rusland, vernietigd. Dit zal hen daarom absolute macht geven over alle overlevenden van het internationale conflict. Wee de overwonnenen! Hij moet buigen en zich onderwerpen aan de wet van de overwinnaar, waar hij ook op aarde is, en overleven.

Daniël 12

Dan 12:1 *In die tijd zal Michaël opstaan, de grote prins, de verdediger van de kinderen van uw volk; en het zal een tijd van moeilijkheden zijn, zoals er niet meer is geweest sinds de naties tot die tijd bestonden. Op dat moment zullen degenen onder uw volk die in het boek geschreven staan, gered worden.*

1a- *Op dat moment zal Michaël opstaan,*

Deze keer is die van het einde van de wereld, wanneer Jezus Christus het laatste woord heeft en terugkeert in de glorie en kracht van zijn goddelijkheid die lang werd betwist door concurrerende religies. We lezen in Op.1:7: Zie, hij komt met de wolken. En ieder oog zal het zien, zelfs degenen die het hebben doorboord; en alle stammen van de aarde zullen om hem treuren. Ja. Amen! We moeten aan dit idee wennen, omdat God zichzelf voor elk van zijn rollen een andere naam gaf, en daarom presenteert hij zichzelf in Daniël en Openbaring 12:7 als Michaël, het opperhoofd **van** het hemelse engelenleven. gezag over de duivel en demonen. Zijn naam, Jezus Christus, vertegenwoordigt het alleen voor de uitverkorenen van de aarde die hij onder deze naam kwam redden.

1b- *de grote leider,*

*Deze grote leider is daarom YaHWéH Michaël Jezus Christus en het is van hem dat het pauselijke regime in zijn kenmerkende onbeschaamdheid ten behoeve van hem zijn missie als **eeuwige** hemelse bemiddelaar tot 1843 heeft weggenomen, dit sinds het jaar 538, dateert uit het begin van de 18e eeuw.*

pauselijke regime en de installatie ervan in de stad Rome, in het Lateraans Paleis op de berg Caelius. Dit onderwerp werd behandeld in Daniël 8.

1c- *de verdediger van de kinderen van uw volk;*

Een *verdediger* grijpt in als er een aanval plaatsvindt. En dit zal het geval zijn voor de laatste uren van het aardse leven van de uitverkorenen die trouw bleven, zelfs ter dood veroordeeld door de laatste rebellen. Hier kunnen we alle modellen vinden die in de verhalen van Daniël worden voorgesteld, omdat ze in een uiteindelijke tragische situatie worden vervuld. Bij deze laatste ***grote ramp*** zullen we de wonderbaarlijke interventies herbeleven die worden verteld in Dan.3, de *oven* en zijn vier levende karakters, in Dan.5 de verovering van *het grote Babylon* door God, in Dan.6 worden de *leeuwen* onschadelijk gemaakt, *maar* ook het einde van de ***grote ramp***, voorafschaduwde door de ramp die de Joden trof in 168, op 15 Kisleu, dat wil zeggen 18 december, op een sabbatdag.

1d- *en het zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet meer is geweest sinds de naties tot die tijd bestonden.*

Afgaande op deze verklaring zal de laatste grote ramp die van de door de Grieken georganiseerde Joden overtreffen. De Grieken sloegen alleen joden die ze op straat of in hun huizen aantroffen. Aan het einde van de wereld zijn de zaken heel anders, en moderne technologie maakt absolute controle mogelijk over de mensen die op aarde leven. Met behulp van menselijke detectietechnieken kunnen we daarom iedereen overal vinden, op welke plek dan ook. Lijsten van mensen die zich tegen de uitgevaardigde bevelen verzetten, kunnen daarom nauwkeurig worden opgesteld. In deze laatste context zal de uitroeiing van de gekozenen menselijkerwijs mogelijk worden gemaakt. Hoewel ze vol geloof en hoop zijn in hun verlossing, zullen de uitverkorenen pijnlijke uren meemaken; voor degenen die nog steeds vrij zullen zijn, beroofd van alles, terwijl de anderen in de rebellengevangenissen wachten op hun executie. Er zal nood heersen in de harten van gekozen functionarissen die mishandeld of zelfs vermoord worden.

1e- *Op dat moment zullen degenen onder uw mensen die in het boek staan geschreven, worden gered.*

Het is het boek des levens, want zonder computer maakte God ook een lijst van alle schepselen die Adam en Eva en hun nakomelingen voortbrachten. Aan het einde van ieders leven werd het uiteindelijke lot bepaald door God, die twee lijsten behield: die van de uitverkorenen en die van de gevallenen, in overeenstemming met de twee paden die aan de mensheid worden gepresenteerd in Deut.30:19-20: *Ik roep hemel en aarde om vandaag tegen u te getuigen: Ik heb u leven en dood, zegen en vloek voorgehouden. Kies het leven, zodat jij en je nakomelingen kunnen leven, om de HEER, uw God, lief te hebben, zijn stem te gehoorzamen en hem aan te hangen: want hiervan hangt uw leven en de verlenging van uw dagen af... Het is in overeenstemming met zijn keuze voor het kwade dat het lot het definitieve einde van het Romeinse pausdom betekent, verbrand in vuur, wordt ons geopenbaard in Dan.7:9-10; dit vanwege zijn arrogante woorden jegens de God der goden volgens Dan.11:36.*

de eerste opstanding wordt genoemd: *Gezegend en heilig zijn zij die deelnemen aan de eerste opstanding, want de tweede dood heeft geen macht over hen.*

Daniël 12:2 *Velen van hen die in het stof van de aarde slapen zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad en eeuwige schande.*

2a- *Velen van degenen die in **het stof van de aarde slapen** , zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven,*

de doden normaal gesproken goed slapen **in het stof van de aarde** en niet in een schitterend paradijs of een brandende hel, zoals valse christelijke of heidense religies leren en geloven. Deze verduidelijking herstelt de ware status van de doden, zoals onderwezen in Pred. 9:5-6-10: *Voor allen die leven is er hoop; en zelfs een levende hond is beter dan een dode leeuw. De levenden weten in feite dat ze zullen sterven; maar de doden weten niets, en er wordt niet meer voor hen betaald, omdat hun nagedachtenis vergeten is. En hun liefde, en hun haat, en hun afgunst zijn al vergaan; en zij zullen nooit meer enig aandeel hebben in iets dat onder de zon wordt gedaan . ... Wat uw hand ook vindt dat met uw kracht te maken heeft, doe het; want er is geen werk, noch gedachte, noch kennis, noch wijsheid in de hel, waar u ook gaat. (Woonplaats van de doden , dat is **het stof van de aarde**).*

Er is geen gedachte na de dood, omdat gedachten alleen in de hersenen van de mens leven als hij nog leeft en gevoed wordt door het bloed dat door het kloppen van zijn hart wordt gezonden. En dit bloed moet zelf worden gezuiverd door longademhaling. God heeft nooit iets anders gezegd, sinds Hij tegen Adam, die door ongehoorzaamheid een zondaar werd, zei in Gen.3:19: *In het zweet van je aangezicht zul je brood eten, totdat je terugkeert naar de aarde, waar je vandaan bent gehaald; **want je bent stof, en tot stof keer je terug** .* Om deze staat van nietigheid van de doden te bevestigen, lezen we in Psalm 30:9: *Wat wint u door mijn bloed te vergieten, door mij in de put te laten afdalen? Heeft het stof u geprezen? Spreekt het over uw loyaliteit? Nee, want dat kan niet volgens Psalm 115:17: *Het zijn niet de doden die de Heer vieren, het zijn niet degenen die afdalen naar de plaats van stilte.* Maar dit weerhoudt God er niet van om opnieuw een leven te laten ontstaan dat voorheen bestond, en het is deze creatieve kracht die hem tot God maakt en niet tot een engel of mens.*

De twee paden hebben twee uiteindelijke uitkomsten en Openbaring 20 vertelt ons dat ze gescheiden zijn door de *duizend jaar* van het zevende millennium. Terwijl al het menselijk leven aan het begin van deze *duizend jaar* van de aardbodem verdwijnt , zullen de gevallenen pas weer opstaan nadat hun oordeel door de heiligen en Jezus Christus in zijn celestiale koninkrijk is uitgevoerd. Door deze boodschap, gekoppeld aan de ^{7e} *bazuin* , bevestigt Openbaring 11:18, zeggende: *De naties waren boos; en uw toorn is gekomen , en de tijd is gekomen om de doden te oordelen , om uw dienaren, de profeten, de heiligen en degenen die uw naam vrezen, zowel klein als groot, te belonen. en om degenen te vernietigen die de aarde vernietigen* . In dit vers leidt *het oordeel over de doden* ertoe dat God eerst zijn getrouwe, dode uitverkorenen opwekt, zodat zij de goddelozen kunnen oordelen die in de staat van de dood verkeren.

2b- *en de anderen voor smaad, voor eeuwige schaamte.*

De eeuwigheid zal alleen de levenden toebehoren. Na hun definitieve vernietiging bij het Laatste Oordeel zullen de *smaad* en *schaamte* van de

gevallenen alleen in de eeuwige herinnering van de uitverkorenen, de engelen en God blijven bestaan.

Daniël 12:3 *Degenen die het begrijpen zullen stralen als de helderheid van de hemel, en degenen die velen gerechtigheid leren, zullen voor eeuwig en altijd schijnen als de sterren.*

3a- *Degenen die intelligent zijn, zullen stralen als de pracht van de lucht*

Intelligentie verheft de mens boven dieren. Het wordt geopenbaard door zijn vermogen om te redeneren, om conclusies te trekken door feiten te observeren of door eenvoudige deductie. Als mensen niet rebels zouden zijn in de vrijheid die God hun geeft, zou intelligentie de hele mensheid naar dezelfde erkenning van het bestaan van God en zijn wetten leiden. Omdat God sinds Mozes de belangrijkste gebeurtenissen uit zijn openbaring aan de mensen op schrift heeft laten stellen. Hier is de route van redenering die moet worden gevolgd. Het monotheïstische geloof verscheen in de geschiedenis van het Hebreeuwse volk. Zijn getuigenis en zijn geschriften hebben daarom voorrang boven alle andere geschriften die aan dezelfde unieke God worden toegeschreven. Dat er tegen het volk van God moet worden gestreden blijft een normale mogelijkheid, maar dat er tegen de heilige Schriften moet worden gestreden wordt een duivels werk. Het door Jezus Christus gevestigde geloof ontleent zijn bronnen en verwijzingen aan de Hebreeuwse geschriften van het Oude Verbond, waardoor het legitimiteit krijgt. Maar de rooms-katholieke doctrine respecteert dit principe niet, en daarom kunnen noch zij, noch de Koran van de islam beweren de levende God te zijn, de schepper van alles wat leeft en bestaat. Jezus bevestigde dit principe door er in Johannes 4:22 aan te herinneren dat de *verlossing van de Joden komt : Je aanbidt wat je niet kent; we aanbidden wat we weten, omdat de verlossing van de Joden komt* .

In deze eerste groep uitverkorenen duidt God mannen aan die gered zijn zonder bijzondere kennis vanwege hun trouw die zich sinds Adam en Eva met gevaar voor eigen leven heeft gemanifesteerd; en dit tot 1843. Ze worden gered omdat hun werken getuigden van hun intelligentie en hun ontvangst van goddelijke wetten, die tot uiting kwamen in hun gehoorzaamheid. In deze groep profiteerden de meest trouwe en **vreedzame** protestanten tot het voorjaar van 1843 van het geduld van God, die pas vanaf die datum de praktijk van zijn heilige sabbat verplicht stelde. Openb.2:24-25 zal deze uitzondering bevestigen: *Tegen u en alle anderen in Thyatira, die deze leer niet aanvaarden , en die de diepten van Satan, zoals zij die noemen , niet hebben gekend , zeg ik u: dat doe ik plaats uzelf geen andere last; Houd alleen vast aan wat je hebt totdat ik kom.*

3b- *en degenen die gerechtigheid aan de menigte leren, zullen voor eeuwig en altijd schijnen als de sterren*

Deze tweede groep wordt apart gezet vanwege het hoge niveau van heiliging dat zij sinds 1843 op aarde vertegenwoordigt. Geselecteerd door middel van een geloofsbeproeving, aanvankelijk gebaseerd op de hoop op de wederkomst van Jezus Christus, achtereenvolgens voor het voorjaar van 1843 en de In de herfst van 1844 werd zijn heiliging door God officieel gemaakt door zijn herstel van de sabbat, die hij opnieuw in praktijk bracht, na lange eeuwen van duisternis, vergeetachtigheid en minachting voor hem.

in deze twee groepen onderscheidt, is hun situatie ten opzichte van de gerechtigheid van God, hun status ten opzichte van zijn Tien Geboden en zijn andere gezondheids- en andere verordeningen. In de oorspronkelijke tekst van Exo.20:5-6 openbaart het tweede gebod dat door Rome is geschrapd duidelijk het belang dat God hecht aan gehoorzaamheid aan zijn geboden, en hij herinnert zich de twee paden en de twee tegengestelde uiteindelijke loten: ... Ik ben een *jaloerse God wie straf de ongerechtigheid van de vaders op de kinderen tot de derde en vierde generatie op degenen die mij haten en mijn geboden overtreden, en heb medelijden met degenen die van mij houden en mijn geboden onderhouden tot duizend generaties lang* .

In dit vers onthult Geest de reden voor het bestaan van *sterren* in onze aardse schepping. Ze hadden alleen een bestaansreden om als symbool te dienen voor de door God uitverkoren aardse uitverkorenen; en het is Gen.1:17 die hun boodschap openbaart: *God plaatste hen in het uitspansel van de hemel, om licht aan de aarde te geven. Vervolgens gebruikt God ze om Abraham de veelheid van zijn nakomelingen te laten zien in Gen.15:5: Tel de sterren van de hemel als je ze kunt tellen; dat zullen uw nakomelingen zijn.*

De status van deze geestelijke *sterren* kan echter veranderen, afhankelijk van de werken die door de verlostes gelovige worden uitgevoerd. Door geestelijk te vallen door zijn ongehoorzaamheid, *valt de ster* , hij *valt uit de hemel* . Het beeld zal worden opgeroepen om de val van het protestantse geloof in 1843 uit te beelden, aangekondigd door een echt hemelteken in 1833, ⁱⁿ het 6e zegel van *Openb.* 6:13: *en de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals toen 'een De vijgenboom, geschud door een hevige wind, gooit zijn groene vijgen weg.* En opnieuw in *Op.12:4: Zijn staart sleepte een derde van de sterren van de hemel mee en gooide ze op de aarde.* Deze boodschap hernieuwt die van *Dan.8:10: Ze steeg op naar het leger van de hemel, en ze bracht een deel van dat leger en de sterren naar de aarde, en ze vertrapte ze* . De Geest schrijft de geestelijke val van een derde van de verlostes gelovigen toe aan het Romeinse pauselijke regime; bedrogen mensen die tevergeefs in de verlossing van Christus zullen geloven en zijn gerechtigheid zullen opeisen.

Daniël 12:4 *Jij, Daniël, houd deze woorden geheim en verzegel het boek tot de tijd van het einde. Velen zullen het dan lezen, en de kennis zal toenemen.*

4a- Deze ***eindtijd*** kent verschillende opeenvolgende fasen, maar begon officieel in de lente van 1843, met de inwerkingtreding van het goddelijke decreet dat vooraf was geschreven in *Dan.8:14: Tot avond-morgen 2300 en de heiligheid zal zijn gerechtvaardigd* . In 1994 werd het tweede tijdperk van het einde gekenmerkt door de veroordeling van het universele adventistische instituut. Sinds 1843 wordt het boek Daniël gelezen, maar het is nooit correct geïnterpreteerd vóór dit werk dat ik nog steeds aan het voorbereiden ben in 2021 en dit sinds 2020. Het is dus deze datum die het hoogtepunt van zijn kennis markeert en daarom daar , de ware laatste ***tijd van het einde*** , die zal eindigen met de ware terugkeer van Jezus Christus, bekend en verwacht, in de lente van 2030. We zien dat dit jaar 2020 al goed getekend is door God, aangezien de hele mensheid getroffen wordt door de sterfelijkheid van het Covid-19-virus dat in 2019 in China

verscheen, maar in het pauselijk-katholieke Europa pas sinds 2020. In 2021 muteren virussen en blijven ze de schuldige en opstandige mensheid treffen.

De adventistische geloofstest geïllustreerd

Dan 12:5 *En ik, Daniël, keek, en zie, er stonden nog twee mannen, de een aan deze kant van de rivier en de ander aan de andere kant van de rivier.*

5a- Onthoud! Daniel ligt aan de oevers van de rivier “Hiddekel”, de Tijger, deze menseneter. Er staan echter twee mannen aan weerszijden van de rivier, wat betekent dat de een de rivier heeft kunnen oversteken en de ander zich daartoe voorbereidt. Al in Dan.8:13 vond er een discussie plaats tussen twee heiligen.

Dan 12:6 *En een van hen zei tegen de in linnen geklede man die boven het water van de rivier stond: Wanneer zal het einde van deze wonderen zijn?*

6a- In Dan.8:14 hadden de vragen van de heiligen van God het antwoord ontvangen van 2300 avond-ochtend, wat de datum 1843 bepaalde. De benadering wordt hier herhaald en de vraag betreft deze keer het einde van de wereld; het moment waarop profetie niet langer nuttig zal zijn. De vraag wordt gesteld aan Christus, voorgesteld door deze *in linnen geklede man*, die *boven de rivier staat* en observeert hoe mannen deze oversteken. God gebruikt het beeld van de oversteek van de Rode Zee, die de Hebreëen redde maar hun Egyptische vijanden verdrong.

Dan 12:7 *En ik hoorde de man, gekleed in linnen, boven het water van de rivier staan; Hij hief zijn rechterhand en zijn linkerhand op naar de hemel, en hij zwoer bij hem die eeuwig leeft dat het over een tijd, en tijden, en een halve tijd zal zijn, en dat aan al deze dingen een einde zal komen als de kracht van het volk heilige zal volledig gebroken worden.*

7a- *En ik hoorde de man, gekleed in linnen, die boven het water van de rivier stond; hij hief zijn rechterhand en zijn linkerhand naar de hemel,*

In de positie van Arbiter heft Jezus Christus zijn zegenende rechterhand en zijn straffende linkerhand naar de hemel om een plechtige verklaring af te leggen.

7b- *en hij zwoer bij hem die eeuwig leeft dat het over een tijd, tijden en een halve tijd zal zijn*

Door de profetische duur van de pauselijke regering aan te halen, toont en herinnert Christus zijn oordeel, dat in het verleden zijn kerk veroordeelde tot het ondergaan van de afpersingen van het pauselijke regime en de vloeken van de barbaarse invasies die daaraan voorafgingen ; dit vanwege het verlaten van de sabbat sinds 7 maart 321. Gelovigen in tijden van adventistische beproevingen worden aldus gewaarschuwd. Maar een tweede reden brengt God ertoe deze pauselijke regering op te roepen; dit is de datum van het begin ervan, 538 n.Chr. De keuze is verstandig omdat deze datum 538 als basis zal dienen voor de berekeningen die de profetie ons zal voorstellen door ons in de verzen 11 en 12 nieuwe profetische looptijden te presenteren.

7c- *en dat al deze dingen zullen eindigen wanneer de kracht van het heilige volk volledig gebroken is*

Deze korte zin vat deze keer goed het ware moment van het einde samen: dat moment waarop aan het einde van de laatste ***grote ramp*** de uitverkorenen op

de rand zullen staan van uitroeiing, van de aardbodem uitgeroeid; merkt de precisie op: **geheel gebroken** .

Dan 12:8 *Ik hoorde het, maar begreep het niet; en ik zei: Mijn heer, wat zal de uitkomst van deze dingen zijn?*

8a- Arme Daniël! Als het begrip van zijn boek nog steeds een mysterie is voor degenen die in 2021 leven, hoe buiten zijn bereik en nutteloos was dit begrip dan voor zijn eigen redding!

Daniël 12:9 *Hij zei: Ga, Daniël, want deze woorden zullen geheim worden gehouden en verzegeld tot de tijd van het einde.*

9a- Het antwoord van de engel zal Daniël hongerig achterlaten, maar het bevestigt de late vervulling van de profetie die gereserveerd was voor *de tijd van het einde* van het christelijke tijdperk.

Dan 12:10 *Velen zullen gereinigd, witgemaakt en gelouterd worden; de goddelozen zullen kwaad doen, en geen van de goddelozen zal het begrijpen, maar degenen die inzicht hebben, zullen het begrijpen.*

10a- *Velen zullen gezuiverd, witgemaakt en gezuiverd worden*

Door hier het exacte citaat te herhalen dat dicht bij het woord van Dan.11:35 ligt, bevestigt de engel de pauselijke identiteit van de arrogante en despotische **koning die zichzelf verheft boven alle goden** en zelfs de enige ware **God** , in vers 36.

10b- *De goddelozen zullen kwaad doen en geen van de goddelozen zal het begrijpen,*

De engel roept een principe op dat zal voortduren tot het einde van de wereld; de voortzetting van het kwaad wordt in de profetieën van Daniël uitgebeeld door de uitbreiding van het ‘koper’ van de Griekse zonde en het ‘ijzer’ van de Romeinse macht tot aan de wederkomst van Christus . De goddelozen zullen dubbel worden verhinderd om het te begrijpen: ten eerste door hun persoonlijke desinteresse, en ten tweede door *een macht van misleiding* gegeven door God, die hen in staat stelt *een leugen te geloven* volgens 2 Thess.2:11-12: *Ook zendt God hen een macht van verwarring, opdat zij een leugen mochten geloven , zodat allen die de waarheid niet geloofden, maar plezier hadden in onrechtvaardigheid, veroordeeld zouden worden .*

10c- *maar degenen die begrip hebben, zullen het begrijpen.*

Dit voorbeeld bewijst dat spirituele *intelligentie* een bijzondere gave is die door God is gegeven, maar dat deze wordt voorafgegaan door een goed gebruik van de basisintelligentie *die aan alle normale mensen wordt gegeven*. Omdat zelfs in deze standaard mensen onderwijs en de bijbehorende diploma's verwarren met *intelligentie* . Dus ik herinner me dit verschil: instructie maakt het mogelijk dat gegevens in het menselijk geheugen worden ingevoerd, maar alleen *intelligentie* maakt het goede en verstandige gebruik ervan mogelijk.

Daniël 12:11 *Vanaf het moment dat het voortdurende offer zal ophouden en er een afschuwelijke verwoesting zal worden gevestigd, zullen er twaalfhonderdnegentig dagen verstrijken.*

11a- *Vanaf het moment dat het eeuwige offer ophoudt*

Ik moet u er nog aan herinneren dat het woord “*offer*” niet voorkomt in de originele Hebreeuwse tekst. En deze nauwkeurigheid is van cruciaal belang

omdat dit *eeuwigdurende* het celestiale priesterschap van Jezus Christus betreft. Door zijn voorbede op aarde te reproduceren, ontnemt het pausdom Jezus Christus zijn rol als bemiddelaar voor de zonden van zijn uitverkorenen.

Deze toegeëigende parallelle aardse bediening begint in 538; datum waarop Vigilius I' de eerste paus in titel, zich in Rome vestigde, in het Lateraanse paleis, op de berg Caelius (de lucht).

11b- *en waar een afschuwelijke verwoesting zal ontstaan*

pauselijke Romeinse regering, aangehaald in Dan.9:27, begint : *en er zullen op de vleugel van **gruwelen der verwoesting**, zelfs tot vernietiging, en het zal vernietigd worden [volgens] wat is verordend, op de verlaten [aarde] .*

In dit vers, gericht op de datum 538, richt de Geest zich alleen op het pauselijke Rome, wat de singularisering van het woord 'gruwel' verklaart. Dit was niet het geval in Dan.9:27, waar beide fasen van Rome, heidens en vervolgens pauselijk, betrokken waren.

Laten we de belangstelling en het belang opmerken van de groepering in dit vers van twee dingen: “ *de opname van de eeuwigdurende* ” tot Christus in Dan.8:11 en *de pauselijke “vleugel”* die “ *de gruwelijke verwoesting* ” draagt, aangehaald in Dan. 9:27. Door deze twee daden te koppelen aan dezelfde datum 538 en aan dezelfde entiteit, bevestigt en bewijst de Geest dat de auteur van deze wandaden inderdaad het Romeinse pausdom is.

In Dan.11:31 presenteerde de actie toegeschreven aan de Griekse koning Antiochus 4 ons het typische model van wat God “ *de gruwel der verwoesting* ” noemt. Het pausdom reproduceert het, maar gedurende 1260 lange, bloedige jaren.

11c- *Er zullen duizendtweehonderdnegentig dagen zijn.*

Om de aangehaalde profetische tijdsduren die betrekking hebben op de eindtijd onfalsificeerbaar te maken, wordt de eenheid vóór het getal in alle profetieën van Daniël geplaatst: *dagen 1290 ; dagen 1335* (volgende vers); Dan.8:14: ***avond-ochtend 2300*** ; en al in Dan.9:24: week 70.

We hoeven alleen maar een heel eenvoudige berekening uit te voeren: $538 + 1290 = 1828$.

Het belang van deze datum, 1828, is om de adventistische gebeurtenis een universeel karakter te geven, aangezien deze zich richt op de derde van de vijf jaar van adventistische conferenties die in Albury Park in Londen worden gehouden in aanwezigheid van de koninklijke familie van Engeland.

Dan 12:12 *Gezegend is hij die wacht en arriveert tot duizend driehonderd vijftig dagen.*

12a- Alleen dit vers geeft ons de betekenis van deze twee profetische tijdsduren. Het thema is dat van het wachten op de wederkomst van Christus, maar een bijzonder wachten gebaseerd op numerieke stellingen uit de Bijbel. Er is een nieuwe berekening nodig: $538 + 1335 = 1873$. De engel presenteert ons twee data die respectievelijk het begin en het einde markeren van de adventistische geloofsbeproeving, uitgevoerd tussen de jaren 1828 en 1873. Op deze manier wordt onze aandacht gevestigd op gericht op de data 1843 en 1844, die precies de oorzaak waren van twee opeenvolgende verwachtingen van de glorieuze terugkeer van Jezus Christus naar de VS, en dus naar protestantse landen.

In het beeld van het oversteken van de rivier de “Tijger”, de tijger die menselijke zielen eet, zijn dit de data 1843-1844, die de verworpen protestant doen overgaan van geestelijk leven naar geestelijke dood. Aan de andere kant komt degene die de test heeft doorstaan levend en door God gezegend uit deze gevaarlijke oversteek tevoorschijn. Hij krijgt van God een specifieke zaligspreking: “ *Gezegend is hij die 1873 bereikt!* »

Dan 12:13 *En jij, loop naar je einde; je zult rusten, en aan het eind der dagen zul je voor je erfenis staan.*

13a- Daniël zal na de eerste opstanding waarin hij zal worden opgewekt, de betekenis ontdekken van alle dingen die hij aan ons heeft doorgegeven. Maar voor de nog levende adventist zal zijn leer nog steeds worden aangevuld door de openbaringen in de Apocalyps van Johannes.

Het boek Daniël verbergt zijn enorme rijkdom goed. We hebben daar de bemoedigende lessen opgemerkt die de Heer richt tot zijn uitverkorenen van de allerlaatste dagen, omdat deze laatste dagen zullen terugkeren naar de norm van angst en onzekerheid die gedurende de hele menselijke geschiedenis op aarde de overhand heeft gehad. Opnieuw, maar voor de laatste keer, zullen de gekozen functionarissen worden uitgekozen en verantwoordelijk worden gehouden voor de tegenslagen die de opstandige overlevenden van de Derde Wereldoorlog zullen overkomen, aangekondigd in Dan.11:40-45 en Openb.9:13. Ezechiël 14 presenteert de standaardmodellen van geloof: Noach, Daniël en Job. Net als Noach zullen wij moeten ontsnappen en de denkstroom van de wereld moeten weerstaan door onze ark van trouw aan God te bouwen. Net als Daniël moeten wij vastbesloten blijven onze plicht als gekozen functionarissen te vervullen door de maatstaf van de valse religie te verwerpen. En net als Job zullen we fysiek en mentaal lijden moeten accepteren wanneer God het toestaat, en daarbij een voordeel hebben ten opzichte van Job: door zijn ervaring hebben we geleerd waarom God deze beproevingen toestaat.

Het boek Daniël stelde ons ook in staat het onzichtbare hemelse leven beter te begrijpen. Dit door het ontdekken van dit personage genaamd Gabriël, een naam die betekent "degene die het aangezicht van God ziet". Hij is aanwezig in alle belangrijke missies van het plan van goddelijke verlossing. En we moeten ons realiseren dat hij en alle goede engelen in het celestiale koninkrijk van God verstoken bleven van de aanwezigheid van Michaël, de engelachtige uitdrukking van God, gedurende de tijd van zijn aardse incarnatie, namelijk 35 jaar. Door zijn liefde te delen, deelt Micaël ook zijn gezag en stemt hij ermee in slechts “ een van de belangrijkste leiders ” te zijn. Maar Gabriël presenteerde hem ook aan Daniël, de uitverkorene onder de uitverkorenen, als “ *de Leider van uw volk* ”. En Dan.9 openbaart ons heel duidelijk alles wat Jezus komt verwezenlijken om zijn getrouwe uitverkorenen te redden. Het goddelijke reddingsproject wordt dus duidelijk aangekondigd en vervolgens op 30 april volbracht door de kruisiging van Jezus Christus.

Het boek Daniël liet ons zien dat geloof alleen aantoonbaar is door een volwassene. En dat het kind volgens God volwassen wordt vanaf zijn dertiende jaar. We kunnen dus alleen maar de bittere vruchten zien die voortkomen uit de

kinderdoop en de erfenis van religieuze geboorten in alle valse religies. Jezus zei in Markus 16:16: *Hij die gelooft en zich laat dopen, zal gered worden; wie niet gelooft, zal veroordeeld worden* . Dit betekent dus dat vóór de doop het geloof aanwezig en gedemonstreerd moet zijn. Na de doop testte God haar. Ook wordt een andere parel geopenbaard in Daniël, deze woorden van Jezus uit Mat.7:13 worden bevestigd: *Ga binnen door de nauwe poort. Want breed is de poort, breed is de weg die naar het verderf leidt en er zijn er velen die die kant op gaan* ; en ook in Matt.22:14: *Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren* ; volgens Dan.7:9 *tien miljard slechts voor één miljoen ter verantwoording geroepen bij God van de verlore uitverkorenen gered, omdat zij de Schepper God waarlijk goed zullen hebben gediend , in Christus en in de Heilige Geest*.

Hoofdstuk 12 heeft zojuist de basis gelegd voor de structuur van het boek Apocalypse door de data 538, 1798, 1828, 1843-1844 in herinnering te brengen, verborgen en gesuggereerd maar fundamenteel voor de verdeling van de tijd in de Apocalyps, en 1873. Een andere datum, 1994, zal gebouwd worden voor het ongeluk van sommigen en het geluk van anderen.

Inleiding tot profetische symboliek

In alle bijbelse gelijkenissen gebruikt de Geest aardse elementen waarvan de bepaalde criteria anonieme entiteiten kunnen symboliseren die gemeenschappelijke criteria presenteren. Elk gebruikt symbool moet daarom in al zijn aspecten worden onderzocht, om er de door God verborgen lessen uit te halen. Neem bijvoorbeeld het woord ‘ zee ’. Volgens Gen.1:20 bevolkte God het met allerlei soorten dieren, ontelbaar en anoniem. De omgeving ervan is fataal voor de mens die leeft van het inademen van de lucht. Zo wordt het een symbool van de dood voor de mens, die terecht ook bang kan zijn voor het zoutgehalte ervan, dat de aarde onvruchtbaar maakt. Het is duidelijk dat dit symbool niet gunstig is voor de mensheid en vanwege de betekenis van de dood zal God zijn naam geven aan de Hebreeuwse wassingstank die de wateren van de doop voorstelt. Dopen betekent nu onderdompelen, verdrongen sterven om weer in Jezus Christus te leven. De ongerechtvaardigde oude man staat weer op en draagt de gerechtigheid van Christus. We zien daar de hele rijkdom van één enkel element van de goddelijke schepping: *de zee*. Door deze lering zullen we de betekenis beter begrijpen die God aan dit vers uit Daniël 7:2-3 geeft: “... *en zie, de vier winden van de hemel barstten los op de grote zee. En vier grote beesten kwamen uit de zee, verschillend van elkaar*. Weet dat “ *de vier winden van de hemel* ” wijzen op de universele oorlogen die de zegevierende volken aan de overheersende macht brengen. Hier symboliseert “ *de grote zee* ” de menselijke massa van heidense volkeren die, zonder God te eren, in zijn ogen gelijk zijn aan de dieren van “ *de zee* ”. In de uitdrukking ‘ *vier winden van de hemel* ’ vertegenwoordigt ‘ *vier* ’ de vier windstreken van de richtingen Noord, Zuid, Oost en West. De ‘ *hemelwinden* ’ brengen veranderingen in het uiterlijk van de lucht teweeg, waarbij wolken waaien, stormen veroorzaken en regen brengen; ze duwen de wolken opzij en bevorderen de zonneschijn. Op dezelfde manier veroorzaken oorlogen grote maatschappelijke politieke veranderingen, enorme omwentelingen die overheersing geven aan het nieuwe, zegevierende volk dat door God is uitgekozen, maar zonder dat zij door Hem worden gezegend. Omdat hij als ‘ *dier* ’ wordt bestempeld, heeft hij geen recht op de zegeningen die bedoeld zijn om aan echte mensen te worden aangeboden; zijn trouwe uitverkorenen die sinds Adam en Eva in het goddelijke licht wandelen, en dit tot het einde van de wereld. En wie zijn de gekozen functionarissen? Degenen in wie hij zijn beeld herkent sinds de mens naar het beeld van God is gemaakt volgens Gen.1:26. Let op dit verschil: de mens wordt door God gemaakt naar zijn beeld, terwijl het dier wordt voortgebracht door zijn omgeving, marien, terrestrisch of hemels, volgens de door God gegeven orde. De keuze van het werkwoord markeert het verschil in status.

Als tweede voorbeeld nemen we het woord ‘ *aarde* ’. Volgens Gen.1:9-10 wordt deze naam “ *aarde* ” gegeven aan de droge grond die uit de “ *zee* ” kwam; een beeld dat God in Openbaring 13 zal exploiteren, om het protestantse geloof te symboliseren dat voortkwam uit het katholieke geloof. Maar laten we eens kijken naar andere aspecten van de “ *aarde* ”. Het is gunstig voor de mens als het hem voedt, maar ongunstig als het de vorm aanneemt van een dorre woestijn. Het is

daarom afhankelijk van goed water uit de lucht om een zegen voor de mens te zijn. Deze bewatering kan ook afkomstig zijn van de rivieren die er doorheen stromen; dit is de reden waarom het woord van God zelf in de Bijbel wordt vergeleken met “ *een bron van levend water* ”. Het is de aanwezigheid of afwezigheid van dit ‘ *water* ’ dat de aard van de ‘ *aarde* ’ bepaalt, en spiritueel gezien de kwaliteit van het geloof van de mens dat voor 75% uit water bestaat.

Laten we als derde voorbeeld de sterren aan de hemel nemen. Ten eerste verlicht “ *de zon* ”, *aan de positieve kant*; volgens Gen.1:16 is het het lichtpunt van de “ *dag* ”, het verwarmt en bevordert de groei van de planten waaruit de mens zijn voedsel maakt. Aan de negatieve kant verbrandt het gewassen als gevolg van overvloedige hitte of gebrek aan regen. Galileo had gelijk: het bevindt zich in het centrum van ons universum en alle planeten in zijn systeem draaien er omheen. En bovenal is hij de grootste; de Bijbel noemt hem “ *de grootste* ” in Gen.1:16, de heetste en hij is niet betaalbaar. Al deze criteria maken hem tot het perfecte beeld van God in wie al deze kenmerken worden aangetroffen. Niemand kan God zien en leven, net zomin als hij zijn voeten op de “ *zon* ” kan zetten; de enige mannelijke ster, de anderen zijn allemaal planeten of gefeminiseerde sterren. Na hem “ *de maan* ”, “ *de minste* ”: volgens Gen.1:16 is het het licht van de nacht, van de duisternis waarover hij heerst. “ *De maan* ” heeft er dus alleen maar een negatieve boodschap voor. Hoewel deze ster het dichtst bij ons staat, heeft hij lange tijd het mysterie van zijn verborgen kant behouden. Hij schijnt niet uit zichzelf, maar zendt, net als alle andere planeten, in een progressieve cyclus een zwak licht naar ons terug dat hij van de “ *zon* ” ontvangt. Op basis van al deze criteria is ‘ *de maan* ’ het perfecte symbool om in de eerste plaats de joodse religie te vertegenwoordigen, en in de tweede plaats de valse christelijke religie van het rooms-katholieke pausdom, van 538 tot op de dag van vandaag, en het lutherse protestantisme, calvinistische en anglicaanse religies. sinds 1843. Er zijn ook aan de hemel de “ *sterren* ” die volgens Gen.1:14-15-17 twee rollen hebben die ze delen met “ *de zon en de maan* ”. ", en die van " *het verlichten van de aarde* ". Het merendeel schijnt alleen in tijden van duisternis, 's nachts. Het is het ideale symbool om de dienaren van God, de ware, te vertegenwoordigen, totdat de profetie hen een val toeschrijft; wat duidt op een verandering in hun spirituele status. Dit zal de boodschap zijn die God zal gebruiken om de val van het christendom op te roepen, slachtoffer van de Romeinse leugen in Dan.8:10 en Openb.12:4; en de val van het universele protestantisme in Openb. 6:13 en 8:12. Geïsoleerd duidt *de “ster”* het katholieke pausdom aan in Openb. 8:10-11, het protestantse geloof in Openb. 9:1; en verzameld in een kroon tot een getal van twaalf, de zegevierende Uitverkoren Vergadering, in Openbaring 12:1. Dan.12:3 duidt hen aan als het symbool van “ *zij die de menigte gerechtigheid leren* ”, dat wil zeggen: “ *zij die de aarde verlichten* ” met het licht dat door God gegeven is.

Deze vijf symbolen zullen een belangrijke rol spelen in de profetie van de Apocalyps. Je kunt dus oefenen met het ontdekken van de verborgen boodschappen die de criteria van de gepresenteerde symbolen met zich meebrengen. Maar sommige zouden moeilijk te ontdekken zijn, dus geeft God zelf de sleutel tot het mysterie aan, in verzen van de Bijbel, zoals de woorden ‘ *kop en staart* ’, die alleen begrepen kunnen worden door de betekenis die God ze geeft

in Jes.9: 14, waar we lezen: " *de magistraat of oudste is het hoofd, de profeet die leugens onderwijst is de staart* ." Maar vers 13 stelt parallel, en heeft dus dezelfde betekenis, voor: " *de palmtak en het riet* "; " *een riet* " dat het Romeinse pausdom zal vertegenwoordigen in Openbaring 11:1.

Er is ook een symbolische betekenis van cijfers en cijfers. Als basisregel hebben we in oplopende volgorde:

Voor het getal "1": uniciteit (goddelijk of numeriek)

Voor het getal "2": imperfectie.

Voor het getal "3": perfectie.

Voor het getal "4": universaliteit (4 hoofdpunten)

Voor het getal "5": de man (de mannelijke of vrouwelijke mens).

Voor het getal "6": de hemelse engel (het hemelse wezen of boodschapper).

Voor het getal "7": volheid. (Ook: zegel van de schepper God)

Boven deze figuur hebben we combinaties van optellingen van de eerste zeven basiscijfers; voorbeelden: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ en $7+4$; $12 = 7+5$ en $6+6$; $13 = 7+6$. Deze keuzes hebben geestelijke betekenis in relatie tot de thema's die in deze hoofdstukken van Openbaring worden behandeld. In het boek Daniël vinden we de profetische boodschappen over het Messiaans-christelijke tijdperk in de hoofdstukken 2, 7, 8, 9, 11 en 12.

In het boek Openbaring, geopenbaard aan de apostel Johannes, is de symbolische code van de hoofdstuknummers uiterst onthullend. Het christelijke tijdperk is verdeeld in twee historische delen.

De eerste, gekoppeld aan het cijfer "2", bestrijkt het grootste deel van de leerstellige "imperfectie" van het christelijk geloof, vanaf 538 vertegenwoordigd door het rooms-katholieke pausdom, erfgenaam van de religieuze norm die sinds 7 maart 321 werd ingesteld door de heidense Romeinse keizer Constantijn.¹ Hoofdstuk 2 bestrijkt de hele tijd tussen 94 en 1843.

Het tweede deel dat wordt weergegeven door het getal "3" betreft, vanaf 1843, de "Adventistische" tijd, een tijd waarin God eist dat de apostolische leerstellige "perfectie" wordt hersteld in overeenstemming met het programma dat is geprofeteerd door het goddelijke decreet dat wordt aangehaald in Dan.8:14. Deze perfectie zal geleidelijk worden bereikt tot aan de wederkomst van Christus, verwacht in het voorjaar van 2030.

Boven het getal 7 roept het getal 8, $2+6$, de tijd van imperfectie (2) van duivelse werken (6) op. Het getal 9, $3+6$, geeft de tijd van perfectie (3) en evenzeer duivelse werken (6) aan. Het getal 10, $3+7$, profeteert voor de tijd van perfectie (3), de volheid (7) van het goddelijke werk.

Het getal "11" of vooral $5+6$ verwijst naar de tijd van het Franse atheïsme waarin de mens (5) geassocieerd wordt met de duivel (6).

Het getal "12", d.w.z. $5+7$, onthult de associatie van de mens (5) met de schepper God (7 = volheid en zijn koninklijk zegel).

Het getal "13" of $7+6$ duidt de volheid (7) aan van de christelijke religie geassocieerd met de duivel (6); eerst pauselijk (*zee*) en protestants (*land*) in de laatste dagen.

Het getal “14” of 7+7 heeft betrekking op het adventistische werk en zijn universele boodschappen (*Eeuwig Evangelie*).

Het getal “15”, d.w.z. 5+5+5 of 3x5, roept de tijd op van menselijke (3) perfectie (5). Het is degene die het einde markeert van de tijd van genade. De geestelijke ‘ *tarwe* ’ is rijp om geoogst te worden en opgeslagen te worden in de hemelse schuren. De voorbereiding van de uitverkorenen is voltooid omdat zij het door God vereiste niveau hebben bereikt.

de zeven laatste schalen van zijn toorn ” uitgiet over zijn religieuze vijanden, het ontrouwe christendom in hoofdstuk 13.

Het getal “17” ontleent zijn betekenis, net als het vorige, aan het thema dat God er in zijn profetie aan geeft: in Openbaring 17, het symbool van “het oordeel *over de grote hoer* ” door God. In de Bijbel heeft het eerste gebruik van dit symbolische getal betrekking op de paasweek, die begint op de 10e ^{dag} van de eerste maand van het jaar en eindigt op de 17e ^{dag} . Het Pascha is tot op de letter verwezenlijkt op het niveau van dagen voor de dood van *het “Lam van God”* Jezus Christus, en wordt geprofeteerd in dagjaren in de 70e ^{van} de “ *70 weken* ” van Dan.9:24 tot 27. De profetie van de 70e ^{week} van vers 27 bestrijkt daarom de tijd van de zeven jaar tussen de data 26 en 33. Het doel dat door de profetie wordt aangegeven is het Pascha, gelegen in de lente, “ *in het midden* ” van deze zeven jaren van de profetische week. geciteerd in Dan.9:27.

Voor de laatste echte ‘ Adventisten ’ zal het getal 17 betrekking hebben op 17 eeuwen van beoefening van de Romeinse zondag, een zonde vastgesteld op 7 maart 321. De jubileumdatum van het einde van deze 17 eeuwen, 7 maart 2021, opende de ‘ tijd van de *einde* ’ profeteerde in Dan.11:40. Deze “ *tijd* ” is gunstig voor de vervulling van deze laatste waarschuwingsstraf die, duidend op de Derde Wereldoorlog, ook door God is geprofeteerd bij de “ *zesde bazuin* ” geopenbaard in Openb. 9:13 tot 21. De economische ondergang veroorzaakt door de Covid-19-crisis -19-virus markeert het jaar 2020 (20 maart 2020 tot 20 maart 2021) als dat van het begin van goddelijke straffen.

Het thema van hoofdstuk “18” is de straf van “ *Babylon de Grote* ”.

Hoofdstuk “19” richt zich op de context van de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus en zijn confrontatie met menselijke rebellen.

Hoofdstuk “20” roept het zevende millennium op, op de verlaten aarde waar de duivel gevangen wordt gehouden en in de hemel, waar de uitverkorenen overgaan tot het oordelen over de levens en werken van de goddeloze, dode rebellen die door God zijn afgewezen.

Hoofdstuk “21” vindt de symboliek 3x7, dat wil zeggen de perfectie (3) van goddelijke heiliging (7) gereproduceerd in de uitverkorenen die van de aarde zijn verlost.

We zien dus dat de profetie als thema de uitverkorenen van het adventisme neemt in Openbaring 3, 7, 14 =2x7 en 21 =3x7 (groei naar de volmaaktheid van heiliging).

Hoofdstuk “22” luidt de tijd in waarin God op de wedergeboren en vernieuwde aarde zijn troon en de uitverkorenen van zijn eeuwige koninkrijk installeert.

Adventisme

Wie zijn dan deze zonen en dochters van God? We kunnen het net zo goed meteen zeggen, omdat dit document al het gewenste bewijs zal leveren: deze goddelijke openbaring is door God gericht aan ‘adventistische’ christenen. Want of je het nu leuk vindt of niet, de wil van God is soeverein, en sinds de lente van 1843, toen een in Daniël 8:14 geprofeteerd decreet in werking trad, is de standaard van de Zevende-dags Adventisten het exclusieve kanaal geweest dat God nog steeds met elkaar verbindt. en zijn menselijke dienaren. Maar let op ! Deze norm evolueert voortdurend, en de weigering van deze evolutie, gewild door God, heeft ertoe geleid dat de officiële institutionele vertegenwoordiging ervan sinds 1994 door Jezus Christus is uitgebraakt. Wat is adventisme? Dit woord komt van het Latijnse ‘adventus’ wat betekent: advent. Die van Jezus Christus, voor zijn grote uiteindelijke wederkomst in de heerlijkheid van de Vader, werd verwacht in de lente van 1843, in de herfst van 1844 en in de herfst van 1994. Deze valse verwachtingen waarin Gods project voorziet, hadden niettemin ernstige gevolgen. tragische geestelijke gevolgen voor degenen die deze profetische aankondigingen en hun verwachtingen verachtten, omdat ze op soevereine wijze waren georganiseerd door de grote schepper God. Dus iedereen die in dit document de door Jezus Christus voorgestelde lichten herkent, zal als direct gevolg een “Adventist” worden, “van de zevende dag”. Als het niet onder de mensen is, zal dit het geval zijn voor God; dit, zodra hij de religieuze rust van de eerste dag verlaat, om de rest van de zevende dag in praktijk te brengen, de sabbat genaamd, die door God is geheiligd sinds de schepping van de wereld. Tot God behoren impliceert complementaire goddelijke vereisten; met de sabbat zal de gekozen adventist moeten beseffen dat zijn fysieke lichaam ook het eigendom van God is, en als zodanig zal hij het moeten voeden en verzorgen als een kostbaar goddelijk bezit, een vleselijk heiligdom. Want God heeft de mens in Gen.1:29 zijn ideale dieet voorgeschreven: “ *En God zei: Zie, Ik geef u elk kruid dat zaad draagt, dat zich op de gehele aarde bevindt, en elke boom die er in zit. de vrucht van de boom en het zaaddragende: dit zal uw voedsel zijn .* ”

Het adventistische gedachtegoed is onlosmakelijk verbonden met het christelijke project dat door God is geopenbaard. De terugkeer van Jezus Christus wordt in talrijke bijbelcitaten vermeld: Ps. 50:3: “ **Onze God komt , hij blijft niet in stilte; voor hem is een verslindend vuur, om hem heen een hevige storm** ”; Ps.96:13: “ **...voor de Heer! Want hij komt, want hij komt om de aarde te**

*oordelen ; Hij zal de wereld in gerechtigheid oordelen, en de mensen naar zijn trouw. »; Jes.35:4: “ Zeg tegen hen die verontrust van hart zijn: Houd moed, wees niet bang; hier is jouw God, wraak zal komen, de vergelding van God; **Hij zal zelf komen en je redden** ”; Hos.6:3: “ Laat het ons weten, laat ons de HEER leren kennen; **de komst ervan is net zo zeker als die van de dageraad. Hij zal voor ons komen als regen , als de lenteregen die de aarde bewatert** ”; in de Schriften van het nieuwe verbond lezen we: Mat.21:40: “ Als nu **de heer van de wijngaard komt** , wat zal hij dan met deze pachters doen? »; 24:50: “ ... **de meester van deze dienaar zal komen op een dag die hij niet verwacht, en op een uur dat hij niet weet,** ”; 25:31: “ **Wanneer de Mensenzoon komt in zijn glorie** , zal hij, samen met alle engelen, op de troon van zijn glorie zitten. »; Jea.7:27: “ Wij weten echter waar deze vandaan komt; **maar Christus, als hij komt** , zal niemand weten waar hij vandaan komt. »; 7:31: “ Velen van de menigte geloofden in hem en zeiden: **Zal de Christus, wanneer hij komt** , machtiger werken doen dan deze heeft gedaan? »; Hebr.10:37: “ Nog een korte tijd: **hij die komt, zal komen** , en hij zal niet uitstellen. ” Het laatste getuigenis van Jezus: Johannes 14:3: “ En wanneer Ik ga en een plaats voor u klaarmaak , zal Ik terugkomen en u bij Mij brengen , zodat u daar ook kunt zijn waar Ik ben. ”; Het getuigenis van de engelen: Hand.1:11: “ En zij zeiden: Mannen van Galilea, waarom kijken jullie niet meer naar de hemel? **Deze Jezus, die uit jullie midden naar de hemel is opgenomen, zal op dezelfde manier komen als jullie Hem naar de hemel hebben zien gaan.** ”. Het adventistische project van de Messias verschijnt in: Jes.61:1-2: “ De geest van de Heer, YaHWéH, is op mij, want YaHWéH heeft mij gezalfd om goed nieuws aan de armen te brengen; Hij heeft mij gezonden om de gebrokenen van hart te genezen, om vrijheid aan de gevangenen en bevrijding aan de gevangenen uit te roepen; om een jaar van gunst van YaHWéH uit te roepen, ... ” Hier, terwijl hij deze tekst las in de synagoge van Nazareth, stopte Jezus met lezen en sloot het boek, omdat de rest, met betrekking tot de “ dag van wraak ” zou pas 2003 jaar later worden volbracht, vanwege zijn glorieuze goddelijke terugkeer: “ **en een dag van wraak van onze God ; om alle getroffen en te troosten;** »*

Het adventisme heeft vandaag de dag meerdere gezichten, en in de eerste plaats het officiële institutionele aspect dat in 1991 de laatste lichten verwierp die Jezus het bood, door middel van het nederige menselijke instrument dat ik ben. Details zullen waar nodig in dit document verschijnen. Er bestaan talloze dissidente adventistische groepen verspreid over de hele aarde. Dit licht wordt met prioriteit tot hen gericht. Zij is het ‘grote licht’ waarnaar onze oudere spirituele zuster, Ellen White, het adventistische volk wilde leiden. Ze presenteerde haar werk als het ‘kleine licht’ dat naar het ‘grote’ leidt. En in haar laatste openbare boodschap, terwijl ze met beide handen de Bijbel zwaaide, verklaarde ze: ‘Broeders, ik beveel jullie dit boek aan.’ Zijn wens wordt nu ingewilligd; Daniël en Openbaring worden volledig ontcijferd door strikt gebruik van bijbelse codes. Perfecte harmonie openbaart de grote wijsheid van God. Lezer, wie u ook bent, ik dring er bij u op aan om niet de fouten uit het verleden te maken. U bent het die zich moet aanpassen aan het goddelijke plan, omdat de Almachtige zich niet zal aanpassen aan uw standpunt. De weigering van licht is een doodzonde zonder

enig geneesmiddel; het bloed dat door Jezus Christus is vergoten, bedekt het niet. Ik sluit dit belangrijke haakje en keer terug naar de aangekondigde ‘ ramp ’.

Voordat ik op het verhaal van de Apocalyps inga, moet ik u uitleggen waarom de door God geïnspireerde profetieën in het algemeen voor ons, menselijke wezens, van het allergrootste belang zijn, omdat hun kennis of minachting zal resulteren in het eeuwige leven of de permanente dood. De reden is als volgt: mensen houden van stabiliteit en als zodanig zijn ze bang voor verandering. Bijgevolg beschermt hij deze stabiliteit en transformeert hij zijn religie in traditie, waarbij hij alles wat zich in een nieuw aspect aandient terzijde schuift. Dit is hoe, tot hun ondergang, eerst de Joden van de oude goddelijke alliantie handelden, die Jezus niet aarzelt om aan de kaak te stellen als “ *een synagoge van Satan* ” in Openbaring 2:8 en 3:9. Door vast te houden aan de traditie van de vaders geloofden ze dat ze er op deze manier in zouden slagen hun relatie met God te beschermen. Maar wat gebeurt er in dit geval? De mens luistert niet langer naar God als hij tot hem spreekt, maar hij vraagt God om naar hem te luisteren. In deze situatie vindt God niet langer zijn verantwoordelijkheid, te meer omdat, als het waar is dat hij zelf niet verandert in zijn karakter en zijn oordeel, dat eeuwig hetzelfde blijft, het ook waar is dat zijn project voortdurend groeit en groeit. Steeds veranderend. Eén vers is genoeg om dit idee te bevestigen: “ *Het pad van de rechtvaardigen is als het schitterende licht, waarvan de helderheid toeneemt tot midden op de dag.* (Sp 4:18).” Het “ *pad* ” van dit vers is gelijk aan de “ *weg* ” belichaamd in Jezus Christus. Dit bewijst dat de waarheid van het geloof in Christus zich ook in de loop van de tijd ontwikkelt, volgens de keuze van God, in overeenstemming met zijn plan. Kandidaten voor de eeuwigheid moeten de woorden van Jezus de betekenis geven die ze verdienen toen hij tegen hen zei: “ *Aan hem die mijn werken tot het einde bewaart, zal ik geven...* (Openb.2:26)”. Veel mensen denken dat het voldoende is om te behouden wat je van het begin tot het einde hebt geleerd; en dit was al de fout van de nationale joden en de les van Jezus in zijn gelijkenis van de talenten. Maar dit is vergeten dat waar geloof een permanente relatie is met de Geest van de levende God, die ervoor zorgt dat zijn kinderen altijd en overal dit voedsel krijgen dat uit zijn mond komt. Het woord van God is niet beperkt tot de heilige geschriften van de Bijbel; daarna blijft er permanent de levende “Logos” over, het Woord dat tijdelijk vlees is geworden, en Christus handelend in de Heilige Geest om zijn dialoog voort te zetten met degenen die Hem hebben. hebben hem lief en zoeken hem met heel hun ziel. Ik kan van deze dingen getuigen omdat ik persoonlijk heb geprofiteerd van deze bijdrage van nieuw licht die ik deel met degenen die er net zoveel van houden als ik. De nieuwigheid die uit de hemel wordt ontvangen, verbetert voortdurend ons begrip van het geopenbaarde project ervan, en we moeten weten hoe we moeten beslissen en verouderde interpretaties achter ons moeten laten als ze verouderd raken. De Bijbel nodigt ons uit dit te doen: “ *Onderzoek alles; houd vast aan het goede;* (1Th.5:21).”

Gods oordeel wordt voortdurend aangepast aan deze progressieve evolutie van het licht dat wordt geïnspireerd en geopenbaard aan de gekozen bewaarders van zijn orakels. Het strikte respect voor de traditie veroorzaakt dus verlies, omdat het mensen ervan weerhoudt zich aan te passen aan de evolutie van het besparingsprogramma dat geleidelijk aan het einde van de wereld aan het licht komt. Er is een uitdrukking die op religieus gebied zijn volle waarde krijgt, namelijk: de waarheid van de huidige tijd of de huidige waarheid . Om deze gedachte beter te begrijpen, moeten we naar het verleden kijken, waar we in de tijd van de apostelen een volmaakte geloofsleer hadden. Later, in geprofeteerde tijden van extreme duisternis, werd de leer van de apostelen vervangen door die van de twee ‘Romes’; het keizerlijke en het pauselijke, de twee fasen van hetzelfde goddelijke project, voorbereid voor de duivel. Daarom rechtvaardigt het hervormingswerk zijn naam, omdat het gaat om het uitroeien van valse leringen en het opnieuw planten van de vernietigde goede zaden van de apostolische leer. Met veel geduld gaf God tijd, heel veel tijd, zodat Zijn licht volledig hersteld kon worden. In tegenstelling tot de heidense goden die niet reageren omdat ze niet bestaan, leeft de schepper God eeuwig, en hij laat zien dat hij bestaat door zijn reacties en zijn onnavolgbare daden; Helaas voor de mens, onder het mom van zware straffen. Hij die de natuur beveelt, die bliksem, donder en bliksem stuurt, die vulkanen doet ontwaken en ze vuur laat spuwen op de schuldige mensheid, die aardbevingen veroorzaakt en vernietigende vloedgolven veroorzaakt, is ook degene die in de hoofden van zijn gekozen functionarissen komt fluisteren: de voortgang van zijn project, wat hij van plan is te doen, zoals hij lang daarvoor van tevoren had aangekondigd. “ *Want de Heer GOD doet niets totdat Hij zijn geheim aan zijn dienaren, de profeten, heeft geopenbaard* ”, aldus Amos 3:7.

De eerste blik op de Apocalyps

In zijn presentatie beschrijft Johannes, de apostel van de Heer Jezus Christus, ons de beelden die God hem in visioen geeft en de boodschappen die hij hoort. Qua schijn, maar alleen qua schijn, onthult Openbaring, de vertaling van het Griekse 'apocalupsis', niets, omdat het zijn mysterieuze aspect behoudt dat onbegrijpelijk is voor de massa's gelovigen die het lezen. Het mysterie ontmoedigt hen, en ze zijn beperkt tot het negeren van de onthulde geheimen.

God doet dit niet zonder reden. Door op deze manier te handelen leert Hij ons hoe heilig zijn Openbaring is en als zodanig alleen voor zijn uitverkorenen bedoeld is. En dit is waar het gepast is om duidelijk te zijn over dit onderwerp: zijn uitverkorenen zijn niet degenen die beweren dat te zijn, maar uitsluitend degenen die hij zelf erkent als zijn dienaren, omdat zij opvallen, valse gelovigen, door hun trouw en gehoorzaamheid. .

“ Openbaring van Jezus Christus, die God hem gaf om aan zijn dienaren de dingen te laten zien die snel moeten gebeuren, en die hij door het sturen van zijn engel bekend maakte aan zijn dienaar Johannes, die getuigde van het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus , alles wat hij zag. (Openb.1:1-2).”

Dus hij die in Johannes 14:6 verklaarde: *“ Ik ben de weg, en de waarheid, en het leven; niemand komt tot de Vader behalve door mij ”*, komt, door zijn Apocalyps, zijn Openbaring, om zijn dienaren het pad van de waarheid te tonen dat hen in staat stelt het eeuwige leven te verkrijgen dat in zijn naam wordt aangeboden en voorgesteld. Daarom zullen alleen degenen die hij waardig acht om het te ontvangen, het verkrijgen. Nadat Jezus door zijn aardse bediening concreet heeft laten zien wat het model van het ware geloof is, zal Jezus degenen erkennen die hem en zijn vrijwillige zoenoffer waardig zijn, in die zin dat zij zich werkelijk hebben toegewijd aan dit modelpad dat hij voor hen heeft bewandeld.

Zijn volledige toewijding aan de dienst van God is de voorgestelde norm. Als de Meester tegen Pilatus zei: “ *...Ik ben in de wereld gekomen om te getuigen van de waarheid...* (Johannes 18:37)”, moeten zijn uitverkorenen in deze zelfde wereld hetzelfde doen.

Elk mysterie heeft zijn verklaring, maar om die te krijgen moet je de sleutels gebruiken die de toegang tot de geheimen openen en sluiten. Maar helaas voor de oppervlakkig nieuwsgierigen is de belangrijkste sleutel God zelf, persoonlijk. Op zijn gemak en volgens zijn onfeilbare en volkomen rechtvaardige oordeel opent of sluit hij de menselijke intelligentie. Dit eerste obstakel maakt het geopenbaarde boek onbegrijpelijk en de Bijbel in het algemeen wordt, wanneer hij wordt onderworpen aan het lezen van valse gelovigen, een verzameling artikelen met religieuze alibi's. En er zijn heel veel van deze valse gelovigen, en daarom had Jezus op aarde zijn waarschuwingen over de valse christussen die tot het einde van de wereld zouden verschijnen, vermenigvuldigd, volgens Matt.24:5-11-24 en Matt. .7:21 tot 23, waar hij waarschuwt voor de valse beweringen van degenen die om hem schreeuwen.

De Apocalyps is daarom de openbaring van de geschiedenis van het ware geloof dat door Jezus Christus wordt erkend in de Vader en in de Heilige Geest, afkomstig van de Vader, de enige scheppende God. Dit ware geloof kwalificeert de uitverkorenen die tijden van extreme religieuze verwarring door de donkere eeuwen heen gaan. Deze situatie rechtvaardigt het symbool van *de sterren* dat God toeschrijft aan de uitverkorenen die Hij herkent, al is het maar tijdelijk, omdat ze net als zij, volgens Gen. 1:15, in de duisternis schijnen, " *om de aarde te verlichten* ." »

De tweede sleutel tot Openbaring ligt verborgen in het boek van de profeet Daniël, een van de boeken van het oude verbond, dat de eerste vormt van de “ *twee getuigen* ” van God, aangehaald in Openbaring 11:3; de tweede is Openbaring en de boeken van het nieuwe verbond. Tijdens zijn aardse bediening vestigde Jezus de aandacht van zijn discipelen op deze profeet Daniël, wiens getuigenis is geclassificeerd in de historische boeken van de heilige Joodse ‘Torah’.

Goddelijke Openbaring neemt de vorm aan van twee geestelijke kolommen. Het is zo waar dat de boeken van Daniël en die van de Apocalyps die aan Johannes zijn gegeven onderling afhankelijk en complementair zijn en als twee kolommen de hoofdstad van een goddelijke hemelse openbaring dragen.

Openbaring is daarom het verhaal van waar geloof dat God in dit vers definieert: “ *Gezegend is hij die de woorden van de profetie leest en hoort, en die zich houdt aan de dingen die daarin geschreven staan! Want de tijd is nabij* (Openb.1:3).”

Het werkwoord “lezen” heeft een precieze betekenis voor God, die verband houdt met het begrijpen van de gelezen boodschap. Deze gedachte wordt uitgedrukt in Jes.29:11-12: “ *Alle openbaring is voor jou als de woorden van een verzegeld boek, gegeven aan een man die kan lezen, zeggende: Lees dit! En wie antwoordt: dat kan ik niet, omdat het verzegeld is; of als een boek dat je geeft aan*

een man die niet kan lezen, en zegt: Lees dit! En wie antwoordt: ik kan niet lezen .” Door deze vergelijkingen bevestigt de Geest de onmogelijkheid om de goddelijke boodschappen te begrijpen die gecodeerd zijn voor degenen die “ Hem eren met mond en lippen, maar wier hart ver van Hem verwijderd is ”, volgens Jes.29:13: “ De Heer zei: Toen dit mensen komen naar mij toe, zij eren mij met hun mond en hun lippen; maar zijn hart is ver van mij verwijderd, en de angst die hij voor mij heeft is slechts een voorschrift van de menselijke traditie ”.

Een derde sleutel voegt zich bij de eerste. Het wordt ook gevonden in God die op soevereine wijze uit zijn uitverkorenen degene kiest die hij in staat zal stellen de profetie te ‘lezen’ om zijn broeders en zusters in Jezus Christus te verlichten. Want Paulus herinnerde het in 1 Kor. 12:28-29: “ *En God heeft in de kerk eerst apostelen aangesteld, ten tweede profeten, ten derde leraren, vervolgens degenen die de gave van wonderen hebben, vervolgens degenen die de gaven van genezing hebben, van helpen, regeren, verschillende talen spreken. Zijn alle apostelen? Zijn alle profeten? Zijn het allemaal dokters?* ”.

In de door God geleide orde improviseert men als profeet niet op grond van een persoonlijke menselijke beslissing. Alles gebeurt zoals Jezus in de gelijkenis leerde: we moeten ons niet haasten om de eerste plaats vooraan op het podium in te nemen, maar integendeel, we moeten achterin de zaal zitten en wachten, als dat nodig is. , dat God ons uitnodigt om naar de eerste rij te gaan. Ik streefde niet naar een bepaalde rol in zijn werk, en ik had alleen maar een grote honger naar het begrijpen van de betekenis van deze vreemde boodschappen die ik in Openbaring las. En het was God die, voordat ik de betekenis begreep, mij in een visioen riep. Wees dus niet verrast door het uitzonderlijk lichtgevende karakter van de werken die ik presenteer; het is de vrucht van een authentiek apostolische missie.

Het tijdelijke onvermogen om de geheimen ervan, die in de code zijn geopenbaard, te begrijpen, is daarom normaal en te verwachten in de door God vastgestelde orde. Onwetendheid vormt geen fout, zolang het niet het gevolg is van een weigering van het gegeven licht. In het geval van weigering van wat hij openbaart via de profeten die hij voor deze taak opdracht geeft, volgt het goddelijke vonnis onmiddellijk: het is het verbreken van relaties, bescherming en hoop. Zo ontving een missionaire profeet, Johannes, van God een gecodeerd visioen, in de eindtijd presenteert een andere missionaire profeet u vandaag de gedecodeerde visioenen van Daniël en Openbaring, en biedt u alle garanties van goddelijke zegen door hun sublieme helderheid. Voor deze decodering is slechts één bron nodig: de Bijbel, niets anders dan de Bijbel, maar de hele Bijbel, onder het licht van de Heilige Geest. Gods aandacht en liefde zijn gericht op de eenvoudigste menselijke schepselen, zoals gehoorzame kinderen, die zeldzaam zijn geworden in de tijd van het einde. Het begrijpen van de goddelijke gedachte kan alleen worden bereikt in een nauwe en intense samenwerking tussen God en zijn dienaar. De waarheid kan niet worden gestolen; ze verdient het. Het wordt door degenen die ervan houden ontvangen als een goddelijke emanatie, een vrucht, een essentie van de geliefde en aanbeden Heer.

De volledige constructie van de grote Openbaring, op complementaire wijze gebracht door de boeken Daniël en Openbaring, is gigantisch en bedrieglijk complex. Omdat God in werkelijkheid vaak dezelfde onderwerpen noemt onder verschillende en complementaire aspecten en details. Op het niveau van beheersing dat ik vandaag de dag over het onderwerp heb, is de geopenbaarde religieuze geschiedenis eigenlijk heel eenvoudig samen te vatten.

Er blijft nog een vierde sleutel over: die zijn wijzelf. We moeten gekozen worden, omdat onze ziel en onze hele persoonlijkheid al zijn opvattingen over goed en kwaad met God moeten delen. Als iemand niet tot hem behoort, is het zeker dat hij zijn leer op een of ander punt zal betwisten. De glorieuze Openbaring verschijnt alleen duidelijk in de geheiligde geesten van de uitverkorenen. De waarheid is zodanig dat er niet over kan worden onderhandeld, er kan niet over worden onderhandeld, ze moet worden genomen zoals ze is of moeten worden achtergelaten. Zoals Jezus leerde, wordt alles beslist door ‘ja’ of ‘nee’. En wat de mens toevoegt, komt van de Boze.

Er blijft nog steeds een fundamenteel criterium over dat God eist: totale nederigheid. Trots op een werk is legitiem, maar trots zal dat nooit zijn: “ *God weerstaat de hoogmoedigen maar hij geeft genade aan de nederigen* (Jak. 4:6).” Omdat trots de wortel is van het kwaad dat de ondergang van de duivel veroorzaakte met de monsterlijke gevolgen ervan voor hemzelf en voor al Gods hemelse en aardse schepselen, is het voor een trots wezen onmogelijk om uitverkoren te worden in Christus.

Nederigheid, echte nederigheid, bestaat uit het erkennen van onze menselijke zwakheid en het geloven van de woorden van Christus wanneer hij ons zegt: “ *zonder mij kun je niets doen* (Johannes 15:5)”. In dit ‘ *niets* ’ wordt in de eerste plaats de mogelijkheid gevonden om de betekenis van de gecodeerde profetische boodschappen ervan te begrijpen. Ik zal je vertellen waarom en je de uitleg geven. In zijn wijsheid, zijn goddelijke wijsheid, inspireerde de Heer Daniël met zijn profetieën in elementen die tientallen jaren van elkaar gescheiden waren. Voordat hij mij inspireerde met het idee om een vergelijkende synthese te maken van al deze profetieën, opgedeeld in hoofdstukken, had niemand dat vóór mij gedaan. Want alleen door deze techniek worden de door God geuite beschuldigingen nauwkeuriger en duidelijker. Het geheim van het licht is gebaseerd op de synthese van alle profetische teksten, de parallelle studie van de gegevens uit de afzonderlijke hoofdstukken, en vooral op het zoeken door de hele Bijbel naar de geestelijke betekenis van de aangetroffen symbolen. Totdat deze methode werd gebruikt, het boek Daniël, zonder welke de profetie van Openbaring volkomen onbegrijpelijk blijft, baarden de genoemde goddelijke beschuldigingen degenen op wie ze betrekking hadden niet al te veel zorgen. Om deze situatie te veranderen inspireerde de Heilige Geest van Jezus Christus mij om duidelijk te maken wat tot dan toe duister werd gehouden. De identificatie van de vier belangrijkste doelwitten van goddelijke toorn wordt dus op onbetwistbare wijze onthuld. God erkent geen ander gezag dan dat van zijn geschreven woord, en het is dit dat, onder de titel van zijn “ *twee getuigen* ” volgens Openbaring 11:3, aardse en hemelse zondaars aan de kaak stelt en beschuldigt. Laten we nu samenvattend naar dit geopenbaarde profetische verhaal kijken.

Deel één : de geschiedenis van Israël in deportatie sinds – 605

Daniël arriveert in Babylon (-605) Dan.1

Daniëls visioenen van opeenvolgende heersers

1-Het Chaldeeuwse rijk: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Het Medische en Perzische rijk: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Het Griekse rijk: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Het Romeinse rijk: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-De Europese koninkrijken: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Het pauselijke regime: . . . . . Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Deel twee : Daniël + Openbaring

Profetie over de eerste komst van de Messias, verworpen door de Joden: Daniël 9.

Vervolgingen van de Joden door de Griekse koning Antiochos IV Epiphanes (-168): aankondiging van een *grote ramp* : Dan.10:1. De vervulling: Dan.11:31. Romeinse vervolgingen (70): Dan.9:26.

Na de Chaldeeën, de Meden en de Perzen, de Grieken, de overheersing van Rome, keizerlijk en vervolgens pauselijk, vanaf 538. In Rome ontmoet het christelijk geloof zijn doodsvijand in zijn twee opeenvolgende keizerlijke en pauselijke fasen: Dan.2:40 tot 43; 7:7-8-19 tot 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Rev.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 tot 6-13 tot 16; 13:1-10; 14:8.

Vanaf 1170 (Pierre Valdo), het werk van de Reformatie tot de wederkomst van Christus: Apo.2:19-20-24 tot 29; 3:1 tot 3; 9:1-12; 13:11 tot 18.

Tussen 1789 en 1798: de strafmaatregelen van het Franse revolutionaire atheïsme: Openb. 2:22; 8:12; 11:7-13.

Het rijk van Napoleon I : Apo.8:13.

Vanaf 1843 de test van het adventistische geloof en de gevolgen ervan: Daniël 8:14; 12:11-12; Rev.3. Val van het traditionele protestantisme: Openb.3:1 tot 3; zijn straf: Openb.9:1 t/m 12 (de ^{5e} *trompet*). Gezegende adventistische pioniers: Openb.3:4-6.

Vanaf 1873 de officiële zegening van de universele instelling van de Zevende-dags Adventisten: Daniël 12:12; Openb.3:7; het *zegel van God* : Openb.7; zijn universele missie of boodschappen van de drie engelen: Openb.14:7 tot 13.

Vanaf 1994 viel het institutionele adventistische geloof, onderworpen aan een test van het profetische geloof: Openb.3:14 naar 19. Het gevolg: het sloot zich aan bij het sinds 1844 verworpen protestantse kamp: Openb.9:5-10. Zijn straf: Op.14:10 (*ook hij zal drinken ...*).

Tussen 2021 en 2029, Wereldoorlog III: Daniël 11:40 tot 45; Openb.9:13 tot 19 (de ^{6e} *trompet*).

In 2029, het einde van de tijd van collectieve en individuele genade: Apo.15.

De universele geloofstest: de opgelegde zondagswet: Openb.12:17; 13:11-18; 17:12-14; de zeven laatste plagen: Openb.16.

In het voorjaar van 2030, “ *Armageddon* ”: decreet van de dood en glorieuze wederkomst van Christus: Daniël 2:34-35-44-45; 12:1; Openb.13:15; 16:16. De *zevende bazuin* : Openb.1:7; 11:15-19; 19:11 tot 19. De *zevende laatste plaag* : Openb. 16:17. De *oogst* of opname van de uitverkorenen: Openb.14:14 tot 16. De *oogst* of bestraffing van vals-religieuze leraren: Openb.14:17 tot 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Vanaf het voorjaar van 2030, het zevende millennium of de grote sabbat voor God en zijn uitverkorenen: verslagen, wordt Satan voor duizend *jaar geketend op de verlaten aarde* : Openb.20:1 tot 3. In de hemel oordelen de uitverkorenen de gevallenen: Daniël 7: 9; Rev.4; 11:18; 20:4-6.

Rond 3030, het Laatste Oordeel: de glorie van de uitverkorenen: Apo.21. De *tweede dood* op aarde: Daniël 7:11; 20:7 tot 15. Op de vernieuwde aarde: Openb.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

De symbolen van Rome in de profetie

Het duistere aspect van de profetieën is gebaseerd op het gebruik van verschillende symbolen, ook al hebben ze betrekking op dezelfde entiteit. Ze worden daardoor complementair, in plaats van elkaar uit te sluiten. Hierdoor kan God het mysterieuze aspect van de teksten behouden en in een schets de verschillende aspecten van het beoogde onderwerp construeren. Zo is het ook met het hoofddoel: Rome.

In Dan.2, in het visioen van het standbeeld, is het het vierde rijk met het symbool “ *poten van ijzer* ”. Het “ *ijzer* ” weerspiegelt het harde karakter ervan en het Latijnse motto “*DVRA LEX SED LEX*”, vertaald als: “de wet is hard, maar de wet is de wet”. Bovendien herinneren de ‘ *ijzeren benen* ’ aan het uiterlijk van

Romeinse legionairs, gekleed in ijzeren borstplaten op de romp, op het hoofd, op de schouders, op de armen en op de benen, die te voet oprukken in lange, georganiseerde en gedisciplineerde *colonnes* .

In Dan.7 is Rome, in zijn twee heidense fasen, het republikeinse en het imperiale, nog steeds het vierde rijk dat wordt beschreven als “ *een verschrikkelijk monster met ijzeren tanden* ”. Het *ijzer* van haar *tanden* verbindt haar met Dan's *ijzeren benen*.² . Het heeft ook “ *tien hoorns* ” die tien onafhankelijke Europese koninkrijken vertegenwoordigen die zich zullen vormen na de val van het Romeinse rijk. Dit is de leer gegeven in Dan.7:24.

Dan.7:8 beschrijft de verschijning van een elfde “ *hoorn* ” die in de profetie het belangrijkste doelwit van alle goddelijke toorn zal worden. Het krijgt de naam “ *kleine hoorn* ”, maar paradoxaal genoeg schrijft Dan.7:20 er “ *een grotere verschijning aan toe dan de andere* ”. De verklaring zal worden gegeven in Dan.8:23-24: “ *Deze onbeschaamde en listige koning... zal slagen in zijn ondernemingen; hij zal de machtigen en het volk van de heiligen vernietigen* . Dit is slechts een deel van de daden die God toeschrijft aan deze tweede Romeinse overheersing, die vanaf 538 tot stand kwam met de vestiging van het pauselijke regime dat het rooms-katholieke geloof oplegde via het keizerlijke gezag van Justinianus ¹ . We zullen aandacht moeten besteden aan alle beschuldigingen die God verspreid over de profetie naar voren brengt tegen dit autocratische en despotische, maar religieuze regime dat het Romeinse pausdom vertegenwoordigt. Als Dan.7:24 hem “ *anders dan de eerste* ” noemt , is dat juist omdat zijn macht religieus is en berust op de lichtgelovigheid van de machtigen die hem vrezen en zijn invloed bij God vrezen; wat Dan.8:25 toeschrijft aan het “ *succes van zijn listen* ”. Sommigen vinden het misschien abnormaal dat ik de koning van Daniël 7 koppel aan de koning van Daniël 8. Ik moet daarom de rechtvaardiging van deze link aantonen.

In Dan.8 vinden we niet langer de vier keizerlijke opeenvolgingen van Dan.2 en 7, maar slechts twee van deze rijken, bovendien duidelijk geïdentificeerd in de tekst: het Medische en Perzische rijk, aangeduid met een “ *ram* ” en het Griekse rijk. afgebeeld door een “ *geit* ” die voorafgaat aan het Romeinse rijk. In 323 stierf de grote Griekse veroveraar Alexander de Grote, “ *de grote hoorn van de geit brak* ”. Maar zonder erfgenaam is zijn rijk verdeeld onder zijn generaals. Na twintig jaar oorlog tussen hen zijn er nog maar vier koninkrijken over: “ *vier hoorns stegen op naar de vier windstreken van de hemel om deze te vervangen* ”. Deze vier hoorns zijn Egypte, Syrië, Griekenland en Thracië. In dit hoofdstuk 8 presenteert de Geest ons de geboorte van dit vierde rijk dat aanvankelijk slechts een westerse stad was, eerst monarchistisch en daarna republikein sinds 510. Het is in zijn republikeinse regime dat Rome geleidelijk aan de macht verwierf door de volkeren te transformeren. die een beroep deed op zijn hulp in de Romeinse koloniën. Dit is hoe in vers 9, onder de naam ‘ *kleine hoorn* ’, die in Dan.7 al het Romeinse pauselijke regime aanduidt, de komst van het republikeinse Rome in de geschiedenis van het Oosten, waar Israël zich bevindt, tot stand gebracht door zijn interventie in Griekenland, “ *een van de vier hoorns* ”. Zoals ik zojuist heb gezegd, werd zij ingeschakeld om een dispuut tussen twee Griekse bonden, de Achaeïsche liga en de Aetolische liga, te beslechten, en het resultaat was voor

Griekenland het verlies van zijn onafhankelijkheid en de koloniale slavernij aan de Romeinen. – 146. Vers 9 roept de opeenvolgende veroveringen op die van dit kleine stadje in Italië het vierde rijk zullen maken dat in eerdere profetieën door “*ijzer*” werd afgebeeld. De geografische locatie van de redenering is die van Italië, waar Rome ligt. Bij de geboorte van de oprichters Romulus en Remus is er sprake van een wolvin die hen borstvoeding zou hebben gegeven. In het Latijn is het woord Louve “*lupa*”, wat wolvin maar ook prostituee betekent. Aldus werd deze stad vanaf haar schepping door God gekenmerkt vanwege haar dubbele profetische bestemming. We zullen haar vinden als een wolf in de schaapskooi van Jezus, die haar in Openbaring 17 zal vergelijken met een prostituee. Vervolgens werd de uitbreiding ervan naar het ‘*zuid*’ bereikt door de verovering van Zuid-Italië (- 496 tot - 272), waarna het als overwinnaar uit de oorlogen tevoorschijn kwam die vanaf 264 vGT tegen Carthago, het huidige Tunis, werden gevoerd. De volgende fase richting het “*oosten*” is die van de interventie in Griekenland, zoals we zojuist hebben gezien. Het is daar dat het wordt beschreven als “*opkomend uit een van de vier horens*” van het verbrijzelde Griekse rijk, geërfd van Alexander de Grote. Het steeds machtiger wordende Rome zal in ’63 uiteindelijk zijn aanwezigheid en zijn koloniale macht opleggen aan Judea, dat door de Geest “*het mooiste land*” wordt genoemd, omdat het zijn werk is geweest sinds de oprichting ervan na de uittocht van zijn volk uit Egypte. Deze uitdrukking wordt herhaald in Ezech.20:6-15. Historische precisie: Rome werd opnieuw door Hyrcanus opgeroepen om tegen zijn broer Aristobulus te vechten. De drie beschreven Romeinse veroveringen, in dezelfde geografische vorm als die van de Medo-Perzische ‘*ram*’ uit hetzelfde hoofdstuk, komen overeen met het historische getuigenis. Het door God gestelde doel wordt dus bereikt: de uitdrukking “*kleine hoorn*” uit Dan.7:8 en Dan.8:9 betreft, in beide verwijzingen, de Romeinse identiteit. De zaak is aangetoond en onbetwistbaar. Op basis van deze zekerheid zal de goddelijke Geest in staat zijn zijn leer en zijn beschuldigingen tegen dit pauselijke religieuze regime, dat alle bliksemschichten van de hemel op zichzelf concentreert, te voltooiën. Nadat de opvolging van het pauselijke Rome naar het keizerlijke Rome in Dan.7 is gedemonstreerd, slaat de Geest hier in Dan.8 de eeuwen over die hen scheiden, en vanaf vers 10 richt hij zich opnieuw op de pauselijke entiteit, zijn favoriete doodsvijand; en niet zonder reden. Omdat het toegang geeft tot de christelijke religie van de burgers van het koninkrijk der hemelen, bijeengebracht door Jezus Christus: “*opgestaan tot het leger van de hemel*”. Dit werd in 538 bereikt door het keizerlijk decreet van Justinianus I, die Vigilius I het religieuze gezag en de pauselijke troon van het Vaticaan aanbod. Maar gewapend met deze macht treedt hij op tegen de heiligen van God, die hij vervolgt in naam van de christelijke religie, zoals zijn historische opvolgers bijna 1260 jaar (tussen 538 en 1789-1793) zullen doen. Historische nauwkeurigheid bevestigt de nauwkeurigheid van deze duur, wetende dat het decreet in 533 werd geschreven. De 1260 jaar eindigden daarom, volgens deze berekening, in 1793, het jaar waarin tijdens de revolutionaire “Terreur” de afschaffing van de Roomse kerk werd afgekondigd. “*Ze liet enkele sterren op de grond vallen en vertrapte ze.*” Het beeld zal worden opgenomen in Openb.12:4: “*Zijn staart sleepte een derde van de sterren van de hemel weg en wierp ze op de aarde*”. De sleutels worden in de

Bijbel gegeven. Wat de *sterren* betreft, deze staan in Gen.1:15: “ *God plaatste ze in het uitspansel van de hemel om licht te geven aan de aarde* ”; in Gen.15:5 worden ze vergeleken met Abrahams zaad: “ *Kijk omhoog naar de hemel en tel de sterren, als je ze kunt tellen; zo zal uw nageslacht zijn* ”; in Dan.12:3: “ *zij die velen gerechtigheid leren, zullen voor eeuwig en altijd schijnen als de sterren* ”. Het woord ‘ *staart* ’ zal een grote betekenis krijgen in de *Apocalyps van Jezus Christus*, omdat het ‘ *de profeet die leugens onderwijst* ’ symboliseert en aanduidt, zoals Jesaja 9:14 ons openbaart, waardoor ons begrip van de gecodeerde goddelijke boodschap wordt geopend. Het pauselijke regime van Rome wordt daarom, door de eeuwen heen van zijn overheersing en sinds zijn oorsprong, geleid door valse profeten, volgens het heilige en rechtvaardige oordeel geopenbaard door God.

In Dan.8:11 beschuldigt God het pausdom ervan in opstand te komen tegen Jezus Christus, de enige “ *Hoofd der heersers* ”, zoals verduidelijkt zal worden in vers 25, ook aangehaald als “ *Koning der koningen en Heer der heren* ”, in Openb. 17:14; 19:16. We lezen: “ *Ze stond op tegen de kapitein van het leger, nam het eeuwige van hem af en gooide de basis van zijn heiligdom omver.* ” Deze vertaling verschilt van de huidige vertalingen, maar heeft de verdienste dat ze de originele Hebreeuwse tekst strikt respecteert. En in deze vorm krijgt Gods boodschap consistentie en precisie. De term ‘ *eeuwigdurend* ’ heeft hier geen betrekking op ‘offer’, omdat dit woord niet in de Hebreeuwse tekst staat; de aanwezigheid ervan is ongeoorloofd en niet gerechtvaardigd; bovendien verdraait het de betekenis van de profetie. De profetie richt zich inderdaad op het christelijke tijdperk waarin, volgens Dan.9:26, *offers en offers* werden afgeschaft. Deze term “ *eeuwigdurend* ” heeft betrekking op een exclusief eigendom van Jezus Christus, namelijk zijn priesterschap, namelijk zijn macht als bemiddelaar ten gunste van alleen zijn uitverkorenen die hij identificeert en selecteert. Door deze claim echter aan te grijpen, zegent het pauselijke regime de vervloekten en vervloekt het degenen die door God gezegend zijn, die het valselijk beschuldigt van ketterij, en zichzelf opwerpt als een model van goddelijk geloof; een bewering die God volledig betwist in zijn profetische openbaring, waarin hij in Dan.7:25 wordt beschuldigd van “het *bedenken van een plan om de tijden en de wet te veranderen* ”. Ketterij is daarom een onderdeel van het hele werk van het pauselijke regime, waardoor het onwaardig wordt gemaakt om welk religieus oordeel dan ook uit te spreken. Het *eeuwigdurende* is daarom in overeenstemming met de leringen van Hebr.7:24, het “ *onoverdraagbare priesterschap* ” van Jezus Christus. Dit is de reden waarom het pausdom geen aanspraak kan maken op een overdracht van zijn macht en gezag van God in Jezus Christus; hij zou het daarom alleen op illegale wijze van hem kunnen stelen met alle gevolgen van dien, voor hem en voor degenen die hij verleidt. Deze gevolgen worden onthuld in Dan.7:11. Bij het laatste oordeel zal hij de ‘ *tweede dood ondergaan, levend geworpen in de poel van vuur en zwavel* ’, waarmee hij zichzelf, de vorsten en alle mensen al lang heeft bedreigd, zodat ze hem zouden dienen en vrezen. *keek vanwege de arrogante woorden die de hoorn sprak, en terwijl ik keek, werd het beest gedood en werd zijn lichaam vernietigd, aan het vuur overgeleverd om verbrand te worden*. Op zijn beurt zal de Openbaring van de *Apocalyps* dit vonnis van het

rechtvaardige oordeel van de verontwaardigde en gefrustreerde ware God, in Openbaring 17:16, bevestigen; 18:8; 19:20. Ik heb ervoor gekozen om te vertalen: “ *en wierp de basis van zijn heiligdom omver* ” vanwege de spirituele aard van de beschuldigingen tegen het pauselijke regime. Het Hebreeuwse woord “*mecon*” kan inderdaad vertaald worden als: *plaats* of *basis* . En in het geval dat zich voordoet, is het inderdaad *de basis van het spirituele heiligdom* die wordt omvergeworpen. Deze term “ *basis* ” heeft volgens Ef.2:20-21 betrekking op Jezus Christus zelf, “ *hoofdsteen van de hoek* ”, maar ook op het gehele apostolische fundament vergeleken met een geestelijk gebouw, namelijk een “ *heiligdom* ” eigendom van Jezus Christus, door God op Hem gebouwd. De vermeende erfenis van Sint-Pieter wordt dus door God zelf tegengesproken. Voor het pausdom is de enige erfenis van Petrus de voortzetting van het werk van zijn beulen, die hem naar zijn goddelijke Meester kruisigden. Zijn inquisitieregime reproduceerde getrouw het oorspronkelijke heidense model. Nadat dit intolerante en wrede regime, waarvan bepaalde pauselijke leiders moordenaars en beruchte criminelen waren, zoals Alexander VI Borgia en zijn zoon Caesar, beul en kardinaal, ‘*de tijden en de wet veranderden*’ die God had ingesteld, getuigt van de integrale duivelse aard van het rooms-katholieke pauselijke instituut. Enorme moordpartijen op vreedzame mensen werden ontketend door deze religieuze autoriteit, door gedwongen bekeringen, op straffe van de dood, en door de religieuze ordes van de kruistochten tegen de moslims die het land Israël bezetten; een land dat sinds het jaar 70 door God vervloekt is, waar de Romeinen kwamen om “ *de stad en de heiligheid* ” te vernietigen , in overeenstemming met wat aangekondigd is in Dan.9:26, als resultaat van de verwerping van de Messias door de Joden . De ‘ *basis van zijn heiligdom* ’ betreft alle leerstellige waarheden die de apostelen hebben ontvangen en die ze via de Schriften van het nieuwe verbond aan toekomstige generaties hebben doorgegeven; de tweede van Gods “ *twee getuigen* ”, volgens Openb.11:3. Van deze stille getuige heeft het pausdom alleen de namen behouden van de helden van het bijbelse geloof, die het in groten getale door zijn grote aantallen volgelingen laat aanbidden en dienen. De waarheid volgens Rome is gedeeltelijk vastgelegd in zijn ‘missaal’ (de gids voor de mis), dat Gods ‘ *twee getuigen* ’ *vervangt*; de geschriften van het oude en nieuwe verbond die samen de Bijbel vormen waartegen zij vocht door haar trouwe volgelingen te doden.

Vers 12 van Dan.8 zal ons onthullen waarom God zelf gedwongen werd deze verfoeilijke en verfoeilijke religie te creëren. “ *Het leger werd eeuwigdurend overgedragen vanwege de zonde .*” De verschrikkelijke en afschuwelijke daden van dit regime bestonden dus, door het verlangen van God, om de ‘ *zonde* ’ te straffen, wat volgens 1 Johannes 3:4 de overtreding van de wet is. En het is een actie die al aan Rome kan worden toegeschreven, maar in zijn heidense imperiale fase, omdat de zo ernstige zonde, die zo’n straf verdient, God op twee uiterst gevoelige punten raakte: zijn glorie als schepper God en Overwinnaar in Christus. We zullen in Openbaring 8:7-8 zien dat de vestiging van het pauselijke regime in 538 de tweede straf vormt, opgelegd door God, en geprofeteerd door het waarschuwingssymbool van de “ *tweede bazuin* ”. Er gaat een andere straf aan vooraf, die wordt volbracht door de barbaarse invasies van Europa, dat ontrouw

christelijk was geworden. Omdat deze acties zich uitstrekten tussen 395 en 476, wordt de oorzaak van de opgelegde straffen nog steeds gevonden vóór 395. Zo wordt de datum van 7 maart 321 bevestigd, waarop de heidense Romeinse keizer Constantijn I, door wie vrede werd ^{aangeboden} aan de christenen van het rijk bevalen bij decreet het opgeven van de praktijk van de sabbat, die hij verving door de rest van de eerste dag. Nu was deze eerste dag gewijd aan de heidense aanbidding van de onoverwonnen, vergoddelijke zon. God kreeg plotseling te maken met een dubbele verontwaardiging: het verlies van zijn sabbat, de herdenking van zijn werk als schepper en zijn uiteindelijke overwinning op al zijn vijanden, maar ook, in plaats daarvan, de uitbreiding van de heidense eer die op de eerste dag, op de allereerste dag, werd betoond. gelederen van de discipelen van Jezus Christus. Weinig mensen zullen het belang van deze fout begrijpen, omdat we moeten beseffen dat God niet alleen de schepper van het leven is, maar ook de schepper en organisator van de tijd, en alleen voor dit doel heeft hij de sterren aan de hemel geschapen. De zon verschijnt op de vierde dag om de dagen te markeren, de maan om de nacht te markeren, en opnieuw de zon en de sterren om de jaren te markeren. Maar de week wordt niet gemarkeerd door de sterren, maar is uitsluitend gebaseerd op een soevereine beslissing van de schepper God. Het zal daarom het teken van zijn gezag vertegenwoordigen en God zal ervoor zorgen.

Licht op de sabbat

De interne organisatie van de week is ook de uitdrukking van zijn goddelijke wil en God zal dit te zijner tijd in herinnering brengen in de tekst van zijn vierde gebod: “ *Gedenk de rustdag om die heilig te houden. U hebt zes dagen om al uw werk te doen, maar de zevende is de dag van Jehovah, uw God; op die dag mag u geen enkel werk doen, noch u, noch uw vrouw, noch uw kinderen, noch uw dieren, noch de vreemdeling die is binnen uw poorten, want Yahweh heeft in zes dagen de hemel, de aarde en de zee en alles wat daarin is gemaakt; daarom zegende hij de zevende dag en heiligde die* ”.

Kijk goed, in dit citaat gaat het alleen om de cijfers “ zes en zeven ”; het woord sabbat wordt niet eens genoemd. En in zijn ‘ zevende ’ vorm , een rangtelwoord, benadrukt de Schepperwetgever het standpunt dat dit *zevende* drukke *dag* . Waarom dit aandringen? Ik zal u een reden geven om, indien nodig, uw mening over dit gebod te veranderen. God wilde de orde van de tijd vernieuwen die Hij vanaf de grondlegging van de wereld had ingesteld. En als hij er zo op aandringt, komt dat omdat de week is opgebouwd naar het beeld van de volledige tijd van zijn spaarproject: 7000 jaar of preciezer: 6000 + 1000 jaar. Omdat Mozes zijn verlossingsplan had verdraaid door tweemaal op de rots van Horeb te slaan, werd hem verhinderd het aardse Kanaän binnen te gaan. Dit was de les die God wilde geven over zijn ongehoorzaamheid. Sinds 1843-1844 heeft de rust van de eerste dag dezelfde gevolgen, maar deze keer verhindert het de toegang tot het hemelse Kanaän, de beloning voor het geloof van de uitverkorenen, aangeboden door de verzoenende dood van Jezus Christus. Dit goddelijke oordeel treft de opstandelingen, omdat de rest van de eerste dag, net als de actie van Mozes, niet in overeenstemming is met het door God geprogrammeerde plan. Namen kunnen zonder veel gevolgen worden gewijzigd, maar het karakter van getallen is hun onveranderlijkheid. Voor de scheppende God, die toezicht houdt op zijn schepping, vindt de progressieve voortgang van de tijd plaats door middel van een opeenvolging van weken van zeven dagen. Onveranderlijk zal de eerste dag de eerste dag blijven en de ‘ zevende ’ de ‘ zevende ’. Elke dag zal voortdurend de waarde behouden die God er vanaf het begin aan heeft gegeven. En Genesis leert ons in hoofdstuk 2 dat de zevende dag het voorwerp is van een bepaald lot: hij wordt ‘ *geheiligd* ’, dat wil zeggen apart gezet. Tot nu toe heeft de mensheid de ware oorzaak van deze bijzondere waarde genegeerd, maar vandaag geef ik in haar naam Gods uitleg. In het licht ervan wordt Gods keuze verduidelijkt en gerechtvaardigd: de zevende dag profeteert het

zevende millennium van het goddelijke mondiale project van 7000 zonnejaren, waarvan de laatste 'duizend jaar', aangehaald in Apo.20, de uitverkorenen van Jezus Christus zullen *zien* . ga de vreugde en aanwezigheid van hun geliefde Meester binnen. En deze beloning zal verkregen zijn dankzij Jezus' overwinning over zonde en dood. De geheiligde sabbat is niet langer alleen de herdenking van de schepping van ons aardse universum door God, het markeert ook elke week de voortgang naar de toegang tot het koninkrijk der hemelen, waar Jezus volgens Johannes 14:2-3 "een plaats bereidt" . voor zijn geliefde uitverkorene. Hier is een heel mooie reden om van hem te houden en hem te eren op deze heilige zevende dag, wanneer hij het einde van onze weken lijkt te markeren, bij zonsondergang, aan het einde van de zesde ^{dag} .

Van nu af aan, wanneer u de woorden van dit vierde gebod leest of hoort, moet u achter de woorden van de tekst horen: God zegt tegen de mensen: "Je hebt 6000 jaar de tijd om de werken van het geloof van de uitverkorenen voort te brengen, omdat je vanaf deze tijd het einde heeft bereikt, zal de tijd van **1000 jaar** van het **zevende millennium** niet langer van jou zijn; het zal alleen voortduren voor mijn uitverkorenen die mijn celestiale eeuwigheid zijn binnengegaan, door middel van het ware geloof dat door Jezus Christus wordt erkend."

De sabbat verschijnt dus als een symbolisch en profetisch teken van eeuwig leven, gereserveerd voor de verlost van de aarde. Ook illustreerde Jezus dit met "de *parel van grote waarde* " uit zijn gelijkenis aangehaald in Mattheüs 13:45-46: " *Het koninkrijk der hemelen is nog steeds als een koopman die op zoek is naar prachtige parels. Hij vond een parel van grote waarde ; en hij ging heen, verkocht alles wat hij had, en kocht haar* . Dit vers kan twee omgekeerde verklaringen krijgen. De uitdrukking ' *koninkrijk der hemelen* ' duidt op Gods reddingsproject. Bij het schetsen van zijn project vergelijkt Jezus Christus zichzelf met een ' *parel* ' -' *handelaar* ' die op zoek is naar de *parel* , de mooiste, de meest perfecte en daarom degene die de hoogste prijs opbrengt. Om deze *zeldzame* en daarom kostbare parel te vinden, verliet Jezus de hemel en zijn glorie en op aarde, voor de prijs van zijn verschrikkelijke dood, kocht hij deze geestelijke parels terug zodat ze zijn eigendom voor de eeuwigheid zouden worden. Maar omgekeerd is de *koopman* de uitverkorene die dorst naar het absolute, naar de goddelijke perfectie die de beloning zal zijn voor het ware geloof. Om deze prijs van de hemelse roeping te winnen, laat hij ook hier de ijdele en onrechtvaardige aardse waarden varen om zich te wijden aan het verlenen van een aanbedding aan de schepper God die hem behaagt. In deze versie is de *parel van grote waarde* het eeuwige leven dat Jezus Christus in de lente van het jaar 2030 aan zijn uitverkorenen aanbiedt.

Deze *parel van grote waarde* kan daarom alleen betrekking hebben op het laatste tijdperk van het adventisme; degene wiens laatste vertegenwoordigers zullen leven tot de ware terugkeer van Jezus Christus. Dit is de reden waarom deze *parel van grote waarde* de sabbat, de wederkomst van Christus en de heiligheid van de laatst uitverkorenen samenbrengt. De leerstellige perfectie die in dit laatste tijdperk werd gevonden, geeft de heiligen het beeld van de *parel* . Hun specifieke ervaring om de eeuwigheid levend binnen te gaan bevestigt dit *parelbeeld* . En hun gehechtheid aan de sabbat van de zevende dag, waarvan zij

weten dat deze het zevende millennium profeteert, geeft aan de sabbat en het zevende millennium het beeld van een uniek kostbaar juweel waarmee niets vergeleken kan worden behalve een “parel van grote waarde” . Dit idee zal verschijnen in Openb.21:21: “ *De twaalf poorten waren twaalf parels ; elke deur bestond uit een enkele kraal . Het stadspan was puur goud, als transparant glas .*” Dit vers benadrukt het unieke karakter van de norm van heiliging die God vereist, en tegelijkertijd de unieke beloning van het verkrijgen van eeuwig leven door hun intrede in de sabbat van het zevende millennium via symbolische ‘poorten’ die adventistische geloofsbeproevingen *uitbeelden* . De laatst verlost zijn niet beter dan degenen die hen zijn voorgegaan. Het is alleen de leerstellige waarheid die God hen bekend heeft gemaakt die hun beeld van *parel rechtvaardigt* , dat de opvolger is van geslepen *edelstenen* . God maakt nooit een uitzondering voor mensen, maar heeft zich, afhankelijk van de betreffende tijd, het recht voorbehouden om een uitzondering te maken op de maatstaf van heiligheid die vereist is om verlossing te verkrijgen. Het onderzochte christelijke tijdperk betreft voornamelijk de tijd die gekenmerkt wordt door de terugkeer van de zonde, religieus geformaliseerd sinds de vestiging van het Romeinse pauselijke regime, dat wil zeggen sinds 538. Ook wordt het begin van de Reformatie bedekt door haar mededogen en barmhartigheid, en de overtreding van de sabbat werd niet toegeschreven voordat het decreet van Dan.8:14 van kracht werd, sinds de lente van 1843. In subtiele toespeling wordt de aankoop van de parel door Jezus voorgesteld in Openb.3:18: “Ik raad u *aan om koop van mij goud dat in het vuur is beproefd, zodat u rijk kunt worden, en witte klederen, zodat u gekleed kunt worden en de schaamte van uw naaktheid niet zichtbaar zal zijn, en zelf om uw ogen te zalven, zodat u kunt zien* . Deze dingen, die Jezus aanbiedt aan degenen die ze niet hebben, vormen de elementen die de uitverkorene zijn symbolische aspect van ‘ *parel* ’ geven in de ogen en het oordeel van de Heer Jezus Christus. De ‘ *parel* ’ moet van Hem worden ‘ *gekocht* ’, hij wordt niet gratis verkregen. De prijs is die van zelfverloochening, de basis van de strijd om het geloof. In de betreffende volgorde stelt Jezus voor een door beproevingen beproefd geloof te verkopen dat de uitverkorene zijn geestelijke rijkdom geeft; zijn zuivere en vlekkeloze gerechtigheid die de geestelijke naaktheid van de vergeven zondaar bedekt; de hulp van de Heilige Geest die de ogen en de intelligentie van de zondige mens opent voor het project dat God in zijn heilige geschriften van de Bijbel heeft geopenbaard.

In de tijd van 6000 jaar van de christelijke jaartelling wachtte God tot het einde van deze aardse cyclus om zijn laatste uitverkorenen de grootsheid te laten ontdekken van zijn heilige zevende dag of sabbat, geheiligd voor zijn rust. De gekozen functionarissen die de betekenis ervan begrijpen, hebben nu alle reden om er van te houden en het te eren als een geschenk van Jezus Christus. Wat betreft degenen die er niet van houden en ertegen vechten, zij hebben en zullen alle reden hebben om het te haten, omdat het het einde zal markeren van hun dierlijke aardse bestaan.

Het decreet van Daniël 8:14

Dan.8:12 gaat verder en zegt: “ *De hoorn wierp de waarheid neer en slaagde in zijn ondernemingen.* ” De “ *waarheid* ” is, volgens Psalm 119:142, “ *de wet.* ” Maar het is ook het absolute tegenovergestelde van de “ *leugen* ” die, volgens Jes.9:14, de pauselijke “ *valse profeet* ” karakteriseert door de term “ *staart* ” die hem rechtstreeks beschuldigt in Openb.12:4. In feite gooit ze de waarheid op de grond om haar religieuze ‘ *leugens* ’ daarvoor in de plaats te installeren. Zijn ‘ *ondernemingen* ’ konden alleen maar ‘ *succesvol* ’ zijn, aangezien God zelf zijn verschijning veroorzaakte om de christelijke ontrouw, die sinds 7 maart 321 werd beoefend, te bestraffen.

De verzen 13 en 14 zullen tot het einde van de wereld van cruciaal belang zijn. In vers 13 vragen heiligen zich af hoe lang de afpersing van de ‘ *eeuwigdurende* ’ en ‘ *verwoestende zonde* ’ zal duren; dingen die we zojuist hebben geïdentificeerd. Maar laten we even stilstaan bij deze ‘ *verwoestende zonde* ’. De verwoesting in kwestie is die van menselijke zielen of levens. Uiteindelijk zal de hele gedecimeerde mensheid gedurende de ‘ *duizend jaar* ’ van het zevende millennium de planeet aarde achterlaten in haar oorspronkelijke vorm, ‘ *vormloos en leeg* ’, wat voor haar de moeite waard zal zijn, in Apo.9:2-11, 11: 7, 17:8 en 20:1-3, de naam “ *diep* ” uit Gen.1:2.

De “ *heiligen* ” vragen zich ook af hoe lang de “ *christelijke* ” “ *heiligheid en gastheer* ” *vertrapt zullen worden?* ". In deze scène gedragen deze ‘ *heiligen* ’ zich als trouwe dienaren van God, beziend als Daniël, die in Dan.10:12 als voorbeeld wordt gegeven van het legitieme verlangen ‘ *om begrijp* » het

goddelijke project. Zij krijgen voor de drie genoemde onderwerpen één enkel antwoord, gegeven in vers 14.

Volgens de correcties en verbeteringen die God mij heeft laten aanbrengen in de originele Hebreeuwse tekst, is het gegeven antwoord: “ *Tot de ochtendavond tweeduizenddriehonderd, en heiligheid zal gerechtvaardigd zijn .* ” Het is er niet meer, de duistere tekst van de traditie: “ *Tot tweeduizenddriehonderd avonden en ochtenden en het heiligdom zal worden gezuiverd* ”. Het is niet langer een kwestie van *heiligdom* maar van **heiligheid** ; bovendien wordt het werkwoord ‘ *gezuiverd* ’ vervangen door ‘ **gerechtvaardigd** ’”, en de derde verandering betreft de uitdrukking “ *avondmorgen* ”, die inderdaad enkelvoud is in de Hebreeuwse tekst. Op deze manier verwijderd God alle rechtvaardiging van degenen die proberen het totale aantal te veranderen door het door twee te delen, waarbij ze beweren de avonden van de ochtenden te scheiden. Zijn aanpak bestaat uit het presenteren van de rekeneenheid ‘ *avondochtend* ’, die in Gen.1 een dag van 24 uur definieert. Pas dan onthult de Geest het nummer van deze eenheid: “2300”. Het totale aantal aangehaalde profetische dagen is dus beschermd. Het werkwoord “ *gerechtvaardigd* ” heeft in het Hebreeuws als wortel het woord “gerechtigheid” “tsedek”. De vertaling die ik voorstel is daarom op zichzelf gerechtvaardigd. Vervolgens wordt door een fout met betrekking tot het Hebreeuwse woord “qodesh” deze term weergegeven als “ *heiligdom* ”, wat in het Hebreeuws “miqdash” is. Het woord “ *heiligdom* ” is goed vertaald in vers 11 van Daniël 8, maar het komt niet voor in de verzen 13 en 14 waar de Geest het woord “qodesh” gebruikt, wat vertaald moet worden als “heiligheid ”.

Als we weten dat de ‘ *verwoestende zonde* ’ specifiek gericht is op het verlaten van de sabbat, die zelf het voorwerp is van een bijzondere goddelijke **heiliging** , verheldert dit woord ‘ *heiligheid* ’ *aanzienlijk de betekenis van de profetische boodschap*. God kondigt aan dat aan het einde van de genoemde “ *2300 avonden en ochtenden* ” respect voor de rest van zijn ware “ *zevende dag* ” door Hem zal worden geëist van iedereen die aanspraak maakt op heiligheid en “ *eeuwige gerechtigheid* ”, verkregen door Jezus Christus. Het einde van de ‘ *verwoestende zonde* ’ houdt het afzien van de religieuze aanbidding van de zondag in, de vroegere dag van de zon, ingesteld door Constantijn I de heidense keizer. Zo herstelt God op zijn beurt de leerstellige normen van verlossing die in de tijd van de apostelen de boventoon voerden. Alleen al deze term ‘ *heiligheid* ’ omvat alle leerstellige waarheden van de fundamenteën van het christelijk geloof. Met als model en oorsprong de leer die aan de joden werd gegeven, brengt het christelijk geloof alleen nieuwe, de vervanging van dierenoffers, door het bloed dat door Jezus Christus werd vergoten op het verzoendeksel verborgen in een ondergrondse grot onder zijn voeten op Golgotha, zoals het behaagde onze Heiland om het in 1982 aan zijn dienaar Ron Wyatt te openbaren en te laten zien. De ontdekking van de onderwerpen waarop het woord ‘ *heiligheid* ’ betrekking heeft, is progressief en strekt zich uit over de tijd van een mensenleven, maar sinds 2018 wordt deze tijd geteld en beperkt, en vandaag, in 2020, zijn er nog maar 9 jaar over om alle aspecten te herstellen.

Daniël 8:14 is een zielendodend decreet, want het veranderen van Gods oordeel resulteert in het verlies van Christus' aanbod van verlossing voor alle

praktiserende rooms-katholieke zondagschristenen. De geest van overgeërfde traditie zal daarom de eeuwige dood veroorzaken van grote aantallen mensen, die zich meestal niet bewust zijn van hun veroordeling door God. Het is hier dat de demonstratie van liefde voor de waarheid God in staat stelt “ *het verschil* ” te markeren met betrekking tot het lot dat “ *degenen treft die hem dienen en degenen die hem niet dienen* (Mal.3:18)”.

Sommige opstandige geesten zullen het idee zelf willen uitdagen van een verandering die toe te schrijven is aan God, die zelf verklaart: “ *Ik verander niet* ”, in Mal.3:6. Op dat moment moeten we ons realiseren dat de verandering die in 1843-1844 tot stand werd gebracht slechts bestaat uit het opnieuw instellen van een oorspronkelijke norm die lange tijd vervormd en getransformeerd was. Dit is de reden waarom de zegen van de uitverkorenen van de Reformatie, ondanks hun onvolmaakte werken, een uitzonderlijk karakter vertoont, waarvan het leerstellige aspect niet kan worden gepresenteerd als het model van het ware geloof. Dit specifieke oordeel voor de vroege hervormers is zo uitzonderlijk dat God het oppakt en openbaart in Openbaring 2:24, waar hij vóór 1843 tegen de Protestanten zei: “Ik leg u geen *andere last op, alleen wat u hebt, bewaar die totdat Ik kom* .”

Het “ *wee* ” dat verbonden is aan de inwerkingtreding van dit decreet van Dan.8:14 is zo “ *groot* ” dat God dit signaleert door de aankondiging van drie “ *grote weeën* ” in Openb.8:13. En met zulke ernstige gevolgen is het dringend nodig om de datum van inwerkingtreding te weten. Dit was precies de zorg van de “ *heiligen* ” uit Dan.8:13. De duur wordt nu geopenbaard als profetische “ *2300 dagen* ”, of 2300 echte zonnejaren, volgens de code gegeven aan Ezechiël, een hedendaagse profeet van Daniël (Ezech.4:5-6). Dit hoofdstuk 8, waarvan het thema bestaat uit het beëindigen van de Romeinse ‘ *zonde* ’, zal de elementen vinden die daarin ontbreken in Dan.9, waar het ook daar zal gaan om ‘ *een einde maken aan de zonde* ’, maar deze keer: tot “ *de erfzonde* die het verlies van het eeuwige leven veroorzaakte, sinds Adam en Eva. De operatie zal gebaseerd zijn op de aardse bediening van Messias Jezus en op het vrijwillig aanbieden van zijn volmaakte leven, ter verlossing van de zonden van zijn uitverkorenen, en ik specificeer, alleen van hen. De tijd van zijn komst onder de mensen wordt vastgelegd door profetie in profetische dagen. De boodschap heeft betrekking op het Joodse volk dat prioriteit heeft, aangezien zij een alliantie met God hebben. Hij geeft het Joodse volk, om “ *een einde te maken aan de zonde* ”, een periode van “ *zeventig weken* ”, die 490 echte dagjaren vertegenwoordigen. Maar het geeft ook de manier aan om het startpunt van de berekening te dateren. “ *Sinds het woord aankondigde dat Jeruzalem gebouwd zou worden, zijn er tot aan de gezalfden... (7 + 62 = 69 weken)* .” Drie Perzische koningen gaven deze toestemming, maar alleen de derde, Artaxerxes I ’ vervulde deze volledig volgens Ezra 7:7. Zijn koninklijk besluit werd in het voorjaar van 458 voor Christus afgekondigd. De termijn van 69 weken plaatst het begin van de bediening van Jezus Christus in het jaar 26. Met name gericht op de laatste “zeven jaar” die gereserveerd waren voor het werk van Jezus, die door zijn verzoenende dood de fundamentele legde van het nieuwe verbond, het De Geest presenteert in vers 27 van Dan.9 deze “ *week* ” van dagen-jaren “ *in het midden* ” waarvan hij, door zijn *vrijwillige dood, “het offer en het offer doet ophouden* ”; de dingen die tot aan

Jezus Christus werden aangeboden, tot verzoening van de zonden. Maar zijn dood komt boven alles om “ *een einde te maken aan de zonde* ”. Hoe moeten we deze boodschap begrijpen? God biedt een demonstratie van zijn liefde aan die de harten van zijn uitverkorenen zal veroveren, die, door liefde en erkenning terug te geven, met zijn hulp tegen de zonde zullen strijden. 1 Johannes 3:6 bevestigt dit door te zeggen: “ *Wie in Hem blijft, beoefent geen zonde; wie zondigt, heeft hem niet gezien, noch gekend .*” En hij versterkt zijn boodschap met vele andere citaten.

Op leerstellig niveau vervangt de nieuwe alliantie die door Jezus Christus is opgebouwd alleen de oude. Beide verbonden berusten dus op dezelfde profetische basis zoals geopenbaard in Dan.9:25. De datum – 458 kan daarom dienen als basis voor de berekening van de 70 weken die voor het Joodse volk zijn vastgelegd, maar ook voor die van de 2300 werkelijke dagjaren van Dan.8:14 die betrekking hebben op het christelijk geloof. Dankzij deze gedateerde precisie kunnen we voor het jaar 30 de dood van de Messias vaststellen en voor het jaar 1843 de inwerkingtreding van het decreet van Dan.8:14. Beide boodschappen zijn bedoeld om ‘ *een einde te maken aan de zonde* ’, met eeuwige sterfelijke gevolgen voor degenen die volharden in het negeren ervan, de een net als de ander, totdat de dood hen treft, of na het einde van de tijd van de collectieve en individuele genade die aan de zonde zal voorafgaan. glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Tot dit laatste punt staat het leven oprechte bekeringen toe die toegang geven tot de status van uitverkorenen.

Vorbereiding op de Apocalyps

Het schrijven van het boek is geheel door God gedaan. Hij is het die de woorden kiest en in Openbaring 22:18-19 waarschuwt hij de vertalers en schriftgeleerden die verantwoordelijk zullen zijn voor het doorgeven of transcriberen van het originele verhaal, van generatie op generatie, dat de kleinste verandering in de woorden hen zal beïnvloeden. zal het verlies van de verlossing waard zijn. Hier hebben we dus een heel bijzonder werk van zeer hoge heiligheid. Ik kan het vergelijken met een gigantische “puzzel” waarvan de montage niet voltooid zou kunnen worden als er ook maar het kleinste originele stukje zou worden gewijzigd. Het werk is daarom goddelijk kolossaal en naar zijn aard is alles wat God daarin zegt waar, maar waar voor de voltooiing van zijn reddingsproject; omdat hij deze profetie richt tot zijn “dienaren”, meer precies, “

zijn slaven”, van het einde van de wereld. De profetie zal alleen interpreteerbaar zijn wanneer de geprofeteerde elementen op het punt staan in vervulling te gaan of, voor het grootste deel, vervuld te worden.

De totale tijdsduur die het goddelijke reddingsproject zou duren, is door de mens altijd genegeerd. Op deze manier kon de dienaar van God te allen tijde hopen getuige te zijn van het einde van de wereld, en Paulus getuigt hiervan door zijn woorden: “ *Dit is wat ik zeg, broeders, dat de tijd kort is ; dat voortaan degenen die een vrouw hebben, kunnen zijn alsof ze er geen hebben, degenen die huilen alsof ze niet huilen, degenen die zich verheugen alsof ze zich niet verheugen, degenen die kopen alsof ze niet bezitten, en degenen die de wereld gebruiken alsof ze deze niet gebruiken. vorm van deze wereld voorbijgaat* (1 Kor. 7:29 tot 31).”

Wij hebben, boven Paulus, het voordeel dat we ons in deze tijd bevinden waarin God een einde gaat maken aan zijn selectie van eeuwige uitverkorenen. En vandaag zou zijn geïnspireerde raad ten uitvoer moeten worden gelegd door de ware uitverkorenen van ons laatste tijdperk. De wereld zal voorbijgaan en alleen het eeuwige leven van de uitverkorenen zal voortduren. Ook de woorden van God in Christus, “ *Ik kom spoedig* ”, in Openb. 1:3 zijn waar, volkomen gerechtvaardigd en aangepast voor deze laatste tijd die de onze is; negen jaar na zijn terugkeer, op het moment dat hij deze tekst schreef.

We zagen in Dan.7:25 dat het doel van Rome was om “ *de tijden en de goddelijke wet te veranderen*.” Het begrip van de mysteries van de Apocalyps van Jezus Christus, gegeven aan de apostel Johannes die op het eiland Patmos werd vastgehouden, is in wezen gebaseerd op de kennis van de ware tijd die door God is vastgesteld. Het onderwerp tijd is daarom van fundamenteel belang voor het begrijpen van de Apocalyps, die God structureert op basis van dit begrip van tijd. Hij zal daarom inspelen op de onnauwkeurigheid van deze gegevens, zodat het boek zijn onschuldige, mysterieuze karakter behoudt, waardoor het de twintig eeuwen van onze jaartelling kan doorkruisen zonder te worden vernietigd door de beschuldigde en aangeklaagde entiteiten. De veranderde tijden, en vooral de kalender die door Rome is vastgesteld op een valse datum die verband houdt met de geboorte van Jezus, hebben niet toegestaan dat de uitverkorenen werden misleid bij het interpreteren van goddelijke profetieën; dit omdat God in zijn profetieën een duur presenteert waarvan het begin en het einde gebaseerd zijn op historische acties die gemakkelijk te identificeren en te dateren zijn door gespecialiseerde historici.

Maar in de Apocalyps is het begrip tijd essentieel, omdat de hele structuur van het boek erop berust. Daarom hing het begrip ervan af van de juiste interpretatie van de sabbat die God in 1844 eiste en herstelde. Mijn bediening, begonnen in 1980, had tot doel het belang te onthullen van de profetische rol van de sabbat, die de grote rest van het zevende millennium voorspelt. van God en zijn uitverkorenen, het thema van Openb.20. Volgens vers 2Pe.3:8, “ *één dag is als duizend jaar, en duizend jaar als één dag* ”, wordt de link gelegd tussen het beeld van de zeven scheppingsdagen, geopenbaard in Gen. 1 en 2, en de zeven dagen van de schepping. duizend jaar van de totale tijd van het goddelijke project alleen al maakte mijn begrip van de opbouw van de structuur van het boek mogelijk.

Met deze kennis wordt de profetie duidelijker en onthult parel voor parel al haar geheimen.

Profetie komt dus alleen tot leven en wordt effectief als de boodschap kan worden gekoppeld aan een datum in de geschiedenis van het christelijke tijdperk. Dit is wat de inspiratie van de Heilige Geest van God in Jezus Christus mij liet beseffen. Mag ik ook dit “ *kleine boekje, geopend* ” verklaren, ter bevestiging van de vervulling van het goddelijke plan aangekondigd in Openb. 5:5 en 10:2.

Qua architectuur bestrijkt de visie van de Apocalyps de tijd van het christelijke tijdperk tussen het einde van de apostolische tijd, rond 94, en het einde van het zevende millennium, dat zal volgen op de definitieve terugkeer van Jezus Christus in 2030. Het deelt daarom met Daniël hoofdstukken 2, 7, 8, 9, 11 en 12 overzicht van de christelijke jaartelling. Voor christenen is de belangrijkste lering die uit de studie van dit boek wordt verkregen de cruciale datum van de lente van 1843, vastgesteld door Dan.8:14, maar ook van de herfst van 1844, waarin de beproeving van het geloof eindigde. Het was opnieuw vanaf de herfst van 1844 dat God de basis legde voor het geloof van de Zevende-dags Adventisten. Deze twee data zijn zo belangrijk dat God ze zal gebruiken om zijn visie op Openbaring te structureren. Om de waarde van deze twee sluitingsdata volledig te begrijpen, moeten we het jaar 1843 in verband brengen met het begin van een geloofsbeproeving voor het profetische woord. De eerste geestelijke slachtoffers vielen op deze datum door hun minachtende afwijzing van William Millers eerste adventistische aankondiging. Maar de tijd van het proces biedt hen een tweede kans met de tweede aankondiging van de terugkeer van Jezus op 22 oktober 1844. Op 23 oktober eindigt het proces en kan Gods oordeel worden geformuleerd en geopenbaard. De collectieve test is voorbij, maar individuele conversie is nog steeds mogelijk. Bovendien vierten alle adventisten in feite allemaal de Romeinse zondagsrust die nog niet als zonde is aangemerkt. En de sabbat wordt geleidelijk aan door de individuele adventisten overgenomen, zonder dat alle adventisten de belangrijke rol ervan beseffen. Deze redenering brengt mij ertoe om voor het einde van het vals-protestantse geloof de lente van 1843 te kiezen, en voor het begin van het door God gezegende Adventisme de herfstdatum van 23 oktober 1844. Bij de Hebreeën waren lente en herfst al met elkaar verbonden. door aanleiding te geven tot festivals die diametraal tegenovergestelde complementaire thema's vierden; de eeuwige gerechtigheid van *het geslachte “lam”* van het “Pascha” van de lente, aan de ene kant, en het einde van de zonde van de “*geit*” gedood voor “de verzoendag” van de zonden, van de herfst, van ergens anders . De twee religieuze feesten vonden hun vervulling in het Pascha van het jaar 30, waarin de Messias Jezus zijn leven gaf. De lente van 1843 en 22 oktober 1844 zijn ook qua betekenis met elkaar verbonden, aangezien het doel van de geloofsbeproeving is om “ *een einde te maken aan de zonde* ” volgens Dan.7:24; datgene wat de verfoeilijke praktijk van de wekelijkse rust op de eerste dag inhoudt, terwijl God dit voor de zevende heeft verordend, die Hij zelfs voor dit gebruik heeft geheiligd, vanaf het einde van de eerste week van de aardse schepping; in 2021, 5991 jaar vóór ons.

We kunnen ook voorstander zijn van de datum van het decreet van Daniël 8:14, dat de datum van de lente van 1843 definieert. Om deze keuze te rechtvaardigen, moeten we bedenken dat dit moment alle relaties die tot dan toe tussen God en zijn schepselen tot stand waren gekomen, verbreekt; God die sinds deze datum een definitieve selectie op zich heeft genomen, gebaseerd op twee opeenvolgende adventistische aankondigingen. Vanaf de lente van 1843 was de sabbat verschuldigd, maar God zou deze pas in de herfst van 1844 aan de winnaars van de test geven, als een gezegend en geheiligd teken dat zij Hem toebehoorden, in overeenstemming met de bijbelse leer van Eze.20:12-20, zoals we eerder zagen.

In dit boek wil hoofdstuk 5 ons eraan herinneren dat, zonder de overwinning die zo duur werd betaald door Jezus Christus, “ *het Lam van God* ”, alle goddelijke hulp, al het geopenbaarde licht onmogelijk zou zijn geweest, en daarom zou geen enkele menselijke ziel niet kunnen bestaan. opgeslagen. Zijn profetische licht redt zijn uitverkorenen evenzeer als zijn vrijwillig aanvaarde kruisiging. Het geloof in zijn offer rekent ons zijn “ *eeuwige gerechtigheid* ” toe volgens Dan.7:24, maar zijn Openbaring verlicht ons pad en toont ons de geestelijke valstrikken die de duivel heeft gezet, om ons zijn verschrikkelijke lot te laten delen. In dit geval neemt de verlossing een concrete vorm aan.

Hier is een voorbeeld van deze subtiele vallen. De Bijbel wordt terecht gezien en beschouwd als het geschreven Woord van God. Deze woorden zijn echter geschreven door mannen die ondergedompeld waren in de context van hun tijd. Als God echter niet verandert, verandert zijn vijand, de duivel, Satan, in de loop van de tijd op een geschikte manier zijn strategie en gedrag ten opzichte van Gods uitverkorenen. Dit is de reden waarom Johannes in zijn tijd, maar alleen voor die tijd, als een “ *draak* ”-beeld van zijn openlijke vervolgingsoorlog in 1Johannes 4:1 tot 3 kon verklaren: “ *Geliefden, geloof niet in alle geest; maar beproef de geesten of ze uit God komen, want er zijn veel valse profeten de wereld ingegaan. Herken hierin de Geest van God: iedere geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees is gekomen, is van God; en elke geest die Jezus niet belijdt, is niet van God, maar die van de antichrist, van wiens komst je hebt gehoord, en die nu al in de wereld is.* » In zijn woorden specificert Johannes “ *in het vlees komen* ” alleen om Christus te identificeren aan de hand van zijn ooggetuigenverslagen. Maar zijn bewering ‘ *elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees is gekomen, is van God* ’ heeft zijn waarde verloren sinds de christelijke religie vanaf 7 maart 321 in afvalligheid en zonde verviel, door de praktijk van de ware sabbat van de werkelijk geheiligde zevende dag op te geven. door God. De praktijk van de zonde verminderde tot 1843 de waarde van het “ *belijden dat Jezus Christus in het vlees was gekomen* ” en sinds diezelfde datum heeft het deze waarde van alle waarde ontdaan; de laatste vijanden van Jezus Christus beweren **zijn** “ *naam* ” te gebruiken zoals hij aankondigde in Matt.7:21 tot 23: “ *Niet iedereen die tegen mij zegt: Heer, Heer, zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar alleen hij die de wil van mijn Vader die in de hemel is. Velen zullen op die dag tegen mij zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet **in uw naam geprofeteerd** ? Hebben wij **door uw naam** geen demonen uitgeworpen ? En hebben wij niet veel wonderen gedaan **door uw naam** ? Dan zal ik openlijk tegen*

hen zeggen: *ik heb je nooit gekend, ga weg van mij, jij die ongerechtigheid beoefent*. “Nooit bekend”! Deze ‘wonderen’ werden daarom verricht door de duivel en zijn demonen.

De Apocalyps in het kort

In de proloog van hoofdstuk 1, het begin van Zijn glorieuze Openbaring, presenteert de Geest ons het menu van het bereide feestmaal. Daar vinden we het thema van de aankondiging van de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, al in 1843 en 1844 georganiseerd om het universele en vooral Amerikaanse protestantse geloof op de proef te stellen; dit thema is alomtegenwoordig: vers 3, *Want de tijd is nabij* ; vers 7, *zie, hij komt met de wolken...* ; vers 10, *op de dag des Heren werd ik door de Geest meegenomen en hoorde ik **achter mij** een luide stem als het geluid van een trompet* . Vervoerd door de Geest, bevindt Johannes zich op de dag van Jezus' glorieuze terugkeer, de *Dag des Heren* , “ *grote en beangstigende dag* ” volgens Mal.4:5, en hij heeft het historische verleden van de christelijke jaartelling **achter zich** . gepresenteerd onder het symbool van zeven namen ontleend aan *zeven steden in Azië* (het huidige Turkije). Dan zullen, net als in Daniël, de drie thema 's *brieven, zegels en trompetten* parallel het hele christelijke tijdperk bestrijken, maar elk ervan is verdeeld in twee hoofdstukken. Gedetailleerde studie zal onthullen dat deze verdeling plaatsvindt op de cruciale datum van 1843, vastgelegd in Dan.8:14. Binnen elk thema markeren boodschappen aangepast aan de spirituele standaarden vastgelegd in Daniël, voor de beoogde tijdperken, 7 momenten uit de behandelde tijd; 7, het getal van goddelijke **heiliging** dat als “ *zegel* ” dient en dat het thema zal zijn van Openb. 7.

De verklaring die hieruit volgt is nooit effectief geworden, omdat het begrip tijd alleen wordt geopenbaard door de betekenis van de namen van de 'zeven kerken' die in het eerste hoofdstuk worden aangehaald. In het thema van de brieven van Openbaring 2 en 3 vinden we geen precisie in de vorm: “de eerste engel, de tweede engel...enz. »; zoals het geval zal zijn met “ *de zegels, de bazuinen en de zeven laatste plagen van de toorn van God* .” Op deze manier konden sommigen geloven dat de boodschappen werkelijk en letterlijk gericht waren aan christenen die in deze steden van het oude Cappadocië, van het huidige Turkije, woonden. De volgorde waarin de profetie deze stadsnamen presenteert, volgt chronologisch de volgorde waarin religieuze historische feiten gedurende het hele christelijke tijdperk in vervulling gingen. En het is in overeenstemming met de openbaringen die al door het boek Daniël zijn verkregen, dat God het karakter definieert dat hij aan elk tijdperk geeft door de betekenis van de naam van zijn stad. Achtereenvolgens wordt de geopenbaarde volgorde als volgt vertaald:

1- *Efeze* : betekenis: lancering (die van de gemeente of het heiligdom van God).

2- *Smyrna* : betekenis: mirre (aangename geur en balseming van de doden voor God; Romeinse vervolgingen van de uitverkorenen tussen 303 en 313).

3- *Pergamon* : betekenis: overspel (sinds het verlaten van de sabbat op 7 maart 321. In 538 formaliseerde het pauselijke regime religieus de rest van de eerste dag omgedoopt tot zondag).

4- *Thyatira* : betekenis: gruwel en dodelijk lijden (duidt de tijd aan van de protestantse Reformatie die openlijk de duivelse aard van het katholieke geloof aan de kaak stelde; tijd rond de 16^e eeuw waarin dankzij de mechanische druk de verspreiding van de Bijbel werd bevorderd).

5- *Sardis* : dubbele en tegengestelde betekenissen: krampachtig en kostbaar gesteente. (Het openbaart het oordeel dat God uitoefent tijdens de geloofsproef van 1843-1844: de krampachtige betekenis betreft het verworpen protestantse geloof: 'Je bent dood' , en de edelsteen duidt de uitverkoren winnaars van de geloofsproef aan: ' zij zullen wandelen met mij in witte kleding omdat ze het waard zijn .')

6- *Philadelphia* : betekenis: Broederliefde (de edelstenen van *Sardis* worden sinds 1863 verzameld in het instituut van de Zevende-dags Adventisten; de boodschap wordt toegekend voor het jaar 1873 gedefinieerd door Dan.12:12. Gezegend op dit moment is zij waarschuwde echter voor het risico dat *iemand's kroon zou worden "ingenomen "*).

7- *Laodicea* : betekenis: mensen beoordeelden: " *noch koud, noch warm, maar lauwwarm* " (het is *Philadelphia* die " *zijn kroon heeft afgenomen* ": " *Je bent ongelukkig, ellendig, arm, blind en naakt* ". De instelling had dat niet gedacht tussen 1980 en 1994 zou het op de proef worden gesteld door een geloofsbeproeving die identiek was aan die welke de pioniers van 1844 hun goddelijke zegen opleverde: in 1994 viel het instituut, maar de boodschap werd voortgezet door verspreide adventisten die God identificeert en selecteert door hun liefde voor zijn geopenbaarde profetische licht, en door de zachtmoedige en onderdanige aard die ware discipelen van Jezus Christus door alle eeuwen heen kenmerkt).

" *In de voortzetting* " van de aardse tijd die eindigde met de glorieuze wederkomst van Christus God, zal Apo.4 door het symbool van "24 tronen" een scène van hemels oordeel (*in de hemel*) uitbeelden waar God zijn uitverkorenen zal samenbrengen zodat 'zij oordelen de goddeloze doden. Parallel aan Openbaring 20 bestrijkt dit hoofdstuk de "duizend jaar" van het zevende millennium. Verduidelijking: waarom 24, en niet 12, tronen? Vanwege de verdeling van de christelijke jaartelling in twee delen op de data 1843-1844 van het begin en het einde van de geloofsbeproeving van die tijd.

Vervolgens zal Openbaring 5, als belangrijke kanttekening, het belang benadrukken van het begrijpen van het boek der profetieën; die alleen mogelijk zal worden gemaakt door de overwinning die onze goddelijke Heer en Heiland Jezus Christus heeft behaald.

De tijd van de christelijke jaartelling zal in Openbaring 6 en 7 opnieuw worden besproken onder de blik van een nieuw thema; die van de "zeven zegels". De eerste zes presenteren de hoofdrolspelers op het podium en de tekenen des tijds die de twee delen van de verdeling van het christelijke tijdperk kenmerken: tot 1844, voor Apo.6; en vanaf 1844 voor Apo.7.

Dan komt het thema van de " *bazuinen* " die waarschuwingsstraffen symboliseren voor de eerste zes van Openbaring 8 en 9, en definitieve straf voor " *de zevende bazuin* ", altijd apart gezet, in Openbaring 11:15 om 19 uur.

Achter Apo.9 richt Apo.10 zich op de tijd van het einde van de wereld, wat de geestelijke situatie oproept van de twee grote vijanden van Jezus Christus die beweren Hem te zijn: het katholieke geloof en het protestantse geloof, vergezeld door het officiële adventisme dat sindsdien is gevallen. 1994. Hoofdstuk 10 sluit het eerste deel van de onthullingen van het boek af. Maar belangrijke hoofdonderwerpen zullen in de volgende hoofdstukken worden behandeld en ontwikkeld.

Zo zal Apo.11 het overzicht van het christelijke tijdperk hervatten en vooral de belangrijke rol van de Franse Revolutie uitwerken, waarvan het gevestigde nationale atheïsme door God wordt gebruikt, onder de symbolische naam van ‘het beest dat uit de diepte oprijst’, om vernietig de macht van het katholieke regime van “ *het beest dat uit de zee oprijst* ”, in Openbaring 13:1. De universele religieuze vrede, genoemd in Apo.7, zal aldus in 1844 worden verkregen en genoteerd. Vervolgens zal dit revolutionaire ^{regime} als een beeld worden genomen van de op handen zijnde Derde Wereldoorlog of de “6e bazuin” van Apo.9:13, *wat* de ware Door de aankondiging van Openbaring 8:13 wordt het “ *tweede wee* ” gepresenteerd, het laatste thema van de “ *zevende bazuin* ”, *die tot stand wordt gebracht door de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus*.

In Openbaring 12 geeft de Geest ons nog een overzicht van het christelijke tijdperk. Hij voltooit zijn informatie, vooral over de situatie van de duivel en zijn engelachtige aanhangers. Hij leert ons dat onze Heer na zijn overwinning aan het kruis, in de hemelse naam van *Michaël* die al in Dan.10:13, 12:1 werd aangehaald, de naam die hij in de hemel droeg vóór zijn menselijke incarnatie in Jezus, de hemel reinigde van hun kwade aanwezigheid en dat ze voor altijd de toegang hebben verloren tot de hemelse dimensies die door God zijn geschapen. Hier is goed nieuws! De overwinning van Jezus had gelukkige hemelse gevolgen voor onze hemelse broeders, verlost van de verleidingen en gedachten van demonen. Sinds deze verdrijving zijn zij beperkt gebleven tot onze aardse dimensie, waar zij samen met de aardse vijanden van God in 2030 zullen worden gedood bij de glorieuze wederkomst van Christus God. In dit overzicht beeldt de Geest de opeenvolging van de ‘ *draak* ’ en de ‘ *slang* ’ af, die respectievelijk de twee strategieën van de strijd van de duivel aanduiden: openlijke oorlog, van het veroordeelde keizerlijke of pauselijke Rome, en de bedrieglijke religieuze verleiding van het Romeinse Rijk. Het Vaticaanse pausdom, ontmaskerd, bijna humanistisch. In subtiele beelden, ontleend aan de ervaringen van de Hebreëën, ‘ *opent de aarde haar mond* ’ om de pauselijke agressie van de katholieke bonden op te slokken. Zoals we zojuist hebben gezien, zal het werk worden uitgevoerd door de Franse atheïstische revolutionairen. Maar het zal ook worden gestart door de protestantse troepen van een agressief, oorlogszuchtig vals christendom. Het overzicht eindigt met de vermelding van “ *de rest van het nageslacht van de vrouw* ”. De Geest geeft vervolgens zijn definitie van de ware heiligen van de laatste tijd: “ *Dit is de volharding van de heiligen die de geboden van God onderhouden en het getuigenis van Jezus behouden* ”. De Geest duidt in deze termen degenen aan die, net als ik, vasthouden aan zijn profetische Openbaring en zich door niemand laten afpakken, en tot het einde toe de parels verzamelen die door de hemel zijn gegeven.

Hoofdstuk 13 presenteert de twee agressieve religieuze vijanden die het christelijk geloof dragen. Als zodanig beeldt hij ze af, door twee ‘ *beesten* ’ waarvan het tweede uit het eerste voortkwam, zoals gesuggereerd door de relatie tussen de woorden ‘ *zee en aarde* ’ uit het verhaal van Genesis, die ze in dit hoofdstuk 13 definiëren. 1844 en de tweede zullen pas in het laatste jaar van de aardse tijd verschijnen en daarmee het einde markeren van de tijd van genade die aan de mens wordt aangeboden. Deze twee ‘ *beesten* ’ zijn voor de eerste de katholieke, de moederkerk, en voor de tweede de protestants-gereformeerde kerken die daaruit voortkwamen, haar dochters.

Openbaring 14 beslaat slechts het tweede deel van de christelijke jaartelling sinds 1844 en roept de drie boodschappen van de waarheden van de Zevende-dags Adventisten op voor eeuwige omstandigheden: de glorie van God die het herstel van de praktijk van zijn heilige sabbat vereist, zijn veroordeling van het rooms-katholicisme en zijn veroordeling van het protestantisme dat de zondag eert die hij aanwijst als een ‘ *teken* ’ van het menselijke en duivelse gezag van zowel het keizerlijke als het pauselijke Rome. Wanneer de tijd van de voorbereidende missie achtereenvolgens eindigt met de opname van de uitverkoren heiligen, afgebeeld door ‘ *de oogst* ’, en de vernietiging van de opstandige leraren en alle ongelovigen, acties afgebeeld door ‘ *de wijnoogst* ’, zal de aarde opnieuw worden de ‘ *afgrond* ’ van de eerste scheppingsdag, beroofd van alle vormen van aardse leven. Het zal echter ‘ *duizend jaar* ’ een bewoner van keuze in leven houden, Satan, de duivel zelf, in afwachting van zijn vernietiging bij het laatste oordeel, evenals alle andere opstandige mensen en engelen.

Openbaring 15 richt zich op de timing van het einde van de proeftijd.

Openbaring 16 openbaart “ *de zeven laatste plagen van de toorn van God* ”, die na het einde van de genadetijd de laatste ongelovige rebellen treffen, die steeds agressiever worden, tot het punt waarop zij de dood van de waarnemers van de genadetijd afkondigen. rechtvaardige goddelijke sabbat vóór de zevende plaag.

Openbaring 17 is geheel gewijd aan de identificatie van de “grote hoer” genaamd “ *Babylon de Grote* ”. Het is in deze termen dat de Geest de ‘ *grote stad* ’, keizerlijk en pauselijk, Rome aanduidt . Gods oordeel over haar wordt dus duidelijk geopenbaard. Het hoofdstuk kondigt ook haar toekomstige oordeel en vernietiging door vuur aan, omdat het Lam en zijn trouwe uitverkorenen haar zullen overwinnen.

Openbaring 18 richt zich op de tijd van de “ *oogst* ” of bestraffing van “ *Babylon de Grote* ”.

Openbaring 19 beeldt de glorieuze terugkeer van Jezus Christus uit en zijn confrontatie met de doodsbanige aardse rebellenkrachten.

Openbaring 20 richt zich op de tijd van de duizend jaar van het zevende millennium die heel anders wordt ervaren, in de hemel door de uitverkorenen, en op de verlaten aarde, in isolatie door Satan. Aan het einde van de duizend jaar zal God het laatste oordeel organiseren: de vernietiging door hemels en ondergronds aards vuur van alle aardse menselijke en hemelse engelachtige rebellen.

Apo.21 beeldt de glorie uit van de Vergadering, gevormd door de bijeenkomst van de uitverkorenen die verlost zijn door het bloed van Jezus Christus. De perfectie van de uitverkorenen wordt geïllustreerd door

vergelijkingen met wat de aarde de mens het kostbaarst biedt: goud, zilver, parels en edelstenen.

Apo.22 roept in beeld de terugkeer op naar het verloren Eden, gevonden en geïnstalleerd voor de eeuwigheid op de aarde van de zonde, geregenereerd en getransformeerd om de universele troon te worden van de enige echte grote God, schepper, wetgever en verlosser die domineert over al zijn universums met zijn aardse verlostten.

Hier eindigt dit snelle overzicht van het boek Openbaring, waarvan de gedetailleerde studie zal bevestigen en versterken wat zojuist is gezegd.

Ik voeg hieraan deze zeer spirituele verklaring toe, die de verborgen redenering van Gods geest openbaart. Hij brengt onvermoede boodschappen over door middel van subtiele toespelingen dat de Bijbel ons zal verlichten. Door bij de constructie van de Apocalyps dezelfde processen te volgen die hij gebruikte voor de constructie van zijn openbaringen aan Daniël, bevestigt God dat hij "niet verandert" en dat hij " *eeuwig dezelfde* " zal zijn. Ook vond ik in de Apocalyps dezelfde methode om drie thema's parallel te laten lopen, namelijk de ' *brieven aan de Assemblies* ', de ' *zegels* ' en de ' *bazuinen* '. Volgens Apo.5, waar de Apocalyps wordt afgebeeld door een boek dat wordt gesloten door " *zeven zegels* ", zal alleen de opening van het " *zevende zegel* " toegang verlenen tot het bewijsmateriaal dat in de hoofdstukken 8 tot en met 22 de interpretaties en de vermoedens zal bevestigen. Dit is naar voren gekomen door de studie van de hoofdstukken 1 tot en met 6. Hoofdstuk 7 is daarom de sleutel tot het begrijpen van de geopenbaarde mysteries. En wees niet verrast, want het thema ervan is precies de sabbat, die sinds 1843 het verschil heeft gemaakt tussen ware en valse heiligheid. Daarom vinden we in Apo.7 de grote waarheid die de protestantse religie in het voorjaar van 1843 doorzeefde. De Apocalyps zal deze fundamentele leer, die aan Daniël werd geopenbaard, alleen maar bevestigen. Maar voor het adventisme, dat op deze datum als overwinnaar naar voren kwam, zal de Apocalyps voor 1994 een test onthullen die het op zijn beurt zal uitpluizen. Dit nieuwe licht zal opnieuw ' *opnieuw* ' 'het verschil maken *tussen degenen die God dienen en degenen die Hem niet dienen* ', of meer.

Deel twee: de gedetailleerde studie van de Apocalyps

Openbaring 1: Proloog – De wederkomst van Christus – het adventistische thema

De presentatie

Vers 1: “ *Openbaring van Jezus Christus, die God hem gaf om **aan zijn dienaren, slaven**, de dingen te laten zien die **snel moeten gebeuren**, en die hij door het sturen van zijn engel bekend maakte aan zijn dienaar Johannes,...* ”.

Johannes, de apostel van wie Jezus hield, is de bewaarder van deze goddelijke Openbaring die hij van de Vader verkrijgt in de naam van Jezus Christus. Johannes betekent in het Hebreeuws “Yohan”: God gaf; en het is ook mijn voornaam. Zei Jezus niet: “ *Aan wie heeft, zal gegeven worden* ”? Deze boodschap is “ *gegeven* ” door “ *God* ” de Vader, dus met onbeperkte inhoud. Omdat Jezus Christus sinds zijn opstanding zijn goddelijke eigenschappen heeft hervat, en het is als hemelse Vader dat hij vanuit de hemel kan optreden ten gunste van zijn dienaren, of beter gezegd, van zijn ‘slaven’ . Zoals het gezegde luidt: “Een gewaarschuwd mens heeft twee armen”. God is deze mening

toegedaan en hij bewijst dit door openbaringen over de toekomst aan zijn dienaren te richten. De uitdrukking “ wat onmiddellijk moet gebeuren ” kan verrassend zijn als we weten dat de boodschap in 94 na Christus werd gegeven en dat we nu in 2020-2021 zijn, de tijd dat dit document werd geschreven. Maar door zijn boodschappen te ontdekken, zullen we begrijpen dat dit ‘ onmiddellijk ’ is » krijgt een letterlijke betekenis, omdat de ontvangers ervan een tijdgenoot zullen zijn van de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Dit thema zal in de alomtegenwoordige Openbaring voorkomen, omdat de Openbaring is gericht tot de laatste ‘Adventisten’ die door God zijn geselecteerd, door geloof gedemonstreerd in een laatste test gebouwd op de gegevens van Openb.9:1-12, die handelt over het thema van de “ vijfde trompet ”. In dit hoofdstuk citeren de verzen 5 en 10 een profetische periode van “ vijf maanden ”, die tot mij toe verkeerd werd geïnterpreteerd. In mijn studie van dit onderwerp bepaalde deze duur een nieuwe datum die de wederkomst van Jezus zou aankondigen in 1994, het werkelijke jaar 2000 van de ware geboorte van Christus. Deze geloofsbeproeving heeft voor de laatste keer het officiële adventisme op de proef gesteld, dat lauw en formalistisch is geworden en dat zich voorbereidde op het sluiten van een pact met degenen van wie God in zijn Apocalyps openbaart dat het zijn vijanden zijn. Sinds 2018 ken ik de datum van de werkelijke wederkomst van Jezus Christus en deze is niet gebaseerd op gegevens uit de profetieën van Daniël en Openbaring, waarvan de gekwantificeerde duur allemaal werd bereikt door op de afgesproken tijden hun ziftende rol te vervullen. De ware terugkeer van Jezus kan worden begrepen vanuit het Genesisverslag, in de overtuiging dat de zeven dagen van onze week zijn gebouwd op het beeld van de 7000 jaar van het hele plan dat door God is ontworpen, om zonde en zondaars uit te bannen, en zijn eeuwigheid in Zijn eeuwigheid te brengen. geliefde uitverkorenen geselecteerd gedurende de eerste 6000 jaar. Net als de verhoudingen van het Hebreeuwse heiligdom of tabernakel, bestaat de tijd van 6000 jaar uit drie derde van 2000 jaar. Het begin van het laatste derde deel werd op 30 april gemarkeerd door de verzoenende dood van onze Heiland Jezus Christus. Een Joodse kalender bevestigt deze datum. De terugkeer ervan is daarom gepland voor de lente van 2030, 2000 jaar later. Wetende dat de wederkomst van Christus voor ons ligt, zo dichtbij, is het woord ‘ onmiddellijk ’ » van de woorden van Jezus is volkomen gerechtvaardigd. Dus hoewel het door de eeuwen heen bekend en gelezen bleef, bleef het boek Openbaring gesloten, bevroren, verzegeld tot de tijd van het einde, wat onze generatie aangaat.

Vers 2: “... die getuigde van het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij zag .”

Johannes getuigt dat hij zijn visioen van God heeft ontvangen. Een visie die het getuigenis van Jezus Christus vormt, dat Openbaring 19:10 definieert als “ de geest van profetie ”. De boodschap is gebaseerd op “ geziene ” beelden en gehoorde woorden. Johannes werd uit de aardse omstandigheden losgescheurd door de Geest van God, die hem in beelden de grote thema's van de religieuze geschiedenis van het christelijke tijdperk openbaarde; het zal eindigen met zijn glorieuze en formidabele terugkeer voor zijn vijanden.

Vers 3: “ *Gezegend is hij die de woorden van de profetie leest en hoort, en zich houdt aan de dingen die daarin geschreven staan! Want de tijd is nabij.* ”

Ik neem voor mezelf het deel dat mij toekomt, de zaligspreking voor “ *hij die leest* ” de woorden van de profetie, omdat de Heer het werkwoord lezen een precieze logische betekenis geeft. Hij geeft de uitleg in Jes.29:11-12: “ *Alle openbaring is voor jou als de woorden van een verzegeld boek, gegeven aan een man die kan lezen, zeggende: Lees dit! En wie antwoordt: dat kan ik niet, omdat het verzegeld is; of als een boek dat je geeft aan een man die niet kan lezen, en zegt: Lees dit! En wie antwoordt: ik kan niet lezen.* ” Vers 13, dat volgt, openbaart de oorzaak van dit onvermogen: “ *De Heer zei: Wanneer dit volk tot mij nadert, eren zij mij met hun mond en met hun lippen; maar zijn hart is ver van mij verwijderd, en de angst die hij voor mij heeft is slechts een voorschrift van de menselijke traditie.* De term “ *verzegeld* ” of verzegeld beschrijft het aspect van de Apocalyps, onleesbaar omdat deze verzegeld is. Het is daarom om het volledig te openen en te ontsluiten dat ik, een andere Johannes van de laatste keer, door God werd geroepen; dit zodat al zijn ware uitverkorenen de waarheden, geopenbaard in de woorden en beelden van de profetie, ‘ *horen en bewaren* ’. Deze werkwoorden betekenen ‘begrijpen en in praktijk brengen’. In dit vers waarschuwt God zijn uitverkorenen dat zij, van een van hun broeders in Christus, “ *degene die leest* ”, het licht zullen ontvangen dat de mysteries van de profetie verklaart, zodat zij zich op hun beurt kunnen verheugen en zijn leer in de praktijk kunnen brengen. in de praktijk. Net als in de tijd van Jezus zullen daarom geloof, vertrouwen en nederigheid noodzakelijk zijn. Door deze methode zift en verwijdert God mensen die te trots zijn om onderwezen te worden. Dus zeg ik tegen de uitverkorenen: “Vergeet de mens, deze kleine officiële vertaler en zender, en kijk naar de ware Auteur: de Almachtige God Jezus Christus.”

Vers 4: “ *Johannes aan de zeven gemeenten die in Azië zijn: Genade zij u en vrede van hem die is, en die was, en die zal komen, en van de zeven geesten die voor zijn troon zijn,...* ”

De vermelding van ‘ *zeven Assemblies* ’ is verdacht, omdat de *Assemblee* met een hoofdletter A voortdurend één is. ‘ *Zeven Samenkomsten* ’ duidt daarom noodzakelijkerwijs de verenigde *Samenkomst* van Jezus Christus aan in zeven gemarkeerde en opeenvolgende tijdperken. De zaak zal worden bevestigd en we weten al dat God het christelijke tijdperk in zeven specifieke tijden verdeelt. De verwijzing naar Azië is nuttig en gerechtvaardigd, aangezien de namen die in vers 11 worden gepresenteerd, die zijn van steden die bestaan in Klein-Azië, in het oude Anatolië, gelegen ten westen van het huidige Turkije. De Geest bevestigt al de grens van Europa en het begin van het Aziatische continent. Maar het woord *Azië* verbergt net als het woord Anatolië een spirituele boodschap. Ze bedoelen: **rijzende zon** in het Akkadisch en Grieks, en suggereren dus het kamp van God bezocht door Jezus Christus, de “ *rijzende zon* ”, in Lukas 1:78-79: “ *Dankzij de ingewanden van de barmhartigheid van onze God, in door op grond waarvan de opkomende zon ons van bovenaf heeft bezocht, om licht te geven aan degenen die in duisternis en in de schaduw van de dood zitten, om onze stappen op de weg van de vrede te richten.* » Hij is ook de “ *zon der gerechtigheid* ” uit Mal.4:2: “ *Maar voor jullie die mijn naam vrezen, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en*

genezing zal onder zijn vleugels zijn; jullie gaan naar buiten en springen als kalveren uit een stal. ” De formule van de begroeting komt overeen met de brieven die christenen in de tijd van Johannes uitwisselden. God wordt echter aangeduid met een nieuwe, tot nu toe onbekende uitdrukking: “ *van hem die is, die was en die zal komen* ”. Deze uitdrukking weerspiegelt in de oorspronkelijke Griekse taal en andere vertalingen alleen de betekenis van de Hebreeuwse naam van God: “YaHWéH”. Het is het werkwoord ‘zijn’, vervoegd in de derde persoon enkelvoud in de onvoltooide tijd van het Hebreeuws. Deze tijd die onvolmaakt wordt genoemd, drukt het volbrachte uit dat zich in de tijd uitstrekt, omdat de tegenwoordige tijd niet bestaat in de Hebreeuwse vervoeging. “ *en wie komt* ”, bevestigt verder het thema van de wederkomst van Jezus Christus, het adventisme. De openstelling van het christelijk geloof voor heidenen wordt aldus bevestigd; voor hen past God zijn naam aan. Dan verschijnt er nog een nieuwigheid die de Heilige Geest aanduidt: “ *de zeven geesten die voor zijn troon staan* ”. Dit citaat zal verschijnen in Openb. 5:6. Het getal 7 duidt de heiliging aan, in dit geval die van de goddelijke Geest die in zijn schepselen wordt uitgestort, dus “ *voor zijn troon* ”. In Op.5:6 wordt *het “geslachte lam* ” met deze symbolen verbonden, de profetie bevestigt daarmee de goddelijke almacht van Jezus Christus. De ‘ *zeven geesten van God* ’ worden gesymboliseerd door ‘ *de zevenarmige kandelaar* ’ van de Hebreeuwse tabernakel, die Gods verlossingsplan profeteert. Zijn programma werd dus duidelijk geschetst. Sinds Adam, 4000 jaar, en door zijn dood verzoent Jezus de zonden van de uitverkorenen op 30 april, scheurt hij aldus de sluier van de zonde en opent hij de toegang tot de hemel voor de uitverkorenen die verlost zijn gedurende de laatste tweeduizend van de zesduizend geprogrammeerde jaren. want de selectie van de uitverkorenen werd tot het einde van de wereld verspreid onder de naties van de hele aarde.

Vers 5: “ *...en van Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene van de doden en de prins van de koningen van de aarde! Aan hem die ons liefheeft, die ons door zijn bloed van onze zonden heeft verlost.* ”

De naam “ *Jezus Christus* ” is verbonden met de aardse bediening die God op aarde kwam volbrengen. Dit vers herinnert ons aan zijn werken die hij tot stand heeft gebracht om verlossing te verkrijgen door genade, die hij alleen aan zijn uitverkorenen aanbiedt. In zijn volmaakte trouw aan God en zijn waarden was Jezus “ *de getrouwe getuige* ” die werd voorgesteld als het model om te imiteren, aan zijn apostelen en discipelen van alle tijden, inclusief de onze. Zijn dood werd geprofeteerd door de dood van het eerste dier dat werd gedood en de naaktheid van Adam en Eva aannam na hun zonde. Door hem was hij dus inderdaad de “ *eerstgeborene van de doden* ”. Maar hij heeft ook, vanwege zijn goddelijke belang, alleen al zijn dood de effectiviteit en macht gehad om de duivel, de zonde en de zondaars te veroordelen. Hij blijft de ‘ *eerstgeborene* ’, bovenal de ‘ *eerstgeborenen* ’ in de religieuze geschiedenis. Het was bij het denken aan zijn dood, noodzakelijk gemaakt om de zonde van zijn uitverkorenen te verlossen, dat God alle ‘ *eerstgeboren* ’ mensen en dieren van het opstandige Egypte, het beeld van de zonde, ter dood bracht om zijn Hebreeuwse volk uit de slavernij te ‘ *bevrijden* ’. al een symbool en beeld van “ *zonde* ”. Als de ‘ *eerstgeborene* ’ behoort hem het geestelijke geboorterecht toe. Door zichzelf voor te stellen als “

vorst van de koningen der aarde” wordt Jezus een dienaar van zijn verlost. De ‘*koningen van de aarde*’ zijn degenen die zijn koninkrijk binnengaan, verlost door zijn bloed; zij zullen de vernieuwde aarde beërven. Het is verbazingwekkend om het niveau van nederigheid, mededogen, vriendschap, broederschap en liefde te ontdekken van hemelse wezens die trouw zijn gebleven aan de goddelijke normen van het hemelse leven. Op aarde waste Jezus de voeten van zijn apostelen, terwijl hij bevestigde dat hij “*de Meester en de Heer*” is. In de hemel zal hij voor eeuwig “*de prins*” van zijn “*koningen*” zijn. Maar ‘*koningen*’ zullen ook dienaren van hun broeders zijn. Door zichzelf de titel van ‘*vorst*’ te geven, plaatst Jezus zichzelf bovendien op het niveau van de duivel, zijn tegenstander en verslagen concurrent, die hij ‘*de prins van deze wereld*’ noemt. De incarnatie van God in Jezus werd gemotiveerd door het oog in oog met de twee “*vorsten*”; het lot van de wereld en dat van haar schepselen hangt af van de macht van de grote overwinnaar Jezus Michael YaHWéH. Maar Jezus heeft zijn overwinning slechts gedeeltelijk te danken aan zijn goddelijkheid, omdat hij op gelijke voet tegen de duivel vocht, in een lichaam van vlees dat identiek was aan het onze, 4000 jaar na de strijd die de eerste Adam verloren had. Zijn gemoedstoestand en zijn vastberadenheid om te winnen om alleen zijn uitverkorenen te redden, bezorgden hem zijn overwinning. Hij opende de weg voor zijn uitverkorenen en liet zien dat een volgzaam ‘*lam*’ met de hulp van de getrouwe en ware God ‘*de wolven*’ kan verslaan die vlees en geest verslinden.

Vers 6: “*En wie heeft ons tot een koninkrijk gemaakt, priesters voor God zijn Vader, aan hem zij de eer en de macht voor eeuwig en altijd! Amen!* »

Het is John die definieert wat de Vergadering van de gekozenen inhoudt. In Jezus Christus gaat het oude Israël verder in de geestelijke vormen die in de rituelen van het oude verbond zijn geprofeteerd. Door de “*Koning der koningen en Heer der heren*” te dienen, delen de ware uitverkorenen in zijn koningschap, en met hem vormen zij burgers van het koninkrijk der hemelen. Ze zijn ook geestelijke ‘*priesters*’, want ze fungeren in de tempel van hun lichaam, waarin ze God dienen en zichzelf in heiligheid aanbieden voor zijn dienst. En door hun gebeden tot God geven ze de parfums door die worden aangeboden op het wierookaltaar van de oude tempel van Jeruzalem. De scheiding tussen Jezus en de Vader is misleidend, maar komt overeen met de opvatting die veel valse christenen over dit onderwerp hebben. Dit gaat zover dat men beweert de Zoon te ‘eren’ ten koste van de Vader. Dit is de schuld of zonde van het christelijk geloof sinds 7 maart 321. Voor velen is de sabbatsrust een verordening die alleen betrekking had op de Joden van het oude verbond, de bedeling van de Vader. Omdat de Vader en Jezus slechts één persoon zijn, zullen ze de toorn ondergaan van Jezus die ze dachten te eren. In zijn goddelijke natuur als Vader bezit Jezus, en voor eeuwig, “*de heerlijkheid en de macht, voor altijd en eeuwig! Amen!* » “*Amen*” wat betekent: het is waar! In waarheid!

Het adventistische thema

Vers 7: “ *Zie, hij komt met de wolken. En ieder oog zal het zien, zelfs degenen die het hebben doorboord; en alle stammen van de aarde zullen om hem treuren. Ja. Amen!* »

Het is precies wanneer hij terugkeert, dat Jezus zijn glorie en zijn macht zal demonstreren. Volgens Handelingen 1:11 zal hij terugkeren “ *op dezelfde manier waarop hij naar de hemel is opgestegen* ”, maar zijn terugkeer zal plaatsvinden in extreme hemelse heerlijkheid die zijn vijanden angst zal aanjagen; “ *degenen die hem doorboorden* ” door zich te verzetten tegen zijn echte project. Omdat deze uitdrukking alleen betrekking heeft op mensen uit de tijd van zijn komst. Wanneer zijn dienaren met de dood worden bedreigd of ter dood worden gebracht, deelt Jezus hun lot omdat hij zich met hen identificeert: “ *En de koning zal hun antwoorden: Ik zeg jullie de waarheid, zo vaak als jullie deze dingen hebben gedaan tegen een van deze minsten van hen. mijn broers, jullie hebben ze voor mij gemaakt.* (Matt.25:40).” De Joden en de Romeinse soldaten die hem kruisigden, zijn niet opgenomen in deze boodschap. De Geest van God rekent deze handeling toe aan alle mensen die Zijn verlossingswerk belemmeren en voor zichzelf en anderen Zijn aanbod van genade en eeuwige verlossing frustreren. Door “ *de stammen van de aarde* ” te citeren, richt Jezus zich op de valse christenen door wie de stammen van Israël geacht worden in het nieuwe verbond te worden opgenomen. Als ze bij zijn terugkeer ontdekken dat ze zich voorbereiden om zijn ware uitverkorenen te doden, zullen ze terechte reden hebben om te treuren, omdat ze zichzelf vijanden ontdekken van de God die hen zou redden. De details van het programma voor de allerlaatste dagen zullen verspreid over de hoofdstukken van het boek Openbaring onthuld worden. Maar ik kan zeggen dat Openbaring 6:15-16 het tafereel met deze woorden beschrijft: “ *De koningen van de aarde, de groten, de militaire bevelhebbers, de rijken, de machtigen, alle slaven en de vrijen, verborgen zich in grotten en in berggrotsen. En zij zeiden tegen de bergen en tegen de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam;* ”.

Vers 8: “ *Ik ben de alfa en de omega, zegt de Heer God, degene die is, en die was, en die zal komen, de Almachtige.* »

Degene die zich zo uitdrukt is de lieve Jezus die zijn goddelijke glorie in de hemel heeft gevonden, hij is “ *de Almachtige* ”. Het is voldoende om dit vers te verbinden met die van Openbaring 22:13-16 om bewijs te hebben: “ *Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde... /... Ik, Jezus, ik heb mijn engel gestuurd om jullie deze dingen in de kerken te betuigen. Ik ben de wortel en het zaad van David, de heldere morgenster.* ” Net als in vers 4 presenteert Jezus zichzelf onder de attributen van de schepper God, de vriend van Mozes, wiens Hebreeuwse naam “YaHWéH” is volgens Exo.3:14. Maar ik specificeer dat de naam van God verandert afhankelijk van de vraag of hij het is die zichzelf een naam geeft of dat mensen hem een naam geven: ‘Ik ben’ wordt ‘Hij is’ in de vorm ‘YaHWéH’.

Noot toegevoegd in 2022: De uitdrukking ‘ *alfa en omega* ’ vat de volledige openbaring samen die God in zijn Bijbel aanbiedt, van Genesis 1 tot en met Openbaring 22. Sinds 2018 is de profetische betekenis van ‘zesduizend’ jaar die aan de zes dagen van de week werd bevestigd zonder de waarde ervan in

twijfel te trekken als zes echte dagen, waarin God de aarde schiep en het leven dat deze moest ondersteunen. Maar met behoud van hun profetische betekenis maakten deze zes dagen of “6000” jaren het mogelijk om voor de lente van 2030 de uiteindelijke zegevierende terugkeer van Jezus Christus en de opname van zijn trouwe heiligen te definiëren. Door de uitdrukking ‘ *alfa en omega* ’ geeft Jezus zijn heiligen der laatste dagen een sleutel waarmee ze de werkelijke tijd van zijn wederkomst kunnen ontdekken. Maar we moesten wachten tot het voorjaar van 2018 om te begrijpen hoe we deze 6.000 jaar moesten gebruiken, en op 28 januari 2022 om ze te associëren met deze uitdrukkingen: ‘ *alfa en omega* ’, ‘ *het begin en het einde* ’.

Vers 9: “ *Ik Johannes, jouw broer, die met jou de verdrukking en het koninkrijk en de volharding in Jezus deelt, was op het eiland Patmos genaamd, vanwege het woord van God en het getuigenis van Jezus.* »

Voor een ware slaaf van Jezus Christus zijn deze drie dingen met elkaar verbonden: het verdrukking gedeelte, het koninkrijk gedeelte en het volharding gedeelte in Jezus. Johannes getuigt van de context waarin hij zijn goddelijke visie ontving. De Romeinen vonden hem ogenschijnlijk onverwoestbaar en isoleerden hem uiteindelijk, in ballingschap op het eiland Patmos, om zijn getuigenis tot mensen te beperken. Zijn hele leven lang bleef hij getuigen van het woord van God om Jezus Christus te verheerlijken. Maar we kunnen ook begrijpen dat Johannes naar Patmos werd gebracht om in alle rust het getuigenis van Jezus te ontvangen dat de Openbaring vormt, dat hij daar van God ontving.

Laten we terloops opmerken dat de twee auteurs van de twee profetieën Daniël en Openbaring op wonderbaarlijke wijze door God werden beschermd; Daniël wordt gered van de tanden van leeuwen en John wordt ongedeerd vrijgelaten uit een vat gevuld met kokende olie. Hun ervaring leert ons een les: God maakt een verschil onder zijn dienaren door op een krachtige en bovennatuurlijke manier degenen te beschermen die hem het meest verheerlijken en het aspect van een model presenteren dat hij vooral wil aanmoedigen. De profetische bediening wordt dus in 1Kor.12:31 aangeduid als de “ *uitstekendere weg* ”. Maar er zijn profeten en profeten. Niet alle profeten zijn geroepen om visioenen of profetieën van God te ontvangen. Maar alle uitverkorenen worden aangespoord om te profeteren, dat wil zeggen om tegenover hun naasten te getuigen van de waarheden van de Heer om hen naar de verlossing te leiden.

John's kijk op de adventistische tijd

Vers 10: “ *Ik was in de Geest op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als het geluid van een trompet,* ”

De uitdrukking ‘ *dag des Heren* ’ zal de voorkeur geven aan tragische interpretaties. In zijn vertaling van de Bijbel aarzelt JN Darby niet om het te vertalen met het woord “zondag”, dat God beschouwt als het vernietigende “ *merkteken* ” van “ *het beest* ” geleid door de duivel in Openbaring 13:16; dit stond lijnrecht tegenover zijn koninklijke ‘ *zegel* ’, zijn zevende dag van geheiligde rust. Etymologisch betekent het woord "zondag" "dag van de Heer", maar het probleem

komt voort uit het feit dat het de eerste dag van de week wijdt aan rust, wat God nooit heeft bevolen, omdat hij van zijn kant een eeuwigdurende manier heeft, geheiligd voor dit gebruik op de zevende dag. Dus wat betekent “ *de dag des Heren* ” die in dit vers wordt genoemd eigenlijk ? Maar het antwoord is al gegeven in vers 7 en zegt: “ *Zie, hij komt met de wolken.* ” » Hier is het de “ *dag des Heren* ” waarop God zich richt: “ *Zie, ik zal u de profeet Elia sturen, voordat de dag van YaHWéH komt, die grote en vreselijke dag . (Mal.3:5)* ” ; degene die het Adventisme en zijn drie ‘verwachtingen’ over de terugkeer van Jezus heeft geschapen, die al in vervulling zijn gegaan met alle goede en slechte gevolgen van deze drie beprovingen, in 1843, 1844 en 1994. Zo levend in 94, wordt John meegesleept door de Geest aan het begin van het zevende millennium, waar Jezus terugkeert in zijn goddelijke glorie. Dus wat heeft hij “ *achter* ” zich? Het hele historische verleden van de christelijke jaartelling; sinds de dood van Jezus 2000 jaar christelijke religie; 2000 jaar waarin Jezus onder zijn uitverkorenen stond en hen hielp, in de Heilige Geest, om het kwaad te verslaan zoals Hij zelf de duivel, de zonde en de dood had verslagen. “ *De luide stem* ” die “ *achter* ” hem wordt gehoord, is die van Jezus die, als “ *een trompet* ”, tussenbeide komt, om zijn uitverkorenen te waarschuwen en hun de aard van de duivelse religieuze valstrikken te onthullen die ze in hun leven in alle tijden zullen tegenkomen. “zeven” tijdperken die in het volgende vers zullen worden genoemd.

Vers 11: “ *Wie zei: Wat je ziet, schrijf het in een boek en stuur het naar de zeven gemeenten: naar Efeze, naar Smyrna, naar Pergamum, naar Thyatira, naar Sardis, naar Filadelfia en naar Laodicea.* ”.

De schijnbare vorm van de tekst leek als geadresseerden letterlijk de genoemde steden van Azië uit de tijd van Johannes voor te stellen; elk heeft zijn eigen boodschap. Maar dit was slechts een bedrieglijke schijn die bedoeld was om de ware betekenis die Jezus aan zijn boodschappen geeft te maskeren. Door de hele Bijbel heen hebben de eigennamen die aan mensen worden toegeschreven een verborgen betekenis in hun wortel, uit het Hebreeuws, Chaldeeus of Grieks. Dit principe geldt ook voor de Griekse namen van deze zeven steden. Elke naam onthult het karakter van het tijdperk dat hij vertegenwoordigt. En de volgorde waarin deze namen worden gepresenteerd komt overeen met de volgorde van vooruitgang in de tijd die door God is geprogrammeerd. We zullen in de studie van Openbaring 2 en 3 zien, waar de volgorde van deze namen wordt gerespecteerd en bevestigd, dat de betekenis van deze zeven namen, maar die van de eerste en de laatste, "Efeze en Laodicea", alleen aan hen onthullen : het gebruik dat de Geest ervan maakt. Als we respectievelijk 'mensen lanceren' en 'mensen oordelen' bedoelen we ' *de alfa en de omega, het begin en het einde* ' van het tijdperk van de christelijke genade. Het is geen wonder dat Jezus zichzelf in vers 8 introduceerde onder deze definitie: “ *Ik ben de alfa en de omega* ”. Zo registreert hij zijn aanwezigheid bij zijn trouwe slaven, gedurende het hele christelijke tijdperk.

Vers 12: “ *Ik draaide mij om om te weten welke stem tot mij sprak. En toen ik me omdraaide, zag ik zeven gouden kandelaars ,*

De actie van “ *omkeren* ” brengt Johannes ertoe om naar het hele christelijke tijdperk te kijken, sinds hij zelf werd getransporteerd naar het moment

van Jezus' terugkeer in glorie. Na de precisie “ *achter* ”, hebben we hier “ *ik draaide me om* ”, en opnieuw, “ *en, nadat ik me omdraaide* ”; de Geest dringt sterk aan op deze blik op het verleden, zodat we die in zijn logica kunnen volgen. En wat ziet Jean dan? “ *Zeven gouden kandelaars* ”. Ook hier is de zaak verdacht, net als bij de “ *zeven Assemblies* ”. Het model “ *kandelaar* ” werd namelijk gevonden in de Hebreeuwse tabernakel en had zeven takken die al samen de heiliging van de Geest van God en zijn licht symboliseerden. Deze observatie betekent dat, net als de “ *zeven Assemblies* ”, de “ *zeven kandelaars* ” symboliseren de heiliging van het licht van God, maar dan op zeven momenten gemarkeerd gedurende het hele christelijke tijdperk. De kandelaar vertegenwoordigt de uitverkorenen van een tijdperk, hij ontvangt de olie van de Geest van God waarvan hij afhankelijk is om de uitverkorenen met zijn licht te verlichten.

Aankondiging van een grote ramp

Vers 13: “ *En in het midden van de zeven kandelaren was er iemand die leek op een mensenzoon, gekleed in een lang gewaad en met een gouden gordel om zijn borst.* »

Hier begint de symbolische beschrijving van de Heer Jezus Christus. Deze scène illustreert de beloften van Jezus: Lukas 17:21: “ *Niemand zal zeggen: Hij is hier, of: Hij is daar. Want zie, het koninkrijk van God is onder jullie* . »; Mat.28:20: “ *En leer hen alles na te leven wat Ik u geboden heb. En zie, ik ben altijd bij je, zelfs tot het einde van de wereld.* ”. Dit visioen lijkt sterk op dat van Daniël 10, waar vers 1 het presenteert als de aankondiging van een “ *grote ramp* ” voor het Joodse volk. Die van Openbaring 1 kondigt daarom ook een “ *grote ramp* ” aan, maar deze keer voor de Christelijke Gemeente. De vergelijking van de twee visies is zeer opbouwend, omdat details worden aangepast aan elk van de twee zeer verschillende historische contexten. De symbolische beschrijvingen die gepresenteerd zullen worden, hebben betrekking op Jezus Christus in de context van zijn uiteindelijke glorieuze wederkomst. De twee ‘ *calamiteiten* ’ hebben met elkaar gemeen dat ze plaatsvinden aan het einde van de twee allianties die God achtereenvolgens tot stand heeft gebracht. Laten we nu de twee visioenen vergelijken: “... *een mensenzoon* ” in dit vers was “ *een mens* ” in Daniël, omdat God nog niet vleesgeworden was in Jezus. Integendeel, in ‘ *mensenzoon* ’ vinden we de ‘ *mensenzoon* ’ die Jezus voortdurend noemt als hij in de Evangelien over hem spreekt. Als God zo sterk op deze uitdrukking heeft aangedrongen, is dat omdat het zijn vermogen om mensen te redden legitimeert. Hij is hier “ *gekleed in een lang gewaad* ”, “ *gekleed in linnen* ” in Daniël. De sleutel tot de betekenis van dit *lange gewaad* wordt gegeven in Openb.7:13-14. Het wordt gedragen door degenen die sterven als martelaren van het ware geloof: “ *En een van de oudsten antwoordde en zei tegen mij: Degenen die gekleed zijn in witte gewaden, wie zijn zij, en waar komen ze vandaan? Ik zei tegen hem: Mijn heer, u weet het. En hij zei tegen mij: Dit zijn zij die uit de grote verdrukking komen; zij hebben hun gewaden gewassen en ze wit gemaakt in het bloed van het lam.* ”. Jezus draagt “ *een gouden*

riem op zijn borst ” of, op zijn hart, maar “ *op zijn lendenen* ”, symbolen van kracht, in Daniël. En de “ *gouden gordel* ” symboliseert **de waarheid** volgens Ef.6:14: “ *Sta daarom: heb de waarheid omgord om uw lendenen ; trek het borstharnas van gerechtigheid aan ;* ”. Net als Jezus wordt de waarheid alleen geëerd door degenen die ervan houden.

Vers 14: “ *Zijn hoofd en zijn haar waren wit als witte wol, als sneeuw; zijn ogen waren als een vuurvlam; »*

Wit, symbool van volmaakte zuiverheid, karakteriseert de God Jezus Christus, die bijgevolg een afschuw van de zonde heeft. De aankondiging van een “ *grote ramp* ” kan echter alleen maar tot doel hebben zondaars te straffen. Deze oorzaak betreft beide rampen, dus vinden we hier en in Daniël God, de grote Rechter, wiens “*ogen zijn als vuurvlammen* ”. Zijn blik verteert de zonde of de zondaar, maar de uitverkorene van Jezus kiest ervoor om de zonde af te zweren, in tegenstelling tot de valse Jood en de valse Christelijke rebel die uiteindelijk door het oordeel van Jezus Christus zullen worden verteerd. En de uiteindelijke context van deze “ *ramp* ” duidt op de historische vijanden ervan, die allemaal worden geïdentificeerd in de hoofdstukken van dit boek, en in dat van Daniël. Apo.13 presenteert ze aan ons onder het aspect van twee “ *beesten* ” geïdentificeerd door hun namen “ *zee en aarde* ” die het katholieke geloof aanduiden en het protestantse geloof dat daaruit voortkomt, zoals hun namen suggereren volgens Gen.1:9-10 . Bij zijn terugkeer worden de twee geallieerde beesten één, verenigd om tegen zijn sabbat en zijn gelovigen te vechten. Zijn vijanden zullen doodsbang zijn, volgens Openb. 6:16, en zij zullen geen stand houden.

Vers 15: “ *Zijn voeten waren als brandend brons, alsof hij in een oven brandde; en zijn stem was als het geluid van vele wateren. »*

De voeten van Jezus zijn net zo zuiver als de rest van zijn lichaam, maar in dit beeld worden ze verontreinigd door het vertreden van het bloed van opstandige zondaars. Net als in Dan.2:32 symboliseert “ *koper* ”, een onzuivere legering, zonde. In Op.10:2 lezen we: “ *Hij had een klein opengeslagen boekje in zijn hand. Hij plaatste zijn rechtervoet op de zee , en zijn linkervoet op de aarde ;* ”. Openb.14:17 t/m 20 geeft deze handeling de naam “ *druivenoogst* ”; een thema ontwikkeld in Jesaja 63. De “ *vele wateren* ” symboliseren, in Openbaring 17:15, “ *volken, menigten, naties en talen* ” die een alliantie sluiten met “ *de hoer Babylon de Grote* ”; naam die de pauselijke rooms-katholieke kerk aanduidt. Deze alliantie van het elfde uur zal hen verenigen om zich te verzetten tegen de door God geheiligde sabbat. Ze zullen zo ver gaan dat ze besluiten zijn trouwe waarnemers te vermoorden. Wij begrijpen daarom de symbolen van zijn gerechtvaardigde woede. In het visioen laat Jezus zijn uitverkorenen zien dat zijn ene persoonlijke goddelijke ‘ *stem* ’ krachtiger is dan die van alle volkeren op aarde samen.

Vers 16: “ *Hij had zeven sterren in zijn rechterhand. Uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard; en zijn gezicht was als de zon als die in haar kracht schijnt. »*

Het symbool van de ‘ *zeven sterren* ’, ‘ *in zijn rechterhand* ’ gehouden , herinnert aan zijn permanente overheersing, die alleen Gods zegen kon schenken; zo vaak en massaal ten onrechte opgeëist door zijn ongelovige vijanden. *De ster* is

het symbool van de religieuze boodschapper, aangezien zijn rol, net als *de ster* uit Gen. 1:15, is om “*de aarde te verlichten*”, in zijn geval, van goddelijke gerechtigheid. Op de dag van zijn terugkeer zal Jezus zijn uitverkorenen uit alle tijdperken, gesymboliseerd door de namen van de zeven Assemblies, doen herleven (opnieuw tot leven wekken, of weer opwekken na een totale tijdelijke vernietiging die de dood wordt genoemd). In deze glorieuze context presenteert hij zichzelf voor hem en zijn getrouwe uitverkorenen als “*Woord van God*”, wiens symbool “*van een scherp, tweesnijdend zwaard*” wordt aangehaald in Hebr.4:12. Dit is het uur waarop dit *zwaard* leven en dood zal geven, overeenkomstig het geloof dat getoond wordt in dit goddelijke woord, geschreven in de Bijbel, dat Openbaring 11:3 symboliseert als zijnde “*de twee getuigen*” van God. Bij mensen identificeert alleen het uiterlijk van het gezicht hen en maakt het mogelijk ze te onderscheiden; het is daarom het element van identificatie bij uitstek. In deze visie past God ook zijn gezicht aan de beoogde context aan. In Daniël symboliseert God in het visioen zijn gezicht door “*bliksem*”, een typisch symbool van de Griekse god Zeus, omdat de vijand van de profetie het Griekse Seleucidische volk van koning Antiochos IV zal zijn, die de profetie vervulde in In het visioen van de Apocalyps neemt het gezicht van Jezus ook de gedaante aan van zijn vijand die deze keer “*de zon is wanneer hij schijnt in zijn kracht*”. Het is waar dat deze laatste poging, om iedere waarnemer van de heilige goddelijke sabbat van de aarde uit te roeien, het hoogtepunt vormt van de rebellenstrijd ten gunste van het respecteren van de ‘dag van de onoverwonnen zon’, vastgesteld op 7 maart 321 door de keizer. Constantijn 1er. Dit rebellenkamp zal voor zich “*de zon van goddelijke gerechtigheid*” vinden in al zijn goddelijke kracht, en dit op de eerste dag van de lente van 2030.

Vers 17: “*Toen ik hem zag, viel ik aan zijn voeten alsof ik dood was. Hij legde zijn rechterhand op mij en zei: Wees niet bang!* »

Door op deze manier te reageren, anticipeert John alleen maar op het lot van degenen die hem bij zijn terugkeer zullen confronteren. Daniël vertoonde hetzelfde gedrag, en in beide gevallen stelt Jezus zijn trouwe dienaar, zijn slaaf, gerust en sterkt hij hem. “*Zijn rechterhand*” bevestigt zijn zegen en in zijn trouw heeft de uitverkorene, in tegenstelling tot de rebellen van het andere kamp, geen reden om God te vrezen die hem uit liefde komt redden. De uitdrukking ‘*vrees niet*’ bevestigt de uiteindelijke context die sinds 1843 wordt gekenmerkt door deze adventistische boodschap van de eerste engel uit Openbaring 14:7: ‘*Hij zei met luide stem: Vrees God en geef hem eer, want het uur van zijn oordeel is gekomen; en buig u neer voor Hem die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.* »; dat wil zeggen, de scheppende God.

Vers 18: “*Ik ben de eerste en de laatste, en de levende. Ik was dood; en zie, ik leef voor eeuwig en altijd. Ik bezit de sleutels van de dood en de hel.* »

Het is inderdaad Jezus, de overwinnaar over de duivel, de zonde en de dood, die zich in deze termen uitdrukt. Zijn woorden “*de eerste en de laatste*” bevestigen de boodschap van het begin en het einde van de tijd die door de profetie wordt bestreken, maar tegelijkertijd bevestigt Jezus zijn levengevende goddelijkheid van zijn eerste tot de laatste van zijn menselijke schepselen. Hij die “*de sleutels van de dood in handen heeft*” heeft de macht om te beslissen wie

moet leven en wie moet sterven. Het uur van zijn terugkeer is het moment waarop zijn heiligen zullen worden opgewekt in de “ *eerste opstanding* ” gereserveerd voor de “ *gezegende doden in Christus* ” volgens Openbaring 20:6. Laten we alle mythen van de tradities van het valse christendom van Griekse en Romeinse afkomst ontruimen en begrijpen dat “ *het graf van de doden* ” eenvoudigweg de grond van de aarde is die de doden verzamelde die in stof veranderden, zoals geschreven staat in Gen. 3:19: “ *In het zweet van je aangezicht zul je brood eten, totdat je terugkeert naar de aarde waar je vandaan kwam; want je bent stof, en tot stof keer je terug.* ”. Deze overblijfselen zullen nooit meer van enig nut zijn, omdat hun Schepper hen zal opwekken met hun hele persoonlijkheid gegraveerd in zijn goddelijke geheugen, in een *onvergankelijk hemellichaam* (1Kor.15:42) identiek aan dat van de engelen die trouw blijven aan God: “ *Want bij de opstanding zullen de mensen noch trouwen, noch trouwen, maar zullen zijn als de engelen van God in de hemel.* Matth.22:30”.

De profetische boodschap over de toekomst wordt bevestigd

Vers 19: “ *Schrijf daarom de dingen op die u hebt gezien, en die zijn, en die daarna zullen gebeuren.* ”

In deze definitie bevestigt Jezus de profetische berichtgeving over de mondiale tijd van het christelijke tijdperk, die zal eindigen met zijn terugkeer in glorie. De apostolische tijd houdt zich bezig met de uitdrukking ‘ *die je hebt gezien* ’ en God duidt Johannes dus aan als een authentieke ooggetuige van de apostolische bediening. Hij was getuige van de “ *eerste liefde* ” van de Uitverkorene, aangehaald in Openbaring 2:4. “... *zij die zijn* ” betreft het einde van deze apostolische tijd waarin Johannes levend en actief blijft. “... , *en degenen die daarna moeten komen* ” duidt de religieuze gebeurtenissen aan die zullen plaatsvinden tot de tijd van de wederkomst van Jezus Christus, en daarna, tot het einde van het zevende millennium.

Vers 20: “ *Het mysterie van de zeven sterren die je in mijn rechterhand zag, en van de zeven gouden kandelaars. De zeven sterren zijn de engelen van de zeven kerken, en de zeven kandelaars zijn de zeven kerken.* ”.

“ *De engelen van de zeven Raden* ” zijn de uitverkorenen van al deze zeven tijdperken. Omdat het woord “ *engel* ”, van het Griekse “*aggelos*”, boodschapper betekent, en het alleen de hemelse engelen aanduidt als het woord “hemelse wezens” dit verduidelijkt. Op dezelfde manier worden de “ *zeven kandelaars* ” en de “ *zeven Assemblies* ” die in mijn commentaar worden vermoed, hier samengebracht. De Geest bevestigt daarom mijn interpretatie: de “ *zeven kandelaars* ” vertegenwoordigen de heiliging van het licht van God in de zeven tijdperken die worden aangeduid met de namen van de “ *zeven Assemblies* ”.

Openbaring 2: De gemeente van Christus **vanaf de lancering tot 1843**

In het thema *brieven* vinden we in Openbaring 2 vier boodschappen die zich richten op de tijd tussen 94 en 1843, en in Openbaring 3 drie boodschappen die de tijd bestrijken van 1843-44 tot 2030. Laten we met belangstelling kennis nemen van deze onthullende precisie met betrekking tot de namen van de eerste en laatste *letters* : “ *Efeze* en *Laodicea* ” wat respectievelijk betekent: mensen gooien en oordelen; het begin en het einde van het tijdperk van de christelijke genade. In Openbaring 2, aan het einde van het hoofdstuk, roept de Geest het begin op van het “Adventistische thema van de wederkomst van Christus”, dat zich richt op de datum 1828 die vooraf is vastgesteld in Dan. 12:11. Ook kan het begin van hoofdstuk 3 van Openbaring, in de loop van de tijd, op legitieme wijze worden gekoppeld aan de datum 1843, die het begin markeerde van de adventistische geloofsbeproeving. Er komt een aangepaste boodschap om het bewezen protestantse geloof te bekrachtigen: “ *Je bent dood* ”. Deze uitleg was nodig om het verband tussen de boodschappen en de data vastgelegd in Daniël te bevestigen. Maar het visioen van Openbaring brengt openbaringen over het begin van het christelijke tijdperk die Daniël niet heeft ontwikkeld. De brieven of boodschappen die Jezus in onze hele jaartelling aan zijn dienaren richt, verdrijven het religieuze misverstand over valse en misleidende illusies waar grote aantallen

christelijke gelovigen zich zorgen over maken. Daar vinden we de echte Jezus met zijn legitieme eisen en zijn altijd terechte verwijten. De vier *letters* van Rev.2 richten zich achtereenvolgens op vier tijdperken tussen 94 en 1843.

1e periode : Efeze

In 94, de laatste getuige van de lancering van de Assembly of Christ

Vers 1: “ *Schrijf aan de engel van de gemeente van Efeze : Dit is wat hij die de zeven sterren in zijn rechterhand houdt, zegt, die tussen de zeven gouden kandelaars loopt: ”*

Met de naam *Efeze* , vanaf de eerste vertaling van het Griekse "Efeze", wat lanceren betekent, spreekt God tot zijn dienaren vanaf de tijd van de lancering van de Gemeente van Christus, ten tijde van de Romeinse keizer Domitianus (81-96). De Geest richt zich dus op het tijdstip waarop Johannes van God de openbaring ontvangt die hij ons beschrijft. Hij is de laatste apostel die op wonderbaarlijke wijze in leven is gebleven en alleen vertegenwoordigt hij de laatste ooggetuige van de lancering van de Gemeente van Jezus Christus. God herinnert zich zijn goddelijke macht; Hij alleen is het die “ *in zijn rechterhand houdt* ”, symbool van zijn zegen, het leven van zijn uitverkorenen, de “ *sterren* ”, wier werken hij beoordeelt, vruchten van hun geloof. Afhankelijk van het geval zegent of vervloekt hij. God “ *wandelt* ”, begrijp dat hij vooruitgang boekt in de tijd van zijn project door generatie na generatie de levens van zijn uitverkorenen en de gebeurtenissen in de wereld die hij organiseert of bestrijdt te begeleiden: "en leer hen alles na te leven wat ik heb *voorgeschreven aan jou. En zie, ik ben altijd bij je, zelfs tot het einde van de wereld. Matth.28:20.*" Tot het einde van de wereld zullen zijn uitverkorenen de werken moeten volbrengen die hij van tevoren voor hen heeft voorbereid: “ *Want wij zijn zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus voor goede werken, die God van tevoren heeft voorbereid, zodat wij kunnen oefen ze. Ef.2:10.*" En ze zullen zich moeten aanpassen aan de specifieke omstandigheden die in elk van de zeven tijdperken nodig zijn. Want de les die in “ *Efeze* ” wordt gegeven, geldt voor de zeven tijdperken; de “ *zeven sterren die hij in zijn rechterhand houdt* ” kan hij laten vallen en op de grond vallen, die opstandige christenen betreffen. Denk aan het idee dat een ‘ *kandelaar* ’ alleen nuttig is als hij verlicht, en om te verlichten moet hij gevuld zijn met olie, symbool van de goddelijke Geest.

Vers 2: “ *Ik ken uw werken, uw arbeid en uw volharding. Ik weet dat je niet tegen slechteriken kunt; dat je degenen hebt getest die zichzelf apostelen noemen en die dat niet zijn, en dat heb je ook gedaan leugenaars gevonden; »*

Aandacht ! Werkwoordvervoegingstijden zijn uiterst belangrijk, omdat ze de beoogde tijd van het apostolische tijdperk bepalen. In dit vers verwijst het werkwoord dat in de tegenwoordige tijd is vervoegd naar het jaar 94, terwijl de werkwoorden in de verleden tijd betrekking hebben op de tijd van vervolgingen die door de Romeinse keizer Nero werden opgelegd, tussen het jaar 65 en 68.

In 94 houden christenen van de waarheid die nog steeds intact en onverdraaid is, en zij haten de ‘ *kwade* ’ heidenen en vooral onder hen de dominante Romeinen van die tijd. Daar is een reden voor, en die is omdat de apostel Johannes nog steeds leeft, net als veel andere getuigen uit de oudheid van

de waarheid die door Jezus Christus werd onderwezen. ‘ *Leugenaars* ’ kunnen dus gemakkelijk worden ontmaskerd. Want in elk tijdperk probeert het onbekeerde onkruid zich met de tarwe te vermengen, omdat de vrees voor God nog steeds groot is en de boodschap van verlossing verleidelijk en aantrekkelijk is. Zij introduceren valse ideeën in de leer. Maar in de test van liefde voor de waarheid falen ze en worden ze ontmaskerd door de werkelijk verlichte uitverkorenen. Op dezelfde manier herinnert de Geest zich, met betrekking tot het verleden van het apostolische tijdperk, “ *jullie hebben beproefd* ”, *hoe het proces van de dood de bedrieglijke maskers van valse christenen, de ware “ leugenaars ”* waar dit vers op gericht was, tussen 65 en 68 neerhaalde, toen Nero de uitverkorene van Christus aan de wilde dieren in zijn Colosseum overleverde, om de inwoners van Rome een bloedig schouwspel te bieden. Maar laten we erop wijzen dat Jezus deze ijver uit een vervlogen tijdperk oproept.

Vers 3: “ *dat je geduld hebt, dat je ter wille van mijn naam hebt geleden en niet moe bent geworden.* ” »

Let ook hier weer op de tijden van werkwoordvervoegingen!

Als het getuigenis van volharding nog steeds bewaard blijft, is dat van lijden niet langer het geval. En God is verplicht zich de aanvaarding van het lijden te herinneren, dat ongeveer dertig jaar eerder, tussen 65 en 68, werd gemanifesteerd en op sublieme wijze werd geëerd, toen de bloeddorstige Romein Nero christenen ter dood bracht, als spektakel aangeboden aan zijn perverse en corrupte volk. Het was pas in deze tijd dat het uitverkoren kamp “ *lijdde* ” in zijn “ *naam* ” en niet “ *moe werd* ”.

Vers 4: “ *Maar wat ik tegen je heb, is dat je je eerste liefde hebt opgegeven.* ” »

De gesuggereerde dreiging wordt duidelijker en bevestigd. In die tijd waren de christenen trouw, maar de ijver die onder Nero werd getoond was verzwakt of bestond niet meer; wat Jezus ‘ *het verliezen van je eerste liefde* ’ noemt, wat voor tijdperk 94 het bestaan van een tweede liefde suggereert, veel inferieur aan de eerste.

Vers 5: “ *Gedenk daarom vanwaar u gevallen bent, en heb berouw en doe uw vroegere werken; Zo niet, dan zal ik naar u toe komen en uw kandelaar van zijn plaats halen, tenzij u zich bekeert.* ” »

Louter respect of eenvoudige erkenning van de waarheid brengt geen verlossing. God eist meer van degenen die hij redt om van hen zijn eeuwige metgezellen te maken. Het geloof in het eeuwige leven impliceert de devaluatie van het eerste leven. De boodschap van Jezus blijft voortdurend dezelfde volgens Mat.16:24 tot 26: “ *Toen zei Jezus tegen zijn discipelen: Als iemand achter mij aan wil komen, laat hij zichzelf verloochenen, laat hij de verantwoordelijkheid nemen voor zijn kruis, en laat hij Volg mij. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij, zal het vinden. En wat zal het een mens baten de hele wereld te winnen als hij zijn ziel verliest? Of wat zou een mens geven in ruil voor zijn ziel?* ” » De dreiging om zijn Geest te verwijderen, gesymboliseerd door de “ *kandelaar* ”, laat zien dat voor God het ware geloof verre van een eenvoudig etiket is dat op een ziel wordt geplakt. In het tijdperk van Efeze bevond de symbolische kandelaar van de Geest van God zich in het Oosten,

in Jeruzalem, waar het christelijk geloof werd geboren, en in de kerken die door Paulus in Griekenland en het huidige Turkije waren gesticht. Het religieuze centrum zal binnenkort naar het Westen worden verplaatst en vooral naar Rome in Italië.

Vers 6: “ *Toch hebt u dit, dat u de werken van de Nikolaïeten haat, werken die ik ook haat.* »

In deze brief worden de Romeinen symbolisch genoemd, naar " *de goddelozen* ": " *de Nikolaïeten* ", wat betekent: zegevierend volk of volk van de Overwinning, de overheersers van die tijd. In het Grieks is de term 'Nike' de naam van de gepersonifieerde overwinning. Wat zijn dan " *de werken van de Nikolaïeten* " die door God en zijn uitverkorenen worden gehaat? Paganisme en religieus syncretisme. Ze eren menigten van heidense goden, waarvan de grootste een dag van de week aan hen hebben gewijd. Onze huidige kalender, die aan de zeven dagen van de week de namen van de zeven sterren, planeten of de ster van ons zonnestelsel toekent, is een directe erfenis van de Romeinse religie. En de cultus van de eerste dag gewijd aan de 'onoverwonnen zon' zal mettertijd, vanaf 321, een bijzondere reden geven aan de schepper God om *de religieuze 'werken'* van de Romeinen te haten.

Vers 7: “ *Laat hij die oren heeft, horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt: wie overwint, zal ik te eten geven van de boom des levens, die in het paradijs van God staat.* »

Twee boodschappen in dit vers roepen de aardse tijd van overwinning op, ' *hij die overwint* ', en de hemelse tijd van zijn beloning.

Deze formule is de laatste boodschap die Jezus tot zijn dienaren richt in een van de zeven tijdperken waarop de profetie betrekking heeft. De Geest past het aan de specifieke omstandigheden van elk tijdperk aan. Die van Efeze markeert het begin van de tijd die door de profetie wordt gedekt, dus biedt God eeuwige verlossing aan in de vorm van het begin van de aardse geschiedenis. Het beeld van Jezus werd daar opgeroepen onder dat van *de levensboom* van de aardse tuin die God had geschapen om daar de onschuldige en zuivere mens te plaatsen. Apo.22 profeteert dit herstel van een vernieuwd Eden voor het geluk van de zegevierende uitverkorenen op de nieuwe aarde. De telkens gepresenteerde formule heeft betrekking op een aspect van het eeuwige leven dat Jezus Christus alleen aan zijn uitverkorenen aanbiedt.

2e periode : Smyrna

Tussen 303 en 313 vond de laatste Romeinse 'keizerlijke' vervolging plaats

Vers 8: “ *Schrijf aan de engel van de gemeente van Smyrna : Dit is wat de eerste en de laatste, die dood was en leeft, zegt: ”*

Met de naam " *Smyrna* " uit de tweede letter, vertaald van het Griekse woord "smurna", wat " *mirre* " betekent, doelt God op de tijd van vreselijke vervolging onder leiding van de Romeinse keizer Diocletianus. " *Mirre* " is een parfum dat de voeten van Jezus balsemde kort voor zijn dood en dat hem bij zijn geboorte als offer werd gebracht door de wijzen uit het Oosten. Jezus vindt in deze beproeving de ijver van echt geloof die hij in 94 niet meer vond. Degenen

die ermee instemmen om in zijn naam te sterven, moeten weten dat Jezus de dood heeft overwonnen, en dat hij, opnieuw levend, in staat zal zijn hen op te wekken zoals hij deed. 'deed het voor zichzelf. De profetie is alleen gericht tot christenen van wie Jezus zelf de "eerste" vertegenwoordiger is. Door zijn persoon te assimileren met het leven van zijn dienaren, zal hij ook vertegenwoordigd worden door "de laatste" christen.

Vers 9: "Ik ken uw verdrukking en uw armoede (hoewel u rijk bent), en de laster van degenen die zichzelf Joden noemen en dat niet zijn, maar een synagoge van Satan zijn. »

Vervolgd door de Romeinen werden christenen beroofd van hun bezittingen en meestal ter dood gebracht. Maar deze materiële en vleeselijke armoede maakt hen geestelijk rijk in de geloofscriteria van Gods oordeel. Aan de andere kant verbergt hij zijn oordeel niet en onthult hij in zeer duidelijke bewoordingen de waarde die hij toekent aan de Joodse religie die de goddelijke standaard van verlossing weigerde, door Jezus Christus niet te erkennen als de Messias die door de Heilige Schrift werd geprofeteerd. In de steek gelaten door God worden de Joden overgenomen door de duivel en zijn demonen en worden zij voor God en zijn ware uitverkorenen "een synagoge van Satan".

Vers 10: "Wees niet bang voor wat u zult lijden. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, zodat u op de proef wordt gesteld, en u zult tien dagen verdrukking hebben. Wees trouw tot de dood, en ik zal je de kroon des levens geven. »

In dit vers wordt de duivel Diocletianus genoemd. Deze wrede Romeinse keizer en de met hem geassocieerde "tetrarchen" koesterden een felle haat tegen de christenen die zij wilden uitroeien. De aangekondigde vervolging of 'verdrukking' duurde in werkelijkheid 'tien dagen' of 'tien jaar' tussen 303 en 313. Aan sommigen van hen die 'getrouw waren tot de dood', zoals gezegd door hoge martelaren, zal Jezus 'de kroon des levens' geven; eeuwig leven een teken van hun overwinning.

Vers 11: "Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt: Wie overwint, zal niet de tweede dood ondergaan. »

Het thema van de eindeperiodeboodschap is: de dood. Deze keer roept de Geest verlossing op door ons eraan te herinneren dat degenen die de eerste dood van martelaarschap voor God niet aanvaardden, zullen moeten lijden, zonder te kunnen ontsnappen, aan 'de tweede dood' van de 'poel van vuur' van *het laatste oordeel*. Een "tweede dood" die de uitverkorenen niet zal raken, omdat zij voor altijd het eeuwige leven zullen zijn binnengegaan.

3e periode : Pergamum

In 538, de oprichting van het pauselijke regime in Rome

Vers 12: "Schrijf aan de engel van de gemeente in Pergamum : Dit zegt hij die het scherpe, tweesnijdende zwaard heeft: "

Met de naam *Pergamum* roept God de tijd van geestelijk *overspel* op. In de naam *Pergamum* vertalen twee Griekse wortels, "pérao en gamos", zich als "het huwelijk overtreden". Het is het noodlottige uur van het begin van de *tegenslagen* die de christelijke volkeren tot het einde van de wereld zullen treffen.

Door zich te richten op de datum 313 suggereerde het vorige tijdperk de toegang tot de macht en de heidense regering van keizer Constantijn I ' zoon van de tetrarch Constantius Chlorus, en winnaar van Maxentius. Bij keizerlijk decreet van 7 maart 321 verliet hij de wekelijkse rust van de heilige sabbat van de zevende goddelijke dag, onze huidige zaterdag, en gaf hij de voorkeur aan de eerste dag die destijds was gewijd aan de heidense cultus van de zonnegod, de 'Sol Invictus', de onoverwonnen zon. Door hem te gehoorzamen pleegden de christenen 'geestelijk overspel', wat vanaf 538 de officiële norm zou zijn van het Romeinse pausdom, gekoppeld aan de *Pergamonperiode*. De ontrouwe christenen volgen Vigilius, de nieuwe religieuze leider die door keizer Justinianus I is aangesteld. Deze intrigant profiteerde van zijn relatie met Theodora, de prostituee die door de keizer was getrouwd, om deze pauselijke positie te verkrijgen, vergroot door zijn nieuwe universele religieuze macht, dat wil zeggen: katholiek. Zo hekelt God onder de naam *Pergamum* de praktijk van "zondag", een nieuwe naam en oorzaak van geestelijk *overspel*, waaronder de vroegere "dag van de zon", geërd van Constantijn, nog steeds wordt geëerd door een rooms-christelijke kerk. Het beweert Jezus Christus te zijn en beweert dat het, onder de titel van zijn pauselijke hoofd, "plaatsvervanger van de Zoon van God" (Vervanging of vervanging van de Zoon van God) is, in het Latijn "VICARIVS FILII DEI", het aantal letters van dat is "666"; een getal dat consistent is met dat wat Openbaring 13:18 toeschrijft aan het religieuze element van "het beest". Het tijdperk dat *Pergamus* wordt genoemd, begint daarom met de intolerante en usurperende pauselijke heerschappij die Jezus Christus, de almachtige vleesgeworden God, zijn titel van Hoofd van de Vergadering ontnemt, volgens Dan.8:11; Ef.5:23: "Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals Christus het hoofd is van de kerk, die zijn lichaam is, en waarvan Hij de Verlosser is." Maar let op! Deze actie is geïnspireerd door God zelf. In werkelijkheid was hij het die zich terugtrok en het officieel ontrouw geworden christelijke geloof aan het pauselijke regime overdroeg. De *onbeschaamdheid* van dit regime, aan de kaak gesteld in Dan.8:23, gaat zo ver dat het het initiatief neemt om "de tijden en de wet te veranderen", die door God persoonlijk zijn ingesteld, volgens Dan.7:25. En bovendien negeert hij zijn waarschuwing om geen enkel mens spiritueel 'vader' te noemen, en laat hij zichzelf aanbidden met de titel 'Allerheiligste Vader', waardoor hij zichzelf verheft boven de schepper God, wetgever, en op een dag zal hij het winstgevend vinden: "En noem niemand op aarde je vader; want één is uw Vader, die in de hemel is. (Mat.23:9)." Deze menselijke koning heeft opvolgers door wie het regime en zijn excessen zullen voortduren tot de dag des oordeels, geprogrammeerd door de grootste, de sterkste en de meest rechtvaardige, de ware "Allerheiligste Hemelse Vader".

Keizer Justinianus I vestigde daarom dit religieuze regime dat God als "overspel" jegens hem beschouwde. Het belang van de verontwaardiging moet daarom in de geschiedenis worden gemarkeerd en gegraveerd. We hebben in 535 en 536, tijdens zijn bewind, twee gigantische vulkaanuitbarstingen opgemerkt die de atmosfeer zullen verduisteren en in 541 een fatale pestepidemie zullen veroorzaken die pas in 767 zal uitsterven, met een piek van maximale aanvallen in 592. De goddelijke vloek

zou kunnen geen verschrikkelijker vorm aannemen, en details over dit onderwerp zullen in het volgende vers worden gegeven.

Vers 13: “ *Ik weet waar u woont, ik weet dat daar de troon van Satan is. U herinnert zich mijn naam en u hebt mijn geloof niet verloochend, zelfs niet in de dagen van Antipas, mijn trouwe getuige, die onder u ter dood werd gebracht, waar Satan zijn woonplaats heeft.* »

De profetie benadrukt de “ *troon* ” en de locatie ervan vanwege zijn roem en de eer die zondaars hem vandaag de dag nog steeds betalen. Het is opnieuw ‘Rome’ dat zijn overheersing hervat, deze keer onder dit vals-christelijke en volledig heidense religieuze aspect. Degene die beweert zijn “*vervanger*” (of plaatsvervanger) te zijn, de paus, krijgt God niet eens zover dat hij hem persoonlijk aanspreekt. De ontvanger van de profetie is een uitverkorene, niet een gevallen, noch een usurpator die heidense rituelen verheerlijkt. Deze hoge plaats van het rooms-katholieke geloof heeft zijn pauselijke *troon* in Rome, in het Lateraans Paleis dat Constantijn I genereus aan de bisschop van Rome ^{aanbood}. Dit Lateraanse paleis ligt op de berg Caelius, een van de “*zeven heuvels van Rome*” in het zuidoosten van de stad; De naam Caelius betekent: lucht. Deze heuvel is qua oppervlakte de langste en grootste van de zeven. Vlakbij de Kerk van Lateranen, die voor het pausdom en haar geestelijken vandaag de dag nog steeds de belangrijkste katholieke kerk ter wereld vertegenwoordigt, staat de grootste obelisk die in Rome bestaat (er zijn er 13), aangezien deze een hoogte bereikt van 47 meter. Ontdekt onder 7 meter aarde en opgedeeld in drie delen, werd het in 1588 opgericht door paus Sixtus V, die tegelijkertijd de overheersing van Vaticaanstad organiseerde in het volgende profetische tijdperk genaamd *Thyatira*. Dit symbool van de Egyptische zonnecultus heeft een grote inscriptie op de stèle die het draagt, wat herinnert aan het aanbod van Constantijn. In werkelijkheid was het zijn zoon Constantius II die het, na de dood van zijn vader, vanuit Egypte naar Rome bracht, om gedeeltelijk een wens van zijn vader te vervullen die het naar Constantinopel wilde brengen. Deze toewijding aan de glorie van Constantijn I ^{is} meer te danken aan het verlangen van God dan aan de zoon van Constantijn. Omdat de hele obelisk met zijn hoge voetstuk de geprofeteerde link bevestigt, waardoor Constantijn I ^{de} burgerlijke autoriteit wordt die de rest van de “*dag van de zon*” instelt, en de paus, destijds eenvoudige bisschop van de Christelijke kerk van Rome, de religieuze autoriteit, die deze heidense dag religieus zal opleggen onder de naam “*zondag*” of de dag des Heren. Op de top van deze obelisk bevinden zich vier onthullende symbolen die elkaar in deze oplopende volgorde opvolgen: 4 leeuwen gezeten op de punt, gericht op de vier windstreken, waarboven vier bergen zijn met daarboven zonnestrallen, en daarboven domineert samen een christen kruis. Gericht op de vier windstreken duidt het symbool van de leeuwen het koninklijk gezag in zijn universele kracht aan; wat bevestigt dat de beschrijving ervan is geopenbaard in Dan.7 en 8. Openb.17:18 zal het gezegde over Rome bevestigen: “ *En de vrouw die je zag, het is de grote stad die royalty heeft over de koningen van de aarde.* » Bovendien roept de Egyptische cartouche die op de obelisk is gegraveerd “*de onzuivere wens op die een koning richt tot Amon*”, de zonnegod. Al deze dingen onthullen de werkelijke aard van het christelijk geloof dat in Rome heeft gedomineerd sinds Constantijn I ‘sinds 313,

de datum van zijn overwinning. Deze obelisk, en de symbolen die erop staan, getuigen van het ‘ *succes* ’ van de dienaar van de duivel, zoals geprofeteerd in Dan.8:25, die er, door middel van Constantijn I ‘ in slaagde het christelijk geloof de schijn te geven van religieus syncretisme dat krachtig door God werd veroordeeld. bij Jezus Christus. Ik vat de boodschap van deze symbolen samen: “kruis”: christelijk geloof; “zonnestrallen”: zonne-aanbidding; “bergen”: aardse macht; “vier leeuwen”: universele royalty en kracht; “obelisk”: Egypte is een zonde sinds de opstand van de farao tijdens de uittocht, en vanwege de zonde die de afgodische aanbidding van de zonnegod Amon inhoudt. God schrijft deze criteria toe aan het rooms-katholieke geloof, ontwikkeld door Constantijn ¹. En aan deze symbolen voegt hij via de Egyptische cartouche zijn oordeel toe over de religieuze toewijding van de bisschoppen van Rome, die hij beiden als onrein beschouwt; ze worden door de religieuze broeders van de stad al ‘pausen’ genoemd. De associatie van het christelijk geloof met de zonnecultus die Constantijn zelf al beoefende en vereerde, ligt aan de oorsprong van een vreselijke vloek die de mensheid voortdurend zal betalen, tot het einde van de wereld. Deze troon ^{van Lateranen} concurreert niet met de Romeinse keizers, want sinds Constantijn I wonen zij niet meer in Rome, maar in het oosten van het rijk, in Constantinopel. Door dus de profetische openbaring van Jezus Christus aan Johannes te negeren, worden grote aantallen mensen het slachtoffer van de grootste religieuze misleiding aller tijden. Maar hun onwetendheid is zondig omdat ze de waarheid niet liefhebben en daardoor, door God zelf, worden overgegeven aan allerlei soorten leugens en leugenaars. Het gebrek aan opleiding van de bevolking uit de *Pergamonperiode* verklaart het succes van het pauselijke regime dat door de opeenvolgende Romeinse keizers van die tijd werd opgelegd en gesteund. Wat bepaalde werkelijk gekozen functionarissen er niet van weerhoudt deze nieuwe onwettige autoriteit te weigeren en te verwerpen; wat ertoe leidt dat Jezus hen erkent als zijn ware dienaren. Nu de Romeinse locatie van de uitverkorenen bekend is, merk je op dat de Geest daar werd aangetroffen in 538 dienaren die het geloof in de naam van Jezus behielden terwijl ze de zondag vierden. In deze plaats van Rome werden de laatste martelaren of ‘trouwe getuigen’ echter alleen gezien in de tijd van Nero, in 65-68, en die van Diocletianus tussen 303 en 313. Terwijl hij zich richt op de stad Rome, herinnert de Geest zich de trouw van “ *Antipas* ” zijn “ *getrouwe getuige* ” van vervlogen tijden. Deze Griekse naam betekent: tegen allen. Het schijnt de apostel Paulus aan te duiden, de eerste heraut van het Evangelie van Jezus Christus in deze stad waar hij als martelaar stierf en in 65 werd onthoofd onder keizer Nero. God betwist dus de valse en misleidende titel van “plaatsvervanger van de Zoon van God” van de pausen. De ware plaatsvervanger was de trouwe Paulus, en niet de ontrouwe Vigilus, noch een van zijn opvolgers.

De almachtige schepper God heeft de belangrijke momenten uit de religieuze geschiedenis van het christelijke tijdperk in de natuur gegraveerd; momenten waarop de vloek een intens karakter krijgt met ernstige gevolgen voor het christelijke volk. Reeds tijdens zijn aardse bediening gaf Jezus Christus zijn twaalf verbaasde apostelen het bewijs dat hij een storm op het Meer van Galilea onder controle had; een storm die hij op zijn bevel in een oogwenk tot bedaren

bracht. Tijdens onze jaartelling kreeg de periode tussen 533 en 538 dit bijzonder vervloekte karakter, omdat God, door het instellen van het pauselijke regime door keizer Justinianus I, de christenen ^{wilde} straffen die gehoorzaamden aan het decreet uitgevaardigd door keizer Constantijn de 1e, dat rust verplicht stelde. op de “dag van de Onoverwonnen Zon” van de eerste dag van de week, sinds 7 maart 321. In deze door hem vervloekte periode veroorzaakte God het ontwaken van twee vulkanen die het halfrond ten noorden van de planeet verstikten en sporen achterlieten op de aarde. Zuidelijk halfrond, zelfs tot aan Antarctica. Een paar maanden na elkaar, gelegen aan de antipoden van elkaar in het gebied van de evenaar, was de verspreiding van de duisternis zeer effectief en zeer dodelijk. Miljarden tonnen stof verspreidden zich in de atmosfeer, waardoor mensen van licht en hun gebruikelijke voedselgewassen werden beroofd. De zon op haar hoogtepunt biedt hetzelfde licht als de volle maan, die zelf volledig verdween. Historici hebben nota genomen van deze getuigenis volgens welke de legers van Justinianus Rome heroverden op de Ostrogoten dankzij een sneeuwstorm midden juli. De eerste vulkaan genaamd “Krakatoa” bevindt zich in Indonesië en ontwaakt in oktober 535 met een onvoorstelbare omvang en transformeert een bergachtig gebied in een maritiem gebied van meer dan 50 km. En de tweede, genaamd “Ilopango”, bevindt zich in Midden-Amerika en barstte uit in februari 536.

Vers 14: “ *Maar ik heb iets tegen u, omdat u daar mensen hebt die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde een struikelblok voor de kinderen van Israël te leggen, zodat zij dingen aten die aan afgoden waren geofferd en seksuele immoraliteit begingen. . »*

De Geest beschrijft de geestelijke situatie in Rome. Sinds 538 zijn de trouwe gekozen functionarissen van die tijd getuige geweest van de oprichting van een religieuze autoriteit die God vergelijkt met de profeet “ *Bileam* ”. Deze man diende God, maar liet zich verleiden door de verleiding van winst en aardse goederen; allemaal dingen die gedeeld werden door het Romeinse pauselijke regime. Bovendien veroorzaakte “ *Bileam* ” de ondergang van Israël door aan “ *Balak* ” de middelen te onthullen waarmee hij het land ten val kon brengen: het was voldoende om het land ertoe aan te zetten huwelijken tussen Joden en heidenen te accepteren; dingen die God krachtig veroordeelde. Door hem te vergelijken met *Bileam* geeft God ons een schets van het pauselijke regime. De uitverkorene begrijpt dan de betekenis van de daden die God zelf de duivel en zijn hemelse en aardse partners laat uitvoeren. De vloek van de christelijke kerk rust op het aannemen van de heidense “dag van de onoverwonnen zon”, die sinds 321 door ontrouwe christenen wordt gevierd. En het pauselijke regime zal, net als *Bileam*, toewerken naar hun ondergang en hun goddelijke vloek intensiveren. “ *Vlees geofferd aan afgoden* ” is slechts het beeld vergeleken met de heidense “dag van de zon”. Rome brengt het heidendom in de christelijke religie. Maar wat je moet begrijpen is dat ze van dezelfde aard zijn en dezelfde ernstige gevolgen hebben onder het oordeel van God. Vooral omdat de vloeken veroorzaakt door de “ *Bileam* ” van het christelijke tijdperk zullen voortduren tot het einde van de wereld, gekenmerkt door de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus. De ontrouw van christenen wordt ook vergeleken met die van de Hebreëen die

zichzelf overgaven aan “ hoerij ” nadat God hen zijn tien geboden had laten begrijpen. Tussen 321 en 538 gedroegen ontrouwe christenen zich net als zij. En deze actie gaat tot op de dag van vandaag door.

Vers 15: “ *Toch heb je ook mensen die vasthouden aan de leer van de Nikolaiëten.* »

In dit bericht komt de naam van de “ *Nicolaiëten* ” die in *Efeze* werden aangehaald, opnieuw in deze brief voor. Maar “ *de werken* ” die hen in *Efeze* aanbelangen, worden hier “ *de leer* ”. Bepaalde Romeinen zijn in feite sinds *Efeze* christenen geworden, en vervolgens ontrouwe christenen sinds 321, en dit op officieel religieuze wijze sinds 538, door de rooms-katholieke “ *doctrine* ” te *eren*.

Vers 16: “ *Bekeert u daarom; zo niet, dan zal ik snel naar je toe komen , en ik zal tegen ze vechten met het zwaard van mijn mond.* »

Door het oproepen van “ *de strijd* ” geleid door zijn “Woord”, “ *het zwaard van zijn mond* ”, bereidt de Geest de context voor voor de vierde boodschap die komt. Het zal die van de 16^{eeuw} zijn , waarin de Bijbel, zijn heilige geschreven woord, zijn “ *twee getuigen* ” volgens Openbaring 11:3, de goddelijke waarheid zal propageren en het valse rooms-katholieke geloof zal ontmaskeren.

Vers 17: “ *Laat hij die oren heeft, horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt: Aan hem die overwint zal ik verborgen manna geven, en hem zal ik een witte steen geven; en op deze steen staat een nieuwe naam geschreven, die niemand kent behalve degene die hem ontvangt.* »

Zoals altijd roept de Geest een aspect van het eeuwige leven op. Hier presenteert hij het ons in het beeld dat wordt geprofeteerd door het manna dat aan de hongerige Hebreëen werd gegeven in de dorre, dorre en droge woestijn. God leerde toen dat hij de levens van zijn uitverkorenen kon beschermen en verlengen door zijn creatieve kracht; wat hij zal volbrengen door eeuwig leven te geven aan zijn verlorene uitverkorenen. Dit zal het hoogtepunt zijn van zijn hele spaarproject.

De uitverkorene van de tijd zal als beloning het eeuwige leven hebben dat de Geest in beelden beschrijft. Het ‘ *manna* ’ -beeld van hemels voedsel is verborgen in het koninkrijk der hemelen, terwijl God zelf de producent ervan is. In de oude symboliek bevond manna zich op de allerheiligste plaats die al de hemel symboliseerde, waar God soeverein regeert op zijn troon. In de Romeinse praktijk vertegenwoordigde de ‘ *witte kiezelsteen* ’ de ‘ja’-stem, de zwarte de ‘nee’. De “ *witte steen* ” duidt ook de zuiverheid aan van het leven van de uitverkorene die eeuwig is geworden. Zijn eeuwige leven is een goddelijk ja dat een enthousiast en massaal welkom van God weerspiegelt. Omdat de uitverkorene in een hemels lichaam wordt opgewekt, wordt zijn nieuwe staat vergeleken met een ‘ *nieuwe naam* ’. En deze hemelse natuur is voor haar uitverkorenen voortdurend mysterieus en individueel: “ *niemand weet het* ”. We zullen daarom deze natuur moeten erven en binnengaan om te ontdekken wat deze is.

4e ^{tijdperk} : Thyatira

Tussen 1500 en 1800 waren er de godsdienstoorlogen

Vers 18: “ *Schrijf aan de engel van de gemeente in Thyatira : Dit zegt de Zoon van God, wiens ogen zijn als een vuurvlam en wiens voeten zijn als brandend brons:* ”

De vierde brief roept onder de naam ‘ *Thyatira* ’ een tijd op waarin het christelijk geloof van de katholieke en protestantse bonden een afschuwelijk schouwspel bood door hun bloedige botsingen. Maar deze boodschap brengt grote verrassingen met zich mee. In de naam *Thyatira* vertalen twee Griekse wortels “*thuo*, *téiro*” “de gruwel en het brengen van de dood met lijden”. De Griekse term die deze interpretatie van gruwel rechtvaardigt, duidt in het Griekse woordenboek van Bailly het varken of het wilde zwijn aan als ze loops zijn. En hier zijn verduidelijkingen nodig. De 16e eeuw werd gekenmerkt door het ontwaken van protestanten die het gezag van het Romeinse pauselijke regime in twijfel trokken. Om zijn tijdelijke gezag te versterken, heeft het pausdom, vertegenwoordigd door paus Sixtus V, zijn staat Vaticaanstad opgericht, wat het een burgerlijke legitimiteit zal geven, gekoppeld aan zijn religieuze autoriteit. Dit is de reden waarom het pauselijke regime sinds de 16^e eeuw zijn hoofdkwartier, voorheen gevestigd in het Lateraans Paleis, verplaatste naar zijn eigendom in het Vaticaan, dat al een onafhankelijke pauselijke staat vormde. Maar deze overdracht is slechts bedrog, omdat degene die beweert afkomstig te zijn uit Vaticaanstad nog steeds in het Lateraans Paleis zit; omdat het daar is, in Lateranen, dat de pausen de afgezanten van buitenlandse staten verwelkomen die het bezoeken. En zo werd in 1587 de gerepareerde obelisk, die sinds 3 augustus 1588 bij het Lateraans Paleis was heropgebouwd, ontdekt onder een grondlaag van zeven meter en in drie stukken. Vaticaanstad ligt buiten Rome, op de Vaticanus-heuvel, op de westelijke oever van de Middellandse Zee. de Tiber die van noord naar zuid aan de stad grenst. Toen we naar de plattegrond van deze Vaticaanstad keken, was ik verbaasd de vorm van een varkenskop te ontdekken, de oren in het noorden en de snuit in het zuidwesten. De boodschap van het Griekse ‘*thuo*’ wordt dus dubbel bevestigd en gerechtvaardigd door God, de organisator van deze dingen. Het katholieke geloof, geërfd van *Pergamum* , bereikt het hoogtepunt van zijn gruwelen. Ze reageert gewelddadig met haat en wreedheid tegen degenen die, verlicht door de Bijbel, uiteindelijk verspreid dankzij de drukpers, de zonden en misbruiken ervan aan de kaak stellen. Sterker nog, tot dan toe vervolgde ze, als bewaker van de Heilige Schrift die ze door haar monniken in kloosters en abdijen had gereproduceerd, de Bijbel die haar ongerechtigheid aan de kaak stelde. En zij brengt de aanklagers ter dood door de macht van blinde en zelfgenoegzame monarchen; de volgzame uitvoerders van zijn testament. De uitdrukkingen waarmee Jezus zichzelf presenteert, citeert: ‘ *Hij die ogen heeft als een vuurvlam en wiens voeten zijn als vurig koper* ’, onthult zijn bestraffende optreden jegens zijn religieuze vijanden die hij bij zijn terugkeer naar de aarde zal vernietigen. Dit zijn precies de twee christelijke ideologieën die elkaar tot de dood bevochten “met het zwaard” en met vuurwapens in deze historische context van het *Thyatira-tijdperk* . “ *Zijn voeten* ” zullen dan rusten op “ *de zee en op de aarde* ”, symbool van het katholieke geloof en het protestantse geloof in Openb.10:5 en Openb.13:1-11. Het katholicisme en het protestantisme, beide zondig (zonde = *koper*), onberouwvol, worden beschreven als “ *brandend koper* ” dat de toorn van het oordeel van de God Jezus Christus aantrekt. Door dit

beeld op te nemen waarmee hij de grote ‘ *rampspoed* ’ in Openbaring 1:15 aankondigt, openbaart God het uur waarop de laatste vervolgers, verenigd tegen zijn getrouwe kinderen, elkaar tot de dood bevochten als wilde ‘beesten’ die hen zullen symboliseren in hun leven. de hele profetie. Vanaf François I^{tot} Lodewijk XIV hebben godsdienstoorlogen elkaar opgevolgd. En we moeten opmerken hoe God de vloek van het Franse volk openbaart, de gewapende steun aan het pausdom sinds Clovis, de eerste koning van de Franken. Om het hoogtepunt van deze vloek te markeren, plaatste God de jonge Lodewijk XIV, “vijf” jaar oud, op de troon van Frankrijk. Dit Bijbelvers uit Prediker 10:16 drukt de boodschap uit: “ *Wee u, land waarvan de koning een kind is en waarvan de prins in de ochtend eten!* » Lodewijk XIV ruïneerde Frankrijk met zijn overdadige uitgaven aan het Paleis van Versailles en zijn kostbare oorlogen. Hij liet een Frankrijk achter dat in armoede was gestort en zijn opvolger Lodewijk XV leefde alleen voor het libertinisme dat hij deelde met zijn onafscheidelijke metgezel in de losbandigheid, kardinaal Dubois. Een afschuwelijk karakter, Louis Door zich te richten op een zachtvaardige en vreedzame man als doelwit van deze woede, openbaarde God zijn voornemen om het erfelijke monarchale regime te treffen, vanwege het blinde vertrouwen dat het sinds Clovis ten onrechte heeft gesteld in pauselijke religieuze pretenties.

Vers 19: “ *Ik ken uw werken, uw liefde, uw geloof, uw trouwe dienst, uw standvastigheid, en uw laatste werkt meer dan de eerste.* »

Deze woorden richt God tot zijn dienaren “ *getrouw tot de dood* ”, waarbij zij zichzelf aanbieden om te offeren naar het beeld van hun Meester; hun ‘ *werken* ’ worden door God aanvaard omdat ze getuigen van hun authentieke ‘ *liefde* ’ voor hun Verlosser. Hun “ *geloof* ” zal gerechtvaardigd zijn omdat het gepaard gaat met “ *trouwe dienst* ”. Het hier aangehaalde woord ‘ *standvastigheid* ’ krijgt een aanzienlijk historisch belang. Het was in “de Toren van Konstanz” in de stad Aigues-mortes dat Marie Durand veertig lange en moeilijke jaren in gevangenschap leefde, als een model van geloof. Veel andere christenen gaven hetzelfde getuigenis, maar bleven vaak onbekend in de geschiedenis. Dit komt omdat het aantal martelaren in de loop van de tijd is toegenomen. De nieuwste werken betreffen de regeringsperiode (1643 tot 1715) van koning Lodewijk Let duidelijk op de onthullende rol van de naam “ *draak* ” die “de duivel” aanduidt, en op de openlijke agressieve actie van het keizerlijke Rome en het pauselijke Rome in Openbaring 12:9-4-13-16. Degene die zichzelf de ‘zonnekoning’ noemde, bracht de strijd voor het katholicisme, de verdediger van de ‘dag van de zon’, geërfd sinds Constantijn^{I, tot een hoogtepunt}. Om tegen hem te getuigen dompelde God echter de hele duur van zijn lange regering in duisternis en ontzegde hem de warmte en het volle licht van de ware zon, met ernstige gevolgen voor de voeding van het Franse volk.

Vers 20: “ *Maar wat ik tegen u heb, is dat u de vrouw Izebel, die zichzelf een profetes noemt, mijn dienaren hebt laten onderwijzen en verleiden tot het bedrijven van seksuele immoraliteit en het eten van vlees dat aan afgoden is geofferd.* »

In 1170 liet God de Bijbel door Pierre Vaudès in de Provençaalse taal vertalen. Hij was de eerste christen die de leer van de integrale apostolische

waarheid herontdekte, inclusief respect voor de ware sabbat en het aannemen van vegetarisme. Bekend onder de naam Pierre Valdo, staat hij aan de oorsprong van de “Vaudois” die zich in de Italiaanse Alpenpiemont vestigden. Het werk van de Reformatie dat zij vertegenwoordigden werd door het pausdom tegengewerkt en de boodschap verdween. Zozeer zelfs dat God heel Europa overleverde aan een moorddadige Mongoolse invasie, gevolgd door een verschrikkelijke pestepidemie veroorzaakt door de Mongolen, die vanaf 1348 een derde en bijna de helft van de bevolking vernietigde. De boodschap van dit vers, “ *je verlaat de vrouw Izebel...* ”, is een verwijt gericht aan de hervormers die het werk van Pierre Valdo niet het belang gaven dat het verdiende, omdat het perfect was. Tussen 1170 en 1517 negeerden ze de volmaakte leer van de waarheid van de christelijke verlossing en hun hervorming die aan het einde van dit tijdperk werd ondernomen, is gedeeltelijk en zeer onvolledig.

Opmerking : de door Pierre Valdo begrepen en toegepaste leerstellige perfectie toont aan dat God in hem het volledige programma van de Reformatie presenteerde dat moest worden uitgevoerd. In feite werden de zaken in twee fasen volbracht, waarbij de vereiste van de sabbat pas in 1843-1844 begon, in overeenstemming met de tijd die werd aangegeven door het decreet van Dan.8:14.

Om het pauselijke rooms-katholieke geloof weer te geven, vergelijkt God het met de buitenlandse vrouw van koning Achab, de verschrikkelijke ‘ *Izebel* ’ die Gods profeten doodde en onschuldig bloed vergoot. De kopie komt overeen met het model en heeft ook het nadeel dat deze in bedrijf veel langer meegaat. Door haar “ *profetes* ” te noemen, richt God zich op de naam van de nieuwe plaats van zijn “troon”: Vaticaan, wat in het Oudfrans en Latijn “vaticinare” betekent: profeteren. Historische details over de plaats zijn uiterst onthullend. Oorspronkelijk werd deze plaats gekenmerkt door de aanwezigheid van een Romeinse tempel gewijd aan de “ *slangen* ” god Aesculapius. Dit symbool zal de duivel en het pauselijke regime in Openbaring 12:9-14-15 aanduiden. Keizer Nero plaatste daar zijn wagenracecircuits en ‘Simon de Tovenaar’ werd daar op een begraafplaats begraven. Het lijkt erop dat het zijn stoffelijke resten zijn, die geëerd zouden worden als die van de apostel Petrus die in Rome werd gekruisigd. Ook hier vierde een door Constantijn aangeboden basiliek de christelijke glorie. Het gebied was oorspronkelijk moerassig. De aldus geconstrueerde leugen zal de nieuwe naam rechtvaardigen van deze Vaticaanse basiliek die, vergroot en verfraaid in de 15^e eeuw, de misleidende naam zal aannemen van “Basiliek van Sint-Pieter van Rome”. Deze eer, die feitelijk aan een **tovenaar** en aan de “ *slang* ” Aesculapius wordt gegeven, zal de naam “ *magie* ” rechtvaardigen die de Geest toeschrijft aan rooms-katholieke religieuze rituelen in Openbaring 18:23, waar de bijbelse Darby-versie ons vertelt: “ *En het licht van de lamp zal niet langer in je schijnen; en de stem van de bruidegom en de vrouw zal niet langer in jou gehoord worden; want uw kooplieden waren de groten van de aarde; want door jouw magie zijn alle naties op een dwaalspoor gebracht.* » Juist de voltooiing van de werkzaamheden aan deze basiliek “Saint-Pierre de Rome”, waarvoor enorme sommen geld nodig waren, zal prelaat Tetzlertoe aanzetten zijn “aflaten” te verkopen. Toen hij zag dat vergeving van zonden voor geld werd verkocht,

ontdekte monniksleraar Maarten Luther de ware aard van zijn rooms-katholieke kerk. Zo hekelde hij zijn duivelse karakter en enkele van zijn fouten door in 1517 zijn beroemde 95 stellingen op de deur van de Duitse kerk in Augsburg te hangen. Zo formaliseerde hij het werk van de Reformatie dat God sinds 1170 aan Pierre Valdo had voorgesteld.

De Geest spreekt rechtstreeks tot zijn gereformeerde dienaren van die tijd, de ware, berustende, vreedzame slachtoffers, en verwijt hen dat ze *Izebel hebben toegestaan zijn dienaren te onderwijzen en te verleiden*. In dit verwijt kunnen we alle leerstellige onvolkomenheden van dit begin van de hervorming lezen. Ze ‘*onderwijst en verleidt*’ haar ‘*dienaren*’, die van Jezus, wat haar tot een christelijke kerk maakt. Maar zijn leer is die van de *Pergamon- periode*, waar de beschuldiging van “*hoererij*” en het beeld van “*vlees*” *geofferd aan afgoden*” waren al aan de kaak gesteld. Ondanks de bedrieglijke schijn is de belangrijke entiteit in dit vers niet ‘*de vrouw Izebel*’, maar de protestantse christen zelf. Door hem vanaf het begin te zeggen: “*Je verlaat de vrouw Izebel...*” suggereert de Geest fouten die de eerste protestanten gemeen hadden. Vervolgens onthult hij het karakter van deze fout: heidense afgoderij. Door dit te doen onthult hij de aard van de ‘*last*’ die hij hem destijds nog niet oplegde, maar die hij vanaf 1843 zou eisen. En in deze boodschap richt de schepper God zich op de Romeinse ‘zondag’ wiens praktijk is in zijn ogen een heidens afgodisch werk dat een valse zonnegod van het oudste heidendom in de menselijke geschiedenis eert. Vanaf 1843 zou hij afstand moeten doen van ‘zondag’ of zijn relatie met Jezus Christus, de enige Redder van aardse zondaars.

Vers 21: “*Ik heb haar de tijd gegeven, zodat zij zich kan bekeren, en zij zal zich niet bekeren van haar hoererij.* »

Deze tijd wordt geopenbaard sinds Dan.7:25 en wordt in drie vormen bevestigd in de Apocalyps in de hoofdstukken 11,12 en 13. Dit zijn de uitdrukkingen: “*een tijd van tijden en een halve tijd; 1260 dagen, of 42 maanden*”, die alle de intolerante pauselijke heerschappij in actie tussen 538 en 1798 aanduiden. De verspreiding van de waarheid door middel van de Bijbel en de prediking van ware hervormers boden het katholieke geloof de laatste kans om zich te bekeren en de eigen overtuigingen op te geven. Zonden. Ze deed niets en vervolgde en martelde, in naam van haar onderzoekende kracht, de vreedzame boodschappers van de levende God. Zo reproduceerde het de opstandige werken van het Joodse volk, waardoor de gelijkenis van Jezus een tweede vervulling kreeg: het is de gelijkenis van de wijnbouwers die de eerste door God gezonden doden, en vervolgens, wanneer Hij zich aan hen presenteert, de zoon van de Meester van de wijngaard om zijn erfenis te stelen.

Vers 22: “*Zie, Ik zal haar op een bed werpen en grote verdrukking sturen over hen die overspel met haar plegen, tenzij zij zich bekeren van hun werken.* »

God zal haar behandelen als een “*prostitutie*” “*die op een bed ligt*”, wat ons in staat stelt “*de vrouw Izebel*” uit dit thema te verbinden met “*de hoer Babylon de grote*” uit Openb.17:1. De voorspelde “*grote verdrukking*” zal komen na het mislukken van de bijbelse verkondiging. Deze zelfde boodschap zal de identificatie van deze “*grote verdrukking*” met “*het beest dat uit de diepte opstijgt*” in Openb.11:7 bevestigen. Het komt voort uit het werk van Gods ‘*twee*

getuigen’, die de geschriften zijn van de oude en nieuwe goddelijke verbonden van de Bijbel. Geestelijk ‘*overspel*’ wordt bevestigd en benoemd en ‘*degenen*’ die God ervan beschuldigt dit met ‘*Izebel*’ te hebben gepleegd, zijn de Franse monarchen en monarchisten. Samen met de katholieke priesters zullen de monarchisten het belangrijkste doelwit worden van de toorn van het revolutionaire nationale atheïsme, dat slechts de uitdrukking was van de toorn van de almachtige God Jezus Christus. Ze hadden geen berouw, dus de dubbele toorn trof hen op het tijdstip dat God had vastgesteld voor het einde van de pauselijke regering tussen 1793 en 1798.

Het woord “*verdrukking*” duidt de consequentie aan van de goddelijke vloek volgens Rom.2:19: “*Verdrukking en angst over iedere mensziel die kwaad doet, eerst over de Jood, en dan over de Griek!*””. Maar de “*verdrukking*” die de zonden van de katholieke monarchie en haar bondgenoot, de rooms-katholieke kerk, bestraft, wordt in Openbaring 17:5 gesymboliseerd door de naam “*Babylon de grote*”, is logischerwijs een “*grote verdrukking*”.

Vers 23: “*Ik zal haar kinderen met de dood doden; en alle kerken zullen weten dat ik degene ben die de geest en het hart doorzoekt, en ik zal iedereen belonen naar uw werken.* »

‘*Een dood sterven*’ is de uitdrukking die de Geest gebruikt om de twee ‘verschrikkingen’ van het revolutionaire regime van 1793 en 1794 op te roepen. Met deze uitdrukking verwerpt hij elk idee van een eenvoudige geestelijke dood die de protestanten in de toekomst bezig zal houden. 1843 in de boodschap afgeleverd aan de engel van die tijd “*Sardes*” in Openb.3:1. De mensheid heeft nog nooit zo'n bloedig werk meegemaakt dat werd uitgevoerd door moordmachines, uitgevonden door dokter Louis, maar gewaardeerd door dokter Guillotin wiens naam werd toegeschreven aan het instrument zelf, dat vanaf dat moment de guillotine werd genoemd. Samenvattende vonnissen spraken vervolgens massa's doodsbepelen uit, met de toevoeging van het principe om de rechters en aanklagers van de dag ervoor met de dood te treffen. Volgens dit principe leek het erop dat de mensheid moest verdwijnen en het is om deze reden dat God dit uitroeiende revolutionaire regime “*afgrond*” noemde. *Uiteindelijk zou hij de aarde “de afgrond” hebben gemaakt zonder enige vorm van leven vanaf de eerste scheppingsdag, volgens Gen.1:2. Maar het is alleen in de hemel, tijdens het hemelse oordeel dat wordt uitgeoefend door de verzamelde uitverkorenen, dat “alle Kerken (of Assemblies)”*, de uitverkorenen van de zeven tijdperken, deze historische feiten zullen ontdekken met de betekenis die God ze heeft gegeven. Gods gerechtigheid is volmaakt; degenen die vals oordeelden, werden getroffen door zijn gerechtigheid, ‘*volgens hun*’ eigen ‘*werken*’. Ze zorgden ervoor dat mensen onrechtvaardig stierven en werden op hun beurt met de dood getroffen door volmaakte goddelijke gerechtigheid: “*en ik zal een ieder van jullie vergelden naar jullie werken.*”

Vers 24: “*Tegen u en tegen de gehele rest van Thyatira, die deze leer niet aanvaarden, en die de diepten van Satan, zoals zij die noemen, niet hebben gekend, zeg ik u: Ik zal u geen andere last opleggen;* »

Degenen die het katholieke geloof aan de kaak stellen en de religieuze rituelen ervan de naam ‘*diepten van Satan*’ geven, kunnen alleen de hervormers zijn die

verschenen vanaf ongeveer 1200 tot aan de Franse revolutie van 1789. Wat hun gedrag ook was, hun doctrine was ver verwijderd van de zuivere waarheid die door hen werd onderwezen. de Geest aan de apostelen en discipelen van Jezus Christus. We merken in hun voordeel slechts drie positieve dingen op: geloof in het offer van Jezus alleen, vertrouwen dat alleen in de Bijbel wordt gegeven, en de gave van hun persoon en hun leven; alle andere leerstellige punten waren geërfd van het katholicisme en daarom onderhevig aan twijfel. Dus hoewel ze onvolmaakt waren op het niveau van de leer van de waarheid van het christelijk geloof, wisten de gekozen hervormers hoe ze hun leven moesten overbrengen, geofferd aan God in levende offers en in afwachting van 1844, de datum van inwerkingtreding van het decreet van Daniël 8:14: God heeft hun dienst tijdelijk goedgekeurd. Dit drukt hij heel duidelijk uit als hij zegt: “ *Ik leg je geen andere last op .*” Uit deze woorden komt duidelijk de situatie van een uitzonderlijk goddelijk oordeel naar voren.

Vers 25: “ *Alleen wat je hebt, houd vast totdat ik kom.*” »

De redenen die God in staat stellen het onvolmaakte protestantse geloof te zegenen, moeten door de uitverkorenen worden bewaard en in praktijk worden gebracht tot de wederkomst van Jezus Christus.

Vers 26: “ *Aan hem die overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, zal ik macht over de volken geven.* »

Dit vers openbaart wat het verlies van de verlossing zal veroorzaken vanaf deze tijd van de Reformatie tot aan de wederkomst van Christus. De uitverkorenen moeten tot het einde toe de werken houden die door Jezus Christus zijn voorbereid en geopenbaard, tot aan het einde van de wereld. De geroepenen vallen door Gods nieuwe eisen te weigeren. Hij verborg echter nooit zijn voornemen om zijn licht geleidelijk te vergroten tot het moment waarop hij in glorie zou komen. “ *Het pad van de rechtvaardigen is als een schitterend licht, waarvan de helderheid toeneemt tot midden op de dag (Spr. 4:18)*”; dit Bijbelvers bewijst het. En het is daarom binnen het raamwerk van zijn project dat vanaf 1844 de goddelijke vereisten zullen verschijnen op de data die zijn gepland en geprofeteerd door zijn unieke bijbelse profetische woord. Alleen in de hoedanigheid van hemelse rechter zal de uitverkorene van God “gezag over de natiën” ontvangen.

Vers 27: “ *Hij zal hen heersen met een ijzeren staf, zoals iemand kleien vaten breekt, net zoals ikzelf kracht heb ontvangen van mijn Vader.* »

Deze uitdrukking suggereert het recht om ter dood te worden veroordeeld. Het recht dat de uitverkorenen met Jezus Christus zullen delen in hun oordeel over de goddelozen, vastgesteld voor het laatste oordeel, gedurende de “ *duizend jaar*” van de grote sabbat van het zevende millennium.

Vers 28: “ *En Ik zal hem de morgenster geven.* »

God zal het zijn volle goddelijke licht geven, dat op onze huidige aarde wordt gesymboliseerd door dat van de zon. Maar Jezus zei: “Ik ben het licht.” Zo kondigt hij het licht van het hemelse leven aan, waarbij God zelf de lichtbron is die niet langer afhankelijk is van een hemelse ster als onze zon.

Vers 29: “ *Wie oren heeft, die moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt!* »

De constructie van de Apocalyps is als een toren die uit zeven verdiepingen bestaat; de zevende zal de tijd zijn van de ontmoeting met God. In deze constructie vormen de hoofdstukken 2 en 3 het basiskader van de gehele christelijke jaartelling tussen 94 en 2030. Alle thema's genoemd in de Apocalyps vinden hun plaats in dit basiskader. Maar in dit raamwerk spelen de eerste verdiepingen slechts de rol van trappen die naar de bovenverdieping leiden. Het belang van de openbaring blijkt op niveau 3 genaamd *Pergamum*. Dit belang wordt verder versterkt op niveau 4 genaamd *Thyatira*. Het is in dit tijdperk dat het christelijk geloof verward en misleidend raakt. Gods oordeel over de geestelijke situatie van dit tijdperk zal gevolgen hebben tot het einde van de wereld. Dit is de reden waarom ik, om uw begrip van dit oordeel te versterken, deze boodschap zal samenvatten die God richtte aan zijn gekozen protestanten tijdens het bewind van Lodewijk XIV.

Samenvatting : Ten tijde van de Reformatie was het christelijke gedrag veelvoudig. We zien ware heiligen vervolgd, maar altijd vreedzaam, en mensen die religie en politiek met elkaar verwarren, die zichzelf bewapenen en slag voor slag teruggeven aan de koninklijke katholieke legers. In Daniël 11:34 bestempelt de Geest hen als 'huichelaars'. Weinig religieuze mensen hebben begrepen dat christen zijn betekent dat je Jezus in alles moet imiteren, zijn bevelen moet gehoorzamen en je moet onderwerpen aan zijn verboden; het gebruik van wapens is daar één van, en dit was zijn laatste les die hij leerde toen hij werd gearresteerd. Het verwijt van Jezus wordt gerechtvaardigd door het feit dat de protestanten, terwijl ze het katholieke erfgoed in praktijk blijven brengen, zelf, door hun voorbeeld, de leer en de verleiding bevorderen die aan de katholieke Izebel toebehoren. Hun onvolmaakte religieuze praktijk brengt hen in diskrediet bij het oordeel van God, die zij voor zijn vijanden onteren. Deze fase aan het begin van de Reformatie bracht hem tot uitzonderlijke oordelen; wat hij benadrukt door te zeggen: " *Ik leg je geen andere last op, bewaar alleen wat je hebt totdat ik kom.* " Maar in dit begin is leerstellige onvolmaaktheid legitiem en God aanvaardt de dienst van degenen die vervolging en dood in zijn naam aanvaardden. Ze konden niet méér geven en het maximale geven: hun leven. God onderstreept deze geest van opoffering, die hij aanduidt als " *werken die talrijker zijn dan de eerste* (vers 19)". Het heidendom van het rooms-katholicisme wordt vergeleken met *vlees dat aan afgoden wordt geofferd*. De aanklacht tegen het Romeinse bedrog begon met de perfect verlichte werken van Pierre Valdo (Vaudés) die vanaf 1170 een versie van de Bijbel schreef in een andere taal dan het Latijn, het Provençaals. Zijn kennis en begrip van de goddelijke vereisten was verbazingwekkend compleet en na hem verslechterde het protestantse geloof. Onder inspiratie van Johannes Calvijn verhardde het protestantse geloof zelfs en nam het beeld aan van zijn katholieke tegenstander. En de uitdrukking 'Religieoorlogen' getuigt van een gruwel voor God, omdat de uitverkorenen van Jezus Christus, de ware, de klappen die hen worden toegebracht niet beantwoorden. Hun wraak zal van de Heer zelf komen. Door zich te bewapenen toonden de protestanten, wier motto 'sola scriptura', 'alleen de Schrift', minachting was voor de Bijbel, die hun geweld verbood. Jezus ging heel ver op dit gebied door zijn discipelen te leren dat ze de 'andere wang' moesten toekeren naar degene die hen slaat.

Deze periode waarin de katholieke vervolging ervoor zorgde dat de trouwe dienaren van Jezus stierven, wordt drievoudig onderstreept in de Apocalyps, hier in deze periode *Thyatira*, maar ook in de ^{5e eeuw} zegel van hoofdstuk 6 en in het ^{3e} trompet van hoofdstuk 8. Hier, in vers 22, moedigt Jezus zijn gemartelde dienaren aan en kondigt hun zijn voornemen aan om hun dood of hun lijden, veroorzaakt door Rome en zijn koninklijke dienaren, te wreken. Het sleutelwoord dat in de naam *Pergamum verborgen* zit, komt duidelijk naar voren: de katholieke religie maakt zich schuldig aan *overspel* tegen God, en degenen die dit daarmee doen, de katholieke vorsten, hun bonden en hun valse adel, zullen onder de guillotine van de Franse revolutionairen betalen bloed ten onrechte vergoten. Openb.2:22-23: “*Zie, Ik zal haar op een bed werpen, en een grote verdrukking zenden **die overspel met haar plegen**, tenzij zij zich bekeren van hun werken. Ik zal haar kinderen **ter dood brengen**; en alle kerken zullen weten dat ik degene ben die de geest en het hart doorzoekt, en ik zal ieder van jullie belonen naar jullie werken.*” Maar let op ! Omdat na 1843 “*zij die overspel met haar plegen*” ook **protestanten** zullen zijn, zal God met de nucleaire “Derde Wereldoorlog” een nieuwe straf voorbereiden op katholiek, orthodox, anglicaans, protestant en ander overspel. Tegelijkertijd zegt de Geest in de ^{5e} zegel : Openbaring 6:9 tot 11: “*Toen hij het vijfde zegel opende, zag ik onder het altaar de zielen van degenen die gedood waren vanwege het woord van God en vanwege het getuigenis dat zij hadden afgelegd. Zij riepen met luide stem en zeiden: Hoe lang, o heilige en ware Meester, wacht u nog met het oordelen en het wreken van ons bloed op degenen die op aarde wonen? Aan ieder van hen werd een wit gewaad gegeven; en hun werd verteld dat ze nog een tijdje moesten rusten, totdat het aantal van hun mededienaren en hun broeders, die net als zij ter dood gebracht zouden worden, compleet was.*”

Deze scène uit het 5e ^{zegel} kan verwarrend en misleidend zijn voor een slecht verlichte geest. Laat het duidelijk zijn: dit beeld openbaart ons de geheime gedachte van God, want volgens Pred. 9:5-6-10 *slapen de doden in Christus* in een staat waarin *hun herinnering wordt vergeten en nemen ze niet langer deel aan alles. wat er onder de zon wordt gedaan*. De Bijbel geeft de eerste dood de betekenis van een vernietiging van het hele wezen; de dode persoon is alsof hij nooit heeft bestaan, met dit verschil dat, omdat hij heeft bestaan, zijn hele bestaan in de gedachte van God gegraveerd blijft. Het is daarom tot zijn levende dienaren dat God deze boodschap van troost richt om hen te bemoedigen. Hij herinnert hen eraan dat er, volgens zijn beloften, na de slaap van de dood een tijd is vastgesteld voor hun ontwaken, waarop ze door hem zullen worden opgewekt. Zij zullen dan de gelegenheid hebben om, onder de blik en het oordeel van God in Jezus Christus, hun eveneens opgestane folteraars te oordelen, maar aan het einde van de *duizend jaar*. In de boodschap van *Thyatira* zal de aangekondigde *dood voor degenen die overspel plegen* met de Katholieke *Izebel* een dubbele vervulling hebben. Op aarde is het werk van de revolutionairen de eerste fase, maar daarna zal, op zijn tijd en in de tweede fase, *de tweede dood* van het laatste oordeel komen, het uur waarop ‘*alle Raden*’, christelijke ongelovigen of gelovigen van alle tijdperken In het christelijke tijdperk zal het rechtvaardige oordeel van God worden toegepast op geestelijk *overspel*.

In zijn symbolische afbeelding, de ^{4e} *De trompet* van hoofdstuk 8 bevestigt de actie van de “ *grote verdrukking* ” die geprogrammeerd is om het *overspel* van het pausdom en de monarchisten die het steunden te bestraffen. *De zon* , het goddelijke licht, *de maan* , de duistere katholieke religie en *de sterren* , de religieuze mensen, *worden voor een derde of gedeeltelijk getroffen* door de vervolging van het atheïsme van de Franse revolutionairen in 1793 en 1794.

Aan het einde van de boodschap gericht aan vreedzame protestanten bevestigt de Geest zijn veroordeling van het gebruik van wapens door eraan te herinneren dat de uitverkorene pas zal worden gewroken voor het laatste oordeel dat is voorbereid tijdens het hemelse oordeel van het zevende millennium. Hij is daarom niet bevoegd om zelf wraak te nemen vóór dit hemelse oordeel, waar hij vervolgens samen met Jezus Christus zijn vervolgers zal oordelen en zal deelnemen aan de uitspraak van hun doodvonnis. “ *Hij zal over hen heersen met een ijzeren staf, zoals iemand kleien vaten breekt .* ” Het doel van dit oordeel zal zijn om de tijd van lijden vast te stellen van de schuldigen die veroordeeld zijn tot de tweede dood van het laatste oordeel. Vers 29 vermeldt: *de morgenster .* “ *En ik zal hem de morgenster geven .* ” Deze uitdrukking duidt de zon aan, beeld van goddelijk licht. De winnaar zal voor eeuwig het goddelijke licht binnengaan. Maar vóór deze eeuwige context bereidt deze term de vijfde brief voor die komt. *De morgenster* wordt aangehaald in 2 Petrus 1:19-20-21: “ *En wij zijn des te zekerder van het profetische woord , waar u goed aan doet acht te slaan, als van een lamp die in een donkere plaats schijnt, totdat de de dag breekt aan en de morgenster gaat op in je hart; In de eerste plaats wetende dat geen enkele profetie uit de Schrift het voorwerp kan zijn van eigen interpretatie, want het was niet door de wil van de mens dat een profetie ooit werd gebracht, maar het wordt gedreven door de Heilige Geest dat mensen door God hebben gesproken .* Dit vers onderstreept het belang van het profetische woord omdat de context van het komende tijdperk geestelijk bepaald zal worden door de inwerkingtreding van het goddelijke besluit dat in Dan.8:14 is geprofeteerd. “ *Tot 23.00 uur zal de heiligheid worden gerechtvaardigd .* ” Maar destijds was dit vers alleen bekend in de vertaling: “ *Tot 23.00 uur zal de avond en de ochtend en het heiligdom worden gezuiverd .* ” Zelfs in deze vertaling was de boodschap van God dezelfde, maar minder nauwkeurig; deze kon in deze vorm geïnterpreteerd worden als de aankondiging van het einde van de wereld door de terugkeer in heerlijkheid van onze Heer en Heiland Jezus Christus. God gebruikte de Amerikaanse protestant William Miller om de twee adventistische geloofsbeproevingen uit te voeren in de lente van 1843 en de herfst van 1844. Zoals Daniël 12:11-12 ons leert, trekt het goddelijke besluit zich tussen deze twee data in 1843 terug van de gevallen protestanten. de reddende gerechtigheid aangeboden door Jezus Christus; omdat ze niet langer voldoen aan de norm van de nieuwe heiligheid die God vereist. De gerechtigheid van Jezus is eeuwig, maar komt alleen ten goede aan de ware uitverkorenen die door Jezus zelf zijn uitgekozen, en dit in alle tijden en tot aan het einde van de wereld.

Hier, tussen *Thyatira* en *Sardis* , op de eerste dag van de lente van 1843, wordt het decreet van Dan.8:14 van kracht en we zullen de gevolgen ervan

ontdekken in de boodschappen die de Geest richtte aan de christenen van die datum.

Openbaring 3: De gemeente sinds 1843 – het apostolisch christelijk geloof hersteld

5e ^{tijdperk} : Sardis

Het oordeel uitgesproken door Jezus Christus na de adventistische processen van het voorjaar van 1843 en 22 oktober 1844

Vers 1: “ *Schrijf aan de engel van de gemeente van Sardis : Dit is wat hij die de zeven geesten van God en de zeven sterren heeft, zegt: Ik ken uw werken. Ik weet dat je denkt dat je nog leeft, en dat je dood bent.* »

Het “ *Sardis* ”-tijdperk, het thema van de vijfde brief, zal twee protestants-christelijke gedragingen aan het licht brengen, waarvan de tegenstellingen worden toegeschreven: aan de gevallenen, aan wie Jezus verklaart: “ *Je wordt geacht te leven en je bent dood* ”; en aan de uitverkorenen, in vers 4: “ *Zij zullen met mij wandelen in witte klederen omdat zij het waardig zijn.* ” Net als de inhoud van zijn twee berichten heeft de naam “ *Sardis* ” een dubbele betekenis waarvan de betekenissen absoluut tegengesteld zijn. Ik behoud de belangrijkste ideeën van deze Griekse wortel: krampachtige en kostbare steen, dood en leven. Grimassen en krampachtig definieert sardonisch gelach; in het Grieks is de sardonion het bovenste touw van een jachtnet; de sardine is een vis; en in de tegenovergestelde zin zijn de sardo en de sardonix edelstenen; sardonix is een variëteit van bruine chalcedoon. Aan het begin van deze brief presenteert Jezus zichzelf als “ *hij die de zeven geesten van God en de zeven sterren heeft* ”, dat wil zeggen de heiliging van de Geest en het oordeel over zijn dienaren van de zeven tijdperken. Net als in Dan.12 staat hij boven de moordende rivier, de test van het adventistische geloof, en spreekt hier zijn oordeel uit. Laten we eens kijken naar de bekendheid die aangeeft dat iemands gesprekspartner iemand is in de collectieve zin van het woord. Het gaat om de hele protestantse norm. Jezus maakt een einde aan de protestantse uitzondering die in de boodschap *van Thyatira wordt vermeld* . De nieuwe ‘ *last* ’ (zoals de opstandige gelovigen die begrijpen) wordt nu opgelegd en geëist. De praktijk van de Romeinse zondag moet worden opgegeven en vervangen door de zaterdagsabbat. Dit decreet van Dan.8:14 keert de situatie om die sinds 7 maart 321 door keizer Constantijn ^{I was ontstaan.} In 1833, elf jaar vóór 1844, had God door een voortdurende regen van vallende sterren, die duurde van middernacht tot vijf uur 's ochtends en zichtbaar was in de hele Verenigde Staten, de massale val van de protestantse christenen geïllustreerd en voorspeld. Om u van deze interpretatie te overtuigen, liet God de sterren van de hemel aan Abraham zien en zei tegen hem: “ *Zo zullen uw nakomelingen ook zijn.* ” De val van de sterren van 1833 voorspelde daarom een enorme val van dit nageslacht van Abraham. Dit hemelse teken ^{wordt} aangehaald in het thema van het *6e zegel* in Openb. 6:13. Jezus zei: “ *Er wordt gezegd dat je leeft en dat je dood bent* ”. Degene over wie hij spreekt heeft daarom de reputatie God te vertegenwoordigen,

en dit detail komt overeen met het protestantisme dat, gelovend in zijn Reformatie, denkt met God verzoend te zijn. Het goddelijke oordeel valt: “ *Ik ken je werken* ”, “ *en je bent dood* ”. Het is van God zelf, de grote Rechter, dat dit oordeel komt. De protestant kan dit oordeel negeren, maar hij kan niet aan de gevolgen ervan ontsnappen. In 1843 werd het decreet van Daniël 8:14 van kracht en van geen enkele christen wordt verwacht dat hij onwetend is over de wet van de levende God. Deze onwetendheid is te wijten aan minachting voor het bijbelse profetische woord waaraan de apostel Petrus ons aanspoort onze volledige aandacht te schenken in 2 Petrus 1:19-20: “ *En wij houden het profetische woord des te zekerder, waar u goed aan doet aandacht te schenken, als aan een lamp die op een donkere plaats schijnt, totdat de dag aanbreekt en de morgenster in uw hart opkomt; in de eerste plaats wetende dat geen enkele profetie uit de Schrift het voorwerp kan zijn van eigen interpretatie.* » Onopgemerkt voorbijgaand tussen alle teksten van de Bijbel van het Nieuwe Verbond, maken deze verzen, vooral vanaf 1843, het verschil tussen leven en dood.

Vers 2: “ *Wees waakzaam en versterk het overblijfsel dat op het punt staat te sterven; want ik heb uw werken niet volmaakt gevonden voor mijn God.* »

Als ze niet voldoen aan de nieuwe norm van heiligheid, zal “ *de rest* ” van het protestantisme “ *sterven* ”. Omdat God hem om twee redenen veroordeelt. De eerste is de praktijk van de Romeinse zondag, die veroordeeld is door de inwerkingtreding van het decreet van Dan.8:14; de tweede is desinteresse in het profetische woord, omdat protestantse nakomelingen, als ze geen rekening houden met de les die God door de adventistische ervaring heeft gegeven, de schuld zullen dragen die ze van hun vaders hebben geërfd. Over beide punten zei Jezus: “ *Ik heb uw werken niet volmaakt gevonden voor mijn God.* ” Door te zeggen “ *voor mijn God* ” herinnert Jezus de protestanten aan de norm van de tien geboden, geschreven door de vinger van God, de Vader die zij verachten ten gunste van de Zoon die hen zou moeten redden. Zijn volkomen gehoorzame geloof, dat hij als voorbeeld gaf, heeft niets gemeen met het protestantse geloof, erfgenaam van talrijke katholieke zonden, waaronder in de eerste plaats de wekelijkse rust op de eerste dag. De deur naar verlossing sluit voor altijd voor de collectieve protestantse religieuze norm, de ‘ *sterren* ’ van het ‘ *zesde zegel* ’ vallen.

Vers 3: “ *Gedenk daarom hoe u hebt ontvangen en gehoord, en wees waakzaam en bekeer u. Als je niet uitkijkt, kom ik als een dief, en je weet niet hoe laat ik je tegenkom.* »

Dit werkwoord, ‘ *herinneren* ’, impliceert kritische meditatie over de werken uit het verleden. Maar alleen de werkelijk uitverkorenen zijn nederig genoeg om hun eigen werken te bekritisieren. Bovendien roept dit gebod ‘ *gedenk* ’ het ‘ *gedenk* ’ op aan het begin van het vierde gebod, dat de geheiligde rust van de zevende dag gebiedt. Ook hier wordt het officiële protestantisme, dubbel zo, uitgenodigd om de ontvangst te heroverwegen die het gaf aan de profetische boodschappen die William Miller in de lente van 1843 en in de herfst van 1844 lanceerde, maar ook aan de tekst van het vierde van de tien geboden van God dat hij sinds 1843 doodzonde heeft begaan. Het ernstigste gevolg van zijn breuk met Jezus Christus wordt geformuleerd: “ *Als je niet oplet, zal ik komen als een dief, en je zult niet weten op welk uur ik zal tegenkomen Jij.* » We zullen zien hoe deze

boodschap sinds 2018 een levende realiteit is geworden. Zonder waakzaamheid, zonder berouw en zonder de vrucht van berouw is het protestantse geloof definitief dood.

Vers 4: “ *Toch heb je enkele mannen in Sardis die hun kleren niet hebben verontreinigd; ze zullen met mij in witte [kleding] lopen, omdat ze het waard zijn.* »

Er zal een nieuwe heiligheid ontstaan. In deze boodschap is Jezus tevreden met het getuigen van het bestaan van " *een paar mannen* ", volgens de details geopenbaard aan Ellen.G.White, die onder hen was, ontvingen slechts 50 mannen Gods goedkeuring. Deze ' *paar mannen* ' duiden mannen en vrouwen aan die individueel zijn goedgekeurd en gezegend vanwege het getuigenis van hun geloof, in overeenstemming met de verwachting van de Heer. Jezus zei: “ *Toch zijn er in Sardes enkele mannen die hun kleren niet hebben verontreinigd; en zij zullen met mij in witte [kleding] wandelen, want zij zijn het waard .* ” Wie kan een waardigheid betwisten die door Jezus Christus zelf wordt erkend? Aan de overwinnaars van de geloofsbeproevingen van 1843 en 1844 belooft Jezus eeuwig leven en volledige aardse erkenning, die officiële vorm zal aannemen in de komende boodschap uit *Philadelphia* . De verontreiniging van ' *kleding* ' wordt toegeschreven aan het vrije gedrag van mensen. Omdat het " *kleed* " de gerechtigheid is die door Jezus Christus is toegerekend, in dit geval " *wit* ", duidt de verontreiniging ervan op het verlies van deze gerechtigheid voor het traditionele protestantse kamp. Hier daarentegen duidt de afwezigheid van verontreiniging de voortzetting aan van de toerekening van de " *eeuwige gerechtigheid* " van Jezus Christus volgens Dan.9:24. Spoedig zal de kennis en praktijk van de sabbat hen werkelijke heiligheid geven, de vrucht en het teken van de verleende gerechtigheid van Jezus Christus. Deze oordeelkundige en intelligente keuze zal hen spoedig eeuwig maken in de heiliging en hemelse verheerlijking die wordt uitgebeeld door de ' *witte gewaden* ' van vers 5 die komen. De Geest zal hen " *onberispelijk* " verklaren: “ *en in hun mond werd geen leugen gevonden, want zij zijn onberispelijk* (Openb.14:5)”. Zij zullen "vrede met allen en heiliging vinden , *zonder welke geen vlees de Heer zal zien* ", aldus Paulus, in Hebr.12:14. Concreet zullen deze " *witte gewaden* " de vorm aannemen van het wegnemen van de zonde die de praktijk van de Romeinse zondag uitmaakt. Omdat zij twee keer trouw op hem wachtten, in zijn plaats, als teken van zijn goedkeuring, wordt hun het zegel van God gegeven door de sabbat, die komt om de uitverkorenen van de Heer wit te maken die zijn gerechtigheid bewaren. Zo werd de 'reiniging van het heiligdom' tot stand gebracht, de vorm waarin Daniël 8:14 destijds werd vertaald. Onder deze blik gaf Jezus vanaf 23 oktober 1844 in een hemels visioen aan de uitverkoren overwinnaars het beeld van zijn overgang van de heilige plaats naar de allerheiligste plaats van het aardse heiligdom. Zo herinnerde hij zich ter illustratie het moment waarop hij aan het kruis stierf, de zonde van zijn uitverkorenen werd verzoend, waarmee hij de " *verzoendag* ", het Hebreeuwse " *Jom Kippoer* " , vervulde . Omdat deze gebeurtenis al had plaatsgevonden, was de hernieuwing van de actie in het visioen alleen bedoeld om de eerste verworvenheid van eeuwig gerechtigheid, verkregen door de dood van Jezus, ter discussie te stellen. Dat is letterlijk volbracht voor de

gevallen mensen van Sardis, wier bewezen geloof onbevredigend is voor de schepper God. Om twee redenen kan God ze afwijzen vanwege een gebrek aan liefde voor de door hem verkondigde profetische waarheid, en vanwege de overtreding van de sabbat die sinds 1843 verschuldigd is door de inwerkingtreding van het decreet van Daniël 8:14.

Vers 5: “ *Hij die overwint, zal gekleed worden in witte klederen; Ik zal zijn naam niet uitwissen uit het boek des levens, maar ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen.* »

De uitverkorene door Jezus Christus is een gehoorzaam wezen, zich ervan bewust dat hij zijn leven en zijn eeuwigheid te danken heeft aan de Schepper, de goede, wijze en rechtvaardige God. Dit is het geheim van zijn overwinning. Hij kan niet met hem in discussie gaan, omdat hij alles goedkeurt wat hij zegt en doet. Ook hijzelf is de vreugde van zijn Verlosser die hem herkent en bij zijn naam noemt, sinds de grondlegging van de wereld waar hij hem door zijn voorkennis heeft gezien. Dit vers laat zien hoe de valse beweringen van vals-religieuze mensen ijdel en misleidend zijn, zelfs voor degenen die ze maken. Het laatste woord zal toebehoren aan Jezus Christus die tegen iedereen zegt: “ *Ik ken uw werken* ”. Volgens deze werken verdeelt hij zijn kudde, waarbij hij aan zijn rechterkant *zijn schapen plaatst*, en aan zijn linkerkant *de opstandige geiten en de roofzuchtige wolven* die bestemd zijn voor het *vuur van de tweede dood van het laatste oordeel*.

Vers 6: “ *Wie oren heeft, die moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt!* »

Als iedereen de profetische woorden van de Geest letterlijk kan horen, kunnen alleen zijn uitverkorenen, die hij inspireert en onderwijst, de betekenis ervan begrijpen. De Geest verwijst naar precieze feiten, volbracht in de historische tijd. De uitverkorene moet daarom geïnteresseerd zijn in de religieuze en seculiere geschiedenis, en in de hele Bijbel die is samengesteld uit verhalen van getuigenissen, lofprijzingen en profetieën.

Opmerking : In vers 3 zei Jezus Christus tegen de gevallen protestant: “ *Gedenk daarom hoe u hebt ontvangen en gehoord, en wees waakzaam en bekeer u. Als je niet uitkijkt, zal ik komen als een dief, en je zult niet weten hoe laat ik je zal tegenkomen* . Omgekeerd is deze boodschap voor de erfgenamen van de overwinnaars sinds het voorjaar van 2018 omgezet in: “Als je kijkt, zal ik niet komen als een dief, en je zult weten hoe laat ik naar je toe **zal** komen ”. En de Heer heeft zijn beloften gehouden, aangezien zijn uitverkorenen vandaag in 2020 kennis hadden van de datum van zijn ware terugkeer, geopenbaard in de lente van 2030. Maar het protestantse geloof is veroordeeld om deze gereserveerde precisie te negeren, alleen door Jezus, aan zijn uitverkorenen. Omdat, in tegenstelling tot zijn gedrag jegens slechte dienaren, “ *de Heer niets doet zonder zijn dienaren, de profeten, te waarschuwen* ” Amo.3:7.

6e ^{tijdperk} : **Philadelphia**

Het adventisme treedt toe tot een universele missie

Tussen 1843 en 1873 werd de goddelijke sabbat van zaterdag, de echte zevende dag die door God was ingesteld, hersteld en aangenomen door de

pioniers van het Zevende-dags Adventisme, dat de vorm aannam van een officieel Amerikaans christelijk religieus instituut dat sinds 1863 de naam 'de zevende dag' kreeg: dag Adventkerk. In overeenstemming met het onderwijs dat in Dan.12:12 is opgesteld, is de boodschap van Jezus gericht tot zijn uitverkorenen, geheiligd door de sabbatsrust, op de datum van het jaar 1873. Tegelijkertijd profiteren deze uitverkorenen van de zaligspreking van Dan.12 :12: " *Gezegend is hij die wacht tot 1335 dagen!* ".

De nieuwe normen die sinds 1843 waren vastgesteld, werden in 1873 universeel

Vers 7: " *Schrijf aan de engel van de gemeente van Filadelfia : Dit is wat de Heilige zegt, de Ware, die de sleutel van David heeft, die opent en niemand sluit, die sluit en niemand sluit. 'zal openen' : »*

Met de naam " *Filadelfia* " toont Jezus zijn Uitverkorene. Hij zei: " *Hierdoor zullen alle mensen weten dat jullie mijn discipelen zijn, als jullie liefde voor elkaar hebben. Johannes 13:35*" En dit is het geval met *Philadelphia* , waarvan de Griekse wortels betekenen: broederlijke liefde. Hij heeft de uitverkorenen geselecteerd die het samenstellen, door hun geloof op de proef te stellen, en voor deze overwinnaars vloeit zijn liefde over. Hij presenteert zichzelf in deze boodschap en zegt: " *dit is wat de Heilige, de Ware, zegt .*" *Het Heilige* , omdat het een tijd is waarin de heiliging van de sabbat en die van de uitverkorenen vereist is door het decreet van Dan.8:14 dat sinds de lente van 1843 van kracht is geworden. Het Ware, omdat in dit *profetische* uur de wet van de waarheid is hersteld; God herontdekt de heiligheid van zijn 4e ^{gebod} dat christenen sinds 7 maart 321 hebben vertreden. Hij zegt opnieuw: " *hij die de sleutel van David heeft* ". Dit zijn niet de sleutels van St. Petrus waarvan wordt beweerd dat hij het bezit van Rome was. " *De sleutel van David* " behoort toe aan de " *zoon van David* ", Jezus zelf, in persoon. Niemand anders dan hij kan de eeuwige verlossing schenken, omdat hij deze sleutel heeft verkregen door hem " *op zijn schouder* " te dragen in de vorm van zijn kruis, volgens Jes.22:22: " *Ik zal de sleutel van het huis op zijn schouder leggen van David: als de deur opengaat, zal niemand sluiten; als het sluit, gaat niemand open .*" Deze sleutel die het kruis van zijn kwelling aanduidt, ter vervulling van dit vers, lezen we hier: " *hij die opent, en niemand zal sluiten, hij die sluit, en niemand zal openen .*" De deur naar verlossing staat sinds het voorjaar van 1843 open voor het in aanbouw zijnde Zevende-dags Adventisme en gesloten voor religieuze aanhangers van de Romeinse zondag. Omdat zij ermee hebben ingestemd zich te onderwerpen aan de gepresenteerde leerstellingen waarheden en met hun geloof zijn woord profetisch hebben geëerd, heeft de De Geest van Jezus zei tegen de heiligen uit het *Filadelfia-tijdperk* : " *Ik ken uw werken. Zie, omdat u weinig macht hebt en mijn woord hebt gehouden en mijn naam niet hebt verloochend, heb ik u een open deur voorgezet, die niemand kan sluiten.* " Deze kleine religieuze groep was officieel de enige Amerikaanse sinds 1863. Maar in 1873, tijdens een algemene conferentie in Battle Creek, opende de Geest voor hen een universele zendingsdeur die zou blijven bestaan tot de ware wederkomst van Jezus Christus. Niemand zal het voorkomen en God zal ervoor zorgen. We moeten het feit opmerken dat al het goede dat Jezus

ziet onder de ware heiligen ook de oorzaken definieert waarvoor het protestantse geloof in 1843 viel. Deze boodschap is precies het tegenovergestelde van wat Jezus in vers 3 tot de gevallen van Sardis richt, *omdat* de gerichte werken worden zelf teruggedraaid.

De 12 stammen van Rev.7 groeien

Vers 8: “ *Ik ken uw werken. Zie, omdat u weinig macht hebt en mijn woord hebt gehouden en mijn naam niet hebt verloochend, heb ik u een open deur voorgezet, die niemand kan sluiten.* »

De uitverkorene van die tijd wordt gunstig beoordeeld op basis van zijn werken die Jezus hem als gerechtigheid toeschrijft. Zijn “ *kleine macht* ” bevestigt de geboorte van de groep gebaseerd op de “ *paar mannen* ” uit vers 4. In 1873 kondigde Jezus aan de Adventisten hun vooruitgang op weg naar zijn terugkeer aan door het symbool van de open hemelse deur die in de lente van 2011 open zal gaan. 2030, dat wil zeggen over 157 jaar. In de boodschap die volgt, gericht aan Laodicea, zal Jezus voor deze deur staan, waarmee hij de op handen zijnde nabijheid van zijn terugkeer aangeeft: “ *Zie, ik sta aan de deur en klop. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal ik bij hem binnenkomen en met hem dineren, en hij met mij.* Rev.3:20 »

Toegang tot het christelijk geloof toegestaan voor joden

Vers 9: “ *Zie, ik geef u een van degenen van de synagoge van Satan, die zeggen dat ze Joden zijn en dat niet zijn, maar liegen; zie, ik zal ze laten komen en aan uw voeten aanbidden, en weten dat ik u heb liefgehad.* »

Door de intrede van ware Joden naar ras en vlees in de Adventistische groep aan te halen, bevestigt dit vers het herstel van de sabbatsrust; De zondag is niet langer een obstakel voor hun bekering. Omdat sinds 321 het verlaten ervan ook tot gevolg heeft gehad dat oprechte joden het christelijk geloof niet konden aanvaarden. Zijn oordeel over de raciale joden was niet de persoonlijke mening van Paulus, de getrouwe getuige; het was die van Jezus Christus die het in deze Openbaring bevestigt, al in Openb. 2:9, in de boodschap gericht aan zijn dienaren die belasterd werden door de Joden en vervolgd door de Romeinen uit het Smyrna- *tijdperk* . Merk op dat raciale joden de christelijke verlossing volgens de adventistische standaard zullen moeten erkennen om van Gods genade te kunnen profiteren. Alleen het Universele Adventisme draagt het goddelijke licht waarvan het sinds 1873 **de exclusieve officiële bewaarplaats is geworden** . Maar wees voorzichtig! Dit licht, zijn leer en zijn boodschappen zijn het exclusieve eigendom van Jezus Christus; geen mens en geen instituut kan de evolutie ervan weigeren zonder hun redding in gevaar te brengen. Als laatste in dit vers zegt Jezus: “ *Ik heb je liefgehad* ”. Zou dit kunnen betekenen dat hij na deze tijd van zegening misschien niet langer van haar houdt? Ja, en dit zal de betekenis zijn van de boodschap die aan “ *Laodicea* ” wordt toegeschreven.

De geboden van God en het geloof van Jezus

Vers 10: “ *Omdat u het woord van geduld in mij hebt gehouden, zal ik u ook bewaren in het uur van beproeving dat op de bekende aarde zal komen, om hen die op de aarde wonen, op de proef te stellen.* »

De term geduld bevestigt de context van het adventistische wachten zoals genoemd in Daniël 12:12: “ *Gezegend is hij die wacht en die arriveert tot twaalfhonderdvijfendertig dagen!* ”. De test heeft betrekking op het geloof van de “ *bewoners van de aarde* ”, zij die de “ *bekende aarde* ” bewonen, dat wil zeggen erkend door Jezus Christus, de schepper God. Het gaat erom de menselijke wil op de proef te stellen en de opstandige geest van het ‘oecumenische’ kamp te ontmaskeren, dat in het Grieks ‘oikomèné’ het ‘ *bekende land* ’ van dit vers aanduidt .

Deze belofte bindt Jezus alleen op de enige voorwaarde dat de instelling de kwaliteit van het geloof van het begin bewaart. Als de adventistische boodschap moet voortduren tot de tijd van de ultieme universele geloofsbeproeving, zoals geprofeteerd in dit vers, zal dit niet noodzakelijkerwijs in een institutionele vorm zijn. Omdat de dreiging schuilt in deze boodschap in vers 11 die volgt, tot dan toe volkomen positief en gezegend door God. De belofte van Jezus zal zijn nageslacht aangaan dat in 2030 in leven bleef. Op dat moment zullen de ware uitverkorenen van 1873 in slaap zijn gevallen “ *in de Heer* ” volgens Openbaring 14:13: “ *En ik hoorde een stem uit de hemel zeggen: Schrijf : Van nu af aan gezegend zijn de doden die sterven in de Heer! Ja, zegt de Geest, opdat zij mogen uitrusten van hun arbeid, want hun werken volgen hen.* » Dit is dus een tweede zaligspreking die Jezus Christus aan deze voorbeeldige uitverkorene heeft toegekend. Maar wat Jezus zegent is gedrag dat blijkt uit werken. De erfgenamen van ‘ *Philadelphia* ’ zullen in 2030 getrouw de werken, het geloof en de aanvaarding van de waarheden die door de God van de hemel zijn gegeven, reproduceren in de nieuwste vormen die hij ze heeft gegeven; omdat ze grote veranderingen zullen ondergaan tot het einde, wanneer het begrip van het goddelijke plan perfect zal zijn.

De adventistische belofte van Jezus Christus en de waarschuwing ervan

Vers 11: ‘ *Ik kom snel. Houd vast aan wat je hebt, zodat niemand je kroon afpakt.* »

De boodschap “ *Ik kom snel ”* is van het adventistische type. Jezus bevestigt aldus het opgeven van elke andere religieuze belijdenis. De verwachting van zijn terugkeer in glorie zal blijven bestaan tot het einde van de wereld, een van de belangrijkste criteria die zijn ware uitverkorenen identificeren. Maar de rest van de boodschap vormt een zware bedreiging: “ *Behoud wat je hebt, zodat niemand je kroon afpakt.* » En wie kan zijn kroon overnemen dan zijn vijanden? Zijn nakomelingen zullen hen daarom eerst moeten identificeren, en het is omdat zij dat niet hebben gedaan dat zij, als slachtoffers van hun humanistische geest, vanaf 1966 een alliantie met hen zullen vormen.

Vers 12: “ *Wie overwint, zal Ik tot een pilaar maken in de tempel van mijn God, en hij zal er nooit meer uit komen; Ik zal op hem de naam van mijn God*

schrijven, en de naam van de stad van mijn God, het nieuwe Jeruzalem dat van mijn God uit de hemel neerdaalt, en mijn nieuwe naam. »

In zijn laatste zegenende woorden, gewijd aan de overwinnaars, brengt Jezus alle beelden van de verkregen verlossing samen. “ *Een pilaar in de tempel van mijn God*” betekent : een stevige steun om mijn waarheid uit te dragen in mijn Raad, de Uitverkorenen. “ *...en het komt er niet uit meer* ”: zijn redding zal eeuwig zijn. “ *...; Ik zal op hem de naam van mijn God schrijven* ”: ik zal in hem het beeld graveren van het karakter van God dat verloren is gegaan in Eden. “ *...en de naam van de stad van mijn God* ”: hij zal delen in de verheerlijking van de uitverkorenen beschreven in Openb.21. “ *... van het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel neerdaalt van mijn God* ”; het “ *nieuwe Jeruzalem* ” is de naam van de bijeenkomst van de verheerlijkte uitverkorenen die volledig hemels zijn geworden zoals de hemelse engelen van God. Openbaring 21 beschrijft het in een symbolisch beeld van edelstenen en parels, dat getuigt van de kracht van de liefde die God voelt voor zijn verlost van de aarde. Ze daalt af naar de vernieuwde aarde om eeuwig te leven in de aanwezigheid van God die daar zijn troon installeert. “ *... en mijn nieuwe naam* ”: Jezus associeert de verandering van zijn naam met zijn overgang van de aardse natuur naar de hemelse natuur. De uitverkorene die gered wordt, in leven blijft of herrezen, zal dezelfde ervaring beleven en een hemels lichaam ontvangen, verheerlijkt, onvergankelijk en eeuwig.

In dit vers wordt de nadruk op de vergelijking met God gerechtvaardigd door het feit dat Jezus zelf door de uitverkorenen in zijn goddelijke aspect wordt gevonden.

Vers 13: “ *Wie oren heeft, die moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt!* »

De uitverkorene heeft de les begrepen, maar hij is de enige die deze kan begrijpen. Het is waar dat deze boodschap alleen voor hem was voorbereid. Deze boodschap bevestigt het feit dat de interpretatie en het begrip van de geopenbaarde mysteries uitsluitend afhangt van God, die zijn dienaren beproeft en kiest.

Het officiële eindtijdadventisme heeft de les niet geleerd en is niet door Jezus beoordeeld; het wordt uitgebraakt vanwege zijn weigering van de boodschap van de derde ^{adventistische} verwachting

“ *Ik kom snel. Houd vast aan wat je hebt, zodat niemand je kroon afpakt.* ”
Helaas, voor het officiële adventisme van die tijd is het einde nog ver weg, en met de vermoeidheid van de tijd, 150 jaar later, zal het geloof niet langer hetzelfde zijn. De waarschuwing van Jezus was gerechtvaardigd, maar werd niet opgemerkt of begrepen. En in 1994 zal het adventistische instituut feitelijk zijn ‘ *kroon* ’ verliezen, door het laatste ‘ grote licht ’ te verwerpen, geprofeteerd door Ellen G. White, de boodschapper van Jezus Christus in haar boek ‘ *First Writings* ’ in het hoofdstuk ‘ *Ma first vision* ’. , op pagina's 14 en 15: De volgende tekst is een uittreksel van deze pagina's. Ik specificeer verder over hem dat hij de bestemming van het adventistische werk profeteert **en in zichzelf alle leringen samenvat die door de drie Assemblies zijn gepresenteerd uit Openbaring 3: 1843-44 *Sardis* , 1873 *Philadelphia* , 1994 *Laodicea* .**

Het lot van het adventisme onthuld in het eerste visioen van Ellen G. White

‘Terwijl ik bad tijdens de gezinsaanbidding, rustte de Heilige Geest op mij, en het leek alsof ik steeds meer boven deze wereld van duisternis uitsteeg. Ik draaide me om en zag mijn adventistische broeders die in deze wereld achterbleven, maar ik kon ze niet vinden. Toen zei een stem tegen mij: “Kijk nog eens, maar dan een beetje hoger.” Ik keek omhoog en zag een steil en smal pad, ver boven deze wereld. Dit is waar de adventisten oprukten naar de heilige stad. Achter hen, aan het begin van het pad, was er een helder licht, waarvan de engel mij vertelde dat het de middernachtkreet was. Dit licht verlichtte de hele lengte van het pad, zodat hun voeten niet zouden struikelen. Jezus liep aan hun hoofd om hen te leiden; en zolang ze naar hem keken, waren ze veilig.

Maar al snel werden sommigen van hen moe en zeiden dat de stad nog steeds heel ver weg was en dat ze eraan hadden gedacht daar eerder aan te komen. Toen moedigde Jezus hen aan door zijn glorieuze rechterarm op te heffen, waaruit een licht uitstraalde dat zich over de adventisten verspreidde. Ze riepen: “Halleluja! » Maar sommigen van hen verwierpen dit licht schaamteloos en zeiden dat het niet God was die hen had geleid. Het licht achter hen ging eindelijk uit en ze bevonden zich in diepe duisternis. Ze struikelden en verloren zowel het doel als Jezus uit het oog. Vervolgens vielen ze van het pad en zonken weg in de goddeloze wereld beneden. ”.

Het verhaal van dit eerste visioen dat God aan de jonge Ellen Gould-Harmon gaf, vormt een gecodeerde profetie die net zo waardevol is als die van Daniël of Openbaring. Maar om ervan te profiteren, moeten we het correct interpretern. Daarom zal ik de uitleg geven.

De uitdrukking “middernachtkreet” duidt op de aankondiging van de komst van de bruidegom in “de gelijkenis van de tien maagden” uit Mattheüs 25:1 tot 13. De test van het wachten op de wederkomst van Christus in de lente van 1843 en die van De herfst van 1844 vormde de eerste en tweede prestatie; samen vertegenwoordigen deze twee verwachtingen het ‘eerste licht’ van het verhaal, geplaatst ‘achter’ de groep ‘Zevende-dags Adventisten’ die vooruitgingen in de tijd, op het pad of pad gezegend door Jezus Christus. Voor adventistische pioniers vertegenwoordigde 1844 de datum van het einde van de wereld en de laatste bijbelse datum die het profetische woord aan de uitverkorenen van die tijd kon voorstellen. Nadat ze deze uiterste datum hadden overschreden, wachtten ze op de terugkeer van Jezus, denkend dat deze op handen was. Maar de tijd verstreek en Jezus kwam nog steeds niet terug; wat het visioen oproept door te zeggen: “ze ontdekten dat de stad heel ver weg was en dat ze eraan hadden gedacht daar eerder aan te komen”; dat wil zeggen, in 1844 of kort na die datum. Bovendien won de ontmoediging hen tot ongeveer het jaar 1980, toen ik het toneel betrad en dit nieuwe en glorieuze licht ontving dat **de derde adventistische verwachting opbouwde** . Deze keer is de terugkeer van Jezus gepland **voor de herfst van**

1994 . Zeker, de verkondiging van deze boodschap had alleen betrekking op een microkosmos van universeel adventisme in Valence-sur-Rhône, Frankrijk. Gods keuze voor dit kleine stadje in het zuidoosten van Frankrijk heeft zijn verklaring. Het was daar dat paus Pius VI in 1799 in hechtenis stierf, waarmee hij het feit vervulde dat in Openbaring 13:3 was geprofeteerd. Bovendien was Valencia de stad waar God zijn eerste adventistische kerk in het land Frankrijk vestigde. Het is daarom daar dat hij zijn goddelijke glorieuze laatste licht bracht en eind 2020 bevestig ik dat ik voortdurend en trouw van hem zijn nieuwste en meest waardevolle openbaringen heb ontvangen die ik in dit document presenteer. De adventistische Valentijnse microkosmos diende als een universeel podium om het deel over het laatste glorieuze licht in het visioen van onze zuster Ellen te volbrengen. Dit visioen openbaart ons het oordeel dat Jezus velt over de ervaring die hij in Valencia heeft meegemaakt, een derde vervulling van de gelijkenis van de tien maagden. Jezus herkent de ware adventist aan zijn gedrag ten opzichte van het gepresenteerde licht. De ware adventist drukt zijn vreugde uit met "Halleluja!" »; gezegend door de Geest, vulde hij zijn vat met olie. Omgekeerd verwerpen valse adventisten 'dit licht schaamteloos'. Deze afwijzing van het goddelijke licht is fataal voor hen, omdat God hen waarschuwde voor deze negatieve reactie in geïnspireerde boodschappen, die voor hen bedoeld waren, aan zijn boodschapper; zij zullen lege vaten worden, verstoken van de olie die "het licht" van de lamp voortbrengt. Het onvermijdelijke gevolg wordt aangekondigd: "het licht dat achter hen zat, gaat uiteindelijk uit"; zij ontkennen de fundamentele grondslag van het adventisme. Jezus past zijn principe toe: " *Want aan hem die heeft, zal gegeven worden, en hij zal overvloed hebben, maar van hem die niet heeft, zal zelfs wat hij heeft, worden weggenomen. Matth.25:29.*" "...ze verloren uiteindelijk zowel het doel als Jezus uit het oog", ze worden ongevoelig voor adventistische boodschappen die de wederkomst van Christus aankondigen of het doel van de adventistische beweging ontkennen, vastgelegd in de naam 'Adventist'; "Vervolgens vielen ze van het pad en zonken ze weg in de slechte wereld die daar beneden lag", in 1995 engageerden ze zich officieel voor de protestantse alliantie en de oecumene. Zo verloren ze Jezus en de toegang tot de hemel, wat het doel was van het adventistische geloof. Zij sloten zich aan volgens Dan.11:29, " *de huichelaars* ", en " *de dronkaards* ", zoals Jezus aankondigde in Mat.24:50; dingen die aan het begin van het werk werden gedemonstreerd.

Vandaag zijn deze profetische woorden in vervulling gegaan. Ze werden tot stand gebracht tussen 1844, de datum van het eerste licht 'achter hen', en 1994, de datum van het grote profetische licht dat werd verworpen door de eerste adventistische kerk die in Frankrijk was gevestigd, in de stad Valence-sur-Rhône, die door God werd verworpen. gebruikt voor zijn demonstratie. Tegenwoordig bevindt het officiële adventisme zich in de "diepe duisternis" van de oecumene, samen met de vijanden van de waarheid, protestanten en katholieken.

7e tijdperk : Laodicea

Het einde van het institutionele adventisme – de verwerping van de derde adventistische verwachting.

Vers 14: “ *Schrijf aan de engel van de gemeente van Laodicea : Zo zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin van de schepping van God: ”*

Laodicea is de naam van het zevende en laatste tijdperk; dat van het einde van de zegening van het institutionele adventisme. Deze naam heeft twee Griekse wortels: “laos, dikéia” wat betekent: “geoordeeld volk”. Vóór mij vertaalden de Adventisten: “mensen van het oordeel”, maar de instelling wist niet dat dit oordeel daarmee zou beginnen, zoals 1 Petrus 4:17 leert: “Want dit is het moment waarop het oordeel zal beginnen bij het huis **van God**. *Als het nu bij ons begint, wat zal dan het einde zijn van degenen die het evangelie van God niet gehoorzamen?* » Jezus stelt zichzelf voor en zegt: “ *Dit is wat Amen zegt, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin van de schepping van God: ”* Het woord *Amen* betekent in het Hebreeuws: in waarheid. Volgens het getuigenis van de apostel Johannes gebruikte Jezus het vaak (25 keer) en herhaalde het twee keer, in het begin, vóór zijn uitspraken. Maar in de traditionele religieuze praktijk is het de term geworden voor interpunctie aan het einde van gebeden of verklaringen. Het wordt dan vaak geïnterpreteerd in de zin van ‘zo zij het’, geërfd van het katholicisme. En de Geest gebruikt dit concept “ *in waarheid* ” om het woord *Amen* zijn volkomen gerechtvaardigde dubbele betekenis te geven. *Laodicea* is het uur waarin Jezus groot licht biedt om de profetieën die voor de eindtijd zijn voorbereid volledig te verlichten. Het werk dat u nu leest, is hiervan het bewijs. Wat de breuk tussen Jezus en het officiële adventistische instituut zal veroorzaken is een weigering van zijn licht. In een logische en gerechtvaardigde keuze onderwierp God tussen 1980 en 1994 het adventisme aan een geloofsbeproeving naar het voorbeeld van het model dat als gevolg daarvan het verlies van de protestanten en de zegen van de adventistische pioniers met zich meebracht. De test was al gebaseerd op geloof in de terugkeer van Jezus, aangekondigd voor de lente van 1843 en vervolgens voor de herfst van 1844. Op mijn beurt begon ik vanaf 1983 een aankondiging te delen van de terugkeer van Jezus voor 1994, nadat ik de “ *vijf maanden* ” geciteerd in de “ *vijfde bazuin* ” boodschap in Openb.9:5-10. Door dit thema toe te schrijven aan de vloek van het protestantisme van 1844, leidde de genoemde periode van ‘ *vijf maanden* ’, dat wil zeggen 150 echte jaren, tot 1994. Omdat we alleen de terugkeer van Jezus Christus zagen als het einde van deze periode, en gedeeltelijk verblind door God op een detail van de tekst verdedigde ik wat ik als goddelijke waarheid beschouwde. Na officiële waarschuwingen sprak de instelling in november 1991 mijn ontslag uit; dit, terwijl er nog drie jaar over waren om mijn aankondigingen te bewijzen en te ontkennen. Pas later, rond 1996, werd mij de ware betekenis van deze ervaring duidelijk. De woorden die Jezus in zijn brief aan “ *Laodicea* ” maakte, waren zojuist in vervulling gegaan en kregen nu een precieze betekenis. In 1991 hielden lauwe adventisten niet meer zoveel van de waarheid als in 1873. De moderne wereld heeft hen ook verzwakt door hen te verleiden en hun hart te winnen. Net als in het ‘ *Efeze* ’-tijdperk heeft het officiële adventisme zijn ‘ *eerste liefde* ’ verloren. En Jezus ‘ *neemt haar kandelaar en haar kroon weg* ’, omdat ook zij het niet langer

waardig is. In het licht van deze feiten wordt de boodschap helder en helder. Het woord ‘ *Amen* ’ bevestigt de vraag naar volledige waarheid en het einde van een gezegende relatie. De “ *getuige trouw en waarachtig* ” wijst de ontrouwe en leugenachtige Uitverkorene af. “ *Het principe van de schepping van God* ”, dus de schepper, komt ertoe om collectief de intelligentie van de onwaardigen af te sluiten en die van zijn uitverkorenen individueel open te stellen voor de waarheden die vervat en verborgen zijn in het verhaal van Genesis. Tegelijkertijd, door “ *het principe van Gods schepping* ” in herinnering te brengen die hij associeert met het woord “ *Amen* ”, bevestigt de Geest een zeer nabije uiteindelijke terugkeer van Jezus Christus: “ onmiddellijk ”. Er zullen echter nog 36 jaar verstrijken tussen 1994 en 2030, de datum van het einde van de mensheid op aarde.

Dodelijke lauwheid

Vers 15: “ *Ik ken uw werken. Ik weet dat je noch koud, noch warm bent. Moge je het koud of warm hebben!* »

Het informele adres is gericht aan de instelling. Dit is de vrucht van religies die van vader op zoon en dochter worden geërfd, waarbij het geloof traditioneel, formalistisch, routineus wordt en bang is voor alles wat nieuw is; de toestand waarin Jezus haar niet langer kan zegenen als hij zoveel nieuw licht met haar wil delen.

Vers 16: “ *Omdat u lauw bent en noch koud noch heet, zal ik u uit mijn mond braken.* »

Deze waarneming werd door Jezus in november 1991 vastgesteld, toen de profeet die zijn boodschap overbracht, door het officiële instituut werd verwijderd. In het voorjaar van 1994 zal het worden uitgebraakt, zoals Jezus heeft aangekondigd. Zij heeft dit zelf bewezen door in 1995 toe te treden tot de oecumenische alliantie georganiseerd door de Katholieke Kerk, waar zij zich aansloot bij de opstandige protestanten, aangezien zij nu hun vloek deelt.

Misleidende illusies gebaseerd op spiritueel erfgoed

Vers 17: “ *Omdat u zegt: Ik ben rijk, ik ben verrijkt en heb aan niets gebrek, en omdat u niet weet dat u ellendig, ellendig, arm, blind en naakt bent.* ”

“... *rijk* ”, de Adventist Elect was in 1873, en de talrijke openbaringen die aan Ellen G. White werden gegeven, verrijkten haar geestelijk verder. Maar op profetisch niveau waren de interpretaties van die tijd snel achterhaald, zoals James White, de echtgenoot van de boodschapper van de Heer, terecht dacht. Jezus Christus, de levende God, ontwierp zijn profetieën met het oog op een perfecte en foutloze uiteindelijke vervulling. Dit is de reden waarom het verstrijken van de tijd, die enorme veranderingen in de wereld teweegbrengt, een permanente bevraging van de ontvangen en onderwezen interpretaties rechtvaardigt. De zegen van de Heer is gereserveerd; Jezus zei: “ *aan hem die mijn werken tot het einde zal bewaren.* ” Maar in 1991, de datum van zijn afwijzing van het licht, was het einde nog ver weg. Ze moest daarom alert zijn op elk nieuw licht dat de Heer voorstelde via de middelen die Hij zelf koos. Wat een contrast tussen de illusies van het instituut en de staat waarin Jezus het ziet en oordeelt! Van alle aangehaalde termen is het woord ‘ *naakt* ’ het meest ernstig voor een instelling,

omdat het betekent dat Jezus zijn eeuwige gerechtigheid eraan heeft onttrokken, het is in zijn mond een doodvonnis en de tweede dood van het laatste oordeel; overeenkomstig wat geschreven staat in 2 Kor. 5:3: “ *Dus kreunen wij in deze tent, verlangend om ons hemelse huis aan te trekken, als we maar gekleed en niet naakt aangetroffen worden* . »

Het advies van de trouwe en waarachtige getuige

Vers 18: “ *Ik raad u aan om van mij goud te kopen dat in het vuur is beproefd, zodat u rijk kunt worden, en witte klederen, zodat u gekleed kunt worden en de schaamte van uw naaktheid niet zichtbaar zal zijn, en een zalf om uw lichaam te zalven. ogen, zodat je kunt zien.* »

Na de bevindingen van 1991 had de instelling nog drie jaar de tijd om haar gedrag te verbeteren en de vrucht van berouw voort te brengen, die niet kwam. En integendeel, zijn banden met gevallen protestanten zijn zo ver versterkt dat er in 1995 een officiële alliantie is gesloten. Jezus presenteert zichzelf als de exclusieve koopman van het ware geloof, het ‘goud beproefd door vuur’ van de *test* . Bewijs van zijn veroordeling van de kerk verschijnt in de afwezigheid van de “ *witte klederen* ” waarvan haar pioniers “ *waardig* ” waren in Openbaring 3:4. Door deze vergelijking illustreert Jezus het feit dat hij vóór 1994 de adventisten van “ *Laodicea* ” onderwierp aan een adventistische verwachting die identiek was aan de verwachtingen die voorafgingen aan de data 1843 en 1844; om het geloof in de drie ervaringen te testen, zoals onderwezen in de boodschap die in 1844 aan de adventisten van “ *Sardis* ” werd gericht. In een gesloten opstandige houding kon het instituut niet begrijpen wat Jezus het verwijt; ze was ‘ *blind* ’, net als de Farizeeën uit Jezus’ aardse bediening. Zij kon daarom de uitnodiging van Christus niet begrijpen om “ *de parel van grote waarde* ” te kopen uit de gelijkenis van Mattheüs 13:45-46, die het beeld schetst van de standaard van eeuwig leven die God vereist, geopenbaard in dit vers 18 van Openbaring 3 .

De barmhartige oproep

Vers 19: “ *Zovelen als ik liefheb, bestraf en straf ik. Wees daarom ijverig en heb berouw.* »

De straf is voor degenen van wie Jezus *houdt* totdat hij ze uitbraakt. Er werd geen gehoor gegeven aan de oproep die werd gedaan, een uitnodiging tot bekering. En liefde wordt niet geërfd, maar wordt verdiend door waardigheid. Nu het instituut verhard is, doet Jezus een individuele oproep en zegt tegen de kandidaten voor de hemelse roeping:

De universele aantrekkingskracht

Vers 20: “ *Zie, ik sta aan de deur en klop. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal ik bij hem binnenkomen en met hem dineren, en hij met mij* .

In Openbaring komt het woord “ *poort* ” voor in Openb.3:8, hier in Openb.3:20, in Openb.4:1 en in Openb.21:21. Openb.3:8 herinnert ons eraan dat *deuren* de toegang openen en sluiten. Zo worden ze het symbool van de geloofsbeproevingen die de toegang tot Christus, tot zijn gerechtigheid en tot zijn genade openen of sluiten.

In dit vers 20 krijgt het woord ‘ *poort* ’ drie verschillende, maar complementaire betekenissen. Hij wijst naar Jezus zelf: “ *Ik ben de deur* . Johannes 10:9”; *de deur van de hemel ging open* in Opb 4:1: “ *Er werd een deur geopend in de hemel* . »; en *de deur* van het menselijk hart waar Jezus aanklopt om de uitverkorene uit te nodigen zijn hart voor hem te openen om zo een bewijs te geven van zijn liefde.

Het is voor zijn scheepsel voldoende om zijn hart te openen voor zijn geopenbaarde waarheid, zodat een intieme gemeenschap tussen hem en zijn goddelijke schepper mogelijk wordt gemaakt. Het avondeten wordt 's avonds gedeeld, wanneer de nacht aanbreekt om een einde te maken aan het werk van de dag . De mensheid zal binnenkort dit soort nacht ingaan “ *waar niemand meer kan werken* . (Johannes 9:4).” Het einde van de tijd van genade zal voor altijd de laatste religieuze keuzes van mensen bevriezen, mannen en vrouwen die op het niveau van het vlees even verantwoordelijk zijn en elkaar strikt aanvullen.

Vergeleken met de boodschap van *Filadelfia* bevindt de uitverkorene zich in het *Laodicea- tijdperk* , in de dreiging van de wederkomst van Jezus Christus. De “ *open deur in de hemel* ” opent als vervolg op deze boodschap in Openb.4:1.

De laatste aansporing van de Geest

Aan de individuele winnaar verklaart Jezus:

Vers 21: “ *Wie overwint, zal ik toestaan om met mij op mijn troon te zitten, net zoals ik overwon en met mijn Vader op zijn troon ging zitten* . »

Zo kondigt hij de activiteit aan van het hemelse oordeel dat volgt op deze boodschap en dat het thema zal zijn van Openb. 4. Maar deze belofte verbindt hem alleen maar aan een werkelijk gekozen winnaar.

Vers 22: “ *Wie oren heeft, die moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt!* »

Het thema ‘ *brieven* ’ eindigt met dit nieuwe institutionele falen. De laatste, omdat het licht voortaan gedragen zal worden door een geïnspireerde man, en daarna door een kleine groep. Het zal individueel van persoon tot persoon worden overgedragen en via het internet dat Jezus zelf zal leiden door zijn uitverkorenen naar de bron van de verspreiding van zijn nieuwste waarheden te leiden, even heilig als zijn goddelijke persoon. Op deze manier, waar hij zich ook op aarde bevindt: “ *Laat hij die oren heeft, horen wat de Geest tegen de gemeentes zegt!*” »

Het volgende thema zal als context het hemelse millennium hebben van het oordeel over de goddelozen, uitgevoerd door de heiligen. Het hele onderwerp is gebaseerd op leringen die verspreid staan in Openbaring 4, 11 en 20. Maar Openbaring 4 bevestigt duidelijk de hemelse context van deze activiteit, die chronologisch volgt op het laatste tijdperk van de aardse Uitverkorenen.

Openbaring 4: Hemels oordeel

Vers 1: “ *Hierna keek ik, en zie, er werd een deur geopend in de hemel. De eerste stem die ik hoorde, als het geluid van een trompet, die tegen mij sprak, zei: Kom hierheen, en ik zal je laten zien wat er hierna zal gebeuren .* ”

Door te zeggen: “ *De eerste stem die ik hoorde, als het geluid van een bazuin* ”, definieert de Geest de boodschap van dit “ *Laodicea* ” tijdperk als die waarnaar hij Johannes transporteerde in Openbaring 1:10: “ *Ik was in de geest op de dag van de Heer, en ik hoorde achter mij een luide stem, als het geluid van een trompet* .” *Laodicea* is daarom het tijdperk waarvan het einde wordt gemarkeerd door de “ *dag des Heren* ”, die van zijn grote glorieuze terugkeer.

In zijn woorden ondersteunt de Geest krachtig het idee van de opvolging van dit thema met de boodschap van *Laodicea* . Deze verduidelijking is belangrijk, omdat het instituut nooit in staat is geweest om zijn doctrines van hemels oordeel aan zijn tegenstanders te bewijzen. Vandaag lever ik hiervan het bewijs, mogelijk gemaakt door de correcte definitie van de data die zijn gekoppeld aan de boodschappen van de *brieven* van Openb. 2 en 3. Tussen *Laodicea* en Openb. 4, met de “ *zevende bazuin* ” van Openb. 11, heeft Jezus ontnam de duivel en opstandige mensen hun aardse ‘ *heerschappij over het koninkrijk der wereld* ’. Met “ *de oogst* ” van Openbaring 14 heeft hij zijn uitverkorenen opgenomen in de hemel en hen de taak toevertrouwd om samen met hem te oordelen over het voorbije aardse leven van de goddeloze doden. Het is dan dat “ *hij die overwint, de naties zal regeren met een ijzeren staf* ” zoals aangekondigd in Openb. 2:27. Als de vervolgers, zoals ik, zeker zouden zijn van het lot dat hen was toebedeeld, lijdt het geen twijfel dat zij hun gedrag zouden veranderen. Maar het is juist hun felle verlangen om elke waarschuwing te negeren die hen tot de ergste daden leidt en zo bereiden zij voor zichzelf de ergste straf voor die onder de huidige aardse omstandigheden niet kan worden herhaald. Laten we dan terugkeren naar de tekst van dit hoofdstuk 4. “ *De eerste stem die ik hoorde, als het geluid van een trompet, en die tot mij sprak, zei: Kom hierheen, en ik zal je laten zien wat hierna moet gebeuren* ” . Johannes verwijst naar vers 10 van Openb. 1: “ *Ik was in de Geest op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als het geluid van een bazuin* .” Dit thema van de wederkomst van Christus in heerlijkheid wordt al genoemd in vers 7, waar geschreven staat: “ *Zie, Hij komt met de wolken. En ieder oog zal het zien, zelfs degenen die het hebben doorboord; en alle stammen van de aarde zullen om hem treuren. Ja. Amen!* » Het voorgestelde verband tussen deze drie teksten bevestigt de uiteindelijke glorieuze context van de dag van de wederkomst van de Heer Jezus, ook wel *Michaël genoemd* door zijn uitverkoren ingewijden en zijn trouwe engelen. Als de stem van Jezus wordt vergeleken met een *trompet* , komt dat omdat Jezus, net als dit sonore instrument van legers, aan het hoofd van zijn hemelse engelenlegers, zijn troepen laat klinken om de strijd aan te gaan. Bovendien heeft zijn stem, net als een *bazuin* , niet opgehouden zijn uitverkorenen te waarschuwen om hen voor te bereiden om te overwinnen, zoals hij zelf de zonde en de dood overwon. Door dit woord “ *bazuin* ” op te roepen, toont Jezus ons het meest mysterieuze en belangrijkste thema van zijn hele Openbaring. En het is waar dat dit thema voor zijn laatste dienaren een eliminerende test verborg. Hier, in Openbaring 4:1, is het beschreven tafereel onvolledig omdat het alleen gericht is op zijn uitverkorenen

die hij komt redden van de dood. Het gedrag van de goddelozen in dezelfde context zal in Openbaring 6:16 in deze onthullende termen worden beschreven: “ *En zij zeiden tegen de bergen en tegen de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem die op ons zit. de troon, en vóór de toorn van het lam; want de grote dag van zijn toorn is gekomen, en wie kan standhouden?* » Op deze vraag, die blijkbaar zonder antwoord is opgeschort, zal God in hoofdstuk 7 presenteren, dat degenen volgt die zich kunnen verzetten: de verzegelde uitverkorenen, gesymboliseerd door het getal 144.000, een veelheid van 12 kwadraat, of 144. Maar alleen de uitverkorenen die in leven bleven bij de wederkomst van Christus daar handelen. Nu, in deze context van Openbaring 4, betreft de opname naar de hemel ook de uitverkorenen die stierven sinds Abel, die Jezus opwekt om ook hen de beloofde beloning voor hun geloof te geven: het eeuwige leven. Ook toen Jezus tegen Johannes zei: “ *Kom hierheen!* ”, anticipeert de Geest door dit beeld slechts op de opgang naar het celestiale koninkrijk van God van alle uitverkorenen die verlost zijn door het bloed van Jezus Christus. Deze hemelvaart markeert het einde van de menselijke aardse natuur; de uitverkorenen worden net als de trouwe engelen van God opgewekt, in overeenstemming met Jezus' leer van Matth.22:30. Het vlees en zijn vloek zijn voorbij, ze laten ze zonder spijt achter. Dit moment in de menselijke geschiedenis is zo wenselijk dat Jezus er voortdurend aan terugdenkt in zijn openbaring sinds Daniël. Net als de aarde, vervloekt vanwege de mens, verlangen de ware uitverkorenen naar hun verlossing. Vers 2 lijkt gekopieerd van Openb.1:10; in feite bevestigt de Geest sterker het verband tussen de twee die verwijzen naar dezelfde gebeurtenis in de geschiedenis van Gods project, zijn terugkeer op zijn “ *grote dag* ”, geprofeteerd in Openbaring 16:16.

Vers 2: “ *Onmiddellijk was ik in de geest. En zie, er was een troon in de hemel, en op de troon zat men .* ”

Net als in de ervaring van Johannes verheugt de opkomst van de uitverkorenen naar de ‘ *hemel* ’ hen in de geest en worden ze geprojecteerd in de hemelse dimensie die voortdurend ontoegankelijk blijft voor de mens, omdat God daar regeert en Hij zichtbaar is.

Vers 3: “ *Hij die zat zag eruit als een steen van jaspis en sardonyx; en de troon was omgeven door een regenboog als smaragd .* ”

Daar bevinden ze zich tegenover de troon van God, waarop de enige schepper God glorieus zit. Deze onbeschrijflijke hemelse heerlijkheid wordt niettemin uitgedrukt door edelstenen waarvoor de mens gevoelig is. De “ *jaspisstenen* ” nemen zeer verschillende aspecten en kleuren aan, waardoor de veelheid van de goddelijke natuur wordt verbeeld. Rood van kleur, de “ *sardoine* ” lijkt erop. “ *De regenboog* ” is een natuurlijk fenomeen dat mensen altijd heeft verbaasd, maar we moeten ons nog steeds de oorsprong ervan herinneren. Het was het teken van het verbond waarmee God de mensheid beloofde haar nooit meer te vernietigen met het water van de vloed, volgens Gen.9:9 tot 17. Ook, elke keer dat de regen de zon ontmoet, een symbolisch beeld van God, de regenboog, lijkt zijn aardse wezens te kalmeren. Maar door de vloed van water op te roepen, herinnert Petrus zich dat een “ *vloed van vuur en zwavel* ” in het goddelijke plan zit (2Pe.3:7). Het is precies met het oog op deze uitroeierende ‘ *vuurvloed* ’ dat God in

zijn hemel een oordeel over de goddelozen organiseert, waarvan de rechters de verlostte uitverkorenen zullen zijn en Jezus, hun Verlosser.

Vers 4: “ *Rond de troon zag ik vierentwintig tronen , en op deze tronen zaten vierentwintig oudsten , gekleed in witte gewaden, en op hun hoofden gouden kronen .* ”

Hier dan, gesymboliseerd door 24 *oude mannen* , worden de verlostten van de twee profetische tijdperken geopenbaard volgens het volgende principe: tussen 94 en 1843, de stichting van de 12 apostelen; tussen 1843 en 2030 verzegelde het geestelijke ‘adventistische’ Israël van de ‘12 stammen ’ met het ‘ zegel van God ’, op de 7e dag van de sabbat ’ in Apo.7. Deze configuratie zal in Openbaring 21 worden bevestigd in de beschrijving van het “ *Nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel neerdaalt* ” om zich op de vernieuwde aarde te vestigen; de “ *12 stammen* ” worden vertegenwoordigd door “ *12 deuren* ” in de vorm van 12 “ *parels* ”. Het thema van het oordeel wordt gedefinieerd in Openbaring 20:4, waar we lezen: “ ***En ik zag tronen; en aan degenen die daar zaten werd macht gegeven om te oordelen . En ik zag de zielen van degenen die onthoofd waren vanwege het getuigenis van Jezus en vanwege het woord van God, en van degenen die het beest noch zijn beeld niet hadden aanbeden, en het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun lichaam hadden ontvangen. handen. Zij kwamen tot leven en regeerden duizend jaar met Christus .*** ” De regering van de uitverkorenen is een regering van rechters. Maar wie beoordelen wij? Openb.11:18 geeft ons het antwoord: “ *De natiën waren boos; en uw toorn is gekomen, en de tijd is gekomen om de doden te oordelen , om uw dienaren, de profeten, de heiligen, en degenen die uw naam vrezden, de kleine en de grote, te belonen, en om degenen te vernietigen die de aarde vernietigen .* ” In dit vers herinnert de Geest zich de opeenvolging van drie thema’s die geopenbaard zijn voor de tijd van het einde: “de zesde bazuin ” voor “ *de toornige naties* ”, de tijd van de “ *zeven laatste plagen* ” want “ *uw toorn is gekomen* ”, en het hemelse oordeel van “ *duizend jaar* ” want “ *de tijd is gekomen om de doden te oordelen* ”. Het einde van het vers zet het uiteindelijke programma uiteen dat zal worden volbracht door het laatste oordeel van *de poel van vuur en zwavel* , die de goddelozen zal vernietigen. Ze zullen allemaal deelnemen aan de tweede suggereerde *een opstanding* , aan het einde van de “ *duizend jaar* ”, volgens Openbaring 20:5: “ *De overige doden kwamen pas weer tot leven toen de duizend jaar volbracht waren* ”. De Geest geeft ons zijn definitie van de goddelozen: “ *zij die de aarde vernietigen* ”. Achter deze actie schuilt “ *de verwoestende of verwoestende zonde* ” die wordt aangehaald in Dan.8:13; zonde die dood en verwoesting van de aarde veroorzaakt ; die God ertoe bracht het christendom tussen 538 en 1798 over te dragen aan het wrede Romeinse pauselijke regime; waardoor een derde van de mensen na of in 2021 aan kernvuur wordt blootgesteld. Niemand had kunnen vermoeden dat de overtreding van de heilige sabbat van de ware zevende dag sinds 7 maart 321 zoveel verschrikkelijke en tragische gevolgen zou hebben. De 24 *oudsten* worden alleen onderscheiden op het niveau van het decreet van Daniël 8:14, omdat ze gemeen hebben dat ze gered worden door hetzelfde bloed van Jezus Christus. Dit is de reden waarom zij, volgens Openbaring 3:5, waardig bevonden, allemaal de “ *witte klederen* ” dragen, en de “ *kroon des levens* ” beloofd aan de overwinnaars in

de strijd van het geloof, in Openbaring 2:10. Het “ *goud* ” van *de kronen* symboliseert geloof dat door beproeving gezuiverd is volgens 1 Petr.1:7.

In dit hoofdstuk 4 komt de term “ *zitten* ” 3 keer voor. Omdat het getal 3 een symbool is van perfectie, plaatst de Geest dit thema van het oordeel van het zevende millennium onder het teken van de volmaakte rest van de overwinnaars, zoals er staat geschreven: ‘Zit aan mijn rechterhand totdat ik van je vijanden je voetbank maak . ’ Ps.110:1 en Matt.22:44. Hij en degenen die zitten zijn in **rust** en door dit beeld stelt de Geest het zevende millennium goed voor, zoals de grote sabbat of rust die sinds de schepping is geprofeteerd door de geheiligde rust van de zevende dag van onze weken.

Vers 5: “ ***Uit de troon komen bliksem, stemmen en donder. Voor de troon branden zeven vuurlampen, die de zeven geesten van God zijn .*** ”

Manifestaties die “ *voortkomen uit de troon* ” worden rechtstreeks toegeschreven aan de schepper God zelf. Volgens Exo.19:16 hadden deze verschijnselen, tot schrik van het Hebreeuwse volk, al de aanwezigheid van God op de berg Sinai gemarkeerd. Deze suggestie herinnert daarom aan de rol die de tien geboden van God zullen spelen in deze oordeelshandeling over de goddeloze doden. Deze herinnering roept ook het feit op dat God, die zijn natuur niet heeft veranderd, onzichtbaar is en met het risico van de onvermijdelijke dood van zijn schepselen in het verleden, zonder gevaar wordt gezien door zijn verlorene, opgestane en verheerlijkte uitverkorenen. **Aandacht ! Deze korte zin, nu geïnterpreteerd, zal een mijlpaal worden in de structuur van het boek Openbaring. Elke keer dat deze verschijnt, moet de lezer begrijpen dat de profetie de context oproept van het begin van het oordeel van het zevende millennium, dat gekenmerkt zal worden door de directe en zichtbare tussenkomst van God in Michaël, Jezus Christus.** Op deze manier zal de structuur van het hele boek ons opeenvolgende overzichten bieden van het christelijke tijdperk onder verschillende thema's, gescheiden door deze sleuteluitdrukking: “er waren *bliksemschichten, stemmen en donderslagen* ”. We zullen het vinden in Openb.8:5 waar “ *een aardbeving* ” aan de sleutel wordt toegevoegd. Het zal het thema van de eeuwige hemelse voorbede van Jezus Christus scheiden van het thema van *de trompetten* . Vervolgens zal in Openb.11:19 “ *sterke hagel* ” aan de sleutel worden toegevoegd. De uitleg zal verschijnen in Openb.16:21 waar deze “ *grote hagel* ” *het thema van de zevende van de zeven laatste plagen van God* afsluit . Op dezelfde manier wordt “ *de aardbeving* ” in Openbaring 16:18 “ *een grote aardbeving* .” Deze sleutel is van fundamenteel belang om te leren omgaan met de leringen van het boek Openbaring en om het principe van de structuur ervan te begrijpen .

Terugkerend naar vers 5 merken we op dat, deze keer “ *voor de troon* ” geplaatst, “ *zeven brandende lampen van vuur* ” staan. Ze symboliseren de “ *zeven geesten van God* ”. Het getal “ *zeven* » symboliseert hier heiliging, die van de Geest van God. Het is door zijn Geest, die al het leven bevat, dat God al zijn schepselen bestuurt; hij is erin en plaatst ze “ *voor zijn troon* ”, omdat hij ze vrij heeft geschapen, tegenover hem. Het beeld van de “ *zeven brandende lampen* ” symboliseert de heiliging van goddelijk licht; het perfecte en intense licht

elimineert elke mogelijkheid van duisternis. Want er is geen ruimte voor duisternis in het eeuwige leven van de verlostten.

Vers 6: “ *Er is nog steeds voor de troon een zee van glas, als kristal. In het midden van de troon en rondom de troon bevinden zich voor en achter vier levende wezens vol ogen .* ”

De Geest spreekt tot ons in zijn symbolische taal. Wat is “ *voor de troon* ” duidt zijn hemelse schepselen aan die assisteren maar niet deelnemen aan het oordeel. In grote aantallen krijgen deze het uiterlijk van een *zee* waarvan de puurheid van karakter zo puur is dat hij het vergelijkt met *kristal* . Dit is het fundamentele karakter van hemelse en aardse schepselen die trouw zijn gebleven aan de schepper God. Dan roept de Geest een ander symbool aan dat betrekking heeft op God, midden op de *troon* , en zijn hemelse schepselen uit andere werelden en andere dimensies *rond de troon* ; *Rond* duidt wezens aan die verspreid zijn onder de blik van de God die op de *troon zit* . De uitdrukking ‘ *vier levende wezens* ’ verwijst naar de universele standaard van levende wezens. De veelheid aan *ogen* wordt gerechtvaardigd door het woord veelheid, en hun positie “ *voor en achter* ” symboliseert verschillende dingen. Ten eerste geeft het deze *levende wezens* een multidirectioneel, multidimensionaal uiterlijk. Maar meer spiritueel verwijst de uitdrukking ‘ *voor en achter* ’ naar de *goddelijke wet die met de vinger van God op de berg Sinai is gegraveerd, op de vier zijden van de twee stenen tafels*. De Geest vergelijkt het universele leven met de universele wet. Beide zijn het werk van God die in steen, in vlees of in geesten de standaard van volmaakt leven graveert voor het geluk van zijn schepselen die hem begrijpen en liefhebben. Deze menigte ogen kijken en volgen met passie en mededogen wat er op aarde gebeurt. In 1 Kor. 4:9 verklaart Paulus: “ *Want het lijkt mij dat God ons, de apostelen, tot de laagste onder de mensen heeft gemaakt, in zekere zin tot de dood veroordeeld, omdat we een schouwspel voor de wereld zijn geweest. de engelen en de mensen .* ” Het woord ‘ *wereld* ’ in dit vers is het Griekse ‘kosmos’. Het is deze kosmos die ik definieer als multidimensionale werelden. Op aarde worden de uitverkorenen en hun strijd gevolgd door onzichtbare toeschouwers die hen liefhebben met dezelfde goddelijke liefde die door Jezus Christus is geopenbaard. Ze verheugen zich in hun vreugde en huilen met degenen die huilen omdat de strijd zo zwaar en pijnlijk is. Maar deze kosmos duidt ook de ongelovige wereld aan, zoals het Romeinse volk, toeschouwers van de moord op getrouwe christenen in hun arena’s.

Openbaring 5 zal ons deze drie groepen hemelse toeschouwers presenteren: *de vier levende wezens, de engelen en de oudsten* , allemaal zegevierend, zij zijn verenigd onder de liefdevolle blik van de grote schepper God voor de eeuwigheid.

De link die de “ *menigte van ogen* ” verbindt met de goddelijke wet ligt in de naam “ *getuigenis* ” die God geeft aan zijn wet van de Tien Geboden. We herinneren ons dat deze wet werd gehouden in “het heilige der heiligen”, exclusief gereserveerd voor God en verboden voor mensen, behalve op het feest van de “Grote Verzoendag”. De wet bleef bij God als een “ *getuigenis* ” en haar “ *twee tafelen* ” zullen een tweede betekenis geven aan de symbolische “ *twee getuigen* ” die in Openbaring 11:3 worden aangehaald. » In deze les onthult de ‘ *veelheid aan*

ogen ' het bestaan van een veelheid aan onzichtbare getuigen die getuige waren van aardse gebeurtenissen. In het goddelijke denken is het woord getuige onlosmakelijk verbonden met het woord trouw. Het Griekse woord 'martus', vertaald als 'martelaar', definieert het perfect, omdat de door God geëiste trouw geen grenzen kent. En op zijn minst moet een 'getuige' van Jezus de goddelijke wet van zijn tien geboden eren, waarmee God hem vergelijkt en oordeelt.

GODDELIJKE WET profeteert

Hier open ik een haakje om het goddelijke licht op te roepen dat in het voorjaar van 2018 werd ontvangen. Het betreft de wet van de Tien Geboden van God. De Geest bracht mij ertoe het belang van de volgende verduidelijking te beseffen: *' Mozes keerde terug en kwam van de berg af met de twee tabletten met het getuigenis in zijn hand; de tafels waren aan beide kanten geschreven , ze waren aan de ene kant en aan de andere kant geschreven . De tafels waren het werk van God, en het schrift was het schrift van God, gegraveerd op de tafels (Exo. 32:15-16).'* Ik was aanvankelijk verrast dat niemand ooit rekening had gehouden met deze verduidelijking volgens welke de oorspronkelijke tabellen van de wet op hun vier zijden waren geschreven, dat wil zeggen 'voor- en achterkant', zoals 'de ogen van de vier levende wezens ' van het vorige vers bestudeerd. Deze met nadruk aangehaalde verduidelijking had een reden die de Geest mij liet ontdekken. De gehele tekst was oorspronkelijk gelijkmatig en evenwichtig verdeeld over de vier zijden van de twee stenen tafels. Op de voorkant van de eerste stond het eerste gebod en de helft van het tweede; zijn rug droeg het tweede deel van de tweede en het geheel van de derde. Op de tweede tafel stond op de voorkant het vierde gebod integraal weergegeven; op de achterkant stonden de laatste zes geboden. In deze configuratie presenteren de twee zichtbare kanten ons het eerste gebod en het tweede gebod in de helft, en het vierde dat betrekking heeft op de geheiligde rust van de zevende dag. Een blik op deze dingen benadrukt deze drie geboden, die tekenen zijn van heiligheid in 1843, toen de sabbat werd hersteld en door God werd vereist. Op deze datum werden protestanten het slachtoffer van de geërfde Romeinse zondag. De gevolgen van de adventistische keuze en de protestantse keuze zullen dus op de achterkant van de twee tafels worden weergegeven. Het lijkt erop dat, zonder respect voor de sabbat, sinds 1843 ook het derde gebod is overtreden: *" De naam van God wordt ijdel gebruikt "*, letterlijk *" vals "*, door degenen die deze aanroepen zonder de gerechtigheid van Christus of na de 'verloren hebben. Zij hernieuwen aldus de fout die is begaan door de Joden, wier bewering dat zij God toebehoren, door Jezus Christus in Openbaring 3:9 als een leugen wordt geopenbaard: *" degenen van de synagoge van Satan, die zichzelf Joden noemen en dat niet zijn, maar die liegen ."* In 1843 was dit het geval voor de protestanten, erfgenamen van de katholieken. Maar vóór het derde gebod openbaart het tweede deel van het tweede het oordeel dat God over de twee voornaamste vijandige kampen uitspreekt. Tegen de protestantse erfgenamen van het rooms-katholicisme zegt God: *" Ik ben een jaloezige God, die de ongerechtigheid van de vaders straft op de kinderen tot*

aan de derde en vierde generatie van degenen die mij haten ”; Helaas voor hem zal het officiële adventisme dat in 1994 werd “ *uitgekotst* ” hun lot delen; maar omgekeerd zegt hij ook tegen de heiligen die zijn heilige sabbat en zijn profetisch licht zullen houden van 1843 tot 2030: “ *en die tot duizend generaties genade hebben voor degenen die mij liefhebben en mijn geboden onderhouden* ”. Het aangehaalde getal “ *duizend* ” doet op subtiële wijze denken aan de “ *duizend jaar* ” van het zevende millennium van Openbaring 20, wat de beloning zal zijn voor de uitverkoren overwinnaars die de eeuwigheid zijn binnengegaan. Er komt nog een les naar voren. Zonder de hulp van de Heilige Geest van Jezus Christus zullen de protestanten en adventisten die in 1843 en 1994 achtereenvolgens door God zijn losgelaten, niet in staat zijn de laatste zes geboden te eren die op de achterkant van tafel 2 staan geschreven, inclusief de voorkant, gewijd aan de goddelijke rust van de zevende dag. Aan de andere kant zullen de waarnemers van deze rust de hulp van Jezus Christus krijgen om deze geboden te gehoorzamen die betrekking hebben op de plichten van de mens tegenover zijn menselijke naaste. De werken van God, die teruggaan tot de overhandiging van de tafelen van de wet aan Mozes, krijgen een betekenis, een rol en een gebruik dat even verrassend als onverwacht is in de tijd van het einde, in 2018. En de boodschap van het herstel van de sabbat wordt daardoor versterkt en bevestigd door de Almachtige God Jezus Christus.

Hier is nu de vorm waarin de tien geboden verschijnen.

Tabel 1 – Voorzijde: voorschriften

God presenteert zichzelf

‘ Ik ben Jahweh, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, heeft geleid .’ (Alle uitverkorenen die van de zonde zijn gered en gered door het verzoenende bloed dat door Jezus Christus is vergoten, zijn inbegrepen; *het huis van slavernij* is de zonde; de nagebootste vrucht van de duivel).

1e gebod: katholieke zonde sinds 538 ´ protestant sinds 1843 en adventistisch sinds 1994).

“ Heb geen andere goden voor mij .”

2e gebod: ^{1e deel}: Katholieke zonde sinds 538.

“ Maak voor jezelf geen gesneden beeld, of enige voorstelling, van de dingen die in de hemel boven zijn, en die zich op de aarde beneden bevinden, en die zich in de wateren onder de aarde bevinden. Buig niet voor hen en dien ze niet; ”.

Tabel 1 – Achterkant: de gevolgen

2e gebod: ^{2e deel}

*“... want ik, YaHWéH, jouw God, ben een jaloerse God, die de ongerechtigheid van de vaders op de kinderen straft tot de **derde en de vierde generatie van degenen die mij haten, (Katholieken sinds 538; Protestanten sinds 1843; Adventisten sinds 1994)** en die genade toont aan **duizend generaties aan degenen die van mij houden en mijn geboden onderhouden . (Zevende-dags Adventisten, sinds 1843; de laatste, sinds 1994)**.*

3e gebod: overtreden door katholieken sinds 538, protestanten sinds 1843 en adventisten sinds 1994) .

“ *Gebruik de naam van Jahweh, uw God, niet vals; want YaHWéH zal hem niet ongestraft laten die zijn naam valselijk aanneemt .* »

Tabel 2 – Voorkant: recept

4e gebod: de overtreding ervan door de Christelijke Gemeente sinds 321 maakt het tot de “ *verwoestende zonde* ” van Dan.8:13 ; hij wordt sinds 538 door het katholieke geloof overtreden, en door het protestantse geloof sinds 1843. Maar hij wordt sinds 1843 en 1873 geëerd door het geloof van de Zevende-dags Adventisten.

“ *Denk aan de sabbatdag, om die heilig te houden. Werk zes dagen en doe al je werk. Maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God; doe geen werk, noch u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw man, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die bij u binnenkomt. Want in zes dagen maakte Jahweh de hemel, de aarde en de zee, en alles wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende Jahweh de sabbatdag en heiligde die .* »

Tabel 2: Omgekeerde: de gevolgen : Deze laatste zes geboden zijn sinds 321 door het christelijk geloof overtreden; door het katholieke geloof sinds 538; door het protestantse geloof, sinds 1843, en door het ‘ *uitgebraakte* ’ adventistische geloof in 1994. Maar ze worden gerespecteerd in het Zevende-dags Adventistische geloof, gezegend door de Heilige Geest van Jezus Christus, sinds 1843 en 1873; de “laatste” van 1994 tot 2030.

5e gebod -

“ *Eer uw vader en uw moeder, zodat uw dagen lang mogen zijn in het land dat Jahweh, uw God, u geeft.* »

6e gebod -

“ ~~Je zult niet doden.~~ *Pleeg geen moord .*” (van het type moorddadige misdaad of in naam van valse religie)

7e gebod -

“ *Pleeg geen overspel.* »

8e gebod -

“ *Steel niet.* »

9e gebod -

“ *Geef geen vals getuigenis tegen uw naaste .* »

10e gebod -

“ *Begeer het huis van je buurman niet; begeer de vrouw van uw naaste niet, noch zijn slaaf, noch zijn dienstmaagd, noch zijn os, noch zijn ezel, noch iets dat uw naaste toebehoort.* »

Ik sluit hier dit sublieme en uiterst belangrijke haakje af.

Vers 7: “ *Het eerste levende wezen is als een leeuw, het tweede levende wezen is als een kalf, het derde levende wezen heeft het gezicht van een mens, en het vierde levende wezen is als een vliegende adelaar.* ”

Laten we het meteen zeggen: dit zijn slechts symbolen. Dezelfde boodschap wordt gepresenteerd in Ezech.1:6 met variaties in de beschrijving. Er zijn vier identieke dieren, elk met vier verschillende gezichten. Hier hebben we nog steeds vier dieren, maar elk heeft slechts één gezicht, verschillend bij de vier dieren. Deze monsters zijn dus niet echt, maar hun symbolische boodschap is subliem. Elk van hen presenteert een standaard voor eeuwig universeel leven die, zoals we hebben gezien, betrekking heeft op God Zelf en Zijn multidimensionale universele schepselen. Degene die incarneerde in zijn goddelijke perfectie, deze vier criteria van universeel leven, is Jezus Christus, in wie het koningschap en de kracht van de *leeuw* worden gevonden volgens Richt.14:18; de geest van opoffering en dienstbaarheid aan het *kalf* ; het beeld van de mens van God; en de heerschappij van de allerhoogste hemelse verheffing van *de vliegende adelaar* . Deze vier criteria zijn overal in het universele eeuwige celestiale leven terug te vinden. Zij vormen de norm die het succes verklaart van het goddelijke project dat door opstandige geesten wordt bestreden. En Jezus presenteerde het perfecte model aan zijn apostelen en discipelen tijdens zijn voortdurende aardse bediening; Hij gaat zo ver dat hij de voeten van zijn discipelen wast, voordat hij zijn lichaam aan de marteling van de kruisiging overgeeft, om in hun plaats, als een “ *kalf* ”, verzoening te doen voor de zonden van al zijn uitverkorenen. Laat iedereen zichzelf ook onderzoeken om te weten of de verloochening van deze norm van het eeuwige leven in overeenstemming is met hun aard, hun aspiraties en hun verlangens. Dit is de maatstaf voor het aanbod van verlossing dat moet worden aangegrepen of afgewezen.

Vers 8: “ *De vier levende wezens hebben elk zes vleugels, en ze zijn rondom en van binnen vol ogen. Ze houden nooit op dag en nacht te zeggen: Heilig, heilig, heilig is de Heer God, de Almachtige, die was, en is, en zal komen!* »

Tegen de achtergrond van het hemelse oordeel illustreert dit tafereel principes die in de hemel en op aarde voortdurend worden toegepast door wezens die God trouw blijven.

De hemellichamen van wezens uit andere werelden hebben geen vleugels nodig om te bewegen, omdat ze niet onderworpen zijn aan de wetten van de aardse dimensie. Maar de Geest neemt aardse symbolen over die de mens kan begrijpen. Door hen “ *zes vleugels* ” toe te kennen, onthult hij ons de symbolische waarde van het getal 6, dat het getal van het hemelse karakter en dat van de engelen wordt. Het betreft de werelden die zonder zonde blijven en de engelen waarvan Satan, de opstandige engel, als eerste werd geschapen. Omdat God zichzelf het getal "zeven" heeft toegekend als zijn persoonlijke koninklijke "zegel", kan het getal 6 worden beschouwd als het "zegel", of in het geval van de duivel, "het merkteken", van zijn persoonlijkheid, maar het deelt dit. nummer 6 waarbij de werelden puur blijven en alle engelen die door God zijn geschapen, de goede en de slechte. Onder de engel komt de man wiens getal “5” zal zijn, wat gerechtvaardigd wordt door zijn 5 zintuigen, de 5 vingers van zijn hand en de 5

vingers van zijn voet. Hieronder staat het getal 4 van het universele karakter, aangegeven door de 4 windstreken: Noord, Zuid, Oost en West. Hieronder komt het getal 3 van perfectie, dan de 2 van imperfectie, en de 1 van eenheid, of perfecte eenheid. De ogen van de vier levende wezens zijn ‘ *overal rondom en binnenin* ’, en bovendien ‘ *voor en achter* ’. Niets kan ontsnappen aan de blik van dit hemelse multidimensionale universele leven dat de goddelijke Geest in zijn geheel onderzoekt, omdat de oorsprong ervan in hem ligt. Deze leer is nuttig omdat de mens op de aarde van vandaag, vanwege de zonde en de goddeloosheid van de zondaars, door ze ‘ *in zichzelf* ’ te houden, zijn geheime gedachten en goddeloosheid voor andere mensen kan verbergen. In het hemelse leven zijn zulke dingen onmogelijk. Het hemelse leven is transparant als kristal, omdat de goddeloosheid eruit werd verdreven, samen met de duivel en zijn kwade engelen, naar de aarde geworpen, volgens Openb.12:9, na Jezus' overwinning over de zonde en de dood. De verkondiging van de heiligheid van God wordt in zijn perfectie (3 maal: *heilig*) volbracht door de bewoners van deze zuivere werelden. Maar deze verkondiging wordt niet met woorden uitgevoerd; het is de perfectie van hun individuele en collectieve heiligheid die in permanente werken de perfectie verkondigt van de heiligheid van de God die hen geschapen heeft. God openbaart zijn aard en naam in de vorm die wordt aangehaald in Openbaring 1:8: “ *Ik ben de alfa en de omega, zegt de Here God, die is, en die was, en die zal komen, de Almachtige .* ” De uitdrukking ‘ *wie is, wie was en wie zal komen* ’ definieert perfect de eeuwige aard van de schepper God. Omdat ze weigeren hem te noemen bij de naam die hij zichzelf gaf, “YaHWéH”, noemen mensen hem “de Heer”. Het is waar dat God geen naam nodig had, aangezien hij, omdat hij uniek is en geen goddelijke concurrent heeft, geen naam nodig heeft om hem te onderscheiden van andere goden die niet bestaan. God stemde er niettemin mee in om te reageren op het verzoek van Mozes, van wie hij hield en die van hem hield. Daarom gaf hij zichzelf de naam “YaHWéH”, wat zich vertaalt met het werkwoord “zijn”, vervoegd in de derde persoon enkelvoud van het Hebreeuwse imperfectum. Deze ‘onvolmaakte’ tijd duidt een prestatie aan die zich in de tijd uitstrekt, dus een tijd die groter is dan onze toekomst. De vorm ‘die is, die was en die zal zijn’ vertaalt perfect de betekenis van deze Hebreeuwse onvolmaaktheid. De formule “ *hij die is, die was en die zal komen* ” is daarom Gods manier om zijn Hebreeuwse naam "YaHWéH" te vertalen, terwijl hij deze moet aanpassen aan westerse talen, of aan andere talen dan het Hebreeuws. Het deel “en dat komt” duidt de laatste adventistische fase van het christelijk geloof aan, vastgelegd in Gods plan door het decreet van Dan.8:14 sinds 1843. Het is daarom in het vlees van de gekozen adventisten dat de verkondiging van de drievoudige heiligheid van God is volbracht. De goddelijkheid van Jezus Christus is vaak betwist, maar staat buiten kijf. De Bijbel zegt hierover in Hebr.1:8: “ *Maar Hij zei tegen de Zoon: Uw troon, o God, is eeuwig; de scepter van uw regering is een scepter van billijkheid;* ”. En tegen Filippus, die Jezus vraagt hem de Vader te laten zien, antwoordt Jezus: “ *Ik ben al zo lang bij je, en je kent mij niet, Filippus! Hij die mij heeft gezien, heeft de Vader gezien ; Hoe zeg je: Toon ons de Vader?* (Johannes 14:9).”

Verzen 9-10-11: “ *Wanneer de levenden glorie en eer en dank geven aan hem die op de troon zit, aan hem die voor eeuwig en altijd leeft, vallen de vierentwintig oudsten voor hem die op de troon zit en zij ~~aanbidden~~ en buigen zich neer voor Hem die voor eeuwig en altijd leeft, en zij werpen hun kronen voor de troon en zeggen: U bent het waard, onze Heer en onze God, om glorie, eer en macht te ontvangen; want jij hebt alle dingen geschapen, en het is door jouw wil dat ze bestaan en geschapen zijn .*”

Hoofdstuk 4 eindigt met een scène van verheerlijking van de schepper God. Dit tafereel laat zien dat de goddelijke vereiste, “ *vrees God en geef hem heerlijkheid ...*”, uitgedrukt in de boodschap van de eerste engel uit Openbaring 14:7, werd gehoord en goed begrepen door de laatst uitverkorenen die sinds 1843 waren geselecteerd; maar bovenal door de uitverkorenen die in leven bleven ten tijde van de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus; omdat het alleen voor hen is dat de Openbaring van de Apocalyps sinds het voorjaar van 2018 werd voorbereid en volledig verlicht op het door God gekozen tijdstip. De verlostendrukken aldus in aanbidding en lofprijzing al hun dankbaarheid jegens Jezus Christus uit, de vorm waarin de verlostend De Almachtige bezocht hen om hen te redden van zonde en dood, zijn loon. De ongelovige mensheid gelooft alleen wat zij ziet, zoals de apostel Thomas, en omdat God onzichtbaar is, is zij veroordeeld om zijn extreme zwakheid te negeren, wat hem alleen maar tot een speeltje maakt dat hij manipuleert volgens zijn goddelijke wil. Zij heeft tenminste het excuus, dat haar niet zal rechtvaardigen, dat ze God niet heeft gekend, een excuus dat Satan niet heeft, aangezien hij, omdat hij God kende, ervoor koos de strijd tegen Hem aan te gaan; het is nauwelijks geloofwaardig, maar waar, en het betreft ook de boze engelen die hem volgden. Paradoxaal genoeg getuigen de vele verschillende en zelfs tegengestelde vruchten van de vrije keuze van de authentieke en totale vrijheid die God aan zijn hemelse en aardse schepselen heeft gegeven.

Openbaring 5: de Mensenzoon

Toen hij Jezus aan de menigte voorstelde, zei Pilatus: ‘ *Zie, de Man .* ’ God zelf moest komen en de vorm van het vlees aannemen, zodat de ‘ *mens* ’ kon verschijnen volgens zijn hart en zijn verlangens. De dood had het eerste paar mensen getroffen vanwege de zonde van ongehoorzaamheid tegen God. Als teken van hun nieuwe schandelijke staat had God hen hun fysieke naaktheid laten ontdekken, die slechts een uiterlijk teken was van hun innerlijke geestelijke naaktheid. Vanaf dit begin werd de eerste aankondiging van hun verlossing

gedaan door hen kleding te geven die gemaakt was van dierenhuiden. Zo werd het eerste dier in de geschiedenis van de mensheid gedood. We kunnen vanwege de symboliek denken dat het een jonge ram of een lam was. 4000 jaar later kwam het Lam van God, dat de zonden van de wereld wegneemt, zijn juridisch volmaakte leven aanbieden om de uitverkorenen onder de mensheid te verlossen. Deze verlossing die God in zuivere genade aanbiedt, berust daarom volledig op de dood van Jezus, die zijn uitverkorenen laat profiteren van zijn volmaakte gerechtigheid; en tegelijkertijd verzoent zijn dood voor hun zonden waarvan hij zichzelf tot vrijwillige drager maakte. Sindsdien is Jezus Christus de enige naam geworden die een zondaar op onze hele aarde kan redden, en zijn verlossing geldt sinds Adam en Eva.

Om al deze redenen is dit hoofdstuk 5, dat onder de figuur ‘ *Mens* ’ wordt geplaatst, aan hem gewijd. Jezus redt niet alleen zijn uitverkorenen door zijn verzoenende dood, maar Hij redt hen ook door hen tijdens hun hele reis door het aardse leven te beschermen. En het is met dit doel dat hij hen waarschuwt voor de geestelijke gevaren die de duivel op hun pad heeft geplaatst. Zijn techniek is niet veranderd: net als in de tijd van de apostelen spreekt Jezus tot hen in gelijkenissen, zodat de wereld hoort maar niet begrijpt; wat niet het geval is voor zijn gekozen functionarissen die, net als de apostelen, zijn uitleg rechtstreeks van hem ontvangen. Zijn openbaring ‘Apocalyps’ blijft onder deze onvertaalde Griekse naam staan, deze gigantische gelijkenis die de wereld niet mag begrijpen. Maar voor zijn uitverkorenen is deze profetie inderdaad zijn “ **Openbaring** ”.

Vers 1: “ *Toen zag ik in de rechterhand van Hem die op de troon zat een boek, van binnen en van buiten geschreven, verzegeld met zeven zegels .*”

Op de troon staat God en hij heeft in zijn rechterhand, daarom onder zijn zegen, een boek geschreven “ *van binnen en van buiten* ”. Wat ‘ *binnenin* ’ geschreven staat, is de ontcijferde boodschap die gereserveerd is voor zijn uitverkorenen en die gesloten en verkeerd begrepen blijft door de mensen van de wereld, vijanden van God. Wat ‘ *buiten* ’ geschreven staat, is de gecodeerde tekst, zichtbaar maar onbegrijpelijk voor de menselijke massa. Het boek Openbaring is verzegeld met ‘ *zeven zegels* ’. In deze verduidelijking vertelt God ons dat alleen de opening van het “ *zevende zegel* ” de volledige opening ervan mogelijk zal maken. Zolang er een zegel overblijft om het te verzegelen, kan het boek niet worden geopend. De gehele opening van het boek zal dus afhangen van de tijd die God heeft vastgesteld voor het thema van het “ *zevende zegel* ”. Het zal vermeld worden onder de titel ‘ *zegel van de levende God* ’ in Apo.7, waar de rest van de zevende dag, zijn heilige sabbat, wordt aangeduid. Het herstel ervan zal worden gekoppeld aan de datum 1843, die daarom ook de tijd zal zijn van de opening van het ‘ *zevende zegel* ’, dat in de pedagogiek van het boek het thema van de ‘ *zeven trompetten* ’ brengt, zo belangrijk voor ons, de uitverkorenen ervan.

Vers 2: “ *En ik zag een machtige engel die met luide stem riep: Wie is het waard het boek te openen en de zegels ervan te verbreken? »*

Deze scène is een haakje in de montage van de profetie. Het is niet in de hemel, de context van het vorige hoofdstuk 4, dat het boek Openbaring geopend zou moeten worden. De uitverkorenen hebben het nodig vóór de wederkomst van Jezus Christus, terwijl zij worden blootgesteld aan de strikken van de duivel. De

macht bevindt zich in het kamp van God, en de krachtige engel is de engel van YaHWéH, God in zijn engelachtige vorm van Michaël. Het verzegelde boek is buitengewoon belangrijk en heilig, omdat het een zeer hoge waardigheid vereist om de zegels te verbreken en het te openen.

Vers 3: “ *En niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde kon de boekrol openen, noch ernaar kijken.* »

Het boek is door God zelf geschreven en kan door geen van zijn hemelse of aardse schepselen worden geopend.

Vers 4: “ *En ik huilde enorm omdat niemand waardig werd bevonden het boek te openen of ernaar te kijken.* »

John is, net als wij, een aards wezen en zijn tranen drukken de ontsteltenis uit van de mensheid die geconfronteerd wordt met de valstrikken van de duivel. Hij lijkt ons te zeggen: “Wie kan er zonder openbaring gered worden?” ". Het onthult dus de hoge tragische mate van onwetendheid over de inhoud ervan, en het fatale gevolg ervan: dubbele dood.

Vers 5: “ *En een van de oude mannen zei tegen mij: Huil niet; zie, de leeuw uit de stam Juda, de Wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol en haar zeven zegels te openen.* »

De ‘ *oude mannen* ’ die door Jezus van de aarde zijn verlost, bevinden zich in een goede positie om de naam van Jezus Christus boven alle levende wezens te verheffen. Zij herkennen in hem de heerschappij die hij zelf verklaarde te hebben ontvangen van de Vader en de hemelse wezens in Mat.28:18: “ *Jezus kwam en sprak aldus tot hen: Alle macht in de hemel is aan mij en op aarde gegeven* . Door zich te richten op zijn incarnatie in Jezus inspireerde God Jakob, die, profeerend over zijn zonen, over Juda zei: “ *Juda is een jonge leeuw. Je bent teruggekomen van het bloedbad, mijn zoon! Hij buigt zijn knieën, hij gaat liggen als een leeuw, als een leeuwin: wie zal hem doen opstaan? De scepter zal niet wijken van Juda, noch de soevereine staf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt en de volken hem gehoorzamen. Hij bindt zijn ezel aan de wijnstok, en het veulen van zijn ezel aan de beste wijnstok; Hij wast zijn kleed met wijn en zijn mantel met druivenbloed. Zijn ogen zijn rood van de wijn en zijn tanden zijn wit van de melk* (Gen. 49:8 tot 12).’ *Het bloed van de druiven zal het thema zijn van de “ oogst ” aangekondigd in Openb.14:17 tot 20, die ook geprofeteerd wordt in Jesaja 63. Over de “ Wortel van David ”, lezen we in Jes.11:1 tot 5 : “ Dan zal er een tak uit de stam van Jesse komen, en uit zijn wortels zal een scheut geboren worden. De Geest van de Heer zal op hem rusten: de Geest van wijsheid en begrip, de Geest van raad en macht, de Geest van kennis en de vreze des Heren. Hij zal de vreze des Heren inademen; Hij zal niet oordelen op basis van uiterlijk, Hij zal niet beslissen op basis van geruchten. Maar hij zal de armen in gerechtigheid oordelen, en hij zal de armen van de aarde in gerechtigheid oordelen; Hij zal de aarde slaan met zijn woord als met een staf, en met de adem van zijn lippen zal hij de goddelozen doden. Gerechtigheid zal de gordel van zijn zijden zijn, en trouw de gordel van zijn lendenen .”* De overwinning van Jezus over de zonde en de dood, zijn salaris, verleent hem het wettelijke en legitieme recht om het boek Openbaring te openen, zodat zijn uitverkorenen gewaarschuwd en beschermd kunnen worden tegen de dodelijke religieuze valstrikken die hij door de duivel uitzet om om ongelovigen

te verleiden. Het boek zal daarom volledig worden geopend op het moment dat het decreet van Daniël 8:14 in werking treedt, namelijk de eerste lentedag in het jaar 1843; zelfs als het onvolmaakte begrip ervan in de loop van de tijd, tot 2018, heroverweging zal vereisen.

Vers 6: “ *En ik zag in het midden van de troon en tussen de vier levende wezens en in het midden van de oudsten een lam dat daar lag alsof het geslacht was. Hij had zeven hoorns en zeven ogen, die de zeven geesten van God zijn die over de hele aarde zijn gezonden.* »

We moeten de aanwezigheid van het Lam “ *in het midden van de troon* ” opmerken, omdat hij God is in zijn veelvormige heiliging, en tegelijkertijd de unieke schepper God is, de aartsengel Michaël, Jezus Christus, het Lam van God, en de Heilige Geest of ‘ *zeven geesten van God uitgezonden over de hele aarde* ’. Zijn “ *zeven hoorns* ” symboliseren de heiliging van zijn macht en zijn “ *zeven ogen* ”, de heiliging van zijn blik, die de gedachten en daden van zijn schepselen diepgaand onderzoekt.

Vers 7: “ *Hij kwam en nam de boekrol uit de rechterhand van hem die op de troon zat.* »

Deze scène illustreert de woorden van Openbaring 1:1: “ **Openbaring van Jezus Christus, die God hem gaf om aan zijn slaven te laten zien wat snel moest gebeuren**, en die hij bekend maakte, door zijn engel te sturen, aan zijn slaaf Johannes .” Deze boodschap heeft tot doel ons te vertellen dat de inhoud van **de Openbaring** onbepaald zal zijn, aangezien deze door God, de Vader, zelf wordt gegeven; en dit door al zijn zegen op haar te hebben gelegd, aangegeven door zijn “ *rechterhand* ”.

Vers 8: “ *Toen hij de boekrol had genomen, vielen de vier levende wezens en de vierentwintig oudsten voor het Lam neer, elk met een harp en gouden wierookvaten, wat de gebeden van de heiligen zijn.* »

Laten we uit dit vers deze symbolische sleutel onthouden: “ *gouden bekertjes gevuld met parfums, die de gebeden van de heiligen zijn* ”. Alle hemelse en aardse schepselen die door hun trouw zijn uitgekozen, werpen zich neer voor het ‘lam’ Jezus Christus om hem te aanbidden. De “ *harpen* ” symboliseren **de universele harmonie** van collectieve lofprijzing en aanbedding.

Vers 9: “ *En zij zongen een nieuw lied, zeggende: U bent waardig de boekrol te nemen en de zegels ervan te openen; want u bent gedood en met uw bloed hebt u mensen uit elke stam, taal, volk en natie voor God verlost;* »

Dit ‘ *nieuwe lied* ’ viert de verlossing van de zonde en, tijdelijk, de verdwijning van de aanstichters van de opstand. Omdat ze pas voor altijd zullen verdwijnen na het laatste oordeel. De verlost van Jezus Christus komen van alle afkomsten, alle kleuren en menselijke rassen, “ *van elke stam, taal, volk en natie* ”; **wat bewijst dat het reddingsproject alleen wordt voorgesteld in de naam van Jezus Christus**, in overeenstemming met wat Handelingen 4:11-12 verklaart: “ *Jezus is de steen die door u die bouwt, wordt afgewezen en die de belangrijkste van de hoeksteen is geworden . Er is geen verlossing in enig ander; want er is geen andere naam onder de hemel aan de mensen gegeven, waardoor wij gered moeten worden.* ”. **Alle** andere religies zijn daarom onwettig en duivelse illusoire misleidingen. In tegenstelling tot valse religies wordt het ware christelijke geloof

op een logisch samenhangende manier door God georganiseerd. Er staat geschreven dat God voor niemand een vreemde is; zijn eisen zijn dezelfde voor al zijn schepselen, en de verlossing die hij aanbood had een prijs die hij zelf moest betalen. Omdat hij voor deze verlossing heeft geleden, zal hij alleen die mensen redden die hij waardig acht om van zijn martelaarschap te profiteren.

Vers 10: “ *Gij hebt hen tot een koninkrijk en tot priesters voor onze God gemaakt, en zij zullen op aarde regeren .*”

Het door Jezus gepredikte koninkrijk der hemelen heeft vorm gekregen. Het ontvangen van “ *het recht op rechter* ”, worden de uitverkorenen vergeleken met koningen volgens Op.20:4. In hun oude verbondsactiviteiten boden de ‘ *priesters* ’ symbolische dierslachtoffers aan voor de zonde. Gedurende de ‘ *duizend jaar* ’ van het hemelse oordeel zullen de uitverkorenen door hun oordeel ook de laatste slachtoffers voorbereiden van een groot universeel offer, dat in één keer alle gevallen hemelse en aardse schepselen zal vernietigen. Het vuur van de ‘ *vuurpoel van de tweede dood* ’ zal hen op de dag des oordeels elimineren. Pas na deze vernietiging zal de vernieuwde aarde, door God wedergeboren, de verlore uitverkorenen ontvangen. Alleen dan zullen zij met Jezus Christus, *de Koning der koningen en Heer der heren* van Openbaring 19:16, “ *op aarde regeren* ”.

Vers 11: “ *Ik keek en hoorde de stem van vele engelen rond de troon en de levende wezens en de oudsten, en hun aantal bedroeg duizenden en duizenden duizenden.*”

Dit vers presenteert ons, verenigd, de drie groepen toeschouwers die getuige zijn van aardse geestelijke veldslagen. De Geest noemt de engelen deze keer duidelijk als een bepaalde groep waarvan het aantal zeer hoog is: “ *myriaden, myriaden en duizenden duizenden* .” De engelen van de Heer zijn momenteel nauwe strijders, geplaatst in dienst van zijn verlost, zijn aardse uitverkorenen, die zij in zijn naam bewaken, beschermen en onderwijzen. Aan de frontlinie leggen deze eerste getuigen van God de individuele en collectieve geschiedenis van het leven op aarde vast.

Vers 12: “ *Zij zeiden met luide stem: Het Lam dat geslacht werd, is waardig om macht en rijkdom en wijsheid en kracht en eer en heerlijkheid en lof te ontvangen.* »

De engelen assisteerden op aarde de bediening van hun leider Michaël, die zichzelf onteedde van al zijn goddelijke krachten om de volmaakte Mens te worden die zichzelf aan het einde van zijn bediening opofferde als een vrijwillig offer, om te boeten voor de zonden die door de uitverkorenen waren begaan. ambtenaren. Aan het einde van zijn aanbod van genade zijn de uitverkorenen opgestaan en zijn ze de beloofde eeuwigheid binnengegaan, de engelen herstellen aan de goddelijke Christus van God alle eigenschappen die hij in Michaël had: “*macht, rijkdom, wijsheid, kracht, eer, glorie , en lof.* »

Vers 13: “ *En ieder schepsel dat in de hemel en op de aarde en onder de aarde en in de zee is, en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Aan hem die op de troon zit, en aan het Lam. lof, eer, glorie en kracht, voor altijd en altijd!* »

Gods schepselen zijn unaniem. Ze genoten allemaal van de demonstratie van zijn liefde die tot uiting kwam in de gave van zijn persoon in Jezus Christus. Het door God ontworpen project is een glorieus succes. Zijn selectie van

liefdevolle wezens is voltooid. Het vers heeft de vorm van de boodschap van de eerste engel uit Openbaring 14:7: “ *Hij zei met luide stem: Vrees God en geef hem eer, want het uur van zijn oordeel is gekomen; en buig u neer voor Hem die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen heeft gemaakt* . De laatste selectie die sinds 1843 is gemaakt, is gebaseerd op het begrip van dit vers. En de uitverkorenen hoorden en reageerden door in het christelijk geloof de praktijk van de zevende rustdag, die door de apostelen en discipelen van Jezus werd beoefend, te herstellen tot deze sinds 7 maart 321 werd verlaten. De Schepper God werd geëerd door respect voor het vierde gebod, dat is dicht bij zijn hart. Het resultaat is een tafereel van hemelse glorie waar al zijn schepselen, naar de letter van de boodschap van de eerste engel uit Openbaring 14:7, zeggen: “Aan hem die op de troon zit , *en aan het Lam, zij lof, eer. , glorie en kracht, voor eeuwig en altijd!* ”. Merk op dat de woorden in omgekeerde volgorde de woorden herhalen die de engelen in het vorige vers 13 aanhaalden. Sinds zijn opstanding heeft Jezus zijn celestiale leven herwonnen: zijn goddelijke “ *macht, zijn rijkdom en zijn wijsheid* ”. Op aarde weigerden zijn laatste vijanden hem “ *de lof, de eer, de glorie en de kracht* ” die hem als schepper God toekwamen. Een beroep doend op “ *zijn kracht* ”, versloeg hij ze uiteindelijk allemaal en verpletterde ze onder zijn voeten. Ook, vervuld van liefde en dankbaarheid, geven zijn heilige en zuivere schepselen hem op legitieme wijze zijn onderdanen van glorie terug.

Vers 14: “ *En de vier levende wezens zeiden: Amen! En de oude mannen kwamen naar voren en bogen voorover .*”

De bewoners van de zuivere werelden keuren deze restitutie goed en zeggen: “Voorwaar! Het is waar ! » En de aardse uitverkorenen, verlost door gesublimeerde liefde, werpen zich ter aarde voor hun almachtige schepper God, die kwam om te incarneren in Jezus Christus.

Openbaring 6: Acteurs, goddelijke straffen en tekenen van de tijden van het christelijke tijdperk

Ik herinner me de les uit Openbaring 5: het boek kan alleen worden geopend als het “*zevende zegel*” is verwijderd. Om deze opening te maken moet de uitverkorene van Christus de praktijk van de zevendedagssabbat **absoluut goedkeuren**; en deze geestelijke keuze maakt hem geschikt om van God, die hem goedkeurt, zijn wijsheid en zijn geestelijk en profetisch onderscheidingsvermogen te ontvangen. Dus zonder dat de tekst het zelf specificeert, zal de uitverkorene het “*zegel van God*” geciteerd in Openbaring 7:2 identificeren met het “*zevende zegel*”, dat nog steeds het boek Openbaring afsluit, en hij zal deze associëren met deze twee “*zegels*”, de zevende dag, in rust geheiligd door God. Geloof maakt het verschil tussen licht en duisternis. Voor iedereen die de geheiligde sabbat niet goedkeurt, zal de profetie dus een gesloten, hermetisch boek blijven. Hij herkent wellicht bepaalde voor de hand liggende onderwerpen, maar hij zal de vitale en snijdende onthullingen die het verschil maken tussen leven en dood niet begrijpen. Het belang van het “*zevende zegel*” zal blijken uit Openbaring 8:1-2, waar de Geest het de rol geeft om het thema van de “*zeven bazuinen*” te openen. Nu is het juist in de boodschappen van deze “*zeven bazuinen*” dat Gods project duidelijk zal worden. Omdat het thema van de *bazuinen* van Openbaring 8 en 9 parallel komt met het voltooiën van de waarheden die geprofeteerd zijn in de thema's van de “*brieven*” van Openbaring 2 en 3; en de “*zegels*” van Openbaring 6 en 7. De goddelijke strategie is identiek aan die welke hij gebruikte om zijn profetische openbaring aan Daniël te construeren. Nadat ik voor dit ambt gekwalificeerd was door mijn aanvaarding van de praktijk van de geheiligde sabbat en door zijn soevereine keuze, opende de Geest het boek van zijn Openbaringen voor mij door het “*zevende zegel*” te ontsluiten. Laten we nu de identiteit van zijn “*zegels*” ontdekken.

Vers 1: “*Ik keek toen het Lam een van de zeven zegels opende, en ik hoorde een van de vier levende wezens zeggen als met een stem van de donder: Kom. »*

Dit eerste “*levende wezen*” duidt het koningschap en de kracht van de “*leeuw*” van Openb. 4:7 aan, volgens Richt. 14:18. Deze *stem van de donder* is goddelijk en *komt van de troon* van God in Openbaring 4:5. Het is daarom de Almachtige God die spreekt. De opening van elk “*zegel*” is een uitnodiging van God aan mij om de boodschap van het visioen te zien en te begrijpen. Jezus had al tegen Filippus gezegd: “*Kom en zie*” om hem aan te moedigen hem te volgen.

Vers 2: “*Ik keek en zie, er verscheen een wit paard. Degene die erop reed had een boog; Er werd hem een kroon gegeven, en hij vertrok als overwinnaar en om te overwinnen .’*

Wit geeft de perfecte zuiverheid aan ; het *paard* is het beeld van het uitverkoren volk dat het leidt en leert volgens Jakobus 3:3: “*Als we het bit in de*

mond van paarden steken zodat ze ons gehoorzamen, beheersen we ook hun hele lichaam ”; zijn ‘ boog ’ symboliseert de pijlen van zijn goddelijke woord; zijn ‘ kroon ’ is ‘ de kroon van het leven ’, verkregen door zijn martelaarschap dat hij vrijwillig heeft aanvaard; zijn overwinning was resoluut sinds zijn creatie van de eerste vis-à-vis; deze beschrijving is ongetwijfeld die van de Almachtige God Jezus Christus. Zijn uiteindelijke overwinning is zeker omdat hij op Golgotha de duivel, de zonde en de dood al heeft verslagen. Zacharia 10:3-4 bevestigt deze beelden en zegt: “ *Mijn toorn ontbrandt tegen de herders en ik zal de bokken straffen; want de HEERE der heerscharen bezoekt zijn kudde, het huis van Juda, en zal van hen zijn gloriepaard maken in de strijd; van hem zal de hoek komen, van hem de spijker, van hem de oorlogsboog ; van hem zullen alle leiders samenkomen.* » De overwinning van de goddelijke Christus werd verkondigd door de “ **heiliging van de zevende dag** ” van onze weken, vanaf de schepping van de wereld; de Sabbat, die de rest van het “ zevende ” millennium profeteert, in Openbaring 20:4-6-7 “ duizend jaar ” genoemd, waarin Jezus, door zijn overwinning, zijn uitverkorenen voor de eeuwigheid zal brengen. De instelling van de sabbat vanaf de grondlegging van de aardse wereld bevestigt deze uitdrukking: “ *begonnen als een overwinnaar* ”. De sabbat is het profetische teken van deze goddelijke en menselijke overwinning op de zonde en de duivel, en als zodanig baseert God daarop ook zijn hele programma van ‘ heiliging ’, op wat hem toebehoort en waarop hij de duivel rukt.

Vers 3: “ *Toen hij het tweede zegel opende, hoorde ik het tweede levende wezen zeggen: Kom .* ”

Het “ *tweede levende wezen* ” verwijst naar “ *het kalf* ” van de offers van Openb.4:7. De geest van opoffering bezielde Jezus Christus en zijn ware discipelen, aan wie hij verklaarde: “ *Als iemand mij wil volgen, laat hij zichzelf verloochenen en zijn kruis opnemen en zijn kruis opnemen. Volg .* ”

Vers 4: “ *En er kwam nog een paard tevoorschijn, rood. Hij die op hem zat, kreeg de macht om de vrede van de aarde weg te nemen, zodat de mensen elkaar de keel zouden doorsnijden; en hem werd een groot zwaard gegeven .* ’

Het “ *rood* ”, of “ *vurig rood* ”, duidt de zonde aan die wordt aangemoedigd door de Belangrijkste Vernietiger, namelijk Satan, naar het beeld van de “ *Abbadon Apollyon* ” van Openb.9:11; “ *vuur* ” is het middel en symbool van vernietiging. Hij leidt ook zijn kwaadaardige kamp dat bestaat uit slechte gevallen engelen en verleidde en gemanipuleerde aardse machten. Hij is slechts een schepsel dat van God de macht ‘ *ontvangt* ’ om de vrede van de aarde weg te nemen, zodat de mensen elkaar kunnen doden . Deze actie zal worden toegeschreven aan Rome, “ *de prostituee Babylon de grote* ” in Openb. 18:24: “ *en omdat het bloed van de profeten en de heiligen en van allen die op aarde werden gedood in haar werd gevonden* ”. De “ *vernietiger* ” van getrouwe christenen wordt daarom zowel geïdentificeerd als zijn slachtoffers. “ *Het zwaard* ” dat hij ontvangt duidt de eerste van de vier *verschrikkelijke* goddelijke straffen aan die in Eze.14:21-22 worden aangehaald: “ *Ja, zo zegt de Heer, YaHWéH: Hoewel Ik mijn vier verschrikkelijke straffen tegen Jeruzalem zend , ‘zwaard, hongersnood’ ., wilde dieren en pestilentie, om mensen en dieren te vernietigen,*

er zal niettemin een overblijfsel zijn dat zal ontsnappen, die eruit zal komen, zonen en dochters...' .

Vers 5: “ *Toen hij het derde zegel opende, hoorde ik het derde levende wezen zeggen: Kom. Ik keek en zie, daar verscheen een zwart paard. Degene die erop reed had een weegschaal in zijn hand .*”

Het “ *derde levende wezen* ” is “ *de mens* ” gemaakt naar het beeld van God uit Openbaring 4:7. Dit personage is fictief, maar hij vormt de tweede goddelijke straf voor de zonde volgens Ezech.14:20. Handelend tegen het dieet van de mens, gaat het deze keer over *hongersnood* . In onze tijd zal het zowel letterlijk als geestelijk worden opgelegd. In beide toepassingen heeft het dodelijke gevolgen, maar in de spirituele zin van het ontberen van goddelijk licht is het directe gevolg ervan de dood van de ‘ *tweede dood* ’ die gereserveerd is voor de gevallenen, bij het laatste oordeel. De boodschap van deze derde ruit kan als volgt worden samengevat: aangezien de mens niet langer naar het beeld van God is, maar naar dat van dieren, beroof ik hem van wat hem leven geeft: zijn vleselijke voeding en zijn geestelijke voeding. De weegschaal is het symbool van gerechtigheid, hier dat van God die de geloofswerken van christenen beoordeelt.

Vers 6: “ *En ik hoorde een stem in het midden van de vier levende wezens, zeggende: Een maat tarwe voor een denarius, en drie maten gerst voor een denarius; maar breng geen schade toe aan de olie en de wijn .*”

Deze stem is die van Christus, die veracht en gefrustreerd wordt door de ontrouw van valse gelovigen. Voor dezelfde prijs zien we een kleinere hoeveelheid tarwe dan voor gerst . Achter dit genereuze aanbod van gerst gaat een boodschap van een zeer hoog spiritueel niveau schuil. In Num.5:15 presenteert de wet inderdaad een offer van “ *gerst* ” om een probleem van *jaloerie op te lossen* dat een man jegens zijn vrouw voelt. Lees daarom deze procedure, beschreven in de verzen 12 tot en met 31, volledig door als u het wilt begrijpen. In het licht ervan begreep ik dat God zelf, *de Bruidegom* in Jezus Christus van de Gemeente, zijn *bruid* , hier een klacht indient wegens “ *verdenking van jaloerie* ”; wat bevestigd zal worden door de vermelding van de “ *bittere wateren* ” die aangehaald worden in de “ *derde bazuin* ” in Openb.8:11. In de procedure van Numeri 5 moest de vrouw stoffig water drinken, zonder consequenties, als ze onschuldig was, maar verbitterd als ze schuldig was, zou ze door een vloek getroffen worden. *Het overspel* van de vrouw werd aan de kaak gesteld in Openb. 2:12 (gemaskeerd door de naam *Pergamum*: huwelijksovertreding) en Openb. 2:22, en zal dus opnieuw worden bevestigd door een verband dat wordt gelegd tussen ^{het} *3e zegel* en de *3e bazuin* . - In Daniël zorgde dezelfde benadering er al voor dat Daniël 8 de Romeinse identiteit van de “ *kleine hoorn* ” uit Dan.7 “bevestigde”, gepresenteerd als een “hypothese”. Deze parallelle weergave van Daniël 2, 7 en 8 was de nieuwigheid die mij in staat stelde de Romeinse identificatie te bewijzen; dit voor het eerst sinds het bestaan van het adventisme. Hier in Openbaring zien de dingen er hetzelfde uit. Ik demonstreer het overzicht van het parallelle christelijke tijdperk van de drie hoofdthema's, brieven, zegels en trompetten. En in Openbaring vervult het thema “ *bazuinen* ” dezelfde rol als Daniël 8 voor het boek Daniël. Deze twee elementen leveren bewijs zonder welke de profetie alleen maar de ‘ *verdenking* ’ zou bieden die ik in de studie van Daniël

‘hypothese’ noemde. Deze woorden, “ *verdenking van jaloezie* ”, geopenbaard in Num. 5:14, zijn dus van toepassing op God en de Gemeente van Openbaring 1 tot Openbaring 6; dan zal, met de opening van het boek, mogelijk gemaakt door de identificatie van het “ *zevende zegel* ” met de zevende dag Sabbat, thema van Openb. 7, de “ *verdenking van overspel* ” van de Gemeente “bevestigd” worden in het thema van “ *bazuinen* ” en hoofdstukken 10 tot en met 22 die daarop volgen. De Geest geeft dus in hoofdstuk 7 de rol van een douanepost, waar toestemming om binnen te komen moet worden verkregen. In het geval van Openbaring is die autoriteit Jezus Christus, de Almachtige God en de Heilige Geest Zelf. De toegangsdeur staat open voor hem, zegt hij, die “ *mijn stem hoort* ” die voor mij opengaat als ik op zijn deur klop (de deur van het hart), en die met mij eet en ik met hem ”, aldus Apo .3:20. “ *Wijn en olie* ” zijn de respectievelijke symbolen van het bloed dat door Jezus Christus is vergoten en de Geest van God. Bovendien worden ze allebei gebruikt om wonden te genezen. Het bevel dat wordt gegeven om hen “ *geen kwaad te doen* ” betekent dat God straft, maar Hij doet dit nog steeds met een mengeling van Zijn barmhartigheid. Dit zal niet het geval zijn voor de “ *zeven laatste plagen* ” van zijn “ *toorn* ” van de laatste aardse dagen volgens Openbaring 16:1 en 14:10.

Vers 7: “ *Toen hij het vierde zegel opende, hoorde ik de stem van het vierde levende wezen zeggen: Kom. »*

Het ‘ *vierde levende wezen* ’ is de ‘ *adelaar* ’ van de allerhoogste hemelse verheffing. Hij kondigt de verschijning aan van Gods vierde straf: sterfelijkheid.

Vers 8: “ *Ik keek en zie, er verscheen een vaal paard. Degene die erop reed heette Dood, en Hades vergezelde hem. Hun werd macht gegeven over een kwart van de aarde, om de mensen te vernietigen door het zwaard, door hongersnood, door de dood en door de wilde dieren van de aarde .”*

De aankondiging wordt bevestigd, het is inderdaad “ *dood* ”, maar in de zin van sterfelijkheid opgelegd in indirecte straffen. De dood treft de hele mensheid sinds de erfzonde, maar hier wordt slechts ‘ *een kwart van de aarde* ’ erdoor getroffen, ‘ *door het zwaard, hongersnood, sterfelijkheid* ’ als gevolg van epidemische ziekten, en ‘ *wilde beesten* ’, zowel van dieren als van mensen. Dit “ *kwart van de aarde* ” richt zich op het ontrouwe christelijke Europa en de machtige naties die hier rond de 16^e eeuw uit zullen voortkomen : de twee Amerikaanse continenten en Australië.

Vers 9: “ *Toen hij het vijfde zegel opende, zag ik onder het altaar de zielen van hen die gedood waren vanwege het woord van God en vanwege het getuigenis dat zij hadden afgelegd. ”*

Dit zijn de slachtoffers van “beestachtige” acties gepleegd in naam van het valse christelijke geloof. Het wordt onderwezen door het rooms-katholieke regime, al gesymboliseerd in Openb.2:20, door *de vrouw Izebel* aan wie de Geest de handeling toeschrijft *van het onderwijzen* van haar dienaren of letterlijk: “ *haar slaven* ”. Ze worden “ *onder*” geplaatst het altaar ”, dus onder auspiciën van het kruis van Christus, waardoor zij kunnen profiteren van zijn “ *eeuwige gerechtigheid* ” (zie Dan.9:24). Zoals Openbaring 13:10 zal aangeven, zijn de uitverkorenen martelaarsslachtoffers en nooit beulen, noch moordenaars van menselijke wezens. De uitverkorenen in dit vers, erkend door Jezus, imiteerden

Hem zelfs in de dood als martelaren: “ voor het woord van God en voor het getuigenis dat zij hadden gegeven ”; omdat waar geloof actief is, en nooit een simpel, vals geruststellend etiket. Hun “ *getuigenis* ” bestond juist uit het opgeven van hun leven voor de glorie van God.

Vers 10: “ *Zij riepen met luide stem en zeiden: Hoe lang, o heilige en ware Meester, wacht u nog met het oordelen en het wreken van ons bloed op degenen die op de aarde wonen?* »

Laat dit beeld je niet misleiden, want het is alleen hun bloed dat op de aarde vergoten is dat wraak roept in de oren van God, zoals het bloed van Abel, gedood door zijn broer Kaïn, deed volgens Gen.4:10: “En God zei : *Wat heb je gedaan? De stem van het bloed van je broer roept vanuit de aarde naar mij.* ”. De ware toestand van de doden wordt geopenbaard in Pred.9:5-6-10. Afgezien van Henoeh, Mozes, Elia en de heiligen die ten tijde van de dood van Jezus Christus werden opgewekt, delen de anderen ‘niet langer in *alles wat onder de zon wordt gedaan, omdat hun denken en hun herinnering zijn vergaan* ’. “ *Er is geen wijsheid, noch begrip, noch kennis in de hel. want hun nagedachtenis is vergeten .* ” Dit zijn de door God geïnspireerde criteria met betrekking tot de dood . Valse gelovigen zijn het slachtoffer van valse doctrines die zijn geërfd van het heidendom van de Griekse filosoof Plato, wiens mening over de dood geen plaats heeft in het christelijke geloof dat trouw is aan de God van de waarheid. Laten we aan Plato teruggeven wat hem toebehoort en aan God wat hem toebehoort: de waarheid over alles, en laten we logisch blijven, want de dood is het absolute tegenovergestelde van het leven, en niet een nieuwe vorm van bestaan.

Vers 11: “ *Aan ieder van hen werd een wit gewaad gegeven; en ze kregen te horen dat ze nog een tijdje moesten rusten, totdat het aantal van hun mededienaren en hun broers die net als zij ter dood zouden worden gebracht, compleet was .*

Het “ *witte gewaad* ” is het symbool van de zuiverheid van de martelaren die Jezus voor het eerst droeg in Openbaring 1:13. Het “ *witte gewaad* ” is het beeld van zijn toegerekende gerechtigheid in de tijd van religieuze vervolging. De tijd van de martelaren loopt van de tijd van Jezus tot 1798. Aan het einde van deze periode, volgens Openb.11:7, “ *het beest dat uit de afgrond oprijst* ”, symbool van de Franse Revolutie en haar verschrikkingen, atheïsten van 1793 en 1794, zal een einde maken aan de vervolgingen georganiseerd door de monarchie en het katholieke pausdom, die zelf in Apo.13:1 worden aangeduid als “ *beest dat uit de zee oprijst* ”. Na het revolutionaire bloedbad zal er religieuze vrede in de christelijke wereld tot stand komen. We lezen opnieuw: “ *En ze kregen te horen dat ze nog een tijdje stil moesten blijven, totdat het aantal van hun mededienaren en hun broeders die net als zij ter dood zouden worden gebracht, compleet was.* ” De rest van de doden in Christus zullen doorgaan tot aan zijn uiteindelijke glorieuze terugkeer. Ervan uitgaande dat de boodschap van dit ‘ *vijfde zegel* ’ gericht is tot de protestanten die vervolgd worden door de katholieke pauselijke inquisitie van het ‘ *Thyatira* ’-tijdperk, zal de tijd van het doden van de gekozenen ophouden vanwege de Franse revolutionaire actie die binnenkort, tussen 1789 en 1789, zal plaatsvinden. 1798, waarbij de agressieve macht van de coalitie van het pausdom en de Franse monarchie werd vernietigd. Het “ *zesde zegel* ” dat zal

openen zal daarom betrekking hebben op dit Franse revolutionaire regime dat Openbaring 2:22 en 7:14 “ *grote verdrukking* ” noemt. In de leerstellige onvolkomenheid die het kenmerkt, zal het protestantse geloof ook het slachtoffer worden van de intolerantie van het atheïstische revolutionaire regime. Het is door zijn actie dat het aantal mensen dat ter dood gebracht zou worden, zal worden bereikt.

Vers 12: “ *Ik keek toen hij het zesde zegel opende; en er vond een grote aardbeving plaats, de zon werd zwart als een zak, de hele maan werd als bloed* .

De ‘ *aardbeving* ’, gegeven als teken van de tijd van het ‘ *6e zegel* ’ stelt ons in staat de actie op zaterdag 1 november ¹⁷⁵⁵ rond 10.00 uur te plaatsen. Het geografische centrum was de zeer katholieke stad Lissabon, waar zich 120 katholieke kerken bevonden. God gaf aldus de doelwitten van zijn toorn aan, die deze “ *aardbeving* ” ook in geestelijk beeld profeteerde. De voorspelde actie zal in 1789 worden verwezenlijkt met de opstand van het Franse volk tegen hun monarchie; Nadat God haar en haar bondgenoot, het rooms-katholieke pausdom, had veroordeeld, werden beiden in 1793 en 1794 ter dood gebracht; data van de “ *twee revolutionaire terreuren*”. In Openb.11:13 wordt de Franse revolutionaire actie vergeleken met een “ *aardbeving* ”. Door de aangehaalde daden te kunnen dateren, wordt de profetie nauwkeuriger. “... *de zon werd zwart als een zak paardenhaar* ”, op 19 mei 1780, en dit fenomeen dat zich in Noord-Amerika voordeed kreeg de naam “ *donkere dag*”. Het was een dag zonder enig zonlicht waarop ook de actie werd voorspeld die het Franse revolutionaire atheïsme zou ondernemen tegen het licht van het geschreven woord van God, hier gesymboliseerd door de “ *zon* ”; de Bijbel werd verbrand in auto-da-fé. “ *De hele maan werd als bloed* ”, aan het einde van deze donkere dag onthulden de dikke wolken de maan in een uitgesproken rode kleur. Door dit beeld bevestigde God het lot dat tussen 1793 en 1794 aan het pauselijke-koninklijke kamp van de duisternis was voorbehouden. Hun bloed zou overvloedig worden vergoten door het scherpe mes van de revolutionaire guillotine.

Opmerking : In Openbaring 8:12 zal de boodschap van de “ *vierde bazuin* ” door het slaan op “ *een derde van de zon, een derde van de maan en een derde van de sterren* ” het feit bevestigen dat de slachtoffers van de revolutionairen zullen ware uitverkorenen en gevallenen zijn die door God in Jezus Christus zijn verworpen. Dit bevestigt ook de betekenis van de boodschap van het “ *vijfde zegel* ” die we zojuist hebben gezien. Het is door de actie van het atheïsme dat de laatste moorden op de getrouwe uitverkorenen zullen plaatsvinden.

Vers 13: “ *En de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals wanneer een vijgenboom, geschud door een sterke wind, zijn groene vijgen weggooit* . »

Dit derde teken des tijds, dit keer hemels, ging letterlijk in vervulling op 13 november 1833, zichtbaar vanuit de hele Verenigde Staten tussen middernacht en 5 uur 's ochtends. Maar net als het vorige teken luidde het een spirituele gebeurtenis van onvoorstelbare omvang in. Wie had het aantal van deze sterren kunnen tellen dat van middernacht tot 05.00 uur in de vorm van een paraplu langs de hele hemel viel? Dit is het beeld dat God ons geeft van de val van protestantse gelovigen in 1843, toen zij het slachtoffer werden van het decreet van Dan.8:14 dat van kracht werd. Tussen 1828 en 1873 wordt de werking van de rivier

“Tijger” (Dan.10:4), de naam van het mensendodende beest, aldus bevestigd in Dan.12:5 tot 12. In dit vers beeldt de “vijgenboom” af trouw van het volk van God, behalve dat deze trouw in twijfel wordt getrokken door het beeld van de ‘*groene vijgen*’ die op de aarde worden gegooid. Op dezelfde manier werd het protestantse geloof door God ontvangen met voorbehoud en voorlopige voorwaarden, maar minachting voor de profetische boodschappen van William Miller en de afwijzing van het herstel van de sabbat zorgden voor de ondergang ervan in 1843. Het was door deze weigering dat de ‘vijg’ bleef *bestaan*. “*groen*”, als het weigert te rijpen door het licht van God te aanvaarden, zal het sterven. Ze zal in deze status blijven, gevallen uit de genade van de Heer, tot de tijd van haar glorieuze terugkeer, in 2030. Maar wees voorzichtig, door de weigering van het laatste licht is het officiële adventisme sinds 1994 “het ook” *geworden*. een “*groene vijg*” die voorbestemd is om tweemaal te sterven.

Vers 14: “*De hemel vertrok als een boekrol die wordt opgerold; en alle bergen en eilanden werden van hun plaats verplaatst.* »

Deze aardbeving is deze keer universeel. Op het uur van zijn glorieuze verschijning zal God de aarde doen beven en alles wat zij in mensen en dieren bevat. Deze actie zal plaatsvinden ten tijde van de “*zevende van de zeven laatste plagen van de toorn van God*”, volgens Openb.16:18. Voor de werkelijk uitverkorenen zal het uur van hun opstanding zijn, “*de eerste*”, dat van de “*gezegenden*”, volgens Openb.20:6.

Vers 15: “*De koningen van de aarde, de groten, de militaire leiders, de rijken, de machtigen, alle slaven en de vrijen verborgen zich in de grotten en in de rotsen van de bergen.* »

Wanneer de Schepper God in al zijn glorie en macht verschijnt, kan geen menselijke macht standhouden, en kan geen enkele schuilplaats zijn vijanden beschermen tegen zijn rechtvaardige toorn. Dit vers geeft het aan: Gods gerechtigheid terroriseert alle schuldige categorieën van de mensheid.

Vers 16: “*En zij zeiden tegen de bergen en tegen de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam;* »

Het is het lam zelf dat op de goddelijke troon zit, maar op dit uur is het niet langer het geslachte lam dat zich aan hen aanbiedt; het is de ‘*Koning der koningen en Heer der heren*’ die zijn hedendaagse vijanden komt verpletteren.

Vers 17: “*Want de grote dag van zijn toorn is gekomen, en wie kan standhouden?* »

De uitdaging is inderdaad om te ‘*bestaan*’, dat wil zeggen om te overleven na Gods rechterlijke tussenkomst.

Degenen die in dit verschrikkelijke uur kunnen ‘*overleven*’ zijn degenen die zouden sterven, in overeenstemming met het plan van het zondagsdecreet genoemd in Openbaring 13:15, volgens welke de vieringen van de goddelijke heilige sabbat zouden worden vernietigd, op de aarde. De terreur van degenen die hen gingen vermoorden, geopenbaard in het vorige vers, wordt uitgelegd. En dus zullen degenen die in staat zullen zijn om te overleven op de dag van de wederkomst in heerlijkheid van Jezus Christus het thema zijn van Openbaring 7, waarin God ons een deel van zijn project zal openbaren dat hen aangaat.

Openbaring 7: Zevende-dags Adventisme **verzegeld met het zegel van God: de sabbat**

Vers 1: “ *Hierna zag ik vier engelen staan in de vier hoeken van de aarde; Ze hielden de vier winden van de aarde tegen, zodat er geen wind op de aarde, noch op de zee, noch op enige boom waaide.* »

Deze “ vier engelen ” zijn de hemelse engelen van God die zich bezighouden met een universele actie die wordt gesymboliseerd door de “ vier hoeken van de aarde ”. De ‘ vier winden ’ symboliseren universele oorlogen en conflicten; ze worden dus “ *ingetoomd* ”, voorkomen en geblokkeerd, wat resulteert in universele religieuze vrede. Het symbool ‘ *de zee* ’ van het katholicisme en het symbool ‘ *de aarde* ’ van het gereformeerde geloof hebben vrede met elkaar. En deze vrede betreft ook ‘ *de boom* ’, het beeld van de mens als individu. De geschiedenis leert ons dat deze vrede werd opgelegd door de verzwakking van de pauselijke macht, die tussen 1793 en 1799 werd verpletterd door het Franse nationale atheïsme, de datum waarop paus Pius VI stierf terwijl hij gevangen zat in de Citadel-gevangenis in Valence-sur-Rhône, waar ik ben geboren en woon. Deze actie wordt toegeschreven aan “ *het beest dat uit de diepte opstijgt* ” in Openbaring 11:7. Het wordt in Openbaring 8:12 ook wel de “ *vierde bazuin* ” genoemd. Na haar zal in Frankrijk het keizerlijke regime van Napoleon I, gesymboliseerd door “ *een adelaar* ” in Apo.8:13, zijn gezag behouden over de katholieke religie die door het Concordaat in ere is hersteld.

Vers 2: “ *En ik zag een andere engel opkomen naar de opkomende zon, met het zegel van de levende God in zijn hand; hij riep met luide stem tot de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee schade toe te brengen, en hij zei :*

De “ *opkomende zon* ” verwees naar God die zijn aardse kudde in Jezus Christus bezocht in Lukas 1:78. Het ‘ *zegel van de levende God* ’ verschijnt in het hemelse kamp van Jezus Christus. Met een ‘ *luide stem* ’ die zijn gezag bevestigt, geeft de engel een bevel aan de universele demonische engelenmachten die toestemming van God hebben gekregen ‘ *om kwaad te doen* ’, aan ‘ *de aarde* ’ en aan ‘ *de zee* ’, aan de protestanten, geloof en het rooms-katholieke geloof. Deze spirituele interpretaties staan een letterlijke toepassing niet in de weg die betrekking zal hebben op “ *de aarde, de zee en de bomen* ” van onze schepping; wat moeilijk te vermijden zou zijn met het gebruik van kernwapens ten tijde van de “ *zesde bazuin* ” van Openb. 9:13 tot 21.

Vers 3: “ *Doe geen schade aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij het voorhoofd van de dienaren van onze God hebben verzegeld.*

»

Dit detail maakt het ons mogelijk het begin van de verzegeling van de uitverkorenen te plaatsen van de lente van 1843 tot de herfst van 1844. Het was na 22 oktober 1844 dat de eerste adventist, kapitein Joseph Bates, werd verzegeld door het aannemen van: individueel, de zevende dag sabbatsrust. Hij zou spoedig, geleidelijk, worden nagevolgd door al zijn adventistische broeders en zusters van dat moment. De verzegeling begon na 22 oktober 1844 en zou voortduren gedurende de “ *vijf maanden* ” zoals geprofeteerd in Openb.9:5-10; “ *vijf maanden* ” of 150 echte jaren in overeenstemming met de dag-jaarcodes van Ezé.4:5-6. Deze 150 jaar waren geprofeteerd voor religieuze vrede. De gevestigde vrede bevorderde de verkondiging en universele ontwikkeling van de boodschap van de “Zevende-dags Adventisten”, die vandaag de dag in alle westerse landen en waar mogelijk vertegenwoordigd is. De adventistische missie is universeel en hangt als zodanig uitsluitend van God af. Het heeft daarom niets te ontvangen van andere christelijke belijdenissen en moet, om gezegend te worden, uitsluitend vertrouwen op de inspiratie gegeven door Jezus Christus, zijn hemelse Hoofd der hoofden, die inzicht geeft in de lezing van de “Heilige Bijbel”; de Bijbel, het geschreven woord van God dat zijn “ *twee getuigen* ” vertegenwoordigt in Openbaring 11:3. De tijd van door God gearandeerde vrede, begonnen in 1844, zal eindigen in de herfst van 1994, zoals de studie van Openbaring 9 zal aantonen.

Belangrijke opmerking over het “zegel van God”: De sabbat alleen is niet voldoende om zijn rol als het “ *zegel van God* ” te rechtvaardigen. De verzegeling impliceert dat deze vergezeld gaat van de werken die Jezus voor zijn heiligen heeft voorbereid: de liefde voor de waarheid **en de profetische waarheid**, en het getuigenis van de vrucht gepresenteerd in 1 Kor.13. Velen die de sabbat houden zonder aan deze criteria te voldoen, zullen deze verlaten wanneer de dreiging van de dood vanwege de praktijk ervan verschijnt. De sabbat wordt niet geërfd, het is God die hem aan de uitverkorene geeft, als teken **dat hij hem toebehoort**. Volgens Eze.20:12-20: “ *Ik gaf hun ook mijn sabbatten als een teken tussen mij en hen, zodat ze zouden weten dat Ik de HEER ben die hen*

*heiligt.../...Heilig mijn sabbatten, en dat ze een teken tussen mij en u, waardoor bekend mag worden dat ik de HEERE, uw God, ben . ". Zonder in tegenspraak te zijn met wat zojuist is gezegd, maar eerder om het te bevestigen, lezen we in 2 Tim.2:19: " Niettemin blijft het solide fundament van God overeind, met deze woorden die als zegel dienen : **De Heer kent degenen die erbij horen aan hem ; en: Iedereen die de naam van de Heer aanroept, laat hem afstand nemen van de ongerechtigheid. »***

Vers 4: " *En ik hoorde het aantal van hen die verzegeld waren, honderdvierenveertigduizend, uit alle stammen van de kinderen van Israël: "*

De apostel Paulus demonstreerde in Rom.11, door middel van een beeld, dat bekeerde heidenen geënt zijn op de wortel van de patriarch Abraham, aan wie de Joden beweren te zijn. Gered door geloof, net als hij, zijn deze bekeerde heidenen een geestelijk verlengstuk van de twaalf stammen van Israël. Het vleselijke Israël, wiens teken de besnijdenis was, viel, overgeleverd aan de duivel, vanwege zijn weigering van de Messias Jezus. Het christelijk geloof dat sinds 7 maart 321 in afvalligheid is vervallen, is ook een geestelijk Israël dat sinds die datum gevallen is. Hier presenteert God ons een authentiek geestelijk Israël, gezegend door hem vanaf 1843. Het is er één die de universele missie van het Zevende-dags Adventisme draagt. En nu al verdient het aangehaalde getal " 144.000 " een verklaring. Het kan niet letterlijk worden opgevat, want als we Abrahams nageslacht hebben vergeleken met de ' sterren aan de hemel ', lijkt het aantal veel te klein. Voor de scheppende God spreken cijfers evenveel als letters. Op dat moment moeten we begrijpen dat de term ' *getal* ' in dit vers niet moet worden geïnterpreteerd als een numerieke grootte, maar als een spirituele code die een religieus gedrag aanduidt dat God zegent en apart zet (dat hij heiligt). Dus " 144.000 " wordt als volgt uitgelegd: $144 = 12 \times 12$, en $12 = 7$, het getal van God + 5, het getal van de mens = alliantie tussen God en mens. De kubus van dit getal is het symbool van perfectie en het vierkant ervan, dat van het oppervlak. Deze verhoudingen zullen die zijn van het nieuwe Jeruzalem, beschreven in Openb.21:16 in een geestelijke code. De term ' *duizend* ' die daarna komt, symboliseert een ontelbare menigte. In feite betekent " 144.000 " een menigte volmaakte verlostte mannen die een verbond met God hebben gesloten. Deze verwijzing naar de stammen van Israël hoeft ons niet te verbazen, omdat God zijn project niet in de steek liet ondanks de opeenvolgende mislukkingen van zijn allianties met mensen. Het Joodse model dat sinds de uittocht uit Egypte werd gepresenteerd, strekte zich niet zonder reden uit tot Christus. En door zijn christelijke waarheid en respect voor al zijn geboden, inclusief die van de sabbat in het bijzonder, en zijn herstelde morele, gezondheids- en andere verordeningen, vindt God in het getrouwe dissidente adventisme van de laatste dagen het model van Israël in overeenstemming met zijn ideaal. Laten we hieraan toevoegen dat God in de tekst van het 4e ^{gebod} over de sabbat tegen zijn uitverkorenen zegt: " *Je hebt zes dagen om al je werk te doen ... maar de 7e ^{is} de dag van YaHWÉH, je God*". Het blijkt dat 6 dagen van 24 uur samen 144 uur bedragen. We kunnen hieruit afleiden dat de 144.000 verzegelden getrouwe waarnemers van deze goddelijke verordening zijn. Hun leven wordt gekenmerkt door dit respect voor de zes dagen die zijn toegestaan voor hun wereldlijke werken. Maar op de 7e ^{dag} eren

zij het geheiligde rustobject van dit gebod. Het geestelijke karakter van dit ‘adventistische’ Israël zal worden gedemonstreerd in de verzen 5 tot en met 8 die volgen. De namen van de aangehaalde Hebreeuwse patriarchen zijn niet degenen die het vleselijke Israël samenstelden. Degenen die God heeft uitgekozen, zijn er alleen maar om een verborgen boodschap uit te dragen in de rechtvaardiging van hun oorsprong. Net als de namen van de ‘*zeven gemeenten*’, dragen die van de ‘*twaalf stammen*’ een dubbele boodschap uit. De eenvoudigste wordt onthuld door hun vertaling. Maar de rijkste en meest complexe is gebaseerd op de verklaringen die elke moeder aflegt wanneer zij het geven van een naam aan hun kind rechtvaardigt.

Vers 5: “*van de stam Juda twaalfduizend verzegeld; uit de stam Ruben twaalfduizend; van de stam Gad: twaalfduizend; »*

Voor elke naam betekent het getal “*twaalfduizend verzegeld*”: een menigte mannen die verbonden zijn met God, verzegeld door de sabbat.

Juda : Geprezen zij YaHWéH; moederlijke woorden van Gen.29:35: “*Ik zal YaHWéH prijzen*”.

Ruben : Zie een zoon; moederlijke woorden uit Gen.29:32: “*JaHWéH heeft mijn vernedering gezien*”

Gad : Geluk; moederlijke woorden uit Gen.30:11: “*Wat een geluk!* »

Vers 6: “*van de stam Aser: twaalfduizend; uit de stam Naftali twaalfduizend; uit de stam Manasse: twaalfduizend; »*

Voor elke naam betekent het getal “*twaalfduizend verzegeld*”: een menigte mannen die verbonden zijn met God, verzegeld door de sabbat.

Asher : Blij; moederlijke woorden uit Gen.30:13: “*Wat ben ik blij!* »

Naftali : Worstelend; moederlijke woorden uit Gen.30:8: “*Ik worstelde goddelijk tegen mijn zuster en ik had de overhand.*”

Manasse : Vergeten; vaderlijke woorden uit Gen.41:51: “*God heeft mij al mijn verdriet laten vergeten*”.

Vers 7: “*van de stam Simeon: twaalfduizend; uit de stam Levi: twaalfduizend; uit de stam Issaschar: twaalfduizend; »* Voor elke naam betekent het getal “*twaalfduizend verzegeld*”: een menigte mannen die verbonden zijn met God, verzegeld door de sabbat.

Simeon : Hoor; moederlijke woorden uit Gen.29:33: “*YaHWéH hoorde dat ik niet geliefd was*”.

Levi : Bijgevoegd; moederlijke woorden uit Gen.29:34: “*Voor deze keer zal mijn man zich aan mij hechten.*”

Issaschar : Salaris; moederlijke woorden uit Gen.30:18: “*God heeft mij mijn salaris gegeven*”.

Vers 8: “*van de stam Zebulon: twaalfduizend; uit de stam Jozef twaalfduizend; uit de stam Benjamin: twaalfduizend verzegeld.* »

Voor elke naam betekent het getal “*twaalfduizend verzegeld*”: een menigte mannen die verbonden zijn met God, verzegeld door de sabbat.

Zebulon : Woning; moederwoorden uit Gen.30:20: “*Deze keer zal mijn man bij mij wonen*”.

Jozef : Hij verwijderd (of hij voegt toe): moederlijke woorden uit Gen.30:23-24: “ *God heeft mijn smaad weggenomen... / (... moge YaHWéH mij nog een zoon toevoegen)* ”

Benjamin : Zoon van rechts: moederlijke en vaderlijke woorden uit Gen.35:18: “ *En toen ze op het punt stond de geest op te geven omdat ze stervende was, gaf ze hem de naam Ben-oni (Zoon van mijn verdriet), maar de vader noemde hem Benjamin (zoon van rechts).* ”

Deze twaalf namen, en moederlijke en vaderlijke woorden, drukken de ervaring uit van de laatste bijeenkomst van adventisten die door God is uitgekozen; “ *de bruid bereidde zich voor* ” voor haar Bruidegom Christus in Openb.19:7. Onder de gepresenteerde achternaam, die van “ *Benjamin* ”, profeteert God de uiteindelijke situatie van zijn Uitverkorene, die door opstandige mannen met de dood wordt bedreigd. De naamsverandering die de vader, Israël, oplegde, voorspelt Gods tussenkomst ten gunste van zijn uitverkorenen. Zijn glorieuze terugkeer keert de situatie om. Degenen die zouden sterven worden verheerlijkt en naar de hemel opgenomen, waar zij zich bij Jezus Christus voegen, de almachtige en glorieuze Schepper God. De uitdrukking ‘Zonen van het Recht’ krijgt zijn volledige profetische betekenis: het Recht was de Uitverkorene, of het laatste geestelijke Israël, en zijn zonen, de verlorene uitverkorenen die het samenstellen. Dit zijn ook de schapen die aan de rechterhand van de Heer zijn geplaatst (Matt.25:33).

Vers 9: “ *Hierna keek ik, en zie, er was een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volkeren en talen. Ze stonden voor de troon en voor het Lam, gekleed in witte gewaden en met palmtakken in hun handen.* »

Deze “ *grote schare, die niemand kon tellen* ” bevestigt de geestelijk gecodeerde symbolische aard van de “ *getallen* ” “144.000” en “12.000” die in de voorgaande verzen zijn aangehaald. Bovendien wordt er een toespeling gemaakt op het nageslacht van Abraham door de uitdrukking: “ *niemand kon ze tellen* ”; wat betreft “ *de sterren van de hemel* ” die God hem had laten zien, zeggende: “ *zulke zullen jouw nakomelingen zijn* ”. Hun oorsprong is veelvoudig, *van elke natie, elke stam, elk volk en elke taal*, en uit elk tijdperk. Het thema van dit hoofdstuk richt zich echter vooral op de nieuwste adventistische boodschap van door God gegeven universaliteit. Ze dragen “ *witte gewaden* ” omdat ze bereid waren om als martelaren te sterven, omdat ze ter dood veroordeeld waren door een decreet uitgevaardigd door de laatste rebellen volgens Openbaring 13:15. De “ *palmen* ” die ze in hun handen houden, symboliseren hun overwinning op het kamp van zondaars.

Vers 10: “ *En zij riepen met luide stem en zeiden: De redding behoort toe aan onze God, die op de troon zit, en aan het Lam.* »

De actie roept de context op van de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus, parallel aan de beschrijving van de reacties van het rebellenkamp beschreven in Op.6:15-16. Hier zijn de opmerkingen van de geredde gekozen functionarissen absoluut het tegenovergestelde van die van de rebellen. In plaats van hen angst aan te jagen, verheugt de wederkomst van Christus hen, stelt hen gerust en redt hen. De vraag van de rebellen: “ *Wie kan overleven?* ” » krijgt hier zijn antwoord: de adventisten die tot het einde van de wereld trouw bleven aan de

missie die God hen had toevertrouwd, met gevaar voor eigen leven, desnoods. Deze trouw is gebaseerd op hun gehechtheid aan het respecteren van de heilige sabbat die door God is geheiligd vanaf de grondlegging van de wereld, en op hun liefde die zich manifesteerde voor zijn profetische woord. Dit geldt des te meer omdat ze nu weten dat de sabbat de grote rest van het zevende millennium voorspelt, waarin ze, na Jezus Christus zegevierend, zullen kunnen binnengaan door het eeuwige leven te ontvangen dat in zijn naam is beloofd.

Vers 11: “ *En alle engelen stonden rond de troon, en de oudsten en de vier levende wezens; en zij bogen zich op hun aangezicht neer voor de troon, voor God*

Het ons gepresenteerde tafereel roept het binnengaan in de grote hemelse rust van God op. Uit de hoofdstukken 4 en 5 vinden we afbeeldingen die over dit thema gaan.

Vers 12: “ *zeggende: Amen! Lof, glorie, wijsheid, dankzegging, eer, kracht en macht zijn voor onze God, voor eeuwig en altijd. Amen!* »

Blij met dit prachtige einde van de ervaring van aardse verlossing, drukken de engelen hun vreugde en hun dankbaarheid uit jegens de God van goedheid die onze Schepper is, de hunne, de onze, degene die het initiatief nam in de verlossing van de zonden van de uitverkoren aardse mensen. , die incarneert in de zwakheid van het menselijk vlees, om een gruwelijke dood te ondergaan die door zijn gerechtigheid wordt geëist. Deze menigten onzichtbare ogen volgden elke fase van dit verlossingsplan en verwonderden zich over de sublieme demonstratie van Gods liefde. Het eerste woord dat ze zeggen is “ *Amen!* ” In waarheid! Het is waar ! Want God is de God van de waarheid, de Ware. Het tweede woord is ‘ *de lof* ’ het was ook de voornaam van de 12 stammen: “ *Juda* ” = Lof. Het derde woord is ‘ *de glorie* ’ en God is terecht bezorgd over zijn glorie, omdat hij die in Apo.14:7 in herinnering zal roepen om die, in de titel van de unieke schepper God, te eisen van degenen die zijn verlossing sinds 1843 hebben opgeëist. Het vierde woord is “ *wijsheid* ” . De studie van dit document heeft tot doel het door al zijn gekozen functionarissen te laten ontdekken. Deze goddelijke wijsheid gaat onze verbeelding te boven. Subtiliteit, denkspelletjes, alles is aanwezig in goddelijk formaat. Op de vijfde plaats komt ‘ *dankzegging* ’. Het is de religieuze vorm van dankzegging die tot stand wordt gebracht in *heilige woorden en werken*. Op de zesde plaats komt ‘ *eer* ’. *Dit is waarmee de rebellen* God het meest frustrerden. Ze behandelden hem met minachting door zijn geopenbaarde wil in twijfel te trekken. Integendeel, de gekozen functionarissen hebben hem, voor zover dat mogelijk was, de eer gegeven die hem rechtmatig toekomt. In de zevende en achtste komen “ *kracht en kracht* ”. Deze twee bindende zaken waren nodig om de tirannen van de aarde neer te halen, om de arrogante rebellen te verpletteren terwijl zij nog over de aarde regeerden. Zonder deze *macht* en *kracht* zouden de laatst uitverkorenen gestorven zijn zoals zoveel andere martelaren tijdens het christelijke tijdperk.

Vers 13: “ *En een van de oudsten antwoordde en zei tegen mij: Deze die gekleed zijn in witte gewaden, wie zijn zij, en waar komen zij vandaan?* »

De gestelde vraag is bedoeld om ons de bijzonderheid te onthullen van het symbool van “ *witte gewaden* ” in relatie tot de “ *witte* ” gewaden van Openb. 3:4

en het “ *fijn linnen* ” dat in Openb. 19:8 duidt op “ *de rechtvaardige werken van de heiligen* ” van de “ *voorbereide bruid* ” in de eindtijd zijn, het getrouwe eindtijd-adventisme klaar voor zijn opname naar de hemel.

Vers 14: “ *Ik zei tegen hem: Mijn heer, u weet het. En hij zei tegen mij: Dit zijn zij die uit de grote verdrukking komen; zij hebben hun gewaden gewassen en ze wit gemaakt in het bloed van het lam.* »

de “ *witte gewaden* ” die bepaalde oude mannen dragen, kan Jean in feite hopen op een reactie van een van hen. En het verwachte antwoord komt: “ *Zij zijn degenen die uit de grote verdrukking komen* ”, dat wil zeggen de uitverkorenen, slachtoffers en martelaren van religieuze oorlogen en atheïsme zoals aan ons geopenbaard door het “ *5e zegel* ”, in Openb.6:9 tot 11: “ *Aan ieder van hen werd een wit gewaad gegeven; en hun werd verteld dat ze nog een tijdje moesten rusten, totdat het aantal van hun mededienaren en hun broeders, die net als zij ter dood gebracht zouden worden, compleet was.* » In Openbaring 2:22 duidt de “ *grote verdrukking* ” de slachting aan van het Franse atheïstische revolutionaire regime, volbracht tussen 1793 en 1794. Ter bevestiging lezen we in Openbaring 11:13: “ *... zeventuizend mannen werden gedood in deze aardbeving* ”; ‘ *Zeven* ’ voor religieus, en ‘ *duizend* ’ voor veelheid. De Franse Revolutie is als een aardbeving die ook dienaren van God doodt. Maar deze “ *grote verdrukking* ” was slechts een eerste vorm van deze prestatie. De tweede vorm ervan zal tot stand worden gebracht door de “ *6e bazuin* ” van Openbaring 9. Een subtiliteit van de redactie in Openbaring 11 zal dit feit onthullen. Massa's ontrouwe christenen zullen tijdens de Derde Wereldoorlog, die de “ *6e bazuin* ” symboliseert en bevestigt, ter dood worden gebracht. Maar sinds 1843 heeft God de uitverkorenen uitgekozen die Hij heiligt, en de laatsten die Hij apart zet zijn in zijn ogen te kostbaar om vernietigd te worden. Hij bereidt hen voor op het laatste getuigenis van de geschiedenis van de aardse verlossing; een getuigenis van trouw dat zij hem zullen geven door trouw te blijven tot aan zijn zevendedags Sabbat, zelfs wanneer ze door het rebellenkamp met de dood worden bedreigd. Deze laatste test van Gods plan wordt geopenbaard in de boodschap die aan “ *Philadelphia* ” werd afgeleverd in Openbaring 3:10 en in Openbaring 13:15 (decreet van de dood). Voor God is intentie actie waard, en in de mate dat zij, op de proef gesteld, het risico van de dood aanvaarden, worden zij door Hem gelijkgesteld met de groep martelaren en worden zij dus de echte martelaren van het “ *witte gewaad* ” toegeschreven . Zij zullen alleen aan de dood kunnen ontsnappen dankzij de reddende tussenkomst van Jezus Christus. In deze laatste beproeving, na de tweede ‘ *grote verdrukking* ’, zullen zij, door het getuigenis van hun trouw, op hun beurt ‘ *hun gewaden wassen en wit maken in het bloed van het Lam* ’, en trouw blijven tot het einde. ze zullen worden bedreigd. Aan het einde van deze laatste geloofsbeproeving zal het aantal van degenen die aldus als martelaren zouden sterven compleet zijn en zal de sterfelijke ‘ *rust* ’ van de *gemartelde heiligen van het ‘ vijfde zegel ’* eindigen met hun opstanding. Sinds 1843 en vooral sinds 1994 maakt het door God ondernomen heiligingswerk het nutteloos; de dood van de ware uitverkorenen die levend en trouw bleven tot het uur van zijn terugkeer en het einde van de tijd van genade die daaraan voorafgaat, maakt het nog meer nutteloos.

Vers 15: “ *Daarom staan zij voor de troon van God en dienen Hem dag en nacht in zijn tempel. Hij die op de troon zit, zal zijn tent over hen opzetten;* »

Wij begrijpen dat dit soort uitverkorenen voor God een bijzonder hoge elite vertegenwoordigt. Hij zal hem bijzondere onderscheidingen verlenen. In dit vers gebruikt de Geest twee vervoegingstijden: de huidige en de toekomstige. De werkwoorden vervoegd in de tegenwoordige tijd “ *zij zijn* ” en “ *dienen hem* ” onthullen de continuïteit van hun gedrag in hun vleselijke lichaam, dat de tempel is van God die in hen woont. En deze actie zal in de hemel worden voortgezet na hun opname door Jezus Christus. In de toekomst geeft God zijn antwoord op hun trouw: “ *Hij die op de troon zit, zal zijn tent over hen opzetten* ” voor de eeuwigheid.

Vers 16: “ *Zij zullen niet meer hongeren, noch dorsten, noch zal de zon hen treffen, noch enige hitte.* »

Deze woorden betekenen voor de gekozen adventisten van het einde dat ze “ *hongerig* ” waren, omdat ze geen voedsel kregen, en “ *dorst* ” omdat ze door hun folteraars en gevangenenbewaarders geen water kregen. ‘ *Het vuur van de zon* ’, waarvan de ‘ *hitte* ’ wordt versterkt in de vierde van Gods laatste zeven plagen, zal hen hebben verbrand en ervoor gezorgd hebben dat ze hebben geleden. Maar het was ook door het vuur van de brandstapels van de pauselijke inquisitie, het andere soort ‘ *hitte* ’, dat de martelaren van het ‘ *vijfde zegel* ’ werden verteerd of gemarteld. Het woord “ *hitte* ” heeft ook betrekking op het vuur van conventionele en atoomwapens gebruikt in de context van de *zesde trompet* . De overlevenden van dit laatste conflict zullen door het vuur zijn gegaan. Deze dingen zullen nooit meer gebeuren in het eeuwige leven, dat alleen de uitverkorenen zullen betreden.

Vers 17: “ *Want het Lam dat in het midden van de troon is, zal hen voeden en hen naar bronnen van water des levens leiden, en God zal elke traan uit hun ogen afwissen.* »

‘ *Het Lam* ’ is in feite ook de Goede Herder die zijn geliefde schapen zal hoeden. Zijn goddelijkheid wordt hier opnieuw bevestigd door zijn positie “ *in het midden van de troon* ”. Zijn goddelijke macht leidt zijn uitverkorenen “ *naar de bronnen van de wateren des levens* ”, een symbolisch beeld van het eeuwige leven. En gericht op de uiteindelijke context waarin, bij zijn terugkeer, zijn laatst uitverkorenen in tranen zullen zijn, zal hij “ *elke traan uit hun ogen vegen* ”. Maar tranen zijn ook het onderdeel geweest van al zijn uitverkorenen die door de geschiedenis van het christelijke tijdperk heen zijn mishandeld en vervolgd, vaak tot hun laatste ademtocht.

Opmerking : Ondanks de misleidende schijn die we in onze tijd van 2020 waarnemen, waarin het ware geloof lijkt te zijn verdwenen, profeteert God de bekering en redding van “massa’s” afkomstig van alle raciale, etnische en taalkundige oorsprongen van de aarde. Het is een echt voorrecht dat hij aan zijn gekozen functionarissen geeft om te weten dat, volgens Openbaring 9:5-10, de tijd van begrip en universele religieuze vrede slechts voor “150” jaar door hem is geprogrammeerd (of vijf profetische jaren) . maanden) tussen 1844 en 1994. Dit onderscheidende criterium van de ware uitverkorenen wordt door de Geest aangehaald in zijn boodschap van Openb. 17:8: “ *Het beest dat u zag was en is niet meer. Ze moet uit de afgrond opstijgen en naar het verderf gaan. En degenen*

die op de aarde wonen, wier namen niet vanaf de grondlegging van de wereld in het boek des levens zijn geschreven, zullen zich verbazen als ze het beest zien , omdat het was en niet meer is, en dat het weer zal verschijnen. » De werkelijk uitverkorenen zullen niet verbaasd zijn als ze zien dat de dingen die God hen door zijn profetische woord heeft aangekondigd, werkelijkheid worden.

Openbaring 8: De eerste vier bazuinen

De eerste vier straffen van God

Vers 1: “ *Toen hij het zevende zegel opende, viel er een stilte in de hemel gedurende ongeveer een half uur.* »

De opening van het “ *zevende zegel* ” is uiterst belangrijk, omdat het de volledige opening mogelijk maakt van het boek Openbaring “ *verzegeld met zeven zegels* ” volgens Openb.5:1. De stilte die deze opening markeert, geeft de actie een uitzonderlijke plechtigheid. Er zijn twee rechtvaardigingen. De eerste is het idee van de breuk in de relatie tussen hemel en aarde, veroorzaakt door het verlaten van de sabbat op 7 maart 321. De tweede wordt als volgt uitgelegd: door geloof identificeer ik dit “zevende zegel” met het “zevende zegel ” *zegel van de levende God* ” van hoofdstuk 7, dat naar mijn mening de heilige sabbat aanduidt die door God is geheiligd vanaf de grondlegging van de wereld. Hij herinnerde het belang ervan door het tot onderwerp te maken van het vierde van zijn tien geboden. En daar ontdekte ik bewijsmateriaal dat het extreme belang ervan voor God, onze sublieme Schepper, aantoonde. Maar al in het Genesisverslag merkte ik op dat de zevende dag afzonderlijk werd gepresenteerd in hoofdstuk 2. De eerste zes dagen worden behandeld in hoofdstuk 1. Bovendien wordt de zevende dag niet, zoals de vorige, afgesloten met de formule “*er was avond en ochtend*”. Deze bijzonderheid wordt gerechtvaardigd door de profetische rol ervan in het zevende millennium van Gods verlossingsproject. Geplaatst onder het teken van de eeuwigheid van de uitverkorenen, verlost door het bloed van Jezus Christus, is het zevende millennium zelf een dag zonder einde. Ter bevestiging van deze dingen wordt in de presentatie ervan in de Hebreeuwse Bijbel, de Thora, de tekst van het vierde gebod gescheiden van de andere en voorafgegaan door een teken dat een tijd van respectvolle stilte eist. Dit teken is de letter “Pé” uit het Hebreeuws en markeert daarom een breuk in de tekst. Het krijgt de naam “pétuhot”. De sabbatsrust van de zevende dag heeft daarom alle reden om op een bepaalde manier door God gekenmerkt te worden. Sinds het voorjaar van 1843 heeft dit geleid tot het verlies van het traditionele protestantse geloof, erfgenaam van de katholieke ‘zondag’. En sinds dezelfde beproeving, maar in de herfst van 1844, is het opnieuw het teken geworden dat hij God toebehoort, dat Ezé.20:12-20 hem geeft: “*Ik gaf hen ook mijn sabbatten als een teken tussen mij en hen, ze mogen weten dat ik YaHWéH ben die hen heiligt.../...Heilig mijn sabbatten, en dat ze een teken mogen zijn tussen mij en u waardoor bekend kan worden dat ik YaHWéH ben, uw God.* » Alleen door hem kan de uitverkorene dan het geheim van God binnengaan en het precieze programma van zijn geopenbaarde project ontdekken.

Dat gezegd hebbende, roept God in hoofdstuk 8 reeksen vloekboodschappen op. Dat brengt mij ertoe de waarheid van de sabbat te

bekijken onder het aspect van de vloeken die het verlaten ervan, door christenen sinds 7 maart 321, gedurende het hele christelijke tijdperk tot kettingen heeft geleid. Dit is ook wat het vers dat komt zal bevestigen door het thema van de sabbat te koppelen aan de “*zeven bazuinen*”, symbolen van “zeven goddelijke straffen” die de christelijke ontrouw van 7 maart 321 zullen treffen.

Vers 2: “*En ik zag de zeven engelen voor God staan, en hun werden zeven trompetten gegeven.* »

Het eerste van de voorrechten die worden verkregen door de heiliging van de zevendedagssabbat, die zelf door God is geheiligd, is het begrijpen van de betekenis die hij geeft aan het thema van de “*zeven bazuinen*”. Door de vorm van de aanpak die eraan wordt gegeven, opent dit thema de intelligentie van de uitverkorene volledig. Omdat het bewijs levert van de beschuldiging van “*zonde*” aangehaald in Dan.8:12 tegen de Christelijke Gemeente, door God. Deze “zeven straffen” zouden inderdaad niet door God worden opgelegd als deze zonde niet bestond. Bovendien worden deze straffen, in het licht van Leviticus 26, gerechtvaardigd door haat tegen zijn geboden. In het oude verbond had God hetzelfde principe al aangenomen, om de ongerechtigheid van het ontrouwe en corrupte, vleselijke Israël te straffen. De God schepper en wetgever die niet verandert, geeft ons hiervan een prachtig bewijs. Beide verbonden zijn onderworpen aan dezelfde vereisten van gehoorzaamheid en trouw.

Toegang tot het thema ‘*trompetten*’ zal het mogelijk maken om de opeenvolgende veroordelingen van alle christelijke religies aan te tonen: katholiek, orthodox, protestant sinds 1843, maar ook adventisten sinds 1994. Het onthult ook de universele straf van de ‘zesde *bazuin*’ die hen vóór het einde van de proeftijd samen te slaan. Zo kunnen we het belang ervan meten. De “*zevende bazuin*” die verband houdt met de wederkomst van Christus, de directe actie van God, zal, net als de sabbat, afzonderlijk worden behandeld in hoofdstuk 11, en vervolgens breed worden ontwikkeld in de hoofdstukken 18 en 19.

Gedurende de laatste 17 eeuwen sinds 321, of beter gezegd 1709 jaar, zijn 1522 jaren gekenmerkt door de vloeken veroorzaakt door de overtreding van de sabbat, totdat het herstel ervan gepland was voor het jaar 1843 in het decreet van Dan.8:14. En vanaf de datum van herstel tot aan de terugkeer van Jezus Christus in 2030 bood de sabbat slechts 187 jaar lang zijn zegen. De sabbat heeft daarom de ontrouwe mensen al langere tijd kwaad gebracht dan de getrouwe uitverkorenen goed. De vloek overwint en dit thema heeft daarom zijn plaats in dit hoofdstuk 8, dat goddelijke vloeken presenteert.

Vers 3: “*En een andere engel kwam en ging op het altaar staan, met een gouden wierookvat; en zij gaven hem veel wierook, zodat hij het, met de gebeden van alle heiligen, zou kunnen offeren op het gouden altaar dat voor de troon staat.*

»

In Daniël 8:13 riepen de heiligen van het visioen, na het aanhalen van “*de verwoestende zonde*”, het “*eeuwigdurende*” op, dat betrekking had op het “*onmededeelbare*” hemelse “*priesterschap*” van Jezus Christus, volgens Hebreëen 7:23. Op aarde heeft het pauselijke regime dit sinds 538 weggenomen, volgens Dan.8:11. In 1843 vereiste de verzoening met Jezus Christus de restitutie ervan. Dit is het doel van het thema dat we in dit vers 3 behandelen, dat de hemel

opent en ons Jezus Christus toont in zijn symbolische rol als hemelse hogepriester, bemiddelaar voor de zonden van zijn uitverkorenen, en zij alleen. Houd in gedachten dat op aarde, tussen 538 en 1843, dit tafereel en deze rol worden geparodieerd en toegeëigend door de activiteit van de rooms-katholieke pausen die elkaar in de loop van de tijd opvolgen, waardoor God voortdurend wordt gefrustreerd over zijn legitieme, hoogste soevereine recht.

Omdat het in dit hoofdstuk 8 wordt gepresenteerd en omdat het op hetzelfde moment ophield met het opgeven van de sabbat, wordt dit thema van de voorbede van Jezus Christus ook aan ons gepresenteerd onder het aspect van de vloek van het ophouden van deze voorbede voor de christen. massa's onbewuste slachtoffers van de heidense Romeinse “dag van de zon”; dit zelfs en vooral, na de bedrieglijke en verleidelijke naamsverandering: “Zondag”: Dag des Heren. Ja, maar van welke heer? Helaas! Die hieronder.

Vers 4: “ *De rook van wierook steeg op met de gebeden van de heiligen uit de hand van de engel voor God.* »

De “ *parfums* ” die “ *de gebeden van de heiligen* ” vergezellen, symboliseren de aangename geur van het offer van Jezus Christus. Het is Zijn demonstratie van liefde en trouw die de gebeden van Zijn uitverkorenen aanvaardbaar maakt voor Zijn goddelijk oordeel. We moeten in dit vers het belang opmerken van de associatie van de woorden “ *rook* ” en “ *gebeden van de heiligen* ”. Dit detail zal in Openb.9:2 worden gebruikt om de gebeden van valse protestantse christenen aan te duiden, sinds de nieuwe situatie in 1843 ontstond.

Wat God in dit vers oproept, is de situatie die heerste tussen de apostolische tijd en de vervloekte datum van 7 maart 321. Vóór het verlaten van de sabbat ontving Jezus de gebeden van de uitverkorenen en kwam in zijn naam voor hen tussenbeide. Het is een leerbeeld dat aangeeft dat de verticale relatie tussen God en zijn uitverkorenen behouden blijft. Dat zal zo blijven zolang zij getuigen van trouw aan zijn persoon en zijn leer van de waarheid, tot 321. In 1843 zal het priesterschap van Jezus al zijn gezegende activiteiten *hervatten* ten gunste van de gekozen adventistische heiligen. Tussen 321 en 1843 profiteerden hervormers echter van zijn gratie, zoals die uit het *Thyatira -tijdperk* .

Vers 5: “ *En de engel nam het wierookvat, vulde het met vuur van het altaar en wierp het op de aarde. En er waren stemmen, en donder, en bliksem, en een aardbeving.* »

De beschreven actie is zichtbaar gewelddadig. Het is die van Jezus Christus aan het einde van zijn voorbede, wanneer de tijd aanbreekt voor het einde van de tijd van genade. De rol van *het ‘altaar’* eindigt, en ‘ *het vuur* ’, beeld van de verzoenende dood van Jezus Christus, wordt ‘ *op de aarde geworpen* ’ en eist straf van degenen die het hebben onderschat en door sommigen veracht. Het einde van de wereld, gemarkeerd door de directe tussenkomst van God, wordt hier opgeroepen door de sleutelformule die wordt geopenbaard in Openb. 4:5 en Exo. 19:16. Het overzicht van de christelijke jaartelling eindigt met deze ‘adventistische’ komst van Jezus Christus.

Net als bij de sabbat wordt het thema van de hemelse voorbede van Jezus Christus gepresenteerd onder het aspect van de vloek van zijn oordeel tussen 321 en 1843. De heiligen die de Geest over hem in twijfel trekken, in Dan.8:13,

hadden daar goede redenen voor. Ik wilde weten wanneer het ‘ *eeuwigdurende* ’ priesterschap door Jezus Christus zou worden overgenomen.

Opmerking : zonder de voorgaande interpretatie in twijfel te trekken, is een tweede verklaring zinvol. In deze tweede interpretatie kan het einde van het thema van de voorspraak van Jezus Christus in verband worden gebracht met de datum van 7 maart 321, het moment waarop het verlaten van de sabbat door christenen ertoe leidde dat God in woede uitbarstte, die door de westerse wereld zou worden goedge maakt. Christendom, door middel van de “ *zeven bazuinen* ” die uit het volgende vers 6 komen. Deze dubbele verklaring is des te gerechtvaardigder omdat het opgeven van de sabbat gevolgen heeft tot het einde van de wereld, in 2030, het jaar waarin Jezus Christus door zijn glorieuze zichtbare terugkeer voor altijd zal verdwijnen uit het Romeinse pauselijke regime en zijn laatste Amerikaanse regime. Protestantse steun, hun valse claim om hem te dienen en te vertegenwoordigen. Jezus zal dan zijn titel van “ *Hoofd* ” van de Kerk hervatten, die door het pausdom is toegeëigend. In tegenstelling tot de getrouwe uitverkorenen zullen gevallen ongelovige christenen inderdaad het decreet van Dan.8:14 en de gevolgen ervan negeren tot het einde van de wereld; wat hun angst rechtvaardigt wanneer Jezus terugkeert volgens de leer van Openb. 6:15-16. Vóór 2030 zullen de eerste zes “ *trompetten* ” tussen 321 en 2029 worden volbracht. Bij de “ *zesde bazuin* ”, de laatste waarschuwingsstraf vóór de uiteindelijke uitroeiing, straft God de opstandige christenen zeer zwaar. Na deze zesde straf zal hij de voorwaarden organiseren voor de laatste universele geloofsbeproeving en in deze context zal het geopenbaarde licht worden verkondigd en bekend zijn bij alle overlevenden. Het is in het licht van een aangetoonde waarheid dat de uitverkorenen en de gevallenen dan, door hun vrije keuze, ondanks de dreiging van de dood, vooruit zullen gaan naar hun uiteindelijke lot, dat zal zijn: het eeuwige leven voor de uitverkorenen, de definitieve en absolute dood. voor de gevallenen..

Vers 6: “ *En de zeven engelen die de zeven trompetten klaar hadden staan om te blazen.* »

Vanuit dit vers biedt de Geest ons een nieuw overzicht van het christelijke tijdperk, met als thema de ‘ *zeven bazuinen* ’, dat wil zeggen: ‘zeven opeenvolgende straffen’ die door het christelijke tijdperk zijn verspreid sinds 7 maart 321, het jaar waarin ‘ *zonde* ’ officieel en **civielrechtelijk werd** opgericht. Ik herinner me dat in de proloog van Openbaring 1 de ‘ *stem* ’ van Christus zelf al wordt vergeleken met het geluid van een ‘ *bazuin* ’. Dit instrument dat wordt gebruikt om het volk in Israël te waarschuwen draagt de volledige betekenis van de openbaring van de Apocalyps in zich. De waarschuwing waarschuwt voor vallen die door de vijand zijn geplaatst.

Vers 7: “ *De eerste ging. En er was hagel en vuur vermengd met bloed, dat op de aarde werd geworpen; en een derde deel van de aarde verbrandde, en een derde deel van de bomen verbrandde, en al het groene kruid verbrandde.* »

Eerste straf : deze werd uitgevoerd tussen 321 en 538, door verschillende invasies van het Romeinse Rijk door zogenaamde “barbaarse” volkeren. Ik herinner me vooral de mensen van de “Hunnen” waarvan de leider Attila zei dat hij terecht de “gesel van God” was. Een plaag die een deel van Europa in vuur en

vlam zette; Noord-Gallië, Noord-Italië en Pannonië (Kroatië en West-Hongarije). Zijn motto was: O hoe beroemd! “Waar mijn paard passeert, groeit het gras niet terug.” Zijn daden worden perfect samengevat in dit vers 7; niets ontbreekt, alles is aanwezig. “*Hagel*” is het symbool van de verwoesting van gewassen en “*vuur*” is het symbool van de vernietiging van verbruiksmaterialen. En uiteraard is ‘*bloed dat op de aarde wordt vergoten*’ het symbool van de gewelddadige dood van mensenlevens. Het werkwoord “*geworpen*” duidt op de toorn van de schepper, wetgever en redder God, die inspireert en richting geeft aan actie na “*vuur van het altaar gooien*” in vers 5.

Tegelijkertijd lezen we in Lev.26:14 tot 17: “*Maar als u niet naar mij luistert en al deze geboden niet doet, als u mijn inzettingen veracht, en als uw ziel mijn oordelen verafschuwt, zodat Als u niet al mijn geboden doet en mijn verbond verbreekt, dan zal ik u dit aandoen. Ik zal angst, vertering en koorts op je afsturen, waardoor je ogen wegwijnen en je ziel lijdt; en je zult je zaden tevergeefs zaaien: je vijanden zullen ze verslinden. Ik zal mijn aangezicht tegen u keren, en u zult verslagen worden voor uw vijanden; degenen die u haten, zullen over u heersen, en u zult vluchten zonder achtervolgd te worden.* »

Vers 8: “*De tweede ging. En zoiets als een grote **berg brandend** van vuur werd in de zee geworpen; en een derde deel van de zee werd bloed,*

Tweede Straf : De sleutel tot deze beelden staat in Jer.51:24-25: “*Ik zal Babylon en alle inwoners van Chaldea vergelden voor al het kwaad dat zij Sion voor uw ogen hebben aangedaan, zegt YaHWéH. Zie, ik ben tegen jou, o berg van vernietiging, zegt Yahweh, jij die de hele aarde hebt vernietigd! Ik zal mijn hand naar je uitstrekken, ik zal je van de rotsen afrollen, en ik zal van je een berg van vuur maken.* » Het is in dit vers 8 dat de Geest het Romeinse pauselijke regime oproept onder de symbolische naam ‘*Babylon*’, die zal verschijnen in de vorm ‘*Babylon de groot*’ in Openb. 14:8, 17:5 en 18:2. ‘Het vuur’ blijft aan haar persoonlijkheid kleven en roept zowel datgene op wat haar zal verteren bij de wederkomst van Christus en het laatste oordeel, als datgene wat zij gebruikt om degenen die haar goedkeuren en steunen met haat aan te wakkeren: de Europese vorsten en hun katholieke volkeren. . Net als in Daniël vertegenwoordigt ‘*de zee*’ hier de mensheid die betrokken is bij de profetische bedekking; de menselijkheid van anonieme volkeren die in wezen heidens bleven ondanks schijnbare christelijke bekeringen. Het eerste gevolg van de oprichting van het pauselijke regime in 538 was het aanvallen van mensen om ze met gewapend militair geweld te bekeren. Het woord ‘*berg*’ duidt op een krachtige geografische moeilijkheid. Het is het juiste regime om het pauselijke regime te definiëren dat, vijand van God, niettemin wordt opgewekt door zijn goddelijke wil; dit om het religieuze leven van ontrouwe christenen te verharderen, resulterend in vervolging, lijden en dood onder hen en buiten de volkeren van verschillende religies. Verplichte religie is een nieuwigheid vanwege de overtreding van Gods heilige sabbat. Wij zijn aan hem de onnodige massamoorden van gedwongen bekeringen verschuldigd, uitgevoerd door Karel de Grote, en de bevelen van de kruistochten gericht tegen moslimvolken, gelanceerd door paus Urbanus II; alle dingen die in deze “*tweede bazuin*” zijn geprofeteerd.

Vers 9: “ *En een derde van de schepselen die in de zee waren en leven hadden, stierf, en een derde van de schepen kwam om .* ”

De gevolgen zijn universeel en zullen aanhouden tot het einde van de wereld. De woorden ‘ *zee* ’ en ‘ *schepen* ’ zullen hun betekenis vinden in de botsingen met de moslims van de Middellandse Zee, maar ook met de Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse volkeren, waar het opgelegde overwinnende katholieke geloof aanleiding zal geven tot verschrikkelijke massamoorden op de inheemse bevolking.

Tegelijkertijd lezen we in Lev.26:18 tot 20: “ *Als je desondanks niet naar mij luistert, zal ik je zeven keer meer straffen voor je zonden. Ik zal de trots van je kracht breken, ik zal je hemel als ijzer maken , en je aarde als brons. Je kracht zal tevergeefs uitgeput zijn, je land zal zijn opbrengst niet opleveren, en de bomen op aarde zullen hun vruchten niet voortbrengen.* » In dit vers kondigt God een religieuze verharding aan die in het christelijke tijdperk tot stand wordt gebracht door de overgang van Rome van het heidendom naar het pausdom. Laten we opmerken hoe interessant het is dat de Romeinse overheersing ter gelegenheid van deze verandering het ‘Capitol’ verliet om het pausdom te vestigen in het paleis van Lateranen, precies gelegen aan de ‘Caelius’, dat wil zeggen aan de hemel. Het harde pauselijke regime bevestigt de voorspelde religieuze verharding. De vrucht van het christelijk geloof is veranderd. De zachtmoedigheid van Christus wordt vervangen door agressie en wreedheid; en trouw aan de waarheid wordt omgezet in ontrouw en ijver voor religieuze onwaarheid.

Vers 10: “ *De derde klonk. En er viel uit de hemel een grote ster, brandend als een fakkel; en het viel op een derde van de rivieren en op de waterbronnen.* »

Derde straf : het gegenereerde kwaad wordt intenser en bereikt zijn hoogtepunt tegen het einde van de middeleeuwen. Vooruitgang op het gebied van mechanisch drukken bevorderde de publicatie van de Bijbel. Door het te lezen ontdekken gekozen functionarissen de waarheden die het leert. Zo rechtvaardigt zij de rol van de “ *twee getuigen* ” die God haar geeft in Openbaring 11:3: “ *Ik zal aan mijn twee getuigen de macht geven om te profeteren, gekleed in een zak, gedurende twaalfhonderdzestig dagen .* » Het katholieke geloof geeft de voorkeur aan zijn eigen religieuze dogma's en vertrouwt alleen op de Bijbel om de namen van de heiligen die het zijn onderdanen laat aanbidden, te rechtvaardigen. Omdat het bezit van een Bijbel erdoor wordt veroordeeld en de bezitter wordt blootgesteld aan marteling en dood. Het is de ontdekking van de bijbelse waarheid die het beeld rechtvaardigt dat in dit vers wordt gegeven: “ *En er viel uit de hemel een grote ster, brandend als een fakkel .* ” Het vuur kleeft nog steeds aan het beeld van Rome, dit keer gesymboliseerd door een “ *grote vurige ster* ” zoals de “ *grote brandende berg* ”. Het woord “ *ster* ” openbaart zijn aanspraak op het “ *religieus verlichten van de aarde* ” volgens Gen.1:15; en dit in de naam van Jezus Christus, van wie zij beweert het beeld te zijn van de ware “ *fakkel* ”, lichtdrager waarmee hij in Apo.21:23 wordt vergeleken. Ze is nog steeds even “ *groot* ” als toen ze begon, maar haar vervolgingsvuur is toegenomen, van de “ *brandende* ” staat naar die van “ *brandende* ”. De verklaring is simpel: deze wordt door de Bijbel aan de kaak gesteld. Haar woede is des te groter naarmate ze gedwongen wordt zich openlijk te verzetten tegen Gods uitverkorenen. Wat het volgens Openbaring

12:15-16 dwingt om over te stappen van de strategie van de sluwe en bedrieglijke “ *slang* ” naar die van de openlijk vervolgende “ *draak* ”. Zijn tegenstanders zijn niet alleen de vreedzame en volgzaam uitverkorenen van God, er staat ook en vooral tegenover het vals protestantisme, meer politiek dan religieus, omdat het de bevelen van Jezus Christus negeert en de wapens opneemt, hij doodt en slacht er evenveel af als het katholieke kamp. Het “ *derde deel van de rivieren* ”, dat wil zeggen een deel van de bevolking van christelijk Europa, kreeg te maken met katholieke agressie, evenals “ *de bronnen van de wateren* ”. Het model van deze waterbronnen is God zelf volgens Jer.2:13: “ *Want mijn volk heeft een dubbele zonde begaan: zij hebben mij, die een bron van levend water ben, in de steek gelaten om voor zichzelf waterreservoirs te graven, gebarsten reservoirs, die geen water vasthouden.* » In het meervoud duidt de Geest in dit vers met “ *de waterbronnen* ” de uitverkorenen aan die naar het beeld van God zijn gevormd. Johannes 7:38 bevestigt dit door te zeggen: “ *Wie in mij gelooft, uit hem zullen rivieren van levend water stromen, zoals de Schrift zegt.*” » Deze uitdrukking wijst ook op de praktijk van de doop van kinderen die vanaf hun geboorte, zonder te worden geraadpleegd, een religieus etiket krijgen waardoor ze onderwerpen worden van een niet-gekozen religieuze zaak. Naarmate ze ouder worden, zullen ze op een dag wapens ter hand nemen en tegenstanders doden omdat hun religieuze etiquette dat van hen eist. De Bijbel veroordeelt dit principe omdat er staat: “ *Wie gelooft en zich laat dopen, zal gered worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden (Marcus 16:16).*”

Vers 11: “ *De naam van deze ster is Alsem; en het derde deel van het water veranderde in alsem, en veel mensen stierven door het water, omdat het bitter was geworden.* »

In tegenstelling tot het zuivere en dorstlessende water dat de Bijbel, het geschreven woord van God, aanduidt, wordt de katholieke leer vergeleken met “ *alsem* ”, een bittere, giftige en zelfs dodelijke drank; dit is gerechtvaardigd omdat de uiteindelijke uitkomst van deze leer het vuur van de “ *tweede dood van het laatste oordeel* ” zal zijn . Een deel, “ *een derde* ” van de mensen, wordt getransformeerd door de ontvangen katholieke of vals-protestantse leer. “ *De wateren* ” zijn zowel mannen als bijbelse leerstellingen. In de 16^e eeuw misbruikten gewapende protestantse groepen de Bijbel en zijn leerstellingen, en naar het beeld van dit vers werden mannen gedood door mannen en door vals-religieuze leerstellingen. Dit komt omdat de mensen en de religieuze leer verbitterd zijn geworden. Door te verklaren dat de “ *wateren bitter waren geworden* ”, geeft God een antwoord op een beschuldiging van “ *verdenking van jaloezie* ” die sinds *Openb. 6:6 in het 3e zegel* onopgelost is gebleven . Hij bevestigt, op het moment dat zijn geschreven woord daartoe komt, de beschuldiging van overspel die hij tegen de Volksvergadering inbrengt sinds 7 maart 321, die voorafging aan de tijd van het officiële overspel dat religieus Pergamum wordt genoemd in Apo. 2:12 voor 538.

Tegelijkertijd lezen we in Lev.26:21-22: “ *Als u mij weerstaat en niet naar mij wilt luisteren, zal ik u zeven keer meer slaan, afhankelijk van uw zonden. Ik zal de dieren van het veld op je afsturen, die je van je kinderen zullen beroven, die je vee zullen vernietigen en die je tot een paar zullen terugbrengen; en je paden*

zullen verlaten zijn. » De parallelle studie van Lev.26 en de *3e bazuin* van Openbaring openbaart het oordeel dat God uitoefent aan het begin van de tijd van de Reformatie. De ware uitverkorenen blijven vreedzaam en berustend en aanvaarden de dood of gevangenschap als ware martelaren. Maar afgezien van hun sublieme voorbeeld ziet hij alleen wrede ‘ *beesten* ’ die elkaar, meestal uit persoonlijke trots, confronteren en die mensen doden met de wreedheid van vleesetende wilde dieren. Dit idee zal vorm krijgen in Openb.13:1 en 11. Het is het hoogtepunt van de tijd waarin, in de norm van **verdrukking**, de Uitverkorene “ *naar de woestijn* ” (=beproeving) wordt geleid in Openb.12:6 - 14 met de geschreven bijbelse “ *twee getuigen* ” van God uit Openb.11:3. Er zal een einde komen aan de intolerante heerschappij van het pausdom, die 1260 jaar lang is voorspeld.

Vers 12: “ *De vierde klonk. En een derde van de zon werd getroffen, en een derde van de maan, en een derde van de sterren, zodat een derde verduisterd werd, en de dag een derde van zijn licht verloor, en de nacht eveneens.* »

Vierde straf: De Geest beeldt hier de “ *grote verdrukking* ” uit, aangekondigd in Openbaring 2:22. In symbolen onthult het de gevolgen ervan voor ons: gedeeltelijk wordt “ *de zon* ”, symbool van het licht van God, getroffen. Ook werd gedeeltelijk ‘ *de maan* ’ getroffen, symbool van het religieuze kamp van de duisternis waar in 1793 hypocriete katholieken en protestanten last van hadden. Onder het symbool “ *sterren* ” wordt ook een deel van de christenen die geroepen zijn *om de aarde te verlichten* individueel getroffen. Wie kan dan zo het ware en het valse christelijke religieuze licht schijnen? Antwoord: de ideologie van het atheïsme werd beschouwd als het grote licht van die tijd. Zijn licht overschaduwde alle anderen. Schrijvers die boeken over dit onderwerp schrijven staan hoog aangeschreven en worden zelf ‘verlichtingen’ genoemd, zoals Voltaire en Montesquieu. Dit licht vernietigt echter in de eerste plaats mensenlevens in een keten, waarbij bloedstromen vergieten. Na het hoofd van koning Lodewijk XVI en dat van zijn vrouw Marie-Antoinette vielen die van de katholieke en protestantse beoefenaars op hun beurt onder de guillotines van de revolutionairen. Deze daad van goddelijke gerechtigheid rechtvaardigt het atheïsme niet; maar het doel heiligt de middelen, en God kan tirannen alleen omverwerpen door hen te bestrijden met een superieure, machtiger en sterkere tirannie. “ *Kracht en macht* ” is van de Heer in Openbaring 7:12.

Tegelijkertijd lezen we in Lev.26:23 tot 25: “ *Als deze straffen u niet corrigeren en als u zich tegen mij verzet, zal ik mij ook tegen u verzetten en zal ik u zeven keer meer slaan voor uw zonden. Ik zal het zwaard tegen je inzetten, dat mijn verbond zal wreken ; Wanneer jullie in jullie steden samenkomen, zal Ik een plaag onder jullie sturen, en jullie zullen in de handen van de vijand worden overgeleverd.* ”. “ *Het zwaard dat mijn bondgenootschap zal wreken* ” is inderdaad de rol die God aan het Franse nationale atheïstische regime heeft gegeven door het de hoofden te overhandigen die zich schuldig hebben gemaakt aan spiritueel overspel dat ertegen is gepleegd. Net als de plaag van het vers heeft dit atheïstische regime een principe van massa-executie ingevoerd, zodat de beulen van gisteren de slachtoffers van morgen werden. Volgens dit principe leek het waarschijnlijk dat dit helse regime de hele mensheid in de dood zou

verzwelgen. Dit is de reden waarom God hem de naam “ *afgrond* ” zal geven, het “ *beest dat uit de afgrond oprijst* ”, in Openbaring 11:7, waar hij zijn thema ontwikkelt. Dit omdat in Gen.1:2 deze naam de aarde aanduidt zonder leven, zonder vorm, chaotisch en die zich op de lange termijn zou reproduceren door de systematische vernietiging ondernomen door het atheïstische regime. Als voorbeeld vinden we het lot van de katholieke en monarchistische Vendée omgedoopt tot ‘Venge’ door de revolutionairen wier project het was om er een verlaten en onbewoond land van te maken.

Vers 13: “ *En ik keek en hoorde een adelaar midden in de hemel vliegen en met luide stem zeggen: Wee, wee, wee degenen die op de aarde wonen, vanwege de andere geluiden van de trompetten van de drie engelen die zal rinkelen!* »

De Franse Revolutie had moorddadige gevolgen, maar bereikte het door God gewenste doel. Het maakte een einde aan de religieuze tirannie, en daarna overheerste tolerantie. Dit is het moment waarop, volgens Openbaring 13:3, *het katholieke “beest van de zee” “doodgewond maar genezen”* werd vanwege het machtige gezag van *de Napoleontische “adelaar”*, gepresenteerd in dit vers, die hem rehabiliteerde via zijn Concordaat. “... *een adelaar die midden in de lucht vliegt* ” symboliseert het hoogtepunt van de overheersing van keizer Napoleon ¹. Hij breidde zijn overheersing uit over alle Europese volkeren en faalde tegen Rusland. Deze keuze biedt ons een grote nauwkeurigheid bij het dateren van gebeurtenissen; de periode 1800 tot 1814 wordt dus gesuggereerd. De enorme gevolgen van deze regering vormen een solide maatstaf die aldus de aankomst op de cruciale datum van Daniël 8:14, 1843 rechtvaardigt. Dit belangrijke regime in de geschiedenis van het land Frankrijk wordt, voor God, drager van een vreselijke aankondiging, aangezien na hem zal het universele christelijke geloof de tijd ingaan waarin het door drie groten door God zal worden getroffen “ *ongelukken* ”. Driemaal herhaald gaat het over de perfectie van “ *ongeluk* ”; Dit omdat God, zoals Openbaring 3:2 leert, in het jaar 1843 van christenen, die aanspraak maken op de verlossing van Jezus Christus, verlangt dat ze eindelijk de Reformatie voltooiën die sinds 1170 is geïnitieerd, de datum waarop Pierre Valdo de bijbelse waarheid volledig herstelde, en zij “perfecte” voortbrachten . *werkt* ”; deze perfectie wordt vereist in Openbaring 3:2 en door het decreet van Daniël 8:14. De gevolgen van de inwerkingtreding ervan verschijnen hier in de vorm van drie grote ‘ *tegenslagen* ’ die we nu afzonderlijk zullen bestuderen. Ik zou er nogmaals op willen wijzen dat wat deze periode van religieuze vrede, paradoxaal genoeg, tot een groot ‘ *ongeluk* ’ maakt, de erfenis is van het Franse nationale atheïsme dat de geest van de westerse mens doordringt en zal blijven doordringen. Dit zal hen niet helpen de hervormingen te volbrengen die God vanaf 1843 vereiste. Maar het “ *zesde zegel* ” van Openbaring 6:13 had de eerste van deze “ *ongelukken* ” al geïllustreerd door het beeld van “ *vallende sterren* ” vergeleken met “ *groene vijgen* ”, en daarom niet de volledige geestelijke rijping hebben aanvaard die God vanaf 1843 vereiste. En het hemelse teken van Gods waarschuwing werd gegeven op 13 november 1833, samen met de voorgestelde tijd van de aankondiging van de grote drie “ *ongelukken* ” van het bestudeerde vers.

In zijn openbaring roept de Geest de uitdrukking ‘ *bewoners van de aarde* ’ op om de mensen aan te duiden die het doelwit zijn van de grote drie *voorspelde* “

ongelukken ”. Afsneden van God en gescheiden door hun ongelof en zonde, verbindt de Geest hen met “ *de aarde* ”. In tegenstelling hiermee duidt Jezus zijn ware, getrouwe uitverkorenen aan met de uitdrukking “ *burgers van het koninkrijk der hemelen* ”; hun thuisland is niet “ *aarde* ” maar “ *hemel* ” waar Jezus “ *een plaats voor hen bereidde* ” volgens Johannes 14:2-3. Elke keer dat deze uitdrukking ‘ *bewoners van de aarde* ’ in de Apocalyps wordt aangehaald, wordt daarmee de opstandige mensheid bedoeld die in Jezus Christus van God is gescheiden.

Openbaring 9: de ^{5e} en ^{6e} bazuin
Het ‘ eerste ’ en ‘ tweede grote ongeluk ’

De 5e bazuin : het “ ^{eerste} grote wee ”
voor protestanten (1843) en adventisten (1994)

Opmerking : Bij de eerste lezing presenteert dit thema van de “ *vijfde bazuin* ” in symbolische beelden het oordeel dat God uitoefent over de protestantse religies die sinds het voorjaar van 1843 in ongenade zijn gevallen. Maar het brengt aanvullende leringen met zich mee die de profetische aankondigingen bevestigen die aan ^{onze} zuster van de Zevende-dags Adventisten, mevrouw Ellen Gould White, die Jezus als zijn boodschapper had gekozen. Zijn

profetische werk belichtte vooral de tijd van de laatste laatste geloofsbeproeving; zijn voorspellingen zullen in dit bericht worden bevestigd. Maar wat onze zuster niet wist, was dat God een derde adventistische verwachting had gepland om de Zevende-dags Adventistenkerk zelf op de proef te stellen. Zeker, deze derde verwachting heeft niet de publieke ontwikkeling van de vorige twee overgenomen, maar de omvang van de nieuwe geopenbaarde waarheden die eraan verbonden zijn, compenseert deze schijnbare zwakte. Dit is de reden waarom de officiële institutionele adventistische leer, nadat hij tussen 1983 en 1991 in Valence-sur-Rhône, Frankrijk, en op Mauritius, na zijn verwerping van zijn laatste profetische lichten, op de proef was gesteld door Jezus Christus, door de Verlosser van de zielen werd ‘uitbraakt’. 1994, een datum geconstrueerd door het gebruik van de profetische ‘*vijf maanden*’ van de verzen 5 en 10 van dit hoofdstuk 9. Dit is de reden waarom, in de tweede lezing, dit beeldende oordeel van de Heer over de verschillende aspecten van het protestantse geloof van toepassing is op het institutionele Zevende-dags Adventisme verviel op zijn beurt in afvalligheid, door een weigering van goddelijk profetisch licht; dit ondanks de waarschuwingen gegeven door Ellen G. White in het hoofdstuk “denying the light” van haar boek gericht aan adventistische leraren “The Evangelical Ministry”. In 1995 bevestigde de officiële alliantie van het adventisme met het protestantisme het rechtvaardige oordeel dat door God was geprofeteerd. Merk op dat de twee valpartijen dezelfde oorzaak hebben: de afwijzing en minachting voor het profetische woord dat God heeft voorgesteld, door een dienaar die Hij voor deze taak heeft uitgekozen.

‘*Ongeluk*’ is het uur van het kwaad waarvan de aanstichter en inspiratie Satan is, de vijand van Jezus en zijn uitverkoren heiligen. De Geest zal ons in beelden openbaren wat een discipel van Jezus Christus wordt als hij door Hem wordt afgewezen om aan de duivel te worden overgeleverd; wat dan een werkelijk groot “*ongeluk*” betekent.

Vers 1: “*De vijfde ging. En ik zag een ster die uit de hemel naar de aarde was gevallen. De sleutel tot de put van de afgrond werd hem gegeven,*

Een “*vijfde*”, maar grote waarschuwing is gericht aan de uitverkorenen van Christus die sinds 1844 apart zijn gezet. “*De ster die uit de hemel was gevallen*” is niet “*de ster Absint*” uit het vorige hoofdstuk die niet ‘*viel*’, ‘*op daar aarde*’, maar “*aan DE rivieren En DE bronnen van wateren*”. Het is dat van het ‘*Sardis*’-tijdperk waarin Jezus zich herinnert dat hij ‘*de zeven sterren in zijn handen houdt*’. Voor zijn ‘*werken*’ die ‘*onvolmaakt*’ werden verklaard, gooide Jezus de ‘*ster*’ van de protestantse boodschapper op de grond.

De adventistische beproeving werd in het voorjaar van 1843 gekenmerkt door het einde van een eerste verwachting van de wederkomst van Jezus Christus. Een tweede wachttijd voor deze terugkeer eindigde op 22 oktober 1844. Pas aan het einde van deze tweede test gaf God de overwinnaars de kennis en praktijk van zijn heilige zaterdagsabbat. Deze sabbat nam vervolgens de rol aan van het “*zegel van God*”, dat wordt aangehaald in vers 4 van dit hoofdstuk 9. De verzegeling van zijn dienaren begon daarom na het einde van de tweede test, in de herfst van 1844. Het idee is als volgt: de uitdrukking ‘*die was gevallen*’ heeft betrekking op de datum van de lente van 1843, de looptijd van het decreet van Dan.8:14 en het

einde van het eerste adventistische proces, in tegenstelling tot dat van de herfst van 1844, die het begin markeert van de verzegeling van de gekozen overwinnaars en dat van het thema van deze “*5e bazuin*”, waarvan het doel voor God is om de val van het protestantse geloof te onthullen en dat van het adventisme dat een alliantie met hem zal sluiten na 1994, het einde van de “*vijf maanden*” geprofeteerd in de verzen 5 en 10. Dus terwijl de “vijf maanden” van dit thema in de herfst van 1844 beginnen, is de context van het begin van de verzegeling, in het hoofdonderwerp, het protestantse geloof “gevallen” vóór deze datum, van de voorjaar 1843. We zien dan hoe goddelijke openbaring volbrachte historische feiten nauwkeurig respecteert. Aan de twee data 1843 en 1844 is elk een specifieke rol verbonden.

Verlaten door Jezus, die het aan de duivel overleverde, viel het protestantse geloof in de katholieke “*bron*” of “*de diepten van Satan*” die de hervormers zelf ten tijde van de Reformatie in Openbaring 2:24 aan de kaak stelden. Door te zeggen dat het “*op de aarde*” valt, bevestigt de Geest op subtiële wijze de identiteit van het protestantse geloof, gesymboliseerd door het woord “*aarde*”, dat herinnert aan zijn vertrek uit het katholicisme dat in Openbaring 13 en 10:2 “*zee*” wordt genoemd. In de boodschap “*Filadelfia*” presenteert Jezus “*deuren*” die open of gesloten zijn. Hier opent een sleutel een heel ander pad voor hen, omdat deze hen toegang geeft tot het ‘*afgrond*’-symbool van de verdwijning van het leven. Dit is het uur waarop voor hen “*licht duisternis wordt*” en “*duisternis licht wordt*”. Door de principes van republikeinse filosofische gedachten als hun erfgoed aan te nemen, verliezen ze de werkelijke heiligheid van het geloof, gezuiverd door het bloed van Jezus Christus, uit het oog. Laten we eens kijken naar de precisie die ‘*hem werd gegeven*’. Hij die aldus aan een ieder geeft naar zijn werken, is Jezus Christus, de goddelijke Rechter. Want hij is ook de bewaarder van de sleutels; “*de sleutel van David*” voor de gezegende uitverkorenen in 1873 en 1994, volgens Openb.3:7, en “*de sleutel van de bodemloze put*” voor de gevallenen in 1843 en 1994.

Vers 2: “*En zij opende de put van de diepte. En er kwam rook uit de put, zoals de rook van een grote oven; en de zon en de lucht werden verduisterd door de rook uit de put.* »

Het protestantse geloof verandert van meester en bestemming, en ook zijn werken veranderen. Zo krijgt zij toegang tot het weinig benijdenswaardige lot dat zij de vernietiging van het laatste oordeel moet ondergaan door het “*vuur*” van de “*tweede dood*” waarover in Openbaring 19:20 en 20:10 zal worden gesproken. Door het beeld te nemen van “*een poel van vuur en zwavel*” zal dit “*vuur*” van het laatste oordeel een “*grote oven*” zijn die de overtreders van de geboden van God bedreigt sinds hun proclamatie op de berg Sinäi volgens Exo.19:18: “*De berg Sinäi was helemaal in rook, omdat de Heer daar midden in vuur was neergedaald; deze rook steeg op als rook uit een oven, en de hele berg schudde hevig.* » The Spirit gebruikt vervolgens de cinematografische techniek genaamd “*flashback*”, de flashback, die de werken onthult die zijn gemaakt terwijl ze nog leefden: de gevallenen dienden de duivel. Het woord “*rook*” heeft hier een dubbele betekenis: die van het vuur van “*de grote oven*” waarover we lezen in Openbaring 14:11: “*En de rook van hun pijniging stijgt op voor eeuwig en*

altijd; en zij hebben dag en nacht geen rust, zij die het beest en zijn beeld aanbidden, en wie het merkteken van zijn naam ontvangt “, maar ook dat van de “ gebeden van de heiligen ” volgens Openb. 5:8, hier degenen valse heiligen. Omdat een overvloedige religieuze activiteit, die tot uiting komt in gebeden, deze woorden rechtvaardigt die Jezus in 1843 in Sardis tot hem richtte : “ Er wordt aangenomen dat je leeft; en jij bent dood .” Dood, en tweemaal dood, aangezien de voorgestelde dood “ de tweede dood ” van het “ laatste oordeel ” is. Deze religieuze activiteit misleidt iedereen behalve God en zijn uitverkorenen, die erdoor verlicht worden. Deze wijdverbreide misleiding is “hoax” zoals de moderne wereld zegt. En het is inderdaad het idee van bedwelming dat de Geest suggereert door het beeld van ‘ rook ’ dat zich in ‘ de lucht ’ verspreidt tot het punt dat het ‘ de zon ’ verduistert. Als dit laatste het symbool is van het ware goddelijke licht, duidt dat van “ lucht ” het gereserveerde domein van de duivel aan, in Ef.2:2 “ de prins van de macht van de lucht ” genoemd, en die Jezus “ de prins ” noemt. van deze wereld ” in Johannes 12:31 en 16:11. In de wereld is het doel van desinformatie het verbergen van waarheden die geheim moeten blijven. Op religieus vlak is het hetzelfde: de waarheid is alleen voor de uitverkorene. De vermenigvuldiging van protestantse groeperingen heeft feitelijk de effectiviteit gehad dat het bestaan van het geloof van de Zevende-dags Adventisten werd gemaskeerd; dit tot 1995, toen ze haar in hun gelederen verwelkomden vanwege haar “ grote ongeluk ”. In deze nieuwe spirituele situatie zullen zij het slachtoffer zijn van de tweede dood die het aardoppervlak in een vurige oven zal veranderen. De boodschap is angstaanjagend en we kunnen begrijpen waarom God deze niet duidelijk heeft aangeboden. Het is gereserveerd voor de uitverkorenen, zodat ze begrijpen aan welk lot ze zijn ontsnapt.

Vers 3: “ Sprinkhanen kwamen met rook naar buiten en verspreidden zich over de aarde; en hun werd macht gegeven zoals de macht van de schorpioenen van de aarde. »

De gebeden die worden gesymboliseerd door “ rook ” komen uit de mond en geest van gevallen protestanten, en daarom worden mannen en vrouwen gesymboliseerd door “ sprinkhanen ” vanwege hun grote aantal. Het zijn in feite massa’s menselijke schepselen die in 1843 vielen en ik herinner u eraan dat de Heer in 1833, tien jaar eerder, een idee had gegeven van deze menigte door ‘ de val van de sterren ’ die in de nacht van 13 november werd bewerkstelligd. , 1833 tussen middernacht en 5 uur 's ochtends, volgens historische ooggetuigenverklaringen. Opnieuw draagt de uitdrukking ‘ op aarde ’ de dubbele betekenis van aardse uitbreiding en protestantse identiteit. Wie houdt er van verwoestende en verwoestende ‘ sprinkhanen ’? Niet de boeren, en God houdt niet meer van gelovigen die Hem verraden en samenwerken met de tegenstander om Zijn oogst van de uitverkorenen te vernietigen, dus wordt dit symbool op hen toegepast. Vervolgens wordt in Ezechiël 2, dit korte hoofdstuk van tien verzen, het woord ‘ rebellen ’ zes keer aangehaald om de Joodse ‘ rebellen ’ aan te duiden die God behandelt als ‘ doornen, doornen en doornen en schorpioenen ’. Hier heeft de term ‘ schorpioen ’ betrekking op protestantse rebellen. In vers 3 bereidt de toespeling op zijn macht het gebruik van een zeer belangrijk subtiel symbool voor. De kracht van “ schorpioenen ” is om hun slachtoffers dodelijk te steken

met de angel van hun “ *staart* ”. En dit woord ‘ *staart* ’ krijgt een fundamentele betekenis in het goddelijke denken, geopenbaard in Jesaja 9:14: ‘ *de profeet die leugens onderwijst, is de staart* ’. Dieren gebruiken hun “ *staarten* ” om vliegen en andere parasitaire insecten die hen irriteren, weg te jagen en te slaan. Hier vinden we het beeld van de valse “ *profetes Izebel* ” die zijn tijd besteedt aan het hekelen en veroorzaken van lijden voor God en zijn misleide, ontrouwe dienaren. De praktijk van vrijwillige geseling om de zonde te verzoenen maakt ook deel uit van de leringen van het katholieke geloof. In Openb.11:1 bevestigt de Geest deze vergelijking door het woord “ *riet* ” te gebruiken waaraan de sleutel Jesaja 9:14 dezelfde betekenis geeft als het woord “ *staart* ”. Dit beeld van de pauselijke kerk geldt sinds 1844 ook voor gevallen protestantse gelovigen die profeten voor God zijn geworden die leugens verkondigen, of valse profeten. Het voorgestelde woord ‘ *staart* ’ zal duidelijk worden aangehaald in vers 10.

De constructie van de 3e ^{Adventistische} verwachting (deze keer vanaf de zevende dag)

Vers 4: ‘ Er werd hun gezegd dat ze het gras van de aarde, noch enig groen ding, noch enige boom, mochten schaden, maar alleen degenen die **het zegel van God niet op hun voorhoofd hadden** . »

Deze “ *sprinkhanen* ” verslinden geen groen, maar zijn schadelijk voor mensen die niet beschermd worden door het “ *zegel van God* ”. Deze vermelding van het “ *zegel van God* ” bevestigt de context van de tijden die al in Openbaring 7 aan bod komen. De boodschappen lopen daarom parallel: hoofdstuk 7 gaat over de gekozen verzegelden en hoofdstuk 9 over de gevallen die in de steek zijn gelaten. Ik herinner u eraan dat het volgens Matt.24:24 onmogelijk is om een authentieke uitverkorene te verleiden. Valse profeten misleiden elkaar daarom.

De precisie, “ **het zegel van God op het voorhoofd** ”, geeft het begin aan van de verzegeling van de gekozen Adventistische dienaren van God, op 23 oktober 1844. Dit detail wordt genoemd vlak voor het aanhalen van de profetische “vijf maanden”-periode *van* het volgende vers; een looptijd van 150 reële jaren, gebaseerd op deze datum.

Vers 5: “ *Het werd hun gegeven niet om hen te doden, maar om hen vijf maanden lang te kwellen ; en de kwelling die zij veroorzaakten was als de kwelling veroorzaakt door de scorpioen wanneer hij een man steekt.* »

Gods boodschap brengt in zijn beeld daden samen die in verschillende tijden zijn volbracht; wat verwacht en de interpretatie van beelden moeilijk maakt. Maar nu deze techniek wordt begrepen en ontvangen, wordt de boodschap heel duidelijk. Dit vers 5 was de basis van mijn aankondiging van de wederkomst van Jezus Christus in 1994. Daar vinden we de kostbare profetische “ *vijf maanden* ” die het, beginnend in 1844, mogelijk maken om de datum 1994 vast te stellen. van God, moest ik absoluut de glorieuze terugkeer van Jezus Christus aan deze datum koppelen. Dit is hoe ik, gedeeltelijk verblind door een precisie in de tekst die deze

hoop onmogelijk zou hebben gemaakt, volhardde in de richting die mijn Schepper wenste. De tekst specificceert inderdaad: “ *het werd hun gegeven, niet om ze te doden, maar om ze vijf maanden lang te kwellen* ”. De verduidelijking “ *Nee om ze te doden* ” liet het thema van de “ ^{6e} niet toe *trompet* ”, een monsterlijke moordoorlog, in de tijd die wordt bestreken door de “ ^{5e} *trompet* ”; de tijd van 150 echte jaren. Maar in zijn tijd was William Miller al gedeeltelijk verblind om een door God gewenste actie te volbrengen; een fout ontdekken die ons in staat stelt de hoop op de wederkomst van Christus in de herfst van 1844 nieuw leven in te blazen; een valse fout, aangezien de oorspronkelijke berekeningen die de lente van 1843 vaststelden vandaag de dag worden bevestigd in onze laatste berekeningen. De wil en macht van God zijn soeverein en gelukkig voor zijn uitverkorenen kan niets en niemand zijn project belemmeren. Het feit is dat deze fout bij de aankondiging er in 1991 toe leidde dat het officiële adventisme een houding van minachting toonde tegenover de hoop op de wederkomst van Jezus Christus die voor 1994 was aangekondigd. En het ergste voor de adventisten is dat zij verstoken zijn gebleven van het laatste profetische licht dat belicht in zijn geheel de 34 hoofdstukken van de boeken Daniël en Openbaring, zoals iedereen vandaag de dag een bewijs kan krijgen door dit document te lezen. Daarmee worden ze ook beroofd van het andere nieuwe licht dat God mij sinds het voorjaar van 2018 heeft gegeven over zijn wet en over de wederkomst van Christus die, zoals we nu weten, in het voorjaar van 2030 zal terugkeren; en dit op nieuwe grondslagen, gescheiden van de profetische constructie van Daniël en Openbaring. Tussen 1982 en 1991 waren voor mij de *vijf maanden* verbonden met de activiteit van de valse profeten, die zouden voortduren tot aan de wederkomst van Jezus Christus. Overtuigd door deze, bovendien gerechtvaardigde, redenering zag ik de tijdsbeperking die het verbod op “*doden*” oplegde niet. En destijds vertegenwoordigde de datum 1994 het jaar 2000 van de ware geboorte van Jezus Christus. Ik voeg eraan toe dat niemand vóór mij de oorzaak van mijn fout heeft geïdentificeerd; wat een prestatie bevestigt in overeenstemming met de wil van God. Laten we nu onze aandacht richten op de verduidelijking “ *maar hen vijf maanden lang kwellen* ”. De formule is uiterst misleidend omdat de ‘ *kwelling* ’ in kwestie niet door de slachtoffers wordt ondergaan tijdens de geprofeteerde ‘ *vijf maanden* ’. De “ *kwelling* ” waarnaar de Geest verwijst, zal bij het laatste oordeel aan de gevallen worden toegebracht, waar het zal worden veroorzaakt door het verbranden van de “*poel van vuur*”, de straf van de “*tweede dood*”. Deze “*pijniging*” wordt aangekondigd in de boodschap van de derde engel van Openb. 14:10-11, die het vorige vers opriep door “*de rook*” “*van hun pijniging*” aan te halen; een boodschap die adventisten goed kennen, omdat deze een onderdeel vormt van hun universele missie. Omdat de Geest van tevoren de val van dit officiële adventisme kent, zegt hij op subtiele wijze in deze boodschap: “ **Ook hij zal drinken van de wijn van de toorn van God, onvermengd gegoten in de beker van zijn toorn, en hij zal gepijnigd worden in vuur en zwavel voor de heilige engelen en voor het Lam .**” Deze verduidelijking “ *hij ook* ” richt zich achtereenvolgens op het protestantse geloof en vervolgens op het officiële ongelovige adventisme dat in 1994 door Jezus Christus zelf werd verworpen. Sinds deze datum heeft deze nieuwe “*rebell*”, ter bevestiging van zijn vloek,

zich aangesloten bij de oecumenische alliantie die katholieken en protestanten samenbrengt die al van God zijn afgesneden. Maar vóór de val van het officiële adventisme was de formule ‘ *hij ook* ’ van toepassing op gevallen protestanten, omdat zij, na hun val in 1844, nu het lot zouden delen van katholieken, orthodoxen en valse joden. In feite betreft “ *hij ook* ” alle niet-katholieken die de katholieke kerk van Rome eren, door haar oecumenische alliantie aan te gaan, en door de verordeningen van Constantijn I te eren ‘ zijn zondag en geboortedag van de zon (Kerstmis op 25 december). Door de vorm van het enkelvoud ‘ *hij ook* ’ te kiezen, in plaats van het meervoud ‘ *zij ook* ’, herinnert de Geest ons eraan dat de religieuze keuze een individuele keuze is die iemand verantwoordelijk maakt, rechtvaardigt of zich schuldig laat voelen jegens God, het individu, en niet de gemeenschap; zoals “ *Noach, Daniël en Job die geen zonen of dochters wilden redden* ” volgens Ezech.14:18.

De kwellingen van de tweede dood van het laatste oordeel

Vers 6: “ *In die dagen zullen de mensen de dood zoeken, maar ze zullen die niet vinden; zij zullen verlangen te sterven, en de dood zal van hen wegvluchten.* »

De ideeën vloeien heel logisch voort. Na zojuist de “ *kwellingen van de tweede dood* ” te hebben opgeroepen, profeteert de Geest in dit vers 6 over de dagen van de toepassing ervan, die zullen komen aan het einde van het 7e millennium, het doelwit van de uitdrukking “ *in die dagen* ”. Vervolgens onthult hij ons de bijzonderheden van deze uiterst formidabele laatste straf. “ *Mensen zullen de dood zoeken, maar ze zullen die niet vinden; ze zullen verlangen om te sterven, en de dood zal van hen wegvluchten.* ’ Wat mensen niet weten is dat het opstandingslichaam van de goddelozen kenmerken zal hebben die heel anders zijn dan die van de hedendaagse vleeselijke lichamen. Voor hun laatste straf zal de schepper God hun leven herscheppen door het in staat te stellen in een bewuste staat door te gaan tot de vernietiging van hun laatste atoom. Bovendien zal de duur van het lijden voor elk individu individueel worden aangepast, afhankelijk van het oordeel over hun individuele schuld. Markus 9:47-48 bevestigt dit met deze woorden: “ *... om in de hel geworpen te worden, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt.* » Er moet ook worden opgemerkt dat het protestantse geloof veel vals-religieuze dogma’s deelt met de katholieke kerk; naast de zondag, de eerste dag gewijd aan rust, is er het geloof in de onsterfelijkheid van de ziel, wat protestanten ertoe brengt te geloven in de bestaan van de hel, onderwezen door katholieken. Zo bevatte de katholieke dreiging van de hel, waar de verdoemden voor eeuwig in vuur worden gekweld, een dreiging die alle vorsten van christelijke landen eraan onderwierp, een kleine waarheid, maar vooral veel onwaarheid. Omdat in de eerste plaats de door God voorbereide hel pas vorm zal krijgen aan het einde van de “ *duizend jaar* ” van het hemelse oordeel over de goddelozen door de heiligen. En ten tweede zal het lijden niet eeuwig zijn, hoewel langdurig, vergeleken met de huidige aardse omstandigheden. Onder degenen die de dood van hen zullen zien vluchten, zullen de volgelingen en fervente verdedigers zijn van het heidense Griekse dogma van de onsterfelijkheid van de ziel. God zal hen dus de ervaring bieden zich voor te stellen wat hun lot zou zijn als hun ziel werkelijk onsterfelijk was geweest. Maar bovenal zijn het de

aanbidders van de “dag van de onoverwonnen zon” die hun goddelijkheid zullen ontmoeten; de aarde zelf die hen droeg, is een ‘zon’ geworden door de fusie van het magma van vuur en zwavel.

De dodelijke bedrieglijke schijn

Vers 7: “ *Deze sprinkhanen waren als paarden, voorbereid op de strijd; Op hun hoofden waren kronen als goud, en hun gezichten leken op die van mensen.* »

Met zijn symbolen illustreert vers 7 het actieplan van het gevallen protestantse kamp. De religieuze groepen (*paarden*) worden verzameld voor een geestelijke “ *strijd* ” die pas aan het einde van de tijd van genade zal worden volbracht, maar het uiteindelijke doel is daar. Deze strijd krijgt in Openbaring 16:16 de naam “ *Armageddon* ”. Vervolgens is het passend om de nadruk van de Geest op de vergelijking met de werkelijkheid der dingen op te merken; wat hij doet door het gebruik van de term ‘ *like* ’ te vermenigvuldigen. Dit is zijn manier om de valse beweringen van de betrokken religieuze mensen te ontkennen. Alles is slechts een bedrieglijke schijn: de “ *kroon* ” beloofd aan de overwinnaar van het geloof, en het geloof (*goud*) zelf dat slechts een “ *gelijkenis* ” heeft met het ware geloof. De ‘ *gezichten* ’ van deze valse gelovigen zijn zelf bedrieglijk, aangezien het enige wat ze nog hebben een menselijke verschijning is. Hij die dit oordeel uitspreekt, doorzoekt de teugels en de harten. Hij kent de geheime gedachten van mensen en deelt zijn visie op de werkelijkheid met zijn uitverkorenen.

Vers 8: “ *Zij hadden haar als het haar van vrouwen, en hun tanden waren als de tanden van leeuwen.* »

Volgens 1Cor.11:15, vrouwenhaar dient als sluier. En de rol van een sluier is het verbergen van het gezicht, de identiteit van het gesluisde onderwerp. Dit vers 8 hekelt door middel van zijn symbolen de misleidende verschijning van christelijke religieuze groeperingen. Ze hebben daarom het uiterlijk (*het haar*) van kerken (*vrouwen* , in Ef.5:23-32), maar hun geest wordt bezielde door de wreedheid (*de tanden*) van “ *leeuwen* ”. We begrijpen beter waarom hun gezichten slechts een menselijk uiterlijk hebben. Het is niet voor niets dat Jezus ze met leeuwen vergelijkt. Het herinnert dus aan de gemoedstoestand van het Romeinse volk dat de eerste christenen in hun arena's door leeuwen liet verslinden. En deze vergelijking is gerechtvaardigd omdat ze aan het einde van de wereld opnieuw de laatste ware uitverkorenen van Jezus Christus ter dood zullen willen brengen.

Vers 9: “ *Ze hadden borstplaten die leken op ijzeren borstplaten, en het geluid van hun vleugels was als het geluid van strijdwagens met veel paarden die ten strijde renden.* »

Dit vers richt zich op de vervalsing van het arsenaal van de ware soldaat van Jezus Christus, die het “ *borstharnas* ” van gerechtigheid draagt (Efeziërs 6:14), maar hier is deze gerechtigheid zo hard als “ *ijzer* ” dat al een symbool is van het rijk waarin de Romeinen leefden. Daniël. “ *Sprinkhanen* ” maken geluid met “ *hun vleugels* ” als ze actief zijn. De vergelijking die ontstaat gaat dus over actie. De volgende verduidelijking bevestigt de link met Rome, waar de wagenrennen met “ *verschillende paarden* ” de Romeinen op hun circuits in

verrukking brachten. In dit beeld betekent " *veel paarden* ": verschillende religieuze groepen verzameld om de Romeinse " *wagen* " te trekken, om het gezag van Rome te verheerlijken; Rome, dat wist hoe het andere religieuze leiders moest manipuleren om hen door zijn verleidingen te onderwerpen. Dit is hoe de Geest de actie van het rebellenkamp samenvat. En deze bijeenkomst ten gunste van Rome bereidt hen voor op de laatste ' *slag van Armageddon* ', gericht tegen de tegenstanders van de zondag, trouwe waarnemers van de door God geheiligde sabbat, en onbewust tegen Christus, hun Verdedigende Beschermmer.

Vers 10: " *Zij hadden staarten als schorpioenen en engels, en in hun staarten zat de kracht om mensen schade toe te brengen, vijf maanden lang.* »

Dit vers licht de sluier op van vers 3, waar het woord ' *staart* ' werd gesuggereerd onder de titel 'macht van de *schorpioenen* '. Het wordt duidelijk geciteerd, hoewel de betekenis ervan niet duidelijk is voor iemand die er niet naar zoekt in Jesaja 9:14. Dit is niet mijn geval, dus ik herinner me deze belangrijke sleutel: " *de profeet die leugens onderwijst is de staart* ". Ik verduidelijk de gecodeerde boodschap in deze termen: deze groepen hadden leugenachtige (*staarten*) en opstandige (*schorpioenen*) profeten en leugenachtige tongen (steken), en het was in deze valse profeten (*staarten*) dat de *macht om mensen schade toe te brengen* , ook verleid hen en overtuig hen om de Romeinse zondag te eren voor 150 jaar (*vijf maanden*) religieuze vrede, gegarandeerd door God; waardoor ze onherstelbaar worden blootgesteld aan de " *kwellingen van de tweede dood* " van het laatste oordeel aan het einde van het zevende millennium . Als ik bedenk dat velen het belang van de rustdag niet inzien! Als ze in deze gedecodeerde geopenbaarde boodschap zouden geloven, zouden ze van gedachten veranderen.

Vers 11: " *Zij hadden als koning de engel van de bodemloze put, genaamd in het Hebreeuws Abaddon, en in het Grieks Apollyon.* »

Steeds preciezer bereikt de goddelijke beschuldiging zijn hoogtepunt: deze religieuze groeperingen hebben als koning Satan, ' *de engel van de afgrond* ' . die voor " *duizend jaar* " gebonden zal zijn in de woestijn, volgens Openbaring 20:3. Het woord " *diep* " in Gen.1:2 verwijst naar de aarde voordat deze ook maar het geringste teken van leven vertoont. Deze term duidt dus op de aarde die verlaten is, waarbij alle vormen van leven worden weggevaagd door de glorieuze wederkomst van Christus. Ze zal " *duizend jaar* " in deze toestand verkeren , met als enige bewoner de engel Satan die haar gevangen houdt. Degene die God in Openbaring 12 de " *draak* " noemt, en de *slang* , de *duivel en Satan* ", krijgt hier de naam Destroyer, wat de woorden " *Hebreeuws en Grieks , Abaddon en Apollyon* " betekent. Op subtiele wijze vertelt de Geest ons hoe deze engel te werk gaat om het werk van God waartegen hij vecht te vernietigen. " *Hebreeuws en Grieks* " zijn de talen van het oorspronkelijke bijbelschrift. Sinds het protestantse geloof in 1844 viel, begon het thema van deze " *vijfde trompet* ", kreeg de duivel haar terug met zijn bekende interesse in de Bijbel. Maar in tegenstelling tot het glorieuze begin van de Reformatie wordt het nu gebruikt om Gods plan te vernietigen. Satan past met het gevallen gereformeerde geloof, deze keer met succes, toe wat hij tevergeefs had geprobeerd Christus zelf te laten vallen, in het uur van zijn weerstandstest.

Vers 12: “ *Het eerste wee is voorbij. Hierna volgen nog twee tegenlagen .* »

Hier eindigt, in vers 12, dit zeer specifieke thema van de ^{5e} *trompet* .” Dit moment geeft aan dat de mensheid het jaar 1994 van haar gebruikelijke kalender is binnengegaan. Tot dan toe bleef er sprake van religieuze vrede tussen alle monotheïstische religies. Niemand werd vermoord vanwege een spiritueel motief van religieuze toewijding. Het verbod op het doden in vers 5 werd daarom gerespecteerd en vervuld, zoals God had aangekondigd.

Maar op 3 augustus 1994 doodde de allereerste islamitische religieuze aanval door de GIA vijf Franse functionarissen in de buurt van de Franse ambassade in Algiers, gevolgd op de vooravond van kerstmis op 24 december 1994 door een aanval op een Frans vliegtuig, waarbij drie mensen in Algiers, waaronder een Fransman. De daaropvolgende zomer lanceerden de gewapende islamistische groeperingen van de Algerijnse GIA dodelijke aanvallen op de RER van Parijs, de Franse hoofdstad. En in 1996 werden in Tibhirine, Algerije, zeven Franse katholieke priesters onthoofd. Deze getuigenissen leveren dus het bewijs dat de geprofeteerde “ *vijf maanden* ” zijn overschreden. Religieuze oorlogen kunnen daarom hervat worden en doorgaan tot het einde van de wereld, gemarkeerd door de terugkeer van de verheerlijkte Christus.

De 6e ^{trompet} : De tweede grote “ *ongeluk* ” **Zesde straf voor alle valse christelijke heiligheid**

De Derde Wereldoorlog

Vers 13: “ *De zesde klonk. En ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat :*

Deze zesde waarschuwingsstraf vormt het “tweede” grote “ *wee* ” aangekondigd in Openbaring 8:13. Het gaat vooraf aan het einde van de tijd van collectieve en individuele genade en zal dus tussen 2021 en 2029 worden verwezenlijkt. Met dit vers 13 wordt het thema van de “ ^{6e} *trompet* ” zal de terugkeer van de oorlog en de toestemming “ *om te doden* ” bevestigen. Dit nieuwe thema betreft dezelfde religieuze groeperingen als die van de “ ^{5e} *trompet* » vorige. De gebruikte symbolen zijn identiek. Ook kunnen de zaken als volgt worden verklaard: de volkeren van de “ ^{5e} *trompet* ” zijn gewend geraakt aan “ *niet doden* ”, en gaan zelfs zo ver dat ze de doodstraf verbieden, in Europa en in bepaalde staten van de VS. Ze vonden een manier om de internationale handel op een voordelige manier te laten werken, wat hen verrijkte. Ze zijn daarom niet langer voorstanders van oorlog, maar verdedigers van de vrede ten koste van alles. Oorlog tussen christelijke volkeren lijkt dus uitgesloten, maar helaas is een derde monotheïstische religie veel minder vreedzaam: het is de islam die op twee benen loopt: die van de terroristen die optreden en die van de andere volgelingen die hun

moordzuchtige daden toejuichen. Deze gesprekspartner maakt daarom het vooruitzicht op duurzame vrede onmogelijk, en het zal voor de schepper God voldoende zijn om zijn toestemming te ‘ *klinken* ’ zodat de botsing tussen beschavingen en religies kan plaatsvinden met aanzienlijke dodelijke gevolgen. Op de rest van de aarde zal elk volk ook zijn traditionele vijand hebben: de verdeeldheid die door de duivel en zijn demonen over de hele planeet is voorbereid.

Maar hier richt de profetie zich op een specifiek gebied: het ontrouwe christelijke Westen.

De laatste straf, vóór de “ *zeven laatste plagen* ” die aan de wederkomst van Christus voorafgaan, komt in de naam van de “ *zesde trompet* .” Voordat we op de details van het thema ingaan, weten we al dat dit thema inderdaad het tweede is van de “ *grote tegenslagen* ” aangekondigd door de “ *adelaar* ” van het Napoleontische rijk in Apo.8:13. In een montage die met deze bedoeling is aangepast, schrijft de profetie van Apo.11 deze naam “ *tweede wee* ” echter toe aan de Franse Revolutie, genaamd “ *het beest dat uit de afgrond oprijst* ”. Het is ook het thema van de “ *4e bazuin* ” van Openb.8. De Geest suggereert ons daarom het bestaan van een nauw verband tussen de gebeurtenissen waarop de ^{4e} en ^{de 6e} betrekking hebben *trompet* .” We zullen ontdekken wat deze relaties zijn.

Toen de “ *6e trompet* ” klinkt, *de stem* van Christus, bemiddelaar voor *het* wierookaltaar drukt een bevel uit. (Volgens het beeld van de aardse tabernakel die zijn toekomstige hemelse rol als bemiddelaar voor de gebeden van de uitverkorenen profeteerde).

West-Europa doelwit van de toorn van Jezus Christus

Vers 14: “ *En zei tegen de zesde engel die de bazuin had: Maak de vier engelen los die gebonden zijn in de grote rivier de Eufraat.* »

Jezus Christus verklaart: “ *Maak de vier engelen los die gebonden zijn aan de grote rivier de Eufraat* ”: bevrijdt de universele demonische machten die zich op Europa concentreren, gesymboliseerd door de naam Eufraat; West-Europa en zijn Amerikaanse en Australische uitbreidingen, waar ze sinds 1844 behouden zijn gebleven, volgens Openb. 7:2; Dit zijn de *vier engelen aan wie het gegeven werd de aarde en de zee schade toe te brengen* . De interpretatiesleutels zijn eenvoudig en logisch. „De Eufraat” is de rivier die Daniël’s oude Babylon van water bevoede. In Openbaring 17 zit “ *de hoer* ” genaamd “ *Babylon de grote* ” “ *op vele wateren* ”, symbolen “ *van volkeren, naties en talen* .” Met “ *Babylon* ” dat Rome aanduidt, zijn de betrokken volkeren de Europese volkeren. Door Europa aan te wijzen als het belangrijkste doelwit van zijn moordzuchtige woede, wil Christus God degenen straffen die Hem verraden en zo weinig aandacht besteden aan het lijden dat hij heeft ondergaan aan zijn pijnlijke kruis, waar het vorige vers zojuist aan heeft herinnerd, door het woord ‘altaar’ aan te halen . ”, die het profeteerde in de symbolische rituelen van het oude verbond.

Door zich op Europa te richten, richt de Geest zijn wraak op twee landen die hun schuld op hem concentreren. Het gaat over het katholieke geloof, de moederkerk en de oudste dochter, zoals zij Frankrijk noemt, dat het door de

eeuwen heen, sinds het begin, zo veel heeft gesteund door Clovis, de eerste koning van de ^{Franken}.

De eerste link met de “ 4^e trompet ” verschijnt, is het Frankrijk, een revolutionair volk dat zijn zaad van ongeloof onder alle christelijke naties van de aarde heeft gezaaid, door de geschriften van zijn filosofen, atheïstische vrije denkers, te verspreiden. Maar het is ook het pauselijke Rome dat de Franse Revolutie zou vernietigen en tot zwijgen brengen. Een vergelijkende studie van de trompetten met de waarschuwingsstraffen die in Leviticus 26 aan de Hebreëen werden gepresenteerd, geeft de vierde de rol van een goddelijk ‘ zwaard ’ dat ‘ zijn verbond wrekt ’. Deze keer tegen de “ 6^e trompet ”, zal Jezus zijn bondgenootschap zelf wreken door de twee schuldige volkeren en hun Europese bondgenoten te treffen. Omdat volgens Apo.11 het Franse atheïsme zich “ verheugd ” had en de omringende mensen in “ vreugde ” had gedompeld: “ zij zullen elkaar geschenken sturen ”, lezen we in Apo.11:10. Op zijn beurt zal de goddelijke Christus hen zijn gaven brengen: conventionele en atoombommen; allemaal voorafgegaan door een dodelijk besmettelijk virus dat eind 2019 in Europa opdook. Een van de opmerkelijke geschenken is de schenking van het Vrijheidsbeeld door Frankrijk aan de stad New York in de VS. Het model was zo prachtig dat na Frankrijk andere Europese landen republieken werden. In 1917 zal Rusland het model herhalen met dezelfde slachting.

Mondiale nucleaire oorlog

Vers 15: “ *En de vier engelen, die gereed waren voor het uur, en de dag, en de maand, en het jaar, werden losgelaten, zodat zij een derde van de mensen zouden kunnen doden.* »

Bereid om “ *de aarde en de zee schade toe te brengen* ” volgens Openb.7:2, “ *worden de vier engelen losgelaten zodat ze een derde van de mensen kunnen doden* ” en de actie is gepland en langverwacht, zoals dit detail aangeeft: “ *wie waren klaar voor het uur, de dag, de maand en het jaar* ”. Sinds wanneer is deze straf noodzakelijk geworden? Sinds 7 maart 321, de datum waarop de door Constantijn I opgelegde dag van de zon ^{werd aangenomen}. Volgens Openbaring 17, waarvan het thema “ *het oordeel van de hoer* ” is *Babylon de Grote* ”, symboliseert het getal 17 goddelijk oordeel. Toegepast in aantal eeuwen vanaf 7 maart 321, resulteert dit getal 17 in 7 maart 2021; vanaf deze datum zullen de laatste 9 jaar van de goddelijke vloek de vervulling van de “ 6^e ” mogelijk maken *bazuin* ” van Openb.9:13.

Laten we de vermelding van “ *de derde van de mensen* ” opmerken, die ons eraan herinnert dat, hoe verschrikkelijk het ook is, dit destructieve derdewereldconflict een gedeeltelijk (*derde*) waarschuwend karakter behoudt; het is daarom nuttig bij het tot stand brengen van religieuze bekeringsen en het leiden van gekozen functionarissen om zich volledig in te zetten voor het adventistische werk onder leiding van Jezus Christus. Deze vernietiging komt om de mensheid te straffen en uit te nodigen tot berouw, die heeft geprofiteerd van “150 echte jaren” van religieuze vrede, geprofeteerd door de “ *vijf maanden* ” van de “ *vijfde bazuin* ”.

Om de betekenis van deze straf, de derde in de wereldoorlogen sinds 1914, volledig te begrijpen, moeten we deze vergelijken met de derde deportatie van de Joden naar Babylon. Bij deze laatste oorlogszuchtige interventie, in 586, vernietigde koning Nebukadnezar het koninkrijk Juda, het laatste overblijfsel van de natie Israël; Jeruzalem en zijn heilige tempel zijn ruïnes geworden. De ruïnes die de Derde Wereldoorlog heeft achtergelaten zullen het bewijs leveren dat de christelijke alliantie net zo afvallig is geworden als de joodse alliantie van het Hebreeuwse volk. Dus na deze demonstratie zullen de ongelovige of religieuze overlevenden worden onderworpen aan de laatste universele geloofstest die gelovigen van alle monotheïstische religies een laatste kans op verlossing geeft; maar de Schepper God onderwijst slechts één waarheid die betrekking heeft op Jezus Christus en Zijn heilige zaterdagsabbat, de enige echte zevende dag.

De slachting die voor deze universele oorlog is aangekondigd, vormt een ander aspect van het ‘ *tweede ongeluk* ’ dat deze verbindt met dat van het Franse revolutionaire atheïsme van de ‘ *vierde trompet* ’. Frankrijk en vooral de hoofdstad, Parijs, bevinden zich in het vizier van Almachtige God. In Openb.11:8 schrijft hij hem de namen “ *Sodom en Egypte* ” toe, namen van oude vijanden die bijvoorbeeld op onvergetelijke wijze door God zijn vernietigd, de een door vuur uit de hemel, de ander door zijn verblindende macht. Hierdoor kunnen we begrijpen dat hij op dezelfde vreselijke en definitieve manier tegen haar zal optreden. We moeten onze enorme verantwoordelijkheid in de verdwijning van het ware geloof beseffen. Na religie te hebben gehaat, viel het republikeinse regime in de despotische handen van Napoleon I, ^{voor} wie religie slechts een nuttige tegenhanger was voor zijn persoonlijke glorie. Het is aan zijn trots en opportunisme dat het katholieke geloof zijn overleving te danken heeft door de oprichting van het Concordaat, dat de vernietiger was van het principe van de goddelijke waarheid.

Demografische precisie: tweehonderd miljoen strijders

Vers 16: “ *Het aantal ruiters van het leger was tweeduizend tienduizenden: ik hoorde hun aantal.* »

Vers 16 geeft ons een belangrijke verduidelijking over het aantal strijders dat deelneemt aan het conflict: “ *twee myriaden van myriaden* ” of tweehonderd miljoen soldaten. Tot 2021, wanneer ik dit document schrijf, heeft geen enkele oorlog dit aantal in zijn confrontaties bereikt. Maar vandaag de dag, met een wereldbevolking van zeven en een half miljard mensen, kan de profetie in vervulling gaan. **De nauwkeurigheid die dit vers biedt, veroordeelt alle interpretaties die dit conflict aan daden uit het verleden hebben toegeschreven.**

Een ideologische oorlog

Vers 17: “ *En zo zag ik de paarden in het visioen, en degenen die erop zaten, met borstplaten in de kleur van vuur, hyacint en zwavel. De hoofden van de paarden waren als de hoofden van leeuwen; en uit hun mond kwam vuur, en rook, en zwavel.* »

In dit vers 17, het getal van het goddelijk oordeel, vinden we de symbolen van de “vijfde^{bazuin}” : de groepen (*paarden*) en degenen die hen bevelen (*de ruiters*). Hun enige gerechtigheid (*borstharnas*) is het verbranden met vuur, en wat voor vuur! Nucleair vuur vergelijkbaar met het vuur van aards ondergronds magma. De Geest schrijft hen de kenmerken van de *hyacint* toe, wat overeenkomt in de herhaling van de uitdrukking aan het einde van het vers om te *roken* . Dit symboliseert al de gebeden van de heiligen in het vorige thema, het is het karakter van het parfum dat we moeten onthouden, en daar begrijpen we wat de vermelding ervan betekent. Deze plant is giftig, irriterend voor de huid en de geur veroorzaakt hoofdpijn. Deze reeks criteria definieert die van de gebeden van de betrokken strijders. Geen van deze gebeden wordt door de schepper God ontvangen; ze maken hem misselijk en inspireren hem met diepe afkeer. Het moet duidelijk zijn dat bij dit in essentie religieuze en ideologische conflict alleen religies betrokken zijn, die er totaal van afgesneden zijn, maar niettemin hoofdzakelijk monotheïstisch zijn: jodendom, katholicisme, protestantisme, orthodoxie, islam. Hier wordt een nieuw sleutelsymbool uit Jesaja 9:14 aangehaald: " *het hoofd is de magistraat of oudste* ." Daarom staan aan het hoofd van de groepen die tegenover elkaar staan magistraten die tegenwoordig in de republieken ‘presidenten’ worden genoemd. En deze presidenten zijn begiftigd met de kracht van de ‘ *leeuw* ’, de koning der dieren en de koning van de jungle. De betekenis van kracht wordt eraan gegeven in Richteren 14:18. In zijn boodschap profeteert de Geest een oorlogszuchtige inzet die op afstand wordt bestuurd door zeer machtige, autoritaire en religieus toegewijde staatshoofden, aangezien het uit hun ‘ *mond* ’ komt. lieten hun gebeden horen, geïllustreerd door het woord “ *rook* ”. Uit dezelfde “ *mond* ” komen bevelen tot vernietiging door “ *vuur* ”, gebeden door “ *rook* ”, en vernietiging van menigten, door het gebruik van atoombommen, afgebeeld door “ *zwavel* ”, te bevelen. Het is duidelijk dat de Geest het belang wil benadrukken van deze kernkracht die ter beschikking staat van één enkele man. Nog nooit in de geschiedenis van de aarde is zo’n vernietigende kracht afhankelijk geweest van de beslissing van één persoon. De zaak is inderdaad opmerkelijk en verdient de nadruk. Maar voor ons die in dit soort politieke organisaties leven, shockeren deze enorme gebeurtenissen ons niet eens meer. We zijn allemaal het slachtoffer van een soort collectieve waanzin.

Vers 18: “ *Een derde van de mensen werd gedood door deze drie plagen: door vuur, door rook en door zwavel, die uit hun mond kwam.* »

Vers 18 benadrukt dit feit uit het voorgaande vers en specificiert dat “ *vuur* , *rook* en *zwavel* ” plagen zijn die door God gewild zijn; wat het vers bevestigde door aan de wrekende Christus het bevel toe te schrijven om een derde van de mensen te doden.

De kernenergie van de hoofden van naties

Vers 19: “ *Want de kracht van de paarden zat in hun mond en in hun staart; hun staarten waren als slangen met koppen, en daarmee deden ze kwaad.* »

Vers 19 bevestigt het religieus-ideologische karakter van het conflict door te zeggen: Want de macht van de strijdende groepen (de *paarden*) lag in hun

woord (hun *mond*) en in hun valse profeten (de *staarten*) die qua schijn bedriegers (*slangen*) invloedrijk waren. op de staatshoofden, de magistraten (de *hoofden*) door wie zij (de strijders) schade toebrachten. Het aldus gedefinieerde beginsel komt precies overeen met de organisatie van de volkeren die vandaag de dag in de tijd van het einde de overhand heeft.

Deze Derde Wereldoorlog wie komt er Het afsluiten van het thema “ *bazuinen* ” of waarschuwend straffen is zo belangrijk dat God dit eerst aankondigde aan de Joden van het oude verbond, achtereenvolgens in Dan.11:40-45 en Ezechiël 38 en 39, en daarna aan de christenen van het nieuwe verbond. verbond, in dit boek Openbaring als de “ *zesde bazuin* ”, als de laatste goddelijke waarschuwing vóór het einde van de tijd van genade. Dus laten we hier deze rijke aanvullende lessen vinden.

Daniël 11:40-45

De uitdrukking ‘ *tijd van het einde* ’ brengt ons ertoe dit laatste conflict tussen de naties te bestuderen, geopenbaard en ontwikkeld in de profetie van Dan. 11:40 tot 45. We ontdekken daar de belangrijkste fasen van de organisatie ervan. Oorspronkelijk, grotendeels geïnstalleerd op het grondgebied van West-Europa, kwam de agressieve islam, genaamd ‘ *koning van het zuiden* ’, in botsing met het grotendeels katholieke Europese volk; het rooms-katholieke geloof is het onderwerp waar de profetie zich op richt sinds Dan.11:36. De tot nu toe genoemde Romeinse pauselijke leider wordt voorgesteld onder de term ‘ *hem* ’; in de titel van ‘ *koning* ’ wordt hij aangevallen door de ‘ *koning van het zuiden* ’, de islam die ‘ *tegen hem zal botsen* ’. De keuze van het werkwoord ‘ *botsen* ’ is precies en verstandig, omdat alleen degenen die zich op hetzelfde grondgebied bevinden, tegen elkaar ‘ *botsen* ’. *Het is dan dat de “ koning van het noorden ”* (of het noorden) misbruik zal maken van de aangeboden gunst, nu de situatie West-Europa in volledige wanorde en paniek heeft gestort, en “ *als een storm* ” over deze prooi in moeilijkheden zal wervelen, om deze te grijpen. en bezetten. Het maakt gebruik van ‘ *veel schepen* ’, ‘ *tanks* ’ en strijders die niets meer zijn dan ‘ *ruiters* ’ en die in het noorden wonen, en niet in het noorden van West-Europa, maar in het noorden van het Euro-Aziatische continent. En meer precies naar het noorden van Israël, wat vers 41 suggereert door het “ *het mooiste land* ” te noemen. Het betrokken Rusland is een volk van “ *ruiters* ” (de Kozakken), fokkers en leveranciers van paarden aan de historische vijanden van Israël. Deze keer wordt het op basis van al deze gegevens gemakkelijk om deze ‘ *koning van het noorden* ’ te identificeren met het machtige orthodoxe Rusland, de oosterse religieuze tegenstander van het westerse pauselijke romanisme sinds het officiële christelijke religieuze schisma van 1054.

We hebben zojuist enkele strijdlustige actoren uit de Derde Wereldoorlog gevonden. Maar Europa heeft machtige bondgenoten die het enigszins hebben verwaarloosd vanwege de economische concurrentie die rampzalig is geworden sinds de komst van een virus, het covid-19-coronavirus. Bloedeloos vechten economieën voor hun voortbestaan, waarbij elk volk zich steeds meer naar binnen keert. Wanneer het conflict echter in Europa begint, zal de Amerikaanse bondgenoot de tijd afwachten om in actie te komen.

In Europa ondervinden Russische troepen weinig tegenstand. De een na de ander werden de Europese volkeren van het noorden bezet. Alleen Frankrijk bood zwak militair verzet en de Russische legers werden tegengehouden in het noorden van het land. Het zuidelijke deel ondervindt ernstige problemen met de islam die in dit gebied al in groten getale is gevestigd. Een soort overeenkomst van gemeenschappelijk belang verbindt de moslimstrijders en de Russen. Beiden zijn begerig naar buit en Frankrijk is een rijk land, economisch zelfs geruïneerd. De Arabieren zijn plundersaars van traditioneel erfgoed.

Aan Israëlische kant is de situatie catastrofaal, het land is bezet. De islamitische Arabische volkeren die het omringen worden gespaard: Edom, Moab, de kinderen van Ammon: het hedendaagse Jordanië.

Iets dat niet vóór 1979 kon worden verwezenlijkt, toen Egypte het Arabische kamp verliet om een alliantie met Israël te vormen, draaide de keuze die destijds werd gemaakt, met de krachtige steun van de VS, in zijn nadeel; het is bezet door de Russen. En door te specificeren dat *ze niet zal ontsnappen*, onthult de Geest het opportunistische karakter van de keuze die in 1979 werd gemaakt. Door de kant van de sterksten van die tijd te kiezen, geloofde ze dat ze zou ontsnappen aan het ongeluk dat haar overkwam. En het ongeluk is groot, ze wordt van haar rijkdom beroofd door de bezettende Russen. En alsof dat nog niet genoeg is, plunderen de Libiërs en Ethiopiërs het ook achter de Russen aan.

De nucleaire fase van het wereldconflict

Vers 44 markeert een grote verandering in de situatie der dingen. Terwijl ze West-Europa, Israël en Egypte bezetten, worden Russische troepen bang gemaakt door 'nieuws' dat hun eigen Russische grondgebied betreft. De Geest noemt "het oosten" in verwijzing naar de bezetting van West-Europa, maar ook "het noorden" in verwijzing naar de bezetting van Israël; Rusland ligt "ten oosten" van de eerste en "ten noorden" van de tweede. Het nieuws is zo ernstig dat het een moordzuchtige waanzin veroorzaakt. Het is hier dat de VS de strijd aangaan en ervoor kiezen Russisch grondgebied met nucleair vuur te vernietigen. Toen begon de nucleaire fase van het conflict. Op veel plaatsen ontstaan dodelijke paddenstoelen om te vernietigen en te 'uitroeien' massa's menselijk en dierlijk leven. Het is door deze actie dat "een derde van de mensen wordt gedood" in overeenstemming met de aankondiging van de "6e bazuin". Teruggeduwd naar de "bergen" van Israël, werden de Russische troepen van de "koning van het noorden" vernietigd zonder de minste hulp te ontvangen: "zonder dat iemand hem te hulp kwam".

Ezechiël 38 en 39

Ezechiël 38 en 39 roepen op hun eigen manier ook dit laatste conflict in de geschiedenis op. Er zijn interessante details zoals deze precisie die Gods bedoeling onthult om "een gesp in de kaak te zetten" van de Russische koning om hem erbij te betrekken en hem bij het conflict te betrekken. Dit beeld illustreert een verleidelijke kans om rijk te worden met zijn volk, die hij niet zal kunnen weerstaan.

In deze lange profetie geeft de Geest ons namen als referentiepunten: *Gog, Magog, Rosch* (Russisch), *Meshech* (Moskou), *Tubal* (Tobolsk). De context van de laatste dagen wordt bevestigd door een detail over de aangevallen volkeren: “*Jullie zullen zeggen: ik zal optrekken tegen een open land, ik zal mannen tegenkomen die rustig en veilig zijn in hun woningen, allemaal in woningen zonder muren, zonder grendel of deur* (Ezech. 38:11).” Moderne steden zijn inderdaad volledig open. En de tegengestelde krachten zijn tragisch ongelijk. De Geest legt hier in de mond van de “*koning van het noorden*” van Daniël, dit keer het werkwoord “***Ik zal komen***” wat een enorme, snelle en luchtagressie suggereert volgens het werkwoord en het beeld “***zal wervelen als een storm***” van Dan. 11:40, vanaf een tamelijk afgelegen locatie. In deze profetie van Ezechiël is er geen mysterie over de betrokken landen; Rusland en Israël zijn duidelijk geïdentificeerd. Het mysterie kwam alleen voor in Dan.11:36 tot 45 waar het het Romeinse pausdom en zijn Europese grondgebied betrof. En door de naam “*koning van het noorden*” te geven aan Rusland, dat het pauselijke katholieke Europa aanvalt, verwijst God naar zijn openbaring aan Ezechiël. Omdat ik u eraan herinner dat het vooral in verband met de geografische ligging van Israël ligt dat Rusland in het “*noorden*” ligt. In feite ligt het *ten oosten* van de positie van het rooms-katholieke pauselijke West-Europa. Om de positie van de Russische troepen in dit pauselijke Europa, dat zij bezetten en domineren, te bevestigen, lokaliseert de Geest de aankomst van slecht nieuws uit het “*Oosten*”. “*Ik zal vuur en zwavel op hem en zijn troepen laten regenen* (Ezech.38:22)”; “*Ik zal vuur naar Magog sturen*”, lezen we in Eze.39:6. Hier ligt dan de oorzaak van het slechte nieuws dat de “*koning van het noorden*” uit Dan. 11:44 woedend maakt. Net als in Daniël zal de Russische agressor in het nauw gedreven en vernietigd worden op de bergen van Israël: “*Jij en al je troepen zullen vallen op de bergen van Israël* (Ezech.39:4)”. Maar het mysterie betreft de identiteit van de VS die aan de oorsprong van deze actie ligt. Ik vind in Eze.39:9 een heel interessant detail. De tekst roept de mogelijkheid op om “*zeven jaar lang*” vuur te maken door de wapens te verbranden die in dit verschrikkelijke mondiale conflict worden gebruikt. Hout is niet langer de grondstof voor moderne wapens, maar de genoemde ‘*zeven jaar*’ weerspiegelen de intensiteit van deze oorlog en de hoeveelheid wapens. Vanaf 7 maart 2021 zijn er nog maar negen jaar tot de wederkomst van Christus; de laatste negen jaar van Gods vloek, waarin het laatste internationale conflict zal plaatsvinden; een oorlog die vreselijk verwoestend is voor levens en eigendommen. Volgens vers 12 zullen de Russische lijken “*zeven maanden*” begraven worden.

Vreselijke en onverbiddelijke goddelijke gerechtigheid

Er zullen veel lijken zijn en God presenteert ons in Ezechiël 9 een idee van de moordende wreedheid die hij zal organiseren. Omdat de derde wereldoorlog die voor de periode tussen 2021 en 2029 wordt verwacht, het tegenbeeld is van de derde ^{oorlog} onder leiding van Nebukadnezar tegen het oude Israël in – 586. Dit is wat de grote schepper God beval, frustreerde en verachtte door zijn volk in Ezech.9: 1 tot 11:

“Eze.9:1 Toen riep hij met luide stem in mijn oren: Kom dichterbij, jij die de stad moet straffen, ieder met zijn vernietigingsinstrument in zijn hand!

Eze.9:2 En zie, zes mannen kwamen via de bovenpoort aan de noordzijde, ieder met zijn vernietigingsinstrument in zijn hand. Onder hen was een man, gekleed in linnen, en met een schrijfmap aan zijn riem. Ze kwamen en gingen bij het koperen altaar staan.

Ezech.9:3 De heerlijkheid van de God van Israël steeg op van de cherub waarop zij stond, en ging naar de drempel van het huis; en hij riep de man, gekleed in linnen, en met een schrijfmap in zijn riem.

Eze.9:4 De HEERE zei tegen hem: Trek door het midden van de stad, door het midden van Jeruzalem, en maak een merkteken op het voorhoofd van de mannen die zuchten en kermen vanwege alle gruwelen die daar worden begaan.

Ezech.9:5 En in mijn oren zei hij tegen de overigen: Ga achter hem aan de stad in en sla; laat uw oog zonder medelijden zijn en heb geen genade!

Ezech.9:6 Dood en vernietig de oude mannen, de jonge mannen, de maagden, de kinderen en de vrouwen; maar benader niemand die het merkteken op hem heeft; en begin met mijn heiligdom! Ze begonnen met de oudsten die voor het huis stonden.

Eze.9:7 En Hij zei tot hen: Verontreinig het huis en vul de voorhoven met doden; Kom naar buiten!... Ze gingen naar buiten en sloegen toe in de stad.

Eze.9:8 Toen zij toesloegen en ik nog steeds achterbleef, viel ik op mijn gezicht en riep: Ah! Heer GOD, wilt U alles wat overblijft van Israël vernietigen door Uw woede over Jeruzalem uit te storten?

Eze.9:9 En Hij zei tot mij: De ongerechtigheid van het huis van Israël en van Juda is groot, buitengewoon groot; Het land is vol moord, de stad is vol onrecht, want ze zeggen: De HEER heeft het land verlaten, de HEER ziet niets.

Eze.9:10 Ook ik zal geen medelijden hebben, en geen genade kennen; Ik zal hun werken op hun hoofd brengen.

Eze.9:11 En zie, de man, gekleed in linnen, en met een schrijfmap in zijn gordel, gaf dit antwoord: Ik heb gedaan zoals u mij geboden hebt. »

Niet iedereen die om religieuze redenen wordt vermoord, is een martelaar voor het geloof. Er zijn in deze categorie veel fanatici die bereid zijn hun leven te geven, mogelijk voor hun religie, maar ook voor welke politieke of andere ideologie dan ook. De ware martelaar van het geloof is in de eerste plaats en uitsluitend in Jezus Christus. Dan is het noodzakelijkerwijs een uitverkorene wiens leven als offer wordt aangeboden alleen maar aangenaam is voor de schepper God, als zijn dood werd voorafgegaan door een leven dat overeenstemt met de door hem geopenbaarde vereisten voor zijn tijd.

Laten we nu, in het thema van de “^{6e} trompet” de evocatie van de morele context van de tijd na de oorlog.

De onverbeterlijkheid van overlevenden

In tegenstelling tot wat de meeste mensen denken en vrezen, zullen kernwapens, hoe destructief ze ook zijn, de mensheid niet vernietigen; omdat er na het einde van het conflict ‘overlevenden’ zullen overblijven. Met betrekking tot oorlogen zei Jezus in Mat.24:6: “Gij zult horen van oorlogen en geruchten

van oorlogen: zorg ervoor dat u niet verontrust wordt, want deze dingen moeten gebeuren. Maar dat zal nog niet het einde zijn. » De vernietiging van de mensheid zal te wijten zijn aan de actie van de schepper God na zijn glorieuze terugkeer in de persoon van Jezus Christus. Omdat de overlevenden aan een laatste geloofsbeproeving moeten worden onderworpen. Sinds 1945, de datum van het eerste gebruik van atoomwapens, zijn er meer dan tweeduizend explosies uitgevoerd voor tests door de aardse machten die ze bezitten; het is achtereenvolgens waar, over een tijdsperiode van 75 jaar, en de aarde is immens, hoewel beperkt, zij verdraagt en ondersteunt de klappen die de mensheid haar toebrengt. In de komende kernoorlog zullen daarentegen in korte tijd talloze explosies plaatsvinden en de verspreiding van radioactiviteit zal de voortzetting van het leven op aarde onmogelijk maken. Door zijn terugkeer zal de goddelijke Christus een einde maken aan het lijden van de stervende opstandige mensheid.

Vers 20: “ *De overige mannen die niet door deze plagen werden gedood, hadden geen berouw van de werken van hun handen, om geen demonen en afgoden van goud, zilver, brons, steen en hout te aanbidden, die niet kunnen zien, noch hoor, noch loop;* »

In vers 20 profeteert de Geest de verharding van de overlevende volken. “ *Andere mannen die niet door deze plagen werden gedood, hadden geen berouw van de werken van hun handen.* ” Het ‘ *tweede wee* ’ dat ten tijde van het rijk werd aangekondigd, vormt inderdaad een goddelijke ‘ *plaag* ’, maar gaat vooraf aan de ‘ *laatste zeven* ’ die op de schuldige zondaars zullen vallen, na het einde van de genadeperiode van Openbaring 15. Het is nog steeds nodig om ons eraan te herinneren dat deze ‘ *plagen* ’ allemaal de Romeinse agressie bestraffen tegen de orde van de tijd die door de Almachtige Schepper God was geschapen.

‘ *... zij hielden niet op met het aanbidden van demonen en afgoden van goud, zilver, brons, steen en hout, die niet kunnen zien, horen of lopen.* ’

In deze opsomming richt de Geest zich op de cultische beelden van het katholieke geloof, die voorwerpen van aanbidding zijn van de kant van de volgelingen van deze afgodische religie. Deze beeltenissen vertegenwoordigen in de eerste plaats de “Maagd Maria”, en achter haar, in grote aantallen, min of meer anonieme heiligen, omdat het iedereen veel vrijheid laat om zijn favoriete heilige te kiezen. De grote markt is 24 uur per dag geopend en wij bieden pads voor alle oksels, in alle soorten en maten. En dit soort praktijken irriteert vooral degene die heeft geleden aan het kruis van Golgotha; ook zal zijn wraak verschrikkelijk zijn. En nu al, nadat hij in 2018 aan zijn gekozen functionarissen zijn krachtige en glorieuze terugkeer voor het jaar 2030 vanaf 2019 had bekendgemaakt, trof hij de zondaars van de aarde met een dodelijk besmettelijk virus. Dit is slechts een heel klein teken van zijn toekomstige woede, maar hij heeft de effectiviteit al aan zijn kant, aangezien we hem al een economische ondergang verschuldigd zijn zonder precedent in de geschiedenis van het oorspronkelijke Westen. En als ze geruïneerd zijn, maken naties ruzie, en vechten en vechten.

Het verwijt dat door God wordt geadresseerd is des te gerechtvaardigder omdat in de verschijning van Jezus Christus de ware God in het vlees kwam, onder de mensen, en daar als een van hen “zag, hoorde en op de markt bracht”, in tegenstelling tot gesneden of gegoten *afgoden* . die dat niet kan.

Vers 21: “ *En zij hadden geen berouw van hun moorden, noch van hun tovenarij, noch van hun hoerarij, noch van hun diefstallen.* »

Met vers 21 wordt het thema afgesloten. Door “ *hun moorden* ” op te roepen, beeldt de Geest de dodelijke zondagswet uit die uiteindelijk de dood zal vereisen van trouwe waarnemers van de heilige sabbat die door God is geheiligd. Door “ *hun betoveringen* ” aan te halen, richt Hij zich op de katholieke massa's die worden geëerd door degenen die zijn “zondag”, deze valse dag van de Heer en authentieke heidense “dag van de zon” rechtvaardigen. Door “ *hun onbeschaamdheid* ” in herinnering te brengen, wijst de Geest op het protestantse geloof als erfgenaam van de katholieke “hoerarij” van de valse “profetes Izebel” uit Openbaring 2:20. En door hen “ *hun diefstallen* ” toe te schrijven, suggereert hij de geestelijke diefstallen die in de eerste plaats tegen Jezus Christus zelf zijn gepleegd, van wie, volgens Dan. 8:11, de pauselijke koning “het eeuwigdurende” priesterschap en de legitieme titel ervan heeft *weggenomen* . gerechtvaardigd door “ *Hoofd van de gemeente* ”, uit Ef.5:23; maar ook de orde van “ *tijd en zijn wet* ”, volgens Dan.7:25. Deze hoogst spirituele interpretaties sluiten gewone letterlijke toepassingen niet uit, maar gaan daar veel verder in het oordeel van God en de gevolgen daarvan voor de schuldige auteurs.

Openbaring 10: het kleine open boek

Terugkeer van Christus en bestraffing van de rebellen

Het kleine open boek en de gevolgen ervan

Wederkomst van Christus aan het einde van de vierde adventistische wacht

Vers 1: “ *Ik zag een andere machtige engel uit de hemel neerdalen, gehuld in een wolk; boven zijn hoofd was de regenboog, en zijn gezicht was als de zon, en zijn voeten als vuurzuilen.* »

Hoofdstuk 10 bevestigt eenvoudigweg de geestelijke situatie die tot nu toe is vastgesteld. Christus verschijnt onder het aspect van de God van de heilige goddelijke alliantie, onder het beeld van de “*regenboog*” die na de zondvloed aan Noach en zijn nakomelingen werd gegeven. Het was een teken van Gods belofte om het leven op aarde nooit meer door stromende wateren te vernietigen. God zal zijn belofte nakomen, maar door de mond van Petrus kondigde hij aan dat de aarde nu “*gereserveerd is voor vuur*”; een vloed van vuur. Deze zaak zal pas worden volbracht tijdens het laatste oordeel van het zevende millennium. Vuur is echter nog niet klaar met het vernietigen van levens, omdat het een wapen is dat God al heeft gebruikt tegen de steden in de vallei van Sodom en Gomorra. In dit huidige hoofdstuk illustreert de Geest kort de gebeurtenissen die volgden op de ^{6e} *trompet* .” Het hoofdstuk opent met het beeld van de glorieuze terugkeer van de wrekende Christus.

De profetie volledig ontzegeld

Vers 2: “ Hij had *een klein open boek in zijn hand* . *Hij plaatste zijn rechtervoet op de zee en zijn linkervoet op de aarde;* »

Vanaf het begin van het boek komt Jezus, volgens Openbaring 1:16, om de aanbidders van de vergoddelijkte “*zon*” te *bevechten*. De rol van symbolen wordt duidelijker: “*zijn gezicht was als de zon*” en wat zal er gebeuren met zijn vijanden, de aanbidders van de “*zon*”? Antwoord: zijn stappen, en wee hen! Omdat “*zijn voeten als vuurzuilen zijn*”. Dit bijbelvers zal dan in vervulling gaan: “*Zit aan mijn rechterhand totdat ik van uw vijanden uw voetbank maak* (Ps.110:1; Matt.22:44)”. Hun schuld werd vergroot door het feit dat Jezus vóór zijn terugkeer “*het kleine boekje*” Openbaring opende door, sinds 1844, het “*zevende zegel*” te ontzegelen, dat het nog steeds gesloten hield in Openbaring 5:1 tot 7. Tussen 1844 en 2030, In het jaar van de context die in dit hoofdstuk 10 wordt besproken, is het begrip en de betekenis van de sabbat tot het volle licht gekomen. Ook hebben de mannen van dit tijdperk geen excuus als ze ervoor kiezen hem niet te eren. Het “*boekje*” werd vervolgens “*geopend*” door de Heilige Geest van Christus en de *zoonaanbidders* hadden er niets mee te maken. In vers 2 wordt hun lot geïllustreerd. Om de betekenis van de “*zee en land*”-symbolen in dit vers te begrijpen, moeten we Openbaring 13 bestuderen, waarin God ze verbindt met twee geestelijke “*beesten*” die zullen verschijnen in de 2000 jaar van de christelijke jaartelling. Het eerste ‘*beest dat uit de zee oprijst*’ symboliseert het onmenselijke en daarom beestachtige regime van de coalitie van burgerlijke en religieuze machten, in hun eerste historische vorm van monarchieën en rooms-katholieke pausdom. Deze monarchieën worden gesymboliseerd door de “*tien hoorns*” die geassocieerd zijn met het symbool dat

Rome in Dan.7 aanduidt met “ *de kleine hoorn* ” en Openbaring 12, 13 en 17 met “ *de zeven koppen* ”. Dit “ *beest* ” vertoont, volgens het oordeel van goddelijke waarden, de symbolen die in Daniël 7 worden aangehaald: de voorloperrijken van het Romeinse rijk, in omgekeerde volgorde van die van Dan.7: luipaard, *beer*, *leeuw*. “ *Het beest* ” is daarom zelf het Romeinse monster uit Dan.7:7. Maar hier, in Openbaring 13, wordt het symbool van de pauselijke “ *kleine hoorn* ”, die de “ *tien horens* ” opvolgt, vervangen door dat van de “ *zeven koppen* ” van de Romeinse identiteit. En de Geest schrijft hem ‘ *godslastering* ’ toe, dat wil zeggen *religieuze leugens*. De aanwezigheid van “ *kronen* ” op de “ *tien horens* ” geeft de tijd aan waarop de “ *tien horens* ” van Dan.7:24 aan de macht kwamen. Het is daarom ook het moment waarop de “ *kleine hoorn* ” of “ *andere koning* ” zelf actief is. “ *Het beest* ” geïdentificeerd, het vervolg kondigt zijn toekomst aan. Ze zal vrij handelen gedurende “ *een tijd, tijden (2 keer) en een halve tijd* ”. Deze uitdrukking duidt 3 en een half profetische jaren aan, of 1260 echte jaren, in Dan.7:25 en Openb.12:14; we vinden het in de vorm van “ *1260 dagen* ”-jaren of profetische “ *42 maanden* ” in Openb.11:2-3, 12:6 en Openb.13:5. Maar in vers 3 van dit hoofdstuk 13 kondigt de ^{Geest} aan dat zij tussen 1789 en 1798 door het Franse atheïsme zal worden geslagen en “ *als doodgewond* ”. En dankzij het Concordaat van Napoleon I zal “ *haar dodelijke wond worden genezen* ”. *genezen*. ” Zo zullen degenen die de goddelijke waarheid niet liefhebben, in staat zijn de leugens te blijven eren die de ziel en het lichaam doden.

Aan het eind der dagen zal er een beeld verschijnen van het eerste ‘ *beest dat uit de zee opkwam* ’. Dit nieuwe beest onderscheidt zich door het feit dat het deze keer “ *uit de aarde zal oprijzen* ”. Zich baserend op het beeld van Genesis, waar ‘ *de aarde* ’ uit de ‘ *zee* ’ komt, vertelt de Geest ons op subtiële wijze dat dit tweede ‘ *beest* ’ uit het eerste voortkwam, en daarmee de zogenaamde gereformeerde Katholieke Kerk aanduidt; exacte definitie van het protestants-gereformeerde geloof. In 2021 vertegenwoordigt het al de grootste militaire macht op aarde en is het een autoriteit sinds de overwinning op Japan en nazi-Duitsland in 1944-45. Dit zijn uiteraard de Verenigde Staten, oorspronkelijk voornamelijk protestants, maar tegenwoordig grotendeels katholiek, dankzij de sterke welkome emigratie van Latijns-Amerikanen. Door hem ervan te beschuldigen “ *het eerste beest in zijn aanwezigheid te aanbidden* ”, hekelt de Geest zijn erfenis van de Romeinse zondag. Dit toont aan dat religieuze labels misleidend zijn. Het moderne protestantse geloof is zo gehecht aan dit Romeinse erfgoed dat het zo ver zal gaan dat het een bindende wet zal uitvaardigen, die de zondagsrust verplicht stelt op straffe van sancties: aanvankelijk een commerciële boycot en uiteindelijk een doodvonnis. De zondag wordt aangeduid als het ‘ *merkteken* ’ van de autoriteit van *het Romeinse ‘beest* ’, het eerste ‘ *beest* ’. En het getal “ *666* ” is de som verkregen met de letters van de titel “VICARIVS FILII DEI”, wat de Geest “ *het getal van het beest* ” noemt. Reken maar uit, het getal is daar:

VICIVILIIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Een belangrijke verduidelijking : het merkteken wordt alleen “ *op de hand* ” of “ *op het voorhoofd* ” ontvangen in de mate dat “ *de hand* ” het werk, de

handeling symboliseert, en “ *het voorhoofd* ” de persoonlijke wil van elk scheepsel aanduidt, vrij van zijn eigen wil. keuzes zoals Ezé.3:8 ons vertelt: “ *Ik zal uw voorhoofd verharderen zodat u het tegen hun voorhoofd plaatst* ”.

voetbanken ” van Jezus Christus, de Rechtvaardige Goddelijke Rechter, geïdentificeerd . En op subtiële wijze, door de prioriteit “ *rechtervoet* ” of de “ *linkervoet* ” aan te geven, geeft de Geest aan wie hij als schulddiger beschouwt. De brandende “ *rechtervoet* ” is voor het rooms-katholieke geloof waaraan God het *vergieten van het bloed toeschrijft* van “ *allen die op aarde zijn gedood* ”, volgens Openbaring 18:24. Zijn prioriteit voor woede is daarom terecht. Vervolgens, net zo schuldig, omdat het het op zijn beurt heeft geïmiteerd, door het creëren van *het “beeld”* van het eerste katholieke “ *beest* ”, ontvangt het protestantse geloof, genaamd “ *de aarde* ”, *het vuur van de “linkervoet”* van Jezus. zo wreekt hij het bloed van de laatst gekozen heiligen, dat zou worden vergoten zonder zijn reddende tussenkomst.

Vers 3: “ *En hij riep met luide stem, zoals een leeuw brult. Toen hij het uitschreeuwde, lieten de zeven donderslagen hun stemmen horen.* »

Het geheim dat verborgen of verzegeld is in de verzen 4 tot en met 7, verkondigd door ‘ *de stem van de zeven donderslagen* ’, wordt nu onthuld. “ *De stem* ” van God wordt dus vergeleken met het geluid van de “ *donder* ” geassocieerd met het getal “ *zeven* ” dat zijn heiliging symboliseert. Deze stem verkondigt een boodschap die lang verborgen en genegeerd werd door mannen. Dit is het jaar van de terugkeer in heerlijkheid van onze goddelijke en verheven Heer Jezus Christus. De datum werd in 2018 aan de gekozen functionarissen bekendgemaakt; Dit is de lente van 2030, waarin, sinds de verzoenende dood van Jezus op 30 april, het derde derde deel van 2000 jaar van de 6000 jaar die God heeft geprogrammeerd voor zijn selectie van uitverkorenen, zal eindigen.

Vers 4: “ *En toen de zeven donderslagen hun stem lieten horen, ging ik schrijven; en ik hoorde een stem uit de hemel zeggen: Verzegel wat de zeven donderslagen hebben gesproken en schrijf het niet op.* »

In deze scène heeft God twee doelen. De eerste is dat zijn uitverkorenen moeten weten dat God inderdaad een tijd voor het einde van de wereld heeft vastgesteld; het is niet echt verborgen, omdat het afhangt van ons geloof in het programma van de 6000 jaar, geprofeteerd door de zes profane dagen van onze weken. Het tweede doel is om de zoektocht naar deze datum te ontmoedigen tot het moment waarop deze zelf de weg naar begrip opent. Dit werd bereikt voor elk van de drie adventistische tests die nuttig waren voor het screenen en selecteren van de uitverkorenen die waardig werden bevonden om te profiteren van de eeuwige gerechtigheid die Jezus Christus bood, in 1843, 1844 en 1994.

Vers 5: “ *En de engel, die ik op de zee en op de aarde zag staan, hief zijn rechterhand op naar de hemel,* ”

In deze houding van de grote zegevierende Rechter, met zijn voeten op zijn vijanden geplaatst, zal Jezus Christus een plechtige eed formuleren die hem goddelijk bindt.

Vers 6: “ *En zwoer bij hem die voor eeuwig en altijd leeft, die de hemel en de dingen daarin, de aarde en de dingen daarin, en de zee en de dingen daarin schiep, dat hij ‘er meer tijd zou zijn’.* , ’

De eed van Jezus Christus wordt afgelegd in de naam van de schepper God en is gericht tot zijn uitverkorenen die de orde van de eerste engel van Openb. 14:7 eren; dit door hun gehoorzaamheid blijkt te geven van hun “ *vrees* ” voor God, door zijn vierde gebod te onderhouden dat glorie geeft aan zijn creatieve daad. De verklaring “ *dat er geen tijd meer zou zijn* ” bevestigt dat God in Zijn programma de drie ijdele adventistische verwachtingen van 1843, 1844 en 1994 had gepland. Zoals ik al heb gezegd, waren deze ijdele verwachtingen nuttig bij het zeven van christelijke gelovigen. Want hoewel ze ijdel waren, waren hun gevolgen voor degenen die ze meemaakten dramatisch en geestelijk sterfelijk of, voor de uitverkorenen, oorzaken van hun zegen en hun heiliging door God.

Aankondiging van het derde ^{grote} ongeluk, geprofeteerd in Openbaring 8:13.

Vers 7: “ *Maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer hij blaast (de bazuin), zou het mysterie van God volbracht worden, zoals hij de profeten aan zijn dienaren aankondigde.* »

De tijd voor het construeren van profetische data is voorbij. Degenen die door de geprofeteerde gegevens zijn vastgesteld, hebben hun rol vervuld door achtereenvolgens het geloof van de protestanten in 1843-44 en dat van de adventisten in 1994 op de proef te stellen. Er zullen daarom voortaan geen valse data meer zijn, geen valse verwachtingen meer. ; het nieuws, geïnitieerd sinds 2018, zal goed zijn, en de uitverkorenen zullen, voor hun redding, het geluid horen van de “ *zevende bazuin* ” die de tussenkomst van de Christus van goddelijke Gerechtigheid zal markeren; de tijd waarin volgens Op.11:15: “ *het koninkrijk van de wereld wordt overgedragen aan onze Heer en aan zijn Christus* ”, en dus van de duivel wordt weggenomen.

De gevolgen en tijden van de profetische bediening

Vers 8: “ *En de stem die ik uit de hemel hoorde, sprak opnieuw tot mij en zei: Ga, neem het boekje open in de hand van de engel die op de zee en op de aarde staat.* »

De verzen 8 tot en met 11 illustreren de ervaring van de missie van de dienaar die belast is met het presenteren van de gecodeerde profetie in duidelijke taal.

Vers 9: “ *En ik ging naar de engel en zei hem dat hij mij het boekje moest geven. En hij zei tegen mij: Neem het en slik het door; het zal bitter zijn voor je ingewanden, maar in je mond zal het zoet zijn als honing.* ”.

Ten eerste geven ‘ *de pijnen van de ingewanden* ’ heel goed het lijden en de ellende weer die veroorzaakt wordt door de afwijzing van het voorgestelde licht door de kant van opstandige christenen. Dit lijden zal zijn hoogtepunt bereiken tijdens de laatste geloofsbeproeving, ten tijde van de zondagswet, waar de levens van de uitverkorenen met de dood zullen worden bedreigd. Omdat het

licht en zijn bewaarders tot het einde zullen worden bevochten door de duivel en zijn hemelse en aardse demonen, bewuste of onbewuste bondgenoten van deze “Vernietiger”, “de *Abaddon of Apollyon* ” van Openb.9:11. “ *De zoetheid van honing* ” beeldt ook perfect het geluk uit van het begrijpen van de mysteries van God, die hij deelt met zijn ware uitverkorenen die dorsten naar de waarheid. Geen enkel ander product ter wereld concentreert zijn natuurlijke zoete zoetheid zo. Normaal gesproken waarderen en zoeken mensen deze zoete smaak, die voor hen aangenaam is. Ook zoekt de uitverkorene van Christus in God de zoetheid van een liefdevolle en vredige relatie, evenals zijn instructies.

Door zijn openbaring "Apocalyps" (= Openbaring) " *de zoetheid van honing* " te geven, vergelijkt de Geest van God het met " *het hemelse manna* " dat " *de smaak van honing* " had en dat de Hebreëen voedde in de woestijn tijdens de Veertig jaar vóór hun intocht in het beloofde land dat van de Kanaänieten werd afgenomen. Net zoals een Hebreëer niet had kunnen overleven zonder dit “ *manna* ” te consumeren, sinds 1994, het einde van de “ *vijf maanden* ” geprofeteerd in Openbaring 9:5-10, overleeft het adventistische geloof alleen door zichzelf te voeden met dit laatste profetische geestelijke “ *voedsel* ” (*Matt.24:45*) “ *bereid voor de juiste tijd van de glorieuze komst*” van Jezus Christus. Deze leer die de God van de waarheid mij alleen op deze sabbatochtend op het 4e^{uur} van 16 januari 2021 (maar 2026 voor God) laat beseffen, zou nuttig zijn geweest om degene te beantwoorden die mij op een dag vroeg over de studie van profetieën “ Wat levert het mij op?” » Het antwoord van Jezus is kort en eenvoudig: geestelijk leven om aan de geestelijke dood te ontsnappen. Als de Geest niet het beeld van een ‘ *koek* ’ op zich neemt, maar alleen ‘ *de zoetheid van honing* ’, komt dat omdat het fysieke leven van de Hebreëer zich bezighield met dit ‘ *manna* ’-voedsel. Wat Openbaring betreft: voedsel is alleen bedoeld voor de geest van de uitverkorenen. Maar in deze vergelijking lijkt het noodzakelijk, onmisbaar en vereist door de levende God als voorwaarde voor het in stand houden van geestelijk leven. En deze vereiste is logisch, omdat God dit voedsel niet heeft bereid om door Zijn dienaren van de laatste dagen te worden genegeerd en veracht. Het vormt het meest geheiligde element sinds het offer van Jezus Christus en de laatste vorm en uiteindelijke vervulling van het Heilig Avondmaal”; Jezus geeft zijn uitverkorenen voedsel, zijn lichaam en zijn profetische instructies.

Vers 10: “ *Ik nam de kleine boekrol uit de hand van de engel en slikte hem door; het was in mijn mond zoet als honing, maar toen ik het doorslikte, werd mijn binnenkant gevuld met bitterheid.* »

In de geleefde ervaring ontdekte de dienaar in eenzaamheid het verblindende licht dat door Jezus was geprofeteerd, en hij vond feitelijk eerst “ *de zoetheid van honing* ”, een aangenaam genot vergelijkbaar met de zoete zoetheid van honing. Maar de kilheid die werd getoond door de adventistische leden en leraren aan wie ik het wilde voorleggen, veroorzaakte in mijn lichaam authentieke buikpijn, colitis genaamd. Ik getuig dus van de geestelijke en letterlijke vervulling van deze dingen.

Een andere verklaring betreft echter het laatste tijdperk waarin het profetische licht wordt verlicht. Het begint in een tijd van vrede, maar zal eindigen in een tijd van oorlog en moorddadige terreur. Dan.12:1 profeteerde dat

het “ een tijd van benauwdheid zou zijn, zoals er niet meer is geweest sinds het begin van de volken tot nu toe ”; dit is genoeg om “ pijn in de **darmen** ” te veroorzaken. Vooral omdat we in Lam.1:20 lezen: “ *Jahweh, kijk naar mijn nood! **Mijn binnenkant** kookt, mijn hart is van streek omdat ik opstandig ben geweest. Buiten heeft het zwaard zijn verwoesting aangericht, binnenin de dood.* » Ook in Jer.4:19: “ ***Mijn darmen ! Mijn binnenkant** : ik lijd in mijn hart, mijn hart klopt, ik kan niet zwijgen; want jij hoort, mijn ziel, het geluid van de trompet, de oorlogskreet.* » De bitterheid van de “ *ingewanden* ” trekt een vergelijking tussen de laatste adventistische missie en die welke aan de profeet Jeremia werd toevertrouwd. In beide ervaringen werken de gekozen functionarissen in de omgevingsvijandigheid van de opstandige heersers van hun tijd. Jeremia en de laatste echte adventisten veroordelen de zonden die zijn begaan door de burgerlijke en religieuze leiders van hun tijd en door dit te doen wordt de toorn van de schuldigen tegen hen gekeerd, tot het einde van de wereld wordt gekenmerkt door de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus. de “ *Koning der koningen en Heer der heren* ” van Openb.19:16.

Het einde van een eerste deel van de Openbaring

In dit eerste deel vonden we de proloog en de drie parallele thema's, de brieven gericht aan de engelen van de zeven kerken, de zeven zegels of tekenen van de tijd, en de zes bazuinen of waarschuwingsstraffen die werden opgewekt door de verontwaardiging van God.

Vers 11: “ *En zij zeiden tot mij: Gij moet opnieuw profeteren over vele volken en naties en talen en koningen.* »

Vers 11 bevestigt de gehele verslaggeving van de laatste 2000 van de 6000 jaar van Gods voorbereide programma. Aangekomen op het moment van de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, zal de evocatie van profetie het overzicht van het christelijke tijdperk in hoofdstuk 11 hervatten onder een ander thema: “Je moet opnieuw profeteren over vele volken, naties, talen en koningen .”

Opening van het tweede deel van de Openbaring

In dit tweede deel, in een parallel overzicht van het christelijke tijdperk, zal de Geest zich richten op belangrijke gebeurtenissen die al in het eerste deel van het boek zijn genoemd, maar hier, in het tweede deel, zal hij ons zijn oordeel op een meer ontwikkelde manier openbaren over elk van deze thema's. Ook hier zal elk hoofdstuk verschillende, maar altijd complementaire symbolen en afbeeldingen gebruiken. Het is door de groepering van al deze leringen dat de profetie de beoogde onderwerpen identificeert. Sinds het boek Daniël wordt dit principe van het parallel laten lopen van de hoofdstukken van de profetieën door de Openbarende Geest toegepast, zoals u kunt zien.

Openbaring 11, 12 en 13

Deze drie hoofdstukken bestrijken parallel de tijd van de christelijke jaartelling en werpen licht op verschillende gebeurtenissen, maar blijven altijd zeer complementair. Ik zal de thema's samenvatten en vervolgens in detail beschrijven.

Openbaring 11

Pauselijke regering – Nationaal atheïsme – De zevende bazuin

Verzen 1 tot 2: De 1260-jarige regering van de katholieke pauselijke valse profeet: de vervolger.

Verzen 3 tot 6: tijdens deze intolerante en vervolgende regering zullen “ *de twee getuigen* ” van God, de heilige geschriften van de twee verbonden, worden getroffen en vervolgd door “ *het beest* ”, de Romeinse religieuze coalitie die verbonden is met de monarchieën van het Westen van Europa .

De verzen 7 tot en met 13 hebben als onderwerp ‘ *het beest dat uit de afgrond oprijst* ’ of de ‘ Franse Revolutie ’ en haar nationale atheïsme dat voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid verschijnt.

De verzen 15 tot en met 19 zullen als thema een gedeeltelijke ontwikkeling van de “ *zevende bazuin* ” hebben.

De rol van de pauselijke regering

Vers 1: “ *En zij gaven mij een rietstengel, gelijk aan een staf, zeggende: Sta op en meet de tempel van God, het altaar, en hen die daarin aanbidden.* »

De beoogde tijd is een tijd van bestraffing, onthuld door het woord “ *roede* ”. De straf is gerechtvaardigd “ *vanwege de zonde* ”, burgerlijk hersteld sinds 321 en religieus sinds 538. Sinds deze tweede datum is de zonde opgelegd door het pauselijke regime, hier gesymboliseerd door “ *het riet* ” dat “ *de valse profeet* ” aanduidt die leugens onderwijst in Jes. 9:13-14. Deze boodschap beeldt die uit Dan.8:12 af: “ *het leger werd eeuwigdurend overgegeven vanwege de zonde* ”, waarin “ *het leger* ” de Christelijke Gemeente aanduidt, “ *de eeuwigdurende* ”, het priesterschap van Jezus weggenomen door de het pauselijke regime en de ‘ *zonde* ’, het opgeven van de sabbat sinds 321. Dit is slechts een herhaling van een boodschap die vele malen in verschillende aspecten en symbolen wordt herhaald. Het bevestigt de bestraffende rol die God aan de vestiging van het Romeinse pauselijke regime heeft gegeven. Het werkwoord ‘ *meten* ’ betekent ‘ oordelen ’. Straf is dus het gevolg van Gods oordeel tegen ‘ *de tempel* ’ van God, de collectieve Vergadering van Christus, *het "altaar"* symbool van het kruis van zijn offer, en “ *zij die daar aanbidden* ”, namelijk de christenen die aanspraak maken op zijn verlossing.

Vers 2: “ *Maar de buitenste voorhof van de tempel, verlaat die buiten, en meet het niet; want het is aan de volken gegeven, en zij zullen de heilige stad tweeënveertig maanden lang met voeten treden.* »

Het belangrijke woord in dit vers is ‘ *buiten* ’. Het alleen al duidt op het oppervlakkige geloof van het rooms-katholicisme in kwestie, in het beeld van zijn regering van 1260 dagjaren, hier voorgesteld als “ *42 maanden* ”. Het beeld van de “ *heilige stad* ” van de ware uitverkorenen “ *zal vertrapt worden door de naties* ” die verbonden zijn met het pauselijke despootregime of de koningen van Europese koninkrijken “ *die overspel plegen met* ” de katholieke “ *Izebel* ” tijdens haar lange intolerante regering van 1260 echte jaren tussen 538 en 1798. In dit vers markeert God het verschil tussen waar en vals geloof door te vertrouwen op de symboliek van het Hebreeuwse heiligdom: de tabernakel van Mozes en de tempel gebouwd door Salomo. In beide gevallen vinden we op “ *het hof, buiten de tempel* ” vleselijke religieuze rituelen: het offeraltaar en het bassin van de wassingen. Ware geestelijke heiligheid wordt gevonden in de tempel: in de heilige plaats waar er zijn: de kandelaar met zeven lampen, de tafel met de twaalf toonbroden, en het wierookaltaar geplaatst voor het voorhangsel dat de allerheiligste plaats verbergt, een beeld van de hemel waar God zit op zijn koninklijke troon. De oprechtheid van kandidaten voor christelijke verlossing is alleen bij God bekend, en op aarde wordt de mensheid misleid door de ‘ *externe* ’

façade-religie die het rooms-katholieke geloof als eerste in de geschiedenis van de christelijke religie van onze tijd vertegenwoordigt.

De Bijbel, het woord van God, vervolgd

Vers 3: “ *Ik zal mijn twee getuigen macht geven om te profeteren, gekleed in een boetekleed, twaalfhonderdzestig dagen.* »

Tijdens deze lange regeerperiode, hier bevestigd in de vorm van “ *1260 dagen* ”, zal de Bijbel, gesymboliseerd door de “ *twee getuigen* ”, gedeeltelijk genegeerd worden tot de tijd van de Reformatie, wanneer deze zelfs vervolgd wordt door de katholieke liga's die gunstig staan tegenover de pausen die zij met zwaarden steunen. . Het beeld ‘ *in een zak gehuld* ’ duidt een toestand van verdrukking aan die de Bijbel tot 1798 zal voortduren. Omdat aan het einde van deze periode het Franse revolutionaire atheïsme hem op openbare plaatsen zal verbranden, en zal proberen hem volledig te vernietigen.

Vers 4: “ *Dit zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars die voor de Heer van de aarde staan.* »

Deze “ *twee olijfbomen en twee kandelaars* ” zijn de symbolen van de twee opeenvolgende allianties die God in zijn verlossingsplan heeft georganiseerd. Twee opeenvolgende religieuze dispensaties die zijn Geest dragen, wiens erfenis de Bijbel en de teksten van de twee allianties is. Het project van de twee allianties werd geprofeteerd in Zac. 4:11 tot 14, door “ *twee olijfbomen die rechts en links van de kandelaar werden geplaatst* ”. En al voorafgaand aan “ *de twee getuigen* ” van vers 3 zei God over hen in het getuigenis van Zacharias: “ *Dit zijn de twee zonen van olie die voor de Heer van de hele aarde staan.* » In deze symboliek duidt “ *olie* ” de goddelijke Geest aan. “ *De kandelaar* ” profeteert Jezus Christus die in een menselijk lichaam het licht van de Geest zal brengen in zijn heiliging (= 7) en de kennis ervan onder de mensen zal verspreiden, net zoals de symbolische kandelaar licht verspreidt door de olie die erin zit te verbranden. *zeven* ” vazen.

Opmerking: “ *De kandelaar* ” met “ *zeven* ” lampen staat gecentreerd op de middelste vaas; dit, zoals het midden van de week die de vierde ^{dag} van de paasweek maakt, de dag waarop Jezus Christus, door zijn verzoenende dood, “ *het offer en het offer* ” deed ophouden, de religieuze ritus Hebreeuws, in overeenstemming met het goddelijke plan geprofeteerd in Dan.9:27. De zeven-lamps “ *kandelaar* ” droeg dus ook een profetische boodschap met zich mee.

Vers 5: “ *Als iemand hen kwaad wil doen, komt er vuur uit hun mond en verslindt hun vijanden; en als iemand hen kwaad wil doen, moet hij op deze manier worden gedood.* »

Hier bevestigt God, net als in Openbaring 13:10, aan zijn ware uitverkorenen zijn verbod om zichzelf te straffen voor schade aangericht aan de Bijbel en de zaak ervan. Het is een actie die hij exclusief voor zichzelf reserveert. Het kwaad zal uit de mond van de scheppende God komen. God identificeert zichzelf met de Bijbel die wij “ *het woord van God* ” noemen, zodat iedereen die hem kwaad doet hem rechtstreeks aanvalt.

Vers 6: “ *Zij hebben de macht om de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt in de dagen van hun profetie; en zij hebben de macht om de wateren in bloed*

te veranderen, en om de aarde met allerlei plagen te treffen, wanneer zij maar willen. »

De Geest citeert feiten uit de Bijbel. In zijn tijd kreeg de profeet Elia van God te horen dat er geen regen zou vallen behalve op zijn woord; vóór hem ontving Mozes van God de macht om de wateren in bloed te veranderen en de aarde met tien plagen te treffen. Deze bijbelse getuigenissen zijn des te belangrijker omdat in de laatste dagen minachting voor het geschreven en geïnspireerde woord van God zal worden bestraft met plagen van hetzelfde type, volgens Openbaring 16.

Het nationale atheïsme van de Franse Revolutie

De donkere lichten

Vers 7: “ *Wanneer zij hun getuigenis hebben volbracht, zal het beest dat uit de diepte opkomt, oorlog tegen hen voeren, hen overwinnen en hen doden. »*

De Geest openbaart ons hier iets belangrijks om op te merken; de datum 1793 markeert het einde van het bijbelse getuigenis, maar voor wie? Voor zijn vijanden uit die tijd die de Bijbel hadden vervolgd en het goddelijke gezag ervan hadden afgewezen in zaken die het geloof ondersteunden; dat wil zeggen, de monarchen, de monarchistische aristocraten, het rooms-katholieke pauselijke regime en al zijn geestelijken. Op deze datum veroordeelt God ook de valse protestantse gelovigen die in de praktijk al geen rekening houden met zijn leringen. In Dan.11:34 rekt God hen in zijn oordeel “ **huichelarij** ” toe: “ *In de tijd dat zij vallen, zullen zij een beetje geholpen worden, en velen zullen zich bij hen aansluiten in hun huichelarij . »* Pas het eerste deel van het getuigenis van de Bijbel is voltooid, omdat in 1843 de rol ervan weer van cruciaal belang zal worden door de uitverkorenen uit te nodigen de adventistische profetieën te ontdekken. De vestiging van het nationale atheïsme in Frankrijk zal zich richten op de Bijbel en proberen deze te laten verdwijnen. Het overvloedige bloedige gebruik van ‘zijn guillotine’ maakt het tot een nieuw ‘ *beest* ’ dat deze keer ‘ *uit de afgrond zou opstaan* ’. Met deze term, ontleend aan het scheppingsverhaal in Genesis 1:2, herinnert de Geest ons eraan dat als God, zijn Schepper, niet had bestaan, er zich geen leven op aarde zou hebben ontwikkeld. “ *De afgrond* ” is het symbool van de aarde, beroofd van inwoners, wanneer deze “ *vormloos en leeg* ” is. Zo was het “ *in het begin* ”, volgens Gen. 1:2, en het zal zo opnieuw blijven gedurende “ *duizend jaar* ”, aan het einde van de wereld, na de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, wat het thema is dat volgt dit in dit hoofdstuk 11. Deze vergelijking met de oorspronkelijke chaos is welverdiend voor een republikeins regime dat geboren is in politieke chaos en de grootste wanorde. Omdat rebellen weten hoe ze zich moeten verenigen om te vernietigen, maar ze zijn erg verdeeld over de vormen die aan de wederopbouw moeten worden gegeven. Dit getuigenis biedt vervolgens de demonstratie van de vrucht die de mensheid kan voortbrengen als zij volledig van God is afgesneden; beroofd van zijn heilzame werking.

Maar door het ‘ *afgrond* ’ te noemen, suggereert de Geest van de schepper God ook de context en de toestand van de oorspronkelijke schepping van onze aarde. Zo toont hij ons, gericht op de eerste dag van deze schepping, een aarde die

in absolute “ *duisternis* ” is gedompeld, aangezien God de aarde op dat moment nog niet het licht van welke ster dan ook had gegeven. En dit idee verbindt geestelijk dit “ *beest dat uit de afgrond opstijgt* ” met het “ *vierde zegel* ” van Openb. 6:12, beschreven als een “ *zon zwart als een zak* ”. Er wordt ook een verband gelegd met de “ *vierde bazuin* ” uit Openbaring 8:12, beschreven door de “ *slag van de derde, van de zon, van de derde van de maan en van de derde van de sterren* ”. Door deze beelden kent de Geest er een bijzonder “ **donker** ” karakter aan toe. Het is echter in dit aspect en in deze ‘ **duistere** ’ toestand dat Frankrijk zijn vrije denkers zal verheerlijken door hen de titel ‘ **verlichting** ’ te geven. We herinneren ons dan de woorden van Jezus Christus aangehaald in Mat.6:23: “ *maar als uw oog slecht is, zal uw hele lichaam in duisternis verkeren. Als het licht dat in u is dan duisternis is, hoe groot zal die duisternis dan zijn!* » Zo voert het duistere vrije denken oorlog tegen de religieuze geest en deze nieuwe **libertaire geest** zal zich in de loop van de tijd uitbreiden en zich uitstrekken over de westerse wereld... die christelijk wordt genoemd en zal zijn kwade invloed behouden tot het einde van de wereld. Met de Franse Revolutie ging de ‘duisternis’ voor altijd samen met de zonde. Omdat daarmee de boeken verschijnen die zijn geschreven door de filosofen van het vrije denken; wat het verbindt met de “zonde” die Griekenland kenmerkt in de profetieën van Daniël 2-7-8. Deze nieuwe boeken zullen met de Bijbel concurreren en erin slagen deze in enorme mate te onderdrukken. De aangeklaagde ‘ *oorlog* ’ is daarom vooral ideologisch. Na de Revolutie en na de Tweede Wereldoorlog zal deze duisternis het aspect aannemen van het hoogste humanisme, dat contrasteert en daarmee breekt met de oorspronkelijke onverdraagzaamheid, maar de ideologische ‘ *oorlog* ’ gaat door. De westerse mens zal bereid zijn alles op te offeren voor deze ‘vrijheid’. In feite zullen ze hun naties en hun veiligheid opofferen, en zullen ze niet ontsnappen aan de door God geplande dood.

Vers 8: “ *En hun dode lichamen zullen op het plein van de grote stad liggen, die in geestelijke zin Sodom en Egypte wordt genoemd, zelfs waar hun Heer werd gekruisigd.* »

De aangehaalde ‘ *lijken* ’ zijn die van de ‘ *twee getuigen* ’ wier eerste aanvallers ook werden geëxecuteerd op het ‘ *plein* ’ van dezelfde ‘ *stad* ’. Deze ‘ *stad* ’ is Parijs, en de aangehaalde ‘plaats’ werd achtereenvolgens ‘plaats Lodewijk XIV’, ‘plaats Lodewijk XV’, ‘plaats de la Révolution’ genoemd en duidt de huidige ‘plaats de la Concorde’ aan . Atheïsme bewijst geen enkele religieuze vorm een gunst. De onthoofde slachtoffers worden precies geslagen vanwege hun religieuze overtuiging. En zoals de boodschap van de “ *Vierde Trompet* ” leert, zijn de doelwitten het ware licht (de zon), het valse collectief (de maan) en elke individuele religieuze boodschapper (ster). Bovendien worden bepaalde corrupte religieuze vormen geaccepteerd op voorwaarde dat ze voldoen aan de normen van het dominante atheïsme. Sommige priesters krijgen dan ook spottend de naam “uitgetreden”. De Geest vergelijkt Parijs, de Franse hoofdstad, met ‘ *Sodom* ’ en ‘ *Egypte* ’. De eerste vruchten van de vrijheid waren seksuele excessen die gepaard gingen met het afbreken van traditionele sociale en familiale conventies. Deze vergelijking zal in de loop van de tijd tragische gevolgen hebben. De Geest vertelt ons dat deze stad het lot zal ondergaan van “ *Sodom* ” en

dat van “ *Egypte* ”, dat voor God het standaardsymbool is geworden van zonde en rebellie tegen Hem. Het hierboven gelegde verband met de “ Griekse” filosofische “ *zonde* ” die in Daniël 2-7-8 aan de kaak wordt gesteld, wordt hier bevestigd. Om deze goddelijke stigmatisering van de Griekse zonde volledig te begrijpen, moeten we rekening houden met het feit dat de apostel Paulus, in een poging filosofische woorden te gebruiken om het Evangelie aan de inwoners van Athene te presenteren, faalde en van de plaats werd verjaagd. Dit is de reden waarom het filosofische denken voortdurend de vijand van de schepper God zal blijven. In de loop van de tijd en tot het einde zal deze stad genaamd "Parijs" de nauwkeurigheid van haar vergelijking met deze twee namen, symbolen van seksuele en religieuze zonde, behouden en door deze acties getuigen. Achter de naam "Parijs" schuilt de erfenis van de "Parisii", een woord waarvan de Keltische oorsprong "die van de ketel" betekent, een dramatisch profetische naam. In de Romeinse tijd was de plaats een bolwerk van heidense aanbidders van Isis, de godin van de Egyptenaren, precies, maar ook het podium en het cynische beeld van Paris, de zoon van de koning van Troje, de oude Priamus. Auteur van overspel met de mooie Helena, vrouw van de Griekse koning Menelaüs, zal verantwoordelijk zijn voor een oorlog met Griekenland. Na een mislukte belegering trokken de Grieken zich terug en lieten een enorm houten paard achter op het strand. De Trojanen dachten dat het een Griekse god was en brachten het paard de stad in. En midden in de nacht, toen de wijn en het feest voorbij waren, stapten Griekse soldaten uit de paarden en openden de poorten voor de zwijgend terugkerende Griekse troepen; en alle inwoners van de stad werden afgeslacht, van de koning tot het laagste onderdaan. Deze Trojaanse actie zal het verlies van Parijs in de laatste dagen veroorzaken, omdat het land, de les negerend, zijn fouten zal herhalen door zijn vijanden die het had gekoloniseerd zich op zijn grondgebied te laten vestigen. Voordat de stad de naam Parijs aannam, heette ze “Lutèce”, wat “stinkend moeras” betekent; het hele programma van zijn trieste lot. De vergelijking met “ *Egypte* ” is gerechtvaardigd omdat Frankrijk door de adoptie van het republikeinse regime officieel het eerste zondige regime in de westerse wereld wordt. Deze interpretatie zal in Openb.17:3 bevestigd worden door de “ *scharlakenrode* ” kleur van het “ *beest* ”, beeld van de monarchale en republikeinse coalities van de laatste dagen, gebouwd naar het model van Frankrijk. Door te zeggen: “ *zelfs waar hun Heer werd gekruisigd* ”, vestigt de Geest de vergelijking tussen de afwijzing van het christelijke geloof van het Franse atheïsme en de Joodse nationale afwijzing van de Messias Jezus Christus; omdat de twee situaties identiek zijn en dezelfde gevolgen zullen hebben en dezelfde vruchten van goddeloosheid en ongerechtigheid. Deze vergelijking zal in de volgende verzen worden voortgezet.

Door zijn hoofdstad ' *Egypte* ' te noemen, vergelijkt God Frankrijk met de Farao, een typisch model van menselijk verzet dat tegen zijn wil ingaat. Zij zal deze opstandige positie handhaven tot haar vernietiging. Er zal nooit enig berouw van zijn kant zijn. Door “ *kwaad goed en goed kwaad* ” te noemen, zal ze de ergste zonden begaan die door God worden verafschuwde; dit door ‘lichten’ te noemen, de ‘duistere’ denkers die ‘zijn mensenrechten’ hebben gesticht, die tegen de rechten van God zijn. En door veel volkeren zal zijn model zelfs in 1917

worden nagebootst door het machtige Rusland, dat het zal vernietigen met een atoomexplosie ten tijde van de “zesde bazuin”, wat de naam “Parisii” voorspelde in de Keltische taal . taal, wat ‘degenen in de ketel’ betekent. Ze zal daarom tot haar einde niet in staat zijn God te zien in de beproevingen die haar zullen ruïneren tot het punt waarop ze vernietigd zal worden. Omdat hij haar als doelwit heeft genomen en haar niet zal laten gaan totdat ze er niet meer is.

Vers 9: “ *Drie en een halve dag zullen mannen uit de volken, stammen, talen en naties hun dode lichamen zien, en zij zullen niet toestaan dat hun dode lichamen in een graf worden gelegd.* »

In Frankrijk ging het volk in 1789 de Revolutie in en in 1793 executeerden ze hun koning en vervolgens hun koningin, beiden publiekelijk onthoofd op het grote centrale plein van de stad dat achtereenvolgens “Place Louis XV”, “Place de la Révolution” en “Place de la Révolution” werd genoemd. momenteel “place de la Concorde”. Door ‘ *drie en een halve dag* ’ toe te schrijven aan de tijd van de vernietigende actie, lijkt de Geest de Slag om Valmy te omvatten, waar in 1792 de revolutionairen de royalistische legers van de Europese koninkrijken onder ogen zagen en versloegen die het Republikeinse Frankrijk aanvielen, inclusief Oostenrijk, thuisland. van de familie van herkomst van koningin Marie Antoinette. Om de oorsprong van deze haat te begrijpen, moeten we in gedachten houden dat 1260 jaar van allerlei soorten misbruik door de pauselijke-koninklijke coalitie uiteindelijk het Franse volk irriteerde, dat werd uitgebuit, mishandeld, vervolgd en volledig geruïneerd. De laatste twee regeringen van Louis Aandacht ! De Republiek is geen zegen voor Frankrijk en zal dat ook niet zijn. Ze zal tot haar einde, in haar vijfde vorm, de vloeken van God dragen en zelf de fouten begaan die haar ondergang zullen veroorzaken. Dit bloeddorstige regime zal vanaf zijn oorsprong het land van de ‘mensenrechten’ en het humanisme worden, dat uiteindelijk de schuldigen zal verdedigen en het slachtoffer door zijn onrecht zal frustreren. Hij zal zelfs zijn vijanden verwelkomen en ze op zijn grondgebied installeren, waarbij hij, tot in het ergste geval, het beroemde voorbeeld imiteert van de Trojaanse stad die beroemd is vanwege de introductie van het houten paard dat de Grieken hadden achtergelaten, zoals we eerder hebben gezien.

Vers 10: “ *En vanwege hen zullen de bewoners van de aarde zich verheugen en blij zijn, en zij zullen elkaar geschenken sturen, omdat deze twee profeten de bewoners van de aarde hebben gekweld.* »

In dit vers richt de Geest zich op het tijdstip waarop het Franse filosofische kwaad zich, net als gangreen of kanker, zal verspreiden en zich als een plaag zal verspreiden in andere westerse landen. ^{Het} markeert “het teken der tijden” met het “ *6e zegel* ”; die waarin de “ *zon zwart wordt als een zak paardenhaar* ”: het licht van de Bijbel verdwijnt, gesmoord door de filosofische boeken van vrije denkers.

In geestelijke zin duiden ‘ *de bewoners van de aarde* ’, in tegenstelling tot ‘ *de burgers van het koninkrijk der hemelen* ’, die de uitverkorenen van Jezus definiëren, Amerikaanse protestanten aan en, meer in het algemeen, mensen die opstandig zijn jegens God en zijn waarheid. De mensen van de Europese en nog meer Amerikaanse koninkrijken kijken naar Frankrijk. Daar verplettert een volk zijn monarchie en de katholieke christelijke religie, die de mensen die de Bijbel lezen, de “ *twee getuigen* ”, bedreigt met de “ *kwellingen* ” van zijn “hel”; echte “

kwellingen ” die echter alleen gereserveerd zijn voor het laatste oordeel, om de vals-religieuze mensen te vernietigen die zelf op bedrieglijke wijze dit soort bedreigingen gebruiken, volgens Openbaring 14:10-11. Ook buitenlanders, slachtoffers van dezelfde misstanden buiten Frankrijk, hopen van dit initiatief te kunnen profiteren. Dit des te meer omdat met de Franse steun die Lodewijk XVI een paar jaar eerder aan de wereld verleende, de nieuwe Verenigde Staten van Noord-Amerika hun onafhankelijkheid vonden en zich bevrijdden van de overheersing van Engeland. De vrijheid is in beweging en zal binnenkort veel mensen voor zich winnen. Als teken van deze vriendschap " *zullen ze elkaar geschenken sturen* ". Eén van deze geschenken was het Franse geschenk aan de Amerikanen van het ‘Vrijheidsbeeld’ dat in 1886 op een eiland tegenover New York werd opgericht. De Amerikanen beantwoordden het gebaar door hem een replica aan te bieden die, gebouwd in 1889, zich in Parijs bevindt op een eiland midden in de Seine, vlakbij de Eiffeltoren. God richt zich op dit soort geschenken, die het delen en uitwisselen onthullen die de vloek vormen van de **buitensporige vrijheid**, die tot doel heeft de spirituele wetten ervan te negeren.

Vers 11: “ *En na die drie en een halve dag kwam de levensgeest van God in hen, en zij stonden op hun voeten; en grote angst kwam over degenen die hen zagen.* »

Op 20 april 1792 werd Frankrijk bedreigd door Oostenrijk en Pruisen en wierp zijn koning, Lodewijk XVI, op 10 augustus 1792 omver. De revolutionairen wonnen de overwinning in Valmy op 20 september 1792. Koning Lodewijk XVI werd op 21 januari 1793 onthoofd. Op 28 juli 1794 werden dictator Robespierre en zijn vrienden achtereenvolgens onthoofd. De ‘Conventie’ werd op 25 oktober 1795 vervangen door het ‘Directoire’. De twee ‘Terrors’ van 1793 en 1794 duurden samen slechts één jaar. Tussen 20 april 1792 en 25 oktober 1795 vond ik heel precies deze periode van “ *drie en een halve dag* ” geprofeteerd of “drie en een half” echte jaren. Maar ik denk dat de duur ook een spirituele boodschap met zich meebrengt. Deze periode vertegenwoordigt een halve week, wat een verwijzing kan oproepen naar de aardse bediening van Jezus Christus, die precies “drie en een halve profetische dag” duurde en eindigde met de dood van de Messias Jezus Christus. De Geest vergelijkt zijn werking met die van de Bijbel, zijn ‘ *twee getuigen* ’, die ook handelden en onderwezen voordat hij werd verbrand op de Place de la Révolution in Parijs. Door deze vergelijking wordt de Bijbel, dit geloof, geïdentificeerd met Jezus Christus die daarin opnieuw gekruisigd en “ *doorstoken* ” wordt, zoals aangegeven in Openbaring 1:7. De vloed van bloedvergieten maakte het Franse volk uiteindelijk bang. Ook stopten de standrechtelijke en systematische executies nadat zijn leider van de Bloeddorstige Conventie, Maximilien Robespierre, en zijn vrienden Couthon en Saint-Just waren geëxecuteerd. De Geest van God wekte de geestelijke dorst van de mensen op en de beoefening van religie werd opnieuw legaal en vooral gratis. De heilzame ‘vrees voor God’ is weer opgedoken en de belangstelling voor de Bijbel is opnieuw gemanifesteerd, maar tot het einde van de wereld zal deze worden bevochten en geconcurrereerd door filosofische boeken die zijn geschreven door vrije denkers wier Griekse model voorop staat. zijn verschillende vormen.

Vers 12: “ *En zij hoorden een stem uit de hemel die tot hen zei: Kom hierheen; En zij stegen op naar de hemel in de wolk; en hun vijanden zagen hen.* »

Deze goddelijke verklaring is van toepassing op de bijbelse ‘ *twee getuigen* ’ na 1798.

De vergelijking met Jezus gaat verder, omdat hij het was die zijn uitverkorenen (naar de profeet Elia) voor hun ogen naar de hemel zagen opstijgen. Maar op zijn beurt zullen zijn uitverkorenen van de laatste keer op dezelfde manier handelen. Hun vijanden zullen hen ook in de wolk naar de hemel zien opstijgen, waar Jezus hen naar zich toe zal trekken. De steun die God aan zijn zaak geeft is dezelfde, voor Jezus Christus, zijn uitverkorene, en in deze context van de Franse Revolutie, de Bijbel na 1798. Om het einde van de geprofeteerde duur van “1260 dagen”-jaren te *bevestigen* , In 1799 stierf paus Pius VI gevangengezet in Valence-sur-Rhône, waardoor tussen 1843-44 en 1994 een lange periode van vrede van 150 jaar mogelijk werd gemaakt, zoals voorspeld in de vorm van “vijf maanden” in Apo.9: 5 -10 . De dood van Lodewijk XVI, het einde van de monarchie en de dood van een gevangen paus brengt een dodelijke slag toe aan de religieuze onverdraagzaamheid van “ *het beest dat uit de zee oprijst* ” in Openbaring 13:1-3. Het Concordaat van het Directoire geneest haar wond, maar ze profiteert niet langer van de vernietigde koninklijke steun. Ze zal niet langer vervolgen tot de tijd van het einde wanneer protestantse onverdraagzaamheid zal verschijnen onder de naam van "het beest dat uit de aarde opstijgt" in Apo 13:11.

Vers 13: “ *Op dat uur vond er een grote aardbeving plaats, en het tiende deel van de stad viel; zeventuizend mannen kwamen om bij deze aardbeving, en de rest werd bang en gaf eer aan de God van de hemel.* »

In dit tijdperk (*dit uur*) vond in geestelijke vorm de ‘ *aardbeving* ’ plaats, die reeds was voorspeld door de voltrekking van die van Lissabon in 1755, die betrekking had op het thema van het ‘ *zesde zegel* ’ uit Apo. 6:12. Volgens de Geest van God verloor de stad Parijs “ *een tiende* ” van haar bevolking. Maar een andere betekenis kan volgens Dan.7:24 en Openb.13:1 betrekking hebben op het tiende deel van de “ *tien horens* ” of westerse christelijke koninkrijken die onderworpen zijn aan het rooms-pauselijke katholicisme. Frankrijk, door Rome beschouwd als ‘de oudste dochter’ van de rooms-katholieke kerk, verviel in het atheïsme, beroofde het van zijn steun en ging zelfs zo ver dat het zijn gezag vernietigde. De vierde ^{bazuin} openbaarde het: “ *Het derde deel van de zon is geslagen* ”; de boodschap “ *zeventuizend mannen werden gedood bij deze aardbeving* ” bevestigt dit door te zeggen: een groot aantal (*duizend*) religieuze “ *mannen* ” (*zeven*: religieuze heiliging van die tijd) werd gedood tijdens deze maatschappelijke politieke aardbeving.

Vers 14: “ *Het tweede wee is voorbij. Zie, het derde wee komt snel* ”.

Zo deed het intense bloedvergieten de vrees voor God herleven, en de ‘Terreur’ hield op en werd vervangen door het rijk van Napoleon I, ^{de} ‘ *adelaar* ’ die de laatste drie ‘ *trompetten* ’ en drie ‘ *grote tegenslagen* ’ *aankondigde* voor de inwoners . van de aarde. Gegeven het feit dat de aankondiging volgt op de Franse Revolutie van 1789 tot 1798, kan “ *het tweede ongeluk* ” dat eraan wordt toegeschreven in vers 14 er niet rechtstreeks op betrekking hebben. Maar voor de

Geest is het de manier om ons te vertellen dat er een nieuwe vorm van de Franse Revolutie zal verschijnen vlak voor de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus. Volgens Openb. 8:13 heeft het “ *tweede wee* ” echter duidelijk betrekking op het thema van het ^{6e} *trompet* van Openb. 9:13, die precies “ *een derde van de mensen zal doden* ” voordat Jezus Christus terugkeert om de onrechtvaardige veroordeling van zijn heilige, trouwe dienaren te wreken door hun doodsvijanden, de laatste rebellen, uit te roeien. We kunnen begrijpen dat God, net als de slachting veroorzaakt door de Franse Revolutionairen, de slachting van de Derde Wereldoorlog organiseert, deze keer nucleair, waardoor het aantal inwoners van de aarde aanzienlijk zal afnemen, voordat deze wordt geëlimineerd. oorspronkelijke “ *afgrond* ”-verschijning, na de laatste destructieve tussenkomst van Jezus Christus.

De dubbele betekenis van ‘ *tweede wee* ’ verbindt de *vierde bazuin* om spirituele redenen met de *zesde* . De structuur van Openbaring verdeelt de tijd van de christelijke jaartelling in twee delen. In het eerste geval straft ‘ *ongeluk* ’ de schuldigen die vóór 1844 zijn gestraft, en in het tweede geval degenen die na 1844 zijn gestraft, vlak voor het einde van de wereld. Nu delen de twee strafmaatregelen de betekenis die God geeft aan zijn vierde straf in Leviticus 26:25: “ *Ik zal het zwaard zenden dat mijn verbond zal wreken* .” De eerste straf viel op mensen **die de boodschap van de Reformatie, het werk dat Jezus had voorbereid voor zijn uitverkorenen, niet hadden aanvaard** , en de tweede op degenen die niet reageerden op Gods eis om deze Reformatie vanaf 1843 **te voltooien**. welke God deze permanente Reformatie construeert, zal worden gepresenteerd tot het uur waarop de tijd van genade eindigt.

Door de dingen en daden op te sommen die God aan de mannen van de Franse Revolutie van 1789 tot 1795 toeschreef, vinden we de dingen en daden die hij aan de westerse mannen van de laatste dagen kan toeschrijven. We vinden dezelfde minachting, dezelfde goddeloosheid en haat tegen religieuze verordeningen en tegen degenen die ze onderwijzen; gedrag dat deze keer voortkomt uit de buitengewone ontwikkeling van wetenschap en technologie. Tijdens de jaren van vrede namen atheïsme en valse religie de westerse wereld over. God heeft dus een goede reden om ons voor dit thema een dubbele lezing aan te bieden; het gedrag van de ‘ *overlevenden* ’ die het belangrijkste verschil maken tussen het revolutionaire tijdperk en de wetenschappelijke tijd van de laatste dagen van de mensheid. Voor alle duidelijkheid: volgens Openbaring 11:11 tot 13: “ *de overlevenden* ” van de eerste lezing die betrekking heeft op de “ *vierde trompet* ” “ *bekeerden zich* ”, terwijl “ *de overlevenden* ” van de tweede lezing die betrekking had op de “ *zesde trompet* ” *zich bekeerden . niet* ”, volgens Openb.9:20-21.

Het derde “ *grote wee* ” (voor zondaars): de glorieuze terugkeer van Christus de Rechtvaardige

Vers 15: “ *De zevende engel blies. En er waren luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van de wereld zijn toegewijd aan onze Heer en aan zijn Christus; en hij zal voor eeuwig en altijd regeren.* »

Het laatste thema van het hoofdstuk is dat van de “*zevende bazuin*” die, ik herinner u eraan, het moment aanduidt waarop de onzichtbare schepper God zichzelf zichtbaar maakt voor de ogen van zijn vijanden en Apo.1:7 bevestigt: “*Zie, hij komt met de wolken en ieder oog zullen het zien; zelfs degenen die het hebben doorboord*.” “*Zij die hem hebben doorstoken*”, die Jezus hebben doorstoken, zijn zijn vijanden uit alle perioden van het christelijke tijdperk, inclusief die van de laatste. Zij doorboorden hem en vervolgden zijn trouwe discipelen, over wie hij verklaarde: “*Voor zover u deze dingen aan een van de minste van mijn broeders hebt gedaan, hebt u ze aan mij gedaan* (Matt. 25:40).” Vanuit de lucht klinken luide stemmen om de gebeurtenis te vieren. Dit zijn degenen van de hemelbewoners die zich al hebben uitgesproken om de verdrijving uit de hemel van de duivel en zijn demonen door de zegevierende Christus, die in Openbaring 12:7 tot 12 “*Michaël*” wordt genoemd, te vieren. Zij nemen deel aan de vreugde van gekozen, op zijn beurt bevrijd en zegevierend door Jezus Christus. De geschiedenis van de aardse zonde zal ophouden bij gebrek aan zondaars die vernietigd zijn door de mond van de goddelijke Christus. De duivel, volgens Jezus ‘*vorst van deze wereld*’, *verliest zijn bezit over de zondige wereld die door God vernietigd is*. Hij zal nog duizend jaar op de verlaten aarde blijven zonder iemand schade te berokkenen, in afwachting van zijn totale uitschakeling bij het laatste oordeel, samen met alle andere zondaars die God voor dit doel zal opwekken.

Het grote hemelse geluk van de uitverkorenen, verlost door het bloed van Jezus Christus

Vers 16: “*En de vierentwintig oudsten, die voor God op hun tronen zaten, vielen op hun aangezicht neer en aanbaden God*,”

De uitverkorenen zijn het celestiale koninkrijk van God binnengegaan, zittend op tronen in de aanwezigheid van God. Zij zullen regeren of de goddelozen oordelen volgens Openb.20:4. Dit vers roept de context op van het hemelse begin van de verlost in Openbaring 4. Dit vers presenteert de vorm die ware aanbidding van God zou moeten aannemen. Prostratie, knielen, gezicht naar beneden, is de vorm die door God wordt gelegitimeerd.

Vers 17: “*Zeggende: Wij danken u, Heer God, de Almachtige, die is en wie was, omdat u uw grote macht in bezit hebt genomen en uw koninkrijk in bezit hebt genomen.* »

De verlost hernieuwen hun dank en werpen zich neer voor Jezus Christus, “*de Almachtige God die is en die was*” “**en die gekomen is**”, zoals Openb.1:4 aankondigde. “*Gij hebt uw grote macht gegrepen*” waarvan u afstand had gedaan om uw uitverkorenen te redden en door uw dood de prijs van hun zonden in uw “*lam*”-bediening uit te boeten; “*het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt*.” Je hebt “*je koninkrijk in bezit genomen*”; de voorgestelde context is inderdaad die waarin de Geest Johannes meevoerde in Openbaring 1:10; de geschiedenis van de Gemeente van Christus op aarde ligt in het verleden. In dit stadium staan de “*zeven vergaderingen*” achter de gekozen functionarissen. De regering van Jezus, het voorwerp van de hoop van het geloof van de uitverkorenen, is werkelijkheid geworden.

Vers 18: “ *De natiën waren boos; en uw toorn is gekomen, en de tijd is gekomen om de doden te oordelen, om uw dienaren, de profeten, de heiligen, en degenen die uw naam vrezen, de kleine en de grote, te belonen, en om degenen te vernietigen die de aarde vernietigen.* »

We vinden in dit vers 18 zeer nuttige informatie over de volgorde van de geprofeteerde gebeurtenissen . De ^{6e} trompet gedood _ een derde van de mannen zegt: “ *De naties waren geïrriteerd* ”, en voor onze ogen zijn we in 2020-2021 getuige van de oorzaken van deze irritatie: Covid-19 en de veroorzaakte economische ondergang, islamitische agressie en prompt het Russische offensief met zijn bondgenoten. Na dit verschrikkelijke en destructieve conflict, na de afkondiging van de zondagswet door het ‘ *beest van de aarde* ’, dat wil zeggen de protestantse en katholieke coalitie van Amerikaanse en Europese overlevenden, stortte God over hen ‘ *de zeven laatste plagen van zijn toorn* ’ uit. beschreven in Rev.16. Ten tijde van de zevende verscheen Jezus om zijn uitverkorenen te redden en de gevallen te vernietigen. Dan komt het programma dat is voorbereid voor de ‘ *duizend jaar* ’ van het zevende millennium. In de hemel zal volgens Openb. 4:1 het oordeel over de goddelozen plaatsvinden: “ *en de tijd is gekomen om de doden te oordelen.* ” De heiligen ontvangen hun beloning: het eeuwige leven dat Jezus Christus aan zijn uitverkorenen heeft beloofd. Ze verkrijgen eindelijk de morgenster en de kroon die beloofd is aan de uitverkorenen die de overwinning behaalden in de strijd van het geloof: “ *om uw dienaren, de profeten, te belonen* ”. God herinnert hier aan het belang van profetie voor alle tijdperken (volgens 2 Petrus 1:19) en meer in het bijzonder voor de laatste dagen. “ *De heiligen en zij die uw naam vrezen* ” zijn degenen die positief reageerden op de boodschappen van de drie engelen uit Openbaring 14:7 tot 13; waarvan de eerste herinnert aan de wijsheid die bestaat uit het vrezen van hem, het gehoorzamen van hem en het niet betwisten van zijn geboden, door te zeggen: “ *Vrees God en geef eer aan hem* ”, in zijn aspect van schepper God, “ *want het uur van zijn oordeel is gekomen, en aanbid hem die de hemel, de zee, de aarde en de waterbronnen heeft gemaakt.* ”

Vers 19: “ *En de tempel van God in de hemel werd geopend en de ark van zijn verbond verscheen in zijn tempel. En er waren bliksem, en stemmen, en donder, en een aardbeving, en grote hagel.* »

Alle thema's die in dit boek Openbaring worden opgeroepen, komen samen in de richting van dit historische moment van de grote glorieuze terugkeer van onze goddelijke Heer Jezus Christus. Dit vers richt zich op de context waarin de volgende thema's worden vervuld en afgerond:

Rev.1: Adventisme:

Vers 4: “ *Johannes aan de zeven gemeenten die in Azië zijn: genade zij u en vrede van hem die is, en die was, **en die zal komen**, en van de zeven geesten die voor zijn troon zijn,* »

Vers 7: “ **Zie, hij komt met de wolken** . *En ieder oog zal het zien, zelfs degenen die het hebben doorboord; en alle stammen van de aarde zullen om hem treuren. Ja. Amen!* »

Vers 8: “ *Ik ben de alfa en de omega, zegt de Heer God, degene die is, en die was, **en die zal komen**, de Almachtige.* »

Vers 10: “ **Ik was in de Geest op de dag des Heren**, en ik hoorde achter mij een luide stem, als het geluid van een bazuin, ”

Apo.3: De zevende bijeenkomst: einde van het “ Laodicea ” tijdperk (= geoordeeld volk).

Openb.6:17: De grote dag van Gods toorn tegen opstandige mensen “ want de grote dag van zijn toorn is gekomen , en wie kan standhouden? »

Apo.13: “ *het beest dat uit de aarde opstijgt* ” (protestantse en katholieke coalitie) en zijn zondagswet; vers 15: “ *En het werd hem gegeven om het beeld van het beest tot leven te laten komen, zodat het beeld van het beest zou kunnen spreken, en dat allen die het beeld van het beest niet wilden aanbidden, gedood zouden worden.* »

Apo.14: De twee thema's van “ de oogst ” (einde van de wereld en opname van de uitverkorenen) en “ de wijnoogst ” (afslachtingen van de valse herders door hun verleide en bedrogen volgelingen).

Openb.16: Vers 16: “ **de grote dag van de strijd Armageddon** ”

In dit vers 19 vinden we de sleutelformule van de directe en zichtbare tussenkomst van God, “ *en er waren bliksemschichten, stemmen, donderslagen, een aardbeving* ”, al aangehaald in Openb. 4:5 en 8:5. Maar hier voegt de Geest “ *en zware hagel* ” toe; een “ *hagel* ” waarmee het thema van de **zevende** van de “ *zeven laatste plagen* ” in Op.16:21 eindigt.

De context van de wederkomst van Jezus Christus wordt daarom gekenmerkt door het laatste adventistische thema dat deze keer , in het voorjaar van 2030, de ware verlossing brengt die aan de uitverkorenen wordt aangeboden, verkregen door het bloed dat Jezus Christus heeft vergoten. Het is het uur van zijn confrontatie met de rebellen die zich voorbereiden om zijn uitverkorenen te doden, die de Romeinse zondag weigeren en trouw blijven aan de door God geheiligde sabbat vanaf de eerste week van zijn schepping van de wereld. Het “ *zesde zegel* ” van Openbaring 6 illustreert het gedrag en de ontsteltenis van deze rebellen die door de Heer zijn betrapt op een daad van opzettelijke genocide op Zijn gezegende en geliefde uitverkorenen. Het onderwerp van onenigheid komt aan de orde in dit vers 19. Het betreft de goddelijke wet die bewaard is in de “ *ark van het getuigenis* ” in de allerheiligste plaats van de tabernakel en de Hebreeuwse “ *tempel* ”. De ark dankt haar prestige en haar zeer hoge heiligheid alleen maar aan het feit dat ze de tafelen van de wet bevat, gegraveerd door de vinger van God zelf, persoonlijk, in aanwezigheid van Mozes, zijn trouwe dienaar. De Bijbel laat ons begrijpen wat de oorzaak is van de terreur van de rebellen ten tijde van de wederkomst van Jezus Christus. Want dit is wat de verzen 1 tot en met 6 van Psalm 50 verklaren:

“ *Psalm van Asaf. God, God, YaHWéH, spreekt en roept de aarde op, van het opgaan van de zon tot het ondergaan van de zon. Vanuit Sion, volmaakte schoonheid, schijnt God. Hij komt, onze God, hij blijft niet in stilte; voor hem is een verslindend vuur, om hem heen een hevige storm . Hij roept naar de hemel*

hierboven en naar de aarde om zijn volk te oordelen : Verzamel mijn trouwe mensen, die een verbond met mij hebben gesloten door opoffering! -En de hemel zal zijn gerechtigheid verkondigen , want het is God die rechter is. »

In een context van terreur zullen de rebellen de tekst van het vierde van Gods tien geboden in vuurletters in de lucht zien verschijnen. En door deze goddelijke actie zullen ze weten dat God hen veroordeelt tot de eerste en de “ tweede dood ”.

Dit laatste vers van het thema “ *zevende bazuin* ” openbaart en bevestigt het belang dat God hecht aan zijn wet die wordt uitgedaagd door het opstandige valse christendom. De goddelijke wet is gekleineerd onder het voorwendsel van een vermeende tegenstelling tussen wet en genade. Deze fout is het gevolg van een verkeerde lezing van de woorden die de apostel Paulus in zijn brieven maakte. Dus hier zal ik de twijfel wegnemen door duidelijke en eenvoudige uitleg te geven. In Rom.6 contrasteert Paulus degenen die “ *onder de wet* ” zijn met degenen die “ *onder de genade* ” zijn, alleen vanwege de context van zijn tijd waarin het nieuwe verbond begint. Met de formule ‘ *onder de wet* ’ duidt hij de Joden van het oude verbond aan die het nieuwe verbond weigeren op basis van de volmaakte gerechtigheid van Jezus Christus. En hij duidt de gekozen functionarissen die deze nieuwe alliantie aangaan aan met de formule ‘ *met de wet* ’. Want dit is het voordeel dat door genade wordt voortgebracht, in naam waarvan Jezus Christus, in de Heilige Geest, zijn uitverkorene helpt en hem leert de heilige goddelijke wet lief te hebben en te gehoorzamen. Door hem te gehoorzamen, is hij dan “ *met de wet* ” en omdat hij “ *onder de genade* ” is, is hij ook niet “ *onder de wet* ”. Ik herinner me opnieuw dat Paulus over de goddelijke wet zegt dat deze “ *heilig is en dat het gebod rechtvaardig en goed is* ”; wat ik met hem deel in Jezus Christus. Terwijl Paulus de zonde hekelt, in een poging zijn lezers ervan te overtuigen dat ze niet langer moeten zondigen terwijl ze in Christus zijn, gebruiken moderne rebellen zijn teksten om hem tegen te spreken door Jezus Christus, die zij beweren te zijn, tot een gevestigde ‘dienaar van de zonde’ te maken . 7 maart 321. Terwijl Paulus in Gal.2:17 verklaarde: " *Maar terwijl wij ernaar streven om door Christus gerechtvaardigd te worden, zou Christus, als wij zelf ook als zondaars bevonden zouden worden, een dienaar van de zonde zijn? Verre van dat !* » Laten we het belang van precisie benadrukken, “ integendeel ”, die de religieuze opvatting van het valse moderne christelijke opstandige geloof veroordeelt, en dit sinds 7 maart 321, de datum waarop de Romeinse “ *zonde* ” het westerse en oosterse christelijke geloof binnendrong op gezag van een heidense Romeinse keizer, Constantijn¹ _

In deze context van de “ *zevende bazuin* ” komen er een einde aan de eerste zesduizend jaar die God opzij heeft gezet voor zijn selectie van aardse uitverkorenen, in zijn totale project van zeventuizend jaar. Het zevende millennium, of “ *duizend jaar* ” van Openbaring 20, gaat dan van start, gewijd aan het hemelse oordeel van de opstandelingen door de uitverkorenen die door Jezus Christus zijn verlost, het thema van Openbaring 4.

Openbaring 12: Het grote centrale plan

**De vrouw – De Romeinse agressor – De vrouw in de woestijn – Tussen haakjes: een gevecht in de hemel – De vrouw in de woestijn – De Reformatie – Atheïsme
Het adventistische overblijfsel**

De zegevierende vrouw, bruid van Christus, het Lam van God

Vers 1: “ *Er verscheen een groot teken aan de hemel: een vrouw gehuld in de zon, met de maan onder haar voeten en een kroon van twaalf sterren op haar hoofd.* »

Ook hier volgen meerdere thema's elkaar op in meerdere schilderijen of taferelen. De eerste tabel illustreert de Uitverkoren Gemeente die zal profiteren van de overwinning van Jezus Christus, haar enige Hoofd, volgens Ef. 5:23. Onder het symbool van een “ *vrouw* ” wordt de “ *Bruid* ” van Christus gehuld in de “ *zon der gerechtigheid* ” zoals geprofeteerd in Mal.4:2. Bij dubbele toepassing bevindt het symbool van de duisternis “ *de maan* ” zich “ *onder zijn voeten* ”. Deze vijanden zijn historisch en in chronologische volgorde de Joden van het oude verbond, en de gevallen christenen, katholieken, orthodoxen, protestanten en adventisten van het nieuwe. Op zijn hoofd symboliseert “ *een kroon van twaalf sterren* ” zijn overwinning in de alliantie met God, de 7, met de mens, de 5, wat het getal 12 betekent.

De vervolgte vrouw vóór de eindoverwinning

Vers 2: “ *Ze was zwanger en ze schreeuwde het uit, terwijl ze aan het bevallen was en weeën had.* »

In vers 2 roepen de ‘ *geboorteweën* ’ de aardse vervolging op die voorafging aan de tijd van hemelse heerlijkheid. Dit beeld werd door Jezus gebruikt in Johannes 16:21-22: “ *Een vrouw treurt wanneer ze bevalt, omdat haar uur is gekomen; maar toen ze het kind baarde, herinnert ze zich het lijden niet meer, vanwege de vreugde die ze heeft over het feit dat er een man op de wereld is geboren. Jij bent daarom nu ook verdrietig; maar ik zal je weer zien, en je hart zal zich verheugen, en niemand zal je vreugde van je afnemen.* »

De heidense vrouwenvervolger: Rome, de grote keizerlijke stad

Vers 3: “ *En er verscheen nog een ander teken in de hemel; en zie, het was een grote rode draak, met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven diademen.* »

Vers 3 identificeert zijn vervolger: de duivel natuurlijk, maar hij handelt door middel van vleeselijke aardse machten die de uitverkorenen vervolgen, in overeenstemming met zijn wil. In zijn actie gebruikt hij twee opeenvolgende strategieën; die van de “ *draak* ” en die van de “ *slang* ”. De eerste, die van de ‘ *draak* ’, is de openlijke aanval van het heidense keizerlijke Rome. We vinden dus de symbolen die we al zien in Dan.7:7, waar Rome verscheen in de verschijning van een vierde monsterlijk dier met “ *tien hoorns* ”. De heidense context wordt bevestigd door de aanwezigheid van de “ *diademen* ” die hier op de “ *zeven koppen* ” zijn geplaatst, het symbool van de Romeinse stad volgens Apo.17. Deze precisie verdient onze volledige aandacht, omdat ze ons, telkens wanneer dit beeld wordt gepresenteerd, door de locatie van de ‘ *tiara's* ’ de geprofeteerde historische context aangeeft.

De religieuze vervolger van vrouwen: het pauselijke katholieke Rome

Vers 4: “ *Zijn staart sleepte een derde van de sterren van de hemel mee en wierp ze op de aarde. De draak stond voor de vrouw die op het punt stond te bevallen, om haar kind te verslinden toen het bevallen was.* »

Dit vers neemt, onder nieuwe symbolen, de boodschap over van Openbaring 11:1 tot en met 3, waar het pauselijke Rome door God de bevoegdheid krijgt, onder de titel "roede", om " *de heilige stad 42 maanden lang met voeten te treden* ”.

In Daniël zouden de “ *tien horens* ” van het Romeinse rijk worden opgevolgd door de pauselijke “ *kleine horen* ” (van 538 tot 1798). Deze opeenvolging wordt hier bevestigd in Openbaring 12, in vers 4.

De term “ *staart* ” die zich richt op de valse “ *profetes Izebel* ” uit Openb. 2:20, illustreert deze opeenvolging van vals christelijk pauselijk religieus Rome. De beschuldiging aangehaald in Dan.8:10 wordt hier vernieuwd. De slachtoffers van zijn trucs en verleidingen, die de ‘ *slang* ’ uit *Genesis* waardig zijn, worden vertrapt onder het symbool van ‘ *sterren van de hemel* ’ of onder de titel van ‘ *burgers van het koninkrijk der hemelen* ’ die Jezus aan zijn discipelen toeschrijft. . “ *De derde partij wordt meegesleept in zijn val.* ” De derde wordt niet genoemd vanwege zijn letterlijke betekenis, maar, zoals overal in de profetie, als een belangrijk onderdeel van het totale aantal geteste christenen. Slachtoffers kunnen dit percentage zelfs met een letterlijk derde overschrijden.

Vers 5: “ *Zij baarde een zoon, die alle naties zou regeren met een ijzeren staf. En haar kind werd opgenomen naar God en naar zijn troon.* »

In een dubbele toepassing herinnert de profetie zich hoe de duivel de zaak van de Messias vocht vanaf zijn geboorte tot aan zijn zegevierende dood. Maar deze overwinning is die van de eerstgeborene, na wie al zijn uitverkorenen zullen slagen, om dezelfde strijd voort te zetten totdat de uiteindelijke overwinning is behaald. Op dat moment zullen zij, nadat zij een hemels lichaam hebben ontvangen, het oordeel over de goddelozen delen, en het is daar dat zij samen “*de naties zullen hoeden met een ijzeren staf*”, die het vonnis zal uitspreken over de “*kwellingen van de goddelozen*”. *tweede dood* ” van het laatste oordeel. De ervaring van Christus en die van zijn uitverkorenen versmelten tot één gemeenschappelijke ervaring, en het beeld van *het ‘kind opgenomen naar God en naar zijn troon* ’, dus naar de hemel, is dat van de aardse ‘verlossing’ van de uitverkorenen. zal in 2030 worden verwezenlijkt, bij de terugkeer van de wrekende Christus. Zij zullen verlost worden van de ‘*pijnen van bevalling*’. Het *kind* is het symbool van een succesvolle en zegevierende authentieke christelijke bekering.

Vers 6: “ *En de vrouw vluchtte de woestijn in, waar zij een plaats had bereid door God, zodat zij daar duizend tweehonderd zestig dagen gevoed zou kunnen worden.* »

De vervolgde Vergadering is vreedzaam en ontwapend. Haar enige wapen is de Bijbel, het woord van God en het zwaard van de Geest. Ze kan alleen vluchten voor haar agressors. Vers 6 herinnert aan de tijd van de vervolgende pauselijke regering gedurende profetische “*1260 dagen*”, of 1260 echte jaren volgens de code van Ezé.4:5-6. Deze tijd is voor het christelijk geloof een tijd van pijnlijke beproevingen, gesuggereerd door de vermelding van het woord ‘*woestijn*’, waar het ‘geleid wordt door God’. Zij deelt dus de verdrukking van de “*twee getuigen*” uit Openbaring 11:3. In Dan.8:12 werd dit goddelijke vonnis als volgt geformuleerd: “*het leger werd vanwege de zonde met het eeuwige overgeleverd*”; de zonde begaan door het opgeven van respect voor de sabbatical rustdag sinds 7 maart 321.

Opening van het haakje: een gevecht in de lucht

Vers 7: “ *En er kwam oorlog in de hemel. Michael en zijn engelen vochten tegen de draak. En de draak en zijn engelen vochten,*

De aangekondigde opname van de heiligen verdient een verklaring die de Geest ons tussen haakjes presenteert. Dit zal mogelijk worden gemaakt door de overwinning van Jezus Christus over zonde en dood. Deze overwinning werd bevestigd na zijn opstanding, maar de Geest openbaart ons hier de gevolgen die dit had voor de hemelbewoners die tot op dit moment met demonen en Satan zelf in aanraking kwamen.

Heel belangrijk : dit hemelse conflict, dat voor het menselijk oog onzichtbaar bleef, werpt licht op de betekenis van de raadselachtige woorden die Jezus sprak toen hij op aarde was. In Johannes 14:1-3 zei Jezus: “*Laat uw hart niet verontrust worden. Geloof in God, en geloof in mij. Er zijn veel herenhuisen in het huis van mijn Vader. Als dat niet zo was, had ik het je verteld. Ik zal een*

plaats voor je klaarmaken. En als ik een plaats voor je ga klaarmaken, zal ik terugkomen en je bij mezelf brengen, zodat jij ook kunt zijn waar ik ben. » De betekenis die aan de “voorbereiding” van deze “plaats” wordt gegeven, zal verschijnen in het volgende vers.

Vers 8: “Maar zij waren niet sterk en hun plaats werd niet langer in de hemel gevonden. »

Deze hemelse oorlog heeft niets gemeen met onze aardse oorlogen; het veroorzaakt niet onmiddellijk doden, en de twee tegengestelde kampen zijn niet gelijk. De grote scheppende God, die zichzelf presenteert in het nederige en broederlijke aspect van de aartsengel *Michaël*, is toch de almachtige God voor wie al zijn schepselen zich moeten neerwerpen en gehoorzamen. Satan en zijn demonen zijn die opstandige schepselen, die alleen onder dwang gehoorzamen, en ten slotte kunnen ze zich niet verzetten en worden ze gedwongen te gehoorzamen, wanneer de grote God hen door zijn almacht uit de hemel verdrijft. Tijdens zijn aardse bediening werd Jezus gevreesd door de kwade engelen die hem gehoorzaamden en getuigden dat hij inderdaad de “*Zoon van God*” was van het goddelijke project, waardoor hij werd aangeduid.

In dit vers specificceert de Geest: “*hun plaats werd niet langer in de hemel gevonden*”. Deze ‘*plaats*’ die door de hemelse rebellen in het koninkrijk van God werd ingenomen, moest worden bevrijd, zodat dit celestiale koninkrijk ‘*gezuiverd*’ en ‘*voorbereid*’ kon worden om de uitverkorenen van Christus te ontvangen op de dag van zijn laatste strijd tegen de aardse rebellen tijdens zijn wederkomst in glorie. Het is dan dat, door zijn uitverkorenen met zich mee te nemen, “zij altijd bij hem zullen zijn, waar hij ook is” of, in de gezuiverde hemel, aldus “*voorbereid*” om hen te ontvangen. Het deel van de aarde zal dan een verwoesting zijn van het type dat geprofeteerd wordt door het woord “*diep*” sinds Gen.1:2. In het licht van deze strijd wordt het goddelijke reddingsproject belicht en onthult elk sleutelwoord van zijn plan de betekenis ervan. Dit is het geval met deze verzen aangehaald in Hebr.9:23: “*Het was daarom noodzakelijk, aangezien de beelden dingen die in de hemelen zijn, moesten op deze manier worden gezuiverd, ongeacht of de hemelse dingen zelf door offers voortreffelijker waren dan deze.* » Het noodzakelijke “uitstekendere offer” was dus dat van de vrijwillige dood van de Messias genaamd Jezus, geofferd om te verzoenen voor de zonden van zijn uitverkorenen, maar bovenal om voor zijn schepselen en voor zichzelf het legitieme wettelijke recht te verkrijgen om te veroordelen tot de dood van de hemelse en aardse rebellen. Op deze manier werd eerst het ‘*hemelse heiligdom van God*’ ‘*gezuiverd*’ en daarna, bij de terugkeer van de zegevierende Christus, zal het de draai van de aarde zijn die hij aanwijst als zijn ‘*voetbank*’, maar niet als zijn ‘*voetbank*’. heiligdom” in Jes.66:1-2: “*Zo zegt de HEER: De hemel is mijn troon, en de aarde is mijn voetbank. Welk huis zou je voor mij kunnen bouwen, en welke plek zou je mij geven om in te wonen? Al deze dingen heeft Mijn hand gemaakt en ze zijn allemaal ontstaan, zegt Yahweh. Dit is degene naar wie ik zal kijken: naar degene die lijdt en zwak van geest is, naar degene die mijn woord vreest.* »; of, volgens Ezech.9:4, over “*zij die zuchten en kermen vanwege de gruwelen*” die ze hebben begaan.

Vers 9: “ *En de grote draak werd uitgeworpen, de oude slang, genaamd de duivel, en Satan, die de hele aarde verleidt: hij werd naar de aarde geworpen, en zijn engelen werden met hem uitgeworpen.* »

De hemelse wezens waren de eersten die profijt trokken van de geestelijke reiniging die door de zegevierende Christus werd ondernomen. Hij wierp de duivel en zijn engelachtige demonen uit de hemel, die tweeduizend jaar lang op aarde waren ‘ *geworpen* ’. De duivel kent dus “ *de tijd* ” die hem persoonlijk en zijn demonen rest om op te treden tegen de uitverkoren heiligen en de goddelijke waarheid.

Opmerking : Jezus openbaarde niet alleen het karakter van God aan de mensheid, hij presenteerde ook dit formidabele karakter, namelijk de duivel, over wie het oude verbond weinig zei, waardoor hij bijna genegeerd werd. Sinds de overwinning van Jezus op de duivel is de strijd tussen de twee kampen toegenomen als gevolg van de opsluiting van demonen die nu op een onzichtbare manier tussen de mensen op aarde en in onze hele aardse dimensie leven, inclusief de planeten en sterren aan de hemel. Dit zijn de enige buitenaardse wezens in onze aardse dimensie.

Ik moet u er hier aan herinneren dat het juiste begrip van het algemene reddingsproject van het door God ontworpen programma een exclusief voorrecht is, voorbehouden aan Zijn uitverkorenen. Omdat vals geloof wordt erkend in de zin dat het altijd verkeerd is in zijn interpretaties van zijn project. Dit is aangetoond sinds de Joden die de Messias gaven in de Heilige Schrift profeteerden over de rol van het brengen van vleeselijke bevrijding, terwijl God alleen een geestelijke bevrijding had gepland; die van de zonde. Op dezelfde manier wacht vandaag het valse christelijke geloof met de terugkeer van Jezus Christus, de vestiging van zijn koninkrijk en zijn macht op aarde; dingen die God niet in zijn programma heeft gezet, zoals zijn profetische Openbaring ons leert. Integendeel, zijn glorieuze komst zal het einde van hun leven markeren, dat de drager blijft van hun zonden en al hun schuld jegens Hem.

De uitverkorene van Christus weet dat het vrije leven in de hemel begon en dat, na de aardse tussenzin die noodzakelijk is geworden voor de volmaakte demonstratie van zijn liefde en zijn gerechtigheid, de schepper God het leven zal verlengen van zijn schepselen die trouw blijven in de hemel en op aarde. eeuwig in zijn hemelse vorm. De hemelse en aardse rebellen zullen dan geoordeeld, vernietigd en vernietigd zijn.

Het koninkrijk der hemelen is bevrijd

Vers 10: “ *En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is de verlossing gekomen, en de kracht en het koninkrijk van onze God, en de autoriteit van zijn Christus; want de aanklager van onze broeders is terneergeslagen, die hen dag en nacht voor onze God heeft aangeklaagd.* »

Dit “ *Nu* ” richt zich op de datum van 7, 30 april, de eerste dag van de week na woensdag 3 april, waarin Jezus door het kruis te aanvaarden de duivel, de zonde en de dood versloeg. Op die eerste dag van de week zei hij tegen Maria: “ *Raak mij niet aan; Ik ben nog niet opgestegen naar mijn Vader.* ” Zijn overwinning moest nog officieel worden gemaakt in de hemel en vanaf dat

moment verjoeg hij, in al zijn goddelijke macht, onder zijn herontdekte engelachtige naam “ *Michael* ”, de duivel en zijn demonen uit de hemel. We moeten het citaat noteren “ *de aanklager van onze broeders, degene die hen dag en nacht beschuldigde voor onze God* ”. Het openbaart ons de immense universele broederschap van het kamp van God, dat zijn afwijzing van het rebellenkamp deelt met de uitverkorenen van de aarde. Wie zijn deze “ *broeders* ”? Degenen in de hemel en degenen op aarde, zoals Job die gedeeltelijk aan de duivel wordt overgeleverd om hem te bewijzen dat zijn ‘ beschuldigingen ’ ongegrond zijn.

Vers 11: “ *Zij hebben hem overwonnen vanwege het bloed van het Lam en vanwege het woord van hun getuigenis, en zij hadden hun leven niet zo lief dat ze de dood vreesden.* »

Het patroon dat in dit vers wordt besproken, wordt gevonden in de boodschap van het “ *Smyrna* ”-tijdperk, en deze boodschap geeft de standaard van geloof aan die Jezus Christus voor alle geprofeteerde tijdperken vereist, tot aan zijn glorieuze wederkomst.

De overwinning van “ *Michaël* ”, de hemelse goddelijke naam van onze Verlosser Jezus Christus, rechtvaardigt zijn plechtige verklaringen in Mattheüs 28:18 tot 20: “ *Jezus kwam en sprak aldus tot hen: Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Ga daarom en maak discipelen van alle volken, doop hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, en leer hen alles na te leven wat Ik u geboden heb. En zie, ik ben altijd bij je, zelfs tot het einde van de wereld.* »

Dus aan het fundament van zijn eerste verbond openbaarde God aan Mozes de geschiedenis van de oorsprong van onze aardse dimensie, maar het is alleen aan ons die de laatste dagen van de mensheid beleven dat hij het begrip van het algemene reddingsproject openbaart, door het afsluiten van de haakjes van de ervaring van aardse zonde die zesduizend jaar zal hebben geduurd. Wij delen daarom met God de verwachting van een eeuwige hereniging van al zijn getrouwe hemelse en aardse uitverkorenen. Het is daarom een gekozen voorrecht om op onze beurt onze aandacht te richten op de lucht en zijn bewoners. Van hun kant zijn zij niet opgehouden geïnteresseerd te zijn in het lot van de uitverkorenen en in onze aardse geschiedenis, vanaf de schepping tot het einde van de wereld, zoals geschreven staat in 1Cor.4:9: “*Voor God lijkt het mij , heeft ons, de apostelen, de laatste der mensen gemaakt, in zekere zin ter dood veroordeeld, omdat we een schouwspel zijn geweest voor de wereld, voor engelen en voor mensen.* »

De situatie op aarde is verslechterd

Vers 12: “ *Verheug u daarom, hemel, en u die in de hemel woont. Wee de aarde en de zee! Want de duivel is in grote toorn op je neergedaald, wetende dat hij weinig tijd heeft.* »

De ‘ *bewoners van de hemel* ’ waren de eersten die zich ‘ *verheugden* ’ over de overwinning van Christus. Maar de tegenhanger van deze vreugde is de intensivering van het ‘ *ongeluk* ’ voor de ‘ *bewoners van de aarde* ’. Omdat de duivel weet dat hij voorwaardelijk ter dood is veroordeeld en dat hij “ *weinig tijd* ” heeft om tegen zijn verlossingsplan in te gaan. De acties die gedurende 2000 jaar door het demonenkamp op aarde zijn uitgevoerd, worden allemaal

geopenbaard door Jezus Christus in zijn Openbaring of Apocalyps. Dit is het onderwerp van dit werk dat ik voor u schrijf. En sinds 2018 delen de uitverkorenen van Jezus Christus deze kennis van het einde van de tijd die aan de duivel is gereserveerd voor zijn verleidingswerk; het zal eindigen in het voorjaar van 2030 met de glorieuze terugkeer van hun goddelijke Meester. Het haakje van dit thema wordt afgesloten met vers 12.

Het haakje van het gevecht in de lucht sluiten

Hervatting van het thema van de vrouw die achter het stuur zit in de woestijn

Vers 13: “ *Toen de draak zag dat hij op de aarde was geworpen, achtervolgde hij de vrouw die het mannelijke kind had gebaard.* »

Dit haakje maakt het voor de Geest mogelijk om het thema van de pauselijke heerschappij uit vers 6 over te nemen. De term “ *draak* ” in dit vers verwijst nog steeds naar de duivel, Satan, zelf. Maar zijn strijd tegen de ‘ *vrouw* ’ vindt plaats door middel van Romeinse actie, achtereenvolgens keizerlijk en vervolgens pauselijk.

Vers 14: “ *En de twee vleugels van de grote adelaar werden aan de vrouw gegeven, zodat zij de woestijn in zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt voor een tijd, en tijden, en een halve tijd, ver weg van de gezicht van de slang.* »

In dit vers 14 hervat hij de boodschap door de duur van de pauselijke regering aan te geven in de vorm van “drie en een half jaar”, “ *een tijd, tijden en een halve tijd* ”, al gebruikt in Dan.7:25. In deze hervatting zullen nieuwe details worden onthuld in een chronologische volgorde van gebeurtenissen. Eén detail moet worden opgemerkt: “ *de draak* ” van vers 4 wordt vervangen door de “ *slang* ” op dezelfde manier waarop de “ *draak* ” van vers 3 wordt vervangen door de “ *staart* ”. De termen ‘ *slang en staart* ’ onthullen ons een verandering in de actieve tactiek die God, de ‘ *grote adelaar* ’, in de duivel en zijn demonen inspireert. Na de openlijke agressie van de “ *draak* ” volgt de list en religieuze leugen van de “ *slang* ” die in vervulling gaat door de pauselijke regering van 1260 geprofeteerde jaren. Door de vermelding van de “ *slang* ” kan God ons een vergelijking suggereren met de omstandigheden van de erfzonde. Net zoals Eva werd verleid door ‘ *de slang* ’ waardoor de duivel sprak; ‘ *de vrouw* ’, ‘ *de bruid* ’ van Christus, wordt onderworpen aan de test van de leugenachtige woorden die de duivel haar door ‘ *de mond* ’ van zijn agenten van het pauselijke rooms-katholicisme voorlegt.

Vers 15: “ *En de slang stuurde water uit zijn mond als een rivier achter de vrouw aan, om haar mee te trekken langs de rivier.* »

Vers 15 illustreert de katholieke vervolging waaraan het ontrouwe christelijke geloof wordt onderworpen; zoals ‘het *water* van een *rivier* ’ dat alles wat binnen zijn bereik ‘ *meevoert* ’. De rooms-katholieke pauselijke ‘ *mond* ’ lanceerde zijn fanatieke en wrede katholieke bonden tegen hun religieuze tegenstanders. De perfecte verwezenlijking van deze actie is de oprichting van het korps van “draken” door Lodewijk XIV, geadviseerd door bisschop Le Tellier. Dit militaire lichaam, opgericht om het vreedzame protestantse verzet te

vervolgen, had tot doel alle zwakke en zachtmoedige uitverkorenen van Christus te ‘trainen’ in zijn dogma’s, door hen te dwingen te kiezen tussen bekering tot het katholicisme of in gevangenschap worden geleid of ter dood gebracht na vreselijke mishandeling en marteling . .

Vers 16: “ *En de aarde hielp de vrouw, en de aarde opende haar mond en verzwoeg de rivier die de draak uit zijn mond had geworpen.* »

De Geest biedt ons twee over elkaar heen gelegde interpretaties voor dit ene vers. Merk op dat “ *de vrouw* ” en “ *de aarde* ” hier twee verschillende entiteiten zijn, en dat “ *de aarde* ” het protestantse geloof of de letterlijke aarde, de bodem van onze planeet, kan symboliseren. Dit zal dit vers twee interpretaties geven die elkaar chronologisch opvolgen in de goddelijke Openbaring.

1e boodschap: vals beestachtig protestantisme : In ^{chronologische} volgorde komt “ *de vrouw* ” in de eerste plaats overeen met de picturale beschrijving van de vreedzame protestanten van de Reformatie wier officiële “ *mond* ” (die van Maarten Luther in 1517) de katholieke zonden aan de kaak stelde; die hun naam rechtvaardigden: “Protestants” zijn degenen die protesteren tegen het katholieke religieuze onrecht dat tegen God zondigt en zijn ware dienaren doodt. Een andere hypocriete component van het protestantisme, gesymboliseerd door het woord ‘ *aarde* ’, opende ook zijn ‘ *mond* ’ om het katholieke geloof aan de kaak te stellen, maar nam de wapens op en zijn gewelddadige slagen ‘slikten ’ een aanzienlijk deel van de strijders van de katholieke liga’s op. Het woord ‘ *land* ’ symboliseert hier de beroemde ‘hugenoten’, protestantse strijders van de Cevennen, en die van militaire bolwerken als La Rochelle tijdens de ‘religieoorlogen’ waarin God noch gediend noch geëerd werd door de twee groepen mensen die zich tegen elkaar verzetten. strijders.

Tweede ^{boodschap} : **het wrekende zwaard van het Franse nationale atheïsme** . Bij tweede lezing, en in chronologische volgorde, onthult dit vers 16 hoe de Franse Revolutie de pauselijke agressie van de katholieke monarchieën volledig zal verzwelgen. Dit is de belangrijkste boodschap van dit vers. En het is degene die God aan de rol van de “ ^{4e} geeft *trompet* ” uit Openb.8:12, en “ *beest dat uit de afgrond opstijgt* ” uit Openb.11:7, in analogie met Lev.26:25 komt het, zegt God, als “ *een zwaard, om mijn bondgenootschap te wreken*”. verraden door opstandige katholieke zondaars. Dit beeld is gebaseerd op de bestraffing van de rebel “ *Kora* ” in Num.16:32: “ *De aarde opende haar mond en verzwoeg hen, en hun huizen, met al het volk van Korach en al hun goederen .*” In perfecte harmonie met de goddelijke Openbaring en historische prestaties herinnert dit vergelijkende beeld aan de verwerping van de goddelijke wet door de rebellen in beide situaties.

Dragon 's Last Enemy : het adventistische overblijfsel van vrouwen

Vers 17: “ *En de draak werd boos op de vrouw en ging oorlog voeren tegen het overblijfsel van haar nakomelingen, die de geboden van God onderhouden en die het getuigenis van Jezus hebben.* »

Terwijl hij in stilte voorbijgaat aan de 150 jaar activiteit van protestanten die getroffen zijn door de goddelijke vloek, het thema van de “ *vijfde bazuin* ”, roept de Geest het laatste aardse gevecht van de duivel en zijn hemelse en aardse

handlangers op, en toont hij ons de doelen van hun gemeenschappelijke haat. Deze laatste doelwitten zullen de uitverkorenen zijn, de laatste afstammelingen en erfgenamen van de adventistische pioniers van 1873 aan wie deze laatste test werd aangekondigd volgens Openb. 3:10. Pioniers wier missie zij zullen voltooiën, met dezelfde goddelijke zegen. Zij zullen het werk dat Jezus hen heeft toevertrouwd vastberaden en trouw moeten steunen: weigeren op welke manier dan ook “ *het merkteken van het beest* ” te eren op de Romeinse zondag, door getrouw en tegen elke prijs de praktijk van de sabbatsrust in acht te nemen tijdens de Romeinse zondag. Zaterdag, de echte zevende dag van de week, de tijd georganiseerd en vastgesteld door de grote en almachtige schepper God. Het is deze waarheid die naar voren komt in deze beschrijving van het “ *overblijfsel van het zaad van de vrouw* ” in dit vers: “ *zij die de geboden van God onderhouden* ”, de tien en niet de negen; “ *en die het getuigenis van Jezus behouden* ”, omdat ze zich door niemand laten afnemen; noch “ *de draken* ”, noch “ *de slangen* ”. En dit “ *getuigenis van Jezus* ” is het kostbaarst, aangezien, volgens Openbaring 19:10, “ *het getuigenis van Jezus de geest van profetie is* ”. Het is dit profetische getuigenis dat het “onmogelijk maakt voor de duivel om de ware uitverkorenen” van Christus, de God van de waarheid, *te misleiden*, zoals Matt.24:24 leert: “ *Want er zullen valse Christussen opstaan en valse profeten; ze zullen grote wonderen verrichten, tot het punt waarop ze, als het mogelijk was, zelfs de uitverkorenen zouden verleiden* . ”.

Een bijna...volledige overwinning voor Satan

Vers 18: “ *En hij stond op het zand van de zee.* ”

Dit laatste vers toont ons een zegevierende duivel die erin is geslaagd om in zijn val en zijn dodelijke veroordeling **alle christelijke religieuze instellingen** die hij domineert en onder zijn gezag houdt, met zich mee te brengen. In Jes.10:22 verklaart God: “ *Ook al is uw volk, Israël, als het zand van de zee, slechts een overblijfsel zal terugkeren; vernietiging is opgelost, zal het recht overstromen.* » Dus, volgens deze profetie, zullen aan het einde van de wereld alleen dissidente adventisten, die “ *het overblijfsel van de vrouw* ”, “ *de Uitverkorene, de Bruid van Christus* ”, en het geestelijke “ *Israël* ” van God vormen, naar deze wereld ontsnappen. satanische overheersing. Ik herinner me dat de Geest onder de naam ‘Adventist’ de standaard van het geloof definieert voor de redding van de laatste uitverkorenen die sinds 1843 zijn geselecteerd; anno 2020 is het religieus gedrag, maar niet langer een instituut dat God in 1994 oordeelde, veroordeelde en verwierp (“ *braakte* ”).

Openbaring 13: De valse broeders van de christelijke religie

Het beest van de zee – Het beest van de aarde

Het getal 13 vertegenwoordigt voor bijgelovige, afgodische mensen een geluksbrenger of een ongeluksbrenger, afhankelijk van ieders mening en land. Hier, in Zijn glorieuze Openbaring, openbaart God ons Zijn eigen cijfercode, gebaseerd op de getallen 1 tot en met 7 en hun verschillende combinaties. Het getal 13 wordt verkregen door de toevoeging van het getal “6”, het getal van de engel Satan, en het getal “7”, het getal van God en dus van de legitieme religie die aan de schepper God in Jezus Christus is gegeven. We zullen dus in dit hoofdstuk de ‘valse broeders van de christelijke religie’ aantreffen, maar echte doodsvijanden van de werkelijk uitverkorenen. Deze “*teer*” verbergt zich midden in het “*goede graan*” onder misleidende religieuze schijn die dit hoofdstuk ontmaskert.

Het eerste *beest* : dat uit de zee oprijst

Het eerste gevecht van de *slangendraak*

Vers 1: “*Toen zag ik een beest uit de zee opkomen, met tien horens en zeven koppen, en op zijn horens tien diademen, en op zijn koppen godslasterlijke namen.*”

Zoals we in de studie van Openbaring 10 hebben gezien, vinden we in dit hoofdstuk de twee zogenaamde christelijke ‘*beesten*’ van onze tijd. De eerste, “*die uit de zee oprijst*”, zoals in Dan.7:2, betreft het katholieke geloof en zijn vervolgende regering van profetische “*42 maanden*”, of 1260 echte jaren. Als we de symbolen van de rijken die eraan voorafgaan in Dan.7 bekijken, vinden we de regering van de “*kleine horen*” die zou verschijnen nadat de “*tien horens*” hun koninkrijken hadden ontvangen volgens Dan.7:24. De “*tiara’s*” die op de “*tien hoorns*” zijn geplaatst, laten zien dat het deze historische context is die het doelwit is. Hier wordt het pauselijke Rome gesymboliseerd door ‘*zeven hoofden*’, die het vooral in dubbele zin karakteriseren. De meest letterlijke is die van “*zeven heuvels*” waarop Rome is gebouwd volgens Openbaring 17:9. Het andere, meer spirituele, heeft prioriteit; de uitdrukking “*zeven hoofden*” duidt de heiliging van de magistratuur aan: “*zeven*” is het getal van de heiliging, en “*hoofden*” duiden de magistraat of oudste aan in Jes.9:14. Deze superieure magistratuur is toe te schrijven aan het pauselijke Rome, omdat het de vorm aanneemt van een onafhankelijke staat, zowel burgerlijk als religieus, met als

hoofd de paus. De Geest specificceert: “ *en op zijn hoofd namen van godslastering* ”. Het woord “ *godslastering* ” staat in het enkelvoud en we moeten vertalen als: “ *namen van leugens* ”, volgens de betekenis van het woord “ *godslastering* ”. Jezus Christus schrijft de “ *leugen* ” toe aan het Romeinse pauselijke regime. Hij schrijft hem daarom de titel van ‘ *vader van de leugen* ’ toe, waarmee hij de duivel, Satan zelf, aanduidde in Johannes 8:44: ‘ ***Je bent van je vader de duivel , en je wilt de verlangens van je vader doen. Hij was vanaf het begin een moordenaar en hij staat niet in de waarheid, omdat er geen waarheid in hem zit. Wanneer hij een leugen uit, spreekt hij vanuit zijn eigen hart; omdat hij een leugenaar is en de vader van de leugens .***’

Vers 2: “ *Het beest dat ik zag leek op een luipaard ; zijn voeten waren als die van een beer , en zijn mond als die van een leeuw . De draak gaf hem zijn macht, zijn troon en grote autoriteit. »*

Het “ *vierde beest* ” uit Dan.7:7, dat “ *verschrikkelijk, verschrikkelijk en buitengewoon sterk* ” zegt, krijgt hier een preciezere beschrijving. In feite presenteert het alleen de criteria van de drie rijken die eraan voorafgingen sinds het Chaldeeuse rijk. Hij bezit de behendigheid van het “ *luipaard* ”, de overweldigende kracht van de “ *beer* ” en de wrede vleesetende kracht van de “ *leeuw* ”. In Openbaring 12:3 vertegenwoordigt “ *de draak* ” van vers 3, waar “ *de diademen* ” op de “ *zeven koppen* ” stonden, Rome in zijn heidense imperiale fase en vervolgde de vroege christenen. Dus net zoals de “ *kleine hoorn* ” van Dan.7:8-24 die van Dan.8:9 opvolgt, ontvangt het pausdom hier zijn macht van het Romeinse rijk; welke geschiedenis wordt bevestigd door het keizerlijke decreet dat aan Justinianus I werd opgelegd in 533 (schriftelijk) en 538 (aanvraag). Maar let op ! De “ *draak* ” verwijst ook naar “ *de duivel* ” in Openbaring 12:9, wat betekent dat het pausdom zijn macht, “ *zijn macht, zijn troon en zijn grote autoriteit* ” van de duivel zelf ontvangt. In het vorige vers begrijpen we waarom God de twee entiteiten tot ‘ *vaders van de leugen* ’ maakt.

Noot : Op militair vlak behoudt het pauselijke Rome de kracht en macht van zijn imperiale vorm, omdat de Europese koninklijke legers het dienen en zijn beslissingen nakomen. Zoals Dan.8:23 tot 25 leert, berust de kracht ervan op “ *het succes van zijn list* ” die erin bestaat te beweren God op aarde te vertegenwoordigen, en als zodanig de toegang tot het voorgestelde eeuwige leven te kunnen openen of sluiten. Evangelie van Christus: “ *Aan het einde van hun heerschappij, wanneer zondaars worden verteerd, zal er een onbeschaamde en listige koning opstaan . Zijn macht zal toenemen, maar niet door zijn eigen kracht ; hij zal een ongelooflijke verwoesting aanrichten, hij zal slagen in zijn ondernemingen , hij zal de machtigen en het volk van de heiligen vernietigen. Vanwege zijn voorspoed en het succes van zijn trucs zal hij arrogantie in zijn hart hebben, hij zal veel mannen vernietigen die vreedzaam leefden, en hij zal in opstand komen tegen de leider van de heersers; maar het zal gebroken worden, zonder de inspanning van enige hand. »*

Aan het einde van de jaren zestig van de twaalfde eeuw maakte het atheïsme van de Franse Revolutie een einde aan de despotische macht die sinds 538 was gevestigd .

Vers 3: “ *En ik zag een van zijn hoofden alsof hij doodgebond was; maar zijn dodelijke wond was genezen. En de hele aarde stond vol ontzag achter het beest.* »

De pauselijke magistratuur heeft in haar hele geschiedenis nooit berouw getoond, maar het is door dwang dat de pauselijke magistratuur afstand zal moeten doen van haar vervolgende macht. Dit zal worden bereikt vanaf 1792, wanneer de monarchie, haar gewapende steun, wordt omvergeworpen en onthoofd door het Franse atheïsme. Zoals aangekondigd in Openb. 2:22 wil deze atheïstische “ *grote verdrukking* ” de Romeinse religieuze macht van “ *de vrouw Izebel* ” vernietigen en haar doelwitten zijn “ *zij die overspel met haar plegen* ”; vorsten, monarchisten en katholieke priesters. Zo moet ze zijn geweest “ *alsof ze doodgebond was* ”. Maar om opportunistische redenen ^{herstelde} keizer Napoleon I het in 1801 in naam van zijn concordaat. Ze zal nooit meer rechtstreeks vervolgen. Maar zijn verleidende kracht zal blijven bestaan voor massa's katholieke gelovigen die allemaal in zijn leugens en pretenties zullen geloven tot de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus: “En de hele aarde stond *in bewondering achter het beest*”. “ *De hele aarde volgde het beest* ”, en dit woord *aarde* heeft in dubbele zin betrekking op de planeet, maar ook op het gereformeerde protestantse geloof dat daaruit voortkwam. De sindsdien gesloten oecumenische alliantie (=aards, in het Grieks) bevestigt deze aankondiging. Als de Geest deze boodschap in duidelijke taal had willen uitdrukken, zouden we lezen: “ De hele protestantse religie volgde de intolerante katholieke religie . Deze uitspraak zal worden bevestigd door de studie van het tweede ‘ *beest* ’ dat deze keer ‘ *van de aarde opkomt* ’ in vers 11 van dit hoofdstuk 13.

Vers 4: “ *En zij aanbaden de draak, omdat hij macht aan het beest had gegeven; Zij aanbaden het beest en zeiden: Wie is als het beest, en wie kan tegen hem strijden?* »

De draak , en dus *de duivel* zelf , wordt volgens Openbaring 12:9 zowel het keizerlijke Rome als Satan genoemd en wordt *aanbeden* door degenen die het pauselijke regime eren; dit als resultaat en in volledige onwetendheid, aangezien hij het is die “ *zijn macht aan het beest gaf* ”. Het pauselijke “ *succes van de onderneming* ”, zoals geprofeteerd in Dan.8:24, wordt dus bevestigd door de geschiedenis. Zij regeert boven de koningen door haar religieuze macht, op een absolute manier, die lange tijd onbetwist is gebleven. Ze kent land en eer met titels toe aan degenen die haar dienen om ze te belonen, zoals we kunnen lezen in Dan.11:39: “Het is *met de buitenlandse god dat hij zal optreden tegen de versterkte plaatsen; en hij zal degenen die hem erkennen met eer vervullen, hij zal hen tot heerser over velen maken, hij zal als beloning land onder hen verdelen* . Dit werd letterlijk op een bekende manier bereikt toen paus Alexander VI Borgia (beruchte moordenaar) het land in 1494 verdeelde en aan Portugal, het oostelijke vooruitstrevende punt van Brazilië en India, en aan Spanje, de rest van de nieuw ontdekte gebieden toewees. landt. De Geest dringt aan. **De uitverkorene van Jezus Christus moet er volledig van overtuigd zijn dat het katholieke geloof**

duivels is en dat al zijn agressieve of humanistische acties geleid worden door Satan, de tegenstander van God en de uitverkorenen.

Deze nadruk is gerechtvaardigd omdat hij in Dan.8:25 profeteert: “ *het succes van zijn ondernemingen en het succes van zijn listen* ”. Haar religieuze autoriteit, erkend door de koningen, de machtigen en de christelijke volkeren van Europa, geeft haar een prestige gebaseerd op vertrouwen, en is daarom in werkelijkheid uiterst kwetsbaar. Maar wanneer God en de duivel zich verenigen voor strafmaatregelen, volgt de menigte, de menselijke massa mensen, gehoorzaam het uitgestippelde en vooral opgelegde valse pad. Op aarde vraagt macht om macht, omdat mensen zich graag machtig voelen, en op dit terrein is het pauselijke regime, dat beweert God te vertegenwoordigen, een meester in het genre. Net als in Openbaring 6 stelt het thema een vraag: “ *Wie is als het beest, en wie kan tegen hem vechten?* ”. De hoofdstukken 11 en 12 gaven het antwoord: God in Christus, die in 1793 aanleiding zal geven tot het Franse revolutionaire atheïsme, dat het in een bloedbad zal overspoelen. Maar tot de verschijning van dit “ *wraakzwaard* ” (de rol die in Lev.26:25 aan de 4^e straf wordt toegeschreven vochten gewapende protestanten er al tegen, zonder het echter te kunnen verslaan. Mannen, protestanten, Fransen en Duitsers, en anglicanen, allemaal zo stoer als zij, zullen haar vanaf de 16^e eeuw bevechten en haar dodelijke slagen teruggeven, omdat hun geloof bovenal politiek is.

Vers 5: “ *En hem werd een mond gegeven die arrogante woorden en godslasteringen sprak; en hij kreeg de macht om gedurende tweeënveertig maanden op te treden.* »

Deze woorden zijn identiek aan de woorden die we in Dan.7:8 lezen en die betrekking hebben op de Romeinse pauselijke “ *kleine horen* ” die oprijst na de “ *tien horens* ” van de Europese koninkrijken. Hier vinden we zijn ‘ *arrogantie* ’, maar hier voegt de Geest ‘ *godslasteringen* ’ of valse pretenties en religieuze leugens toe waarop ‘ *zijn succes* ’ was gebouwd. God bevestigt zijn regering van “ *1260* ”, werkelijke jaren gepresenteerd in de bijbelse profetische vorm “ *tweeënveertig maanden* ”, volgens de code “ *een dag voor een jaar* ” van Eze.4:5-6.

Vers 6: “ *En zij opende haar mond om godslasteringen tegen God te uiten, om zijn naam te lasteren, en zijn tabernakel, en degenen die in de hemel wonen.* »

Ik moet hier de aandacht vestigen op de algemene betekenis die de mensheid aan het woord ‘ *godslastering* ’ of belediging geeft. Deze opvatting is misleidend omdat het aanduiden van leugens en “ *godslasteringen* ” helemaal niet het aspect van belediging aannemen, en wat betreft de leugens die God aan het pauselijke Rome toeschrijft, deze hebben integendeel de schijn van een valse en bedrieglijke heiligheid.

De pauselijke mond “ *uit godslasteringen tegen God* ”; wat zijn identiteit bevestigt in Dan.11:36 waar we lezen: “ *De koning zal doen wat hij wil; hij zal zichzelf verheffen, hij zal roemen boven alle goden, en hij zal ongelooflijke dingen zeggen tegen de God der goden; het zal bloeien totdat de toorn is voltooid, want datgene wat vastbesloten is, zal worden volbracht.* » De Geest schrijft het pauselijke regime leugens toe, of “ *godslasteringen* ”, die al zijn religieuze doctrines kenmerken; ‘ *tegen God, om zijn naam te lasteren* ’, gebruikt

ze Gods naam ijdel, verdraait zijn karakter en schrijft hem zijn moorddadige duivelse daden toe; “ *zijn tabernakel* ”, dat wil zeggen zijn geestelijke heiligdom, dat zijn gemeente is, zijn uitverkorene; “ *en degenen die in de hemel wonen* ”, omdat het de hemel en zijn bewoners op een bedrieglijke manier voorstelt en in zijn dogma’s de hemelse hellen oproept, een erfenis van de Grieken die ze onder de aarde, het paradijs en het vagevuur hebben geplaatst. “ *De hemelbewoners* ”, puur en heilig, lijden en zijn verontwaardigd over het feit dat het model van goddeloosheid en wreedheid dat door het aardse demonische kamp in de mens wordt geïnspireerd, ten onrechte aan hen wordt toegeschreven.

Vers 7: “ *En het werd hem gegeven oorlog te voeren tegen de heiligen en hen te overwinnen. En hem werd autoriteit gegeven over elke stam, volk, taal en natie.* »

Dit vers bevestigt de boodschap van Dan.7:21: “ *Ik zag deze hoorn oorlog voeren tegen de heiligen en de overhand krijgen over hen.* ” Het Europese en mondiale christendom is inderdaad het doelwit, aangezien het rooms-katholieke geloof werd opgelegd aan alle Europese volkeren die in feite bestonden uit ‘ *stammen, volkeren, talen en naties* ’ die burgerlijk onafhankelijk waren. Haar “ *autoriteit over elke stam, volk, taal en natie* ” bevestigt haar beeld als “ *de prostituee, het grote Babylon* ”, uit Openbaring 17:1, waarin zij wordt voorgesteld “ *zittend op vele wateren* ”; “ *wateren* ” die “ *volken, menigten, naties en talen* ” symboliseren volgens Openb.17:15. Met belangstelling kunnen we de afwezigheid van het woord ‘ *stam* ’ in dit hoofdstuk 17 opmerken. De reden hiervoor is de uiteindelijke context van het beoogde tijdperk, dat betrekking heeft op Europa en het westerse christendom, waarin de stamvorm werd vervangen door de verschillende nationale vormen.

Aan de andere kant waren de Europese bevolkingen, in de context van het begin van de vestiging van het pauselijke regime, in wezen georganiseerd in ‘ *stammen* ’ zoals Romeins Gallië, verdeeld over en gedeeld door verschillende ‘ *talen* ’ en dialecten. Chronologisch gezien werd Europa bevolkt door ‘ *stammen* ’, vervolgens door ‘ *volken* ’ die onderworpen waren aan koningen, en ten slotte, in de 18e^{eeuw}, door republikeinse ‘ *naties* ’, zoals de Verenigde Staten van Noord-Amerika, die het belangrijke uitvloeiende van Europa vormden. De grondwet van de “volken” is het gevolg van onderwerping aan het Romeinse pauselijke regime, omdat hij het is die het gezag van de koningen van christelijk Europa erkent en vestigt, sinds Clovis, de eerste koning van de^{Franken}.

Vers 8: “ *En allen die op de aarde wonen, zullen hem aanbidden, wiens naam niet vanaf de grondlegging van de wereld geschreven staat in het boek des levens van het Lam dat geslacht werd.* ” »

In de eindtijd, waar het symbool “ *aarde* ” het protestantse geloof aanduidt, krijgt deze boodschap een precieze betekenis: alle protestanten zullen het katholieke geloof aanbidden; allen, behalve de uitverkorenen aan wie de Geest op subtiele wijze deze definitie geeft: “ *zij wier naam niet vanaf de grondlegging van de wereld geschreven stond in het boek des levens van het Lam dat geslacht werd.* » En ik herinner u er hier aan dat de gekozen vertegenwoordigers de “ *burgers van het koninkrijk der hemelen* ” zijn, in tegenstelling tot de rebellen die de “ *bewoners van de aarde* ” zijn. De feiten getuigen van de waarheid van deze

profetische aankondiging, geformuleerd door de Geest van God. Omdat protestanten sinds het begin van de Reformatie, met uitzondering van het geval van Pierre Valdo in 1170, het katholieke geloof hebben aanbeden door de ‘zondag’ ervan te eren, geërfd van de heidense keizer Constantijn 1 sinds 7 maart 321. Deze beschuldiging bereidt het thema van de Reformatie^{voor}. tweede “*beest*” gepresenteerd in vers 11.

Vers 9: “*Als iemand oren heeft, laat hij horen!*” »

Hij die het “*oor*” van onderscheidingsvermogen door God heeft geopend, zal de boodschap begrijpen die door de Geest wordt voorgesteld.

Aankondiging van de straf die wordt uitgevoerd door het wrekende zwaard van het Franse nationale atheïsme

Vers 10: “*Als iemand in gevangenschap leidt, zal hij in gevangenschap gaan; als iemand met het zwaard doodt, moet hij met het zwaard gedood worden. Dit is de volharding en het geloof van de heiligen.* »

Jezus Christus herinnert zich de vreedzame volgzzaamheid die Hij te allen tijde van zijn uitverkorenen eist. Net als de eerste martelaren moeten de gekozen functionarissen van het wrede pauselijke bewind het lot aanvaarden dat God voor hen heeft voorbereid. Maar hij kondigt aan wat zijn gerechtigheid zal zijn, die te zijner tijd de religieuze afpersingen van koningen en pausen, evenals hun geestelijken, zal bestraffen. Nadat ze de gekozen functionarissen in gevangenschap hebben ‘*geleid*’, zullen ze zelf naar de gevangenissen van Franse revolutionairen gaan. En nadat ze de uitverkorenen van wie Jezus hield ‘*met het zwaard hebben gedood*’, zullen zij zelf worden gedood door het wrekende ‘zwaard’ van God, wiens rol zal worden vervuld door de guillotine van dezelfde Franse revolutionairen. Het is door de Franse Revolutie dat God zal reageren op het verlangen naar *wraak*, uitgedrukt door het bloed van de martelaren in Openbaring 6:10: “*Zij riepen met luide stem en zeiden: Hoe lang, heilige en waarachtige Meester, wacht u nog? om te oordelen en wraak te nemen voor ons bloed op degenen die op de aarde wonen?*”. En de revolutionaire guillotine zal “*de katholieke kinderen*” van de monarchie en de pauselijke Romeinse geestelijkheid “*met de dood slaan*”, zoals aangekondigd in Openbaring 2:22. Maar onder de slachtoffers zullen we ook hypocriete protestanten vinden die het geloof verwarden met burgerlijk-politieke opvattingen en met het “*zwaard*” in de hand hun persoonlijke opvattingen en hun religieuze en materiële erfgoed verdedigden. Dit gedrag was dat van Johannes Calvijn en dat van zijn sinistere en bloedige medewerkers in Genève. De profetie roept de acties op die in 1793 en 1794 zijn volbracht en brengt ons in de context van de lange religieuze vrede die tot stand is gebracht voor de “150” jaren, geprofeteerd door de profetische “vijf maanden” van Openb.9:5-10. Maar na 1994, het einde van deze periode, vanaf 1995, werd het recht *om om religieuze redenen te ‘doden*’ hersteld. De potentiële vijand wordt dan duidelijk de islamitische religie, totdat de oorlogszuchtige uitbreiding ervan zal leiden tot de “Derde Wereldoorlog” tussen 2021 en 2029. Kort voor de wederkomst van Christus, verwacht in de lente van 2030, zal het tweede “beest” *verschijnen*. in dit hoofdstuk 13.

Het tweede beest: dat uit de aarde opstijgt

De laatste stelling van het **Drakenlam**

Vers 11: “ *Toen zag ik een ander beest uit de aarde opkomen, dat twee horens had als die van een lam, en dat sprak als een draak.* »

De sleutel tot het identificeren van het woord “ aarde ” wordt gevonden in Gen.1:9-10: “ *God zei: Laat de wateren onder de hemel zich op één plaats verzamelen en laat droog land verschijnen. En zo was het ook. God noemde het droge land aarde, en de watermassa noemde hij zee. God zag dat het goed was.* »

Dus net zoals de droge ‘aarde’ op de tweede dag van de aardse schepping uit ‘de zee’ kwam, kwam dit tweede ‘beest’ uit de eerste. Dit eerste “beest” dat de katholieke religie aanduidt, het tweede, dat daaruit voortkomt, betreft de protestantse religie, dat wil zeggen de gereformeerde kerk. Deze verrassende openbaring hoeft ons echter niet langer te verbazen, aangezien de studies van de voorgaande hoofdstukken ons op complementaire wijze de geestelijke status hebben geopenbaard die God in zijn goddelijk oordeel toekent aan deze protestantse religie die, na de periode genaamd “Thyatira”, *ging er* niet mee akkoord om de doorgevoerde hervorming te voltooien. Toch was deze voltooiing vereist door het decreet van Dan.8:14, waaraan ze Gods boodschap uit Openb.3:1 te danken heeft: “*Er wordt gezegd dat je leeft; en jij bent dood.*” Deze geestelijke dood werpt haar in de handen van de duivel die haar door zijn inspiratie voorbereidt op zijn “*strijd van Armageddon*”, van Openbaring 16:16, van het laatste uur van de aardse zonde. Het is in het uur van deze laatste geloofsbeproeving, geprofeteerd in de boodschap gericht aan haar adventistische dienaren destijds in *Philadelphia*, dat zij intolerante initiatieven zal nemen die haar zullen maken tot het “*beest dat uit de aarde opstijgt*”. Ze heeft “*twee horens*” die het volgende vers 12 zal rechtvaardigen en identificeren. Want verenigd in de oecumenische alliantie zijn de protestantse en katholieke religies verenigd in hun strijd tegen de rustdag die door God is geheiligd op de authentieke zevende dag van de week; de zaterdag of sabbat van de joden, maar ook van Adam, Noach, Mozes en Jezus Christus, die dit tijdens zijn bediening en zijn onderwijs op aarde niet in twijfel trokken, omdat de beschuldigingen van overtreding van de sabbat die door de opstandige joden tegen Jezus waren geuit, ongegrond waren en onterecht. Door opzettelijk wonderen te verrichten op de sabbat, was zijn motivatie om Gods ware concept van sabbatsrust opnieuw te definiëren. Deze twee religies, die beweren dat de verlossing wordt verkregen door ‘*het lam dat de zonden van de wereld wegneemt*’, verdienen, vanwege hun beschrijvende criteria, terecht het beeld van een ‘*lam dat spreekt als de draak*’. Omdat het bepleiten van intolerantie jegens sabbatwaarnemers, die zij zelfs ter dood zullen veroordelen, inderdaad een openlijke oorlog is, de strategie van de “*draak*”, die opnieuw opduikt.

Vers 12: “ *Zij oefende al het gezag van het eerste beest in haar aanwezigheid uit, en zij zorgde ervoor dat de aarde en haar bewoners het eerste beest aanbaden, wiens dodelijke wond genezen was.* »

We zijn getuige van een soort estafette: het katholieke geloof domineert niet langer, maar zijn vroegere gezag wordt aan de protestantse religie gegeven. Dit omdat deze protestantse religie officieel die van het machtigste land op aarde

is: de Verenigde Staten van Noord-Amerika of de VS. De fusie van Europese en Amerikaanse protestantse religies is al bereikt, inclusief het adventistische instituut. sinds 1995. Het nieuwe “ *Babel* ” van de aarde wordt gedwongen tot religieuze vermenging, omdat ze zijn opgebouwd door immigranten met verschillende religieuze belijdenissen te verwelkomen. Als mensen deze dingen normaal vinden, vanwege hun oppervlakkige geest en hun religieuze desinteresse, dan zal de schepper God die niet verandert, ook niet van gedachten veranderen, en hij bestraft deze ongehoorzaamheid die zijn historische lessen negeert waarvan de Bijbel getuigt. . Door op zijn beurt de Romeinse zondag van de eerste dag te verdedigen, de rustdag ingesteld door Constantijn I ,^{maakte} het tweede protestantse ‘ *beest* ’ ‘ *het eerste* katholieke *beest* ’ aanbedding, die het als een officiële religieuze status erkende en het zijn naam gaf. “Zondag” misleidend. De Geest herinnert ons eraan dat dit laatste bondgenootschap tussen protestanten en katholieken mogelijk werd gemaakt omdat “ *de dodelijke wond* ” toegebracht door het “ *beest dat uit de afgrond opstijgt* ” werd “ *genezen* ”. Hij roept hem terug omdat het tweede beest deze kans op genezing niet zal hebben. Het zal vernietigd worden door de glorieuze komst van Jezus Christus.

Vers 13: “ *Zij deed grote wonderen en liet zelfs vuur uit de hemel naar de aarde neerdalen voor de ogen van de mensen.* »

Sinds de overwinning op Japan in 1945 is het protestantse Amerika de eerste kernmacht op aarde geworden. De zeer geavanceerde technologie wordt voortdurend geïmiteerd maar nooit geëvenaard; het is zijn concurrenten of tegenstanders altijd een stap voor. Dit primaat zal worden bevestigd in de context van de “Derde Wereldoorlog”, waar het volgens Dan.11:44 zijn vijand, Rusland, het land van de “koning van het noorden” in deze profetie zal vernietigen. Zijn prestige zal dan enorm zijn, en de overlevenden van het conflict zullen, verbijsterd en bewonderend, hun leven aan hem toevertrouwen en zijn gezag over al het menselijk leven erkennen. “ *Het vuur uit de hemel* ” was alleen van God, maar sinds 1945 heeft Amerika het in bezit gehad en gecontroleerd. Ze heeft hem haar overwinning en al haar huidige prestige te danken, dat verder zal groeien met haar overwinning in de komende nucleaire oorlog.

Vers 14: “ *En zij misleidde degenen die op de aarde wonen door de tekenen die haar gegeven waren te doen in de aanwezigheid van het beest, door degenen die op de aarde wonen te vertellen een beeld te maken voor het beest dat de wond van het zwaard had. en wie leefde.* »

De technische “ *wonderen* ” die worden uitgevoerd zijn ontelbaar. De ‘ *bewoners van de aarde* ’ zijn afhankelijk geworden van al haar uitvindingen die hun leven en gedachten in beslag nemen. Zolang Amerika hen niet vraagt zichzelf te beroven van deze gadgets die hun ziel in beslag nemen, zoals drugsverslaafden, zijn de ‘ *mensen van de aarde* ’ bereid religieuze intolerantie jegens een ‘zeer kleine groep’, het ‘ *overblijfsel van de vrouw* ’, te legitimeren. ” van Openb.12:17. “... *het maken van een beeld van het beest* ” houdt in dat de daden van de katholieke religie worden gekopieerd en onder protestants gezag worden gereproduceerd. Deze terugkeer naar hardheid van geest zal gebaseerd zijn op twee acties. De “ *overlevenden* ” zullen verschrikkelijke oorlogsdaden hebben

overleefd, en God zal hen voortdurend en geleidelijk treffen met de “ *zeven laatste plagen van Zijn toorn* ”, beschreven in Openbaring 16.

Het zondagse doodsbesluit

Vers 15: “ *En het werd hem gegeven om het beeld van het beest tot leven te laten komen, zodat het beeld van het beest zou spreken, en dat allen die het beeld van het beest niet wilden aanbidden, gedood zouden worden.* »

Het door God geïnspireerde plan van de duivel zal vorm krijgen en worden verwezenlijkt. De Geest openbaart de vorm van de extreme maatregel die genomen zal worden in de zesde van de ‘zeven laatste plagen’. Bij officieel besluit, aanvaard door alle overlevende rebellen op aarde, zal worden besloten dat op een datum tussen het vroege voorjaar en 3 april 2030 de laatst overgebleven Zevende-dags Sabbatvierende Adventisten zullen worden gedood. Logischerwijs markeert deze datum het jaar van de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus. De lente van dit jaar 2030 is noodzakelijkerwijs het moment waarop hij tussenbeide komt om te voorkomen dat het rampzalige plan van de rebellen wordt uitgevoerd tegen zijn uitverkorenen, die hij komt redden door “de dagen te verkorten” van hun “grote nood” (Matt.24 :22).

Vers 16: “ *En zij zorgde ervoor dat allen, zowel klein als groot, rijk en arm, vrij en slaaf, een merkteken op hun rechterhand of op hun voorhoofd kregen.* ”

De aangenomen maatregel verdeelt de overlevenden van het tijdperk in twee kampen. Die van de rebellen wordt geïdentificeerd door ‘ *een teken* ’ van menselijk gezag dat de katholieke ‘zondag’ aanduidt, de oude ‘dag van de onoverwonnen zon’, opgelegd door een van haar aanbidders, de Romeinse keizer Constantijn I, ^{sinds} 7 maart 321. Het ‘ *merkteken* ’ wordt ‘ *op de hand* ’ ontvangen , omdat het een menselijk ‘werk’ is dat Jezus oordeelt en veroordeelt. Het wordt ook “ *op het voorhoofd* ” ontvangen, wat de persoonlijke wil symboliseert van ieder menselijk schepsel wiens verantwoordelijkheid aldus volledig onder het rechtvaardige oordeel van de schepper God valt. Om deze interpretatie van de symboliek van de “ *hand* ” en het “ *voorhoofd* ” uit de Bijbel te authenticeren, is er dit vers uit Deut.6:8, waar God over zijn geboden zegt: “ *Gij zult ze als een teken aan uw handen binden. , en ze zullen als frontlets tussen je ogen zijn.* »

Eerdere represailles

Vers 17: “ *en dat niemand kon kopen of verkopen zonder het merkteken, de naam van het beest of het nummer van zijn naam.* »

Achter dit woord ‘ *persoon* ’ schuilt het kamp van adventistische heiligen die trouw zijn gebleven aan de door God geheiligde sabbat. Omdat ze weigeren “ *het merkteken* ” te eren , worden ze op zondag van de rest van de eerste heidense dag terzijde geschoven. Aanvankelijk waren zij het slachtoffer van een “boycot” die welbekend was in de Amerikaanse maatregelen tegen tegenstanders die zich tegen hen verzetten. Om het recht te hebben om handel te drijven, moet men op zondag ‘ *het merkteken* ’ eren, dat de protestanten betreft, ‘ *de naam van het beest* ’, ‘de plaatsvervanger van de Zoon van God’, dat de katholieken betreft, of ‘ *het getal van zijn naam* ’, of het nummer 666.

Vers 18: “ *Dit is wijsheid. Laat hij die inzicht heeft, het getal van het beest berekenen. Want het is het getal van een mens, en zijn getal is zeshonderdzesenzestig.* »

Menselijke wijsheid is niet genoeg om de boodschap van de Geest van God te begrijpen. Het moet van hem worden geërfd, zoals in het geval van Salomo, wiens wijsheid die van alle mensen overtrof en zijn reputatie over de gehele bekende aarde verwierf. Vóór de adoptie van Arabische cijfers hadden bij de Hebreeën, Grieken en Romeinen de letters van hun alfabet ook de waarde van cijfers, zodat de optelling van de waarden van de letters waaruit een woord bestaat, het aantal bepaalt. We verkrijgen het door een “berekening” zoals het vers specificiert. “... *het nummer van zijn naam* ” is “ 666 ”, dat wil zeggen het *getal* dat wordt verkregen door de numerieke waarde toe te voegen van de Romeinse letters in zijn Latijnse naam “VICARIVS FILII DEI”; iets wat werd gedemonstreerd in de studie van hoofdstuk 10. Deze naam vormt op zichzelf de grootste “ *godslastering* ” of “ *leugen* ” van zijn beweringen, omdat Jezus zichzelf op geen enkele manier een “vervanger” gaf, wat betekent dat het woord “pastoor” werd gebruikt.

Openbaring 14: De tijd van het zevendedagsadventisme

De boodschappen van de drie engelen – de oogst – de wijnoogst

Dit is een hoofdstuk dat zich richt op de tijd tussen 1843 en 2030.

In 1843 bracht het bijzondere gebruik van de profetie van Dan.8:14 de “Adventisten” ertoe de terugkeer van Jezus Christus af te wachten, die in de lente van die datum was vastgesteld. Dit is het begin van een opeenvolging van geloofsbeproevingen waarbij interesse in de geest van profetie, namelijk “ *het getuigenis van Jezus* ” volgens Openbaring 19:10, individueel zal worden gedemonstreerd door christenen die beweren van de redding van Jezus te zijn. Christus onder meerdere religieuze labels. Alleen al de gedemonstreerde “ **werken** ” laten de selectie toe of niet. Deze werken kunnen worden samengevat in twee mogelijke keuzes: acceptatie of weigering van het ontvangen licht en de goddelijke eisen ervan.

In 1844, na een nieuwe verwachting voor de herfst van 1844, zal Jezus zijn uitverkoren uitverkorenen leiden naar een missie om het werk van de Reformatie te voltooien, dat begint met het herstel van de praktijk van de sabbat die door God is geheiligd sinds de schepping van de wereld. . Dit is het belangrijkste onderwerp van “ *heiligheid* ” dat “ *gerechtvaardigd* ” wordt vanaf 1844, toen deze overtreding onder de aandacht van zijn dienaren werd gebracht. Deze vertaling van Dan.8:14, tot aan mijn bediening vertaald als: “ *tweeduizenddriehonderd avondochtend en het heiligdom zal gereinigd worden* ”, is authentiek, in overeenstemming met de originele Hebreeuwse tekst: “ *tweeduizenddriehonderd avondochtend en heiligheid zal gerechtvaardigd worden* . Iedereen kan ontdekken dat de overtreding van de goddelijke sabbat sinds 321 gepaard gaat met talloze andere verwerpingen van leerstellige waarheden die door God in de tijd van de apostelen waren vastgesteld. Na 1260 jaar van leugenachtig bewind, vernietigende opvolgers van het geloof, liet het pausdom in de protestantse leer veel leugens achter die ondraaglijk waren voor de God van de waarheid. Dit is de reden waarom de Geest in dit hoofdstuk 14 drie hoofdthema’s presenteert, die achtereenvolgens zijn: de adventistische missie of boodschap van de “ *drie engelen* ”; “ *de oogst* ” van het einde van de wereld, de sortering en opname van de uitverkorenen; “ *de druivenoogst* ” van de druiven der toorn, de laatste straf voor de valse herders, vals-religieuze leraren van het christendom.

Sinds 1844 onderwezen om de uitverkorenen te beschermen tegen goddelijke toorn, is de laatste test gereserveerd voor het extreme einde van de tijd die aan de mensheid is gegeven om zichzelf te positioneren tussen de geopenbaarde goddelijke wil en de opstandige menselijke eis die in de meest complete afvalligheid is vervallen. Maar de gemaakte keuze heeft gevolgen voor allen die sinds 1844 zijn gestorven. Alleen de verlichte en getrouwe uitverkorenen “ *sterven in de Heer* ” volgens de leer van vers 13, waar zij “ *gezegend* ” worden verklaard, dat wil zeggen: begunstigden van de genade van Christus, met al zijn zegeningen reeds bevestigd in de boodschap gericht aan de engel van “ *Filadelfia* ” die hen aangaat, omdat het niet voldoende is om gedoopt te zijn als “Adventist” om door God als een uitverkorene te worden beschouwd.

Als de details van de verlatenheid daarentegen nog ontdekt moeten worden, worden de essentiële punten onderstreept en samengevat door de Geest in

de vorm van de ‘boodschappen van de drie engelen’ uit de verzen 7 tot en met 11. Deze boodschappen volgen elkaar op in opeenvolging van gevolgen.

Ik herinner me dat deze drie boodschappen, na de aantekening op de omslag op pagina 2 van dit werk, drie boodschappen belichten die al in symbolische beelden zijn geopenbaard in het boek Daniël in Daniël 7 en 8. Hun herinnering staat in dit hoofdstuk 14 van Openbaring, onderstreept en bevestigt het extreme belang dat God eraan hecht.

De verlostte adventisten zegevierden

Vers 1: “ *Ik keek en zie, het Lam stond op de berg Sion, en met hem honderdvierenveertigduizend [mensen], van wie zijn naam en de naam van zijn Vader op hun voorhoofd geschreven stonden.* »

“ *Berg Sion* ” verwijst naar de plaats in Israël waar Jeruzalem werd gebouwd. Het symboliseert de hoop op verlossing en de vorm die deze verlossing zal aannemen aan het einde van de beproevingen van het aardse en hemelse geloof. Dit project zal volledig worden volbracht bij de vernieuwing van alle dingen, met betrekking tot *de aarde en de hemel*, volgens Openbaring 21:1. De “ *144.000 [mensen]* ” symboliseren de uitverkorenen van Christus die tussen 1843 en 2030 zijn geselecteerd, namelijk adventistische christenen die zijn getest, beproefd en goedgekeurd door Jezus Christus wiens oordeel collectief en individueel geldt. Het collectieve oordeel oordeelt over de instelling en het individuele oordeel betreft elk schepsel. De “ *144.000 [mensen]* ” vertegenwoordigen de uitverkorenen die door Jezus Christus zijn uitgekozen uit de volgelingen van het adventistische geloof. Dit aantal is strikt symbolisch en het werkelijke aantal van de geselecteerde personen is een geheim dat God kent en bewaakt. We kunnen de reden voor hun selectie begrijpen uit de definitie van het voorgestelde beeld. “ *Op hun voorhoofd* ”, symbool van hun wil en hun gedachten, zijn “ *de naam van het Lam* ”, Jezus, en “ *die van zijn Vader* ”, de God geopenbaard in het oude bondgenootschap, gegraveerd. Dit betekent dat ze het beeld van God vonden en reproduceerden dat de schepper God aan de eerste mens vóór de zonde had gegeven, toen hij hem vormde en leven gaf; en dit beeld is dat van zijn karakter. Zij vormen de vrucht die God wilde verkrijgen door in Jezus Christus de zonden van zijn enige getrouwe uitverkorenen te verlossen. Het lijkt erop dat op het voorhoofd van de uitverkorenen ofwel, in hun geest, hun gedachten en hun wil worden gevonden, het zegel van God van Openbaring 7:3, ofwel de sabbat van het vierde gebod van de Decaloog en het onafscheidelijke karakter van het lam Jezus Christus en die van zijn openbaring in het oude verbond als Vader, God schepper. Het ware christelijke geloof verzet zich dus niet tegen de religieuze normen die aan de Zoon en de Vader zijn verbonden, zoals de volgelingen van de Romeinse zondag beweren, zo niet in woorden, dan toch in ieder geval in daden.

Vers 2: “ *En ik hoorde een stem uit de hemel, als het geluid van vele wateren, als het geluid van grote donder; en de stem die ik hoorde was als die van harpisten die op hun harpen speelden.* »

De tegenstrijdige karakters die in dit vers genoemd worden, zijn in werkelijkheid complementair. De “ *grote wateren* ” symboliseren massa’s levende wezens die, wanneer ze zich uiten, de vorm aannemen van een “ *grote donder* ”.

Integendeel, door het beeld van de “ *harp* ” openbaart God de volmaakte harmonie die zijn zegevierende schepselen verenigt.

Vers 3: “ *En zij zongen een nieuw lied voor de troon, en voor de vier levende wezens en de oudsten. En niemand kon het lied leren, behalve de honderdvierenveertigduizend, die van de aarde waren verlost.* »

God bevestigt en onderstreept hier de zeer hoge heiliging van het “Adventistische” geloof dat sinds 1843-44 gevestigd is. De gekozen vertegenwoordigers onderscheiden zich van andere gesymboliseerde groepen; “ *de troon, de vier levende wezens en de oudsten* ”; de laatste duidt alle verlost en aan van de ervaring die op aarde werd geleefd. Maar de goddelijke Openbaring, Openbaring genoemd, richt zich alleen op de tweeduizend jaar christelijk geloof die het decreet van Dan.8:14 in twee opeenvolgende fasen verdeelt. Tot 1843-44 werden de uitverkorenen gesymboliseerd door 12 “ *oudsten* ” uit de “ *24* ” die in Openbaring 4:4 worden aangehaald. De andere 12 “ *oudsten* ” zijn de adventistische “ *12 stammen* ” “ *verzegeld* ” in Openb. 7:3-8 van 1843-44.

Vers 4: “ *Dit zijn zij die zich niet met vrouwen hebben verontreinigd, want zij zijn maagden; ze volgen het lam waar hij ook gaat. Zij werden verlost onder de mensen, als eerstelingen voor God en voor het Lam;* »

De woorden van dit vers zijn alleen van toepassing in geestelijke zin; het woord ‘ *vrouwen* ’ verwijst naar christelijke kerken die sinds hun oorsprong afvallig zijn geworden, zoals het rooms-katholieke geloof, of sinds 1843-44 het protestantse geloof, en sinds 1994 het adventistische institutionele geloof. De genoemde “ *verontreiniging* ” richt zich op de zonde die voortvloeit uit de overtreding van de goddelijke wet en waarvan “ *het loon de dood is* ”, volgens Rom.6:23. Om hen te redden van de zondepraktijk heeft Jezus Christus geheiligd, afgezien van de symbolische “ *144.000 [mensen]* ”. Hun ‘ *maagdelijkheid* ’ is ook geestelijk en duidt hen aan als ‘zuivere’ wezens wier gerechtigheid wit is geworden door het bloed dat Jezus Christus namens hen heeft vergoten. Als erfgenamen van de zonde en de verontreiniging ervan, net als alle nakomelingen van Adam en Eva, ‘zuiverde’ hun geloof, erkend door Jezus Christus, hen perfect. Maar om dit geloof effectief door Jezus Christus te laten erkennen, moet deze zuivering reëel zijn en geconcretiseerd in hun ‘ *werken* ’. Dit impliceert daarom het opgeven van zonden die zijn geërfd van valse christelijke of joodse of, breder, monotheïstische religies. En in zijn profetische openbaring richt God zich vooral op het onvermogen om de orde van de tijd te respecteren die Hij heeft ingesteld vanaf de eerste week van zijn schepping van de aarde en haar hemelstelsel.

Achter het beeld van ‘ *een nieuw lied zingen* ’ schuilt een specifieke ervaring die alleen wordt ervaren door de verzegelde ‘ *144.000 [mensen]* ’. Na “ *het lied van Mozes* ” dat de glorieuze uittocht uit Egypte vierde, symbool van de zonde, viert “ *het lied* ” van de “ *144.000* ” uitverkorenen hun bevrijding van de zonde omdat zij het decreet van Dan.8:14 gehoorzaamden en hebben meegewerkt aan hun heiliging die God sinds 1843-1844 verlangde en zelfs eiste. Op deze datum herinnerde een hemels visioen aan de zuivering van de zonden die aan het kruis van Golgotha door de dood van Jezus Christus tot stand waren gebracht. Deze boodschap vormde zowel een verwijt als een leerstelling die God presenteerde aan een type protestantse gelovige die erfgenaam was van de

Romeinse zondag en enkele van zijn andere leugenachtige zonden. In de typologie van de Hebreeuwse rituelen was deze ‘ *reiniging van zonden* ’ een religieus feest in de herfst, waarbij het bloed van de gedode geit naar de allerheiligste plaats werd gebracht op het verzoendeksel dat op deze ontoegankelijke plaats was geplaatst en verboden was voor de rest van de tijd. jaar tijd van het jaar. Het bloed van deze bok, symbolisch beeld van de zonde, profeteerde het bloed van Jezus Christus, die zelf de drager was geworden van de zonden van zijn uitverkorenen, om in hun plaats de straf te verzoenen die zij verdienen; Jezus zelf werd tot zonde gemaakt. Bij deze ceremonie vertegenwoordigt de bok de zonde en niet de Christus die deze draagt. Het is deze fysieke beweging van de hogepriester van de geautoriseerde heilige plaats naar de verboden allerheiligste plaats gedurende de rest van het jaar waar dit vers naar verwijst als het zegt: "zij volgen het lam *waar hij ook heen gaat* ." Door dit tafereel in het visioen van 23 oktober 1844 in herinnering te brengen, herinnerde de Geest van Christus zijn uitverkoren onbewuste erfgenamen aan leerstellige onwaarheden, het verbod op zondigen. Zo maakt de zonde van vrijwillige oorsprong , zoals het geval is op de Romeinse zondag, vanaf 1844 de relatie met God onmogelijk , en de verlaten zonde maakt de uitbreiding van deze relatie mogelijk, die de betrokken uitverkorene naar de volheid van zijn heiliging leidt door de ontvangst, begrip en in praktijk brengen van geopenbaarde goddelijke waarheid.

Omdat ze worden beschouwd als ‘ *eerstelingen voor God en voor het Lam* ’, vormen ze het beste dat God heeft gevonden in zijn selectie van aardse uitverkorenen. In Hebreeuwse rituelen werden ‘ *de eerstelingen* ’ ‘ *heilig* ’ verklaard . Offers van deze dierlijke of plantaardige eerstelingen werden voor God gereserveerd om hem te eren en de menselijke dankbaarheid jegens zijn goedheid en vrijgevigheid te benadrukken. Een andere reden, in feite voor de “ *heilige eerstelingen* ”, is hun ontvangst van het goddelijk licht dat aan hen in zijn geheel is geopenbaard, omdat zij in de tijd van het einde leven waarin het geopenbaarde licht zijn hoogtepunt bereikt, zijn spirituele hoogtepunt.

Vers 5: “ *En er werd geen leugen in hun mond gevonden, want zij zijn onberispelijk.* »

De werkelijk uitverkorene, degene die door de nieuwe geboorte uit de waarheid is geboren, kan alleen de ‘ *leugen* ’ haten waarin hij geen plezier vindt. Liegen is verfoeilijk omdat het alleen maar schadelijke gevolgen met zich meebrengt en goede mensen laat lijden. Hij die in de ‘ *leugen* ’ gelooft, ervaart dan de pijn van teleurstelling, de bitterheid van misleiding. Niemand die door Christus is uitgekozen, kan er behagen in scheppen zijn medemensen te verleiden en te misleiden. Aan de andere kant stelt de waarheid gerust, ze bouwt op een positieve manier relaties op met echte broeders, maar vooral in de eerste plaats met de God-schepper en verlosser van onze verlossing die zijn naam claimt en verheerlijkt als “God van de waarheid ” . Door dus niet langer leerstellige zonde te beoefenen, door het gehoorzamen van de geopenbaarde waarheid, worden de uitverkorenen door de God van de waarheid zelf als ‘ *onbegrijpelijk* ’ beoordeeld .

Bericht van de eerste engel

Vers 6: “ *Ik zag een andere engel door het midden van de hemel vliegen, met een eeuwig evangelie, om het te prediken aan degenen die op de aarde wonen, aan elke natie, aan elke stam, aan elke taal en aan elk volk.* »

‘ *Een andere engel* ’ of een andere boodschapper verkondigt een volledig goddelijk licht, gesymboliseerd door ‘ *het midden van de hemel* ’ of het zenit van de zon. Dit licht houdt verband met “ *het Evangelie* ” of “ *het goede nieuws* ” van de verlossing gebracht door Jezus Christus. Het wordt ‘ *eeuwig* ’ genoemd omdat de boodschap authentiek is en niet verandert in de tijd. Op deze manier bevestigt God dat het in overeenstemming is met wat aan de apostelen van Jezus Christus werd onderwezen. Deze terugkeer naar de waarheid ontstond in 1843, na de talrijke verdraaiingen die het rooms-katholieke geloof had geërfd. De proclamatie is universeel in analogie met de boodschap gepresenteerd in Daniël 12:12, die de goddelijke zegening van het adventistische werk openbaart. “ *Het eeuwige evangelie* ” wordt hier genoemd onder het aspect van de ware vrucht van het geloof, in navolging van de goddelijke vereiste geopenbaard door het decreet van Daniël 8:14. Interesse in het profetische woord is een legitieme vrucht van de norm van “het *eeuwige evangelie* ”.

Vers 7: “ *Hij zei met luide stem: Vrees God en geef hem eer, want het uur van zijn oordeel is gekomen; en aanbid hem die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.* »

In vers 7 hekelt de eerste engel de overtreding van de sabbat, die in de goddelijke decaloog de glorie van de schepper God verheerlijkt. Hij eiste dus vanaf oktober 1844 het herstel ervan, maar gaf de protestanten sinds het voorjaar van 1843 de schuld van zijn overtreding.

Bericht van de tweede engel

Vers 8: “ *En een andere engel volgde, zeggende: Het grote Babylon is gevallen, zij heeft alle volken doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij.* »

In vers 8 onthult de tweede engel de enorme schuld van de rooms-katholieke kerk, die mensen heeft verleid en misleid door de heidense “dag van de zon” van Constantijn I te hernoemen naar de “dag van de Heer” vertaling van het ^{montagelatijn} dat is de oorsprong van zijn “zondag”: dies dominica. De uitdrukking ‘ *Babylon de Grote is gevallen, gevallen* ’ wordt tweemaal herhaald en bevestigt dat voor haar en degenen die haar erven de tijd van goddelijk geduld definitief is geëindigd. Individueel blijft bekering mogelijk, maar alleen ten koste van het voortbrengen van vruchten, of ‘ werken ’ van bekering.

Herinnering: “ *het is gevallen* ” betekent: het wordt ingenomen en verslagen door de God van **de waarheid**, zoals een stad in de handen van zijn vijand valt. Hij brengt voor zijn trouwe dienaren van de Zevende-dags Adventisten na 1843, tussen 1844 en 1873, het “ *mysterie* ” aan de orde dat dit kenmerkt in Openbaring 17:5. De verleiding van zijn **leugens** verliest zijn effectiviteit.

In vers 8 wordt het oordeel uit de voorgaande berichten bevestigd, met een ernstige waarschuwing. De bewuste en vrijwillige keuze van de rustdag, ingesteld door Constantijn I ⁱⁿ 321, sinds 1844, maakt de rebellen die deze rechtvaardigen,

passief voor de goddelijke veroordeling van de *kwellingen van de tweede dood* van het laatste oordeel. Om zijn beschuldiging tegen de zondag te verhullen, verbergt God deze onder de naam van een berucht ‘ *merkteken* ’ dat zich verzet tegen zijn eigen goddelijke ‘ *zegel* ’. Dit teken van menselijk gezag, dat de orde van de tijd in twijfel trekt, vormt een enorme schande die het waard is om door Hem gestraft te worden. En de aangekondigde straf zal in feite verschrikkelijk zijn: “ *hij zal worden gepijnigd met vuur en zwavel* ”, wat de rebellen zal vernietigen, maar alleen op het moment van het laatste oordeel.

Boodschap van de derde engel

Vers 9: “ *En een andere, een derde engel volgde hen en zei met luide stem: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt (buigt voor) en een merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, »*

Het complementaire en opeenvolgende karakter van dit derde bericht met de twee voorgaande wordt gespecificeerd door de formule “ *zij volgden* ”. De “ *luide stem* ” bevestigt het zeer hoge goddelijke gezag van degene die het verkondigt.

De dreiging is gericht tot menselijke rebellen die de heerschappij van het “ *beest dat uit de aarde opstijgt* ” steunen en goedkeuren en die door hun gehoorzaamheid op zondag het “ *kenmerk* ” van zijn gezag, geciteerd in Openbaring 13, aannemen en eren. : 16, wat momenteel de gehele christelijke bevolking is.

De directe tegenstelling van dit ‘ *merkteken* ’ tegen het ‘ *zegel van God* ’, dat wil zeggen van de zondag van de eerste dag tot de sabbat van de zevende dag, wordt bevestigd door het feit dat beide worden ontvangen ‘ *op het front* ’, de zetel van de wil, volgens Op.7:3 en 13:16. Merk op dat het “ *zegel van God* ” van Openb.7:3 in Openb.14:1 wordt: “ *de naam van het Lam en die van zijn Vader* ”. De ontvangst “ *aan de hand* ” wordt verduidelijkt door deze verzen uit Deut.6:4 tot 9:

“ *Luister, Israël! YaHWéH, onze God, is de enige YaHWéH . U zult Jahweh, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw ziel en met geheel uw kracht . En deze geboden, die ik je vandaag geef, zullen in je hart zijn . U zult ze bij uw kinderen inbrengen, en u zult erover spreken als u in uw huis bent, als u op reis gaat, als u gaat liggen en als u opstaat. Je zult ze als een teken op je handen binden , en ze zullen als frontjes tussen je ogen zijn . U moet ze op de posten van uw huis en op uw deuren schrijven. »* De ‘ *hand* ’ duidt actie, praktijk aan, en de ‘ *voorkant* ’, de wil van het denken. In dit vers zegt de Geest: “ *Gij zult Jahweh, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht* ”; wat Jezus aanhaalt in Mat.22:37 en dat hij presenteert als het “ *eerste en grootste gebod* ”. De gekozen functionarissen die het “ *zegel van God* ” dragen, moeten daarom aan deze drie criteria voldoen: “ *Heb God lief met heel hun hart* ”; het eren door het in praktijk te brengen tijdens de sabbatsrust van de geheiligde zevende dag; en met “ *de naam van het Lam* ” Jezus Christus “ *en die van zijn Vader* ” YaHWéH in gedachten. Door “ *en de naam van zijn Vader*

” te specificeren, bevestigt de Geest de noodzaak om de tien geboden van God te gehoorzamen en de voorschriften en verordeningen die de heiligheid van de uitverkorenen in het oude verbond bevorderen. Zelfs in zijn tijd bevestigde de apostel Johannes deze dingen door in 1 Johannes 5:3-4 te zeggen:

“ Want dit is de liefde van God: het onderhouden van zijn geboden. En zijn geboden zijn niet zwaar, want wat uit God geboren is, overwint de wereld; en de overwinning die over de wereld triomfeert is ons geloof. »

Vers 10: *“ Ook hij zal drinken van de wijn van de toorn van God, onvermengd gegoten in de beker van zijn toorn, en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel voor de heilige engelen en voor het Lam. »*

Gods toorn zal ruimschoots gerechtvaardigd worden omdat degenen die het ‘ *merkteken van het beest* ’ ontvangen de menselijke zonde eren en tegelijkertijd aanspraak maken op de gerechtigheid van Jezus Christus. In Openbaring 6:15-17 beeldde de Geest de gevolgen uit van hun uiteindelijke confrontatie met de vernietigende, rechtvaardige toorn van Jezus Christus.

Uiterst belangrijke opmerking : Om deze goddelijke toorn beter te begrijpen, moeten we ons realiseren waarom het negeren van de heilige sabbat Gods toorn zo erg opwekt. Er zijn dagelijkse zonden, maar de Bijbel waarschuwt ons voor zonden die tegen de Heilige Geest worden begaan, en vertelt ons dat er niet langer enig offer is om goddelijke vergeving te verkrijgen. In de tijd van de apostelen was het enige voorbeeld dat ons werd gegeven van dit soort zonde de verwerping van Christus door een bekeerde christen. Maar dit is slechts een voorbeeld, omdat godslastering tegen de Heilige Geest in werkelijkheid bestaat uit het ontkennen en weigeren van een getuigenis gegeven door de Geest van God. Om mensen te overtuigen en te onderwijzen inspireerde de Geest de heilige geschriften van de Bijbel. Daarom begaat iedereen die het getuigenis van de Geest in de Bijbel betwist, al godslastering tegen de Geest van God. Kan God er beter aan doen zijn wil bekend te maken dan degenen die geroepen zijn naar de Bijbel en zijn geschriften te leiden? Kan hij zijn wil, zijn gedachten en zijn soevereine oordeel duidelijker uitdrukken? In de 16^e eeuw betekende deze minachting voor de Bijbel waartegen oorlog werd gevoerd het definitieve einde van Gods geduld met de rooms-katholieke religie; het einde van zijn geduld voor een leerstelling die hij nooit heeft erkend. Toen, in 1843, betekende minachting voor het profetische woord het einde van het aanvaarden van het protestantse geloof in al zijn vele vormen, erfgenomen van de Romeinse zondag, dat wil zeggen: ‘het merkteken van het beest’. En ten slotte pleegde het adventisme op zijn beurt godslastering tegen de Heilige Geest door de ultieme profetische openbaring te verwerpen die Jezus aan het adventisme presenteerde via zijn nederige dienaar die ik incarneerde; godslastering die sinds 1995 is bevestigd en versterkt door hun alliantie met zondagswaarnemers. Godslastering tegen de Geest krijgt elke keer van God de rechtvaardige reactie die het verdient; een rechtvaardig vonnis van veroordeling tot de eerste en de “ *tweede dood* ”, bevestigd in dit vers 10.

Vers 11: *“ En de rook van hun pijniging stijgt op voor eeuwig en altijd; en zij hebben dag en nacht geen rust, die het beest en zijn beeld aanbidden, en iedereen die het merkteken van zijn naam ontvangt. »*

De “ rook ” zal er pas zijn ten tijde van het laatste oordeel, het uur waarop de opstandige gevallen “ *gepijngd zullen worden in het vuur en de zwavel* ” van de “ *poel van vuur* ” van Openbaring 19:20 en 20:14; dit aan het einde van het zevende millennium. Maar al vóór dit verschrikkelijke moment zal het uur van de glorieuze terugkeer van Jezus Christus hun uiteindelijke lot bevestigen. De boodschap van dit vers raakt aan het onderwerp ‘ rust ’. Van hun kant hebben de uitverkorenen aandacht voor de tijd van rust die door God is geheiligd, maar de gevallen hebben daarentegen niet dezelfde zorg, omdat ze goddelijke uitspraken niet het belang en de ernst geven die ze verdienen. Daarom zal God hen, als reactie op hun minachting, in het uur van hun laatste straf, geen enkele rust gunnen om hun lijden te verzachten.

Vers 12: “ *Dit is de volharding van de heiligen, die de geboden van God en het geloof van Jezus onderhouden.* »

De woorden “ *volharding of geduld* ” karakteriseren de ware heiligen van de goddelijke Messias Jezus van 1843-44 tot aan zijn terugkeer in heerlijkheid. In dit vers wordt ‘ *de naam van de Vader* ’ in vers 1 ‘ *de geboden van God* ’ en wordt ‘ *de naam van het Lam* ’ vervangen door ‘ *het geloof van Jezus* ’. Ook de volgorde van prioriteiten wordt gewijzigd. In dit vers haalt de Geest eerst “ *de geboden van God* ” aan, en ten tweede “ *het geloof van Jezus* ”; die historisch gezien en op het niveau van waarde de orde is die God heeft goedgekeurd in zijn verlossingsproject. Vers 1 gaf prioriteit aan “ *de naam van het Lam* ” om de “ *144.000* ” uitverkorenen te verbinden met het christelijk geloof.

Vers 13: “ *En ik hoorde een stem uit de hemel zeggen: Schrijf: Zalig van nu af aan de doden die sterven in de Heer! Ja, zegt de Geest, opdat zij mogen uitrusten van hun arbeid, want hun werken volgen hen.* »

De uitdrukking “ *van nu af aan* ” verdient een gedetailleerde uitleg omdat deze zo belangrijk is. Want het richt zich op de datum van de lente van 1843 en die van de herfst van 1844, waarin respectievelijk het decreet van Daniël 8:14 van kracht wordt, en de twee adventistische processen georganiseerd door William Miller tot een einde komen.

In de loop van de tijd heeft het officiële institutionele adventisme de implicaties van deze uitdrukking ‘ *nu* ’ uit het oog verloren. Alleen de pionierende grondleggers van het adventistische geloof begrepen de gevolgen van Gods eis van de sabbat uit 1843. Door deze zevendedagspraktijk over te nemen, werden ze ertoe gebracht te beseffen dat de zondag die tot dan toe werd beoefend, door God was vervloekt. Na hen werd het geërfde adventisme traditioneel en formalistisch, en voor de overgrote meerderheid van de aanhangers en leraren werden de zondag en de sabbat onterecht op een niveau van gelijkheid geplaatst. Dit verlies van het besef van het heilige en van ware heiligheid resulteerde in desinteresse in het profetische woord en de derde adventistische boodschap die ik tussen 1983 en 1994 uitsprak. Sinds deze minachting zich manifesteerde in het adventisme in Frankrijk, ging de instelling van de adventistische wereld een alliantie aan met de oecumenische clan in 1995, vanwege zijn grootste vloek. De dreiging van “ *pijnigingen* ” in vers 10 baart haar op haar beurt zorgen, door de suggestie van de uitdrukking “ *hij zal ook drinken* ”; sinds 1994 wordt het institutionele adventisme, naar het protestantse geloof, sinds 1843 beoordeeld en veroordeeld.

Zoals dit vers suggereert, veroorzaakt het decreet van Daniël 8:14 de scheiding van de protestantse christenen van 1843 in twee kampen, waaronder de adventistische groep, begunstigen van de zaligspreking die werd uitgesproken: "Zalig van nu af aan zijn de doden die sterven in de Heer ! ". Het spreekt voor zich dat Jezus in " *Laodicea* " aankondigde dat hij het zou " *uitbraken* ", het Adventistische instituut, officiële boodschapper van Christus in 1991, de datum van de officiële afwijzing van het licht, genaamd " *naakt* ", kan niet langer profiteren van deze gelukzaligheid.

Oogst tijd

Vers 14: " *Ik keek en zie, er was een witte wolk, en op de wolk zat iemand als een mensenzoon, met op zijn hoofd een gouden kroon en in zijn hand een scherpe sikkel.* »

Deze beschrijving doet denken aan Jezus Christus op het moment van zijn glorieuze terugkeer. De ' *witte wolk* ' herinnert aan de omstandigheden van zijn vertrek en zijn opkomst naar de hemel tweeduizend jaar eerder. De " *witte wolk* " duidt zijn zuiverheid aan, zijn " *gouden kroon* " symboliseert zijn zegevierend geloof, en " *de scherpe sikkel* " beeldt het " *snijdende woord* " van God uit Hebr.4:12 af, uitgevoerd door " *zijn hand* ".

Vers 15: " *En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tot hem die op de wolk zat: Zwaai uw sikkel uit en oogst; want het uur van de oogst is gekomen, want de oogst van de aarde is rijp.* »

Onder het aspect van " *de oogst* ", zoals in zijn gelijkenis, herinnert Jezus zich dat hierin de tijd zou aanbreken om definitief " *het kaf van het koren* " te scheiden. Door zijn Openbaring laat hij ons dit onderwerp ontdekken dat de twee kampen scheidt: de sabbat van de uitverkorenen en de zondag van de gevallenen, omdat achter deze religieuze naam de aanbidding en het gezag van een heidense zonnegod schuilgaat. En ondanks de evoluties van de menselijke tijd blijft God naar hem kijken zoals hij werkelijk voor hem is. De verschillende meningen van mensen beïnvloeden zijn oordeel niet; in zijn tijdsorde is de eerste dag profaan, hij kan op geen enkele manier goddelijke heiligheid aannemen. Dit houdt uitsluitend verband met de geheiligde zevende dag in zijn tijdsorde, gegraveerd vanaf het begin van de eeuwigdurende aardse tijd; dit voor een duur van 6000 zonnejaren.

Vers 16: " *En hij die op de wolk zat, wierp zijn sikkel op de aarde. En het land werd geoogst.* »

De Geest bevestigt de toekomstige vervulling van ' *de oogst van de aarde* '. Christus de Verlosser en Wreker zal erover waken en het volbrengen in overeenstemming met zijn aankondiging in de gelijkenis, aan zijn apostelen, in Mattheüs 13:30 tot 43. De " *oogst* " betreft voornamelijk de opname naar de hemel van de uitverkoren heiligen die achterbleven. trouw aan God Schepper.

Oogsttijd (en wraak)

Vers 17: " *En er kwam een andere engel uit de tempel die in de hemel is, ook met een scherpe sikkel.* »

Als de vorige ' *engel* ' een missie had die gunstig was voor de gekozenen, heeft deze ' *andere engel* ' integendeel een bestraffende missie gericht tegen de

gevallen rebellen. Deze tweede ‘ *sikkel* ’ symboliseert ook het ‘ *snijdende woord van God* ’ dat door zijn wil in praktijk wordt gebracht, maar niet door zijn hand, aangezien, in tegenstelling tot de oogst, bij de druivenoogst de uitdrukking ‘ *in zijn hand* ’ ontbreekt. Strafmaatregelen zullen daarom worden toevertrouwd aan agenten die de goddelijke wil uitvoeren; in feite de slachtoffers van zijn verleidingen.

Vers 18: “ *En een andere engel, die macht had over het vuur, ging van het altaar naar buiten en sprak met luide stem tot hem die de scherpe sikkel had, zeggende: Sla uw scherpe sikkel uit en pluk de druiven. wijnstok van de aarde; want de druiven van de aarde zijn rijp.* »

Dan komt, na de opname van de uitverkorenen naar de hemel, het moment van “ *de druivenoogst* ”. In Jes.63:1 tot en met 6 ontwikkelt de Geest de actie waarop deze symbolische term betrekking heeft. In de Bijbel wordt rood druivensap vergeleken met menselijk bloed. Het gebruik ervan door Jezus in het Heilig Avondmaal bevestigt dit idee. Maar ‘ *de wijnoogst* ’ houdt verband met ‘ *de toorn van God* ’ en zal degenen aangaan die onwaardig hebben gewerkt in de gedaante van zijn dienaren, omdat het bloed dat Christus vrijwillig heeft vergoten hun talrijke verraad niet verdiende. Omdat Jezus zich verraden kan voelen door degenen die zijn verlossingsproject zodanig verdraaien dat hij de zonde rechtvaardigt waarvoor hij zijn leven gaf en lijden droeg, zodat de praktijk ervan zou ophouden. Opzettelijke overtreders van zijn wet moeten zich daarom aan hem verantwoorden. In hun blinde waanzin zullen ze zo ver gaan dat ze hun ware uitverkorenen ter dood willen brengen, om de praktijk van de zevendedagssabbat, die sinds 1843-44 door God is geheiligd en vereist, van de aarde uit te roeien. De uitverkorenen hadden niet de toestemming van God om geweld te gebruiken tegen hun religieuze vijanden; God had deze handeling exclusief voor Zichzelf gereserveerd. ‘ *Wraak is van mij, vergelding is van mij* ’, verklaarde hij tegen zijn gekozen functionarissen, en de tijd is gekomen om deze wraak ten uitvoer te leggen.

In dit hoofdstuk 14 roepen de verzen 17 tot en met 20 dit thema van de “ *oogst* ” op. De zondige druiven worden rijp verklaard omdat ze door hun werken hun ware aard volledig hebben aangetoond. Hun bloed zal als het sap van druiven in een vat stromen als ze door de voeten van de druivenplukkers worden vertrapt.

Vers 19: “ *En de engel wierp zijn sikkel op de aarde. En hij plukte de wijnstok van de aarde en wierp de wijnoogst in de grote wijnpers van de toorn van God.* »

De actie wordt gecertificeerd door deze aankondiging die door deze scène wordt onthuld. God profeteert met zekerheid de straf voor katholieke en protestantse arrogantie. Zij zullen lijden onder de gevolgen van Gods toorn, geïllustreerd door het vat waarin de geogste druiven worden verpletterd door de voeten van de brekers.

Vers 20: “ *En de wijnpers werd de stad uitgetreden; en er kwam bloed uit het vat, zelfs tot aan de hoofdstellen van de paarden, over een afstand van duizendzeshonderd stadia.* »

Jes.63:3 specificiert: “ *Ik was alleen om de wijnpers te treden; er was geen man bij mij...* ”. De wijnoogst vervult de straf van Babylon de Grote stad in

Openbaring 16:19. Ze heeft de beker gevuld met goddelijke toorn, die ze nu tot de bodem toe moet leegdrinken. “ *De wijnpers werd buiten de stad vertrapt* ”, dat wil zeggen, zonder de aanwezigheid van de uitverkorenen die al naar de hemel waren opgenomen. In Jeruzalem werden de executies van ter dood veroordeelden buiten de muren van de heilige stad uitgevoerd om deze niet te verontreinigen. Dit was het geval voor de kruisiging van Jezus Christus, die door deze boodschap herinnert aan de prijs die moet worden betaald voor degenen die zijn eigen dood hebben onderschat. De tijd is gekomen dat zijn vijanden op hun beurt hun bloed zullen vergieten om hun vele zonden te verzoenen. “ *En er kwam bloed uit het vat naar de bidden van de paarden .*” Het doelwit van woede zijn christelijke religieuze leraren, en God verwijst naar hen door het beeld van het ‘ *bit* ’ dat ruiters ‘ *in de mond van paarden* ’ stoppen om hen richting te geven. Dit beeld wordt voorgesteld in Jakobus 3:3, waarvan het thema precies is: religieuze leraren. Jakobus specificeert aan het begin van hoofdstuk 3: “ *Mijn broeders, laat niet velen onder u beginnen met lesgeven, want u weet dat we strenger zullen worden geoordeeld .*” De actie van de “ *oogst* ” rechtvaardigt deze wijze waarschuwing. Door te specificeren ‘ *tot aan de paardenbitten* ’ suggereert de Geest dat het vat in de eerste plaats betrekking heeft op de rooms-katholieke geestelijkheid van ‘ *Babylon de Grote* ’, maar dat het zich ook uitstrekt tot de protestantse leraren die sinds 1843 ‘destructief’ gebruik maken van de Bijbel volgens de beschuldiging van de Geest in Openb.9:11. Hier vinden we de toepassing van de waarschuwing uit Openbaring 14:10: “ **Ook** hij zal drinken van de wijn van de toorn van God, onvermengd gegoten in de beker van zijn toorn... ”.

Voor de boodschap " *over een omvang van duizend zeshonderd stadia* ", in samenhang met de vorige boodschap, strekt de straf zich uit tot het gereformeerde geloof sinds de 16^e eeuw, waarnaar het getal 1600 verwijst. Dit is het moment waarop Maarten Luther in 1517 de beschuldiging tegen het katholieke geloof formaliseerde. Maar het was ook in deze 16^e eeuw dat de protestantse doctrines van ‘ *valse christussen* ’ en ‘ *valse christenen* ’ werden gevormd die het geweld en het zwaard legitimeerden dat door Jezus Christus was verboden. . De Apocalyps biedt zijn eigen sleutels tot interpretatie en deze 16^e eeuw wordt in Openbaring 2:18 tot 29 aangeduid onder de symbolische naam van het tijdperk “ *Thyatira* ”. Het woord ‘ *stadion* ’ onthult hun religieuze activiteit, hun deelname aan de race waarvan de prijs op het spel staat de kroon van de overwinning die aan de winnaar wordt beloofd. Dit is het onderwijs van Paulus in 1 Kor. 9:24: “ *Weet u niet dat degenen die in het stadion rennen, allemaal rennen, maar één krijgt de prijs? Ren zodat je wint .*” De prijs van de hemelse roeping wordt dus niet zomaar gewonnen; trouw en volharding in gehoorzaamheid is de enige manier om te winnen in de strijd van het geloof. Hij bevestigt dit in Fil.3:14 door te zeggen: “ *Ik streef naar het doel voor de prijs van de opwaartse roeping van God in Christus Jezus .*” Ten tijde van de “ *oogst* ” zullen deze woorden van Jezus worden bevestigd: “ *Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren* (Mat.22:14)”.

Openbaring 15: Het einde van de genadetijd

Voordat de ‘ oogst en wijnoogst ’ zijn volbracht, komt het gevreesde moment: het einde van de tijd van genade. Een waarin menselijke keuzes in de steen van de tijd zijn gegraveerd, zonder de mogelijkheid om deze keuzes ongedaan te maken. Op dat punt eindigt het aanbod van verlossing in Christus. Dit is het thema van dit zeer korte hoofdstuk 15 van de Apocalyps van Jezus Christus. Het einde van de tijd van genade vindt plaats na de eerste zes ‘ trompetten ’ van hoofdstuk 8 en 9, en vóór ‘ de zeven laatste plagen van God ’ van hoofdstuk 16. Het spreekt voor zich dat dit de laatste keuze van het pad volgt dat God heeft gekozen. geeft de mens te doen. Onder de gezaghebbende auspiciën van ‘ *het beest dat van de aarde opstijgt* ’ uit Openbaring 13:11 tot 18 leiden de laatste twee paden, de ene naar de geheiligde zaterdag of sabbat van God, de andere naar de zondag, onder het Romeinse pauselijke gezag. . Nog nooit zijn de keuzes tussen leven en goed, dood en kwaad zo duidelijk geweest. Voor wie is de mens het meest bang? God, of de mens? Dit is het gegeven van de situatie. Maar ik kan ook zeggen: van wie houdt de mens het meest? God of mens? De uitverkorenen zullen in beide gevallen reageren: God, die door zijn profetische openbaring de details van het einde van zijn project kent. Het eeuwige leven zal dan heel dichtbij zijn, binnen hun bereik.

Vers 1: “ *Toen zag ik een ander teken in de hemel, groot en wonderbaarlijk: zeven engelen die zeven laatste plagen vasthielden, want in hen werd de toorn van God vervuld.* »

Dit vers presenteert de “ *zeven laatste plagen* ” die valse gelovigen zullen treffen vanwege hun keuze voor de Romeinse zondag. Het thema van dit hoofdstuk, het einde van de genadetijd, opent de tijd van de “ *zeven laatste plagen van de toorn van God* ”.

Vers 2: “*En ik zag als een glazen zee, vermengd met vuur, en hen die het beest hadden overwonnen, en zijn beeld, en het getal van zijn naam, staande op de glazen zee, met harpen van God.* »

Om zijn dienaren, zijn uitverkorenen, aan te moedigen, presenteert de Heer vervolgens een scène die hun aanstaande overwinning oproept door middel van verschillende beelden uit andere passages van de profetie. “ *Op de zee van glas, vermengd met vuur, staan ze* ”, omdat ze een geloofsbeproeving hebben doorstaan waarin ze werden vervolgd (*vermengd met vuur*) en als overwinnaar uit de strijd kwamen. De “ *zee van glas* ” verwijst naar de zuiverheid van het uitverkoren volk, zoals in Op.4:1.

Vers 3: “ *En zij zongen het lied van Mozes, de dienaar van God, en het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaarlijk zijn uw werken, o Heer God, de Almachtige; Rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, Koning der Naties!* »

“ *Het Lied van Mozes* ” vierde de glorieuze uittocht van Israël uit Egypte, het land en het typische symbool van de zonde. De intocht in het aardse Kanaän die veertig jaar later volgde, was een voorafschaduw van de intocht van de

laatste uitverkorenen in het hemelse Kanaän. Op zijn beurt, nadat hij zijn leven had gegeven om de zonden van de uitverkorenen te verzoenen, steeg Jezus, “ het Lam ”, *op naar de hemel, in zijn glorie en zijn hemelse goddelijke macht*. De laatste trouwe getuigen van Jezus, allemaal adventisten door geloof en werk, ervaren op hun beurt de hemelvaart wanneer Jezus terugkeert om hen te redden. Door zijn “ *grote en bewonderenswaardige werken* ” te verheerlijken, geven de uitverkorenen eer aan de schepper God die zijn waarden in Jezus Christus heeft belichaamd: zijn perfecte “ *rechtvaardigheid* ” en zijn “ *waarheid* ”. De evocatie van het woord ‘ *waar* ’ verbindt de context van de handeling met het einde van het ‘ *Laodicea* ’-tijdperk waarin hij zichzelf presenteerde als ‘ *de Amen en de Ware* ’. Het is dan het uur van “ *bevrijding* ” dat het einde markeert van de tijd van “ *de vrouw die bevalt* ” van Openb.12:2. “ *Het kind* ” wordt in de wereld gebracht in de vorm van de zuiverheid van het hemelse karakter, geopenbaard in en door Jezus Christus. De uitverkorenen kunnen God prijzen voor zijn ‘ *almachtige* ’ staat, omdat zij aan deze goddelijke macht hun redding en bevrijding te danken hebben. Nadat Jezus Christus zijn verlost en uit alle aardse naties heeft verzameld en geselecteerd, is hij inderdaad de “ *Koning der naties* ”. Degenen die tegen hem en zijn gekozen functionarissen waren, zijn er niet meer.

Vers 4: “ *Wie zal niet vrezen, Heer, en uw naam verheerlijken? Want alleen jij bent heilig. En alle naties zullen komen en u aanbidden, omdat uw oordelen zijn geopenbaard.* »

Simpel gezegd betekent dit: Wie zou weigeren u te vrezen, Schepper God, en u van uw rechtmatige glorie durven beroven door te weigeren uw heilige zevendedags Sabbat te eren? Want **alleen jij bent heilig** en alleen jij hebt jouw zevende dag en degenen aan wie je hem hebt gegeven geheiligd, als teken van hun goedkeuring en behorend tot jouw heiligheid. Door “ *zijn angst* ” op te roepen, zinspeelt de Geest inderdaad op de boodschap van de eerste “ *engel* ” uit Openbaring 14:7: “ *Vrees God en geef hem eer, want het uur van zijn oordeel is gekomen; en aanbid (buig voor) hem die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen heeft gemaakt.* ” In Gods plan zullen de vernietigde opstandige naties worden opgewekt met een dubbel doel: zichzelf voor God vernederen en Hem glorie geven, en zijn laatste straf ondergaan die hen definitief zal vernietigen in de ‘ *poel van vuur* ’. *zwavel* ” van het laatste oordeel, aangekondigd in de boodschap van de “ *derde engel* ” van Openb.14:10. Voordat deze dingen worden volbracht, zullen de uitverkorenen de tijd van goddelijke oordelen moeten doormaken, die gemanifesteerd zullen worden door de werking van de “ *zeven plagen* ” die in het eerste vers worden aangekondigd.

Vers 5: “ *Hierna keek ik en de tempel van de tabernakel van de getuigenis werd in de hemel geopend.* »

Deze opening van de hemelse ‘ *tempel* ’ markeert het einde van de voorspraak van Jezus Christus, want de tijd van de roep om verlossing loopt ten einde. “ *Het getuigenis* ” verwijst naar de tien geboden van God die in de heilige ark werden geplaatst. Vanaf dit moment is de scheiding tussen de uitverkorenen en de verlorenen dus definitief. Op aarde hebben de rebellen zojuist bij wet besloten tot de verplichting om de wekelijkse rusttijd van de eerste dag te respecteren, die burgerlijk en religieus is vastgelegd, achtereenvolgens bevestigd

door de Romeinse keizers Constantijn I en Justinianus I, die Vigilius I^{tot} eerste paus, tijdelijk hoofd van het universele christelijke geloof, namelijk katholiek, in 538. Het laatste doodsdecreet werd geprofeteerd in Openbaring 13:15 tot 17 en onder de dominante actie geplaatst van het Amerikaanse protestantse geloof, ondersteund door het Europese katholieke geloof .

Vers 6: *“En de zeven engelen die de zeven plagen hadden, gingen de tempel uit, gekleed in zuiver, glanzend linnen en met gouden gordels om hun borsten. »*

vertegenwoordigen de “*zeven engelen*” Jezus Christus alleen of “*zeven engelen*” die trouw zijn aan zijn kamp en vergelijkbaar zijn met hem. “*Het fijne, zuivere, heldere linnen*” beeldt “*de rechtvaardige werken van de heiligen*” af in Openbaring 19:8. De “*gouden riem rond de borst*”, dus ter hoogte van het hart, roept de liefde voor de waarheid op die al wordt aangehaald in het beeld van Christus dat wordt gepresenteerd in Openb. 1,13. De God van de waarheid bereidt zich voor om het kamp van de leugens te straffen. Door deze herinnering suggereert de Geest “*de grote ramp*” waarvan de vorm werd geopenbaard door zijn gezicht vergeleken met “*de zon wanneer deze in haar kracht schijnt*”. Het uur van de laatste confrontatie tussen Jezus Christus en de heidense zoonaanbiddende rebellen is aangebroken.

Vers 7: *“ En een van de vier levende wezens gaf aan de zeven engelen zeven gouden schalen, vol van de toorn van de God die voor altijd leeft. »*

Jezus was zelf het model dat werd afgebeeld door de “*vier levende wezens*” uit Openbaring 4. Hij is ook “*de God die voor eeuwig en altijd leeft*” die “*boos*” is geworden. Zijn goddelijkheid kent hem dus alle rollen toe: Schepper, Verlosser, Voorbidder en permanent Rechter. Vervolgens maakt hij een einde aan zijn voorbede en wordt hij de rechtvaardige God die zijn opstandige tegenstanders slaat en met de dood straft, omdat zij “de belofte” hebben vervuld . *beker*” van zijn rechtvaardige “*toorn*”. “*De beker*” is nu vol, en deze woede zal de vorm aannemen van de “*zeven laatste*” straffen waarin goddelijke genade niet langer haar plaats zal hebben.

Vers 8: *“ En de tempel werd gevuld met rook vanwege de heerlijkheid van God en zijn macht; en niemand kon de tempel binnengaan totdat de zeven plagen van de zeven engelen waren vervuld. »*

Om dit thema van het ophouden van genade te illustreren, presenteert de Geest in dit vers het beeld van een ‘*tempel gevuld met rook vanwege*’ de aanwezigheid “*van God*” en hij specificeert: “*en niemand kon de tempel binnengaan, totdat de zeven plagen van de zeven engelen waren vervuld*”. God waarschuwt zijn uitverkorenen dus dat zij op aarde zullen blijven gedurende de tijd van de ‘*zeven laatste plagen*’ van zijn toorn. De laatst uitverkorenen zullen de ervaring van de Hebreeën herbeleven ten tijde van de “*tien plagen*” die het opstandige Egypte troffen. De *plagen* zijn niet voor hen, maar voor de rebellen, doelwitten van goddelijke toorn. Maar de dreiging van hun intrede in de “*tempel*” wordt aldus bevestigd, de mogelijkheid zal geboden worden vanaf het einde van de “*zeven laatste plagen*”.

Openbaring 16: De zeven laatste plagen van de toorn van God

Hoofdstuk 16 presenteert de uitstorting van deze “zeven laatste plagen” waardoor “*de toorn van God*” tot uitdrukking wordt gebracht.

De studie van het hele hoofdstuk zal dit bevestigen, maar er moet worden opgemerkt dat de doelwitten van “*de toorn van God*” identiek zullen zijn aan degenen die getroffen werden door de straffen van de eerste zes “*trompetten*”. De Geest openbaart dus dat de straffen van de “zeven laatste plagen” en die van de “zeven *bazuinen*” dezelfde zonde bestraffen: de overtreding van de sabbatsrust van de “*zevende dag*”. *geheiligd*” door God vanaf de grondlegging van de wereld.

Ik open hier, te laat, een haakje. Let op het verschil dat de goddelijke “*bazuinen*” en “*plagen of plagen*” kenmerkt. De “*bazuinen*” zijn allemaal menselijke moorden die door mensen worden uitgevoerd, maar opgedragen door God, waarbij de vijfde van spirituele aard is. “*Plagen*” zijn onaangename daden die rechtstreeks door God worden opgelegd via de natuurlijke middelen van Zijn levende schepping. Openbaring 16 presenteert ons de ‘zeven laatste plagen’, die ons op subtiele wijze suggereren dat ze werden voorafgegaan door andere ‘*plagen*’ die de mensen leden vóór het einde van de tijd van genade, die geestelijk in twee delen wordt verdeeld: ‘*de tijd van het einde*’ geciteerd in Dan.11:40. In het eerste geval is dit doel dat van de tijd van de naties, en in het tweede geval dat van de tijd van de universele wereldregering, georganiseerd onder toezicht en initiatief van de VS. In deze update, uitgevoerd op sabbat 18 december 2021, kan ik deze verklaring bevestigen, aangezien sinds begin 2020 de hele mensheid getroffen is door economische ondergang als gevolg van een besmettelijk virus, het Covid-Coronavirus.19, dat voor het eerst verscheen in China. In een context van globalistische uitwisselingen en kennis, die mentaal de werkelijke effecten ervan versterkten, hebben de leiders van het volk in paniek de ontwikkeling en voortdurende groei van de gehele West-Europese en Amerikaanse economie stopgezet. Het Westen, dat dacht dat het op een dag de dood zou overwinnen, wordt ten onrechte als een pandemie beschouwd en is ontzet en radeloos. In paniek hebben de goddelozen lichaam en ziel overgegeven aan de nieuwe religie die daarvoor in de plaats komt: de almachtige medische wetenschap. En het land van de boeven, het rijkste ter wereld, maakte gebruik van de mogelijkheid om mensen gevangen te nemen en slaven te maken van hun diagnoses, hun vaccins, hun remedies en hun zakelijke beslissingen. Tegelijkertijd horen we in Frankrijk richtlijnen, op zijn zachtst gezegd paradoxaal, die ik als volgt samenvat: “het is raadzaam om de appartementen te ventileren en urenlang het beschermende masker te dragen, waarachter de drager stikt.” Benadruk het ‘gezonde verstand’ van de jonge leiders van Frankrijk en andere imiterende landen. Wij merken met belangstelling op dat het land dat dit destructieve gedrag leidde in de eerste plaats

Israël was; het eerste land dat door God vervloekt werd in de religieuze geschiedenis. Het dragen van een masker, dat eerst verboden was toen het niet beschikbaar was, werd vervolgens verplicht gesteld ter bescherming tegen een ziekte die de luchtwegen aantast. Gods vloek brengt onverwachte, maar destructief zeer effectieve vruchten voort. Ik ben ervan overtuigd dat tussen 2021 en het begin van de “ zesde bazuin ”, de Derde Wereldoorlog, andere “ plagen van God ” de schuldige mensheid op verschillende plaatsen op aarde, en vooral in het Westen, zullen verwoesten. “plagen” zoals “ hongersnood ” en andere echte universele pandemieën, die al bekend staan als de pest en cholera. God claimt dit soort bestraffing in Eze.14:21: “Ja, zo zegt de Heer, YaHWèH: Hoewel Ik mijn vier verschrikkelijke straffen tegen Jeruzalem zend, het zwaard, de hongersnood, de wilde dieren en de pest, om mensen uit te roeien en beesten . Merk op dat deze lijst niet uitpuittend is, omdat goddelijke straffen in de moderne tijd meerdere vormen aannemen: kanker, aids, chikungunya, de ziekte van Alzheimer... enz... Ik merk ook de schijn van angst als gevolg van de opwarming van de aarde. De massa van de mensheid is bang en in paniek bij de gedachte aan het smeltende ijs en de overstromingen die daaruit zouden kunnen voortvloeien. Opnieuw een vrucht van de goddelijke vloek die de menselijke geest treft en muren van verdeeldheid en haat opwerpt. Ik sluit dit haakje om in deze context de studie te hervatten van het hiernamaals van de genade, dat de “ zeven laatste plagen van de toorn van God ” kenmerkt.

Een andere reden rechtvaardigt de keuze van de doelstellingen. De “ zeven laatste plagen ” bewerkstelligen de vernietiging van de schepping aan het einde van de wereld. Voor God, de Schepper, is de tijd gekomen voor de vernietiging van zijn werk. Hij volgt dus het creatieproces, maar in plaats van te creëren, vernietigt hij. Met “ de zevende laatste plaag ” zal het menselijk leven op aarde uitgeroeid worden, en zal de aarde opnieuw een “ afgrond ” worden in een chaotische staat, met als enige bewoner, Satan, de auteur van de zonde; het verlaten land zal zijn gevangenis zijn voor “ duizend jaar ” tot het laatste oordeel, waar hij en alle andere rebellen vernietigd zullen worden volgens Openbaring 20.

Vers 1: “ En ik hoorde een luide stem uit de tempel komen, die tegen de zeven engelen zei: Ga en giet de zeven schalen van de toorn van God uit op de aarde. »

Deze “ luide stem die uit de tempel kwam ” is die van de schepper die God in zijn meest legitieme recht heeft gefrustreerd. Als schepper God heeft zijn gezag een allerhoogst karakter en het is noch rechtvaardig noch verstandig om zijn verlangen om aanbeden en verheerlijkt te worden in twijfel te trekken door het vieren van de rustdag die hij voor dit doel heeft “geheiligd ” . In zijn grote en goddelijke wijsheid heeft God ervoor gezorgd dat iedereen die zijn rechten en gezag ter discussie stelt, zijn belangrijkste geheimen zal negeren voordat hij in de ‘ tweede dood ’ de prijs van zijn wandaden tegen de Almachtige God zal boeten.

Vers 2: “ De eerste ging heen en goot zijn schaal uit op de aarde. En een kwaadaardige en pijnlijke zweer trof de mannen die het merkteken van het beest hadden en zijn beeld aanbaden. »

Omdat het de dominante macht en leidende autoriteit van de laatste opstand is, is het prioritaire doelwit in deze context het symbool van “ *de aarde* ” van het gevallen protestantse geloof.

De eerste plaag is “ *een kwaadaardige zweer* ” die lichamelijk lijden veroorzaakt aan de lichamen van de rebellen die ervoor hebben gekozen de door mensen opgelegde rustdag te gehoorzamen. Het doelwit zijn de katholieken en protestanten die het nucleaire conflict hebben overleefd en die met deze keuze voor de eerste dag, de Romeinse zondag, “ *de merkteken van het beest* .”

Vers 3: “ *De tweede goot zijn schaal uit in de zee en het werd bloed, als dat van een dode man; en elk levend wezen stierf, alles wat in de zee was.* ”

De ‘ *tweede* ’ treft ‘ *de zee* ’ en verandert in ‘ *bloed* ’, zoals dat gebeurde bij de Egyptische Nijl in de tijd van Mozes; “ *de zee* ”, symbool van het rooms-katholicisme, dat zich richt op de Middellandse Zee. Op dat moment vernietigt God al het dierenleven in ‘ *de zee* ’. Het zet het scheppingsproces in omgekeerde volgorde in gang, uiteindelijk zal “ *de aarde* ” opnieuw “ *vormloos en leeg* ” worden; het zal terugkeren naar zijn oorspronkelijke “ *afgronde* ” staat.

Vers 4: “ *De derde goot zijn schaal uit in de rivieren en waterbronnen. En ze werden bloed.* »

De ‘ *derde* ’ raakt het zoete ‘ *water* ’ van ‘ *rivieren en bronnen* ’, dat plotseling op zijn beurt ‘ *bloed* ’ wordt. Meer water om de dorst te lessen. De straf is hard en verdiend omdat ze zich voorbereidden om het “bloed” van de uitverkorenen te vergieten. Deze straf was de eerste die God door de staf van Mozes oplegde aan de Egyptenaren, ‘drinkers van het *bloed* ’ van de Hebreeën die als dieren werden behandeld in de wrede slavernij waarbij velen stierven.

Vers 5: “ *En ik hoorde de engel van de wateren zeggen: Rechtvaardig bent u, die bent en wie was; je bent heilig, omdat je dit oordeel hebt uitgeoefend.* »

Let in dit vers al op de termen “ *rechtvaardig* ” en “ *heilig* ” die mijn correcte vertaling van de tekst van het decreet van Dan.8:14 bevestigen: “ *2300 avond, morgen en heiligheid zullen gerechtvaardigd worden* ”; ‘ *heiligheid* ’ omvat alles wat God heilig acht. In deze laatste context verdient de aanval op zijn “ *geheiligde* ” sabbat terecht het oordeel van God, die het “*water*” dat gedronken moet worden, in “ *bloed* ” verandert. Het woord ‘ *wateren* ’ duidt symbolisch en dubbel op de menselijke massa en de religieuze leer. Verdraaid door het pauselijke Rome, werden beide in Openb.8:11 veranderd in “ *alsem* ”. Door te zeggen “ *je bent rechtvaardig... omdat je dit oordeel hebt uitgeoefend* ” rechtvaardigt de engel de maatregel die vereist wordt door de ware volmaakte gerechtigheid die alleen God kan volbrengen. Op subtiele wijze en heel precies laat de Geest de vorm “ *en wie komt* ” verdwijnen uit de naam van God, omdat hij gekomen is; en zijn verschijning opent een blijvend geschenk voor hem en zijn verlost, zonder de werelden te vergeten die zuiver bleven en de heilige engelen die hem trouw bleven.

Vers 6: “ *Want zij hebben het bloed van de heiligen en de profeten vergoten, en u hebt hen bloed te drinken gegeven: zij zijn het waard.* »

Omdat de rebellen bereid zijn de uitverkorenen te doden die hun verlossing alleen te danken hebben aan de tussenkomst van Jezus, rekent God hen ook de misdaden toe die ze zouden gaan begaan. Om dezelfde redenen worden ze daarom behandeld als de Egyptenaren van de Exodus. Dit is de tweede keer dat God zegt: “ *Ze zijn het waard* .” In deze laatste fase vinden we als agressor van de uitverkoren adventisten de boodschapper uit Sardis tegen wie Jezus had gezegd: “ *Je leeft, maar je bent dood* ”. Maar tegelijkertijd zei hij over de gekozen functionarissen van 1843-1844: “ *ze zullen met mij meegaan, in witte kleren, omdat ze het waard zijn* ”. Zo heeft ieder mens de waardigheid die hem toekomt overeenkomstig de werken van zijn geloof: ‘ *witte klederen* ’ voor de getrouwe uitverkorenen, ‘ *bloed* ’ om te drinken voor de gevallen, ontrouwe rebellen.

Vers 7: “ *En ik hoorde van het altaar een andere engel zeggen: Ja, Heer God, de Almachtige, waar en rechtvaardig zijn uw oordelen.* »

Deze stem die afkomstig is van het ‘*altaar*’, symbool van het kruis, is die van de gekruisigde Christus, die een bijzondere reden heeft om dit oordeel goed te keuren. Want degenen die hij op dit moment straft, durfden zijn verlossing op te eisen, terwijl ze een gruwelijke zonde rechtvaardigden, door er de voorkeur aan te geven het bevel van een mens te gehoorzamen; dit ondanks de waarschuwingen van de Heilige Schrift: in Jes.29:13 “ *De Heer zei: Wanneer dit volk tot mij nadert, eren zij mij met hun mond en met hun lippen; maar zijn hart is ver van mij verwijderd, en de angst die hij voor mij heeft is slechts een voorschrift van de menselijke traditie* . Mat.15:19: “ *Tevergeefs eren zij mij* , terwijl zij *voorschriften onderwijzen die geboden van mensen zijn.* »

Vers 8: “ *De vierde goot zijn schaal uit op de zon. En het werd hem gegeven mensen met vuur te verbranden;* »

De vierde werkt “ *op de zon* ” en zorgt ervoor dat deze meer opwarmt dan normaal. Het vlees van de rebellen wordt “ *verbrand* ” door deze intense hitte. Na de overtreding van de ‘ *heiligheid* ’ te hebben gestraft, zal God nu de afgoderij van de ‘ *dag van de zon* ’, geërfd van Constantijn ^{de 1e, straffen} . “ *De zon* ” die velen eren zonder het te weten, begint momenteel de huid van de rebellen te “ *verbranden* ”. God keert het afgodsbeeld tegen de afgodendienaars. Dit is het hoogtepunt van de “ *grote ramp* ” aangekondigd in Openbaring 1. Het moment waarop degene die de ‘ *zon* ’ beveelt deze gebruikt om zijn aanbidders te straffen.

Vers 9: “ *En de mannen werden verbrand door grote hitte, en zij lasterden de naam van de God die macht heeft over deze plagen, en zij hadden berouw om Hem geen eer te geven.* »

Op het niveau van hardheid dat ze hebben bereikt, hebben de rebellen geen berouw van hun fout en vernederen ze zichzelf niet voor God, maar beledigen ze Hem door zijn “ *naam* ” te ‘ *lasteren* ’. Het was in hun aard al een gewoontegedrag, dat wordt aangetroffen onder oppervlakkige gelovigen; ze proberen niet zijn waarheid te kennen en interpreteren zijn minachtende stilzwijgen niet in hun voordeel. En als er zich moeilijkheden voordoen, vervloeken ze zijn ‘ *naam* ’. Het onvermogen om “ *zich te bekeren* ” *bevestigt de* “ *overlevenden* ” -context van de “ *zesde bazuin* ” van Openb.9:20-21.

Opstandige ongelovigen zijn mensen, religieus of niet, die niet in de Almachtige Schepper God geloven. Hun ogen waren een dodelijke val voor hen.

Vers 10: “ *De vijfde goot zijn schaal uit op de troon van het beest. En zijn koninkrijk was bedekt met duisternis; en mannen beten op hun tong van pijn ,*

De “ *vijfde* ” heeft als specifiek doelwit “ *de troon van het beest* ”, dat wil zeggen de regio van Rome waar het Vaticaan zich bevindt, een kleine religieuze pauselijke staat waar de Sint-Pietersbasiliek staat. Zoals we echter hebben gezien, bevindt de ware ‘ *troon* ’ van de paus zich in het oude Rome, op de berg *Caelius* in de moederkerk van alle kerken ter wereld, de basiliek van Sint-Jan van Lateranen. God dompelt hem onder in inktzwarte ‘ *duisternis* ’, waardoor iedere ziende persoon in de situatie van een blinde man terechtkomt. Het effect is vreselijk pijnlijk, maar voor dit uitgangspunt van de religieuze leugen gepresenteerd onder de titel van het licht van de ene God en in de naam van Jezus Christus is het volkomen verdiend en gerechtvaardigd. “ *Bekering* ” is niet langer mogelijk, maar God benadrukt de verharding van de geest van zijn levende doelwitten.

Vers 11: “ *En zij lasterden de God des hemels vanwege hun pijnen en hun zweren, en zij bekeerden zich niet van hun werken. »*

Dit vers laat ons begrijpen dat de plagen eraan komen en niet stoppen. Maar door te benadrukken dat er geen ‘ *bekering* ’ is en dat er sprake is van ‘ *godslastering* ’, laat de Geest ons begrijpen dat de woede en de slechtheid van de rebellen alleen maar toenemen. Het is het door God nagestreefde doel dat hen tot het uiterste drijft, zodat zij de dood van de uitverkorenen verordenen.

Vers 12: “ *De zesde goot zijn schaal uit op de grote rivier de Eufraat. En het water droogde op, zodat de weg van de koningen die uit het Oosten kwamen voorbereid kon worden. »*

De “ *zesde* ” richt zich op Europa, aangeduid met de symbolische naam van de “ *rivier de Eufraat* ”, die aldus, in het licht van het beeld van Openbaring 17:1-15, de volken aanduidt die “ *het prostituee Babylon de Grote* ”, de katholieke pauselijke Rome. Het “ *opdrogen van het water* ” zou kunnen wijzen op de vernietiging van de bevolking, die inderdaad op handen is, maar daarvoor is het nog te vroeg. In feite is dit een historische herinnering, aangezien het door het gedeeltelijk opdrogen van de “ *Eufraat* ” was dat de Meder-koning Darius het Chaldeeuwse “ *Babylon* ” veroverde . De boodschap van de Geest is daarom de aankondiging van de op handen zijnde volledige nederlaag van het rooms-katholieke ‘ *Babylon* ’, dat nog steeds steun en verdedigers heeft, maar voor een korte tijd. “ *Het grote Babylon* ” zal deze keer werkelijk “ *vallen* ”, verslagen door de Almachtige God Jezus Christus.

De raadpleging van de drie onreine geesten

Vers 13: “ *En ik zag uit de mond van de draak, en uit de mond van het beest, en uit de mond van de valse profeet, drie onreine geesten komen, zoals kikkers. »*

De verzen 13 tot en met 16 illustreren de voorbereidingen voor de “ *slag van Armageddon* ” die de beslissing symboliseert om recalcitrante sabbatvierders

ter dood te brengen die compromisloos trouw zijn aan de Schepper God. Oorspronkelijk leek de duivel, door middel van spiritualisme, de persoon van Jezus Christus na te bootsen, de rebellen ervan te overtuigen dat hun keuze voor de zondag gerechtvaardigd was. Hij moedigt hen daarom aan om het leven te nemen van trouwe verzetsstrijders die de sabbat eren. Het duivelse trio brengt daarom in dezelfde strijd de duivel, het katholieke geloof en het protestantse geloof samen, namelijk “ *de draak, het beest en de valse profeet* ”. Hier is de “ *strijd* ” genoemd in Openb.9:7-9 volbracht. De vermelding van “ *monden* ” bevestigt de mondelinge uitwisselingen van het overleg die hebben geleid tot het afkondigen van de moord op de werkelijk gekozenen; wat ze negeren of volledig betwisten. ‘ *Kikkers* ’ zijn voor God ongetwijfeld dieren die als onrein worden geclassificeerd, maar in deze boodschap zinspeelt de Geest op de grote sprongen die dit dier kan maken. Tussen *het Europese ‘beest* ’ en *de Amerikaanse ‘valse profeet* ’ ligt de brede Atlantische Oceaan, en de ontmoeting van die twee impliceert het maken van grote sprongen. Onder de Engelsen en Amerikanen worden de Fransen karikaturaal gemaakt als ‘kikkers’ en ‘kikkereters’. Het onzuivere is een specialiteit van Frankrijk, waarvan de morele waarden in de loop van de tijd zijn ingestort, sinds de revolutie van 1789, waar het vrijheid boven alles plaatste. De onzuivere geest die het trio bezielt, is die van de vrijheid die “noch God noch Meester” wil. Ze hebben zich allemaal tegen de wil en het gezag van God verzet en zijn daarom eensgezind op dit punt. Ze komen samen omdat ze op elkaar lijken.

Vers 14: “ *Want zij zijn de geesten van demonen, die wonderen doen, en die naar de koningen van de hele aarde komen om hen te verzamelen voor de strijd op de grote dag van de Almachtige God.* »

Sinds de vloek van het decreet van Dan.8:14 hebben de geesten van demonen zich met groot succes gemanifesteerd in Engeland en de VS. Spiritisme was in die tijd in de mode en de mensen raakten gewend aan dit soort relaties met onzichtbare, maar actieve geesten. In het protestantse geloof onderhouden veel religieuze groeperingen relaties met demonen, in de overtuiging dat ze een relatie hebben met Jezus en zijn engelen. Demonen vinden het heel gemakkelijk om christenen te misleiden die door God zijn afgewezen, en ze zullen hen nog steeds gemakkelijk kunnen overtuigen om samen te komen om, tot aan de laatste toe, vrome christenen en joden die de sabbat vieren te doden. Deze extreme maatregel, die de dood van beide groepen bedreigt, zal hen verenigen in de zegen van Jezus Christus. Voor God is deze bijeenkomst bedoeld om de rebellen *samen te brengen* “ *voor de strijd van de grote dag van Almachtige God* .” Deze bijeenkomst is bedoeld om de rebellen een intentie te geven om te doden, waardoor ze zelf waardig zijn om de dood te ondergaan door degenen die zijn verleid en misleid door hun religieuze leugens. De belangrijkste reden voor de strijd was precies de keuze van de rustdag, en subtiel wijst de Geest erop dat de voorgestelde dagen niet gelijk zijn. Want wat de heilige sabbat betreft, is naar zijn aard niets minder dan ‘ *de grote dag van de Almachtige God* ’. De dagen zijn niet gelijk en de tegengestelde krachten ook niet. Terwijl hij de duivel en zijn demonen uit de hemel verdreef, zal Jezus Christus, in krachtige “ *Michael* ”, zijn overwinning aan zijn vijanden opleggen.

Vers 15: “ Zie, ik kom als een dief. Gezegend is hij die waakt en zijn kleren aanhoudt, zodat hij niet naakt loopt en zijn schaamte gezien wordt! »

Het kamp dat strijdt tegen de waarnemers van de goddelijke sabbat is dat van ontrouwe valse christenen, inclusief degenen van het protestantisme tot wie Jezus in Openbaring 3:3 zei: “Gedenk daarom hoe u hebt ontvangen en gehoord, en hoed u en bekeer u. Als je niet uitkijkt, zal ik komen als een dief, en je zult niet weten hoe laat ik je zal tegenkomen . In tegenstelling hiermee verklaart de Geest aan de adventistische uitverkorenen die profiteren van het volle profetische licht ervan in het laatste tijdperk van ‘ Laodicea ’: ‘ Gezegend is hij die waakt en zijn kleding bewaart ’, en verwijzend naar het adventistische instituut dat sinds 1994 is uitgebraakt, zegt hij zegt ook: “ zodat hij niet naakt loopt en zodat wij zijn schaamte niet zien!” ". Verklaard en ‘naakt’ achtergelaten, zal ze bij de wederkomst van Christus in het kamp van schaamte en afwijzing zijn, in overeenstemming met 2 Kor. 5:2-3: ‘Dus kreunen wij in deze tent, verlangend onze hemelse kleding aan te trekken . thuis, als we tenminste gekleed worden aangetroffen en niet naakt .”

Vers 16: “ Zij brachten hen bijeen op de plaats die in het Hebreeuws Armageddon wordt genoemd. »

De ‘bijeenkomst’ in kwestie heeft geen betrekking op een geografische locatie, omdat het een geestelijke ‘bijeenkomst’ is die in haar sterfelijke project het kamp van de vijanden van God samenbrengt. Bovendien betekent het woord “har” berg en het blijkt dat er inderdaad een vallei van Megiddo in Israël is, maar geen berg met die naam.

De naam “ Armageddon ” betekent: “kostbare berg”, een naam die voor Jezus Christus zijn gemeente aanduidt, zijn uitverkorene die al zijn uitverkorenen samenbrengt. En vers 14 heeft ons bijna duidelijk geopenbaard waar de strijd “ Armageddon ” over gaat; voor de rebellen is het doelwit de goddelijke sabbat en de vieringen ervan; maar voor God zijn de vijanden van zijn trouwe uitverkorenen het doelwit.

Deze “kostbare berg” duidt tegelijkertijd de “berg van de Sinaï” aan, vanwaar God voor het eerst na de uittocht uit Egypte zijn wet aan Israël verkondigde. Omdat het doelwit van de rebellen zowel de zevendedagssabbat is, geheiligd door het vierde gebod, als de trouwe waarnemers ervan. Voor God staat het ‘kostbare’ karakter van deze ‘berg’ buiten kijf, omdat deze in de hele menselijke geschiedenis zijn gelijke niet kent. Om het tegen menselijke afgoderij te beschermen, stond God toe dat mensen de werkelijke locatie ervan negeerden. Traditioneel ligt het ten onrechte in het zuiden van het Egyptische schiereiland, maar in werkelijkheid ten noordoosten van “ Midian ”, waar “ Jethro ”, de vader van “ Zefora ”, de vrouw van Mozes, woonde, zo wordt gezegd in het noorden van het huidige Saoedi-Arabië. De inwoners geven de echte berg Sinaï de naam “al Lawz” wat “de Wet” betekent; een gerechtvaardigde naam die getuigt van het door Mozes geschreven bijbelverhaal. Maar het is niet op deze geografische “ plaats ” dat de rebellen de glorieuze en goddelijke Christus de winnaar zullen confronteren. Omdat dit woord ‘ plaats ’ misleidend is en in werkelijkheid een universeel aspect aanneemt, aangezien de uitverkorenen op dit moment nog steeds over de hele aarde verspreid zijn. De levende uitverkorenen en degenen die zijn

opgewekt, zullen door de goede engelen van Jezus Christus worden ‘verzameld’ om zich bij Jezus op de wolken van de hemel te voegen.

Vers 17: “ *De zevende goot zijn flesje in de lucht. En er kwam uit de tempel, vanaf de troon, een luide stem die zei: Het is volbracht!* »

Onder het teken van de “ *zevende plaag die in de lucht wordt uitgestort* ”, voordat de rebellen hun criminele plan uitvoeren, verschijnt Jezus Christus, de ware, almachtig en glorieus, in onnavolgbare hemelse glorie, vergezeld van ontelbare engelen. **We vinden het moment van de “ zevende bazuin ”** waar volgens Openb. 11:15 Jezus Christus, de Almachtige God, het koninkrijk van de wereld van de duivel wegneemt. In Ef.2:2 verwijst Paulus naar Satan als “*de prins van de macht van de lucht* .” “ *Lucht* ” is het deelelement van de hele aardse mensheid waarover zij domineert tot aan de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus. Het moment van zijn glorieuze komst is het moment waarop zijn goddelijke macht deze heerschappij en macht over mensen aan de duivel ontnemt en er een einde aan maakt.

Realiseer het geduld van God die al 6000 jaar wacht op het moment waarop hij zal zeggen: “ *Het is klaar!*” » en begrijp dan de waarde die hij toekent aan de “geheiligde zevende dag” die de komst van dit moment voorspelt waarop de vrijheid die aan zijn ontrouwe schepselen wordt overgelaten, zal ophouden. De opstandige wezens zullen ophouden hem te frustreren, irriteren, verachten en onteren, omdat ze vernietigd zullen worden. In Dan.12:1 profeteerde de Geest deze glorieuze komst die hij toeschrijft aan “ **Michael** ”, de hemelse engelachtige naam van Jezus Christus: “ *In die tijd zal Michaël opstaan , de grote leider, de verdediger van de kinderen van uw volk; en het zal een tijd van moeilijkheden zijn, zoals er niet meer is geweest sinds de naties tot die tijd bestonden. Op dat moment zullen degenen onder uw volk die in het boek geschreven staan, gered worden .*” God vergemakkelijkt het begrip van zijn reddingsproject niet, omdat de Bijbel de naam “Jezus” niet vermeldt om de Messias aan te duiden en hem symbolische namen geeft die zijn verborgen goddelijkheid onthullen: “Emmanuël” (God met ons) Jes.7 : 14 : “ *Daarom zal de Heer zelf u een teken geven: zie, het meisje zal zwanger worden en een zoon baren, en zij zal hem Emmanuel noemen* ” ; “ **Eeuwige Vader** ” in Jes.9:5: “ *Want ons is een kind geboren, ons is een zoon gegeven, en de heerschappij zal op zijn schouder rusten; Hij zal Wonderbaarlijk, Raadsman, Machtige God, Eeuwige Vader , Vredevorst worden genoemd .*”

Vers 18: “ *En er waren bliksemschichten en stemmen en donderslagen en een grote aardbeving, zoals er nog nooit is geweest sinds de mens op aarde was, zo’n grote beving.* »

Hier vinden we de zinsnede uit het sleutelvers van Openb.4:5 vernieuwd in Openb.8:5. God is uit zijn onzichtbaarheid tevoorschijn gekomen, ontrouwe gelovigen en ongelovigen, maar ook gekozen trouwe adventisten kunnen de schepper God Jezus Christus zien in de glorie van zijn wederkomst. Openbaringen 6 en 7 onthulden ons het tegengestelde gedrag van de twee kampen in deze verschrikkelijke en glorieuze context.

En terwijl ze een krachtige aardbeving ervaren, zijn ze in angst getuige van de eerste opstanding die gereserveerd is voor de uitverkorenen van Christus,

volgens Openbaring 20:5, en van hun opname in de hemel, waar ze zich bij Jezus voegen. Er gebeuren dingen zoals ze zijn voorgezegd in 1 Thess.4:15-17: “ *Dit is wat wij u verklaren volgens het woord van de Heer : Wij die leven en blijven voor de komst van de Heer, wij zullen niet gaan vóór degenen die dood zijn. Want de Heer zelf zal uit de hemel neerdalen met een bevel, met de stem van de aartsengel en met de bazuin van God, en de doden in Christus zullen eerst opstaan. Dan zullen wij, die nog leven en achterblijven, samen met hen in de wolken worden opgenomen om de Heer in de lucht te ontmoeten, en zo zullen we altijd bij de Heer zijn .’* Ik maak gebruik van dit vers om de apostolische opvatting van de toestand van de ‘ doden ’ te benadrukken: ‘ *wij, de levenden, die overblijven voor de komst van de Heer, zullen niet verder gaan. degenen die stierven .’* Paulus en zijn tijdgenoten dachten niet zoals de hedendaagse valse christenen dat de ‘ *dode* ’ uitverkorenen in de tegenwoordigheid van Christus waren, omdat uit zijn reflectie blijkt dat integendeel allen dachten dat de ‘ *levende* ’ uitverkorenen vóór de ‘ *doden* ’ de hemel zouden binnengaan.

Vers 19: “ *En de grote stad werd in drie delen verdeeld, en de steden van de natiën vielen, en God dacht aan het grote Babylon, om haar de beker met de wijn van zijn felle toorn te geven. »*

De “ *drie delen* ” gaan over “ *de draak, het beest en de valse profeet* ”, verzameld in vers 13 van dit hoofdstuk. Een tweede interpretatie is gebaseerd op deze tekst uit Zac.11:8: “ *Ik zal de drie herders in één maand vernietigen; mijn ziel was ongeduldig over hen, en hun zielen walgden ook van mij .’* In dit geval vertegenwoordigen de “ *drie herders* ” de drie componenten van het volk Israël: de koning, de geestelijkheid en de profeten. Rekening houdend met de uiteindelijke context, waarin het protestantse geloof en het katholieke geloof met elkaar verbonden en verenigd zijn, worden “ *de drie delen* ” geïdentificeerd door: “ *de draak* ” = de duivel; “ *het beest* ” = de verleide katholieke en protestantse volkeren; “ *de valse profeet* ” = de katholieke en protestantse geestelijkheid.

In het verslagen kamp houdt het goede begrip op: “ *de grote stad werd in drie delen verdeeld* ”; onder de bedrogen en verleide slachtoffers, de kampen van het beest en de valse profeet, inspireren haat en wrok wraak tegen de bedrieglijke verleiders die verantwoordelijk zijn voor hun verlies van verlossing. Het is dan dat het thema van de ‘ *oogst* ’ wordt vervuld door een bloedige afrekening waarvan de voornaamste doelwitten, in alle logica en rechtvaardigheid, de religieuze leraren zijn. Deze waarschuwing uit Jakobus 3:1 krijgt dan zijn volledige betekenis: “ *Mijn broeders, laat niet velen onder u beginnen met lesgeven, want u weet dat wij strenger zullen worden geoordeeld* ”. In deze tijd van “ *plagen* ” wordt deze actie opgeroepen door dit citaat: “ *En God dacht aan Babylon de Grote en gaf haar de beker met de wijn van zijn felle toorn* ”. Apo.18 zal volledig gewijd zijn aan het oproepen van deze straf voor goddeloze religieuze mensen.

Vers 20: “ *En alle eilanden vluchtten, en de bergen werden niet gevonden. »*

Dit vers vat de verandering van de aarde samen die, onderworpen aan enorme bevingen, een aspect aanneemt van universele chaos, al ‘ *vormloos* ’ en binnenkort ‘ *leeg* ’ of ‘ *desolaat* ’. Het is het resultaat, de consequentie van ‘

zonde' verwoester " die in Daniël 8:13 aan de kaak wordt gesteld en wiens uiteindelijke straf wordt geprofeteerd in Dan.9:27.

Vers 21: " *En grote hagel, waarvan de hagelstenen een talent wogen , viel uit de hemel op de mensen; en de mensen lasterden God vanwege de gesel van de hagel, omdat de gesel zeer groot was. »*

Als hun sinistere taak is volbracht, zullen de bewoners van de aarde op hun beurt worden weggevaagd door een plaag waaraan ze onmogelijk kunnen ontsnappen: er zullen stenen van "hagel" op hen vallen . De Geest rekent hen het gewicht toe van " één talent ", d.w.z. 44,8 kg. Maar dit woord ' talent ' is meer een spiritueel antwoord gebaseerd op 'de gelijkenis van de talenten '. Op deze manier schrijft hij aan de gevallen de rol toe van degenen die het ' talent ', dat wil zeggen de gaven, die God hen in de gelijkenis gaf , niet tot bloei hebben gebracht . En dit slechte gedrag kost hen uiteindelijk het leven, het eerste en het tweede dat alleen toegankelijk was voor de werkelijk gekozenen. Tot hun laatste levensadem gaan ze door met het " lasteren " (beledigen) van de " God " van de hemel, die hen straft.

"De gelijkenis van de talenten " zal dan letterlijk in vervulling zijn gegaan. God zal aan ieder persoon geven, overeenkomstig het getuigenis van de werken van zijn geloof; aan ontrouwe christenen zal hij de dood geven en zal hij zich net zo hard en wreed tonen als zij hem dachten en beoordeelden. En aan de getrouwe uitverkorenen zal hij eeuwig leven geven overeenkomstig het geloof dat zij hadden gesteld in zijn volmaakte liefde en trouw, verheerlijkt in Jezus Christus voor hen; dit alles volgens het principe dat Jezus aanhaalde in Mat.8:13: " *U geschiede naar uw geloof*".

Na deze laatste plaag wordt de aarde verlaten en verstoken van alle vormen van menselijk leven. Het vindt dus de " afgrond " die karakteristiek is voor Gen.1:2.

Hoofdstuk 17: De prostituee wordt ontmaskerd en geïdentificeerd

Vers 1: " *Toen kwam een van de zeven engelen die de zeven schalen vasthielden, en zei tegen mij: Kom, ik zal je het oordeel laten zien over de grote hoer die op vele wateren zit. »*

Vanuit dit eerste vers geeft de Geest het doel van dit hoofdstuk 17 aan: het " oordeel " van de " **grote prostituee** " die ' *aan vele wateren* ' zit of die, volgens vers 15, ' *volken, menigten, naties en talen* ' domineert, die onder het symbool ' *Eufraat* ' al Europa en zijn planetaire uitbreidingen van de christelijke religie aanduiden in de ' *zesde bazuin* ' van Opb.9:14: de VS, Zuid-Amerika, Afrika en

Australië. Het oordeelswerk is verbonden met de context van de ‘ *zeven laatste plagen* ’, of ‘ *zeven schalen* ’ die door de ‘ *zeven engelen* ’ in het voorgaande hoofdstuk 16 zijn uitgestort .

Het “ *oordeel* ” in kwestie is dat van de Almachtige God, aan wie elk schepsel in de hemel en op aarde verantwoording moet en zal afleggen; Dit laat zien of dit hoofdstuk belangrijk is. We zagen in de boodschap van de derde ^{engel} van hoofdstuk 14 dat deze identificatie resulteert in eeuwig leven of dood. De context van dit ‘ *oordeel* ’ is dan ook die van het ‘ *beest dat uit de aarde opstijgt* ’ in hoofdstuk 13.

Ondanks historische en profetische waarschuwingen werden het protestantse geloof in 1843 en het officiële adventistische geloof in 1994 op hun beurt door God beoordeeld als onwaardig voor de verlossing die door Jezus Christus werd aangeboden. Ter bevestiging van dit oordeel gingen zij beiden de oecumenische alliantie aan die door het rooms-katholieke geloof werd voorgesteld, terwijl de pioniers van beide groepen het duivelse karakter ervan aan de kaak hadden gesteld. Om deze fout te vermijden moet de uitverkorene absoluut overtuigd zijn van de identiteit van de belangrijkste vijand van Jezus Christus: Rome, in al zijn heidense en pauselijke geschiedenis. De schuld van de protestantse en adventistische religies is des te groter omdat de pioniers van beide deze duivelse aard van het rooms-katholicisme aan de kaak stelden en onderwezen. Deze verandering van hart door beiden vormt een daad van verraad tegen Jezus Christus, de enige Redder en grote Rechter. Hoe werd dit mogelijk? Beide religies hechtten alleen belang aan aardse vrede en een goed begrip tussen mensen; En zodra het katholieke geloof niet langer vervolgt, wordt het voor hen, frequent of zelfs beter, zo associeerbaar dat ze een pact sluiten en er een alliantie mee sluiten. De geopenbaarde mening en het rechtvaardige oordeel van God worden aldus veracht en vertrapt. De fout was te geloven dat God in wezen vrede onder de mensen zoekt, omdat hij in werkelijkheid het onrecht veroordeelt dat zijn persoon, zijn wet en zijn beginselen van het goede, zoals geopenbaard in zijn verordeningen, wordt aangedaan. Dit feit is des te ernstiger omdat Jezus zich zeer duidelijk over dit onderwerp uitdrukte door in Mat.10:34 tot 36 te zeggen: “Denk niet *dat Ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want ik ben gekomen om een scheiding te maken tussen een man en zijn vader, tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; en de vijanden van een man zullen die van zijn eigen huisgezin zijn .*” Het officiële adventisme van zijn kant heeft de Geest van God niet gehoord, die, door de herstelling van de zevendedagssabbat tussen 1843 en 1873, hem de Romeinse zondag liet zien, die het sinds zijn instelling in maart ‘het merkteken van het beest’ heeft *genoemd* . 7, 321. De missie van het institutionele adventisme mislukte omdat naarmate de tijd verstreek, het oordeel over de Romeinse zondag vriendelijk en broederlijk werd. In tegenstelling tot dat van God, dat onveranderlijk hetzelfde blijft, vormt de christelijke zondag, geërfd van het zonneheidendom, de belangrijkste oorzaak van zijn woede . Het enige oordeel dat er toe doet, is dat van God, en zijn profetische Openbaring heeft tot doel ons met zijn oordeel te associëren. Als gevolg hiervan mag vrede de legitieme irritatie van de levende God niet maskeren. En wij moeten

oordelen zoals hij oordeelt en burgerlijke of religieuze regimes identificeren op basis van zijn goddelijke blik. Als resultaat van deze benadering zien we ‘ *het beest* ’ en zijn daden, zelfs in tijden van bedrieglijke vrede.

Vers 2: “ *Met haar hebben de koningen van de aarde hoererij gepleegd, en van de wijn van haar hoererij zijn de bewoners van de aarde dronken geworden.* »

In dit vers wordt een verband gelegd met de daden van de “ *vrouw Izebel* ” die er door Jezus Christus van werd beschuldigd zijn dienstknechten een geestelijke “ *wijn van hoererij (of losbandigheid)* ” te laten drinken in Openb. 2:20; dingen bevestigd in Openb.18:3. Deze daden verbinden ook “ *de hoer* ” met de “ *Alsemster* ” uit Openb. 8:10-11; alsem is zijn giftige wijn waarmee de Geest zijn rooms-katholieke religieuze leer vergelijkt.

In dit vers wordt het verwijt dat God tegen de katholieke religie maakt zelfs in onze tijd van vrede gerechtvaardigd, omdat de verwijtbare fout zijn goddelijke autoriteit aantast. De geschriften van de Bijbel, die de “ *twee getuigen* ” vormen, getuigen tegen de vals-religieuze leer van deze Romeinse religie. Maar het is waar dat zijn valse leer de ergste gevolgen zal hebben voor zijn verleide slachtoffers: de eeuwige dood; wat hun wraakzuchtige actie van de “ *oogst* ” van Openb. 14:18 tot 20 zal rechtvaardigen.

Vers 3: “ *Hij voerde mij in de geest weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol godslasterlijke namen, met zeven koppen en tien horens.* »

“ *... in een woestijn* ”, symbool van de geloofsbeproeving maar ook van het “dorre” geestelijke klimaat van de context van onze “ *eindtijd* (Dan.11:40)”, dit keer de laatste geloofsbeproeving van de aardse geschiedenis beeldt de Geest de geestelijke situatie uit die in deze laatste context heerst. “ *De vrouw domineert een scharlakenrood beest* ”. In dit beeld domineert Rome het ‘ *beest dat uit de aarde oprijst* ’, dat de protestantse VS aanduidt op het moment dat zij de katholieken ‘ *het merkteken van het beest* ’ laten aanbidden door de rustdag op te leggen die ze hebben geërfd van keizer Constantijn¹. In deze laatste context zijn er geen diademen meer, noch op de ‘ *zeven koppen* ’ van het religieuze Rome, noch op de ‘ *tien hoorns* ’-symbolen, in dit geval, van de burgerlijke overheersers van de Europese en mondiale christelijke volkeren die zij manipuleert. Maar deze hele associatie heeft de kleur van de zonde: “ *scharlaken* ”.

In Openb.13:3 lezen we: “ *En ik zag een van zijn hoofden alsof hij doodgewond was; maar zijn dodelijke wond was genezen. En de hele aarde stond vol ontzag achter het beest* . We weten dat deze genezing te danken is aan het Concordaat van Napoleon¹. Vanaf dit moment vervolgt het rooms-katholieke pausdom niet langer, maar laten we er rekening mee houden dat God het “ *het beest* ” blijft noemen : “ *En de hele aarde stond in bewondering achter het beest* ”. Dit bevestigt de hierboven gegeven uitleg. De vijand van God blijft zijn vijand omdat haar zonden tegen zijn wet niet ophouden, zowel in tijden van vrede als in tijden van oorlog. En de vijand van God is daarom ook die van zijn getrouwe uitverkorenen in tijden van vrede of oorlog.

Vers 4: “ *De vrouw was gekleed in purper en scharlaken, en versierd met goud, edelstenen en parels. Ze hield een gouden beker in haar hand, gevuld met gruwelen en de onzuiverheden van haar prostitutie.* »

Ook hier richt de gepresenteerde beschrijving zich op geestelijke leerstellige fouten. God veroordeelt zijn religieuze rituelen; haar missen en haar verfoeilijke eucharistievieringen en in de eerste plaats haar hang naar luxe en rijkdom die haar naar de compromissen leidt die koningen, edelen en alle rijken van de aarde wensen. De “*prostituee*” moet haar “klanten” of haar minnaars tevreden stellen.

scharlakenrode” kleur vindt zijn oorsprong in de “*prostituee*” zelf: “*paars en scharlakenrood*”. De term “*vrouw*” duidt een “*kerk*” aan, een religieuze vergadering, volgens Ef.5:23, maar ook “*de grote stad die het koningschap heeft over de koningen der aarde*”, zoals vers 18 van dit hoofdstuk leert. Samenvattend kunnen we de kleuren herkennen van de uniformen van “de kardinalen en bisschoppen” van het Romeinse Vaticaan. God beeldt katholieke missen af, met gebruik van de ‘*gouden*’ kelk waarin alcoholische wijn het bloed van Jezus Christus zou moeten vertegenwoordigen. Maar wat vindt de Heer ervan? Hij vertelt ons: in plaats van zijn verlossende bloed ziet hij alleen de “*gruwelen en onzuiverheden van zijn prostitutie*”. In Dan.11:38 werd “*goud*” genoemd als de versiering van zijn kerken, wat de Geest toeschrijft aan de “*god van de vestingen*”.

Vers 5: “*Op haar voorhoofd stond een naam geschreven, een mysterie: het grote Babylon, de moeder van hoereerders en gruwelen van de aarde.*»

Het “*mysterie*” dat in dit vers wordt aangehaald, is alleen een “*mysterie*” voor degenen die de Geest van Jezus Christus niet verlicht; ze zijn helaas ook het talrijkst. Want “*het succes en succes van de listen*” van het pauselijke regime dat sinds Dan.8:24-25 is aangekondigd, zal worden bevestigd tot het uur van zijn oordeel, aan het einde van de wereld. Voor God is het het “*mysterie van de ongerechtigheid*” dat door de duivel werd aangekondigd en reeds ten uitvoer werd gelegd in de tijd van de apostelen, volgens 2 Thess.2:7: “*Want het mysterie van de ongerechtigheid werkt al; het is alleen nodig dat degene die hem nog steeds tegenhoudt, verdwenen moet zijn.*” Het ‘*mysterie*’ houdt verband met de naam ‘*Babylon*’ zelf, wat logisch is, aangezien de oude stad met die naam er niet meer is. Maar Petrus gaf deze naam geestelijk al aan Rome, in 1 Petrus 5:13, en helaas voor de misleide menigten hebben alleen de uitverkorenen aandacht voor deze nauwkeurigheid die de Bijbel biedt. Wees voorzichtig met de dubbele betekenis van het woord ‘*land*’, dat hier ook de protestantse gehoorzaamheid aanduidt, want hoezeer het katholieke geloof ook verenigd is, het protestantse geloof is veelvoudig, te bestempelen als ‘*prostituees*’, dochters van hun katholieke ‘*moeder*’. De meisjes delen de “*gruwelen*” van hun “*moeder*”. En de belangrijkste van deze ‘*gruwelen*’ is de zondag, ‘*het teken*’ van het religieuze gezag dat eraan verbonden is.

De letterlijke betekenis van het woord ‘*land*’ is ook gerechtvaardigd omdat katholieke religieuze onverdraagzaamheid de aanstichter is van grote internationale religieuze agressie. Zij heeft het christelijk geloof verontreinigd en gehaat door koningen ertoe aan te zetten de volkeren van de aarde tot haar gehoorzaamheid te bekeren. Maar nadat hij zijn macht had verloren, gingen zijn ‘*gruwelen*’ door met het zegenen van degenen die God vervloekt en het vervloeken van degenen die hij zegent. Haar heidense karakter komt aan het licht

wanneer zij moslims ‘broeders’ noemt, wier religie Jezus Christus als een van de kleinste profeten voorstelt.

Vers 6: “ *En ik zag de vrouw dronken van het bloed van de heiligen en van het bloed van de getuigen van Jezus. En toen ik haar zag, werd ik met grote verbazing gegrepen.* »

Dit vers neemt een citaat over uit Dan.7:21, dat hier specificceert dat “ *de heiligen* ” die zij bestrijdt en domineert, inderdaad de “ *getuigen van Jezus* ” zijn. Dit werpt een groot licht op het mysterie van “ *Babylon de Grote* ”. De Romeinse religie drinkt “ *het bloed* ” van de uitverkorenen tot het punt van dronkenschap. Wie zou een christelijke kerk, zoals het hedendaagse pauselijke Rome, ervan kunnen verdenken deze ‘ *prostitutee* ’ te zijn, ‘ *dronken gemaakt van het bloed dat door de getuigen van Jezus is vergoten* ’? De gekozen functionarissen, maar alleen zij. Want door profetie maakte de Geest hun de moordzuchtige plannen van hun vijand bekend. Deze terugkeer naar zijn slechte en wrede natuur zal het zichtbare gevolg zijn van het einde van de tijd van genade. Maar deze goddeloosheid zal vooral, op een nog verbazingwekkender manier, de aard zijn van het dominante protestantse geloof van deze tijd van het einde van de wereld. De Geest noemt “ *de heiligen* ” en “ *de getuigen van Jezus* ” afzonderlijk. De eerste ‘ *heiligen* ’ leden onder heidense Romeinse, republikeinse en keizerlijke vervolgingen; ‘ *Jezus’ getuigen* ’ worden getroffen door het keizerlijke en pauselijke heidense Rome. Want de hoer is een stad: Rome; “ *de grote stad die royalty heeft over de koningen van de aarde* ” sinds haar aankomst in Israël, in Judea in – 63, volgens Dan.8:9: “ *de mooiste van alle landen* ”. De geschiedenis van de verlossing zal eindigen met een geloofsbeproeving waarin “ *de getuigen van Jezus* ” zullen verschijnen en actie zullen ondernemen om deze uitdrukking te rechtvaardigen; ze zullen God dus een goede reden geven om in te grijpen om hen te redden van een geplande dood. In zijn tijd had Johannes goede redenen om verbaasd te zijn over het ‘ *mysterie* ’ dat de stad Rome betrof. Hij kende haar alleen in haar harde en meedogenloze heidense imperiale aspect dat hem naar detentie op het eiland Patmos had gestuurd. Religieuze symbolen zoals de ‘ *gouden beker* ’ die de ‘ *prostitutee* ’ vasthoudt, zouden hem daarom terecht kunnen verbazen.

Vers 7: “ *En de engel zei tegen mij: Waarom bent u verbaasd? Ik zal je het mysterie vertellen van de vrouw en het beest dat haar draagt, dat zeven koppen en tien horens heeft.* »

het ‘ *mysterie* ’ eeuwig zal duren, en vanaf vers 7 zal de Geest details geven die Johannes en onszelf in staat zullen stellen het ‘ *mysterie* ’ op te heffen en de stad Rome en haar rol in het beeld van de stad duidelijk te identificeren. vers 3 waarvan de symbolen opnieuw worden aangehaald.

‘ *De vrouw* ’ duidt de religieuze aard van het pauselijke Rome aan, de claim dat het ‘ *de vrouw van het Lam* ’, Jezus Christus, is . Maar God ontkent deze bewering door haar een ‘ *prostitutee* ’ te noemen.

“ *Het beest dat het draagt* ” vertegenwoordigt de regimes en volkeren die zijn religieuze claims erkennen en legitimeren. Ze hebben hun historische oorsprong in de “ *tien horens* ” van de koninkrijken die in Europa werden gevormd nadat ze waren bevrijd van de overheersing van het keizerlijke Rome,

volgens het beeld dat wordt gegeven in Dan.7:24. Zij volgen het keizerlijke Rome van het ‘ vierde dier ’ op. En deze betrokken gebieden blijven tot het einde hetzelfde. Grenzen verschuiven, regimes veranderen, gaan van monarchie naar republieken, maar de norm van het valse Romeinse pauselijke christendom verenigt hen ten kwade. Tijdens de 20e^{eeuw} werd deze unie onder Romeinse auspiciën geconcretiseerd door de Europese Unie, opgericht in de “Verdragen van Rome” van 25 maart 1957 en 2004.

Vers 8: “ *Het beest dat je zag was en is niet meer. Ze moet uit de afgrond opstijgen en naar het verderf gaan. En degenen die op de aarde wonen, wier namen niet vanaf de grondlegging van de wereld in het boek des levens zijn geschreven, zullen zich verbazen als ze het beest zien, omdat hij er was en niet meer is, en dat het weer zal verschijnen.* »

“ *Het beest dat je zag was en is niet meer.* ” Vertaling: Christelijke religieuze onverdraagzaamheid bestond sinds 538, en is niet meer sinds 1798. De Geest suggereert de duur die in verschillende vormen is geprofeteerd voor de intolerante pauselijke heerschappij sinds Dan.7:25: “een tijd, tijden en een halve tel ; 42 maanden; 1260 dagen .” Hoewel aan de onverdraagzaamheid een einde werd gemaakt door de actie van ‘ *het beest dat uit de diepte oprijst* ’, dat verwijst naar de Franse Revolutie en haar nationale atheïsme in Openbaring 11:7, wordt de term ‘ *diep* ’ hier gepresenteerd als een activiteit die verband houdt met de duivel, de “ *Vernietiger* ”, die levens vernietigt en de planeet aarde ontmenselijkt, en die Openbaring 9:11 “ *de engel van de afgrond* ” noemt. Openb.20:1 zal de verklaring geven: de “ *duivel* ” zal voor “ *duizend jaar* ” gebonden zijn op de ontmenselijkte aarde die “ *de afgrond* ” wordt genoemd. Door de oorsprong ervan toe te schrijven aan ‘ *de afgrond* ’, onthult God dat deze stad nooit een relatie met Hem heeft gehad; Of het nu tijdens zijn heidense overheersing is, wat heel logisch is, maar ook tijdens zijn pauselijke religieuze activiteiten, in tegenstelling tot wat massa's misleide mensen geloven voor hun ondergang, aangezien zij daarmee zullen delen, zijn uiteindelijke ‘verderf’ dat hier wordt onthuld . Omdat ze het profetische woord hebben veracht, zullen de slachtoffers van de verleidingen van Rome verbaasd zijn omdat religieuze onverdraagzaamheid zal “ *opnieuw verschijnen* ” in deze laatste aangekondigde en geopenbaarde context. God herinnert ons er dus aan dat hij de namen van de uitverkorenen kent sinds “ *de grondlegging van de wereld* ”. Hun “ *namen* ” werden geschreven in “ *het levensboek van het Lam* ” Jezus Christus. En om hen te redden opende hij hun geest voor de mysteries van zijn bijbelse profetieën.

Ik stel hier een tweede analyse voor van dit vers met betrekking tot het woord “ *afgrond* ”. In deze reflectie houd ik rekening met de uiteindelijke context waarop de Geest doelt, volgens zijn beschrijving van het “ *scharlakenrode beest* ” uit vers 3. We hebben het gezien, de afwezigheid van de “ *diademen* ” op de “ *tien hoorns* ” en de “ *zeven hoofden* ” plaatst het in “ *de tijd van het einde* ”; die van onze tijd. Ik heb lang overwogen dat het begrip ‘ *dom* ’ alleen betrekking kon hebben op een intolerante en despotische actie, en dat deze bijgevolg alleen kon worden toegeschreven aan het intolerante regime van de allerlaatste dagen, gekenmerkt door de laatste test van het universele geloof. Maar in feite wordt aan het einde van de winter van 2020, in goddelijke tijd, een ander idee door mij

geïnspireerd. Het ‘ *beest* ’ doodt in feite voortdurend menselijke zielen, en de slachtoffers van zijn overdreven en schandalige humanistische leringen zijn veel talrijker dan die van zijn intolerantie. Waar komt dit nieuwe verleidelijke en bedrieglijke humanistische gedrag vandaan? Het is de vrucht van de erfenis van het vrije denken afkomstig van de revolutionaire filosofen die God in Openbaring 11:7 tot doelwit maakt onder de naam van het “ *beest dat uit de afgrond oprijst* ”. De “ *scharlakenrode* ” kleur die aan het “ *beest* ” van onze tijd wordt gehecht, uit vers 3 van dit hoofdstuk, hekelt de zonde die voortkomt uit de buitensporige vrijheid die de mens zichzelf heeft gegund. Wie vertegenwoordigt zij? De westerse dominanten van christelijke afkomst wier religieuze basis is geërfd van het Europese katholicisme: de VS en Europa zijn volledig verleid door de katholieke religie. Het “ *beest* ” dat God ons laat zien is het eindresultaat van de acties die geprofeteerd zijn in de boodschap van de “ *vijfde bazuin* ”. Het protestantse geloof, verleid door het vreedzaam gemaakte katholieke geloof, brengt het protestantisme en het door God vervloekte katholicisme samen, samen met het officiële institutionele adventisme in 1994, voor de “ *voorbereiding op de strijd* ” van Openb. 9:7-9, “ *van Armageddon* ”, volgens Openb. 16:16, waar zij samen op uit trekken, na de “ *zesde bazuin* ”, om de strijd aan te gaan met de laatste getrouwe dienstknechten van God, die zijn sabbat houden en beoefenen; de zevende rustdag, voorgeschreven door het vierde van zijn tien geboden. In tijden van vrede verheerlijken hun toespraken broederlijke liefde en gewetensvrijheid. Maar deze buitensporige en valse vrijheid die libertair is gemaakt, leidt tot de ‘ *tweede dood* ’ van de massa’s die de westerse wereld bevolken; die gedeeltelijk wordt gekenmerkt door atheïsme, gedeeltelijk door onverschilligheid, en voor een kleiner deel door religieuze verplichtingen die waardeloos zijn geworden, omdat ze door God worden veroordeeld vanwege hun vals-religieuze leringen. Op deze manier vindt dit humanistische ‘ *beest* ’ zijn oorsprong in de ‘ *afgrond* ’, zoals de Geest in dit vers openbaart, in de zin dat de christelijke religie het beeld en de toepassing is geworden van het humanistische denken. . **Zoals de kus van Judas voor Jezus, de verleidelijke valse humanistische liefde voor vredestijd doodt meer dan het zwaard** . Het “ *beest* ” van onze vredestijd erft ook het karakter van “ *duisternis* ” dat het woord “ *diep* ” eraan geeft in Gen.1:2: “ *De aarde was vormloos en leeg: er was duisternis op het oppervlak van de diepte* , en de Geest van God boven de wateren bewoog . En dit ‘ *duistere* ’ karakter van samenlevingen van christelijke oorsprong is zelf paradoxaal genoeg geërfd van de ‘ **verlichting** ’, de naam die aan Franse revolutionaire vrije denkers werd gegeven.

Door deze synthese voor te stellen bereikt de Geest zijn doel, dat bestaat uit het aan zijn trouwe dienaren bekendmaken van zijn oordeel over onze westerse wereld en de verwijten die hij aan het adres ervan maakt. Hij hekelt dus zijn vele zonden en zijn verraad jegens Jezus Christus, de enige Verlosser die door hun daden onteerd wordt.

Vers 9: “ *Dit is inzicht dat wijsheid bezit: de zeven koppen zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit.* »

Dit vers bevestigt de uitdrukking waarmee Rome lange tijd werd aangeduid: “ Rome, de stad van de zeven heuvels ”. Ik vond deze naam aangehaald in een oude geografische atlas uit 1958. Maar daarover valt niet te

twisten; de “ *zeven bergen* die "heuvels" worden genoemd, bestaan nog steeds en dragen de namen Capitolijs, Palatine, Caelius, Aventijn, Viminal, Esquilijn en Quirinal. In de heidense fase ondersteunden deze ‘hoge plaatsen’ in de heuvels allemaal tempels die waren gewijd aan vergoddelijkte afgoden die door God waren veroordeeld. En om “ *de god van de vestingen* ” te eren, richtte het katholieke geloof op zijn beurt zijn basiliek op, op de Caelius, die volgens Rome “de hemel” aanduidde. Op het Capitool, het ‘hoofd’, verrijst het Paleis van het Stadhuis, het civiele aspect van de rechterlijke macht. Laten we erop wijzen dat de bondgenoot van de laatste dagen, Amerika, ook domineert vanuit een ‘Capitol’ in Washington. Ook hier wordt het “hoofd”-symbool gerechtvaardigd door deze hoge magistratuur die Rome zal vervangen, en op haar beurt de bewoners van de aarde zal domineren, “ *in haar aanwezigheid* ” volgens Openbaring 13:12.

Vers 10: “ *Er zijn ook zeven koningen: er zijn er vijf gevallen, de één is er, de ander is nog niet gekomen, en als hij komt, zal hij nog een korte tijd blijven.* »

In dit vers schrijft de Geest met de uitdrukking ‘ *zeven koningen* ’ aan Rome ‘ *zeven* ’ regeringsregimes toe, die achtereenvolgens, voor de eerste zes, zijn: de monarchie van – 753 tot – 510; de Republiek, het consulaat, de dictatuur, het driemanschap, het rijk sinds Octavianus, Caesar Augustus onder wie Jezus werd geboren, en de Tetrarchie (vier geassocieerde keizers) op de zevende plaats tussen 284 en 324, wat de precisie bevestigt: ‘Hij moet een jaar lang meegaan . *korte tijd* ’; eigenlijk 30 jaar. De nieuwe keizer Constantijn ¹ zal Rome snel verlaten en zich in het oosten vestigen in Byzantium (Constantinopel door de Turken omgedoopt tot Istanbul). Maar vanaf 476 viel het westerse rijk Rome uiteen en werden de “ *tien horens* ” van Daniël en Apocalyps onafhankelijk door de koninkrijken van West-Europa te vormen. Sinds 476 bleef Rome onder de bezetting van de Ostrogotische barbaren, van wie het in 538 werd bevrijd door generaal Belisarius, die met zijn legers was gestuurd door keizer Justinianus, die in het oosten in Constantinopel woonde.

Vers 11: “ *En het beest dat was en niet meer is, is zelf een achtste koning, en behoort tot het getal van de zeven, en gaat ten onder.* »

in 538 werd ingesteld door het gunstige keizerlijke decreet van keizer Justinianus ¹ Hij reageerde daarmee op een verzoek van zijn vrouw Théodora, een voormalige ‘prostitutee’, die tussenbeide kwam namens Vigile, een van haar vrienden. Zoals vers 11 specificeert, verschijnt het pauselijke regime ten tijde van de genoemde ‘zeven’ regeringen, terwijl het een nieuwe, ongekende vorm vormt die Daniël aanduidde als zijnde een ‘ *andere* ’ koning. Wat dateert van vóór de tijd van de ‘zeven’ voorgaande koningen is de titel van de Romeinse religieuze leider die al aan zijn keizers en sinds zijn oorsprong wordt toegeschreven: ‘Pontifex Maximus’, een Latijnse uitdrukking vertaald als ‘Soevereine Paus’, die sindsdien ook 538, de officiële titel van de rooms-katholieke paus. Het Romeinse regime dat bestaat op het moment dat Johannes het visioen ontvangt, is het Rijk, het zesde Romeinse bestuur; en in zijn tijd werd de titel van ‘soevereine paus’ door de keizer zelf gedragen.

De terugkeer van Rome op het historische toneel is te danken aan het feit dat de Frankische koning Clovis I ⁱⁿ 496 ‘bekeerd’ werd tot het valse christelijke geloof van die tijd; dat wil zeggen, aan het rooms-katholicisme dat Constantijn I

had gehoorzaamd ^{en} dat al sinds 7 maart 321 door de vloek van God werd getroffen. Na de keizerlijke overheersing werd Rome binnengevallen en gedomineerd door buitenlandse volkeren die massaal in migratie arriveerden. Het verkeernd begrijpen van verschillende talen en culturen is de basis van de onrust en interne strijd die de Romeinse eenheid en kracht vernietigden. Deze actie wordt vandaag de dag door God in Europa toegepast om het te verzwakken en aan zijn vijanden over te leveren. De vloek van de ervaring van de “Toren van Babel” behoudt dus door de eeuwen en millennia heen al zijn effecten en zijn doeltreffendheid bij het leiden van de mensheid naar tegenslagen. Wat Rome betreft, ten slotte, kwam het onder de heerschappij van de Ariaanse Ostrogoten, die doctrinair gekant waren tegen het rooms-katholieke geloof dat door de Byzantijnse keizers werd gesteund. Het moest daarom bevrijd worden van deze overheersing, zodat de vestiging van het Romeinse pauselijke regime in 538 op zijn grondgebied mogelijk werd gemaakt. Om dit te bereiken, volgens Dan.7:8-20, “ *drie horens* werden voor het pausdom *vernederd* (*de kleine hoorn*); Het gaat om volkeren die vijandig staan tegenover het rooms-katholicisme van de bisschoppen van Rome, achtereenvolgens in 476 de Heruli, in 534 de Vandalen en op 10 juli 538 "door een sneeuwstorm", bevrijd van de bezetting van de Ostrogoten door de generaal Belisarius, gestuurd door Justinianus I kon Rome toetreden tot zijn exclusieve, dominerende en intolerante pauselijke regime, ingesteld door deze keizer, op verzoek van de intrigant Vigilius, de eerste paus in titel. Vanaf dit moment is Rome “ *de grote stad geworden die koningschap heeft over de koningen van de aarde* ”, vanaf vers 18, wat naar “ *verderf* ” gaat , zoals de Geest hier voor de tweede keer specificceert, na vers 8.

Het pausdom gaat dus niet terug op de heilige Petrus, zoals hij beweert, maar op het decreet van Justinianus I, ^{de} Byzantijnse keizer die hem zijn titel en zijn religieuze autoriteit gaf. Zo werd de zondag ^{op} 7 maart 321 door de Romeinse keizer Constantijn I bevolen en werd het pausdom dat deze zondag rechtvaardigt geïnstalleerd door de Byzantijnse keizer Justinianus I ⁱⁿ het jaar 538; twee data met de meest verschrikkelijke gevolgen voor de hele mensheid. Het was ook in 538 dat de bisschop van Rome voor het eerst de titel van paus aannam.

Vers 12: “ *De tien horens die je hebt gezien, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk hebben ontvangen, maar die samen met het beest voor één uur gezag als koningen ontvangen.* »

Hier richt de boodschap zich, in tegenstelling tot Dan.7:24, op een zeer korte tijd, gelegen aan het einde van de “ *eindtijd* ”.

Net als in de tijd van Daniël, hadden in de tijd van Johannes de “ *tien horens* ” van het Romeinse rijk hun onafhankelijkheid nog niet verworven of herwonnen. Maar aangezien de context waar dit hoofdstuk 17 zich op richt die van het einde van de wereld is, is het de rol die de “ *tien horens* ” spelen in deze precieze context die wordt opgeroepen door de Geest, zoals de volgende verzen zullen bevestigen. Het geprofeteerde ‘uur’ verwijst naar de tijd van de laatste geloofsbeproeving, aangekondigd in Openbaring 3:10 aan de getrouwe pioniers van het Zevende-dags Adventisme in 1873. De boodschap was voor ons, hun erfgenamen, de gelovigen van de Adventisten licht dat Jezus Christus in 2020 aan zijn uitverkorenen schenkt.

Volgens de profetische code die aan de profeet Ezechiël werd gegeven (Ezech.4:5-6), is *een profetische “dag” een echt “jaar” waard, en daarom is een profetisch “uur” 15 echte dagen waard.* De grote nadruk van de boodschap van de Geest, die in hoofdstuk 18 drie keer de uitdrukking ‘ *in één uur* ’ aanhaalt, brengt mij tot de conclusie dat dit ‘ *uur* ’ zich richt op de tijd tussen het begin van de zesde ^{van} ‘ *de zeven laatste plagen* ’. en de terugkeer in glorie van onze goddelijke Heer Jezus die terugkeert in de glorie van de Aartsengel “ *Michael* ” om zijn uitverkorenen te redden van de geprogrammeerde dood. Dit “ *uur* ” is daarom het uur waarin de “ *Armageddon-strijd* ” duurt.

Vers 13: “ *Zij hebben één doel, en zij geven hun macht en hun autoriteit aan het beest.* »

Met betrekking tot de tijd van deze laatste beproeving zegt de Geest over de “ *tien horens* ”: “ *Ze hebben één doel, en ze geven hun macht en hun autoriteit aan het beest.* ” Dit doel dat zij delen bestaat erin ervoor te zorgen dat de zondagsrust wordt gerespecteerd door alle overlevenden van de Derde Nucleaire Wereldoorlog. De ruïnes verminderden de militaire macht van oude Europese naties aanzienlijk. Maar de overwinnaars van het conflict, de Amerikaanse protestanten, kregen van de overlevenden een totale afstand doen van hun soevereiniteit. Het motief is duivels, maar de gevallenen zijn zich daar niet van bewust, en hun geest, die aan Satan is overgegeven, kan alleen zijn wil volbrengen.

Het is alleen door de coalitie van de “ *draak* ”, het “ *beest* ” en de “ *valse profeet* ” dat de “ *tien horens* ” hun autoriteit overgeven aan het “ *beest* ”. En deze verzaking wordt veroorzaakt door de intensiteit van het lijden dat de gesels van God hen toebrengen. Tussen de afkondiging van het doodsoordeel en de toepassing ervan wordt aan de sabbatwaarnemers een periode van vijftien dagen gegeven om “ *het merkteken van het beest* ” aan te nemen, de Romeinse “ *zondag* ” die verontreinigd is door heidense zonne-aanbidding. De terugkeer van Jezus Christus is gepland voor de lente voorafgaand aan 3 april 2030, tenzij er een fout is in de interpretatie van de term ‘ *uur* ’, moet het overlijdensdecreet worden afgekondigd voor deze datum of een datum die tussen deze datum en de dag ligt van de lente van 2030 van onze huidige gebruikelijke kalender.

Om volledig te begrijpen wat de uiteindelijke tijdsituatie zal zijn, moet u de volgende feiten in overweging nemen. Het einde van de tijd van genade kan alleen worden geïdentificeerd door de gekozen functionarissen die het in verband brengen met de afkondiging van de zondagswet; meer precies, na haar. Voor de verzameling ongelovige en opstandige volkeren die nog in leven zijn, lijkt de afkondiging van de zondagswet slechts een maatregel van algemeen belang zonder gevolgen voor hen. En pas nadat ze de eerste vijf plagen *hebben ondergaan, brengt hun wraakzuchtige woede hen ertoe de beslissing om* degenen die aan hen worden voorgesteld als degenen die verantwoordelijk zijn voor hun hemelse straf, volledig goed te keuren.

Vers 14: “ *Zij zullen tegen het Lam strijden, en het Lam zal hen overwinnen, omdat Hij Heer der heren en Koning der koningen is, en degenen die geroepen, uitverkoren en getrouw zijn die met Hem zijn, zullen hen ook overwinnen.* »

“ *Zij zullen tegen het Lam strijden, en het Lam zal hen overwinnen ...*”, omdat hij de Almachtige God is die geen enkele macht kan weerstaan. “ *De Koning der koningen en Heer der heren* ” zal zijn goddelijke kracht opleggen aan de machtigste koningen en heren van de aarde. En de uitverkorenen die dit begrijpen, zullen met hem overwinnen. De Geest herinnert zich hier de drie criteria die God eist van degenen die Hij redt en die zich hebben toegewijd aan het pad van verlossing dat voor hen begint met de geestelijke status van ‘geroepen’ en dat vervolgens wordt getransformeerd, wanneer dit het geval is, in “ *uitverkoren* ” status, door “ *trouw* ” gemanifesteerd jegens de schepper God en al zijn bijbelse licht. De strijd waarnaar wordt verwezen is de strijd van “ *Armageddon* ”, van Openb. 16:16; “ *het uur* ” waarop de “ *trouw* ” van de “ *uitverkorenen* ” “ *geroepen* ” op de proef wordt gesteld. In Openb.9:7-9 openbaarde de Geest de voorbereiding van het protestantse geloof op deze geestelijke ‘ *oorlogvoering* ’. Veroordeeld om te sterven, vanwege hun trouw aan de sabbat, getuigen de uitverkorenen van het vertrouwen dat is gesteld in de beloften die door God zijn geprofeteerd, en dit getuigenis dat aan hem wordt gegeven, geeft hem de “ *heerlijkheid* ” die hij eist in de boodschap van de eerste *engel* van 'Openb.14:7. De verdedigers en aanhangers van de zondag die verplicht zijn gesteld, zullen in deze ervaring de dood vinden die zij zullen voorbereiden om aan de uitverkorenen van Jezus Christus te geven. Ik herinner er degenen die sceptisch zijn en eraan twifelen eraan dat God zoveel belang hecht aan rustdagen, dat onze mensheid haar eeuwigheid heeft verloren vanwege het belang dat hij had gehecht aan “ *twee bomen* ” van de aardse tuin. “ *Armageddon* ” is gebaseerd op hetzelfde principe ter vervanging van de “ *twee bomen* ”. Tegenwoordig hebben we “ *de dag van de kennis van goed en kwaad* ”, de zondag, en “ *de dag van het geheiligde leven* ”, de sabbat of zaterdag.

Vers 15: “ *En Hij zei tegen mij: De wateren die u hebt gezien, waarop de hoer zit, zijn volken en scharen en natiën en talen.* »

Vers 15 geeft ons de sleutel die ons in staat stelt om aan de “ *wateren* ” waarop “ *de hoer zit* ”, de identiteit toe te schrijven van de Europese volkeren die “ *christenen* ” worden genoemd, maar bovenal valselijk en bedrieglijk “ *christenen* ”. Europa heeft het kenmerk dat het volkeren samenbrengt die verschillende “ *talen* ” spreken; wat de gemaakte vakbonden en allianties verzwakt. Maar de laatste tijd fungeert de Engelse taal als brug en bevordert het internationale uitwisselingen; de wijdverbreide opvoeding van mensen vermindert de effectiviteit van het wapen van de goddelijke vloek en verzet zich tegen het ontwerp van zijn Schepper. Zijn reactie zal daarom verschrikkelijker zijn: de dood door oorlog en uiteindelijk door de pracht van zijn glorieuze komst.

Vers 16: “ *De tien horens die je zag en het beest zullen de hoer haten, en zal haar uitkleden en naakt uitkleden, en haar vlees eten, en haar met vuur verteren.* »

Vers 16 kondigt het programma van het komende hoofdstuk 18 aan. Hij bevestigt de omkering van de “ *tien hoorns* ”. *en het beest* ” dat, na haar te hebben gesteund en goedgekeurd, uiteindelijk “ *de prostituee* ” vernietigt. Ik herinner er hier aan dat ‘ *het beest* ’ het regime is van de vereniging van burgerlijke en religieuze machten en dat het in deze context de macht aanduidt van het officieel

protestantse Amerikaanse volk en van de katholieke en protestantse Europese volkeren, terwijl ‘de *prostituee*’ de geestelijkheid, dat wil zeggen de onderwijzende autoriteiten van de katholieke religieuze macht: monniken, priesters, bisschoppen, kardinalen en de paus. In de omkering staan dus de katholieke Europese volken en het protestantse Amerikaanse volk, de twee slachtoffers van de Romeinse leugen, tegenover de geestelijkheid van het rooms-pauselijke katholicisme. En zij zullen haar “*met vuur verteren*” wanneer Jezus, door zijn glorieuze tussenkomst, zijn duivelse, bedrieglijke, verleidelijke masker zal afbreken. De ‘*tien hoorns*’ zullen haar ‘*uitkleden en blootleggen*’ omdat ze in luxe leefde, ze zal worden uitgekled, en omdat ze zichzelf bekleedde met een schijn van heiligheid, zal ze ook ‘*naakt*’ lijken, in geestelijke schaamte, zonder enige vorm van schaamte. hemelse gerechtigheid om het te kleden. De precisie, “*ze zullen zijn vlees eten*”, drukt de bloedige wreedheid van zijn straf uit. Dit vers bevestigt het “*wijnoogst*” thema van Openbaring 14:18 tot 20: Wee de druiven der toorn!

Vers 17: “*Want God heeft het in hun hart gelegd om zijn voornemen uit te voeren en één voornemen uit te voeren, en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden van God zijn vervuld.* »

Vers 17, onder het nummer van het oordeel, openbaart ons een belangrijke gedachte van de hemelse God die mensen ten onrechte moeten verachten of onverschillig moeten behandelen. God benadrukt hier, zodat zijn uitverkorenen ervan overtuigd worden, dat hij de enige Meester is van het “verschrikkelijke spel” dat op de verwachte tijd zal plaatsvinden. Het programma is niet door de duivel ontworpen, maar door God zelf. Alles wat hij aankondigde in zijn grote en sublieme Openbaring, die betrekking heeft op Daniël en de Openbaring, is óf al volbracht, óf moet nog worden volbracht. En omdat “*het einde van iets beter is dan het begin*” volgens Prediker 7:8, richt God ons op deze laatste test van trouw, die ons zal scheiden van valse christenen en ons waardig zal maken om daarna Zijn hemelse eeuwigheid binnen te gaan. de nucleaire vernietiging van de Derde Wereldoorlog. We hoeven daarom alleen maar met vertrouwen af te wachten, aangezien alles wat op aarde georganiseerd zal worden een “*ontwerp*” is, ontworpen door God zelf. En als God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn, zo niet degenen wier moorddadige ‘*plannen*’ zich tegen hen zullen keren?

betekent “*totdat de woorden van God in vervulling gaan*”? De Geest verwijst naar het uiteindelijke lot dat gereserveerd is voor de pauselijke “*kleine hoorn*”, zoals al geprofeteerd in Dan.7:11: “*Toen keek ik, vanwege de arrogante woorden die de hoorn sprak; en terwijl ik keek, werd het dier gedood en zijn lichaam vernietigd, aan het vuur overgeleverd om te worden verbrand*”; in Dan.7:26: “*Dan zal het oordeel komen, en zijn heerschappij zal van hem worden weggenomen, en het zal voor eeuwig vernietigd worden*”; en Dan.8:25: “*Vanwege zijn voorspoed en het succes van zijn listen zal hij arrogantie in zijn hart hebben, en hij zal velen vernietigen die vreedzaam leefden, en hij zal in opstand komen tegen het hoofd van de leiders; maar het zal gebroken worden, zonder de inspanning van enige hand.*” De rest van de “*woorden van God*” betreffende het einde van Rome zullen worden gepresenteerd in Openbaring 18, 19 en 20.

Vers 18: “ *En de vrouw die u zag, zij is de grote stad die heerschappij heeft over de koningen van de aarde.* »

Vers 18 biedt ons het meest overtuigende bewijs dat “ *de grote stad* ” inderdaad Rome is. Laten we ons realiseren dat de engel persoonlijk tot Johannes spreekt. Door tegen hem te zeggen: “ *En de vrouw die je zag is de grote stad die het koningschap heeft over de koningen van de aarde* ”, wordt Johannes ertoe gebracht te begrijpen dat de engel spreekt over Rome, “de stad met de zeven heuvels”. dat in zijn tijd imperialistisch de verschillende koninkrijken van zijn gehele immense koloniale rijk domineerde. In zijn imperiale aspect heeft het al “ *koninklijk gezag over de koningen van de aarde* ” en zal het onder zijn pauselijke overheersing behouden.

prostitutee ’ kunnen identificeren , zijn vijand van de christelijke ‘tragedie van de eeuwen’. Zo geeft hij het getal 17 een authentiek gevoel van zijn oordeel. Het is deze observatie die mij ertoe bracht de verjaardag van het 17e ^{eeuwfeest} van de vestiging van de zonde te waarderen, wat de adoptie van de dag van de zon van 7 maart 321 (officiële datum maar 320 voor God) inhoudt die we in dit jaar 2020 hebben meegemaakt . wat inmiddels voorbij is. We kunnen zien dat God het inderdaad gemarkeerd heeft met een ongekende vloek in de geschiedenis van het christelijke tijdperk (Covid-19), die een mondiale economische ineenstorting heeft veroorzaakt die rampzaliger is dan de Tweede Wereldoorlog. De andere vloeken van het goddelijke, rechtvaardige oordeel komen daarna; we zullen ze dag na dag ontdekken.

Openbaring 18: de hoer ontvangt haar straf

Na het onthullen van de details die de identificatie van de prostitutee mogelijk maken, neemt hoofdstuk 18 ons mee naar de zeer specifieke context van het einde van de “ *slag van Armageddon* ”. Woorden onthullen de inhoud ervan: “ *het uur van de bestraffing van Babylon de grote, de moeder van de hoeren van de aarde* ”; de tijd van de bloedige ‘ *oogst* ’.

Vers 1: “ *Hierna zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen, met grote autoriteit; en de aarde werd verlicht met zijn glorie.* »

De engel met groot gezag staat aan de kant van God, in feite God zelf. Michaël, hoofd van de engelen, is een andere naam die Jezus Christus vóór zijn aardse bediening in de hemel droeg. Het was onder deze naam, en door het gezag dat hem door de heilige engelen werd erkend, dat hij de duivel en zijn demonen uit de hemel verdreef, na zijn overwinning aan het kruis. Het is daarom onder

deze twee namen dat hij naar de aarde terugkeert, in de glorie van de Vader, om zijn dierbare uitverkorenen eruit terug te trekken; kostbaar omdat ze trouw zijn en deze beproefde trouw is aangetoond. Het is in deze context dat hij met zijn trouw degenen komt eren die wijselijk hebben gehoorzaamd door hem de “ *heerlijkheid* ” te geven die hij sinds 1844 eiste volgens Openbaring 14:7. Door de sabbat te houden, verheerlijkten zijn uitverkorenen hem als de scheppende God die alleen hij rechtmatig bezit sinds zijn schepping van hemelse en aardse levens.

Vers 2: “ *Hij riep met luide stem en zei: Babylon de grote is gevallen, zij is gevallen! Het is een verblijfplaats voor demonen geworden, een hol van elke onreine geest, een hol van elke onreine en hatelijke vogel.* ”

“ *Zij is gevallen, het is gevallen, het grote Babylon!* ”. We vinden het citaat uit Openbaring 14:8 in dit vers 2, maar deze keer is het niet profetisch gesproken, maar omdat de bewijzen van zijn val worden gegeven aan de overlevende mensen van dit laatste moment van haar bedrieglijke, verleidelijke activiteit. Het masker van heiligheid van het Romeinse pauselijke Babylon valt ook. Het is in feite ‘ *een verblijfplaats van demonen, een hol van elke onreine geest, een hol van elke onzuivere en verfoeilijke vogel* ’. De vermelding van ‘ *de vogel* ’ herinnert ons eraan dat achter aardse daden de hemelse inspiraties schuilgaan van de slechte engelen uit het kamp van Satan, hun leider en eerste rebel van de goddelijke schepping.

Vers 3: “ *Omdat alle naties de wijn van de toorn van haar hoererij hebben gedronken, en de koningen van de aarde hoererij met haar hebben bedreven, en de kooplieden van de aarde zijn verrijkt door de kracht van haar luxe.* »

“ *... omdat alle naties de wijn hebben gedronken van de woede van zijn hoererij...* ” Religieuze agressie verscheen op instigatie van de rooms-katholieke pauselijke macht die, bewegend in dienst van Jezus Christus te staan, totale minachting toonde voor de gedragslessen die hij onderwees zijn discipelen en apostelen op aarde. Jezus vol zachtheid, de pausen vol woede; Jezus, een voorbeeld van nederigheid, de pausen, een voorbeeld van ijdelheid en trots, Jezus leeft in materiële armoede, de pausen leven in luxe en rijkdom. Jezus heeft levens gered, de pausen hebben talloze mensenlevens op onrechtvaardige en onnodige wijze ter dood gebracht. Dit rooms-katholieke christendom vertoonde daarom geen enkele gelijkenis met het geloof dat Jezus als model had gegeven. In Daniël profeteerde God ‘ *het succes van zijn listen* ’, maar waarom werd dit succes behaald? Het antwoord is simpel: omdat God het hem gaf. Want we moeten bedenken dat het onder de titel van bestraffing van “ *de tweede bazuin* ” van Openbaring 8:8 is dat hij dit wrede en harde regime opriep om de overtreding van de sabbat te bestraffen die sinds 7 maart 321 verlaten was. bestuderen met de plagen die Israël zouden treffen vanwege hun ontrouw aan Gods geboden, in Lev.26:19 zei God: “ *Ik zal de trots van uw kracht breken, ik zal uw hemel herstellen zoals ijzer, en jouw land als koper.* ” In het nieuwe verbond werd het pauselijke regime opgericht om deze zelfde vloeken te vervullen. In zijn project is God tegelijkertijd Slachtoffer, Rechter en Beul, om te voldoen aan de vereisten van zijn wet van liefde en zijn volmaakte gerechtigheid. Sinds 321 heeft de overtreding van de sabbat de mensheid veel gekost, die haar prijs heeft betaald in onnodige oorlogen en bloedbaden, en in verwoestende dodelijke epidemieën

gecreëerd door de schepper God. In dit vers is ‘ *hoererij* ’ (of ‘ *losbandigheid* ’) geestelijk en beschrijft het onwaardig religieus gedrag. De “ *wijn* ” symboliseert haar leer die, in de naam van Christus, “ *woede* ” en duivelse haat destilleert onder alle mensen die door haar het slachtoffer zijn geworden van aanvallen of agressors.

De schuld van de katholieke leer mag niet de schuld van de hele mensheid verbergen, die bijna allemaal niet de waarden deelt die door Jezus Christus zijn verheven. Als de koningen van de aarde “ *de wijn van hoererij* ” (*losbandigheid*) van “ *Babylon* ” dronken, komt dat omdat ze als “ *prostitutie* ” alleen maar bezig was de klanten tevreden te stellen; dat is de regel, de klant moet tevreden zijn anders komt hij niet meer terug. En het katholicisme verhief de hebzucht tot het hoogste niveau, tot het punt van de misdaad, en de liefde voor rijkdom en een luxueus leven. Zoals Jezus leerde, als een kudde samen. Slechte en trotse mannen zouden hoe dan ook verloren zijn gegaan, met of zonder haar. Ter herinnering: goddeloosheid is vanaf het begin van de aardse geschiedenis het menselijk leven binnengekomen via Kaïn, de moordenaar van zijn broer Abel. “ *De kooplieden van de aarde zijn verrijkt door de kracht van haar luxe .* ” Dit verklaart het succes van het rooms-katholieke pauselijke regime. De kooplieden op aarde geloven alleen in geld, het zijn geen religieuze fanatici, maar als religie hen verrijkt, wordt het een aanvaardbare en zelfs merkbare partner. De laatste context van het thema brengt mij ertoe vooral Amerikaanse protestantse kooplieden te identificeren, aangezien het land geestelijk het protestantse geloof aanduidt. Sinds de 16^e eeuw heeft Noord-Amerika, dat van oorsprong protestant is, Latijns-Amerikaanse katholieken verwelkomd en sindsdien is het katholieke geloof net zo vertegenwoordigd als het protestantse geloof. Voor dit land, waar alleen ‘zaken’ tellen, doen religieuze verschillen er niet langer toe. Gewonnen door het plezier om rijk te worden dat de hervormer uit Genève, Johannes Calvijn, aanmoedigde, vonden protestantse kooplieden in het katholieke geloof de middelen om rijk te worden die de oorspronkelijke protestantse norm niet bood. Protestantse tempels zijn leeg met kale muren, terwijl katholieke kerken overladen zijn met relikwieën gemaakt van kostbare materialen: goud, zilver, ivoor, allemaal materialen die dit thema in vers 12 opsomt. De rijkdommen van de katholieke eredienst zijn daarom voor de Heer God de verklaring voor de verzwakking van het Amerikaanse protestantse geloof. De Dollar, de nieuwe Mammon, is gekomen om God in de harten te vervangen, en het onderwerp doctrines heeft alle interesse verloren. De oppositie bestaat, maar alleen in politieke vorm.

Vers 4: “ *En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit haar midden weg, mijn volk, zodat u geen deel zult hebben aan haar zonden, noch deel zult hebben aan haar plagen.* »

Vers 4 roept het moment van definitieve scheiding op: “ *Kom uit haar midden, mijn volk* ”; het is het uur waarop de uitverkorenen zullen worden opgenomen naar de hemel, om Jezus te ontmoeten. Wat dit vers illustreert is de tijd van de “ *oogst* ”, het thema van Openbaring 14:14 tot 16. Ze worden opgenomen, omdat ze, zoals het vers specificiert, geen “deel mogen hebben” aan de “oogst”. ’, wat het pauselijke Rome en zijn geestelijken zal treffen. Maar de tekst specificiert dat om tot de uitverkorenen te behoren die worden weggenomen,

men niet “ *aan zijn zonden mag hebben deelgenomen* ”. En aangezien de voornaamste zonde de zondagsrust is, het ‘ *merkteken van het beest* ’ dat door katholieken en protestanten wordt geëerd in de laatste geloofsbeproefing, kunnen gelovigen in deze twee grote religieuze groepen niet deelnemen aan de opname van de uitverkorenen. **De noodzaak om “uit Babylon te komen” is constant**, maar in dit vers richt de Geest zich op het moment waarop de laatste gelegenheid zich voordoet om dit gebod van God te gehoorzamen, omdat de proclamatie van de zondagswet het einde van de tijd van genade markeert. Deze proclamatie bevordert het bewustzijn onder alle overlevenden van de “ *zesde bazuin* ” (Derde Wereldoorlog), die hun keuze bekrachtigt onder het toeziend oog van de schepper God.

Vers 5: “ *Want haar zonden hebben zich tot in de hemel opgestapeld, en God heeft aan haar ongerechtigheden gedacht.* »

In zijn woorden suggereert de Geest het beeld van de “toren van Babel”, wiens naam geworteld is in die van “Babylon”. Sinds 321 en 538 heeft Rome, “ *de grote stad* ” waar de “ *prostitutie* ” haar “ *troon* ” heeft, haar “heilige” pauselijke zetel sinds 538, haar zonden tegen God vermenigvuldigd. Vanuit de hemel hield hij de telling bij en noteerde hij zijn opeengehoopte zonden gedurende 1709 jaar (sinds 321). Door zijn glorieuze terugkeer ontmaskerde Jezus het pauselijke regime en voor Rome en zijn valse heiligheid is het tijd om voor hun misdaden te boeten.

Vers 6: “ *Betaal haar terug zoals zij betaald heeft, en geef haar het dubbele terug naar haar werken. In de beker waarin ze schonk, giet je haar dubbel.* »

Na de voortgang van de thema's van Rev.14, komt na *de oogst de vintage* . En het is tot de meest slechte katholieke en protestantse slachtoffers van de leugens van het katholicisme dat God zijn woorden richt: “ *Betaal haar zoals ze betaald heeft, en geef haar het dubbele terug naar haar werken* ”. We herinneren ons uit de geschiedenis dat zijn werken de inzet en martelingen waren van zijn inquisitoire rechtbanken. Het is daarom dit soort lot dat katholieke religieuze leraren, als het mogelijk is, twee keer zo zwaar zullen lijden. Dezelfde boodschap wordt herhaald in de vorm: “ *In de beker waar ze heeft ingeschonken, giet haar dubbel.* ” De afbeelding van de drinkbeker werd door Jezus gebruikt om de marteling aan te duiden die zijn lichaam zou ondergaan, tot aan de laatste lijdensweg aan een kruis, dat al door Rome was opgericht, aan de voet van de berg Golgotha. Op deze manier herinnert Jezus zich dat het katholieke geloof een verfoeilijke minachting toonde voor het lijden dat hij bereid was te ondergaan, en dus is het zijn beurt om dit te ervaren. Een oud gezegde zal op dit punt zijn volle waarde krijgen: doe anderen nooit aan wat je niet zou willen dat anderen jou aandoen. Met deze actie vervult God de wet van vergelding: oog om oog, tand om tand; een volkomen rechtvaardige wet waarvan hij het individuele gebruik voorbehold. Maar op collectief niveau was de toepassing ervan toegestaan aan mensen, die het niettemin veroordeelden, omdat ze dachten dat ze rechtvaardiger en goeder konden zijn dan God. Het gevolg is rampzalig: het kwaad en zijn opstandige geest hebben westerse volkeren van christelijke afkomst verergerd en gedomineerd.

In Openbaring 17:5 hield ‘ *het grote Babylon* ’, ‘ *de hoer* ’, ‘ *een gouden beker vol van haar gruwelen* .’ Deze verduidelijking richt zich op zijn religieuze activiteit en zijn specifieke gebruik van de beker van de Eucharistie. Zijn gebrek aan respect voor deze heilige ritus, onderwezen en geheiligd door Jezus Christus, leverde hem een even bijzondere straf op. De God van liefde maakt plaats voor de God van gerechtigheid en de gedachte aan zijn oordeel wordt duidelijk aan de mensen geopenbaard.

Vers 7: “ *Hoezeer zij zichzelf ook heeft verheerlijkt en zich heeft ondergedompeld in luxe, geef haar ook kweuling en rouw. Omdat ze in haar hart zegt: ik zit als koningin, ik ben geen weduwe en ik zal geen rouw zien!* »

In vers 7 benadrukt de Geest de tegenstelling tussen leven en dood. Het leven onaangetast door het ongeluk van de dood is vrolijk, zorgeloos, frivool, op zoek naar nieuwe genoegens. Het pauselijke Romeinse ‘Babylon’ zocht naar de rijkdom waarmee een luxe leven kan worden gekocht. En om het van de machtigen en koningen te verkrijgen, gebruikte en gebruikt ze nog steeds de naam van Jezus Christus om de vergeving van zonden te verkopen als ‘aflaten’. Dit is een detail dat heel zwaar weegt op de weegschaal van Gods oordeel waarvoor ze nu psychologisch en fysiek boete moet doen. Het verwijt voor deze rijkdom en luxe berust op het feit dat Jezus en zijn apostelen slecht leefden en tevreden waren met wat nodig was. ‘ *Kweuling* ’ en ‘ *rouw* ’ vervangen daarom ‘ *de rijkdom en luxe* ’ van de rooms-katholieke geestelijkheid.

Tijdens haar bedrieglijke activiteit zei Babylon in haar hart: “ *Ik zit als een koningin* ”; wat “ *zijn koningschap over de koningen van de aarde* ” van Openb. 17:18 bevestigt. En volgens Openb.2:7 en 20 bevindt zijn “ *troon* ” zich in het Vaticaan (vaticinaat = profeteren), in Rome. “ *Ik ben geen weduwe* ”; haar man, Christus, wiens vrouw ze beweert te zijn, leeft nog. “ *En ik zal geen rouw zien* .” Er is geen verlossing buiten de Kerk, zei ze tegen al haar tegenstanders. Ze herhaalde het zo vaak dat ze het uiteindelijk geloofde. En ze is er echt van overtuigd dat haar regering eeuwig zal duren. Heeft Rome sinds haar verblijf daar niet de naam "eeuwige stad" gekregen? Bovendien had ze, gesteund door de westerse machten op aarde, goede redenen om te geloven dat ze menselijk gezien onaantastbaar en onkwetsbaar was. Ook was zij niet bang voor de macht van God, aangezien zij beweerde hem te dienen en hem op aarde te vertegenwoordigen.

Vers 8: “ *Hierdoor zullen op één dag haar plagen komen: dood, rouw en hongersnood, en zij zal door vuur verteerd worden. Want machtig is de Heer God, die haar oordeelde.* »

Dit vers maakt een einde aan al zijn illusies: “ *hierdoor, op één dag* ”; degene waar Jezus terugkeert in glorie, “ *zijn plagen zullen komen* ” of, de straf van God zal komen; “ *Dood, rouw en hongersnood* ” In feite is het in de tegenovergestelde volgorde dat dingen worden bereikt. We sterven niet op één dag van honger, dus in de eerste plaats is geestelijke ‘ *honger* ’ het verlies van het levensbrood dat de basis vormt van het christelijk religieuze geloof. Vervolgens wordt ‘ *rouw* ’ gedragen om de dood te markeren van mensen die dicht bij ons staan, met wie we familiegevoelens delen. En ten slotte treft de “ *dood* ” de schuldige zondaar, aangezien “ *het loon van de zonde de dood is* ”, volgens Rom.6:23. “ *En het zal door vuur verteerd worden* ”, in overeenstemming met de

profetische aankondigingen herhaald in Daniël en Openbaring. **Zij heeft er zelf voor gezorgd dat zoveel wezens onterecht op haar brandstapels werden verbrand, dat het volkomen goddelijke gerechtigheid is dat zij zelf in het vuur zou omkomen.** “ *Want machtig is de Heer die haar oordeelde* ”; tijdens zijn verleidelijke activiteit aanbad het katholieke geloof Maria, de moeder van Jezus die alleen verscheen in de vorm van het kleine kind dat ze in haar armen hield. Dit aspect sprak de menselijke geest aan die gevoelig was voor sentimentaliteit. Een vrouw, beter nog, een moeder, wat werd religie geruststellend! Maar het is het uur van de waarheid, en de Christus die erover oordeelde, is zojuist verschenen in de glorie van de Almachtige God; en deze goddelijke kracht van Jezus Christus, die het ontmaskerde, vernietigt het en levert het over aan de wraakzuchtige woede van zijn misleide slachtoffers.

Vers 9: “ *En alle koningen van de aarde, die seksuele immoraliteit en luxe met haar hebben bedreven, zullen om haar huilen en jammeren, als ze de rook van haar zien branden.* »

Dit vers onthult het gedrag van 'de koningen van de aarde die zichzelf overgaven aan hoererie en luxe '. Inbegrepen zijn koningen, presidenten, dictators en alle leiders van naties die het succes en de activiteit van het katholieke geloof hebben bevorderd en die tijdens de laatste beproeving het besluit hebben goedgekeurd om sabbatsvierders te doden. Ze “ *zullen om haar huilen en jammeren, als ze de rook van haar zien branden.* ” Het is duidelijk dat de koningen van de aarde de situatie aan hen voorbij zien gaan. Ze leiden niemand meer en merken alleen het vuur van Rome op, aangestoken door de misleide slachtoffers, de uitvoerende instrumenten van goddelijke wraak. Hun tranen en klaagzangen worden gerechtvaardigd door het feit dat de waarden van de wereld, die hen naar de hoogste macht hebben geleid, plotseling aan het instorten zijn.

Vers 10: “ *Als ze wegblijven, uit angst voor zijn kwellen, zullen ze zeggen: Wee! Tegenslag ! De grote stad, Babylon, de machtige stad! Binnen een uur is uw oordeel gekomen!* »

De ‘eeuwige stad’ sterft, brandt en *de koningen van de aarde* blijven weg van Rome. Ze zijn nu bang zijn lot te moeten delen. Wat er gebeurt, betekent **voor hen** een enorm **ongeluk** : “ *ongeluk! Tegenslag ! De grote stad, Babylon ,* ” *wee* wordt tweemaal herhaald als: “ *Ze is gevallen, ze is gevallen, Babylon de grote .* ” “ *De machtige stad!* ” »; zo machtig dat zij de wereld regeerde door haar invloed op de leiders van christelijke naties; het is juist vanwege deze door God veroordeelde band dat koning Lodewijk XVI en zijn Oostenrijkse vrouw Marie-Antoinette het schavot van de guillotine beklommen, evenals hun aanhangers, slachtoffers van de "grote verdrukking", zoals de Geest het *had* aangekondigd , in Openb.2:22-23. “ *Over een uur is uw oordeel gekomen!* ” »; de terugkeer van Jezus markeert de tijd van het einde van de wereld. De laatste test markeerde *een symbolisch “uur”* zoals geprofeteerd in Openbaring 3:10, maar het zal genoeg zijn voor Jezus Christus om te verschijnen om de hele huidige situatie te keren, en deze keer zal “ *een uur* ” in de letterlijke zin zijn genoeg om deze verbazingwekkende verandering te bewerkstelligen.

Vers 11: “ *En de kooplieden van de aarde huilen en treuren om haar, omdat niemand hun vracht meer koopt.* ”

De Geest richt zich deze keer op ‘ *de kooplieden van de aarde* ’, in het bijzonder op de Amerikaanse handelsgeest die door overlevenden over de hele aarde is aangenomen, zoals vermeld in de studie van het vorige hoofdstuk 17. Ook zij “ *huilen en treuren om haar, omdat niemand hun lading meer koopt ; ...*”. Dit vers onderstreept de schuld van de genegenheid van de protestanten voor het katholieke geloof waarvoor hij rouwt , en getuigt daarmee van hun persoonlijke gehechtheid eraan *uit* economisch belang. Vervolgens, dat in het absolute tegendeel, het reformatiewerk door God werd opgericht om de rooms-katholieke schuld aan de kaak te stellen en de begrepen waarheden te herstellen; wat echte hervormers in hun tijd deden, zoals Pierre Valdo, John Wicleff en Martin Luther. De kooplieden zien ook met verdriet de waarden waar ze van houden voor hun ogen afbrokkelen, aangezien ze alleen leven voor het plezier zichzelf te verrijken door hun commerciële activiteiten; zakendoen vat de geneugten van hun bestaan samen.

Vers 12: “ *lading goud, zilver, edelstenen, parels, fijn linnen, purper, zijde, scharlakenrood, van allerlei soorten lieflijk hout, van allerlei soorten voorwerpen, ivoor, allerlei soorten voorwerpen gemaakt van zeer kostbaar hout, messing, ijzer en marmer ,*

Voordat ik de verschillende materialen opsom die de basis vormen van de rooms-katholieke afgodische religie, herinner ik me hier dit specifieke punt van het ware geloof dat door Jezus Christus werd onderwezen. Hij had tegen de Samaritaanse vrouw gezegd: ‘ *Vrouw,* ’ zei Jezus tegen haar, ‘ *geloof Mij, het uur komt dat je noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zult aanbidden. Je houdt van wat je niet kent; we aanbidden wat we weten, omdat de verlossing van de Joden komt . Maar het uur komt, en is al gekomen, waarop de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en in waarheid; want dit zijn de aanbidders die de Vader nodig heeft. God is Geest, en degenen die hem aanbidden, moeten hem aanbidden in geest en in waarheid .* (Johannes 4:21-23).” Echt geloof heeft dus geen materialen of materiaal nodig, omdat het alleen gebaseerd is op een gemoedstoestand. En bijgevolg is dit ware geloof van weinig belang voor de hebzuchtige en stelende wereld, omdat het niemand verrijkt behalve geestelijk gezien de uitverkorenen. De uitverkorenen aanbidden God in geest, dus in hun gedachten, maar ook in waarheid , wat betekent dat hun gedachten gebouwd moeten worden op de maatstaf die God heeft aangegeven. Alles wat buiten deze norm valt, is een vorm van afgodisch heidendom, waarbij de ware God als afgod wordt gediend. Tijdens zijn veroveringen nam het Republikeinse Rome de religies van de verslagen landen over. En veel van haar religieuze dogma’s waren van Griekse oorsprong, de eerste grote beschaving uit de oudheid. In onze tijd vinden we in pauselijke vorm al dit erfgoed samengevoegd met de nieuwe ‘christelijke’ ‘heiligen’, te beginnen met de twaalf apostelen van de Heer. Maar nu het katholieke geloof zover is gegaan dat het het tweede gebod van God, dat deze afgodische praktijk veroordeelt, heeft onderdrukt, bestendigt het katholieke geloof de aanbidding van gebeeldhouwde, geschilderde beelden of die in demonische visioenen verschijnen. Het is daarom in de rituelen van de sekten dat we deze gebeeldhouwde afgoden aantreffen, waarvoor materialen nodig zijn om vorm te krijgen; materialen waarvan God zelf

de lijst presenteert: "...; ... lading goud, zilver, edelstenen, parels, fijn linnen, paars, zijde, scharlakenrood, alle soorten zoethout, alle soorten ivoor, allerlei voorwerpen gemaakt van zeer kostbaar hout, koper, ijzer en marmer,..." . "Goud, zilver, edelstenen en kostbare voorwerpen" "betuigen hulde aan de god van de vestingen" van de pauselijke koning van Dan.11:38. Vervolgens kleden "purper en scharlaken" de hoer Babylon de Grote in Openbaring 17:4; "goud, edelstenen en parels" zijn haar versieringen; "fijn linnen" duidt zijn aanspraak op heiligheid aan, volgens Openbaring 19:8: "Want fijn linnen zijn de rechtvaardige werken van de heiligen." De andere aangehaalde materialen zijn de materialen waaruit ze haar gesneden idolen maakte. Deze luxe materialen drukken het hoge niveau van toewijding uit van de afgodische katholieke aanbidder.

Vers 13: "kaneel, specerijen, parfums, mirre, wierook, wijn, olie, meelbloem, tarwe, ossen, schapen, paarden, strijdwagens, lichamen en de zielen van mensen." »

De "parfums, van mirre, wierook, wijn en olie", suggereren de religieuze rituelen ervan. De andere dingen zijn voedingsstoffen en goederen die verwijzen naar de regering van Salomo, de zoon van David, bouwer van de eerste tempel die voor God werd gebouwd, volgens 1 Koningen 4:20 tot 28. Op deze manier hekelt de Geest zijn onwettige poging om te reproduceren de constructie van de "tempel van God", die hij "lastert", in Openbaring 13:6, en die hij "omverwerpt", in Dan.8:11. De uiteindelijke precisie van het vers, over 'de lichamen en zielen van mensen', hekelt haar samenwerking met de vorsten met wie ze op illegale wijze de tijdelijke macht deelt. In de naam van Christus rechtvaardigde ze op religieuze wijze gruwelijke daden, zoals slavernij, marteling en het doden van Gods schepselen; iets dat God op religieus gebied voor zichzelf reserveert; dit tot het punt dat hij zijn daden in deze termen samenvat: "het bloed van allen die op aarde werden gedood werd in haar gevonden", in vers 18 van dit hoofdstuk 18. Terwijl hij "de zielen van mensen" citeert, schrijft God hem toe het verlies van "zielen" die aan de duivel zijn overgeleverd door zijn activiteit en zijn vals-religieuze pretenties.

Herinnering : In de Bijbel en het goddelijke denken duidt het woord 'ziel' een persoon aan in al zijn aspecten, zijn fysieke lichaam en zijn mentale of psychische gedachten, zijn intellect en zijn gevoelens. De theorie die de 'ziel' voorstelt als een element van het leven, dat zich bij de dood losmaakt van het lichaam en het overleeft, is puur van Griekse heidense oorsprong. In het oude verbond identificeert God "de ziel met het bloed" van zijn menselijke of dierlijke schepselen: Lev.17:14: "Want de ziel van alle vlees is haar bloed dat daarin is. Daarom zei ik tegen de kinderen van Israël: U mag het bloed van geen enkel vlees eten; want de ziel van alle vlees is zijn bloed : wie het eet, zal worden afgesneden." Hij neemt dus het tegenovergestelde standpunt in over toekomstige Griekse theorieën en bereidt een bijbelse parade voor tegen de filosofische gedachten die onder heidense volkeren zullen ontstaan. Het menselijk en dierlijk leven is afhankelijk van de werking van het bloed. Gemorst of vervuild door verstikking levert het bloed niet langer zuurstof aan de elementen van het fysieke lichaam, inclusief de hersenen, ter ondersteuning van het denken. En als dit laatste niet van zuurstof wordt voorzien, houdt het principe van het denken op en blijft er niets

meer levend na deze laatste fase; zo niet de herinnering aan de samenstelling van *de dode 'ziel'* in de eeuwige gedachte aan God met het oog op zijn toekomstige 'opstanding', wanneer hij deze zal 'opwekken' of, wanneer hij haar 'opnieuw zal doen opstaan', aldus in dit geval voor het eeuwige leven of voor de definitieve vernietiging van de *'tweede dood'*.

Vers 14: “ *De vruchten waar uw ziel naar verlangde, zijn ver van u verwijderd; en alle delicate en mooie dingen zijn voor jou verloren, en je zult ze nooit meer terugvinden.* »

Ter bevestiging van wat in het vorige vers werd uitgelegd, schrijft de Geest de *'verlangens'* van het pauselijke Rome toe aan zijn *'ziel'*, zijn verleidelijke en bedrieglijke persoonlijkheid. Als erfgenaam van de Griekse filosofieën was het katholieke geloof de eerste die de vraag stelde naar de toeschrijving van de ziel aan dieren en mensen die in nieuwe landen werden ontdekt. In feite heeft de vraag een antwoord; het is gebaseerd op de keuze van het juiste hulpwoord: de mens heeft geen ziel, omdat hij een ziel is.

De Geest vat de gevolgen van de ware dood samen, die Hij heeft vastgesteld en geopenbaard in Prediker 9:5-6-10. Deze details zullen niet worden vernieuwd in de geschriften van de nieuwe alliantie. Wij zien daarom het belang van het bestuderen van de hele Bijbel. Vernietigd zal *'Babylon'* voor altijd *'de vruchten hebben verloren waar haar ziel naar verlangde'* en *'alle delicate en prachtige dingen'* die ze waardeerde en zocht. Maar de Geest specificeert ook: *'voor jou'*; omdat de uitverkorenen, in tegenstelling tot zij, in staat zullen zijn om voor eeuwig de waardering uit te dragen voor de wonderen die God met hen zal delen.

Vers 15: “ *De handelaren in deze dingen, die erdoor verrijkt worden, zullen zich ver weg houden, uit angst voor de kwelling ervan; zij zullen huilen en treuren,* ”

In de verzen 15 tot en met 19 richt de Geest zich op *'de kooplieden die erdoor verrijkt zijn'*. Herhalingen onthullen de nadruk op de uitdrukking *'in één uur'*, die in dit hoofdstuk drie keer wordt herhaald, evenals op de kreet *'Wee! Tegenslag !'*. Het getal 3 symboliseert perfectie. God dringt er daarom op aan het onherroepelijke karakter van de profetische aankondiging te bevestigen; deze straf zal in al zijn goddelijke perfectie worden volbracht. De roep: *'Wee! Tegenslag !'*, gelanceerd door de kooplieden, weerspiegelt de waarschuwingskreet die door de uitverkorenen werd gelanceerd in Openbaring 14:8: *'Ze is gevallen! Ze viel ! Babylon de Grote.'* Deze kooplieden kijken van verre naar de vernietiging ervan, *'uit angst voor de kwelling ervan'*. En ze hebben gelijk als ze deze vrucht van de rechtvaardige toorn van de levende God vrezen, omdat ze, door de vernietiging ervan te betreuren, zichzelf in zijn kamp plaatsen en op hun beurt vernietigd zullen worden door de moorddadige menselijke woede van de ontoestbare slachtoffers van religieus bedrog. Dit vers maakt ons bewust van de enorme verantwoordelijkheid van commerciële belangen voor het succes van de Rooms-Katholieke Kerk. De *'kooplieden'* steunden de prostituee en haar ergste wrede en despotische beslissingen, louter uit een verlangen naar financiële en materiële verrijking. Ze hebben een oogje dichtgeknepen voor al zijn zeer afschuwelijke misbruiken en verdienen het om zijn uiteindelijke lot te delen. Een historisch

voorbeeld betreft de Parijzenaars die vanaf het begin van de Reformatie in de tijd van koning Frans I^{en} daarna de kant van het katholieke geloof kozen tegen het gereformeerde geloof .

Vers 16: “ *En hij zal zeggen: Wee! Tegenslag ! De grote stad, gekleed in fijn linnen, purper en scharlaken, en versierd met goud, edelstenen en parels! In één uur werd zoveel rijkdom vernietigd!* »

Dit vers bevestigt het doel; “ *Het grote Babylon, gekleed in fijn linnen, paars en scharlaken* ”; de kleuren van de mantels van koningen, aangezien het om deze reden is dat de spottende Romeinse soldaten de schouders van Jezus bedekten met een mantel van “ *paars* ”. Ze konden zich de betekenis niet voorstellen die God aan hun daad gaf: als verzoenend slachtoffer werd Jezus de drager van de zonden van zijn uitverkorenen, aangeduid met deze kleuren, karmozijnrood of *paars* . volgens Jes.1:18. “ *Een enkel uur* ” zal genoeg zijn om Rome, zijn paus en zijn geestelijken te vernietigen, na de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus, die komt om de dood van zijn uitverkorenen te voorkomen. In deze laatste test zal hun trouw het verschil maken, zodat we kunnen begrijpen waarom God in het bijzonder aandringt op het versterken van hun geloof en het absolute vertrouwen dat ze moeten wennen aan het stellen in Hem. Lange tijd kon de mens er alleen maar van overtuigd worden dat een dergelijke vernietiging “ *in één uur* ” een wonder was en daarom een directe tussenkomst van God, zoals bij Sodom en Gomorra. In onze tijd waarin de mens nucleair vuur onder de knie heeft, is dit minder verrassend.

Vers 17: “ *En al de piloten, al degenen die naar deze plaats varen, de matrozen en al degenen die op zee werken, stonden ver weg,* ”

Dit vers richt zich in het bijzonder op “ *degenen die de zee exploiteren, de piloten, de matrozen die naar deze plaats varen, allen worden ver weg gehouden* ”. Door misbruik te maken van de wens van koningen om zichzelf te verrijken, werd de pauselijke kerk zelf verrijkt. Ze steunde en rechtvaardigde de verovering van landen die de mensen onbekend waren, tot het moment van hun ontdekking, toen haar katholieke bedienden in naam van Jezus Christus vreselijke massamoorden op de bevolking uitvoerden. Dit was vooral het geval in Zuid-Amerika en de bloedige expedities onder leiding van generaal Cortés. Het goud dat uit deze gebieden werd gewonnen, keerde terug naar Europa om de katholieke koningen en het medeplichtige pausdom te verrijken. Bovendien herinnert de nadruk op het mariene aspect ons eraan dat het als regime van het “ *beest dat uit de zee opstijgt* ” dat zijn band met “ *de zeelieden* ” werd versterkt voor hun gemeenschappelijke verrijking.

Vers 18: “ *En zij riepen toen zij de rook ervan zagen branden: Welke stad leek op de grote stad?* »

“ *Welke stad was de grote stad?* » roepen de matrozen als ze “ *de rook van de vuurzee* ” zien . Het antwoord is snel en eenvoudig: geen. Omdat geen enkele stad zoveel macht heeft geconcentreerd, zowel civiel als een keizerlijke stad, daarna religieus sinds 538. Het katholicisme is naar alle landen op de planeet geëxporteerd, behalve naar Rusland, waar het oosters-orthodoxe geloof het verwierp. Nadat China hem had verwelkomd, vocht en vervolgde China hem ook. Maar vandaag de dag domineert het nog steeds het hele Westen en zijn uitlopers

van Amerika, Afrika en Australië. Het is de eerste religieuze toeristische trekpleister ter wereld die bezoekers van over de hele wereld trekt. Sommigen komen om “oude ruïnes” te zien, anderen gaan erheen om de plaats te zien waar de paus en zijn kardinalen verblijven.

Vers 19: “ *En zij wierpen stof op hun hoofd, en weenden, en treurden, en riepen uit, en zeiden: Wee! Tegenslag ! De grote stad, waar al degenen die schepen op zee hadden, werden verrijkt door haar weelde, werd in één uur verwoest!* »

Dit is de derde herhaling waarin alle voorgaande uitdrukkingen worden samengebracht, evenals de verduidelijking “ *in één uur werd het vernietigd* ”. “ *De grote stad waar iedereen die schepen op zee heeft, rijk is geworden door haar weelde .*” De beschuldiging wordt heel duidelijk: het was door de weelde van het pauselijke regime dat de maritieme reders rijk werden door de rijkdommen van de wereld naar Rome te brengen. Rome ontleent zijn verrijking aan het delen van de eigendommen van zijn tegenstanders die zijn gedood door zijn eeuwige bondgenoot, de burgerlijke monarchale macht, zijn gewapende vleugel. Als historisch voorbeeld hebben we de dood van de “Tempeliers”, wier bezittingen verdeeld werden tussen de kroon van Philippe Le Bel en de rooms-katholieke geestelijkheid. Later zou dit het geval zijn voor de ‘protestanten’.

Vers 20: “ *Hemel, verheug u over haar! En ook jullie, heiligen, apostelen en profeten, verheug je! Want God heeft jou recht gedaan door haar te oordelen.* »

De Geest nodigt de bewoners van de hemel en de ware heiligen, de apostelen en profeten van de aarde, uit om zich te verheugen in de vernietiging van het Romeinse Babylon. De vreugde zal daarom evenredig zijn met de pijn en het lijden dat zij de dienaren van de God van de waarheid heeft aangedaan of wilde laten doorstaan, met betrekking tot de laatst uitverkorenen die trouw waren aan de geheiligde sabbat.

Vers 21: “ *Toen nam een machtige engel een steen die leek op een grote molensteen, en wierp die in de zee, zeggende: Zo zal Babylon, de grote stad, met geweld worden omvergeworpen en zal niet meer gevonden worden.* »

De vergelijking van Rome met een ‘ *steen* ’ suggereert drie ideeën. Ten eerste concurreert het pausdom met Jezus Christus, die zelf gesymboliseerd wordt door een “ *steen* ” in Dan.2:34: “ *Jullie keken toe, toen een steen werd losgemaakt zonder de hulp van enige hand, en de voeten van ijzer en leem van de beeld, en brak ze in stukken.* » Andere verzen van de Bijbel schrijven dit symbool van “ *steen* ” ook aan hem toe in Zac.4:7; “ *hoofdhoek* ” in Psalm 118:22; Mat.21:42; en Hand.4:11: “ ***Jezus is de steen die verworpen is door jullie die bouwen , en die de leider van de hoek is geworden* ”. Het tweede idee is een toespeling op de pauselijke claim om de apostel “ *Petrus* ” op te volgen; de voornaamste oorzaak van “ *het succes van zijn ondernemingen en het succes van zijn listen* ”, zaken die door God in Dan.8:25 aan de kaak worden gesteld. Dit geldt des te meer omdat de apostel Petrus nooit het hoofd van de christelijke kerk is geweest, omdat deze titel naar Jezus Christus zelf gaat. De pauselijke ‘ *list* ’ is daarom ook een ‘ *leugen* ’. De derde suggestie betreft de naam van het pauselijke religieuze bolwerk, de prestigieuze basiliek genaamd “Sint-Pieter van Rome”, waarvan de zeer dure**

constructie leidde tot de verkoop van “aflaten” die het ontmaskerden in de ogen van de hervormende monnik Maarten Luther. Deze verklaring blijft nauw verwant aan het tweede idee. De Vaticaanse site deed dienst als begraafplaats, maar het veronderstelde graf van Petrus de Apostel van de Heer was in werkelijkheid dat van “Simon Petrus de Tovenaar”, een aanbidder en priester van de slangengod genaamd Aesculapius.

Terugkomend op onze tijd profeteert de Geest tegen het Romeinse ‘*Babylon*’. Hij vergelijkt de toekomstige vernietiging ervan met het beeld van een ‘*grote molensteen*’ van ‘*steen*’ die een ‘*engel in de zee gooit*’. Door deze illustratie brengt hij een beschuldiging tegen Rome in, geïdentificeerd in Mat. 18:6: “*Maar als iemand een van deze kleinen die in mij geloven aanstoot geeft, zou het beter voor hem zijn als er een molensteen om zijn nek werd gehangen . en werp het naar de bodem van de zee* . En in zijn geval bracht ze niet slechts één van deze kleintjes die in hem geloofden tot ergernis, maar tot grote aantallen mensen. Eén ding blijft zeker: het is dat als het eenmaal “*vernietigd is, het nooit meer teruggevonden zal worden*”. Ze zal nooit meer iemand pijn doen.

Vers 22: “*En de klanken van harpen, muzikanten, fluiten en trompetten zullen onder u niet meer gehoord worden; niemand van enige vakman zal onder u gevonden worden; ‘zal niet langer het geluid van de molensteen in uw huis horen*’

De Geest roept dan de muzikale klanken op die de zorgeloosheid en vreugde van de inwoners van Rome uitdrukten. Eenmaal vernietigd, zijn ze daar niet meer te horen. In spirituele zin zinspeelt het op de boodschappers van God wier woorden met hetzelfde effect werden gehoord als de muzikale klanken van de ‘*fluit- of trompetspelers*’; een beeld gegeven in de gelijkenis in Matt.11:17. Hij noemt ook de ‘*geluiden*’ gemaakt door ambachtlieden die overladen waren met werkorders, omdat uit een oude stad alleen ‘*geluiden*’ van professionele activiteiten naar buiten kwamen, waaronder ‘*het geluid van de molensteen*’ die draaide om de graankorrel te malen of om graan te slijpen. snijinstrumenten zoals sikkel en zeis, messen en zwaarden; dit gebeurde al in het oude Chaldeeuwse Babylon, volgens Jer.25:10.

Vers 23: “*Het licht van de lamp zal onder u niet meer schijnen, en de stem van de bruidegom en de vrouw zal onder u niet meer gehoord worden, omdat uw kooplieden de groten van de aarde waren, omdat alle volken verleid door jouw betoveringen* ,

“*Het licht van de lamp zal niet meer in je huis schijnen.* » In geestelijke taal waarschuwt de Geest Rome dat het licht van de Bijbel haar niet langer de kans zal bieden verlicht te worden en de waarheid volgens God te kennen. De beelden uit Jer.25:10 worden herhaald maar “*de liederen van de bruidegom en de bruid*” worden hier “*de stem van de bruidegom en de bruid die in uw huis niet meer gehoord zullen worden*”. Geestelijk gezien zijn zij de stemmen van de oproepen van Christus en zijn Uitverkoren Gemeente aan verloren zielen om zich te bekeren en te redden. Deze mogelijkheid zal voor altijd verdwenen zijn, na de vernietiging ervan. “*Want uw kooplieden waren de groten van de aarde .*” Het was door de verleiding van de grote mensen op aarde dat Rome in staat was zijn katholieke religie uit te breiden naar vele volkeren op aarde. Ze gebruikte ze als

vertegenwoordigers van haar religieuze zaken. En het resultaat is dat “ *alle naties zijn misleid door uw betoveringen* .” Hier verwijst God naar de katholieke missen als ‘ *betoveringen* ’ die kenmerkend zijn voor heidense cultussen van kwade tovenaars en heksen. Het is waar dat de katholieke religie, door gebruik te maken van repetitieve formalistische formules en ijdele herhalingen, weinig ruimte laat aan de schepper God om zich uit te drukken. Hij probeert dat niet eens, omdat hij haar in Dan.11:39 een “ *vreemde god* ” toeschrijft en haar nooit als een dienaar heeft erkend; de “plaatsvervanger van de Zoon van God”, de titel van de paus, is dus niet zijn plaatsvervanger. Het volgende vers zal de reden geven.

Vers 24: “ *en omdat het bloed van de profeten en van de heiligen en van allen die op aarde zijn gedood in haar werd gevonden.* »

“... *en omdat het bloed van de profeten, van de heiligen erin werd gevonden* ”: Rome is door de geschiedenis heen hard, onbuigzaam, ongevoelig en wreed en heeft zich een weg gebaad door het bloed van zijn slachtoffers. Dit gold voor het heidense Rome, maar ook voor het pauselijke Rome, waar de koningen zijn tegenstanders moesten doden, de door God verlichte dienaren die het durfden de duivelse aard ervan aan de kaak te stellen. Sommigen werden door God beschermd, zoals Valdo, Wyclif en Luther, anderen niet en zij beëindigden hun leven als martelaren van het geloof, aan palen, blokken, schandpalen of galgen. Het profetische vooruitzicht dat de werking ervan definitief zal ophouden, kan de bewoners van de hemel en de ware heiligen van de aarde alleen maar verheugen. “... *en van al degenen die op aarde zijn gedood* ”: Iedereen die dit oordeel velt, weet waar hij het over heeft, omdat hij de daden van Rome volgt sinds de oprichting ervan in 747 vGT. De wereldsituatie van de laatste dagen is de laatste vrucht die het veroverende en dominerende Westen van de andere volkeren op aarde draagt. Het monarchale en vervolgens republikeinse Rome verslond de volkeren van de aarde die het onderwierp. Het model van deze samenleving is dat van 2000 jaar waar en vals christendom gebleven. Daarna vernietigde het heidense Rome en het pauselijke Rome het beeld van de vrede van Christus en ontnam de mensheid het model dat de volkeren geluk zou hebben gebracht. Door de slachting van de ware lamdiscipelen van Jezus Christus te rechtvaardigen, heeft het de weg geopend voor de religieuze botsingen die de mensheid naar een angstaanjagende genocidale derde wereldoorlog leiden. Niet voor niets wordt de norm van het doorsnijden van de keel publiekelijk getoond door islamitische gewapende groeperingen. Deze haat tegen de islam is een late reactie op de oorlogen van de kruistochten die Urbanus II op 27 november 1095 vanuit Clermont-Ferrand lanceerde.

Openbaring 19: De strijd Armageddon van Jezus Christus

Vers 1: “ *Hierna hoorde ik als het ware een luide stem van een grote menigte in de hemel, zeggende: Halleluja! Verlossing, heerlijkheid en macht behoren toe aan onze God.* ”

Voortbouwend op het vorige hoofdstuk 18 bevinden de verlost en geredde uitverkorenen zich in de hemel, dragers van de ‘ *nieuwe naam* ’ die hun nieuwe hemelse natuur aanduidt. Vreugde en blijdschap regeren en de getrouwe hemelse engelen verheerlijken de redder God. Deze ‘ *menigte “talrijk”* ’ verschilt van de “ *menigte die niemand kon tellen* ” geciteerd in Openb.7:9. Het vertegenwoordigt een bijeenkomst van de heilige hemelse engelen van God die zijn “ *heerlijkheid* ” verheerlijken, omdat in vers 4 de aardse uitverkorenen, gesymboliseerd door de “ *24 oudsten* ”, zullen reageren en hun instemming met de gemaakte opmerkingen zullen bevestigen door te zeggen: “ *Amen!* » Wat betekent: Echt waar!

De volgorde van de termen ‘ *verlossing, glorie, macht* ’ heeft zijn logica. “ *Redding* ” werd gegeven aan de aardse uitverkorenen en heilige engelen die “ *heerlijkheid* ” gaven aan de schepper God die, om hen te redden, een beroep deed op zijn goddelijke “ *macht* ” om gemeenschappelijke vijanden te vernietigen.

Vers 2: “ *omdat zijn oordelen waar en rechtvaardig zijn; want hij heeft de grote hoer veroordeeld die de aarde heeft verdorven door haar hoererij, en hij heeft het bloed van haar dienaren gewroken door het van zijn eigen hand te eisen.*

»

De gekozen functionarissen die de dorst naar waarheid en ware gerechtigheid gemeen hadden, zijn nu volledig tevreden en vervuld. In haar blinde waanzin dacht de mensheid, afgesneden van God, dat zij de laatste volkeren geluk kon brengen door de standaard van haar rechtvaardigheid te verzachten; alleen het kwaad profiteerde van deze keuze en drong net als gangreen het hele lichaam van de mensheid binnen. De goede en barmhartige God laat in zijn oordeel over ‘ *het grote Babylon* ’ zien dat hij die de dood geeft, de dood moet lijden. Dit is geen daad van boosaardigheid, maar een daad van gerechtigheid. Wanneer het dus niet langer weet hoe de schuldigen moeten worden gestraft, wordt gerechtigheid onrechtvaardigheid.

Vers 3: “ *En zij zeiden voor de tweede keer: Halleluja! ...en de rook ervan stijgt voor eeuwig en altijd op.* »

Het beeld is misleidend, omdat “ *de rook* ” van de brand die Rome verwoestte, na de verwoesting ervan zal verdwijnen. De ‘ *eeuwen van eeuwen* ’ duiden het beginsel van de eeuwigheid aan, dat alleen betrekking heeft op de overwinnaars van de universele hemelse en aardse beproevingen. In deze uitdrukking suggereert het woord ‘ *rook* ’ vernietiging en de uitdrukking ‘ *eeuwen van eeuwen* ’ geeft het een eeuwig effect, dat wil zeggen definitieve vernietiging; ze zal nooit meer opstaan. In het ergste geval kan er zelfs ‘ *rook* ’ in de hoofden van de levenden opstijgen als herinnering aan een glorieuze goddelijke actie die God heeft volbracht tegen Rome, de bloedige vijand.

Vers 4: “ *En de vierentwintig oudsten en de vier levende wezens vielen neer en aanbaden God, zittend op de troon, zeggende: Amen! Hallelujah!* »

In waarheid! Lof aan YaHWéH! ...zeggen samen de verlost van de aarde en de werelden die puur zijn gebleven. Aanbidding van God wordt gekenmerkt door uitputting; een legitieme vorm die exclusief daarvoor is gereserveerd.

Vers 5: “ *En er klonk een stem van de troon, zeggende: Prijs onze God, al jullie zijn dienaren, die Hem vrezen, zowel klein als groot!* »

Deze stem is die van “ *Michaël* ”, Jezus Christus, de twee hemelse en aardse uitdrukkingen waaronder God zichzelf openbaart aan zijn schepselen. Jezus zegt: “ *jij die hem vreesde* ”, zo herinnert hij zich de “ *vrees* ” voor God die geëist wordt in de boodschap van de eerste engel uit Openb.14:7. De ‘ *vrees voor God* ’ vat slechts de intelligente houding van een schepsel ten opzichte van zijn Schepper samen, die macht over leven en dood over hem heeft. Zoals de Bijbel leert in 1 Johannes 4:17-18: “ *Volmaakte liefde drijft angst uit* ”: “ *Zoals Hij is, zo zijn ook wij in deze wereld: hierin is de liefde volmaakt in ons, zodat we vertrouwen mogen hebben in de dag van oordeel. Angst is geen liefde, maar volmaakte liefde drijft angst uit; want angst brengt straf met zich mee, en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde.* ” Dus hoe meer de uitverkorene God liefheeft, hoe meer hij hem gehoorzaamt, en hoe minder reden hij heeft om hem te vrezen. Uitverkorenen worden door God geselecteerd uit de kleinen, zoals de apostelen en de nederige discipelen, maar ook uit de groten zoals de grote koning Nebukadnezar. Deze koning der koningen van zijn tijd is een perfect voorbeeld van het feit dat, hoe groot hij ook is onder de mensen, een koning slechts een zwak schepsel is voor de Almachtige Schepper God.

Vers 6: “ *En ik hoorde als de stem van een grote menigte, als het geluid van vele wateren, en als het geluid van luide donder, zeggende: Halleluja! Want de Heer, onze Almachtige God, is zijn koninkrijk binnengegaan.* »

Dit vers brengt uitdrukkingen samen die we al gezien hebben. De “ *vele menigte* ” vergeleken met het “ *geluid van vele wateren* ” wordt vertegenwoordigd door zijn Schepper in Openbaring 1:15. De ‘ *stemmen* ’ die zich uiten zijn zo ‘ *talrijk* ’ dat ze alleen maar vergeleken kunnen worden met het gerommel, het ‘ *geluid van de donder.* ’ “ *Halleluja! Want de Heer, onze Almachtige God, is zijn koninkrijk binnengegaan.* » Deze boodschap markeerde de werking van de “ *zevende bazuin* ” in Openbaring 11:17: “ *zeggende: Wij danken u, o Heer God de*

Almachtige, die zijt en was, want u hebt uw grote macht gegrepen en bezit genomen van uw koninkrijk .”

Vers 7: “ *Laten wij ons verheugen en blij zijn en Hem eer geven; want de bruiloft van het Lam is aangebroken en zijn bruid heeft zich gereed gemaakt ,*

De “ *vreugde* ” en “ *vreugde* ” zijn volledig gerechtvaardigd, omdat de tijd voor “ *strijd* ” voorbij is. In de hemelse “ *glorie* ”, heeft de “ *bruid* ”, de Vergadering van de verlostes uitverkorenen van de aarde zich aangesloten bij haar “ *Bruidegom* ”, Christus, de levende God “ *Michael* ”, YaHWéH. In aanwezigheid van al hun hemelse vrienden zullen de verlostes en Jezus Christus het ‘ *bruiloftsfeest* ’ vieren dat hen verenigt. “ *De bruid bereidde zich voor* ” door alle goddelijke waarheden te herstellen die het katholieke geloof in zijn versie van het christelijk geloof had laten verdwijnen. De ‘ *voorbereiding* ’ heeft lang geduurd, opgebouwd over 17 eeuwen religieuze geschiedenis, maar vooral sinds 1843, de datum van het begin van de goddelijke eis voor de verschillende restauraties die essentieel zijn geworden, d.w.z. alle waarheden die niet zijn hersteld door de vervolgde protestantse hervormers. . De voltooiing van deze voorbereiding werd bereikt door de laatste dissidente Zevende-dags Adventisten die in de goedkeuring van God en het licht bleven dat Jezus hem gaf tot het einde en al tot begin 2021, wanneer ik deze versie van zijn lichten schrijf.

Vers 8: “ *En het werd hem gegeven zich te kleden in fijn linnen, glanzend en zuiver. Want fijn linnen zijn de rechtvaardige werken van de heiligen. »*

‘ *Fijn linnen* ’ duidt ‘ *de rechtvaardige werken van de* ’ ware laatste heiligen aan . Deze ‘ *werken* ’ die God ‘ *rechtvaardig* ’ noemt, zijn de vrucht van goddelijke openbaringen die achtereenvolgens zijn gegeven sinds 1843 en 1994. Dit werk is de nieuwste vrucht die de goddelijke inspiratie openbaart die sinds 2018 is gegeven aan degenen die hij liefheeft en zegent en ‘ *voorbereidt* ’ op de ‘ *bruiloft* ’ genoemd in dit vers. Als God de ‘ *rechtvaardige werken* ’ van zijn ware ‘ *heiligen* ’ zegent, heeft hij integendeel het kamp van valse heiligen wier ‘ *werken* ’ ‘onrechtvaardig’ waren, vervloekt en bestreden totdat hij het vernietigde.

Vers 9: “ *En de engel zei tegen mij: Schrijf: Gezegend zijn zij die geroepen zijn tot het bruiloftsmaal van het Lam! En hij zei tegen mij: Deze woorden zijn de ware woorden van God”*

Deze zaligspreking wordt toegekend aan de heiligen die verlost zijn door het bloed van Jezus Christus, wier pioniers zich zorgen maakten over dat van Dan. 12:12 (*Zalig zijn zij die wachten tot 1335 dagen*) van de pioniers die precies gesymboliseerd zullen worden door de “ *144.000* ” of 12 X 12 X 1000 van Apo.7. Het binnengaan van de hemel voor de eeuwigheid is inderdaad een reden voor groot geluk dat degenen die deze kans krijgen goddelijk “ *gelukkig* ” zal maken. Geluk is niet de enige factor om van dit voorrecht te profiteren, maar het aanbod van verlossing wordt ons door God aangeboden als een “tweede kans” na de erfenis en veroordeling van de erfzonde. De belofte van verlossing en toekomstige hemelse vreugden wordt gecertificeerd als die van Gods mondelinge toewijding die ons geloof waardig is, omdat Hij zijn beloften permanent nakomt. De beproevingen van de laatste dagen zullen zekerheden vereisen waarin twijfel geen plaats meer zal hebben. De uitverkorenen zullen moeten vertrouwen op geloof dat gebouwd is op de geopenbaarde beloften van God, omdat wat geschreven staat al

eerder is gezegd. Daarom wordt de Bijbel, de Heilige Schrift, het Woord van God genoemd.

Vers 10: “ *En ik viel aan zijn voeten om hem te aanbidden; maar hij zei tegen mij: Pas op dat je het niet doet! Ik ben uw mededienaar, en die van uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben. God aanbidden. Want het getuigenis van Jezus is de geest van profetie.* »

God exploiteert de fout van Johannes om ons zijn veroordeling van het katholieke geloof te openbaren, dat zijn leden dit soort aanbedding van het schepsel leert. Maar het richt zich ook tegen het protestantse geloof, dat deze fout ook begaat door de heidense ‘dag van de zon’, geërfd van Rome, te eren. De engel die tot hem spreekt is ongetwijfeld “Gabriël”, de goddelijke missieleider die dicht bij God staat en die al verscheen aan Daniël en Maria, de “draagmoeder” van Jezus. Hoe hooggeplaatst hij ook is, ‘Gabriël’ geeft blijk van dezelfde nederigheid als Jezus. Hij maakt alleen aanspraak op de titel van “ *metgezel in dienst* ” van Johannes tot aan de laatst gekozen afwijkende adventisten van de eindtijd. Sinds 1843 hebben de uitverkorenen “ *het getuigenis van Jezus* ” bij zich, wat volgens dit vers “de geest van profetie” betekent. Adventisten hebben, tot hun eigen verlies, deze ‘ *geest van profetie* ’ beperkt tot het werk dat tussen 1843 en 1915 door Ellen G. White, de boodschapper van de Heer, werd volbracht. Ze hebben dus zelf een grens gesteld aan het licht dat door Jezus werd gegeven. De “ *geest van profetie* ” is echter een blijvende gave die voortkomt uit een authentieke relatie tussen Jezus en zijn discipelen en die vooral gebaseerd is op zijn beslissing om een missie toe te vertrouwen aan een dienaar die hij kiest met alle autoriteit van zijn goddelijkheid. Dit werk getuigt hiervan: de “ *geest van profetie* ” is nog steeds zeer actief en kan doorgaan tot het einde van de wereld.

Vers 11: “ *Toen zag ik de hemel geopend, en zie, daar verscheen een wit paard. Hij die op hem reed, wordt Getrouw en Waarachtig genoemd, en hij oordeelt en vecht in gerechtigheid.* »

In deze scène neemt de Geest ons mee terug naar de aarde vóór de uiteindelijke overwinning en vernietiging van ‘ *Babylon de Grote* ’. De Geest illustreert het moment waarop de glorieuze Christus bij zijn terugkeer de confrontatie aangaat met de aardse opstandelingen. In de verheerlijkte Jezus Christus komt God tevoorschijn uit zijn onzichtbaarheid: “ *de hemel is open* ”. Hij verschijnt in het beeld van het “ *eerste zegel* ” van Openbaring 6:2, als een ruiter, Leider, die op pad gaat “ *als overwinnaar en om te overwinnen* ”, gezeten op een “ *wit paard* ”, beeld van zijn kamp gekenmerkt door zuiverheid en heiligheid. De naam “ *getrouw en waarachtig* ” die hij zichzelf in dit tafereel geeft, plaatst de handeling in het verlengde van de laatste keer dat geprofeteerd werd door de naam “ *Laodicea* ” in Openb.3:14. Deze naam betekent “geoordeeld volk”, wat hier wordt bevestigd door de precisie: “ *Hij oordeelt* ”. Door te specificeren dat hij “ *vecht met gerechtigheid* ”, roept de Geest het moment op van de “ *strijd van Armageddon* ” uit Openbaring 16:16, waarin hij strijdt tegen het kamp van onrechtvaardigheid geleid door de duivel en verenigd door de eer die aan de “dag van de zon” geërfd van Constantijn I^{en} de rooms-katholieke pausen.

Vers 12: “ *Zijn ogen waren als een vuurvlam; op haar hoofd waren verschillende diademen; hij had een geschreven naam, die niemand kent behalve hijzelf;* »

Als we de context van het tafereel kennen, kunnen we begrijpen dat “ *zijn ogen* ” vergeleken met een “ *vlam van vuur* ” naar de doelen van zijn woede kijken. De verenigde rebellen “ *bereidden zich voor op de strijd* ” sinds Openbaring 9:7-9, d.w.z. sinds 1843. De betekenis van “ *verschillende diademen* ” gedragen op “ *zijn hoofd* ” zal worden gegeven in vers 16 van dit hoofdstuk: hij is de “ *Koning der koningen en Heer der heren* ”. Zijn ‘ *geschreven naam die niemand kent behalve hijzelf* ’ duidt zijn eeuwige goddelijke natuur aan.

Vers 13: “ *En hij was gekleed in een met bloed geverfd kleed. Zijn naam is het Woord van God.* »

Dit ‘ *met bloed besmeurde kledingstuk* ’ duidt twee dingen aan. De eerste is zijn gerechtigheid die hij heeft verkregen door zijn eigen ‘ *bloed* ’ te vergieten voor de verlossing van zijn uitverkorenen. Maar dit offer dat hij vrijwillig heeft gebracht om zijn uitverkorenen te redden, vereist de dood van hun agressors en vervolgers. Zijn “ *kleed* ” zal opnieuw bedekt zijn met “ *bloed* ”, maar deze keer zal het dat van zijn vijanden zijn “ *vertrapt in de wijnpers van de druiven van de toorn van God* ” volgens Jesaja 63 en Openb. 14:17 tot 20. Deze naam “ *het Woord van God* ” onthult het cruciale belang van de aardse bediening van Jezus en van zijn openbaringen die na zijn opstanding achtereenvolgens op aarde en vanuit de hemel werden gegeven. Onze Verlosser was God Zelf, verborgen in een aardse verschijning. Zijn permanente onderwijs, ontvangen door zijn gekozen functionarissen, zal het verschil maken tussen het geredde kamp en het verloren kamp.

Vers 14: “ *De legers die in de hemel zijn, volgden hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit, zuiver.* »

Het beeld is glorieus, het ‘ *wit* ’ van zuiverheid karakteriseert de heiligheid van Gods kamp en zijn menigten engelen die trouw zijn gebleven. Het “ *fijne linnen* ” openbaart hun “ *rechtvaardige* ” en zuivere *werken* .

Vers 15: “ *Uit zijn mond kwam een scherp zwaard om de natiën te treffen; hij zal ze weiden met een ijzeren staf; en hij zal de wijnpers van de felle toorn van de Almachtige God treden.* ’

Het “ *woord van God* ” duidde de Bijbel aan, zijn heilige “ *woord* ” dat de leer ervan samenbracht die de uitverkorenen leidde in haar goddelijke waarheid. Op de dag van zijn terugkeer komt het ‘ *Woord van God* ’ als een ‘ *scherp zwaard* ’ om zijn opstandige, protesterende, kibbelende vijanden te doden, klaar om het bloed van zijn laatst uitverkorenen te vergieten. De vernietiging van zijn vijanden verlicht de uitdrukking “ *hij zal hen regeren met een ijzeren staf* ” die ook het oordeelswerk aanduidt dat wordt uitgevoerd door de uitverkorenen die zullen overwinnen volgens Openb.2:27. Het plan van goddelijke wraak dat in Openbaring 14:17 tot 20 “ *wijnoogst* ” wordt genoemd, wordt hier opnieuw bevestigd. Dit thema wordt ontwikkeld in Jes.63, waar de Geest specificeert dat God alleen handelt, zonder dat iemand bij hem is. De reden is dat de gekozen functionarissen die al naar de hemel zijn gebracht, geen getuige zijn van het drama dat de rebellen treft.

Vers 16: “ *Hij had op zijn kleed en op zijn dij een naam geschreven: Koning der koningen en Heer der heren.* »

De ‘ *kleding* ’ duidt de werken van een levend wezen aan en ‘ *zijn dij* ’ suggereert zijn kracht en macht, omdat een belangrijk detail is dat hij verschijnt als een ruiter, en als hij op een paard staat, de spieren van de ‘ *dijen* ’, de het grootste deel van de mens worden op de proef gesteld en maken actie mogelijk of niet. Zijn imago als ruiter was in het verleden veelbetekenend, aangezien krijgersjagers dit uiterlijk hadden. Vandaag blijven we zitten met de symboliek van dit beeld, dat ons vertelt dat de ruiter een leraar is die een groep mensen domineert, gesymboliseerd door het bereden “ *paard* ”. Degene die Jezus opstijgt betreft zijn uitverkorenen die momenteel over de hele aarde verspreid zijn. Zijn naam “ *Koning der koningen en Heer der heren* ” vormt het onderwerp van ware troost voor zijn geliefde uitverkorenen, onderworpen aan het onrechtvaardige dictaat van de koningen en heren van de aarde. Dit onderwerp verdient verduidelijking. Het model van het aardse koningschap was niet ontworpen op basis van door God goedgekeurde principes. God stond Israël inderdaad toe, **overeenkomstig zijn verzoek**, om op aarde geregeerd te worden door een koning, zoals ik citeer, “zoals de andere heidense naties” die destijds bestonden. God reageerde alleen op het verzoek van hun boze harten. Omdat op aarde de beste koning slechts een ‘afschuwelijk’ wezen is dat ‘ *oogst waar hij niet heeft gezaaid* ’, en hij die God kent, wacht niet tot hij door zijn volk wordt omvergeworpen voordat hij zichzelf hervormt. Het door Jezus gepresenteerde model veroordeelt het model dat op aarde van generatie op generatie is doorgegeven door domme, onwetende en slechte mensen. In Gods hemelse wereld is de leider een dienaar van zijn volk, en hij ontleent al zijn glorie aan hen. De sleutel tot volmaakt geluk ligt daar, want geen enkel levend wezen lijdt onder zijn medemens. Bij zijn glorieuze terugkeer komt Jezus om slechte koningen en heren te vernietigen, en hun goddeloosheid, die zij aan Hem toeschrijven door te beweren dat hun heerschappij een goddelijk recht is. Jezus zal hen leren dat dit niet het geval is; voor hen, maar ook voor de menselijke massa die hun onrecht rechtvaardigt. Dit is de uitleg van “de gelijkenis van de talenten” die vervolgens wordt vervuld en toegepast.

Na de confrontatie

Vers 17: “ *En ik zag een engel in de zon staan. En hij riep met luide stem en zei tegen alle vogels die midden in de lucht vlogen: Kom, kom samen voor het grote avondmaal van God :*

Jezus Christus “ *Michaël* ” komt in het beeld van het zonnelymbol van goddelijk licht om de valse christenen te bestrijden, aanbidders van de zonnegod die de verandering van de rustdag rechtvaardigt die door keizer Constantijn 1 is gemaakt . In hun confrontatie met Christus God zullen ze ontdekken dat de levende God formidabeler is dan hun zonnegod. Met luide stem roept Jezus Christus een groep roofvogels bijeen.

Opmerking : ik moet hier nogmaals specificeren dat de rebellen de zonnegod niet op een bewuste en vrijwillige manier willen aanbidden, maar dat zij het feit onderschatten dat voor God de eerste dag die zij voor hun wekelijkse rust uren de verontreiniging van zijn heidense rust in stand houdt. gebruik van de

verleden tijd. Op dezelfde manier getuigt hun keuze van een grote minachting voor de orde van de tijd die hij vanaf het begin van zijn schepping van de aarde heeft ingesteld. God telt de dagen die worden gemarkeerd door de rotatie van de aarde om haar as. Tijdens zijn interventies voor zijn volk Israël herinnerde hij zich de volgorde van de week door, door deze een naam te geven, de zevende dag aan te duiden die "sabbat" werd genoemd. Velen geloven dat zij door God gerechtvaardigd kunnen worden vanwege hun oprechtheid. Noch oprechtheid noch overtuiging zijn van waarde voor degenen die de waarheid betwisten die duidelijk door God is uitgedrukt. De waarheid ervan is de enige maatstaf die verzoening mogelijk maakt door geloof in het vrijwillige offer van Jezus Christus. Persoonlijke meningen worden niet gehoord of erkend door de schepper God, de Bijbel bevestigt dit principe met dit vers uit Jesaja 8:20: " *Aan de wet en aan het getuigenis! Als we niet op deze manier spreken, zal er geen dageraad zijn voor de mensen.* "

Twee ' *feesten* ' worden door God voorbereid: het ' *bruiloftsmaal van het Lam* ' waarvan de gasten de uitverkorenen zelf zijn, aangezien zij gezamenlijk ' *de Bruid* ' vertegenwoordigen. Het tweede ' *feest* ' is van het macabere type en de begunstigden ervan zijn alleen ' *roofvogels* ', gieren, condors, vliegers en andere soorten van het genre.

Vers 18: " *Om het vlees van koningen te eten, het vlees van militaire bevelhebbers, het vlees van machtige mannen, het vlees van paarden en degenen die daarop rijden, het vlees van allen, vrij en gebonden, klein en groot.* " »

Na de vernietiging van de hele mensheid zal er niemand meer zijn om de lichamen onder de aarde te plaatsen en volgens Jer.16:4 " *zullen ze als mest over de aarde worden verspreid.* " Laten we het hele vers opzoeken dat ons het lot leert dat God reserveert voor degenen die hij vervloekt: " *Zij zullen sterven, verteerd door ziekte; ze zullen geen tranen of begrafenis krijgen; ze zullen als mest op de aarde zijn; zij zullen omkomen door het zwaard en door hongersnood; en hun karkassen zullen voedsel zijn voor de vogels in de lucht en de dieren op aarde.* " Volgens de opsomming die de Geest in dit vers 18 geeft, ontkomt geen mens aan de dood. Ik herinner me dat de " *paarden* " het volk symboliseren geleid door hun burgerlijke en religieuze leiders volgens Jakobus 3:3: " *Als we het bit in de mond van paarden steken zodat ze ons gehoorzamen, sturen we ook hun hele lichaam aan.* " »

Vers 19: " *En ik zag het beest, en de koningen van de aarde, en hun legers verzamelden zich om oorlog te voeren tegen hem die op het paard zat, en tegen zijn leger.* " »

We hebben gezien dat de ' *strijd van Armageddon* ' geestelijk was en dat het aspect ervan op aarde bestond uit het uitvaardigen van de dood van alle laatste ware slaven van Jezus Christus. Deze beslissing werd genomen vóór de terugkeer van Jezus Christus en de rebellen waren zeker van hun keuze. Maar op het moment dat het in werking trad, ging de hemel open en onthulde de goddelijke wrekende Christus en zijn engelenlegers. Er is dus geen gevecht meer mogelijk. Niemand kan tegen God strijden als hij verschijnt en het resultaat is wat Openbaring 6:15-17 aan ons openbaarde: " *De koningen van de aarde, de groten, de militaire bevelhebbers, de rijken, de machtigen, alle slaven en de vrije mannen* "

verstopten zich in de grotten en in de rotsen van de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en tegen de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van zijn toorn is gekomen, en wie kan standhouden? » Op de laatste vraag luidt het antwoord: de gekozen functionarissen die door de rebellen zouden worden vermoord; uitverkorenen geheiligd door hun trouw aan de heilige sabbat, die de overwinning van Jezus over al zijn vijanden en die van zijn verlost profeteerde.

Vers 20: “ *En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die daarvoor tekenen had verricht, waardoor hij degenen had misleid die het merkteken van het beest namen en zijn beeld aanbaden. Ze werden allebei levend in het meer geworpen, brandend van vuur en zwavel.* »

Aandacht ! De Geest openbaart ons het uiteindelijke lot van het laatste oordeel terwijl God het voorbereidt op ‘ *het beest en de valse profeet* ’, d.w.z. het katholieke geloof en het protestantse geloof dat zich sinds 1994 heeft aangesloten bij de valse adventisten. Want ‘ *het meer dat brandt van vuur en van zwavel* ’ zal de aarde pas aan het einde van het zevende millennium bedekken om zondaars definitief te vernietigen en te vernietigen, na het laatste oordeel. Dit vers openbaart ons het prachtige gevoel van de volmaakte rechtvaardigheid van onze schepper God. Het legt het verschil vast tussen de werkelijke daders en de slachtoffers die bedrogen maar schuldig zijn omdat zij verantwoordelijk zijn voor hun keuze. Religieuze heersers worden “ *levend in de poel van vuur geworpen* ” omdat zij volgens Openbaring 14:9 de mannen en vrouwen van de aarde ertoe aanzetten “ *het merkteken van het beest* ” te eren wiens straf was aangekondigd.

Vers 21: “ *En de overigen werden gedood door het zwaard dat uit de mond kwam van hem die op het paard zat; en alle vogels waren tevreden met hun vlees* ”

Deze ‘ *anderen* ’ betreffen niet-christelijke of niet-gelovige mensen die de internationale beweging volgden en de algemene orde gehoorzaamden zonder persoonlijke betrokkenheid bij de actie van de christelijke religieuze rebellen. Omdat ze niet bedekt zijn door de gerechtigheid van het bloed dat door Jezus Christus is vergoten, overleven ze de wederkomst van Christus niet, maar worden ze niettemin gedood door zijn woord, gesymboliseerd door “ *het zwaard dat uit zijn mond kwam* ”. Deze gevallen wezens die ooggetuigen zijn van de verschijning van de ware God zullen tot het laatste oordeel komen, maar zij zullen niet lijden onder het lijden van de langdurige dood van de ‘poel van vuur’ die gereserveerd is voor de grote religieuze boosdoeners die actief zijn in de rebellie. Nadat ze geconfronteerd zijn met de glorie van de grote schepper God, de Grote Rechter, zullen ze plotseling worden vernietigd.

Openbaring 20: **de duizend jaar van het zevende millennium** **en het laatste oordeel**

De straf van de duivel

Vers 1: “ *Toen zag ik een engel uit de hemel neerdalen, met de sleutel van de bodemloze put en een grote ketting in zijn hand.* »

“ *Een engel* ” of boodschapper van God “ *daalt neer uit de hemel* ” naar de aarde die beroofd is van alle vormen van aardse, menselijk en dierlijk leven en neemt hier de naam “ *afgrond* ” aan, die er in Gen.1:2 naar verwijst. “ *De sleutel* ” opent of sluit de toegang tot dit verlaten land. En ‘ *de grote keten* ’ die in ‘ *zijn hand* ’ wordt gehouden, laat ons begrijpen dat een levend wezen geketend zal worden op de verlaten aarde die zijn gevangenis zal worden.

Vers 2: “ *Hij greep de draak, de oude slang, die de duivel en Satan is, en bond hem voor duizend jaar vast.* »

Satan ”, de opstandige engel, in Openbaring 12:9 aanduiden, worden hier opnieuw aangehaald. Ze herinneren ons aan zijn zeer grote verantwoordelijkheid voor het lijden veroorzaakt door zijn opstandige karakter; fysiek en moreel lijden en pijn die aan mensen worden opgelegd door de overheersers die onderworpen zijn aan zijn inspiraties en invloeden, omdat ze net zo slecht waren als hij. Als een ‘ *draak* ’ leidde hij het heidense keizerlijke Rome, en als een ‘ *slang* ’, het pauselijke christelijke Rome, maar ontmaskerd ten tijde van de Reformatie, gedroeg hij zich opnieuw als een ‘ *draak* ’, gediend door de gewapende katholieke en protestantse bonden en de ‘ *dragonnades*. ’ van Lodewijk XIV. Vanuit het kamp van de demonische engelen is “ *Satan* ” de enige overlevende. Terwijl hij wacht op zijn verzoenende dood bij het laatste oordeel, zal hij nog eens “ *duizend jaar* ” in leven blijven, geïsoleerd, zonder enig contact met enig schepsel, op de aarde die een vormeloze, woestijnachtige gevangenis worden, leeg, alleen bevolkt door ontbindende lijken en botten van mensen en dieren.

De engel van de afgrond op de verlaten aarde: de vernietiger van Openb.9:11 .

Vers 3: “ *En hij wierp hem in de diepte, en sloot en verzegelde de ingang boven hem, zodat hij de volken niet meer zou misleiden, totdat de duizend jaar vervuld waren. Daarna moet hij een tijdje losgemaakt worden.* »

Het gegeven beeld is nauwkeurig: Satan wordt op de verlaten aarde geplaatst onder een dekking die hem verhindert de hemel binnen te gaan; zodat hij zichzelf onderworpen vindt aan de beperkingen van de menselijke norm waarvan hij het verlies veroorzaakte of aanmoedigde. De andere levende wezens, hemelse engelen en mensen die op hun beurt engelen zijn geworden, staan boven hem, in de hemel waartoe hij sinds de overwinning van Jezus Christus over zonde en dood geen toegang meer heeft. Maar zijn situatie is verslechterd omdat hij geen gezelschap meer heeft, geen engel, geen man. In de hemel zijn “ *de naties* ” die in dit vers worden aangehaald zonder de vermelding “van de aarde”. Dit komt omdat de verlost van deze naties allemaal in de hemel zijn in het koninkrijk van God. De rol van de ‘ *keten* ’ wordt zo onthuld; het dwingt hem alleen en geïsoleerd op aarde te blijven. In het goddelijke programma zal de duivel een gevangene blijven voor ‘ *duizend jaar* ’, aan het einde waarvan hij zal worden vrijgelaten, waarbij hij toegang en contact zal hebben met de goddeloze doden die zijn opgewekt in een tweede opstanding, voor de ‘ *tweede dood* ’ van de laatste. oordeel, over de aarde die dan, tijdelijk, weer bevolkt zal worden. Hij zal opnieuw de veroordeelde

opstandige naties onderwerpen in vergeefse pogingen om tegen de verlore heilige engelen en Jezus Christus, de grote Rechter, te strijden.

De verlost en oordelen de goddelozen

Vers 4: “ *En ik zag tronen; en aan degenen die daar zaten werd macht gegeven om te oordelen. En ik zag de zielen van degenen die onthoofd waren vanwege het getuigenis van Jezus en vanwege het woord van God, en van degenen die het beest noch zijn beeld niet hadden aanbeden, en het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun lichaam hadden ontvangen. handen. Zij kwamen tot leven en regeerden duizend jaar met Christus .* ”

“ *Zij die op tronen zitten* ” hebben koninklijke “ *macht* ” om te oordelen . Dit is een belangrijke sleutel om de betekenis te begrijpen die God aan het woord ‘ *koning* ’ geeft. Nu, in zijn koninkrijk, in Jezus Christus “ *Michael* ”, deelt God zijn oordeel met al zijn menselijke schepselen die van de aarde zijn verlost. Het oordeel over de aardse en hemelse goddelozen zal collectief zijn en met God worden gedeeld. Dit is het enige aspect van het koningschap van de verlore uitverkorenen. Overheersing is niet voorbehouden aan een categorie uitverkorenen, maar aan iedereen, en de Geest herinnert ons eraan dat er in de tijd die op aarde is verstreken, de eerste verschrikkelijke moorddadige vervolgingen plaatsvonden, die hij oproept door te citeren: “ *de zielen van degenen die waren onthoofd omdat van het getuigenis van Jezus en vanwege het woord van God* ”; Paulus was een van hen. De Geest roept aldus de christelijke slachtoffers op van het Romeinse heidendom en het intolerante Romeinse pauselijke geloof dat actief was tussen het jaar 30 en 1843. Vervolgens richt hij zich op de laatste uitverkorenen die met de dood worden bedreigd door het ‘ *beest dat uit de aarde opstijgt* ’ uit Apo.13 : 11 -15, in het laatste uur van de aardse tijd; gedurende het jaar 2029 tot de eerste dag van de lente voorafgaand aan Pesach in het jaar 2030.

In overeenstemming met de aankondiging van de “ *zevende bazuin* ” in Openbaring 11:18, “ *is de tijd gekomen om de doden te oordelen* ”, en dit is het nut van de tijd van de “ *duizend jaar* ” die in dit vers 4 wordt aangehaald. de bezigheid zijn van de verlost en die de hemelse eeuwigheid van God zijn binnengegaan. Zij zullen slechte mensen en gevallen hemelse engelen moeten ‘ *oordelen* ’. Paulus zegt in 1 Kor.6:3: “ *Weet u niet dat wij de engelen zullen oordelen? En hoeveel te meer moeten we de dingen van dit leven niet beoordelen?* »

De tweede wederopstanding voor de gevallen rebellen

Vers 5: “ *De overige doden leefden pas weer nadat de duizend jaren waren volbracht. Dit is de eerste opstanding.* »

Pas op voor de val! De zinsnede “ *De andere doden kwamen pas weer tot leven nadat de duizend jaar waren volbracht* ” vormt een tussenzin en de uitdrukking die daarop volgt “ *Het is de eerste opstanding* ”, heeft betrekking op de eerste doden in de opgestane Christus . *duizend jaar* ” aangehaald. Het haakje roept, zonder het te benoemen, de aankondiging op van een tweede ‘ *opstanding* ’, gereserveerd voor de goddeloze doden die aan het einde van de ‘ *duizend jaar* ’

zullen worden opgewekt voor het laatste oordeel en de dodelijke straf van *het 'meer van vuur en zwavel'*; die de “*tweede dood*” bewerkstelligt.

Vers 6: “*Zalig en heilig zijn zij die delen in de eerste opstanding! De tweede dood heeft geen macht over hen; maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zullen duizend jaar met Hem regeren.* »

Dit vers vat heel eenvoudig Gods geopenbaarde rechtvaardige oordeel samen. De zaligspreking is gericht tot de ware uitverkorenen die aan het begin van de “*duizend jaar*” deelnemen aan de “*opstanding van de doden in Christus*”. Zij zullen niet tot het oordeel komen, maar zullen zelf de rechters zijn in het oordeel dat God in de hemel “*duizend jaar*” heeft georganiseerd. De aangekondigde “*regering*” van “*duizend jaar*” is slechts een “*regering*” van rechtersactiviteit en is beperkt tot deze “*duizend jaar*”. Nu ze de eeuwigheid zijn binnengegaan, hoeven de uitverkorenen de “*tweede dood*” niet te vrezen of te lijden, omdat zij integendeel de goddeloze doden die geoordeeld worden, zullen laten lijden. En we weten dat dit de grootste en meest kwaadaardige, wrede en moordzuchtige religieuze boosdoeners zijn. De gekozen rechters zullen de lengte van de tijd van lijden moeten bepalen die elk van de geoordeelde wezens individueel moet ervaren, in het proces van hun vernietiging van “de tweede dood”, die niets gemeen heeft met de huidige eerste aardse dood. Want het is de scheppende God die vuur de vorm geeft van zijn vernietigende werking. Vuur heeft geen effect tegen hemellichamen en aardse lichamen die door God worden beschermd, zoals de ervaring van Daniëls drie metgezellen bewijst in Daniël 3. Bij het laatste oordeel zal het lichaam van de opstanding anders reageren dan het huidige aardse lichaam. In Marcus 9:48 onthult Jezus zijn bijzonderheid aan ons door te zeggen: “*waar hun worm niet sterft en waar het vuur niet wordt uitgeblust*”. Net zoals de ringen van het lichaam van een regenworm individueel bezielde blijven, zal het lichaam van de verdoemden leven bezitten tot in het laatste atoom. De snelheid van hun consumptie zal daarom afhangen van de duur van het lijden waarover de heilige rechters en Jezus Christus hebben beslist.

De laatste confrontatie

Vers 7: “*Wanneer de duizend jaar voorbij zijn, zal Satan uit zijn gevangenis worden vrijgelaten.* »

Aan het einde van de ‘duizend jaar’ zal hij voor korte tijd weer gezelschap vinden. Dit is het moment van de tweede “*opstanding*” gereserveerd voor aardse rebellen.

Vers 8: “*En hij zal uitgaan om de volken die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden, Gog en Magog, te misleiden, om ze voor oorlog te verzamelen; hun aantal is als het zand van de zee.*”

Dit gezelschap is dat van de “*naties*” die over de hele aarde zijn opgewekt, zoals aangegeven door de formule van de “*vier hoeken*” van de aarde” of vier windstreken die de actie een universeel karakter geven. Zo'n bijeenkomst heeft niets te vergelijken, behalve op het niveau van de oorlogsstrategie een gelijkenis met het conflict uit de Derde Wereldoorlog van de “*zesde bazuin*” van Openb.9:13. Het is deze vergelijking die God ertoe brengt om degenen die bij het laatste oordeel bijeen waren, de namen "Gog en Magog" te geven, oorspronkelijk

aangehaald in Ezech.38:2, en daarvoor in Gen.10:2, waar "Magog" de tweede zoon van Jafeth is. ; maar een klein detail onthult slechts het vergelijkende aspect van deze evocatie, omdat Magog in Ezechiël het land van Gog is, en het Rusland aanduidt dat tijdens de Derde Wereldoorlog het grootste aantal soldaten aller tijden in actie zal brengen. oorlogsgeschiedenis; wat de enorme expansie en snelle verovering van de landen van het West-Europese continent rechtvaardigt.

De Geest vergelijkt ze met het “ *zand van de zee* ” en benadrukt daarmee het belang van het aantal slachtoffers van het laatste oordeel. Het is ook een toespeling op hun onderwerping aan de duivel en zijn menselijke agenten, geopenbaard in Openbaring 12:18 of 13:1 (afhankelijk van de bijbelversie): sprekend over de ‘ *draak* ’ lezen we: ‘ *En hij stond op het zand. van de zee.* ’

Als onverbeterlijke rebel begint Satan opnieuw te hopen dat hij Gods leger zal kunnen verslaan en hij verleidt de andere veroordeelde mensen door hen ervan te overtuigen de strijd aan te gaan met God en zijn uitverkorenen.

Vers 9: “ *En zij gingen de aarde op en omsingelden het kamp van de heiligen en de geliefde stad. Maar er kwam een vuur uit de hemel en verslond hen.* » Maar een verovering van terrein betekent niets meer als we de tegenstander niet kunnen grijpen omdat hij onaantastbaar is geworden; net als Daniëls metgezellen kan vuur noch iets anders hen schade toebrengen. En integendeel: “ *het vuur uit de hemel* ” treft hen zelfs in “ *het kamp van de heiligen* ”, waarop het geen effect heeft. Maar dit vuur ‘ *verslindt* ’ de vijanden van God en zijn uitverkorenen. In Zacharia 14 profeteert de Geest de twee oorlogen, gescheiden door de ‘ *duizend jaar* ’. Dat wat voorafgaat aan en wordt bereikt door de “zesde bazuin” wordt gepresenteerd in de verzen 1 tot en met 3, de rest betreft de tweede oorlog die werd gevoerd op het uur van het laatste oordeel, en daarna de universele orde die op de nieuwe aarde werd gevestigd. In vers 4 roept de profetie de afdaling naar de aarde van Christus en zijn uitverkorenen in deze termen op: “ *Zijn voeten zullen die dag staan op de berg met olijven, die tegenover Jeruzalem ligt, aan de kant van het 'oosten'; de berg met olijven zal zich in het midden splitsen, in het oosten en in het westen, en er zal een zeer grote vallei ontstaan: de helft van de berg zal zich terugtrekken naar het noorden, en de andere helft naar het zuiden.* » Het kamp van de heiligen van het laatste oordeel wordt aldus geïdentificeerd en gelokaliseerd. Laten we opmerken dat het pas aan het einde van de hemelse ‘ *duizend jaar* ’ is dat de ‘ *voeten* ’ van Jezus op de aarde zullen ‘ *plaatsen* ’, ‘ *op de Olijfberg die tegenover Jeruzalem ligt, aan de kant van het oosten* ’. . . Verkeerd geïnterpreteerd gaf dit vers aanleiding tot het onjuiste geloof in de aardse regering van Jezus Christus tijdens het ‘ *millennium* ’.

Vers 10: “ *En de duivel, die hen verleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar het beest en de valse profeet zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden, voor eeuwig en altijd.* »

De tijd is gekomen om het oordeel over religieuze rebellen, geopenbaard in Openbaring 19:20, ten uitvoer te leggen. In overeenstemming met de aankondiging van dit vers worden “ *de duivel, het beest en de valse profeet* ” samen “ *levend geworpen in de poel van vuur en zwavel* ” die voortkomt uit de werking van het “ *vuur uit de hemel* ” waaraan Hierbij hoort het gesmolten ondergrondse magma dat vrijkomt door breuken in de aardkorst over het gehele

oppervlak van de planeet. De aarde neemt dan de gedaante aan van de ‘zon’ wiens ‘vuur’ het vlees van de rebellen verslindt, omdat zij zelf aanbidders (onbewust maar schuldig) zijn van de door God geschapen zon. Het is door deze actie dat de aardse en hemelse boosdoeners de “*kwellingen*” ondergaan van de “*tweede dood*” die sinds Openbaring 9:5-6 is geprofeteerd. De oneerlijke steun aan de valse rustdag veroorzaakte dit verschrikkelijke einde. Want gelukkig voor de veroordeelden komt er, hoe lang deze ook mag duren, ook een einde aan de ‘*tweede dood*’. En de uitdrukking ‘*voor eeuwig en altijd*’ is niet van toepassing op de ‘*kwellingen*’ zelf, maar op de vernietigende gevolgen van het ‘*vuur*’ dat ze veroorzaakt, omdat dit de gevolgen zijn die definitief en eeuwig zullen zijn.

De principes van het laatste oordeel

Vers 11: “*Toen zag ik een grote witte troon, en Hem die daarop zat. De aarde en de lucht vluchtten voor zijn gezicht, en er werd geen plaats voor hen gevonden.*”

“*Wit*” van volmaakte zuiverheid, zijn “*grote troon*” is het beeld van het volmaakt zuivere en heilige karakter van de God-schepper van alle levens en dingen. De perfectie ervan kan de aanwezigheid van “*de aarde*” in haar verwoeste en verteerd aspect, dat het laatste oordeel eraan gaf, niet tolereren. Bovendien zijn de schurken van alle oorsprong vernietigd, is de tijd van symbolen voorbij en hebben het hemelse universum en zijn miljarden sterren geen enkele reden meer om te bestaan; “*de hemel*” van onze aardse dimensie en alles wat deze bevat, wordt daarom geëlimineerd en in het niets verdwenen. Het is tijd voor eeuwig leven op een eeuwige dag.

Vers 12: “*En ik zag de doden, zowel groot als klein, voor de troon staan. Boeken werden geopend. En er werd nog een boek geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld op basis van hun werken, op basis van wat in deze boeken geschreven stond.*»

Deze schuldig bevonden ‘*doden*’ werden opgewekt voor het laatste oordeel. God maakt voor niemand een uitzondering, zijn rechtvaardige oordeel treft de “*grotten*” en de “*kleinen*”, de rijken en de armen en legt hen voor het eerst in hun leven hetzelfde lot op, de dood, op egalitaire wijze.

De volgende verzen geven details over de werking van het laatste oordeel. Reeds geprofeteerd in Dan.7:10, zijn de “*boeken*” met de getuigenissen van de engelen “*open*” en deze onzichtbare getuigen noteerden de fouten en misdaden begaan door de veroordeelden en na het oordeel van elke zaak door de uitverkorenen en Jezus Christus, unaniem werd een definitief, onherroepelijk eindoordeel uitgesproken. Bij het eindvonnis zal het uitgesproken vonnis ten uitvoer worden gelegd.

Vers 13: “*De zee gaf de doden op die erin waren; de dood en de hel gaven de doden op die erin waren; en ieder werd geoordeeld naar zijn werken.*»

Het principe dat in dit vers wordt gedefinieerd, is op beide opstandingen van toepassing. De ‘*doden*’ verdwijnen in de ‘*zee*’ of op het ‘*land*’; Het zijn deze twee mogelijkheden die in dit vers worden aangegeven. Laten we eens kijken naar de vorm ‘*had*’ waarmee de entiteit ‘aarde’ wordt opgeroepen. Want deze naam is inderdaad gerechtvaardigd, aangezien God aan de zondige mens

heeft verklaard: “ *Gij zijt stof en tot stof zult gij wederkeren* ” in Gen.3:19. Het ‘ *had* ’ is daarom het ‘ *stof* ’ van de ‘aarde’. De dood heeft soms mensen door vuur verteerd, die daarom niet volgens het normale begrafenisritueel *tot stof worden verteerd* . Dit is de reden waarom de Geest, zonder dit geval uit te sluiten, specificceert dat de “ *dood* ” zelf degenen zal teruggeven die hij heeft getroffen, in welke vorm dan ook; door het begrijpen van de desintegratie veroorzaakt door kernbrand die geen spoor achterlaat van een volledig uiteengevallen menselijk lichaam.

Vers 14: “ *En de dood en de hel werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood, de poel van vuur.* »

‘ *De dood* ’ was een principe dat absoluut tegengesteld was aan dat van het leven en het doel ervan was om wezens te elimineren wier levenservaring door God werd beoordeeld en veroordeeld. Het enige doel van het leven is om God een nieuwe kandidaat voor te stellen voor zijn selectie van eeuwige vrienden. Nu deze selectie heeft plaatsgevonden en de goddelozen zijn vernietigd, hebben ‘ *de dood* ’ en ‘de aarde’ ‘ *de doden gehad* ’ geen enkele reden meer om te bestaan. De destructieve principes van deze twee dingen worden zelf door God vernietigd. Na het “*meer van vuur* ” wordt ruimte gemaakt voor het leven en het goddelijke licht dat zijn wezens verlicht.

Vers 15: “ *Wie niet in het boek des levens geschreven werd bevonden, werd in de poel van vuur geworpen.* ” »

Dit vers bevestigt het: God heeft de mens werkelijk slechts twee paden, twee keuzes, twee loten, twee bestemmingen voorgelegd (Deu.30:19). De namen van de uitverkorenen zijn bij God bekend vanaf de grondlegging van de wereld of zelfs nog verder, vanaf de programmering van zijn project gericht op het ter beschikking stellen van vrije en onafhankelijke wezens als gezelschap. Deze keuze zou hem vreselijk lijden in een lichaam van vlees gaan kosten, maar omdat zijn verlangen naar liefde groter was dan zijn angst, lanceerde hij zijn project en kende van tevoren de gedetailleerde vervulling van ons verhaal van het hemelse leven en het aardse leven. Hij wist dat zijn eerste wezen op een dag zijn doodsvijand zou worden. Maar hij gaf hem, ondanks deze kennis, alle kansen om zijn project op te geven. Hij wist dat het onmogelijk was, maar hij liet het gebeuren. Hij kende dus de namen van de uitverkorenen, hun daden, het getuigenis van hun hele leven en leidde hen ieder in zijn tijd en tijdperk naar Hem toe. Er is maar één ding onmogelijk voor God: verrassing.

Hij kende ook de namen van de massa's onverschillige, opstandige, afgodische menselijke schepselen die het proces van menselijke voortplanting heeft gecreëerd. Het verschil in Gods oordeel, geopenbaard in Openb. 19:19-20, geldt voor al zijn schepselen. Sommigen van hen die minder schuldig zijn, zullen gedood worden door “ *het woord van God* ” zonder “ *de kwellingen van het vuur van de tweede dood* ” te ervaren, die uitsluitend bedoeld zijn voor christelijke en joodse religieuze daders. Maar de tweede “ *opstanding* ” betreft al zijn menselijke schepselen die op aarde zijn geboren en engelen die in de hemel zijn geschapen, want God verklaarde in Rom.14:11: “*Want er staat geschreven: Zo waar ik leef, zegt de Heer, elke knie zal voor mij buigen. , en elke tong zal God eer geven .* ’

Openbaring 21: het verheerlijkte *Nieuwe Jeruzalem* gesymboliseerd

Vers 1: “ *Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan en de zee was er niet meer.* »

De Geest deelt met ons de gevoelens die geïnspireerd zijn door de vestiging van de nieuwe multidimensionale orde na het einde van het 7^e millennium . Vanaf dit moment wordt de tijd niet meer geteld, alles wat leeft gaat de eindeloze eeuwigheid binnen. Alles is nieuw of beter gezegd vernieuwd. ‘ *Hemel en aarde* ’ uit het tijdperk van de zonde zijn verdwenen, en het symbool van ‘ *dood* ’, de ‘ *zee* ’, bestaat niet meer. Als Schepper veranderde God het uiterlijk van de planeet Aarde, waardoor alles wat een risico of gevaar vormde voor de bewoners verdween; dus geen oceanen meer, geen bergen meer met steile rotspieken. Het is een grote tuin geworden zoals het eerste “ *Eden* ” waar alles glorie en vrede is; hetgeen zal worden bevestigd in Openbaring 22.

Vers 2: “ *En ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, voorbereid als een bruid die zich voor haar man heeft versierd.* »

Deze nieuwe herschepping zal de vergadering verwelkomen van de uitverkoren, verlost heiligen uit het land dat in dit vers “ *heilige stad* ” wordt genoemd, zoals in Openbaring 11:2: “ *Nieuw Jeruzalem* ”, de “ *bruid* ” van Jezus Christus, haar “ *echtgenoot* ”. Ze “ *daalt neer uit de hemel* ”, uit het koninkrijk van God waar ze binnenging bij de terugkeer in glorie van haar Verlosser. Vervolgens daalde ze aan het einde van de ‘ *duizend jaar* ’ van het hemelse oordeel voor het eerst naar de aarde af voor het laatste oordeel. Daarna keerde ze terug naar de hemel en wachtte tot de “ *nieuwe hemel en de nieuwe aarde* ” klaar waren om haar te ontvangen. Merk op dat het woord ‘ *hemel* ’ in het enkelvoud staat, omdat het volmaakte eenheid oproept, in tegenstelling tot het meervoud, ‘ *hemelen* ’, wat in Gen. 1:1 de verdeling van hemelse wezens in twee tegengestelde kampen suggereerde.

Vers 3: “ *En ik hoorde een luide stem vanaf de troon zeggen: Zie de tabernakel van God met mensen! Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volk zijn, en God zelf zal bij hen zijn.* »

De “ *nieuwe aarde* ” verwelkomt een vooraanstaande gast, aangezien “ *God zelf* ”, die zijn oude hemelse troon achter zich laat, zijn nieuwe troon komt installeren op de aarde waar hij de duivel, de zonde en de dood heeft verslagen. “ *De tabernakel van God* ” duidt het hemelse lichaam van God Jezus Christus “ *Michaël* ” aan (= die is als God). Maar het is ook het symbool van de Vergadering van de uitverkorenen waarover de Geest van Jezus Christus regeert. “ *Tabernakel, tempel, synagoge, kerk* ”, al deze termen zijn symbolen van het volk van de verlost heiligen voordat het gebouwen waren die door de mens waren gebouwd; elk van hen markeert een fase in de voortgang van het goddelijke project. En in de eerste plaats duidt “ *de tabernakel* ” *de uitgang uit Egypte aan van de Hebreëen, geleid en naar de woestijn geleid door God, zichtbaar gemanifesteerd door de wolk die als een kolom neerdaalde boven de heilige tent.* Hij was toen al “ *met mannen* ”; wat het gebruik van deze term in dit vers rechtvaardigt. Vervolgens markeert de “ *tempel* ” de solide constructie van de “ *tabernakel* ”; werk dat onder koning Salomo was besteld en uitgevoerd. Exclusief in het Hebreeuws betekent het woord “ *synagoge* ”: vergadering. In Openbaring 2:9 en 3:9 verwijst de Geest van Christus naar de opstandige Joodse natie als de “ *synagoge van Satan* .” Het laatste woord ‘ *kerk* ’ duidt in het Grieks de gemeente aan (ecclesia); de taal van de verspreiding van de christelijke leer van de Bijbel. Jezus vergeleek “ *de zijne lichaam* ” in de “ *tempel* ” van “ *Jeruzalem* ”, en volgens Ef.5:23 is de gemeente, zijn “ *Kerk* ”, “ *zijn lichaam* ”: “ *want de man is het hoofd van de vrouw, zoals Christus de hoofd van de Kerk, die zijn lichaam is, en waarvan hij de Verlosser is.* Wij herinneren ons de droefheid die de apostelen van Jezus ervoeren toen hij hen verliet om naar de hemel op te stijgen. Deze keer kan “ *mijn man bij mij wonen* ” de Uitverkorene zeggen in haar installatie op de “ *nieuwe aarde* ”. Het is in deze context dat de boodschappen van de twaalf namen van de “ *twaalf stammen* ” uit Openbaring 7 de onvervalste vreugde en het geluk van hun overwinning kunnen uitdrukken.

Vers 4: “ *Hij zal elke traan uit hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, en er zal geen rouw, noch gehuil, noch pijn meer zijn, want de vroegere dingen zijn voorbij.* ” »

De link met Openb.7:17 wordt bevestigd door hier de goddelijke belofte aan te treffen waarmee Openb.7 eindigt: “ *Hij zal elke traan uit hun ogen afwissen* ”. De remedie tegen huilen is vreugde en vreugde. Wij spreken over het uur waarop Gods beloften zullen worden gehouden en vervuld. Kijk goed naar deze prachtige toekomst, want vóór ons ligt de tijd gepland voor ‘ *dood, rouw, geschreeuw, pijn* ’, die niet langer alleen de vernieuwing van alle dingen door onze sublieme en wonderbaarlijke schepper God zal zijn. Ik specificeer dat deze vreselijke dingen pas zullen verdwijnen na het laatste oordeel dat zal worden volbracht aan het einde van de “ *duizend jaar*”. Voor de uitverkorenen, maar alleen voor hen, zullen de gevolgen van het kwaad ophouden bij de terugkeer in heerlijkheid van de Heer God, de Almachtige.

Vers 5: “ *En Hij die op de troon zat, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En hij zei: Schrijf; want deze woorden zijn zeker en waar.* »

De schepper God verbindt zich persoonlijk met een belofte en getuigt van dit profetische woord: “ *Zie, Ik maak alle dingen nieuw* ”. Het heeft geen zin om in ons aardse nieuws naar een beeld te zoeken om een idee te krijgen van wat God aan het voorbereiden is, want wat nieuw is, valt niet te beschrijven. En tot die tijd heeft God ons alleen maar herinnerd aan de pijnlijke dingen van onze tijd door ons te vertellen dat ze niet langer op de “ *nieuwe aarde en de nieuwe hemel* ” zullen zijn, die dus al hun mysterie en verrassingen behouden. De engel voegt aan deze verklaring toe: “ *want deze woorden zijn zeker en waar.* ” Gods roep van genade in Jezus Christus vereist een onwrikbaar geloof om de beloning van Gods beloften te verkrijgen. Het is een moeilijk pad dat indruist tegen de normen van de wereld. Het vereist een grote geest van opoffering, van zelfverloochening, in de nederigheid van een slaaf die onderworpen is aan zijn Meester. Gods inspanningen om ons vertrouwen te versterken zijn daarom zeer gerechtvaardigd: “*zekerheid in de geopenbaarde en uitgedrukte waarheid*” is de maatstaf voor waar geloof.

Vers 6: “ *En hij zei tegen mij: Het is gebeurd! Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde. Aan hem die dorst heeft, zal ik vrijelijk geven uit de bron van het levenswater.* ”

De schepper God Jezus Christus scheidt “ *alles wat nieuw is* ”. “ *Het is klaar!* ” »; Psa.33:9: “ *Want hij zei, en de zaak geschiedde; hij beveelt, en het bestaat.* ” Zijn creatieve woord komt tot stand zodra de woorden uit zijn mond komen. Sinds het jaar 30, dat achter ons ligt, is het programma van de christelijke jaartelling, geopenbaard in Daniël en Openbaring, tot in de kleinste details vervuld. God nodigt ons uit om opnieuw naar de toekomst te kijken die Hij voor zijn uitverkorenen heeft voorbereid; de aangekondigde dingen zullen op dezelfde manier worden verwezenlijkt, met volledige zekerheid. Jezus vertelt ons zoals in Openb.1:8: “ *Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde* ”. Het idee van ‘ *begin en einde* ’ heeft alleen zin in onze ervaring van aardse zonde, die volledig zal eindigen aan het ‘ *einde* ’ van het zevende millennium, na de vernietiging van zondaars en de dood. Aan de zonen van God, verspreid over een handelsland, biedt Jezus ‘ *vrijelijk* ’ ‘ *uit de bron van het water des levens* ’ aan. Hij is zelf ‘ *de bron* ’ van dit ‘ *levenswater* ’ dat het eeuwige leven symboliseert. Het geschenk van God is gratis; deze verduidelijking veroordeelt de verkoop van rooms-katholieke ‘ *aflaten* ’, die een gratie aanduiden die tegen een prijs van het pausdom werd verkregen.

Vers 7: “ *Wie overwint, zal deze dingen beërven; Ik zal zijn God zijn, en hij zal mijn zoon zijn.* ”

Gods uitverkorenen zijn mede-erfgenamen met Jezus Christus. Ten eerste heeft Jezus door zijn eigen ‘ *overwinning* ’ een koninklijke heerlijkheid ‘ *erfde* ’ die door al zijn hemelse schepselen werd erkend. Na hem zullen zijn uitverkorenen, ook ‘ *overwinnaars* ’, maar door zijn ‘ *overwinning* ’ ‘ *deze nieuwe dingen beërven* ’ die God speciaal voor hen heeft geschapen. Jezus bevestigde zijn goddelijkheid aan de apostel Filippus in Johannes 14:9: “ *Jezus zei tegen hem: Ik ben al zo lang bij je en je kent mij niet, Filippus! Hij die mij heeft gezien, heeft de*

Vader gezien; Hoe zeg je: Toon ons de Vader? » De man-messias presenteerde zichzelf als de “ Eeuwige Vader ”, en bevestigde daarmee de aankondiging geprofeteerd in Jes.9:6 (of 5) die hem aanging. Jezus Christus is daarom voor Zijn uitverkorenen, zowel hun broeder als hun Vader. En zij zijn zelf zijn broers en zijn zonen. Maar de oproep is individueel, zo zegt de Geest, zoals aan het einde van de 7 tijdperken van het thema “Brieven”: “ aan hem die overwint ”, “ hij zal mijn zoon zijn ”. Overwinning over de zonde is nodig om te kunnen profiteren van de status van ‘ zoon ’ van de levende God.

Vers 8: “ Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de gruwelijken, de moordenaars, de seksueel immorelen, de magiërs, de afgodendienaars en alle leugenaars, hun deel zal zijn in het meer dat brandt van vuur en zwavel, wat de tweede dood is. . »

Deze criteria van menselijke karakters worden overal in de heidense mensheid aangetroffen, maar de Geest richt zich hier op de vruchten van de valse christelijke religie; de veroordeling van de Joodse religie wordt duidelijk uitgedrukt en geopenbaard door Jezus in Openbaring 2:9 en 3:9.

Volgens Openbaring 19:20 zal “... *het meer dat brandt van vuur en zwavel* ” bij het laatste oordeel het deel zijn dat gereserveerd is voor het “ *beest en de valse profet* ”: het katholieke geloof en het protestantse geloof. De valse christelijke religie verschilt niet van de valse joodse religie. Zijn prioriteitswaarden zijn het tegenovergestelde van die van God. Dus terwijl de Joodse Farizeeën de discipelen van Jezus verweten dat ze hun handen niet wassen voordat ze gingen eten (Mat.15:2), had Jezus dit verwijt nooit aan *hen* gemaakt en zei hij vervolgens in Mat.15:17 tot 20: *Begrijp je niet dat alles wat in de mond gaat, in de buik terechtkomt en vervolgens in de geheime plaatsen wordt gegooid? Maar wat uit de mond komt, komt uit het hart, en dit is wat een mens verontreinigt. Want uit het hart komen kwade gedachten, moord, overspel, hoererij, diefstal, valse getuigenissen, laster . Dit zijn de dingen die de mens verontreinigen; maar eten zonder je handen te wassen verontreinigt een mens niet* ". Op dezelfde manier maskeert de valse christelijke religie haar zonden tegen de Geest door in de eerste plaats de zonden van het vlees te bestraffen. Jezus gaf zijn mening door in Mat.21:3 tegen de Joden te zeggen: “ *de belastinginners en de prostituties zullen jullie voorgaan naar het koninkrijk der hemelen* ”; Uiteraard op voorwaarde dat iedereen zich bekeert en zich tot God en zijn zuiverheid bekeert. Het is een valse religie die Jezus behandelt over ‘ *blinde gidsen* ’ die hij in Mat.23:24 verwijt, omdat ze ‘ *de mug eruit filteren en de kameel opslokken* ’, of anders ‘ *het strootje in het oog van de buurman zien zonder de ander te zien* ’. *balk die in de zijne is* ” volgens Lukas 6:42 en Mat.7:3 t/m 5.

Er is weinig hoop voor iemand die zich identificeert met al deze persoonlijkheidscriteria die Jezus opsomt. Als er maar één bij jouw aard past, zul je ertegen moeten vechten en je tekortkoming moeten overwinnen. De eerste strijd van het geloof is tegen jezelf; en het is de moeilijkste tegenslag om te overwinnen.

In deze opsomming citeert Jezus Christus, de grote goddelijke rechter, waarbij de geestelijke betekenis ervan wordt benadrukt, de fouten die worden beschuldigd van het valse christelijke geloof van het type pauselijke rooms-katholicisme. Door zich te richten op ‘ *de lafaards* ’ duidt hij degenen aan die

weigeren te winnen in hun geloofsstrijd, omdat zijn beloften allemaal zijn voorbehouden ‘ *aan hem die overwint* ’. Er is echter geen overwinning mogelijk voor degenen die weigeren te vechten. De ‘ *getrouwe getuige* ’ moet moedig zijn; verlaat de lafaard. “ *Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen* ” (Hebr.11:6); uitgang, “ *de ongelovige* ”. En geloof dat niet in overeenstemming is met het geloof van Jezus, gegeven als voorbeeld om na te volgen, is slechts ongelof. “ *gruwelen* ” zijn weerzinwekkend voor God en blijven de vruchten van de heidenen ; uitgang, “ *het verschrikkelijke* ”. Het is een lek dat wordt toegeschreven aan “ *het grote Babylon, de moeder van de hoeren en de gruwelen van de aarde* ” volgens Openbaring 17:4-5. “ *Moordenaars* ” overtreden het zesde gebod; uitgang, “ *de moordenaar* ”. De moord wordt toegeschreven aan het katholieke geloof en het protestantse geloof van de “ *hypocrieten* ” volgens Dan.11:34. Anders kunnen de ‘ *onfatsoenlijken* ’ hun gedrag veranderen en hun kwaad overwinnen; verlaat “ *de schaamteloze* ”. Maar *de geestelijke ‘onkuisheid’* die aan het katholieke geloof wordt toegeschreven, vergeleken met een ‘ *prostitutee* ’, sluit de deur naar de hemel er volledig voor. Bovendien veroordeelt God haar “ *onkuisheid* ” die tot geestelijk “ *overspel* ” leidt: handel met de duivel. ‘ *Magiërs* ’ zijn katholieke priesters en protestantse volgelingen van het demonische spiritualisme; uitgang, “ *de tovenaars* ”; deze actie wordt toegeschreven aan “ *het grote Babylon* ” in Openbaring 18:23. Met “ *de afgodendienaars* ” wordt ook het katholieke geloof bedoeld; de gebeeldhouwde afgoden zijn voorwerpen van aanbedding en gebed; uitgang, “ *de afgodendienaar* ”. En ten slotte citeert Jezus “ *de leugenaars* ” die als hun geestelijke vader “ *de duivel hebben, een leugenaar en moordenaar van het begin af en een vader van de leugens* ” volgens Johannes 8:44; verlaat “ *de leugenaar* ”.

Vers 9: “ *Toen kwam een van de zeven engelen die de zeven schalen met de zeven laatste plagen vasthielden en sprak tot mij en zei: Kom, ik zal je de bruid laten zien, de vrouw van het Lam.* »

zeven laatste plagen ” zullen doorstaan . Hun beloning zal zijn om de glorie te zien (“ *Ik zal je laten zien* ”) *die gereserveerd is voor de zegevierende uitverkorenen die in deze laatste historische fase van het land van de zonde “ de bruid, de vrouw van het Lam ”, Jezus Christus, vormen en vertegenwoordigen.* .

De “ *zeven engelen die de zeven flesjes gevuld met de zeven laatste plagen vasthielden* ” richtten zich op mensen die voldeden aan de criteria van de valse christelijke religie die in het vorige vers werd aangehaald. Deze “ *zeven laatste plagen* ” waren het deel dat God spoedig aan het gevallen kamp zou geven. Hij zal ons nu, in symbolische beelden, het deel laten zien dat naar de zegevierende, verlost uitverkorenen zal gaan. In een symboliek die de gevoelens openbaart die God voor hen heeft, zal de engel de uitverkorenen tonen wier vergadering gezamenlijk “ *de bruid van het lam* ” vormt. Door “ *de vrouw van het Lam* ” te specificeren, bevestigt de Geest de leer gegeven in Efeziërs 5:22 tot 32. De apostel Paulus beschrijft een ideale man-vrouwrelatie die helaas alleen zijn vervulling zal vinden in de relatie van de uitverkorene met Christus. . En we moeten leren het verhaal van Genesis te herlezen, in het licht van deze les gegeven door de Geest van de levende God, schepper van al het leven, en briljante uitvinder van de perfecte waarden ervan. Het woord ‘ *vrouw* ’ verbindt ‘ *de bruid*

’, ‘de *Uitverkorene* ’ van Christus met het beeld van de ‘ *vrouw* ’ dat in Openbaring 12 wordt gepresenteerd.

Algemene beschrijving van de Verheerlijkte Uitverkorene

Vers 10: “ *En hij voerde mij in de geest weg naar een grote en hoge berg. En hij liet mij de heilige stad Jeruzalem zien, die van God uit de hemel neerdaalde en de heerlijkheid van God had.* »

In de geest wordt Johannes getransporteerd naar het moment waarop Jezus Christus en zijn uitverkorenen uit de hemel neerdalen na het hemelse oordeel van de “ *duizend jaar* ” van het zevende millennium. In Openbaring 14:1 werden de “ *verzegelde* ” Adventisten “ *144.000* ” van de christelijke geestelijke “ *twalf stammen* ” getoond op de “ *berg Sion* .” Na de “ *duizend jaar* ” wordt het geprofeteerde vervuld in de realiteit van de “ *nieuwe aarde* ”. Sinds de wederkomst van Jezus Christus hebben de uitverkorenen van God een verheerlijkt hemels lichaam ontvangen dat eeuwig is gemaakt. Ze weerspiegelen dus “ *de glorie van God* ”. Deze transformatie wordt aangekondigd door de apostel Paulus in 1 Kor. 15:40 tot 44: “ *Er zijn ook hemelse lichamen en aardse lichamen; maar de helderheid van hemellichamen is anders, die van aardlichamen is anders. De ene is de helderheid van de zon, de andere de helderheid van de maan, en nog een andere de helderheid van de sterren; zelfs een ster verschilt in helderheid van een andere ster. Zo is het ook met de opstanding van de doden. Het lichaam wordt vergankelijk gezaaid; hij staat onvergankelijk op; het wordt verachtelijk gezaaid, het komt glorieus op; hij wordt zwak gezaaid, hij staat vol kracht op; hij wordt gezaaid als een dierlijk lichaam, hij herrijst als een geestelijk lichaam. Als er een dierlijk lichaam is, is er ook een geestelijk lichaam .”*

Vers 11: “ *De helderheid ervan was als die van een zeer kostbare steen, een jaspissteen transparant als kristal.* »

Geciteerd in het vorige vers, wordt “ *de heerlijkheid van God* ”, die het kenmerkt, bevestigd omdat de “ *jaspissteen* ” ook het aspect aanduidt van “ *Hij die op de troon zit* ” in Openb.4:3. Tussen de twee verzen merken we een verschil op, aangezien in Openbaring 4, voor de context van het oordeel, deze “ *jaspissteen* ”, die God symboliseert, ook het uiterlijk heeft van een “ *sardonyx* ”. Hier, nu het probleem van de zonde is opgelost, presenteert de Uitverkorene zichzelf in een aspect van volmaakte zuiverheid “ *transparant als kristal* ”.

Vers 12: “ *Het had een grote en hoge muur. Het had twaalf deuren, en op de deuren twaalf engelen, en namen geschreven, die van de twaalf stammen van de kinderen van Israël:* ”

Het beeld dat door de Geest van Jezus Christus wordt voorgesteld, is gebaseerd op de symboliek van de ‘ *tempel*’ *heilig* ’ geestelijk vermeld in Ef.2:20 tot 22.: “ *Gij zijt gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarbij Jezus Christus zelf de hoeksteen is. In hem verrijst het hele gebouw, goed gecoördineerd, tot een heilige tempel in de Heer. In hem word jij ook opgebouwd tot een woonplaats van God in de Geest.* ”. Maar deze definitie had alleen betrekking op de uitverkorenen van de apostolische tijd. De “ *hoge muur* ” beeldt de evolutie van het christelijk geloof uit van het jaar 30 tot het jaar 1843; laten we opmerken dat tot op heden de maatstaf van de waarheid die door de apostelen werd begrepen en onderwezen, onveranderd blijft. Dit is de reden waarom de

verandering in de rustdag, ingesteld in 321, het heilige verbond **verbreekt dat met God is gesloten door het bloed van Jezus Christus.** Wat betreft de ware ontvangers van de openbaring van deze profetie: de symbolen die het adventistische geloof uitbeelden, dat sinds 1843 door God apart is gezet, worden afgebeeld door “twaalf deuren”, “open” voor de gekozen functionarissen van “*Philadelphia*” (Openb.3: 7) en “gesloten” voor de gevallen “levende doden” van “*Sardis*” (Openb.3:1). Zij “dragen de namen van de twaalf stammen die verzegeld zijn met het zegel van God” in Openbaring 7.

Vers 13: “*In het oosten drie poorten, in het noorden drie poorten, in het zuiden drie poorten en in het westen drie poorten.* »

Deze oriëntatie van de ‘deuren’ ten opzichte van de vier windstreken illustreert het universele karakter ervan; die de religie die universalisme claimt, vertaald met de Griekse wortel “katholikos” of “katholiek”, veroordeelt en onwettig maakt. Zo is het adventisme voor God sinds 1843 de enige christelijke religie waaraan hij zijn ‘*eeuwige evangelie*’ (Openb. 14:6) heeft toevertrouwd voor een universele missie om de bevolking van de aarde te onderwijzen. Afgezien van de waarheid die hij tot het einde van de wereld aan zijn geestelijke Uitverkorenen openbaart, is er geen verlossing. Het adventisme werd geboren in de vorm van een religieuze opwekkingsbeweging, ingegeven door de aankondiging van de terugkeer van Jezus Christus, die voor het eerst in het voorjaar van 1843 werd verwacht; en het moet dit karakter behouden tot de werkelijke definitieve terugkeer van Jezus Christus, gepland voor het voorjaar van 2030. Omdat een ‘beweging’ een activiteit is die voortdurend evolueert, is het anders niet langer een ‘beweging’, maar een ‘geblokkeerde’ en dode instelling, die de voorkeur geeft aan traditie en religieus formalisme; of alles wat God haat en veroordeelt; en heeft onder de opstandige joden al de eerste ongelovigen veroordeeld.

Gedetailleerde beschrijving in chronologische volgorde

De basisprincipes van het christelijk geloof

Vers 14: “*De muur van de stad had twaalf fundamente, en daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen van het Lam.* »

Dit vers beeldt het apostolische christelijke geloof af dat, zoals we hebben gezien, de periode tussen 30 en 1843 bestrijkt, en waarvan de leer in 321 en 538 door Rome werd verdraaid. De “hoge muur” wordt gevormd door de *eeuwenoude* vergadering van “**levende stenen**” volgens 1 Pie.2:4-5: “*Nader tot Hem, een levende steen, verworpen door mensen, maar uitverkoren en kostbaar voor God; en jullie zelf, als levende stenen, bouwen jezelf op om een geestelijk huis te vormen, een heilig priesterschap, om geestelijke slachtoffers te bieden, aanvaardbaar voor God door Jezus Christus.*”

Vers 15: “*Hij die tot mij sprak, had een gouden rietstok als maatstaf, om de stad, haar poorten en haar muur te meten.* »

Hier is het, net als in Openbaring 11:1, een kwestie van het ‘meten’ of het vellen van een oordeel over de waarde van de verheerlijkte uitverkorenen, over het adventistische tijdperk (*de 12 poorten*) en over het apostolische geloof (*het*

fundament en de muur).). Als het “ riet ” van Openbaring 11:1 “ *als een staf* ” was, een instrument van straf, dan is het absoluut het tegenovergestelde: dat van dit vers is een “ *gouden riet* ”; “ *goud* ” is het symbool van “ *het door beproeving gelouterde geloof* ”, volgens 1 Petrus 1:7: “ *zodat de beproeving van uw geloof, kostbaarder dan het vergankelijke goud (dat echter door vuur op de proef wordt gesteld), tot lof uitmondt, glorie en eer, wanneer Jezus Christus verschijnt* . Geloof is daarom de maatstaf voor Gods oordeel.

Vers 16: “ *De stad had de vorm van een vierkant en haar lengte was gelijk aan haar breedte. Hij mat de stad met het riet en vond twaalfduizend stadiën; de lengte, breedte en hoogte waren gelijk.* »

Het “ vierkant ” heeft qua oppervlakte de perfecte ideale vorm. Het wordt oorspronkelijk aangetroffen in het aspect “heilige der heiligen” of “heiligste plaats” van de tabernakel die in de tijd van Mozes werd gebouwd. De vorm van het “ vierkant ” is een bewijs van intelligente betrokkenheid, de natuur biedt geen perfect “ vierkant ”. De intelligentie van God verschijnt in de afmetingen van het Hebreeuwse heiligdom dat werd gevormd door een uitlijning van drie “ vierkanten ”. Twee werden gebruikt voor de ‘ *heilige plaats* ’ en de derde voor ‘ *het heilige der heiligen* ’ of ‘ *allerheiligste plaats* ’, die uitsluitend gereserveerd was voor de aanwezigheid van God en daarom, gescheiden door ‘ *een sluier* ’, een beeld van de zonde dat Jezus zal verzoening doen op zijn uur. Deze verhoudingen van drie derde waren het beeld van de 6000 of drie keer 2000 jaar die waren besteed aan de selectie van de uitverkorenen in het door God ontworpen verlossingsproject. Aan het einde van deze selectie worden de uitverkorenen dus afgebeeld door het “ vierkant ” van de “ *heiligste plaats* ” die de uitkomst van het verlossingsproject voorspelde; deze geestelijke plaats wordt toegankelijk vanwege de verzoening die door het verbond in Christus tot stand wordt gebracht. En het aldus beschreven geestelijke ‘ vierkant ’ van de tempel kreeg zijn fundament op 30 april, toen de verlossing begon met de vrijwillige verzoenende dood van onze Verlosser Jezus Christus. Het beeld van het ‘ vierkant ’ is niet voldoende om deze definitie van ware perfectie, waarvan het symbolische getal ‘drie’ is, te perfectioneren. Het is ook die van een “kubus” die ons wordt gepresenteerd. Omdat we dezelfde maat hebben, in “ *lengte, breedte en hoogte* ”, hebben we deze keer het “drie” symbool van de perfecte “kubieke” perfectie, van de vergadering van de uitverkorenen die door Jezus Christus zijn verlost. In 2030 zal de constructie van “ *de vierkante stad (en zelfs kubusvormig: “ de hoogte ”), de fundering en de twaalf poorten* ” voltooid zijn. Door er een kubusvorm aan te geven, verbiedt de Geest de letterlijke interpretatie van ‘stad’ die massa’s er aan geven.

Het gemeten aantal, “ *12.000 stadia* ”, heeft dezelfde betekenis als de “ *12.000 zegels* ” van Openb.7. Ter herinnering: 5 + 7 x 1000, dat wil zeggen: de mens (5) + God (7) x in veelvoud (1000). Het woord ‘ *stadions* ’ suggereert hun deelname aan de wedloop waarvan het doel is ‘ *de prijs van de hemelse roeping te winnen* ’, volgens de leer van Paulus in Fil.3:14: ‘ *Ik ren naar het doel, om de prijs te winnen van de hemelse roeping van God in Jezus Christus.* »; en in 1 Kor. 9:24: “ *Weet u niet dat degenen die in het stadion rennen allemaal rennen, maar dat er maar één de prijs krijgt? Ren om het te winnen.* »De zegevierende

Uitverkorenen renden en wonnen de prijs die God in Jezus Christus had toegekend.

Vers 17: “ *En hij mat de muur en vond honderdvierenveertig el, de maat van een mens, die was die van de engel.* »

Achter de " *ellen* ", misleidende afmetingen, openbaart God zijn oordeel aan ons en openbaart hij ons dat alleen mannen, gesymboliseerd door het getal "5", zijn opgenomen in de samenstelling van de Uitverkorene, die een alliantie hebben gesloten met God wiens getal "7". Het totaal van deze twee getallen levert "12" op, wat, indien "kwadraat", het getal "144" oplevert. De nauwkeurige " *maatstaf van de mens* " bevestigt het oordeel van uitverkoren " *mannen* " die verlost zijn door het bloed dat door Jezus Christus vergoten is. Het getal "12" is dus aanwezig in alle fasen van het project van de heilige alliantie die met God is gesloten: 12 Hebreeuwse patriarchen, 12 apostelen van Jezus Christus en 12 stammen die het adventistische geloof vertegenwoordigen dat sinds 1843-1844 is gevestigd.

Vers 18: “ *De muur was gemaakt van jaspis en de stad was van puur goud, als puur glas.* »

Door deze symbolen openbaart God zijn waardering voor het geloof dat zijn uitverkorenen tot 1843 aan de dag legden. Ze hadden vaak weinig licht, maar hun getuigenis aan God compenseerde dit en vervulde hem met liefde. Het ' *zuivere goud en het zuivere glas* ' van dit vers illustreren de zuiverheid van hun ziel. Ze hebben vaak hun leven opgegeven omwille van het vertrouwen op de beloften van God, geopenbaard door Jezus Christus. Het in hem gestelde vertrouwen zal niet beschaamd worden; hijzelf zal hen verwelkomen bij " *de eerste opstanding* ", die van de ware " *doden in Christus* ", in het voorjaar van 2030.

Het apostolische fundament

Vers 19: “ *De fundamenten van de muur van de stad waren versierd met allerlei edelstenen: het eerste fundament was van jaspis, het tweede van saffier, het derde van chalcedoon, het vierde van smaragd.* ”

Vers 20: “ *het vijfde van sardonyx, het zesde van sardonyx, het zevende van chrysoliet, het achtste van beryl, het negende van topaas, het tiende van chrysopraas, het elfde van hyacint, het twaalfde van amethyst.* »

God kent de gedachten van mensen en wat ze voelen als ze de schoonheid van edelstenen bewonderen wanneer ze worden geslepen of gepolijst. Om deze dingen te verwerven, geven sommigen fortuinen uit, waardoor ze zichzelf ruïneren; zo groot is hun genegenheid voor hen. In hetzelfde proces zal God dit menselijke gevoel gebruiken om uitdrukking te geven aan de gevoelens die hij voelt voor zijn geliefde en gezegende uitverkorenen.

Deze verschillende ' *edelstenen* ' leren ons dat de uitverkorenen geen identieke klonen zijn, omdat elke persoon zijn eigen persoonlijkheid heeft, uiteraard op fysiek niveau, maar vooral op spiritueel niveau, op het niveau van zijn karakter. Het voorbeeld gegeven door de " *twaalf apostelen* " van Jezus bevestigt deze gedachte. Wat een verschil tussen Jean en Pierre! Maar Jezus hield van hen, met en vanwege hun verschillen. De ware rijkdom van het door God

geschapen leven ligt in deze diversiteit aan persoonlijkheden die er allemaal in zijn geslaagd Hem de eerste plaats in hun hart en hun hele ziel te geven.

Adventisme

Vers 21: “ *De twaalf poorten waren twaalf parels; elke deur was van één enkele parel. Het stadsplein was puur goud, als transparant glas.* »

Sinds 1843 hebben de geselecteerde uitverkorenen geen groter geloof getoond dan dat van degenen die hen voorgingen in het oordeel van de Heiland-Rechter. Het ‘ *één parel* ’ - symbool is te danken aan de toegang van het gezegende adventisme tot het volledige begrip van Gods verlossingsplan. Voor God hebben de geselecteerde adventistische uitverkorenen zich sinds 1843 waardig getoond om al zijn licht te ontvangen. Maar omdat dit in een constante groei wordt geleverd, ontvangen alleen de laatste dissidente adventisten de laatste perfecte vorm van profetische verklaringen. Wat ik bedoel is dat de laatste geselecteerde adventist niet van grotere waarde zal zijn dan de anderen die uit apostolische tijden zijn verlost. De “ *parel* ” markeert het hoogtepunt van het reddingsproject dat door God in gang is gezet. Het onthult een specifieke ervaring die bestond uit het herstellen van alle leerstellige waarheden die verdraaid en aangevallen waren door het rooms-pauselijke katholieke geloof en het protestantse geloof dat afvallig was geworden. En ten slotte onthult het ons het enorme belang dat God hecht aan de inwerkingtreding van het decreet van Daniël 8:14 in de lente van 1843: “Tot tweeduizenddriehonderd in de avond zal de heiligheid gerechtvaardigd zijn ”. “ *De parel* ” is het beeld van deze “ *gerechtvaardigde heiligheid* ” die, in tegenstelling tot andere edelstenen, niet mag worden gesneden om zijn schoonheid te onthullen. In deze laatste context lijkt de vergadering van de geheiligde uitverkorenen harmonieus, “ *onberispelijk* ” volgens Openbaring 14:5, en geeft God alle eer die hij verdient. De profetische Sabbat en het daardoor geprofeteerde zevende millennium komen samen en worden verwezenlijkt in alle perfectie van het verlossingsproject dat door de grote schepper God is bedacht. Zijn “ *parel van grote waarde* ” uit Matth.13:45-46 drukt alle pracht uit die hij eraan wilde geven.

De grote veranderingen van het nieuwe Jeruzalem

De Geest specificceert: “ *Het stadsplein was gemaakt van puur goud, als transparant glas.* » Door deze “ *plaats van puur goud* ” of puur geloof aan te halen, suggereert hij een vergelijking met die van Parijs, dat het beeld van de zonde draagt door in Openbaring 11:8 de namen “ *Sodom en Egypte* ” te krijgen.

Vers 22: “ *Ik zag geen tempel in de stad; want de Heer God, de Almachtige, is zijn tempel, net als het Lam.* »

De tijd voor symbolen is voorbij, de uitverkorenen zijn begonnen aan de ware verwezenlijking van het goddelijke reddingsproject. Zoals wij het vandaag de dag op aarde begrijpen, zal de ‘ *tempel* ’ van de bijeenkomst geen enkel nut meer hebben. Het binnengaan in de eeuwigheid en de werkelijkheid zal “ *de schaduwen* ” nutteloos maken die profeteerden volgens Kol.2:16-17: “ *Laat daarom niemand u oordelen over eten of drinken, of over een feest, van een*

nieuwe maan, of van de sabbatten. : het was de schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is in Christus . Aandacht ! In dit vers heeft de formule ‘ van de sabbatten ’ betrekking op ‘ de sabbatten ’ die worden veroorzaakt door religieuze feesten en niet op ‘ de wekelijkse sabbat’ die door God is ingesteld en geheiligd op de zevende dag sinds de schepping van de wereld. Net zoals de eerste komst van Christus de feestelijke rituelen die over hem geprofeteerd waren in het oude verbond nutteloos maakte, zal de intrede in de eeuwigheid aardse symbolen overbodig maken en zal het de uitverkorenen in staat stellen het ‘Lam zij Jezus Christus’ te zien, horen en volgen. de ware heilige goddelijke ‘ tempel ’ die voor eeuwig de zichtbare uitdrukking zal zijn van de creatieve geest.

Vers 23: “ *De stad heeft noch de zon, noch de maan nodig om haar te verlichten; want de glorie van God verlicht hem, en het Lam is zijn fakkel. »*

In de goddelijke eeuwigheid leven de uitverkorenen in een permanent licht zonder een lichtbron zoals onze huidige zon, wiens bestaan alleen gerechtvaardigd wordt door de afwisseling van ‘ dag en nacht ’; “ nacht of duisternis ” gerechtvaardigd vanwege de zonde. Nu de zonde opgelost en verdwenen is, blijft er alleen nog ruimte over voor “ het licht ” dat God in Gen.1:4 “ goed ” had verklaard.

De Geest van God blijft onzichtbaar en Jezus Christus is het aspect waarin zijn schepselen Hem kunnen zien. Het is om deze reden dat hij wordt voorgesteld als “ de fakkel ” van de onzichtbare God.

Maar spirituele interpretatie onthult een grote verandering. Als ze de hemel binnengaan, zullen de uitverkorenen rechtstreeks door Jezus worden onderwezen; ze zullen dan niet langer de “ zon ”, symbool van de nieuwe alliantie, noch de “ maan ”, symbool van de oude Joodse alliantie, nodig hebben; beiden zijn, volgens Openbaring 11:3, in de Bijbel de bijbelse “ twee getuigen ” van God, nuttig om mensen te verlichten bij hun ontdekking en begrip van zijn reddingsproject. Samenvattend: de uitverkorenen zullen de Bijbel niet langer nodig hebben.

Vers 24: “ *De volken zullen in het licht ervan wandelen, en de koningen van de aarde zullen hun glorie erin brengen. »*

‘ naties ’ zijn de ‘ naties ’ die hemels zijn of hemels zijn geworden. Omdat de “ nieuwe aarde ” ook het nieuwe koninkrijk van God is geworden, kan ieder levend wezen de schepper God vinden. “ De koningen van de aarde ” die de uitverkorenen vormen, zullen “ de glorie brengen ” van hun zuiverheid van ziel in dit eeuwige leven dat op de “ nieuwe aarde ” geïnstalleerd is. Deze uitdrukking ‘ koningen van de aarde ’, die zich meestal pejoratief richt op de opstandige aardse autoriteiten, duidt op een subtiele manier de uitverkorenen aan in Openbaring 4:4 en 20:4, waar zij ‘zittend’ op ‘tronen ’ worden voorgesteld . . Op dezelfde manier lezen we in Openb.5:10: “ Gij hebt hen **tot een koninkrijk en tot priesters voor onze God gemaakt , en zij zullen op aarde regeren .**”

Vers 25: “ *Haar poorten zullen overdag niet gesloten zijn, want er zal daar geen nacht zijn. »*

Het bericht benadrukt het verdwijnen van de huidige onzekerheid. Vrede en veiligheid zullen volmaakt zijn in het licht van een eeuwige dag zonder einde. In de geschiedenis van het leven werd het beeld van duisternis alleen op aarde

geschapen vanwege de strijd tussen goddelijk ‘ licht ’ en de ‘ duisternis ’ van het duivelskamp.

Vers 26: “ *De glorie en eer van de volken zal daar gebracht worden.* »

6000 jaar lang hebben mensen zich georganiseerd in stammen, volkeren en naties. Tijdens het christelijke tijdperk veranderden mensen in het Westen hun koninkrijken in naties en de christelijke uitverkorenen werden uit hun midden geselecteerd vanwege de “ *glorie en eer* ” die zij aan God gaven in Jezus Christus.

Vers 27: “ *Niets onreins zal in haar binnenkomen, noch iemand die gruwel beoefent of liegt; alleen degenen die in het levensboek van het Lam staan geschreven, zullen binnengaan .*”

God bevestigt het, verlossing is het onderwerp van een grote vraag van zijn kant. Alleen volkomen zuivere zielen, die liefde voor de goddelijke waarheid tonen, kunnen geselecteerd worden voor het eeuwige leven. Opnieuw hernieuwt de Geest zijn afwijzing van het ‘ *verontreinigde* ’, wat het gevallen protestantse geloof aanduidt in de boodschap van ‘ *Sardes* ’ in Openbaring 3:4, en het katholieke geloof waarvan de volgeling ‘ *zichzelf overgeeft aan de gruwel en aan religieuze en burgerlijke leugens.* . Omdat degenen die niet tot God behoren zich laten manipuleren door de duivel en zijn demonen.

Nogmaals, zo herinnert de Geest ons eraan, zijn verrassingen voorbehouden aan de mens, omdat God sinds de grondlegging van de wereld de namen van zijn uitverkorenen kent, omdat ze ‘in zijn boek des levens staan geschreven ’. En door te specificeren “ *in het levensboek van het lam* ”, sluit God elke niet-christelijke religie uit van zijn verlossingsplan . Nadat hij in zijn Openbaring de uitsluiting van valse christelijke religies heeft geopenbaard, lijkt het pad naar verlossing net zo “ *nauw en smal* ” als Jezus het verklaarde in Mat.7:13-14: “ *Ga binnen door de nauwe poort. Want breed is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en er zijn velen die daardoor naar binnen gaan. Maar **smal** is de poort en **smal** is de weg die naar het leven leidt, en er zijn maar weinigen die hem vinden .*”

Openbaring 22: De eindeloze dag van de eeuwigheid

De perfectie van de aardse tijd van goddelijke selectie eindigde met Apo.21: 7 x 3. Het getal 22 markeert paradoxaal genoeg het begin van de geschiedenis, hoewel het in dit boek de epiloog ervan vormt. Deze vernieuwing, die volgens God “ *alles* ” *betreft, is verbonden met de “ nieuwe aarde en de nieuwe hemel ”*, die beide eeuwig zijn.

Vers 1: “ *En hij toonde mij een rivier van levenswater, helder als kristal, ontspringend uit de troon van God en van het Lam.* »

In dit sublieme, verkwikkende beeld van frisheid herinnert de Geest ons eraan dat de vergadering van de uitverkorenen, die eeuwig is geworden, uitgebeeld door de “ *rivier van water des levens* ”, een schepping is, een werk van God dat geestelijk opnieuw is geschapen in Christus wiens aanwezigheid zichtbaar is. wordt gesuggereerd door zijn “ *troon* ”; en dit door middel van het offer van *het “Lam”*, Jezus Christus; de eeuwigheid is de vrucht van de nieuwe geboorte die dit offer in de uitverkorenen voortbracht.

“ *De rivier* ” is een grote stroom zoet water. Hij stelt zich het leven voor dat, net als hij, voortdurend in beweging is. Zoet water maakt 75% uit van ons menselijk landlichaam; dit betekent dat zoet water essentieel voor hem is, en dit is de reden waarom God zijn woord, net zo essentieel voor het verkrijgen van eeuwig leven, vergelijkt met “ *een bron van de wateren des levens* ” volgens Apo.7:17, terwijl hij zelf dit is “ *bron van levend water* ” volgens Jer.2:13. In Zijn Openbaring zagen we in Openbaring 17:15 dat de “ *wateren* ” “ *volken* ” symboliseren ; hier is de “ *rivier* ” een symbool van het eeuwig worden van de verlorene uitverkorenen.

Vers 2: “ *In het midden van het stadspan en op de twee oevers van de rivier stond een boom des levens, die twaalf keer vrucht droeg, elke maand zijn vrucht voortbracht, en waarvan de bladeren bestemd waren voor de genezing van de natiën.* »

In dit tweede beeld wordt Jezus Christus, de “ *boom des levens* ”, gevonden “ *in het midden* ” van zijn vergadering van uitverkorenen die om hem heen verzameld waren op “ *het plein* ” van de bijeenkomst. Hij bevindt zich “ *in het midden* ” van hen, maar ook aan hun zijde, vertegenwoordigd door de “ *twee oevers van de rivier* ”. Want de goddelijke Geest van Jezus Christus is alomtegenwoordig; overal en in iedereen aanwezig. De vrucht van deze “ *boom* ” is “ *leven* ” dat voortdurend wordt vernieuwd, aangezien “ *de vrucht ervan* ” wordt verkregen in elk van de “ *12 maanden* ” van ons aardse jaar. Dit is weer een

prachtig beeld van het eeuwige leven en een herinnering dat het eeuwig gehouden wordt door de wil van God.

Jezus vergeleek de mens vaak met ‘fruitbomen’ die ‘*wij beoordelen aan de hand van hun vruchten*’. Hij schreef zichzelf vanaf het begin in Gen.2:9 het symbolische beeld toe van een “*boom des levens*”. Maar bomen hebben als ‘*kleding*’ de versiering van hun ‘*bladeren*’. Voor Jezus symboliseert zijn ‘*kleed*’ zijn rechtvaardige werken en daarom zijn verlossing van de zonden van zijn uitverkorenen, die hun redding aan hem te danken hebben. Dus net zoals de ‘*bladeren*’ van ‘*bomen*’ ziekten genezen, ‘*genezen*’ de rechtvaardige werken die door Jezus Christus zijn volbracht de dodelijke ziekte van de erfzonde, geërfd door de uitverkorenen sinds Adam en Eva, die ‘*bladeren*’ van bomen hadden gebruikt om hun fysieke gezondheid te bedekken. en geestelijke naaktheid ontdekt door de ervaring van zonde.

Vers 3: “*Er zal geen vervloeking meer zijn. De troon van God en van het Lam zal in de stad zijn; zijn dienaren zullen hem dienen en zijn gezicht zien,*’

Vanuit dit vers drukt de Geest zich uit in de toekomstige tijd, waardoor zijn boodschap de betekenis krijgt van bemoediging voor de uitverkorenen die nog steeds zullen moeten vechten tegen het kwaad en de gevolgen ervan tot aan de wederkomst van Christus en hun verwijdering van de aarde.

Het is een ‘*vloek*’, de vloek van de zonde begaan door Eva en Adam, die God onzichtbaar had gemaakt voor menselijke ogen. De schepping van het Israël van het oude verbond had niets veranderd, omdat de zonde God nog steeds onzichtbaar maakte. Overdag moest hij zich nog steeds verbergen onder de schijn van een wolk, die 's nachts flamboyant werd. De allerheiligste plaats van het heiligdom was exclusief voor hem gereserveerd, op straffe van de dood voor een overtreder. Maar deze aardse omstandigheden zijn er niet meer. Op de nieuwe aarde is God zichtbaar voor al zijn dienaren; wat hun dienst zal zijn blijft nog steeds een mysterie, maar zij zullen contact met hem hebben terwijl de apostelen met Jezus Christus samenwerkten en met hem spraken; oog in oog.

Vers 4: “*En zijn naam zal op hun voorhoofd zijn.* »

De naam van God vormt het ware “*zegel van de levende God*”. De sabbatsrust is slechts het uiterlijke “teken” hiervan. Omdat de ‘*naam*’ van God zijn karakter aanduidt, dat hij symboliseert door de gezichten van de ‘*vier dieren*’: ‘*de leeuw, het kalf, de mens en de adelaar*’, die perfect de harmonieuze contrasten van het karakter van God illustreren : koninklijk en sterk, maar bereid tot opoffering, menselijk uiterlijk, maar hemelse natuur. De woorden van Jezus zijn in vervulling gegaan; degenen die op elkaar lijken, komen samen. Ook zijn degenen die goddelijke waarden delen door God geselecteerd voor het eeuwige leven en zijn tot Hem verzameld. Het ‘*voorhoofd*’ herbergt de hersenen van de man, het motorcentrum van zijn denken en zijn persoonlijkheid. En dit geanimeerde brein bestudeert, reflecteert en keurt de standaard van waarheid goed of af die God hem voorlegt om hem te redden. De hersenen van de uitverkorenen hielden van de demonstratie van liefde georganiseerd door God in Jezus Christus en ze vochten, volgens de vastgestelde regels, om het kwaad te overwinnen met zijn hulp, om het recht te verkrijgen om met Hem te leven.

Uiteindelijk zullen allen die het door Jezus Christus geopenbaarde karakter van God delen, zich bij Hem vinden om Hem eeuwig te dienen. De aanwezigheid van de “ naam ” van God “ *geschreven op hun voorhoofd* ” verklaart hun overwinning; en dit vooral tijdens de laatste test van het adventistische geloof, waarin de mensen de keuze hadden om op “ *hun voorhoofd* ”, “ *de naam van God* ” of die van het opstandige “ *beest* ” te schrijven.

Vers 5: “ *Er zal geen nacht meer zijn; en zij zullen lamp noch licht nodig hebben, omdat de Here God hun licht zal geven. En zij zullen voor eeuwig en altijd regeren.* »

Volgens Gen.1:5 staat achter het woord “ *nacht* ” het woord “ *duisternis* ”, een symbool van zonde en kwaad. De “ *lamp* ” duidt de Bijbel aan, het heilige geschreven woord van God dat de standaard openbaart van “ *zijn licht* ”, dat van goed en goed. Het zal niet langer nuttig zijn; de uitverkorenen zullen directe toegang hebben tot de goddelijke inspiratie ervan, maar het behoudt momenteel, op de aarde van de zonde, zijn essentiële “ *verlichtende* ” rol die alleen tot eeuwig leven leidt.

Vers 6: “ *En Hij zei tegen mij: Deze woorden zijn zeker en waar; en de Heer, de God van de geesten van de profeten, heeft zijn engel gestuurd om zijn dienaren te laten zien wat er snel moet gebeuren ”.*

Voor de tweede keer vinden we deze goddelijke bevestiging: “ *Deze woorden zijn zeker en waar .* ” God streeft ernaar de lezer van de profetie te overtuigen, omdat zijn eeuwige leven op het spel staat bij zijn keuzes. Geconfronteerd met zijn goddelijke bevestigingen wordt de mens geconditioneerd door de vijf zintuigen die zijn Schepper hem heeft gegeven. De verleidingen zijn talrijk en effectief om hem van spiritualiteit af te brengen. Gods aandringen is daarom volledig gerechtvaardigd. Het gevaar voor de zielen is reëel en altijd aanwezig.

Het is passend om onze lezing van dit vers, dat een zeldzaam letterlijk karakter in deze profetie vertoont, te actualiseren. Er is geen symbool in dit vers, maar de bevestiging dat God de inspiratie is van de profeten die de boeken van de Bijbel schreven en dat hij als laatste openbaring ‘Gabriël’ naar Johannes stuurde, zodat hij hem in beelden openbaart wat , in 2020, zal “ onmiddellijk ” gebeuren, of is al grotendeels gerealiseerd. Maar tussen 2020 en 2030 zal het meest verschrikkelijke tijdperk moeten worden overschreden; verschrikkelijke tijden gekenmerkt door dood, nucleaire vernietiging en de verschrikkelijke “ *zeven laatste plagen van de toorn van God* ”; mens en natuur zullen vreselijk lijden totdat ze verdwijnen.

Vers 7: “ *En zie, ik kom haastig . Gelukkig is hij die zich aan de woorden van de profetie van dit boek houdt! »*

ons , in de mate dat we “ tot het einde toe ” de woorden van de profetie van dit boek “Openbaring” bewaren .

Het bijwoord ‘ *onmiddellijk* ’ definieert de plotselinge verschijning van Christus op het uur van zijn terugkeer, omdat de tijd regelmatig verstrikt zonder versnelling of vertraging. Sinds Daniël 8:19 herinnert God ons eraan: “ *er is een tijd vastgesteld voor het einde* ”: “ *Toen zei hij tegen mij: Ik zal je leren wat er zal gebeuren aan het einde van de toorn, want er is een tijd gemarkeerd voor het*

einde .” Het kan alleen ingrijpen aan het einde van de 6000 jaar die God heeft geprogrammeerd voor zijn selectie van uitverkorenen, dat wil zeggen op de eerste lentedag die voorafgaat aan 3 april 2030.

Vers 8: “ Ik ben Johannes, die deze dingen heb gehoord en gezien. En toen ik het gehoord en gezien had, viel ik aan de voeten van de engel die ze mij liet zien, om ~~hem te aanbidden~~ en voor hem neer te werpen. »

Voor de tweede keer komt de Geest om ons zijn waarschuwing te sturen. In de originele Griekse teksten vertaalt het werkwoord “proskuneo” zich als “ter aarde werpen voor”. Het werkwoord “aanbidden” is een erfenis van de Latijnse versie genaamd “Vulgaat”. Kennelijk heeft deze slechte vertaling de weg vrijgemaakt voor het opgeven van fysieke uitputting in de religieuze praktijk van het afvallige christendom, tot het punt waarop men “staand” bidt, vanwege een andere valse vertaling van het Griekse werkwoord “istemi” in Markus 11:25. In de tekst heeft de vorm ‘stékété’ de betekenis van ‘vast blijven of volharden’, maar de Oltramare-vertaling die in de L.Segond-versie werd gebruikt, vertaalde het in ‘stasis’, wat ‘staan’ betekent in de letterlijke zin. Een valse vertaling van de Bijbel legitimeert dus op bedrieglijke wijze een onwaardige, arrogante en schandalige houding tegenover de grote schepper God, de Almachtige, van de kant van mensen die het besef van het werkelijk heilige verliezen. En dit is niet de enige... Dit is de reden waarom onze houding tegenover bijbelvertalingen achterdochtig en voorzichtig moet zijn, vooral omdat God in Openbaring 9:11 het “destructieve” gebruik (Abaddon- *Apollyon*) van de geschreven Bijbel openbaart. " *in het Hebreeuws en Grieks* ". De waarheid wordt alleen gevonden in de originele teksten, bewaard gebleven in het Hebreeuws, maar verdwenen en vervangen door de Griekse geschriften van het nieuwe verbond. En daar, zo moet erkend worden, verscheen het ‘staande’ gebed onder de protestantse gelovigen, het doelwit van de goddelijke woorden van de ‘5e trompet .” Omdat, paradoxaal genoeg, het knielende gebed onder katholieken langer aanhoudt, maar we moeten niet verbaasd zijn, omdat het in deze katholieke religie is dat de duivel zijn volgelingen en zijn slachtoffers ertoe aanzet zich ter aarde te werpen voor gesneden beelden die verboden zijn door het tweede van Gods tien geboden; gebod dat katholieken negeren, omdat het in de Romeinse versie wordt verwijderd en vervangen.

Vers 9: “ Maar hij zei tegen mij: Pas op dat u dit niet doet! Ik ben uw mededienaar, en die van uw broeders, de profeten, en van degenen die zich aan de woorden van dit boek houden. ~~Aanbidding~~ voor God, kniel voor jezelf neer. »

De door Johannes begaane fout wordt door God voorgesteld als een waarschuwing aan zijn uitverkorenen: “Pas op dat u niet in afgoderij vervalt!” Dit is de belangrijkste fout van de christelijke religies die door God in Jezus Christus zijn verworpen. Hij organiseert deze scène op dezelfde manier als hij zijn laatste les organiseerde door zijn apostelen te bevelen hun wapens op te nemen voor het uur van zijn arrestatie. Toen de tijd daar was, verbood hij hen het te gebruiken. De les werd gegeven en ze zei: “ *Pas op dat je het niet doet .”* In dit vers krijgt Johannes de uitleg: “ *Ik ben uw mededienaar .”* De “ *engelen* ”, inclusief “ *Gabriël* ”, zijn, net als mensen, schepselen van de schepper God, die in het tweede van zijn tien geboden heeft verboden zich voor zijn schepselen, voor gesneden

beelden of geschilderde beelden neer te werpen; alle vormen die het idool kan aannemen. We kunnen dus van dit vers leren door het tegenovergestelde gedrag van de engelen op te merken. Hier verbiedt Gabriël, het meest waardige hemelse wezen na Michael, de uitputting voor hem. Aan de andere kant vraagt Satan, in zijn verleidelijke verschijningen, in de gedaante van de “Maagd”, dat er monumenten en gebedshuizen worden opgericht om haar te aanbidden en te dienen... het lichtgevende masker van de duisternis valt.

De engel specificeert verder “ *en die van uw broeders, de profeten en van degenen die zich aan de woorden van dit boek houden* ”. Tussen deze zin en die van Openbaring 1:3 merken we het verschil op als gevolg van de tijd die is verstreken tussen het begin van de tijd van decoding, 1980, en die van de huidige versie van 2020. Tussen deze twee data, "hij die *leest* " zorgde ervoor dat andere kinderen van God het ontcijferde licht deelden en zij gingen op hun beurt meedoen aan het werk van de “ *profeten* ”. Deze vermenigvuldiging maakt het mogelijk dat zelfs een groter aantal andere geroepen mensen toegang krijgen tot de verkiezingen door de geopenbaarde waarheid te horen en deze in concrete praktijk te brengen.

Vers 10: “ *En hij zei tegen mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet. Omdat de tijd nabij is.* »

De boodschap is misleidend omdat deze gericht is aan Johannes, die God vanaf het begin van het boek naar ons laatste tijdperk heeft getransporteerd, volgens Openbaring 1:10. We moeten ook begrijpen dat het bevel om de woorden van het boek niet te verzegelen rechtstreeks aan mij is gericht op het moment dat het boek volledig wordt ontzegeld; het wordt dan het “ *kleine open boek* ” van Openb. 10:5. En wanneer het met de hulp en toestemming van God ‘ *geopend* ’ wordt, is er geen sprake meer van het sluiten ervan met ‘zegels’. En dit: “ *want de tijd is nabij* ”; in het voorjaar van 2021 zijn er nog 9 jaar te gaan, vóór de glorieuze wederkomst van de Heer God Jezus Christus.

kleine boekje ” begon echter na het decreet van Dan.8:14, d.w.z. na 1843 en 1844; want het belangrijke begrip van het onderwerp van de laatste adventistische geloofsbeproeving is te danken aan de openbaringen die rechtstreeks door Jezus Christus zelf, of door zijn engel, aan onze zuster Ellen.G.White zijn gegeven tijdens haar bediening.

Vers 11: “ *Laat hij die onrechtvaardig is, weer onrechtvaardig zijn, laat hij die onrein is, opnieuw onrein worden; en laat de rechtvaardigen nog steeds gerechtigheid praktiseren, en hij die heilig is, zichzelf nog steeds heiligen.* »

Bij eerste lezing bevestigt dit vers de inwerkingtreding van het decreet van Dan.8:14. De scheiding van de door God geselecteerde adventisten tussen 1843 en 1844 bevestigt de boodschap van ‘ *Sardis* ’, waar we de protestanten ‘ *levend* ’ vinden, maar geestelijk ‘ *dood* ’ en ‘ *verontreinigd* ’, en de adventistische pioniers ‘ *witheid waardig* ’ die in dit vers worden genoemd ‘ *gerechtigheid en heiliging* ’. Maar de opening van het ‘ *kleine boekje* ’ is progressief, zoals ‘ *het pad van de rechtvaardigen dat blijft groeien als het licht van de dag, van zonsopgang tot zijn hoogtepunt* ’. En de pionierende adventisten waren zich er niet van bewust dat ^{een} geloofsbeproeving hen tussen 1991 en 1994 zou beproeven, zoals de studie van de

“ vijfde bazuin ” ons onthulde. Als gevolg hiervan worden andere lezingen van dit vers mogelijk.

De tijd van verzegeling staat op het punt te eindigen zoals we lezen in Openb.7:3: “ *Doe geen schade aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij de voorhoofden van de dienaren van onze God hebben verzegeld.* » Waar moeten we de toestemming plaatsen om het land, de zee en de bomen schade toe te brengen? Er zijn twee mogelijkheden. Vóór de “ zesde bazuin ” of vóór de “ zeven laatste plagen ”? Omdat de “ zesde bazuin ” een zesde waarschuwingsstraf vormt die door God aan aardse zondaars wordt gegeven, lijkt het mij in dit geval logisch om de tweede mogelijkheid te behouden. Omdat de “ *zeven laatste plagen van de toorn van God* ” de protestantse “aarde ” en de katholieke “ zee ” als doelwit hebben . Laten we bedenken dat de verwoestingen die door de “ zesde bazuin ” worden bewerkstelligd, de bekering van de geroepen uitverkorenen, verlost door het bloed van Jezus Christus, niet verhinderen, maar bevorderen.

Het is daarom, na de “ zesde bazuin ” en vlak voor de “ *zeven laatste plagen* ”, en op het moment van het stoppen van de verzegeling, die het einde markeert van de tijd van collectieve en individuele genade, dat we de woorden nog steeds kunnen plaatsen uit dit vers: “ *Laat hij die onrechtvaardig is, weer onrechtvaardig zijn, laat hij die verontreinigd is, opnieuw verontreinigd worden; en laat de rechtvaardigen nog steeds gerechtigheid praktiseren, en hij die heilig is, zichzelf nog steeds heiligen.* » Iedereen zal hier de manier kunnen zien waarop de Geest in dit vers de goede vertaling bevestigt die ik heb gepresenteerd voor het fundamentele “Adventistische” vers, namelijk Daniël 8:14: “... heiligheid zal gerechtvaardigd worden ” . De woorden “ *gerechtigheid* en *heilig* ” worden krachtig ondersteund en daarom bevestigd door God. Dit bericht anticipeert daarom op het tijdstip van het einde van de respijtperiode, maar een andere verklaring is als volgt. Bij het bereiken van het einde van het boek richt de Geest zich op het tijdstip waarop het volledig ontcijferde boek het ‘ *kleine open boek* ’ wordt en vanaf dat moment zal de aanvaarding of weigering ervan het verschil maken tussen ‘ *degene die rechtvaardig is en degene die zichzelf verontreinigt* ’ . en onze Heer nodigt ‘ *de heilige uit om zichzelf verder te heiligen* ’ . Ik herinner me opnieuw dat de “ *verontreiniging* ” in de “ *Sardes* ” -boodschap aan het protestantisme werd toegeschreven . De Geest richt zich met zijn woorden op dit protestantisme en institutioneel adventisme, dat zijn vloek deelt sinds 1994, toen het zich daarbij aansloot door deel te nemen aan de oecumenische alliantie. Aanvaarding van de ontcijferde boodschap van dit boek zal daarom “ *opnieuw* , maar dan als laatste, *het verschil maken tussen degene die God dient en degene die Hem niet dient* ” aldus Mal.3:18.

Daarom vat ik de lessen van dit vers samen. Ten eerste bevestigt het de scheiding tussen de adventisten en het protestantisme tussen 1843 en 1844. In de tweede lezing is het van toepassing op het officiële adventisme dat na 1994 terugkeerde naar de protestantse en oecumenische alliantie. En ik stel een derde lezing voor die van toepassing zal zijn aan het einde van de tijd van genade in 2029 vóór de wederkomst van Jezus Christus vastgesteld voor het begin van de lente, die vóór 3 april van Pesach 2030 komt.

Na deze uitleg blijft het voor ons over om te begrijpen dat de oorzaak van de val van het institutionele adventisme, die ertoe leidde dat het door Jezus Christus werd ‘ uitbraakt ’ in zijn boodschap gericht aan Laodicea, niet zozeer de weigering is om in zijn terugkeer in 1994 te geloven, maar dat de weigering om rekening te houden met de bijdrage van het licht dat de ware vertaling van Daniël 8:14 heeft verlicht; een licht dat op onbetwistbare wijze wordt gedemonstreerd door de originele Hebreeuwse bijbeltekst zelf. Deze zonde kon alleen veroordeeld worden door de God van gerechtigheid, die de schuldigen niet als onschuldig beschouwt.

Vers 12: “ Zie, ik kom spoedig, en mijn beloning is bij mij, om aan ieder te geven naar zijn werk .”

Over negen jaar zal Jezus terugkeren in onbeschrijfelijke goddelijke glorie. In Openbaring 16 tot 20 openbaarde God ons de aard van het deel van Zijn vergelding dat gereserveerd was voor onrechtvaardige en intolerante opstandige katholieke, protestantse en adventistische zondaars. Hij presenteerde ons ook het deel dat gereserveerd was voor zijn gekozen adventisten die trouw bleven en die zijn profetische woord en zijn heilige zevendedags Sabbat eren, in Openbaring 7, 14, 21 en 22. “Vergelding” zal “naar ieder terugkeren *overeenkomstig wat "is zijn werk "*, dat weinig ruimte laat voor de schuldigen om zichzelf te rechtvaardigen in de ogen van Christus. Zelfrechtvaardigende woorden worden nutteloos omdat het dan te laat zal zijn om de fouten van keuzes uit het verleden te transformeren.

Vers 13: “ Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde. »

Wat een begin heeft, heeft ook een einde. Dit principe is van toepassing op de aardse tijd die God voor zijn selectie van uitverkorenen heeft voorzien. Tussen alfa en omega zullen er 6000 jaar verstreken zijn. In het jaar 30 op 3 april zal de vrijwillige verzoenende dood van Jezus Christus ook de alfatijd van de christelijke alliantie van 2000 jaar hebben gemarkeerd; het voorjaar van 2030 zal zijn omega-tijd met volle kracht markeren.

Maar de alfa is ook 1844 met zijn omega 1994. En ten slotte is de alfa voor mij en de laatst gekozen functionarissen 1995 met zijn omega, 2030.

Vers 14: “ Zalig zijn zij die zijn geboden onderhouden (en niet.) ~~was hun gewaad~~), om recht te hebben op de boom des levens, en om door de poorten de stad binnen te gaan! »

De tweede vorm van de “ grote verdrukking ” ligt voor ons, met als gevolg daarvan een groot aantal doden. Daarom wordt het urgent om bescherming en hulp van God te verkrijgen door Jezus Christus. Zoals het beeld suggereert, moet de zondaar ‘ zijn geboden onderhouden ’ »; **die van God en die van Jezus, “ het Lam van God ”, wat betekent dat hij afstand moet doen van alle vormen die de zonde kan aannemen.** De versluisde vertaling van dit vers die in onze huidige Bijbels bewaard is gebleven, is te danken aan het rooms-katholicisme geleid vanuit het Vaticaan. De andere manuscripten, de oudste en daarom betrouwbaarder, stellen voor: “ Zalig zijn zij die zijn geboden onderhouden ”. En aangezien zonde de overtreding van de wet is, wordt de boodschap verdraaid en wordt de noodzakelijke en vitale gehoorzaamheid vervangen door de simpele claim dat je christelijk bent. Wie profiteert van het misdrijf? Aan degenen die

tegen de sabbat zullen strijden tot aan de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. De ware boodschap kan als volgt worden samengevat: “Gezegend is hij die zijn Schepper gehoorzaamt”. Deze boodschap herhaalt alleen wat in Openbaring 12:17 en 14:12 wordt aangehaald, namelijk: “ *zij die de geboden van God en het geloof van Jezus bewaren* ”. Dit zijn de ontvangers van het laatste bericht van Jezus. Degene die het verkregen resultaat beoordeelt, is Jezus Christus zelf, en zijn eis is gelijk aan het lijden dat hij tijdens zijn martelaarschap heeft ondergaan. De beloning voor degenen die geselecteerd zijn zal zeer groot zijn; zij zullen onsterfelijkheid verwerven en het eeuwige leven binnengaan via het adventistische pad dat wordt gesymboliseerd door de “ *twalf poorten* ” van het symbolische “ *nieuwe Jeruzalem* ”.

Vers 15: “ *Weg met honden, tovenaars, hoereerders, moordenaars, afgodendienaars en iedereen die leugens liefheeft en beoefent!* »

Wie zijn degenen die Jezus zo noemt? Deze verborgen beschuldiging betreft het hele christelijke geloof dat afvallig is geworden; het katholieke geloof, het veelvormige protestantse geloof, inclusief het adventistische geloof, dat sinds 1994 een alliantie is aangegaan; het adventistische geloof dat zo rijkelijk door hem werd gezegend aan het begin van zijn bestaan, en nog meer met betrekking tot zijn laatste vertegenwoordigers die tot dissidentie werden gedwongen. De “ *honden* ” zijn de heidenen, maar ook en vooral degenen die beweren zijn broeders te zijn **en hem verraden**. Deze term ‘ *honden* ’ is voor hedendaagse westerse mensen paradoxaal genoeg die van het dier dat wordt gezien als een symbool van trouw, maar voor oosterlingen juist het beeld van afschuw. En hier daagt Jezus zelfs hun menselijke natuur uit en beschouwt ze als onbetrouwbare dieren. De overige termen bevestigen dit oordeel. Jezus bevestigt de woorden in Openb.21:8 en hier drukt de toevoeging van de term “ *honden* ” zijn persoonlijk oordeel uit. Na de sublieme demonstratie van liefde die hij aan de mensen gaf, is niets verschrikkelijker dan verraden te worden door degenen die beweren bij hem en zijn offer te horen.

Vervolgens noemt Jezus hen ‘ *magiërs* ’ vanwege hun omgang met slechte engelen, het spiritualisme, dat eerst het katholieke geloof verleidde met de verschijningen van de ‘Maagd Maria’, iets wat bijbels onmogelijk is. Maar de wonderen die door de demonen worden verricht, zijn vergelijkbaar met wat de ‘ *magiërs* ’ van Farao vóór Mozes en Aäron verrichtten.

Door ze “ *onkuis* ” te noemen, veroordeelt Jezus de bevrijding van de moraal, maar vooral de onnatuurlijke religieuze allianties die door de protestantse kerken worden gesloten met het katholieke geloof dat door de profeten van God wordt bestempeld als de dienaar van de duivel. Zij reproduceren “als dochters” de “*hoererij*” van hun “ *prostitueemoeder Babylon de Grote* ”, die in Openbaring 17:5 aan de kaak wordt gesteld.

Afvalligen zijn ook “ *moordenaars* ” die zich zullen voorbereiden om de uitverkorenen van Jezus te doden als hij niet tussenbeide komt om hen door zijn glorieuze komst te voorkomen.

Het zijn ‘ *afgodendienaars* ’ omdat hij meer belangstelling schenkt aan het materiële leven dan aan het geestelijke leven. Ze blijven onverschillig wanneer

God hen zijn licht aanbiedt, dat ze brutaal afwijzen door zijn ware boodschappers te demoniseren.

En om dit vers af te ronden, specificceert hij: “ *en iedereen die liefheeft en handelt, liegt!* » Daarmee hekelt hij degenen wier aard gehecht is aan leugens, tot het punt dat ze totaal ongevoelig zijn voor de waarheid. Over smaken en kleuren wordt gezegd dat daar niet over gesproken kan worden; hetzelfde geldt voor de liefde voor waarheid of leugens. Maar voor zijn eeuwigheid selecteert God uitsluitend onder zijn schepselen waartoe de menselijke voortplanting aanleiding geeft, degenen die deze liefde voor de waarheid bezitten.

De uiteindelijke uitkomst van Gods verlossingsplan is verschrikkelijk. Achtereenvolgens worden weggegooid de antediluviaanse, verharde, onberouwvolle zondaars, de eeuwenoude ongelovige Joodse alliantie, het afschuwelijke rooms-katholieke geloof, het afgodische orthodoxe geloof, het calvinistische protestantse geloof en ten slotte het institutionele adventistische geloof, het laatste slachtoffer van de geest van traditie waar de voorgaande allemaal evenveel de voorkeur aan gaven.

De “Adventistische” boodschap had fatale gevolgen, in de eerste plaats voor de Joden, die vielen door hun weigering om te geloven in de **eerste komst** van de Messias, aangekondigd in Dan.9:24 tot 27. In de tweede plaats, de christenen die door Jezus werden weggegooid en die allen deelden het schuldgevoel van het tonen van een gebrek aan interesse in de laatste ‘adventistische’ boodschap die **zijn tweede komst aankondigt**. Hun gebrek aan liefde voor de waarheid ervan is fataal voor hen. In 2020 delen deze grote officiële religies allemaal deze verschrikkelijke boodschap die Jezus in 1843 in Openbaring 3:1 aan het protestantisme van het “ *Sardis* ”-tijdperk richtte: “ *Er wordt gezegd dat je leeft, maar je bent dood* ”.

Vers 16: “ *Ik, Jezus, heb mijn engel gestuurd om van deze dingen in de kerken tot u te getuigen. Ik ben de wortel en het zaad van David, de heldere morgenster.* »

Jezus stuurde zijn engel Gabriël naar Johannes, en via Johannes naar ons, zijn trouwe dienaren van de laatste dagen. Omdat het pas vandaag de dag is dat deze volledig ontcijferde boodschap ons in staat stelt de boodschappen te begrijpen die hij richt tot zijn dienaren en discipelen van de zeven tijdperken of zeven Assemblies. Jezus neemt de twijfel weg over zijn symbolische evocatie van Apo.5: “ *de wortel en het nageslacht van David* ”. Hij voegt eraan toe: “ *de heldere morgenster* ”. Deze ster is de zon, maar hij identificeert zich er alleen mee als symbool. Omdat oprechte wezens die Jezus Christus liefhebben vanwege zijn offer, onbewust onze zon eren, deze ster vergoddelijkt door de heidenen. Als velen zich er niet van bewust zijn, zijn velen, zelfs verlicht over dit onderwerp, niet bereid, noch in staat om de ernst van deze heidense afgodische actie te begrijpen. De mens moet zichzelf vergeten, om zichzelf in de plaats te stellen van God, die de dingen heel anders voelt vanwege het feit dat zijn geest de daden van mensen al bijna 6000 jaar volgt. Het identificeert elke actie voor wat deze werkelijk vertegenwoordigt; Dat is niet het geval voor mannen wier korte leven in de eerste plaats gericht is op het bevredigen van hun verlangens, in de eerste plaats vleeselijke en aardse, maar het is ook het geval voor degenen die spiritueel

en zeer religieus zijn en die geblokkeerd blijven uit respect voor de tradities van de vaders.

Aan het einde van de boodschap van *Thyatira* zei de Geest tegen “ *hij die overwint* ”: “ *En Ik zal hem de Morgenster geven .* ” Hier presenteert Jezus zichzelf als de “ *morgenster* ”. De winnaar zal daarom Jezus verkrijgen en met hem al het licht van het leven dat zijn bron in hem heeft. De herinnering aan deze term suggereert de volledige aandacht van de ware laatste “Adventisten” op deze verzen van 1Pt.2:19-20-21: “ *En wij houden het profetische woord des te zekerder, waaraan u goed doet om te betalen aandacht, als voor een lamp die op een donkere plaats schijnt, totdat de dag aanbreekt en de morgenster in uw hart opkomt; In de eerste plaats wetende dat geen enkele profetie uit de Schrift het voorwerp kan zijn van eigen interpretatie, want het was niet door de wil van de mens dat een profetie ooit werd gebracht, maar het wordt gedreven door de Heilige Geest dat mensen door God hebben gesproken.* » Wij konden het niet beter zeggen. Na deze woorden te hebben gehoord, verandert de uitverkorene ze in werken waarmee Jezus Christus rekening heeft gehouden.

Vers 17: “ *En de Geest en de bruid zeiden: Kom. En laat hij die het hoort zeggen: Kom. En laat hij die dorst heeft, komen; wie wil, mag het levenswater vrijelijk nemen .* ”

Vanaf het begin van zijn aardse bediening heeft Jezus deze oproep gelanceerd: “ *Kom* ”. Maar door het beeld van ‘ *dorst* ’ aan te nemen, weet hij dat wie geen ‘ *dorst* ’ heeft, niet zal komen drinken. Zijn roep zal alleen gehoord worden door degenen die “ *dorstigen* ” naar dit eeuwige leven dat zijn volmaakte gerechtigheid ons alleen door zijn genade biedt, als een tweede kans. Alleen Jezus betaalde de prijs; hij biedt het daarom “ *gratis* ” aan. Geen enkele katholieke of goddelijke ‘aflaat’ staat toe dat het voor geld wordt verkregen. Deze universele oproep bereidt een bijeenkomst voor van gekozen functionarissen uit alle landen en alle herkomsten. De oproep “ *Kom* ” wordt de sleutel tot deze groep uitverkorenen die de geloofstest van de laatste dagen zal creëren. Maar zij zullen de test ondergaan die over de aarde verspreid is en zullen pas herenigd worden wanneer Jezus Christus terugkeert in zijn glorie om hen uit het land van de zonde te verwijderen.

Vers 18: “ *Ik verklaar aan iedereen die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand er iets aan toevoegt, zal God hem slaan met de plagen die in dit boek worden beschreven; »*

Openbaring is geen gewoon bijbelboek. Het is een literair werk dat door God is gecodeerd in bijbelse taal en dat kan worden herkend door degenen die de hele Bijbel van begin tot eind doorzoeken. Uitdrukkingen worden vertrouwd door herhaald lezen. En de ‘bijbelconcordanties’ maken het mogelijk soortgelijke uitdrukkingen te vinden. Maar juist omdat de code zeer nauwkeurig is, worden vertalers en transcribenten gewaarschuwd: “ *Als iemand er iets aan toevoegt, zal God hem slaan met de plagen die in dit boek worden beschreven* ”.

Vers 19: “ *En als iemand iets wegneemt van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel wegnemen van de boom des levens en van de heilige stad, beschreven in dit boek.* »

Om dezelfde redenen bedreigt God iedereen die “ *iets wegneemt van de woorden van het boek van deze profetie* .” Wie dit risico neemt, wordt ook gewaarschuwd: “ *God zal zijn deel afsnijden van de boom des levens en van de heilige stad, beschreven in dit boek* .” De geconstateerde veranderingen zullen daarom verschrikkelijke gevolgen hebben voor degenen die ze hebben begaan.

Ik vestig uw aandacht op deze les. Als de wijziging van dit onbegrijpelijke gecodeerde boek op deze twee rigoureuze manieren door Jezus Christus wordt gestraft, wat zal het dan zijn voor degenen die de volkomen begrijpelijke, gedecodeerde boodschap ervan verwerpen?

God heeft goede redenen om deze waarschuwing duidelijk te presenteren, omdat deze Openbaring, waarvan de woorden door Hem zijn gekozen, van dezelfde waarde is als de tekst van zijn “tien geboden” “met zijn vinger gegraveerd op stenen tafelen” . Nu profeteerde hij in Dan.7:25 dat zijn koninklijke “ *wet* ” zowel “ *veranderd* ” zou worden als de “ *tijden* ”. De actie werd volbracht, zoals we hebben gezien, door het Romeinse gezag, achtereenvolgens keizerlijk in 321 en vervolgens pauselijk in 538. Deze actie, die hij als ‘arrogant ’ *beschouwde* , zal met de dood worden bestraft, en God spoort ons aan om ons niet voort te planten. tegenover profetie, dit soort fouten die hij krachtig veroordeelt.

Gods werk blijft zijn werk, ongeacht de tijd waarin het wordt uitgevoerd. Het ontcijferen van zijn profetie is onmogelijk zonder zijn begeleiding. Dit betekent dat het gedecodeerde werk dezelfde waarde heeft als het versleutelde werk. Besef daarom dat dit werk, waarin de gedachte aan God duidelijk geopenbaard wordt, van zeer hoge “ *heiligheid* ” is. Het vormt het ultieme ‘ *getuigenis van Jezus* ’ dat God richt tot zijn laatste dissidente dienaren van de Zevende-dags Adventisten; en tegelijkertijd is het, met de praktijk van de echte zaterdagsabbat, in 2021 de laatste “ *gerechtvaardigde heiligheid* ” gepland sinds de inwerkingtreding van het decreet van Dan.8:14 in 1843.

Vers 20: “ *Hij die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, ik kom spoedig . Amen! Kom, Heer Jezus!* »

Omdat het de laatste woorden bevat die Jezus Christus tot zijn discipelen richtte, is dit boek Openbaring van een zeer hoge heiligheid. In hem vinden we het equivalent van de tafelen van de wet, gegraveerd met de vinger van God en aan Mozes gegeven. Jezus getuigt; wie zal dit goddelijke getuigenis durven betwisten? Alles wordt gezegd, alles wordt onthuld, hij heeft niets meer te zeggen dan: “ *Ja, ik kom snel .*” Een eenvoudig “ *Ja* ”, waarbij zijn hele goddelijke persoon betrokken is, betekent dat zijn nabije komst zeker is, omdat hij zijn belofte hernieuwt: “ *Ik kom snel ”; een “ onmiddellijk » gedateerd wat zijn volle betekenis krijgt: in het voorjaar van 2030. En hij bevestigt zijn verklaring door “ *Amen* ” te zeggen; wat betekent: “In waarheid”.*

Wie zegt dan: “ *Kom, Heer Jezus* ”? Volgens vers 17 van dit hoofdstuk zijn zij ‘ *de Geest en de bruid* ’.

Vers 21: “ *De genade van de Heer Jezus zij met alle heiligen!* »

Dit laatste vers van Openbaring sluit het boek af met het oproepen van “ *de genade van de Heer Jezus* ”. Dit is een thema dat in het begin van de Christelijke Gemeente vaak tegengesteld was aan de wet. In die tijd was genade afdwingbaar tegen de wet door degenen die het aanbod van Christus weigerden. De erfenis van

de wet door de joden betekende dat zij alleen daardoor goddelijke gerechtigheid zagen. Jezus wilde hen niet van hun gehoorzaamheid aan de wet afhouden, maar Hij kwam om te “*vervullen*” wat de dierenoffers hem hadden geprofeteerd. Dit is de reden waarom hij in Mat.5:17 zei: “*Denk niet dat ik gekomen ben om de wet of de profeten te vernietigen; Ik ben niet gekomen om af te schaffen, maar om te vervullen*.”

Het meest verbazingwekkende is om te horen hoe christenen zich verzetten tegen de wet en de genade. Want, zoals de apostel Paulus uitlegt, is genade bedoeld om de mens te helpen de wet te vervullen tot het punt dat Jezus in Johannes 15:5 verklaart: “Ik ben *de wijnstok, jullie zijn de ranken. Hij die in mij verblijft en in wie ik verblijf draagt veel vrucht, want zonder mij kun je niets doen*.” Over welke dingen heeft hij het om te “*doen*” en welke “*vrucht*” is dat? Van respect voor de wet die zijn genade mogelijk maakt dankzij zijn hulp in de Heilige Geest.

Het zou wenselijk en heilzaam zijn geweest als “*de genade van de Heer Jezus was geweest*” en had kunnen werken “*in allen*”; maar dit verdraaide vers drukt slechts een niet te verwezenlijken wens uit. Laten we allemaal nu al hopen dat het er heel veel zullen zijn; zoveel als mogelijk; onze bewonderenswaardige God, Schepper en Verlosser verdient het; hij is het uitermate waard. Door “*met alle heiligen*” te specificeren, neemt de originele tekst elke dubbelzinnigheid weg; de genade van de Heer kan uitsluitend hen ten goede komen, degenen “*die Hij heiligt door Zijn waarheid*” (Johannes 17:17). En voor degenen die erover denken het eeuwige leven te bereiken door het pad te volgen dat door Jezus Christus wordt opgeëist, herinner ik u eraan dat er tussen “*pad*” en “*leven*” de essentiële “*waarheid*” ligt, volgens Johannes 14:6. Geen belediging voor de rebellen die aanspraak maken op de zegen van dit vers, sinds 1843 heeft de genade van de Heer alleen degenen ten goede gekomen die Hij heiligt door het herstel van zijn heilige sabbatsrust op zaterdag. Het is deze handeling die, verbonden met het getuigenis van de liefde voor de “*waarheid*” ervan, de uitverkorenen tot heiligen maakt die de genade in kwestie waardig zijn. Daarom kan genade niet aan “*allen*” worden opgedragen. Pas dus op voor slechte, misleidende vertalingen van de Bijbel, die tot een vreselijke uiteindelijke desillusie leiden voor degenen die voor hun ongeluk op hen vertrouwen!

De goddelijke Openbaring die in dit werk wordt gepresenteerd, heeft de lessen bevestigd die in het verhaal van Genesis zijn geprofeteerd, en waarvan we het cruciale belang hebben kunnen opmerken. Aan het einde van dit werk lijkt het nuttig om deze belangrijkste lessen in herinnering te brengen. Dit is gerechtvaardigd en ik zou er ook op willen wijzen dat in onze hedendaagse wereld het christelijk geloof massaal in een vervormde vorm wordt gepresenteerd als gevolg van de cultische erfenis van het rooms-katholicisme. De door God vereiste waarheid bleef in de eenvoudige en logische staat die de eerste apostelen van Jezus Christus begrepen, maar deze vaak genegeerde eenvoud wordt, vanwege het minderheidskarakter ervan, complex voor niet-ingewijden. Om de latere heiligen der laatste dagen van Jezus Christus en de geestelijke structuur van Openbaring te identificeren, is het decreet van Daniël 8:14 inderdaad onmisbaar. Maar om dit decreet te identificeren, zijn ook de studie van het hele boek Daniël en het

ontcijferen van de profetieën ervan essentieel. Als we deze dingen begrijpen, onthult de Apocalyps zijn geheimen aan ons. Deze noodzakelijke studies verklaren de moeilijkheid die we tegenkomen als we de ongelovige mens van onze tijd in het Westen, en vooral in Frankrijk, proberen te overtuigen.

Jezus zei dat niemand tot Hem kan komen behalve de Vader die Hem leidt, en Hij zei ook wat zijn uitverkorenen betreft, dat zij uit water en Geest geboren moeten worden. Deze twee leringen betekenen complementair dat God de geestelijke aard kent van zijn uitverkorenen onder al zijn schepselen. Bijgevolg zal elk van hen reageren volgens zijn eigen aard; ook degenen die gunstige vooroordelen hebben over de sabbat die al door de Joden werd beoefend, zullen zonder al te veel moeite de profetische openbaringen aanvaarden die aantonen dat God dit sinds 1843 vereist. Omgekeerd zullen degenen die er ongunstige vooroordelen over hebben, alle argumenten die de Bijbel aanvoert en verwerpen. Hij zal goede redenen vinden om zijn weigering te rechtvaardigen. Het begrijpen van dit principe beschermt ons ervoor gedesillusioneerd te raken in degenen aan wie we de waarheid van Christus presenteren. Door de waarheid van het goddelijke denken te onthullen, geeft de profetie al haar kracht aan *het 'eeuwige evangelie'* dat de discipelen van Jezus *'de volken moeten onderwijzen tot het einde van de wereld'*.

De "beesten" van de Apocalyps

Chronologisch en achtereenvolgens verschenen de vijanden van God en zijn uitverkorenen in het beeld van "beesten".

De eerste duidt het keizerlijke Rome aan, afgebeeld door de "*draak met tien hoorns en zeven koppen die diademen dragen*", in Openbaring 12:3; "*De Nikolaïeten*" in Openb.2:6; "*de duivel*" in Openb.2:10.

Het tweede betreft het pauselijke katholieke Rome, afgebeeld door "*het beest dat uit de zee opstijgt, met tien horens, diademen dragend en zeven koppen*" uit Openbaring 13:1; "*de troon van Satan*" in Openb.2:13; "*de vrouw Izebel*" in Openb.2:20; "*de maan gekleurd met bloed*" in Openb.6:12; "*de maanverlichte derde*" van de "*vierde bazuin*" in Openb.8:12; "*de zee*" in Openb.10:2; "*het riet als een staf*" in Openb.11:1; "*de staart*" van de "*draak*" in Openb.12:4; "*de slang*" in Openb.12:14; en "*draak*" van de verzen 13, 16 en 17; "*Babylon het grote*" in Openb.14:8 en 17:5.

De derde richt zich op het Franse revolutionaire atheïsme, afgebeeld door het "*beest dat uit de afgrond oprijst*" in Openbaring 11:7; de "*grote verdrukking*" in Openb.2:22; de "*vierde bazuin*" in Openb.8:12; "*de monding die de rivier opslokt*", wat het katholieke volk symboliseert, in Openbaring 12:16. Dit betreft de eerste vorm van het "*tweede wee*" genoemd in Openb.11:14. De tweede vorm ervan zal worden verwezenlijkt door de "*zesde bazuin*" van Apo.9:13, volgens Apo.8:13 onder de titel van "*tweede wee*", tussen 7 maart 2021 en 2029, onder het werkelijke aspect van een Wereld Oorlog III eindigt in een kernoorlog. De menselijke genocide die de aarde ontvolkt (*de afgrond*) is de schakel die tot stand is gebracht tussen "*de vierde en de zesde bazuin*". Details van de ontwikkeling van deze oorlog worden onthuld in Dan. 11:40 tot 45.

Het vierde '*beest*' duidt het protestantse geloof en het katholieke geloof aan, zijn bondgenoot, in de laatste geloofsbeproeving in de aardse geschiedenis.

Zij “ *komt op uit de aarde* ”, in Openbaring 13:11; wat betekent dat zij zichzelf is en uit het katholieke geloof komt, gesymboliseerd door “ *de zee* ”. Op overweldigende wijze heeft het tijdperk van de Reformatie een protestantse religie tot stand gebracht, met meerdere aspecten, gekenmerkt door afvalligheid, die in de werken van Johannes Calvijn getuigen van een oorlogszuchtig, hardvochtig, wreed en vervolgend karakter. De inwerkingtreding van het decreet van Dan.8:14 veroordeelde het wereldwijd vanaf het voorjaar van 1843.

Het institutionele adventistische geloof, dat levend uit de protestantse geloofsbeproeving van 1843-1844 tevoorschijn kwam, is sinds de herfst van 1994 teruggevallen en teruggekeerd naar de status van het protestantse geloof en zijn goddelijke vloek; dit vanwege de officiële afwijzing van het goddelijke profetische licht dat in dit werk uit 1991 wordt geopenbaard. Deze geestelijke dood van de institutionele vorm wordt geprofeteerd in Op.3:16: “Ik zal u uit *mijn mond braken* ”.

De uiteindelijke vervullingen van de profetieën liggen voor ons, en ieders geloof zal op de proef worden gesteld. De Heer Jezus Christus zal onder alle mensen degenen erkennen die Hem toebehoren, degenen die zijn vitale openbaringen, de vrucht van goddelijke liefde, met vreugde en dankbare trouw verwelkomen.

Op het uur van de laatste keuze zullen de uitverkorenen zich onderscheiden door het feit dat ze zullen weten waarom de gevallen vallen. De goddelijke Openbaring zal dus het verschil maken tussen de geredden en de verlorenen, waarvan uit het apostolische tijdperk "Efeze", in Apo 2:5, God zei: “ *Gedenk daarom vanwaar u gevallen bent* ”; en in 1843, in het “ *Sardis* ”-tijdperk, zei hij ook tegen de Protestanten, in Openb. 3:3: “ *denk eraan hoe u ontving en hoorde; en bewaar en bekeer u* ”; dit strekt zich uit tot de gevallen adventisten sinds 1994, die, hoewel ze de sabbat vierten, van Jezus deze boodschap uit Openbaring 3:19 ontvangen: “ *Ik bestraf en straf allen die ik liefheb; wees daarom ijverig en heb berouw.* ”

Bij het voorbereiden van deze profetische Openbaring stelde de schepper God, ontmoet in de persoon van Jezus Christus, zichzelf ten doel zijn uitverkorenen in staat te stellen hun vijanden duidelijk te identificeren; de zaak is volbracht en Gods doel is bereikt. Aldus geestelijk verrijkt, wordt haar Uitverkorene “ *de Bruid die is voorbereid op het Bruiloftsmaal van het Lam* ”. Hij “ *kleetde haar met fijn wit linnen, wat de rechtvaardige werken van de heiligen zijn* ” in Openbaring 19:7. Jij die de inhoud van dit werk hebt gelezen, als je de kans en de zegen hebt om onder hen te zijn, “ *bereid je dan voor om je God te ontmoeten* ” (Amos 4:12), in zijn waarheid!

Terwijl het ontcijferen van de mysterieuze profetieën uit Daniël en Openbaring volledig is voltooid en de tijd van Christus' ware wederkomst nu bij ons bekend is, laat deze vraag van Jezus Christus, geciteerd in Lukas 18:8, een enigszins verontrustende twijfel achter: “Ik zeg u, *hij zal hen snel gerechtigheid brengen. Maar zal de Mensenzoon, als hij komt, geloof op aarde vinden?* ”. Want de overvloed aan intellectuele kennis van de waarheid kan de zwakte van de kwaliteit van dit geloof niet compenseren. De mensheid die met de wederkomst van Jezus Christus zal worden geconfronteerd, heeft zich ontwikkeld in een

klimaat dat gunstig is voor alle vormen van sterk aangemoedigd egoïsme. Individueel succes is het doel geworden dat tegen elke prijs moet worden bereikt, zelfs door de buurman te verpletteren, en dit gedurende een lange periode van wereldvrede gedurende meer dan 70 jaar. Als we weten dat de door Jezus Christus voorgestelde waarden van de hemel absoluut in strijd zijn met deze norm van onze tijd, lijkt zijn vraag tragisch gerechtvaardigd, omdat het mensen kan betreffen die dachten dat ze ‘uitverkoren’ waren, maar dat zal alleen maar zo blijven. hun ongeluk van de “geroepenen”; omdat Jezus in hen niet de kwaliteit van het geloof zal hebben gevonden die nodig is om zijn genade waardig te zijn.

De letter doodt, maar de Geest maakt levend

Dit laatste hoofdstuk voltooit de ontcijfering van de Openbaring van de Apocalyps. Ik heb zojuist de bijbelse codes gepresenteerd die het mogelijk maken de symbolen te identificeren die God in zijn profetieën gebruikt, maar hoewel hun doel is om zijn eis voor de terugkeer van de sabbat sinds 1843-1844 te onthullen, komt het woord sabbat niet voor. slechts één keer in deze profetische teksten van Daniël of Openbaring. Het wordt altijd gesuggereerd, maar niet duidelijk geciteerd. De reden om het niet duidelijk te benoemen is dat de praktijk van de sabbat een fundamentele normaliteit is van het apostolische christelijke geloof, want iedereen kan zien dat het onderwerp van de sabbat nooit een kwestie van controverse was tussen de joden en de eerste apostelen, discipelen van de sabbat. Jezus Christus. De duivel is echter niet opgehouden hem aan te vallen, eerst de Joden aanzettend om hem te ‘verontreinigen’, en vervolgens de christenen, door hem volledig te laten ‘negeren’. Om dit resultaat te bereiken inspireerde hij valse vertalingen van de originele teksten waarin hij werd genoemd. Ook zou deze presentatie van goddelijke waarheid niet compleet zijn zonder de aanklacht tegen deze verfoeilijke wandaden, waarvan de slachtoffers in de eerste plaats God in Jezus Christus zijn, en vervolgens degenen aan wie zijn verzoenende dood het eeuwige leven had kunnen aanbieden.

Ik bevestig voor God dat er in de geschriften van het oude en het nieuwe verbond, dat wil zeggen in de hele Bijbel, geen vers staat dat een verandering in de status van de sabbat leert vanaf het vierde van de tien geboden; bovendien geheiligd door God, vanaf het begin van zijn schepping van onze aardse wereld.

Sinds de protestantse afvalligheid als gevolg van de inwerkingtreding van het decreet van Daniël 8:14, in het voorjaar van 1843 tot op de dag van vandaag, is het lezen van de Bijbel dodelijk. Ik zou erop willen wijzen dat het niet de Bijbel is die opzettelijk doodt, maar het gebruik dat ervan wordt gemaakt op basis van vertaalfouten die voorkomen in de vertaalde versies van de originele “*Hebreeuwse en Griekse*” teksten; maar bovenal is het ook een probleem vanwege slechte interpretaties. God zelf bevestigt de zaak, in beelden, in Openb.9:11: “*Als koning hadden zij de engel van de afgrond, in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks Apollyon genoemd.*”. Ik herinner me hier de verborgen boodschap in dit vers: “*Abaddon en Apollyon*” betekenen “*in het Hebreeuws en Grieks*”: Vernietiger. “*De engel van de afgrond*” vernietigt het geloof met behulp van de bijbelse “*twee getuigen*” uit Openbaring 11:3.

Bovendien hebben valse gelovigen sinds 1843 twee fouten gemaakt bij het lezen van het historische getuigenis van de Bijbel. De eerste is dat er meer belang is gehecht aan de geboorte van Jezus Christus dan aan zijn dood, en de tweede versterkt deze fout, door meer belang te hechten aan zijn opstanding dan aan zijn dood. Deze dubbele dwaling getuigt tegen hen, omdat de demonstratie van Gods liefde voor zijn schepselen in wezen berust op zijn vrijwillige beslissing om in Christus zijn leven te geven voor de verlossing van zijn uitverkorenen. Prioriteit geven aan de opstanding van Jezus bestaat uit het verdraaien van Gods reddingsproject, en dit heeft voor de schuldigen de consequentie dat ze zich van Hem afsnijden en zijn heilige, rechtvaardige en goede alliantie verbreken. De overwinning van Christus berust op zijn aanvaarding van de dood; zijn opstanding is slechts het gelukkige en rechtvaardige gevolg van zijn goddelijke volmaaktheid.

Kolossenzen 2:16-17: “*Laat daarom niemand u oordelen over eten of drinken, of over een feest, of nieuwe maan, of sabbatten: dit waren de schaduw van de dingen die komen gaan, maar het lichaam is in Christus.* »

Dit vers wordt vaak gebruikt om het stoppen van de wekelijkse “*sabbat*” te rechtvaardigen. Er zijn twee redenen die deze keuze veroordelen. De eerste is dat de uitdrukking ‘*sabbatten*’ verwijst naar ‘*de sabbatten*’ die worden veroorzaakt door de jaarlijkse religieuze ‘*feesten*’ die door God zijn ingesteld in Leviticus 23. Dit zijn bewegende ‘*sabbatten*’ die aan het begin en soms aan het einde worden geplaatst tijdens religieuze ‘*feesten*’. Ze worden opgeroepen door de uitdrukking “*gij zult op die dag geen slaafs werk doen*”. Ze hebben geen andere relatie met *de wekelijkse “Sabbat”* dan hun naam “*Sabbat*” wat betekent “*ophouden, rusten*” en die voor het eerst voorkomt in Gen.2:2: “*God rustte*”. Er moet ook worden opgemerkt dat het woord “*sabbat*” dat in de Hebreeuwse tekst van het vierde gebod wordt aangehaald, niet voorkomt in de L.Segond-vertaling die het aanduidt, alleen onder de naam “*rustdag*” of “*zevende dag*”. Het ontleent echter zijn oorsprong aan het werkwoord dat in Gen.2:2 wordt

aangehaald: “ *rust* ” of “ *de sabbat* ” dat duidelijk wordt genoemd in de JNDarby-versie van de Bijbel.

De tweede reden is deze: Paulus zei over “ *feesten en sabbatten* ” dat ze “ *schaduwen zijn van toekomstige dingen* ”, dat wil zeggen, dingen die een realiteit profeteren die was of zal zijn. Ervan uitgaande dat het in dit vers om de “ *sabbat van de zevende dag* ” gaat, blijft er een “ *komende schaduw* ” bestaan tot aan de komst van het zevende millennium dat daarin wordt geprofeteerd. De dood van Jezus Christus onthulde de betekenis van de “ *sabbat van de zevende dag* ” die, vanwege Zijn overwinning over de zonde en de dood, de hemelse “ *duizend jaar* ” profeteert waarin Zijn uitverkorenen de gevallen aardse en hemelse doden zullen oordelen.

In dit vers werden “ *de feesten, de nieuwe manen* ” en hun “ *sabbatten* ” gekoppeld aan het bestaan van de nationale vorm van het oude verbond Israël. Door door zijn dood het nieuwe verbond te vestigen, maakte Jezus Christus deze profetische dingen nutteloos; ze moesten ophouden en verdwijnen als een “ *schaduw* ” die vervaagt voor de realiteit van zijn volbrachte aardse bediening. Terwijl de wekelijkse “Sabbat” wacht op de komst van het zevende millennium om de geprofeteerde realiteit tegemoet te treden en zijn bruikbaarheid te verliezen.

Paulus maakt ook melding van ‘ *eten en drinken* ’. Als trouwe dienaar weet hij dat God over deze dingen heeft gesproken in Leviticus 11 en Deuteronomium 14, waar hij het toegestane zuivere voedsel en het verboden onreine voedsel voorschrijft. De opmerkingen van Paulus zijn niet bedoeld om deze goddelijke verordeningen in twijfel te trekken, maar alleen menselijke meningen (*die niemand...*) over dit onderwerp uitten, die hij zal ontwikkelen in Romeinen 14 en 1 Kor. 8, waar zijn gedachten duidelijker naar voren komen. Het onderwerp betreft voedsel dat wordt geofferd aan afgoden en valse goden. Hij herinnert de uitverkorenen die het geestelijke Israël van God vormen aan hun plichten jegens Hem, door in 1 Kor. 10:31 te zeggen: “ *Of u nu eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God .*” Wordt God verheerlijkt door degenen die zijn geopenbaarde verordeningen over deze zaken negeren en verachten?

Het is Jakobus, de broer van Jezus die namens de apostelen spreekt **over het onderwerp besnijdenis** , in Handelingen 15:19-20-21: “ *Daarom ben ik van mening dat we degenen van de naties die zich tot God, maar om hen te schrijven dat zij zich onthouden van de vuiligheid van afgoden, en van hoererij, en van verstikte dingen, en van bloed; Want Mozes heeft van oudsher in elke stad mensen die hem prediken en die elke sabbat in de synagogen worden voorgelezen .* ’

Vaak gebruikt om de vrijheid van heidense bekeerlingen ten aanzien van de sabbat te rechtvaardigen, vormen deze verzen integendeel het beste bewijs van de praktijk ervan, aangemoedigd en onderwezen door de apostelen. Jacques is inderdaad van mening dat het niet nuttig is om hen de besnijdenis op te leggen en hij vat de essentiële principes samen, omdat diepgaand religieus onderwijs aan hen zal worden gepresenteerd wanneer zij “elke sabbat” naar de Joodse synagogen in hun plaats *gaan* .

Een ander voorwendsel dat wordt gebruikt om de stopzetting van de zuivere en onzuivere classificatie van voedsel te rechtvaardigen: het visioen dat aan Petrus werd gegeven in Handelingen 10. Zijn uitleg wordt ontwikkeld in Handelingen 11, waar hij de ‘onreine dieren’ uit het visioen identificeert met de heidense ‘mensen’ die kwam tot hem bidden om naar de Romeinse hoofdman “Cornelius” te gaan. In deze visie beeldt God de onzuivere aard uit van heidenen die Hem niet dienen en valse goden dienen. De dood en opstanding van Jezus Christus brengt echter een grote verandering voor hen met zich mee, want de deur van genade wordt voor hen geopend door geloof in het zoenoffer van Jezus Christus. Het is door deze visie dat God Petrus dit nieuwe leert. Bijgevolg blijft de classificatie van zuiver en onzuiver, zoals vastgelegd door God in Leviticus 11, bestaan en blijft bestaan tot het einde van de wereld. Behalve dat, sinds 1843, met het decreet van Dan.8:14, het dieet van de mens de norm heeft overgenomen van de oorspronkelijke ‘*heiliging*’, vastgelegd en bevolen in Gen.1:29: *‘En God zei: Zie, ik heb elke zaaddragende plant op de hele aarde gegeven, en elke boom waarin de vrucht van een boom zit die zaad draagt; dit zal voedsel voor je zijn .*

Jezus gaf zijn leven in fysieke en mentale marteling om zijn uitverkorenen te redden. Twijfel niet aan het zeer hoge niveau van heiligheid dat deze hartstochtelijke dood eist in ruil voor degene die hij redt. In waarheid!

De aardse tijd van Jezus Christus

De parel van de sabbat van 20 maart 2021

Vanaf het begin van mijn bediening was ik ervan overtuigd, en ik zong het, dat ‘Jezus in de lente werd geboren.’ Op deze sabbat van 20 maart 2021 viel de lente-equinox om 10:37 uur aan het begin van een spirituele bijeenkomst. De Geest bracht mij er toen toe de bewijzen te zoeken van wat tot dan toe slechts een eenvoudige geloofsovertuiging was. Een Joodse kalender stond ons toe om de tijd van de lente-equinox van het jaar – 6 vóór onze officiële christelijke datering van de geboorte van onze Verlosser – op de “Sabbat” van 21 maart te plaatsen.

Waarom jaar – 6?

Omdat onze officiële datering van de geboorte van Jezus Christus op twee fouten was gebaseerd. Pas in de 6^{eeuw} na Christus begon de katholieke monnik Dionysius de Kleine een kalender op te stellen. Bij gebrek aan bijbelse of historische details plaatste hij deze geboorte op de sterfdatum van koning Herodes, die hij in 753 na de stichting van Rome plaatste. Sindsdien hebben historici een fout van vier jaar in zijn berekening bevestigd; waarin de dood van Herodes in 749 vanaf de stichting van Rome wordt geplaatst. Maar Jezus werd geboren vóór de dood van Herodes en Matt. 2:16 geeft ons een precisie die de leeftijd van Jezus op “ twee jaar ” zet ten tijde van de “slachting van de onschuldigen” op bevel van de boze koning Herodes, omdat hij leed en voelde de dood aankomen, die hem zou wegrukken van de geneugten van de macht. De details zijn belangrijk, omdat de tekst specificeert: “ twee jaar, volgens de datum waarvan hij zorgvuldig navraag had gedaan bij de wijzen .” Opgeteld bij de vier jaar van de vorige fout, wordt het jaar – 6, oftewel 747 van de stichting van Rome, bijbels vastgesteld.

De lente-equinox van het jaar – 6

Op een sabbat, in dit jaar – 6, vertelt de Bijbel ons dat een engel zichzelf presenteerde aan “herders *die over hun kuddes waakten*”. De sabbat verbiedt de handel, maar niet het houden en verzorgen van dieren; Jezus bevestigde dit door te zeggen: “ *Wie van jullie heeft een schaap dat in een kuil valt en het niet komt halen, zelfs niet op de sabbatdag? ?*”. Zo werd door een engel de geboorte van de “ *Goede Herder*”, de redder en gids van menselijke schapen, aangekondigd, in de eerste plaats aan menselijke herders, bewakers en beschermers van dierlijke schapen. De engel verduidelijkte: “ *...want vandaag is er in de stad van David een Redder geboren, die Christus de Heer is.*” Deze “ *vandaag* ” was daarom de sabbatdag en omdat de aankondiging 's nachts werd gedaan, vond de geboorte van Jezus plaats tussen 18.00 uur, het begin van de sabbat, en het nachtelijke uur van de aankondiging door de engel aan de herders. We moeten nu de precieze tijd vaststellen waarop, op de tijdwijzer van Israël, de lente-equinox van het jaar – 6 werd vervuld. Maar dit is nog niet mogelijk omdat we geen informatie hebben over deze periode.

De geboorte van Jezus op de sabbat maakt Gods verlossingsplan helder en volkomen logisch. Jezus verklaarde dat hij de ‘ *Mensenzoon* ’, ‘ *de Meester van de sabbat* ’ was . Want de sabbat is tijdelijk en het nut ervan gaat door tot de dag van zijn tweede komst, deze keer krachtig en glorieus. Jezus geeft de sabbat zijn volledige betekenis, aangezien hij profeteert dat de rest van het zevende millennium alleen voor zijn uitverkorenen zal worden gewonnen door zijn overwinning op zonde en dood.

Om zijn intrede in de volwassenheid te markeren, op de leeftijd van “twaalf jaar”, komt Jezus geestelijk tussenbeide bij de religieuze mensen die hij ondervraagt over de Messias die in de Heilige Schrift wordt aangekondigd. Gescheiden van zijn ouders die drie dagen naar hem zochten, getuigde hij van zijn goddelijke onafhankelijkheid en zijn besef van zijn missie ten gunste van de aardse mens.

Dan komt de tijd voor zijn actieve en officiële aardse bediening. De leringen van Daniël 9:27 presenteren het in de vorm van een “ *verbond* ” van “

a week ", die zeven jaar symboliseert tussen herfst 26 en herfst 33. Tussen deze twee herfsten bevindt zich, in een centrale positie, de lente en het feest van het Pascha van het jaar 30, waar om 15.00 uur, "midden in de paasweek, woensdag 30 april 30 Jezus Christus zorgde ervoor dat *het dierlijke 'offeren en offeren'* van de Hebreeuwse ritus ophield, door zijn leven op te offeren ter verzoening voor de zonden van alleen zijn uitverkorenen. Op de dag van zijn dood was Jezus 35 jaar en 13 dagen oud. Jezus, die als overwinnaar over de zonde en de dood stierf, kon zijn geest aan God toevertrouwen en zeggen: ' *Het is volbracht .*' Zijn overwinning op de dood werd later bevestigd door zijn wederopstanding. Aldus vergezelde en instrueerde hij zijn apostelen en discipelen totdat hij, terwijl zij toekeken, vóór het Pinksterfeest naar de hemel opsteeg, volgens het getuigenis gegeven in Handelingen 1:1 tot 11. Maar de engelen bereidden bij deze gelegenheid de aankondiging van zijn komst voor. glorieuze terugkeer en zei: " *Mannen van Galilea, waarom staan jullie hier naar de hemel te kijken? Deze Jezus , die van jou naar de hemel is opgenomen, zal op dezelfde manier komen als jij Hem naar de hemel hebt zien gaan.* ". Met Pinksteren begon hij zijn celestiale bediening van "Heilige Geest", waardoor hij tot het einde van de wereld tegelijkertijd kan handelen in de geest van ieder van zijn uitverkorenen die over de aarde verspreid zijn. Het is dan dat zijn naam, geprofeteerd in Jes.7:14, 8:8 en Matt.1:23, " *Emanuël* ", wat "God met ons" betekent, zelfs nog meer zijn ware betekenis krijgt.

De details in dit document vormen beloningen die Jezus aan zijn uitverkorenen geeft als teken van waardering voor hun blijk van geloof. Dit is hoe de datum van zijn overlijden ons in staat stelt om de datum van zijn laatste glorieuze terugkeer, die hij gepland had voor de eerste lentedag van het jaar 2030, te kennen en met hem te delen; dat wil zeggen, 2000 jaar na de lente van zijn kruisiging op 30 april.

Heiligheid en heiliging

Heiligheid en heiliging zijn onafscheidelijk en voorwaarden voor verlossing worden door God in Jezus Christus aangeboden. Paulus herinnert zich

dit in Hebr.12:14: “ *Streef naar vrede met allen en naar heiligheid, zonder welke niemand de Heer zal zien .*”

Dit goddelijke concept van ‘ **heiliging** ’ moet perfect worden begrepen, omdat het gaat om ‘alles wat God toebehoort’ en zoals alle eigenaren kan het niet worden onteigend zonder gevolgen voor degenen die dat durven te doen. Nu is het niet nodig om de dingen die hem toebehoren te identificeren en op te stellen; Schepper van het leven en alles daarin, alles behoort hem toe. Hij heeft daarom het recht op leven en dood over al zijn levende wezens. Terwijl ze echter iedereen het recht geven om met hem te leven of zonder hem te sterven, sluiten zijn uitverkorenen zich bij hem aan door een vrije en vrijwillige keuze om voor altijd bij hem te horen. Deze verzoening met hem maakt zijn uitverkorenen tot zijn eigendom. Degenen die hij verwelkomt en erkent, treden toe tot zijn concept van **heiliging** , dat al betrekking had op alle wetten waaraan het leven op aarde onderworpen is. Heiliging bestaat daarom uit het akkoord gaan met onderwerping aan de fysieke en morele wetten die door God zijn vastgesteld en daarom zijn goedgekeurd. Het is om deze dubbele reden dat de sabbat en de Tien Geboden deze goddelijke heiliging concreet tot uitdrukking brengen, waarvan de overtreding de dood van de Messias Jezus zal vereisen.

Dit concept van heiliging is zo fundamenteel dat God het passend achtte om het aan het begin van de Bijbel in Gen.2:3 te definiëren door de zevende dag te heiligen. Het is daarom niet verrassend dat dit getal zeven zijn “koninklijke zegel” wordt door de hele Bijbel heen en meer in het bijzonder in Openbaring 7:2: “ *En ik zag een andere engel, die opging naar de **rijzende zon** , en die het zegel vasthield. **van de levende God** ; hij riep met luide stem tot de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee schade toe te brengen, en hij zei : Degenen die oren hebben om de suggestie van de subtiele Geest van God te horen, zullen opgemerkt hebben dat dit “ **zegel van de levende God** ” in dit hoofdstuk “7” van Openbaring wordt aangehaald.*

Op deze Pascha- en sabbatdag van 3 april 2021, de verjaardag van de dood van onze Verlosser Jezus Christus, richtte de Geest van God mijn gedachten op het Hebreeuwse heiligdom van Mozes en de tempel gebouwd door koning Salomo in Jeruzalem. Ik heb daar een detail opgemerkt dat de interpretatie die ik van dit heiligdom gaf sterk bevestigt; namelijk een profetische rol van het grote reddingsproject dat is voorbereid voor de uitverkorenen die door God zijn verlost.

Sinds 1948 hebben de Joden, die nog steeds de goddelijke vloek dragen vanwege hun weigering om Jezus Christus te erkennen als de “Messias” die door God gezonden is, hun nationale land herwonnen. Sindsdien heeft één idee, één enkele gedachte hen geobsedeerd: de wederopbouw van de Tempel in Jeruzalem. Helaas voor hen zal dit nooit gebeuren, omdat God een goede reden heeft om dit te voorkomen; zijn rol eindigde met de dood en opstanding van Jezus Christus. De heiligheid van de tempel vond zijn volledige vervulling in de ziel van de “Messias”, in zijn vlees en zijn geest, volmaakt en zonder enige smet. Jezus openbaarde deze les toen hij in Johannes 2:14 zei, sprekend over zijn lichaam: “ *Vernietig deze tempel, en in drie dagen zal Ik hem weer opbouwen .*”

Het einde van het nut van de tempel werd op verschillende manieren door God bevestigd. Ten eerste liet hij het in 70 n.Chr. vernietigen door de Romeinse troepen van Titus, zoals geprofeteerd in Daniël 9:26. Vervolgens droeg hij, nadat hij de Joden had verdreven, de plaats van de tempel over aan de religie van de Islam, die daar twee moskeeën bouwde; de oudste “Al-Aqsa” en de Rotskoepel. Israël heeft daarom van God noch de mogelijkheid, noch de bevoegdheid om zijn tempel te herbouwen. Omdat deze reconstructie zijn geprofeteerde verlossingsproject zou verdraaien.

De geldigheidsduur van de tempel in Jeruzalem werd gegraveerd in de vorm van de constructie ervan. Maar om duidelijker te zien, moeten we al de geopenbaarde details van dit religieuze gebouw onderzoeken dat heiligheid draagt. Laten we opmerken dat de tempel gebouwd zou worden door koning David, die dit verlangen uitte en Jeruzalem had uitgekozen om de tempel te verwelkomen; God was het daarmee eens. Om dit te doen had hij deze oude stad uit de tijd van Abraham, die “Jebus” werd genoemd, verfraaid en versterkt. Zo gingen er tussen David en “de zoon van David”, de “Messias”, “duizend jaar” voorbij. Maar God stond hem dat niet toe, en hij maakte hem de reden bekend; hij was een man van bloed geworden door zijn trouwe dienaar “Uria de Hethiet” te laten vermoorden om zijn vrouw “Bathseba” mee te nemen, die later de moeder van koning Salomo werd. Zo droeg David de prijs van zijn schuld, gestraft door de dood van zijn eerste zoon, geboren uit Batseba. Vervolgens werd hij, nadat hij het aantal van zijn volk zonder het bevel van God had gedaan, gestraft en God stelde hem voor om zijn straf te kiezen tussen drie keuzes. Volgens 2 Sam.24:15 koos hij de sterfte van de epidemische plaag, die in drie dagen tijd 70.000 slachtoffers maakte.

In 1 Koningen 6 vinden we de beschrijving van de tempel gebouwd door Salomo. Hij geeft het de naam: “huis van YaHWéH”. Deze term ‘huis’ suggereert een plaats voor gezinshereniging. Het gebouwde huis profeteert de familie van de verlossende schepper God. Het bestaat uit twee aaneengesloten elementen: het heiligdom en de tempel.

Op aarde worden religieuze ritens uitgevoerd die worden beoefend in de voor de mens toegestane zone. Salomo noemt het: tempel. Als verlengstuk van het allerheiligste, dat hij heiligdom noemt, en waarvan het slechts door een voorhangsel gescheiden is, is de tempelruimte veertig el lang, oftewel tweemaal zo groot als het heiligdom. De tempel beslaat dus $2/3$ van het hele huis.

Hoewel het Joodse verbond later in de tijd van Mozes werd gebouwd, valt het geheel onder de paraplu van het verbond dat tussen God en Abraham werd gesloten aan het begin van het derde millennium sinds Adam. De “Messias zal zich aan het begin van het vijfde millennium, 2000 jaar later, aan het Joodse volk presenteren. De tijd die God aan de aarde heeft toegewezen voor de selectie van uitverkorenen bedraagt echter 6000 jaar. We vinden dus voor de tijd de verhouding $2/3 + 1/3$ van het huis van YaHWéH. En in deze vergelijking komt $2/3$ van Abrahams verbond overeen met $2/3$ van het huis van YaHWéH dat eindigt op het scheidende voorhangsel. Deze sluier speelt een hoofdrol omdat hij de overgang markeert van het aardse naar het hemelse; dit wetende dat deze verandering de voltooiing markeert van de profetische rol van de aardse tempel.

Deze begrippen geven aan de scheidende sluier de betekenis van de zonde, die de volmaakte hemelse God scheidt van de onvolmaakte en zondige aardse mens sinds Adam en Eva. De scheidende sluier heeft een tweeledig karakter, omdat hij zich moet aanpassen aan de hemelse perfectie en de aardse onvolmaaktheid van de twee verbonden delen. Het is dan dat de rol van de Messias naar voren komt omdat hij deze eigenschap perfect belichaamt. In zijn goddelijke volmaaktheid werd Jezus Christus zonde door de uitverkorenen op hun plaats te dragen om voor hen verzoening te doen en de prijs van het leven te betalen.

Deze analyse brengt ons ertoe om in het heiligdom het beeld te zien van een profetische opeenvolging van de grote spirituele fasen die elke 2000 jaar worden gemarkeerd: het eerste ^{offer} dat door Adam werd geofferd – het offer dat door Abraham werd gebracht op de berg Moria, het toekomstige Golgotha – het offer van Christus aan de voet van de berg Golgotha – Offer van de laatste uitverkorenen verhinderd door de glorieuze terugkeer van de redder Jezus Christus in Michael.

Voor God, voor wie volgens 2 Petrus 3:8 “ *één dag is als duizend jaar, en duizend jaar als één dag* ”, (zie ook Psalm 90:4), is het aardse programma gebouwd op het beeld van de week in één opeenvolging van: 2 dagen + 2 dagen + 2 dagen. En achter deze opvolging gaat een eeuwige ‘ *zevende dag* ’ open.

De inhoud van de twee kamers van het heilige huis is buitengewoon onthullend.

Het heiligdom of de meest heilige plaats

De twee cherubs met uitgestrekte vleugels

Het heiligdom dat het heilige der heiligen wordt genoemd, is twintig el lang en twintig el breed. Het is een perfect vierkant. En de hoogte is ook twintig el; waardoor het een kubus is; het drievoudige beeld van perfectie (= $3 : L = l = H$); dit is de beschrijving van het “ *nieuwe Jeruzalem dat van God uit de hemel neerdaalt* ” in Openbaring 20. Deze allerheiligste plaats is door God verboden voor de mens, op straffe van de dood. De reden is simpel en logisch; deze plek kan God alleen maar verwelkomen omdat het de hemel symboliseert en het hemelse karakter van God uitbeeldt. In zijn gedachten is zijn heilsplan waarin alle symbolische elementen die in dit heiligdom zijn geïnstalleerd hun rol spelen. De werkelijkheid bevindt zich in God in de hemelse dimensie, en op aarde geeft hij de illustratie van deze realiteit door middel van symbolen. Zo kom ik bij het onderwerp van deze specifieke ontdekking van dit Pascha 2021. We lezen in 1 Koningen 6:23 tot 27: “ *Hij maakte twee cherubs in het heiligdom van wild olijfhout, tien el hoog. Elk van de twee vleugels van een van de cherubs had vijf el, wat tien el was vanaf de punt van de ene vleugel tot de punt van de andere. De tweede cherub had ook tien el. De maat en vorm waren voor beide cherubs hetzelfde. De hoogte van elk van de twee cherubs was tien el. Salomo plaatste de cherubs in het midden van het huis, binnen. Hun vleugels waren gespreid: de vleugel van de eerste raakte een van de muren en de vleugel van de tweede raakte de andere muur; en hun andere vleugels ontmoetten elkaar aan het einde, in het midden van het huis* .

Deze cherubs bestonden niet in de tabernakel van Mozes, maar door ze in de tempel van Salomo te plaatsen, verlicht God de betekenis van deze allerheiligste plaats. In de breedterichting wordt het stuk doorkruist door de twee paar vleugels van de twee cherubs, waardoor het een hemelse standaard krijgt, die feitelijk ontoegankelijk is voor de mens die alleen op aarde leeft. Ik maak hier van de gelegenheid gebruik om een waarheid over deze cherubs aan de kaak te stellen en te herstellen, waartoe schilders zo beroemd als “Michelangelo” in een heidens mystiek delirium de verschijning hebben gegeven van gevleugelde baby’s die instrumenten bespelen of pijlen afschieten met hun handen. Er zijn geen baby's in de hemel. En voor God, volgens Ps.51:5 of 7: " *Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en mijn moeder heeft mij in zonde ontvangen* ", en Rom.3:23: " *Want allen hebben gezondigd en zijn beroofd van de heerlijkheid van God* ", bestaat er niet zoiets als een onschuldige of zuivere baby, omdat de mens sinds Adam door erfenis als zondaar is geboren. De hemelse engelen werden allemaal als jonge mannen geschapen, zoals Adam op aarde was. Ze verouderen niet en blijven eeuwig hetzelfde. Ouderdom is een uniek aards kenmerk, het gevolg van zonde en dood, het uiteindelijke loon ervan, volgens Rom.6:23.

De Ark van de Heilige Alliantie

1 Koningen 8:9: “ *Er waren in de ark alleen de twee stenen tafelen , die Mozes daar op de Horeb plaatste, toen de HEER een verbond sloot met de kinderen van Israël, toen zij uit het land Egypte kwamen.* ”

In het heiligdom of allerheiligste plaats bevinden zich daarom twee enorme cherubs met uitgestrekte vleugels, symbolen van het actieve hemelse karakter, maar ook en vooral **de ark van het verbond** die **in het midden** van de kamer tussen de twee grote cherubs is geplaatst. Omdat het huis is gebouwd om het te beschermen. In de volgorde waarin God aan Mozes de religieuze zaken presenteert die hij zal moeten uitvoeren, vinden we als eerste de ark van het verbond. Maar deze houder is minder kostbaar dan de inhoud ervan: de twee stenen tafels waarop God met zijn vinger zijn ultraheilige wet van de Tien Geboden heeft gegraveerd. Het is de weerspiegeling van zijn denken, zijn norm, zijn onveranderlijke karakter. In een aparte studie (2018-2030, de ultieme adventistische verwachting) heb ik het profetische karakter ervan voor de christelijke jaartelling al aangetoond. In het heiligdom lezen we de geheime gedachten van God. Daar vinden we de elementen die de gemeenschap met Hem bevorderen en mogelijk maken. Het volstaat te zeggen dat de zondaar die een opzettelijke overtreder van zijn tien geboden blijft, zichzelf voor de gek houdt als hij gelooft dat hij aanspraak kan maken op zijn verlossing. De relatie berust uitsluitend op geloof in de gesymboliseerde werkelijkheden die in deze allerheiligste plaats te vinden zijn. In tien geboden vat God de levensstandaard samen die is voorgeschreven aan mensen die naar zijn beeld zijn gevormd; wat betekent dat God zelf zijn geboden eert en uitvoert. Het leven dat aan de mens wordt gegeven, is gebaseerd op respect voor deze geboden. En hun overtreding geeft aanleiding tot zonde die bestraft kan worden met de dood van de schuldige partij. En sinds Adam en Eva heeft ongehoorzaamheid de hele mensheid in deze

sterfelijke toestand gebracht. De dood viel daarom op de mens als een ziekte zonder genezing.

Het verzoendeksel

In het heiligdom, boven het verzoendeksel, het symbolische beeld van het altaar waarop het Lam Gods geofferd moet worden, kijken twee andere kleinere engelen naar het altaar en hun vleugels ontmoeten elkaar in het midden. In dit beeld toont God de belangstelling die getrouwe engelen hechten aan het verlossingsplan dat berust op de verzoenende dood van Jezus Christus. Want Jezus daalde uit de hemel neer om de gedaante van een menselijke baby aan te nemen. Degene die zijn leven gaf aan het kruis van Golgotha was eerst hun hemelse vriend “Michaël”, hoofd van de engelen en zichtbare hemelse uitdrukking van de schepper God Geest en de engelen beschouwen zichzelf terecht als “mededienaren” van zijn *uitverkorenen* .

In het heilige der heiligen wordt de ark, bedekt door het verzoendeksel, onder de vleugels van de twee grote en de kleinste cherubs geplaatst. In dit beeld vinden we de illustratie van dit vers uit Mal.4:2: “ Maar voor jullie die mijn naam vrezen, zal ***de zon van gerechtigheid opgaan*** , en ***genezing zal onder zijn vleugels zijn*** ; *jullie zullen naar buiten gaan en springen als kalveren in een stal .* ’ Het verzoendeksel, een symbool dat een voorafschaduwing is van het kruis waaraan Jezus werd gekruisigd, zal inderdaad genezing brengen tegen de dodelijke ziekte van de zonde. Jezus stierf om van de zonde te bevrijden en stond weer op om zijn uitverkorenen te bevrijden uit de slechte handen van onberouwvolle en opstandige zondaars. De overtreding van de wet in de ark bracht de dood van alle menselijke schepselen op aarde. En voor de uitverkorenen die door God in Christus zijn uitgekozen, voor hen alleen, heeft het verzoendeksel dat boven de ark is geplaatst en die de overtreden wet bevat, de triomf van het eeuwige leven teweeggebracht, waarin zij zullen binnengaan op het uur van de eerste opstanding; die van de heiligen die zijn verlost door het bloed dat Jezus Christus op dit verzoendeksel heeft vergoten. Hun genezing van de dood zal dan volledig zijn. Volgens Mal.4:2 zijn de cherubs het beeld van de hemelse Geest-God die Openbaring 4 aanduidt met het symbool van de “ *vier levende wezens* ”. Omdat de genezing die aan het verzoendeksel is bevestigd, goed onder de twee centrale vleugels van de twee grote cherubs is geplaatst.

Net zoals bij de jaarlijkse Hebreeuwse ritus van de ‘Grote Verzoendag’ werd het dierlijke bloed van de geit aan de voorkant en op het verzoendeksel, richting het oosten, gesprenkeld. Het was noodzakelijk dat het bloed van Jezus Christus ook daadwerkelijk vloeide. op ditzelfde verzoendeksel. Voor dit doel deed God geen beroep op de dienst van een menselijke priester. Hij had alles van tevoren gepland en georganiseerd, door de ark en de heilige dingen van het heilige der heiligen en de heilige plaats in de tijd van de profeet Jeremia te laten vervoeren naar een grot in de kelder aan de voet van de berg Golgotha, onder rotsachtige rotsen. grond, zes meter diep, net onder de kubieke holte van 50 cm, gegraven aan de oppervlakte in de rots, waarin de Romeinse soldaten het kruis oprichtten waarop Jezus werd gekruisigd. Door een lange en diepe fout veroorzaakt door de in de Bijbel genoemde aardbeving, vloeide zijn bloed

letterlijk aan de linkerkant van het verzoendeksel, dat wil zeggen aan de rechterkant van de gekruisigde Christus. Het is dus niet zonder reden dat Matth.27:51 van deze dingen getuigt: “ *En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven naar beneden, de aarde schudde, de rotsen scheurden uiteen, ...*”. In 1982 onthulde een wetenschappelijk onderzoek dat het door Ron Wyatt verzamelde gedroogde bloed abnormaal was samengesteld uit 23 X-chromosomen en een enkel Y-chromosoom. De goddelijke schepper wilde een bewijs van zijn goddelijke aard achterlaten, dat aan zijn heilige lijkwade werd toegevoegd. waarin het beeld van zijn gezicht en zijn lichaam negatief verschijnt. Zo kreeg de overtreden wet die zich in de ark bevond haar volledige herstel door op het altaar het bloed te ontvangen dat werkelijk zuiver was van alle zonden van onze Verlosser Jezus Christus. Want door deze dingen aan Ron Wyatt te openbaren, probeerde God niet de menselijke nieuwsgierigheid te bevredigen, maar wilde hij de leerstelling van de heiliging van zijn goddelijkheid in Jezus Christus versterken. Omdat hij een ander bloed heeft dan andere mensen, geeft hij een reden om te geloven in zijn perfecte en zuivere natuur, vrij van alle vormen van zonde. Hij bevestigt daarmee dat hij een nieuwe of “ *laatste Adam* ” kwam belichamen, zoals Paulus zegt in 1 Kor. 15:45, want hoewel hij werd gezien, gehoord en ter dood gebracht in een lichaam van vlees dat vergelijkbaar was met het onze, had hij geen genetische link. met de menselijke soort. Deze aandacht voor details bij de verwezenlijking van zijn reddingsproject onthult het belang dat God aan de symbolen van zijn onderwijs hecht. En we begrijpen beter waarom Mozes werd gestraft omdat hij dit goddelijke reddingsproject had verdraaid door twee keer op de rots van Horeb te slaan. De tweede keer hoefde hij, volgens de opdracht van God, alleen maar met hem te praten om het water te halen.

De staf van Mozes, het manna, de boekrol van Mozes

Num.17:10: “ *Jahweh zei tegen Mozes: Breng de staf van Aäron terug **vóór de getuigenis** , om deze te bewaren als een teken voor de kinderen van de opstand, zodat u een einde zult maken aan hun gemurmureer voor mijn aangezicht en dat zij dat zullen doen. niet sterven periode .*”

Exo.16:33-34: “ *En Mozes zei tegen Aäron: Neem een vat, doe daarin een gomer vol manna en leg het **voor JaHWéH** neer, zodat het voor uw nakomelingen bewaard kan worden. Volgens het bevel dat JaHWéH aan Mozes gaf, plaatste Aäron het **vóór het getuigenis** , zodat het bewaard zou blijven .*”

Deut.31:26: “ *Neem dit wetboek en leg het **naast de ark** van het verbond van Jahweh, uw God, en het zal daar als een getuigenis tegen u zijn .*”

Laten we op basis van deze verzen de apostel Paulus zijn fout vergeven die hem ertoe bracht deze elementen in de ark te plaatsen en niet ernaast of ervoor, in Hebr.9:3-4: “*Achter het tweede voorhangsel bevond zich het **deel van de tabernakel die het heilige der heiligen wordt genoemd** , ~~met daarin het gouden reukofferaltaar~~ en de ark van het verbond, geheel bedekt met goud. ~~Voor de ark~~ stond een gouden vat met daarin het manna, de staf van Aäron die had gebloeid, en de tafels van het verbond . Op dezelfde manier bevond het reukofferaltaar zich niet in het heiligdom, maar aan de tempelzijde, vóór het voorhangsel. Maar de elementen die naast de ark waren geplaatst, waren daar om te getuigen van de*

wonderen die God had verricht voor zijn Hebreeuwse volk dat Israël was geworden, een vrije en verantwoordelijke natie.

Naast de ark eist de staf van Mozes en Aäron vertrouwen op de ware profeten van God. Volgens Deu.8:3 herinnert het manna de uitverkorenen voor Jezus eraan dat “*de mens niet zal leven van brood en water alleen, maar van ieder woord dat uit de mond van JaHWéH voortkomt*.” En dit woord wordt daar ook weergegeven in de vorm van de boekrol, geschreven door Mozes, onder het dictaat van God. Boven de ark leert het verzoendekselaltaar dat zonder geloof in het gewillige offer van het leven van Jezus Christus verbinding met God onmogelijk is. Dit geheel van zaken vormt de theologische basis van het nieuwe verbond dat is gevestigd op basis van het menselijke bloed dat door Jezus Christus is vergoten. En heel logisch, op de dag waarop Gods project in hem werd verwezenlijkt en verwezenlijkt, werd de rol van de symbolen en het feest van “Jom Kippoer” of “Grote Verzoendag”, waarop dit werd geprofeteerd, achterhaald en nutteloos. In het licht van de realiteit vervagen schaduwen. Dit is de reden waarom de tempel, waarin de profetische rituelen werden beoefend, moest verdwijnen en nooit meer zou verschijnen. Zoals Jezus leerde, moet de aanbidder van God hem “*in geest en in waarheid*” aanbidden, waarbij hij “*vrije toegang*” heeft tot zijn hemelse Geest door de bemiddeling van Jezus Christus. En deze aanbedding is aan geen enkele aardse plaats verbonden, noch in Samaria, noch in Jeruzalem, en nog minder in Rome, Santiago de Compostela, Lourdes of Mekka.

Hoewel het geloof niet gebonden is aan een aardse plaats, wordt het gedemonstreerd door werken die God van tevoren heeft voorbereid voor Zijn uitverkorenen terwijl zij op aarde leven. De symboliek van het heiligdom hield op aan het begin van het vijfde millennium, na 4000 jaar zonde. En als Gods project over een periode van 4000 jaar was opgebouwd, zouden de uitverkorenen de rest van God zijn binnengegaan, zoals geprofeteerd door de wekelijkse sabbat. Maar dit was niet het geval, omdat God sinds Zacharias twee allianties heeft geprofeteerd. Hij borduurt voort op het tweede en zegt in Zac.2:11: “*Veel naties zullen zich op die dag bij JaHWéH voegen en mijn volk worden; Ik zal bij jullie wonen en jullie zullen weten dat de HEER van de hemelse machten mij naar jullie toe heeft gestuurd.* » De twee allianties worden geïllustreerd door “*twee olijfbomen*” in Zac.4:11 tot 14: “*Ik antwoordde en zei tegen hem: Wat betekenen deze twee olijfbomen, rechts van de kandelaar en links? **Ik sprak een tweede keer** en zei tegen hem: Wat betekenen de twee olijftakken, die zich dichtbij de twee gouden kanalen bevinden waaruit goud stroomt? Hij antwoordde mij: Weet je niet wat ze bedoelen? Ik zeg: **Nee, mijn heer**.* En hij zei: *Dit zijn de twee gezalfden die voor de Heer van de hele aarde staan*. Als ik deze verzen lees, ontdek ik een sublieme subtiliteit van de schepper God, de Heilige Geest die het bijbelse woord inspireert. Zacharias wordt gedwongen **twee keer** te vragen wat de “*twee olijfbomen*” betekenen voor God om hem te antwoorden. Dit komt omdat het project van de goddelijke alliantie **twee** opeenvolgende fasen zal doormaken, maar de tweede fase wordt onderwezen door de lessen van de eerste. Er zijn er twee, maar in werkelijkheid is het er maar één, omdat de tweede slechts het hoogtepunt is van de eerste. Wat is het oude verbond waard zonder de verzoenende dood van Messias Jezus? Niets, zelfs niet de staart van een peer,

zoals de monnik Maarten Luther zou hebben gezegd. En dit is de oorzaak van de tragedie die de nationale joden vandaag de dag nog steeds treft. In deze verzen profeteert God ook hun verwerping van het nieuwe verbond door het antwoord dat Zacharias geeft op de vraag “ *Weet je niet wat ze betekenen?*” *Ik zeg: Nee, mijn heer*. Omdat de nationale joden deze betekenis in feite zullen negeren tot het moment van de laatste test voorafgaand aan de wederkomst van Jezus Christus, waar zij zich zullen bekeren of hun weigering zullen bevestigen ten koste van hun bestaan.

Het is duidelijk dat de christelijke bekering van heidense volkeren heeft bewezen dat het goddelijke plan inderdaad werd verwezenlijkt in de persoon van Jezus Christus en dit is het enige teken dat God nog steeds aan de nationale Joden aanbiedt om in zijn heilige alliantie te blijven. Aldus bevestigt zou dit tweede of nieuwe verbond zich uitstrekken over het laatste derde deel van de 6000 jaar van de tijd van de aardse zonde. En het is alleen door zijn uiteindelijke glorieuze terugkeer dat Jezus Christus de tijd van de voltooiing van het tweede verbond zal markeren; want tot aan deze terugkeer blijft de leer die door de symbolen wordt geprofeteerd nuttig voor het begrijpen van het algemene project dat door God is voorbereid, aangezien we hem de kennis verschuldigd zijn van de tijd van zijn glorieuze terugkeer: het begin van de lente van 2030. Dus, in 1844, door het geven van de sabbat voor Zijn uitverkorenen put God uit de lessen die zijn vastgelegd in de symboliek van het Hebreeuwse heiligdom en de tempel van Salomo. Hij hekelt de zonde van de katholieke zondag, geërfd van keizer Constantijn sinds 7 maart 321, en suggereert de noodzaak van een nieuwe "zuivering van het heiligdom", die werkelijk voor eens en voor altijd werd volbracht in de gekruisigde en herrezen Jezus Christus. God wachtte feitelijk tot 1844 om zijn veroordeling van de “Romeinse zondag” duidelijker aan de kaak te stellen. Omdat de adoptie ervan het oorspronkelijk zuivere christelijke geloof onder de vloek van de zonde plaatste, waardoor de relatie met God wordt verbroken in overeenstemming met de aankondiging gegeven in Dan.8:12.

Heiliging impliceert daarom noodzakelijkerwijs respect voor de heilige sabbat, die zelf door God is geheiligd vanaf het einde van de eerste week van zijn schepping van het aardse systeem. Vooral omdat het de intrede van de uitverkorenen in de rust profeteert die door de overwinning van Jezus wordt verkregen en het aanwezig is in het vierde van de tien geboden van God, vervat in de ark van het getuigenis in het heilige der heiligen, het heiligdom, symbool van de Geest van de hemelse God, driemaal heilig, heilig in de volmaaktheid van zijn drie opeenvolgende rollen van Vader, Zoon en Heilige Geest. Alle dingen die daar worden aangetroffen, zijn God dierbaar en moeten net zo dierbaar zijn in de gedachten en harten van zijn uitverkorenen, zijn kinderen, mensen van zijn “huis”. De selectie van de authentieke heiligheid van de uitverkorenen wordt aldus vastgesteld en geïdentificeerd.

In tegenstelling tot de wet van Mozes, die aanpassingen ondergaat ter bevordering van Gods project, krijgt wat in stenen is gegraveerd een eeuwigdurende waarde tot het einde van de wereld. En dit is het geval met zijn tien geboden, waarvan geen enkele kan worden gewijzigd of zelfs verwijderd, zoals het pauselijke Rome durfde te doen voor het tweede van deze tien geboden.

De duivelse bedoeling om de kandidaten voor de eeuwigheid te misleiden blijkt uit de toevoeging van een gebod om het getal tien te behouden. Maar het goddelijke verbod op het buigen voor wezens, gesneden beelden of voorstellingen is inderdaad opgeheven. We kunnen dit soort dingen betreuren, maar het stelt ons niettemin in staat vals geloof te ontmaskeren. Hij die niet probeert te begrijpen en oppervlakkig blijft, ondergaat logischerwijs de gevolgen van zijn gedrag; hij negeert de voorwaarden van zijn oordeel totdat hij door God wordt veroordeeld.

De tempel of heilige plaats

Laten we het religieuze hemelse aspect, gezien vanuit de hemel, achterwege laten en ernaar kijken onder datgene wat religieuze heiligheid het op aarde geeft. We ontdekken het in de elementen die in het “tempel”-gedeelte van het “huis van YaHWéH” zijn geplaatst. In de tabernakel uit de tijd van Mozes was deze kamer de tent van samenkomst. Er zijn drie van deze elementen en ze betreffen de tafel met toonbroden, de kandelaar met zeven buizen en zeven lampen en het wierookaltaar dat vlak voor het voorhangsel in het midden van de kamer is geplaatst. Als je van buitenaf komt, bevindt de broodtafel zich aan de linkerkant, in het noorden, en de kandelaar aan de rechterkant, in het zuiden. Deze symbolen zijn die van een werkelijkheid die vorm krijgt in het leven van de uitverkorenen, verlost door het bloed dat door Jezus Christus is vergoten. Ze zijn volkomen complementair en onafscheidelijk.

De gouden kandelaar met zeven lampen

Exo.26:35: “ *Gij moet de tafel buiten het voorhangsel zetten, en de kandelaar tegenover de tafel, aan de zuidkant van de tabernakel; en je moet de tafel aan de noordkant dekken .* ”

In de tempel wordt deze aan de linkerkant, aan de zuidkant, geplaatst. De symbolen worden in de loop van de tijd gelezen, van zuid naar noord. De kandelaar beeldt de Geest en het licht van God uit vanaf het begin van het oude verbond. De heilige alliantie is al gebaseerd op het offer van *het paaslam van God* , gesymboliseerd en voorafgegaan door lammeren of jonge rammen die sinds Adam als offer zijn aangeboden. In Openb.5:6 zijn de symbolen van de kandelaar eraan verbonden: “ *zeven ogen die de zeven geesten van God zijn, gezonden over de hele aarde* ” en “ *zeven horens* ” die eraan de heiliging van kracht toeschrijven.

De kandelaar is er om te voorzien in de behoefte aan licht van de uitverkorenen. Zij verkrijgen het in de naam van Jezus Christus, in wie de heiliging (= 7) van het goddelijk licht is. Deze heiliging wordt gesymboliseerd door het getal “zeven” dat in de bijbelse openbaring aanwezig is sinds de schepping van de zevendaagse week vanaf het begin. In Zacharia schrijft de Geest ‘ *zeven ogen* ’ toe aan de hoofdsteen waarop Zerubbabel de door de Babyloniërs verwoeste tempel van Salomo zal herbouwen. En hij zegt over deze “ *zeven ogen* ”: “ *Deze zeven zijn de ogen van YaHWéH, die door de hele aarde lopen.* » In Op.5:6 wordt deze boodschap toegeschreven aan Jezus Christus, “ *het Lam van God* ”: “ *En ik zag te midden van de troon en van de vier levende wezens en te midden van de oudsten een lam die daar was alsof hij in brand was gestoken. Hij had zeven hoorns en zeven ogen, dit zijn de zeven geesten van God die over de* ”

hele aarde zijn gezonden.' Dit vers bevestigt krachtig de heiliging van de goddelijkheid van de Messias Jezus. De grote schepper God stuurde zichzelf naar de aarde om zijn vrijwillige zoenoffer in Jezus te vervullen. Het is aan de werking van deze goddelijke Geest dat ik de verklaringen die in mijn werken worden gegeven te danken heb. Licht is vooruitstrevend en kennis groeit met de tijd. Wij zijn hem al ons begrip van zijn profetische woorden verschuldigd.

Het altaar van parfums

Door zijn fysieke lichaam aan de dood aan te bieden, in de volmaakte norm van zijn geest en zijn hele ziel, brengt Jezus Christus voor God een aangename geur die de Hebreeuwse ritus symboliseert door parfums. Christus is vertegenwoordigd in deze parfums, maar ook in de rol van de ambtenaar die ze aanbiedt.

Vlak vóór het voorhangsel, en tegenover de ark van het getuigenis en zijn verzoendeksel, bevindt zich het reukofferaltaar dat aan de ambtsdrager, de hogepriester, zijn rol als bemiddelaar verleent voor de fouten die alleen door zijn uitverkorenen zijn begaan. Want Jezus heeft niet de zonden van de hele wereld op zich genomen, maar alleen die van zijn uitverkorenen aan wie Hij tekenen van zijn dankbaarheid gaf. Op aarde heeft de hogepriester slechts een symbolische profetische waarde, omdat het recht op voorbede alleen toekomt aan Christus de Verlosser. Voorbede is haar exclusieve recht en heeft een " *eeuwigdurend* " karakter volgens de orde van Melchizedek, zoals dit verder wordt verduidelijkt in Dan.8:11-12: " *Zij stond op tegen de leider van het leger, nam het eeuwige offer weg van hem, en wierp de plaats van zijn heiligdom omver. Het leger werd vanwege de zonde overgeleverd met het eeuwige offer; de hoorn gooide de waarheid op de grond en slaagde in zijn ondernemingen* "; en in Hebr.7:23. De doorgestreepte woorden ' *offer* ' worden in de originele Hebreeuwse tekst niet genoemd. In dit vers hekelt God de gevolgen van de Romeinse pauselijke heerschappij. De directe relatie van de christen met Jezus wordt omgeleid ten gunste van de pauselijke leider; God verliest zijn dienaren die hun ziel verliezen. In zijn goddelijke volmaaktheid kan alleen God in Christus zijn voorspraak legitimeren, omdat hij, als losprijs voor degenen voor wie hij voorbede doet, zijn vrijwillige, meelevende offer aanbiedt, dat een aangename geur draagt voor de Godrechter Liefde en Gerechtigheid die hij tegelijkertijd vertegenwoordigt. tijd. Zijn voorspraak is niet automatisch; hij oefent deze uit of niet, afhankelijk van de vraag of de smekeling deze verdient of niet. De voorspraak van Jezus Christus wordt gemotiveerd door zijn mededogen met de natuurlijke vleselijke zwakheden van zijn uitverkorenen, maar niemand kan hem misleiden, hij oordeelt en vecht met gerechtigheid en rechtvaardigheid en erkent zijn ware aanbidders en slaven; wat zijn ware discipelen zijn. In het ritueel symboliseren parfums de aangename geur van Jezus, die zo de gebeden van zijn trouwe heiligen kan opdragen met zijn persoonlijke parfum dat aangenaam is voor God. Het principe is vergelijkbaar met het op smaak brengen van een gerecht dat gegeten gaat worden. Het profetische beeld van de zegevierende Christus, de aardse Hogepriester, raakt achterhaald en moet verdwijnen samen met de tempel waarin hij zijn religieuze rituelen beoefent. Het principe van voorbede blijft hierna bestaan, omdat de gebeden die door de

heiligen tot God worden gericht, in de naam en door de verdiensten van de hemelse voorbidder van Jezus Christus en God tegelijkertijd in volheid worden gepresenteerd.

De tafel met toonbrood

In de tempel wordt deze aan de rechterkant, aan de noordkant, geplaatst. Het toonbrood vertegenwoordigt de geestelijke voeding die het leven van Jezus Christus uitmaakt, het ware hemelse manna dat aan de uitverkorenen wordt gegeven. Er zijn twaalf broden, aangezien er twaalf stammen zijn in de goddelijke en menselijke alliantie die tot stand is gebracht in Jezus Christus, volledig God (= 7) en volledig Mens (= 5); waarbij het getal twaalf het getal is van deze alliantie tussen God en de mens, is Jezus Christus de toepassing en het perfecte model. Het is op hem dat God zijn allianties bouwt op de 12 patriarchen, de 12 apostelen van Jezus, de 12 stammen verzegeld in Openbaring 7. In de lezing van de oriëntatie ten noorden van de “tempel” bevindt deze tafel zich aan de kant van het nieuwe verbond en aan de kant van de grote Cherubijn die links in het heiligdom is geplaatst.

Het plein

Het altaar van offers

In Openbaring 11:2 schrijft de Geest een bijzonder lot toe aan de ‘ voorhof ’ van het heiligdom: ‘ *Maar laat de buitenste voorhof van de tempel in buiten, en meet het niet; want het is aan de natiën gegeven, en zij zullen de heilige stad tweeënveertig maanden lang met voeten treden .* ’ De “ hof ” duidt de binnenplaats aan die zich vóór de ingang van de heilige plaats of overdekte tempel bevindt. Daar vinden we elementen van religieuze rituelen die betrekking hebben op het fysieke aspect van wezens. Ten eerste is er het offeraltaar waarop de geofferde dieren worden verbrand. Sinds de komst van Jezus Christus, die het volmaakte offer kwam brengen, raakte dit ritueel achterhaald en eindigde het in overeenstemming met de profetie van Dan.9:27: “Hij zal met *velen een sterk verbond sluiten, een week lang, en een halve week lang. **hij zal het offer en het offer doen ophouden**; de verwoester zal de meest afschuwelijke dingen begaan, totdat de verwoester en het opgeloste ondergang op de verwoester vallen .* In Hebr.10:6 tot 9 wordt de zaak bevestigd: “ ***Gij hebt geen brandoffers of offers voor de zonde aanvaard .*** Toen zei ik: *Zie, ik kom (in de boekrol spreekt het over mij) om uw wil te doen, o God. Nadat hij eerst had gezegd: ***Offers en offers die je niet wilde en die je niet hebt aangenomen, noch brandoffers, noch zondoffers*** (die volgens de wet worden gebracht), zei hij vervolgens: *Zie, ik kom om jouw wil te doen. Hij schaft dus het eerste af om het tweede te vestigen. Het is krachtens deze wil dat wij geheiligd worden, door het offer van het lichaam van Jezus Christus, voor eens en voor altijd .*” Het lijkt erop dat Paulus, de vermoedelijke auteur van deze brief gericht aan de “Hebreeën”, deze schreef onder het dictaat van Jezus Christus; wat zijn immense licht en zijn onvergelykbare precisie rechtvaardigt. Alleen Jezus Christus kon persoonlijk tegen hem zeggen: “(In de boekrol gaat het over mij) ”. Maar vers 8 van de tekst van Psalm 40 zegt: “ *met de boekrol die voor mij geschreven is .*” Deze wijziging kan daarom*

gerechtvaardigd worden door deze persoonlijke actie van Christus met Paulus, die drie jaar lang geïsoleerd bleef in Arabië, rechtstreeks voorbereid en geïnstrueerd door de Geest. En ik herinner je eraan dat dit al het geval was met de boekrol geschreven door Mozes, die hem schreef onder het dictaat van God.

De zee, een tank vol wassingen

Het tweede element van het plein is de wastank, een prefiguratie van het doopritueel. God geeft het het woord 'zee' als naam. In de menselijke ervaring is de zee synoniem met 'dood'. Ze verzwolg de antediluvianen met haar vloed en verdrong alle cavalerie van Faraó die Mozes en zijn Hebreeuwse volk achtervolgden. Bij de doop, noodzakelijkerwijs in totale onderdompeling, wordt de oude zondige mens verondersteld te sterven om uit het water tevoorschijn te komen als een nieuw schepsel, verlost en wedergeboren door Jezus Christus, die hem zijn volmaakte gerechtigheid toeschrijft. Maar dit is slechts een theoretisch principe waarvan de toepassing zal afhangen van de aard van de kandidaat die zich presenteert. Komt hij, net als Jezus, bij de doop om de wil van God te doen? Het antwoord is individueel en Jezus rekent zijn rechtvaardigheid al dan niet toe, afhankelijk van het geval. Wat zeker is, is dat hij die zijn wil wil doen, met vreugde en dankbaarheid de heilige goddelijke wet zal respecteren, waarvan de overtreding zonde vormt. Als hij moet sterven in het water van de doop, is er geen sprake van dat hij herboren wordt in de dienst van Christus, behalve per ongeluk vanwege de vleeselijke zwakheid van de mens.

Zo kunnen de christelijke uitverkorenen, gereinigd van hun zonden en de toegerekende gerechtigheid van Jezus Christus aandoend, net als de priester van het oude verbond, de heilige plaats of tempel binnengaan om God in Jezus Christus te dienen. Het pad van de ware goddelijke religie wordt dus onthuld door deze picturale constructie, omdat dit slechts symbolen zijn; de realiteit zal verschijnen in de werken die de gerechtvaardigde uitverkorenen voor mensen, engelen en de schepper God zullen brengen.

Gods plan profeteerde in beelden

In zijn plan verwijderde God de zonde van de uitverkorenen door het bloed van Jezus Christus dat naar het verzoendeksel van het heiligdom of de allerheiligste plaats werd gebracht. Toen hij tot 1982 toestemming kreeg voor uitzonderlijke opgravingen op de plaats van de berg Golgotha in Jeruzalem, onthulde de adventistische verpleegster-archeoloog Ron Wyatt dat het bloed van Jezus feitelijk langs de linkerkant van het verzoendeksel stroomde, gelegen in een ondergrondse grot op zes meter onder het kruis. van de kruisiging van Christus; wat er aan de voet van de berg Golgotha plaatsvond. Bij de priesterlijke ritus kijkt de priester die op de heilige plaats wordt geplaatst, naar het verzoendeksel en naar de hemelse dingen die in het heilige der heiligen zijn geïnstalleerd, het heiligdom. Daarom is wat zich aan de linkerkant van de mens bevindt, aan de rechterkant van God. Op dezelfde manier wordt het Hebreeuws geschreven van rechts naar links van de mens, in de richting van noord naar zuid, dus van links naar rechts van God. Het plan van de twee verbonden is dus geschreven in de lezing van deze allerheiligste plaats, van rechts tot links van de mens; of het tegenovergestelde

voor God. Joden uit het Oude Verbond dienden God onder het symbolische beeld van de cherub, gelegen in het heiligdom aan hun rechterkant. Tijdens hun bondgenootschap werd het bloed van de geit die op de “Grote Verzoendag” werd gedood, op de voorkant en op het verzoendeksel gesprengd. Het besprenkelen werd zevenmaal met zijn vinger gedaan door de hogepriester richting het oosten. Het is waar dat de oude alliantie de oostelijke fase van zijn reddingsproject was. De zondaars die vergeven moesten worden, bevonden zich zelf in het Oosten, in Jeruzalem. De dag dat Jezus zijn bloed vergoot, viel het op hetzelfde verzoendeksel, en het nieuwe verbond, gevestigd op zijn bloed en zijn gerechtigheid, begon onder het teken van de tweede cherub, gelegen aan de linkerkant, aan de zuidkant. Dus, gezien door God, vond deze voortgang plaats van zijn linkerzijde naar zijn “*rechterzijde*”, de kant van zijn zegen, zoals geschreven staat in Psalm 110:1: “*Van David. Psalm. Het woord van Yahweh tot mijn Heer: Zit aan mijn rechterhand, totdat ik van je vijanden je voetbank maak* . En ter bevestiging van Hebr.7:17 specificeren de verzen 4 tot en met 7: “*YahWeH heeft gezworen, en Hij zal zich niet bekeren: Jij bent een priester voor altijd, op de manier van Melchizedek. De Heer aan uw rechterhand breekt koningen op de dag van zijn toorn. Hij oefent gerechtigheid uit onder de naties: alles ligt vol lijken; hij breekt hoofden in het hele land. Hij drinkt uit de beek terwijl hij loopt: daarom heft hij zijn hoofd op* .” Zo laat de zachtmoedige maar rechtvaardige Jezus Christus spotters en rebellen de prijs betalen voor hun minachting voor het sublieme getuigenis van zijn medelevende liefde voor zijn verlore uitverkorenen.

Zodat de Hebreërs bij het betreden van de voorhof of de tempel hun rug naar de ‘rijzende zon’ presenteerden, die door de heidenen op verschillende plaatsen op aarde door de tijd heen werd aanbeden, wilde God dat het heiligdom over de hele lengte ervan in het oosten zou worden gebouwd. West-as. In de breedte bevond de rechtermuur van het heilige der heiligen zich dus aan de “noorden” en de linkermuur aan de “zuidkant”.

In Mat.23:37 gaf Jezus zichzelf het beeld van een “*kip die haar kuikens onder haar vleugels beschermt*”: “*Jeruzalem, Jeruzalem, die de profeten doodt en degenen stenigt die naar jou gezonden zijn. Hoe vaak heb ik dat al willen doen? Verzamel uw kinderen, zoals een kip haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, en u wilde niet!*”. Dit is wat de uitgestrekte vleugels van de twee cherubs leren, voor elk van de twee opeenvolgende allianties. Volgens Exo.19:4 vergelijkt God zichzelf met een “*adelaar*”: “*Je hebt gezien wat ik Egypte heb aangedaan, en hoe ik je op adelaarsvleugels heb gedragen en je naar mij heb gebracht*”. In Openbaring 12:14 specificeert hij “*grote adelaar*”: “*En de twee vleugels van de grote adelaar werden aan de vrouw gegeven, zodat ze de woestijn in zou vliegen, naar haar plaats, waar ze voor een tijd, tijd gevoed wordt. , en een halve tijd, ver van het gezicht van de slang* .” Deze beelden illustreren dezelfde realiteit: God beschermt degenen van wie hij houdt omdat zij van hem houden, in de twee opeenvolgende allianties, voor en na Jezus Christus.

Ten slotte vertegenwoordigde de Hebreeuwse tempel symbolisch het lichaam van Christus, dat van de uitverkorenen en collectief de Bruid van Christus, zijn uitverkorenen, de vergadering van de uitverkorenen. Om al deze

redenen heeft God hygiënische voedingsregels opgesteld, zodat deze verschillende vormen van de tempel worden geheiligd en gerespecteerd; 1Cor.6:19: “ *Weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest die in u is, die u van God heeft, en dat u niet van uzelf bent?* »

Goud, niets dan goud

We moeten ook het belang van dit criterium opmerken: alle meubels en gebruiksvoorwerpen, de cherubs en de binnenmuren zelf zijn gemaakt van goud of bedekt met geslagen goud. Het kenmerk van goud is zijn onveranderlijke karakter; dit is de enige waarde die God eraan geeft. Het is niet verrassend dat hij goud tot symbool maakte van volmaakt geloof, waarvan Jezus Christus het unieke en perfecte model was. Het interieur van de tempel en het heiligdom beeldt het innerlijke aspect uit van de geest van Jezus Christus, bewoond door heiliging, de zuiverheid van de Heilige Geest van God; zijn karakter was onveranderlijk en dit was de oorzaak van zijn overwinning over zonde en dood. Het door Jezus gegeven voorbeeld wordt door God gepresenteerd als het model dat moet worden nagevolgd voor al Zijn uitverkorenen; dit is de vereiste, de enige voorwaarde om individueel en collectief verenigbaar te worden met het eeuwige celestiale leven, het salaris en de beloning van de overwinnaars. De waarden die van hem waren, moeten de onze worden, we moeten op hem lijken als klonen, zoals geschreven staat in 1 Johannes 2:6: “ *Hij die zegt dat hij in hem blijft, moet ook lopen zoals hij liep – hetzelfde* ”. De betekenis van goud wordt ons gegeven in 1 Petrus 1:7: “ *dat de beproeving van uw geloof, dat kostbaarder is dan goud dat vergaat (dat echter door vuur op de proef wordt gesteld), kan resulteren in lof, glorie en eer. , wanneer Jezus Christus verschijnt* . God beproeft het geloof van zijn uitverkorenen. Hoewel onveranderlijk, kan goud sporen van onzuivere materialen bevatten, en om dit te verwijderen moet het worden verwarmd en gesmolten. De slak of onzuiverheden stijgen dan naar het oppervlak en kunnen worden verwijderd. Het is het beeld van de ervaring van het aardse leven van de verlorene discipelen, waarin Christus het kwaad uitroeit, hen zuivert en hen aan verschillende beproevingen onderwerpt. En het is alleen onder de voorwaarde van overwinning in de beproeving dat hun eeuwige lot aan het einde van hun leven wordt beslist door de grote Rechter Jezus Christus. Deze overwinning kan alleen worden behaald door zijn steun en hulp, zoals hij verklaarde in Johannes 15:5-6 en 10 tot 14: “ *Ik ben de wijnstok, jullie zijn de ranken. Hij die in mij verblijft en in wie ik verblijf draagt veel vrucht, want zonder mij kun je niets doen. Als iemand niet in mij blijft, wordt hij als een tak weggegooid en verdort; dan verzamelen we de takken, gooien ze in het vuur en ze verbranden* . Gehoorzaamheid aan goddelijke geboden is vereist: ‘ *Als je mijn geboden onderhoudt, zul je in mijn liefde blijven, net zoals ik de geboden van mijn Vader heb onderhouden, en in zijn liefde blijven* . ’. Sterven voor je vrienden wordt het perfecte hoogtepunt van de norm van iemands gesublimeerde liefde: “ *Dit is mijn gebod: heb elkaar lief, zoals ik jou heb liefgehad.* ” *Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor je vrienden* .” Maar deze erkenning door Jezus is voorwaardelijk: “ ***Jullie zijn mijn vrienden, als je doet wat Ik je gebied* .”**

De kandelaar met zeven lampen op zijn beurt was gemaakt van massief goud. Hij kon dan alleen maar de volmaaktheid van Jezus Christus symboliseren.

Het goud dat later in de kerken van het rooms-katholicisme werd gevonden, weerspiegelt de bewering van zijn valse geloof. Dit is de reden waarom protestantse tempels daarentegen ontdaan werden van alle ornamenten, nederig en sober. In de symboliek van het heiligdom en de tempel bewijst de aanwezigheid van goud dat het heiligdom alleen de goddelijke Jezus Christus kan vertegenwoordigen. Maar in het verlengde daarvan staat er geschreven dat hij het Hoofd is, het hoofd van de Kerk die zijn lichaam is in Ef. 5:23-24: “ *want de man is het hoofd van de vrouw, zoals Christus het hoofd is van de Kerk. , wat zijn lichaam is, en waarvan hij de Verlosser is. Nu, net zoals de Kerk onderworpen is aan Christus, zo moeten ook vrouwen in alle dingen onderworpen zijn aan hun man.* » Maar dan specificeert de Geest: “ *Mannen, heb uw vrouw lief, zoals Christus de Kerk heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven om haar te heiligen door het woord, na haar te hebben gereinigd door de waterdoop, om deze Kerk te maken verschijnen glorieus voor Hem, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onberispelijk. ”. Hier wordt dus duidelijk uitgedrukt waar de ware christelijke religie uit bestaat. De standaard ervan is niet alleen theoretisch, omdat het een praktijk is die in al zijn realiteit wordt geïmplementeerd. Instemming met de maatstaf van zijn geopenbaarde ‘ woord ’ is vereist; wat inhoudt dat je de geboden en verordeningen van God moet onderhouden en de mysteries moet kennen die in zijn Bijbelprofetieën zijn geopenbaard. Dit criterium, “ *onberispelijk of onberispelijk* ” van de uitverkorenen, wordt herinnerd en bevestigd in Openbaring 14:5, waar het wordt toegeschreven aan de “Adventistische” heiligen van de ware uiteindelijke wederkomst van Christus. Zij worden aangeduid met het symbool van de “ *144.000* ”, verzegeld met het “ zegel van God ” in Openbaring 7. Hun ervaring is die van het geheel heiliging. Deze studie laat zien dat de tabernakel, het heiligdom, de tempel en al hun symbolen het grote verlossingsproject van God profeteerden. Zij vonden hun doel en vervulling in de manifestatie van de aardse bediening van Jezus Christus, geopenbaard aan de mens. De relatie die de uitverkorene met hem onderhoudt, is dus van profetische aard en karakter; de onwetende mens vertrouwt zichzelf toe aan de schepper God die alles weet; die zijn toekomst bouwt en deze aan hem openbaart.*

De studie van de door koning Salomo gebouwde tempel heeft ons zojuist laten zien dat we het “tempel”-gedeelte dat toegankelijk is voor mensen niet moeten verwarren met het “heiligdom” dat exclusief gereserveerd is voor de hemelse God. Als gevolg hiervan verliest het woord ‘heiligdom’ dat in Dan.8:14 wordt gebruikt in plaats van het woord ‘heiligheid’ dit keer alle legitimiteit, omdat het een hemelse plaats betreft waar in 1843 geen zuivering nodig is. En integendeel: het woord “heiligheid” heeft betrekking op de heiligen die moeten breken met de praktijk van de zonde op aarde om geheiligd of geselecteerd te worden voor verkiezing door God.

Bij de dood van Jezus Christus werd de sluier die de ‘tempel’ van het ‘heiligdom’ scheidde door God gescheurd, maar alleen de gebeden van de heiligen zouden geestelijke toegang krijgen tot het hemelse heiligdom waar Jezus voor hen zou bemiddelen. Het tempelgedeelte zou zijn rol als verzamelhuis voor de uitverkorenen op aarde voortzetten. In 1843 was het hetzelfde, het principe

werd vernieuwd. De “tempel” van de heiligen blijft op aarde en in het “heiligdom”, alleen hemels, wordt de voorspraak van Christus officieel hervat ten gunste van alleen de geselecteerde adventistische uitverkorenen. Er is daarom in de nieuwe alliantie niet langer een “heiligdom” op aarde waar het symbool ervan verdwijnt. Het enige dat overblijft is de geestelijke ‘tempel’ van de verlore uitverkorenen.

De enige verontreiniging waarvoor reiniging nodig was, waren de zonden van de mensen op aarde, want geen van hun zonden heeft de hemel verontreinigd. Alleen de aanwezigheid van de duivel en zijn opstandige demonen konden dit doen, en daarom heeft Jezus Christus, zegevierend, in Michaël hen uit de hemel verdreven en hen op de aarde van de zonde geworpen, waar ze tot hun dood moeten blijven.

Er is nog één ding dat we moeten begrijpen nadat we de symboliek van heiligheid hebben besproken. Hoe heilig deze symbolen ook zijn, het zijn slechts materiële dingen. Ware heiligheid ligt in de levenden, en daarom was Jezus Christus meer dan de tempel, die zelf uitsluitend bestond om de wet van God te beschermen, het beeld van zijn karakter en zijn gerechtigheid die door de aardse zondaar wordt beledigd. Het dient alleen ter ondersteuning van de leer van zijn uitverkorenen dat God deze dingen door Mozes en zijn werkers tot stand heeft laten brengen. Om afgodisch gedrag te vermijden heeft God in 1982 een man, zijn dienaar, Ron Wyatt, gemachtigd om de ark van zijn getuigenis te vinden en aan te raken. Omdat het ‘getuigenis van Jezus’, dat ‘de geest van profetie is’, veel *superieur is* . voor hem en nuttiger sinds hij persoonlijk kwam om de betekenis te onthullen van het reddingsproject dat was voorbereid voor zijn uitverkorenen die op aarde waren uitgekozen. Ron Wyatt mocht de Tien Geboden filmen die door engelen uit de ark waren gehaald, maar hij weigerde de film te houden. Deze feiten bewijzen dat God van tevoren op de hoogte was van zijn weigering, maar deze keuze beschermt ons tegen de afgoderij die een dergelijke opname bij sommige van zijn kwetsbaardere uitverkorenen had kunnen teweegbrengen. Deze realiteit is aan ons geopenbaard, zodat we haar in de gedachten van ons hart kunnen bewaren als een zoet voorrecht gegeven door onze God van Liefde.

De scheidingen van Genesis

Terwijl de studie van dit werk ons de geheimen heeft onthuld die verborgen zijn in de profetieën van Daniël en Openbaring, moet ik u nu helpen de profetieën te ontdekken die werden geopenbaard in het boek Genesis, een woord dat “begin” betekent.

Aandacht !!! Het getuigenis dat we in deze studie van het boek Genesis zullen opmerken, kwam rechtstreeks uit de mond van God, die het aan zijn dienaar Mozes dicteerde. Het niet geloven in dit verhaal vormt de grootste verontwaardiging die God rechtstreeks kan worden aangedaan, een verontwaardiging die de deur naar de hemel definitief sluit omdat het de totale afwezigheid openbaart van "geloof, zonder welk het onmogelijk is aangenaam te zijn voor God", aldus Hebrreeën 11:6.

In de proloog van zijn Apocalyps legde Jezus sterk de nadruk op deze uitdrukking: “*Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde*”, die hij aan het eind van zijn Openbaring in Openbaring 22:13 opnieuw citeert. We hebben het profetische karakter van het boek Genesis al opgemerkt, vooral met betrekking tot de zevendaagse week, waarin zeventuizend jaar wordt voorspeld. Hier benader ik dit boek Genesis vanuit het aspect van het thema ‘ **afscheiding** ’, dat het boek in het bijzonder kenmerkt, zoals we zullen zien.

Genesis 1

De 1^e dag

Genesis 1:1: “*In het begin schiep God de hemel en de aarde*”

Zoals het woord ‘ *begin* ’ aangeeft, werd de ‘ *aarde* ’ inderdaad door God geschapen als het centrum en de basis van een nieuwe dimensie, parallel aan de vormen van hemels leven die eraan voorafgingen. Om het beeld van een schilder te gebruiken, gaat het voor hem om het creëren en uitvoeren van de creatie van een nieuw schilderij. Maar laten we er nu al rekening mee houden dat ‘ *de hemel en de aarde* ’ *vanaf hun oorsprong gescheiden* zijn . De ‘ *hemelen* ’ duiden de lege, donkere en oneindige interstellaire kosmos aan; en de “ *aarde* ” verschijnt dan in de vorm van een bal bedekt met water. De “ *aarde* ” bestond niet vóór de week van de schepping, aangezien zij geschapen is aan het begin of het “ *begin* ” van de schepping van deze specifieke aardse dimensie. Het komt voort uit het niets en krijgt vorm op bevel van God om een rol te vervullen die noodzakelijk werd vanwege de vrijheid die aan de oorsprong ligt van de zonde die door zijn allereerste schepsel in de hemel is begaan; degene die in Jesaja 14:12 wordt aangeduid met de namen ‘ *morgenster* ’ en ‘ *zoon van de dageraad* ’ is Satan geworden sinds zijn uitdaging aan het gezag van God. Sindsdien is hij de leider van het bestaande hemelse rebellenkamp en het toekomstige aardse kamp.

Gen.1:2: “*De aarde was vormloos en leeg: er was duisternis op de diepte, en de Geest van God zweefde over de wateren .*”

Zoals een schilder begint met het aanbrengen van de achtergrondlaag op het doek, zo presenteert God de situatie die heerst in het hemelse leven dat al geschapen is en het aardse leven dat hij zal scheppen. Hij duidt dus met het woord ‘ *duisternis* ’ alles aan wat niet in zijn goedkeuring ligt, wat hij in absolute oppositie ‘ *licht* ’ zal noemen. Laten we het verband opmerken dat dit vers legt tussen het woord “ *duisternis* ”, altijd in het meervoud omdat de aspecten ervan veelvoudig zijn, en het woord “ *afgrond* ” dat de aarde aanduidt die geen enkele vorm van leven draagt. God gebruikte dit symbool om zijn vijanden aan te duiden: de “goddeloze” revolutionairen en vrije denkers in Openbaring 11:7 en de rebellen van het pauselijke katholicisme in Openbaring 17:8. Maar de opstandige Protestanten sloten zich in 1843 bij hen aan en kwamen op hun beurt onder de heerschappij van Satan terecht, *de “engel van de afgrond”* uit Openb. 9:11; die in 1995 gezelschap kregen van het ontrouwe adventisme.

In het beeld dat in dit vers wordt geboden, zien we dat “*duisternis* ” **de “geest van God”** scheidt van “*de wateren* ” die in Daniël en Openbaring symbolisch zullen profeteren over massa’s van “*volken, naties en talen* ” onder de symbolen “*zee* ” in Dan.7:2-3 en Openb.13:1, en onder dat van “*rivieren* ” in Openb.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. De **scheiding** zal binnenkort worden toegeschreven aan de erfzonde **die** door Eva en Adam zal worden begaan. Zoals in het gegeven beeld, staat God schouder aan schouder met de wereld van duisternis die gehecht is aan de opstandige engelen die Satan volgen in zijn keuze om Gods gezag uit te dagen.

Gen.1:3: “ *God zei: Er zij licht! En het licht was* ”

God stelt Zijn standaard van ‘ *goed* ’ in overeenstemming met Zijn eigen en soevereine oordeel. Deze optie van ‘ *goed* ’ is gekoppeld aan het woord ‘ *licht* ’ vanwege het glorieuze aspect ervan, zichtbaar voor iedereen en voor iedereen, omdat het goede geen ‘ *schaamte* ’ voortbrengt die de mens ertoe brengt zich te verstoppen om zijn slechtheid te volbrengen. Deze “*schaamte*” zal door Adam gevoeld worden na de zonde volgens Gen.3, vergeleken met Gen.2:25.

Gen.1:4: “ *God zag dat het licht goed was; en God scheidde het licht van de duisternis .”* ”

Dit is **het eerste oordeel** dat door God wordt uitgesproken. Hij onthult zijn keuze voor het **goede** dat wordt opgeroepen door het woord ‘ *licht* ’ en zijn veroordeling van het **kwade** dat wordt aangeduid door het woord ‘ *duisternis* ’.

God openbaart ons het doel van zijn aardse schepping en daarom het uiteindelijke resultaat dat zijn project zal bereiken: de definitieve **scheiding van degenen die zijn ‘ licht ’** liefhebben en degenen die de voorkeur geven aan ‘ *duisternis* ’. ‘ *Licht en duisternis* ’ zijn de twee keuzes die mogelijk worden gemaakt door het vrijheidsbeginsel dat God aan al zijn hemelse en aardse schepselen wilde geven. Deze twee tegengestelde kampen hebben uiteindelijk twee leiders; Jezus Christus voor het “ *licht* ” en Satan voor de “ *duisternis* ”. En deze twee tegengestelde kampen zullen, net als de twee polen van de aarde, ook twee verschillende absolute doelen hebben; de uitverkorenen zullen voor eeuwig in het licht van God leven volgens Openb.21:23; en vernietigd door de wederkomst van Christus, zullen de rebellen eindigen als “ *stof* ” op de verlaten aarde die opnieuw *de “afgrond”* van Gen.1:2 wordt. Opgegaan voor het oordeel,

zullen zij definitief worden vernietigd en verteerd worden in de “*poel van vuur*” van de “*tweede dood*” volgens Openbaring 20:15.

Gen.1:5: “*God noemde het licht dag, en de duisternis noemde hij nacht. Er was dus avond en er was ochtend: dat was de eerste dag.*”

Deze “*eerste dag*” van de schepping is gewijd aan de definitieve scheiding van de twee kampen, gevormd door de keuzes “*licht en duisternis*” die elkaar op aarde zullen confronteren tot aan de uiteindelijke overwinning van Jezus Christus en de vernieuwing van de schepping op aarde. De “*eerste dag*” wordt dus “*gekenmerkt*” door de toestemming die God aan de opstandelingen geeft om tegen Hem te strijden gedurende de “zevenduidend” jaren die in de hele week zijn geprofeteerd. Het is dus bij uitstek geschikt om het teken of ‘*merkteken*’ te worden van de valse goddelijke aanbidding die in de loop van zes millennia onder ontrouwe heidense of joodse volkeren, maar vooral in het christelijke tijdperk, sinds de adoptie van de ‘dag van de Onoverwonnenen’ werd aangetroffen. Zon" als wekelijkse rustdag, opgelegd door het keizerlijke gezag van Constantijn I ' 7 maart 321. Dit is hoe sinds deze datum de huidige "christelijke" zondag het "*merkteken van het beest*" is geworden, voortzetting van de religieuze steun die wordt gegeven hem door het pauselijke rooms-katholieke geloof uit 538. Het is duidelijk dat de ‘*alfa*’ van Genesis veel te bieden had aan de trouwe dienaren van Jezus Christus uit de ‘*omega*’-tijd. En het is nog niet voorbij.

De 2^e dag

Gen.1:6: “*God zei: Er moet een uitgestrektheid zijn tussen de wateren, en laat die de wateren van de wateren **scheiden**.*”

Ook hier is het een kwestie van **scheiding**: “*water van water*”. De actie profeteert de **scheiding** van Gods schepselen, gesymboliseerd door de “*wateren*”. Dit vers bevestigt de natuurlijke **scheiding** tussen het hemelse leven en het aardse leven en in beide gevallen de **scheiding** van de “zonen van God” en de “zonen van de duivel” die niettemin geroepen zijn om samen te leven tot het oordeel dat gemarkeerd wordt door de dood van Jezus Christus voor de opstandige kwade engelen, en tot de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus voor de aardbewoners. Deze **scheiding** zal het feit rechtvaardigen dat de mens een beetje inferieur aan de hemelse engelen zal worden geschapen, aangezien de hemelse dimensie voor hem ontoegankelijk zal zijn. De geschiedenis van de aarde zal een lange geschiedenis zijn, tot aan het einde. De zonde heeft wanorde tot stand gebracht en God organiseert deze wanorde door middel van selectieve sortering.

Gen.1:7: “*En God maakte het uitspansel en **scheidde** de wateren die onder het uitspansel zijn van de wateren die boven het uitspansel zijn. En zo was het.*”

Het weergegeven beeld **scheidt** het aardse leven dat wordt geprofeteerd door de “*wateren die beneden zijn*” van het hemelse leven dat “*boven het uitspansel*” is.

Gen.1:8: “*God noemde het uitspansel hemel. Dus het was avond en het was ochtend: dit was de tweede dag.*”

Deze hemel duidt de atmosferische laag aan die, gevormd uit de twee gassen (waterstof en zuurstof) waaruit water bestaat, het gehele aardoppervlak omringt en die van nature niet toegankelijk is voor de mens. God koppelt het aan de aanwezigheid van een onzichtbaar hemels leven, wat het geval is omdat de duivel zelf in Ef.2:2 de naam “ *vorst van de macht van de lucht* ” zal krijgen: “... *waarin jij ooit hebt gewandeld, volgens de weg van deze wereld, volgens **de prins van de macht van de lucht**, van de geest die nu werkt in de zonen van rebellie* ”; houding die hij al had in de hemelse wereld.

De 3e dag

Gen.1:9: “ *God zei: Laat de wateren onder de hemel zich op één plaats verzamelen en laat droog land verschijnen. En zo was het .* ”

Tot die tijd bedekten “ *de wateren* ” de hele aarde, maar ze bevatten nog geen enkele vorm van zeedierenleven dat op de vijfde ^{dag zal ontstaan} . Deze precisie zal al zijn authenticiteit verlenen aan de actie van de vloed van Genesis 6, die de vorm van dierlijk zeeleven op de ondergedompelde aarde zal kunnen verspreiden; wat dan het vinden van zeefossielen en schelpen daar rechtvaardigt.

Gen.1:10: “ *God noemde het droge land aarde, en de watermassa noemde hij zeeën. God zag dat het goed was .* ”

Deze nieuwe **scheiding wordt door God als ‘ goed ’** beoordeeld , omdat hij buiten de oceanen en continenten deze twee termen ‘ *zee en land* ’ de rol geeft van twee symbolen die respectievelijk de katholieke christelijke kerk zullen aanduiden en de christelijke protestantse kerk, de eerste onder de naam van de Gereformeerde Kerk. Hun **scheiding** , die tussen 1170 en 1843 plaatsvond, wordt daarom door God als “ *goed* ” beoordeeld. En zijn bemoediging voor zijn trouwe dienaren in de tijd van de Reformatie werd geopenbaard in Openbaring 2:18 tot 29. In deze verzen vinden we deze belangrijke verduidelijking van de verzen 24 en 25, die getuigen van een uitzonderlijke tijdelijke situatie: “*Aan u , tegen alle anderen in Thyatira, die deze leer niet aanvaarden, en die de diepten van Satan, zoals zij die noemen, niet hebben gekend, zeg ik u: ik leg u geen andere last op ; Houd **alleen** vast aan wat je hebt, totdat ik kom .* ” Opnieuw brengt God door deze hergroepering orde in de wanorde die door opstandige engelen- en menselijke geesten is geschapen. Laten we deze andere leerstelling noteren: de ‘ *aarde* ’ zal zijn naam aan de hele planeet geven omdat het ‘ *droge* ’ is voorbereid om de natuurlijke omgeving te zijn voor het leven van de mens voor wie deze schepping door God is gemaakt. Omdat het mariene oppervlak vier keer groter is dan het oppervlak van de droge aarde, had de planeet de naam ‘ *zee* ’ kunnen aannemen die beter verdiend was, maar niet gerechtvaardigd in het goddelijke project. De woorden van dit ‘gezegde’: ‘vogels komen samen en vogels met veren komen samen’, zijn te vinden in deze groepen. Zo werden tussen 1170 en 1843 getrouwe en vreedzame protestanten gered door de gerechtigheid van Christus, die hen bij wijze van uitzondering werd toegerekend, zonder gehoorzaamheid aan de sabbatsrust van de echte zevende dag: de zaterdag. En het is de vereiste van deze rust die de “ *aarde* ” vanaf 1843 tot symbool maakt van een vals christelijk geloof, volgens Dan.8:14. Het bewijs van dit goddelijk oordeel verschijnt in Openbaring

10:5, aangezien Jezus “ *zijn voeten* ” op de “ *zee en de aarde* ” plaatst om ze met zijn toorn te verpletteren.

Gen.1:11: “ *Toen zei God: Laat de aarde groen voortbrengen, gras dat zaad oplevert, en fruitbomen die naar hun soort vruchten voortbrengen, met hun zaad op de aarde. En zo was het .* »

De prioriteit die God aan het droge land geeft, wordt bevestigd: ten eerste krijgt het de macht om “ *groen te produceren* ” , *gras dat zaad draagt, en fruitbomen die vruchten voortbrengen naar hun soort* ; alle dingen worden in de eerste plaats geproduceerd voor de behoeften van de mens, en in de tweede plaats voor de land- en hemeldieren die hem zullen omringen. Deze voortbrengselen van de aarde zullen door God gebruikt worden als symbolische beelden om zijn lessen aan zijn dienaren te openbaren. De mens zal, net als *de ‘boom’*, vrucht dragen, goed of slecht.

Gen.1:12: “ *De aarde bracht groen voort, gras dat zaad droeg naar zijn soort, en bomen die vruchten voortbrachten en hun zaad erin hadden, naar hun soort. God zag dat het goed was.* »

Op deze derde ^{dag} is er geen enkele fout die het door God geschapen werk aantast, de natuur is perfect en wordt als “ *goed* ” beschouwd. In perfecte atmosferische en aardse zuiverheid vermenigvuldigt de aarde haar producties. De vruchten zijn bedoeld voor de wezens die op aarde zullen leven: mensen en dieren die op hun beurt vruchten zullen voortbrengen overeenkomstig hun persoonlijkheid.

Gen.1:13: “ *Het werd avond en het werd morgen: het was de derde dag .* ”

De 4^e dag

Gen.1:14: “ *God zei: Er moeten lichten zijn aan het uitspansel van de hemel, om de dag van de nacht te scheiden ; laat ze tekenen zijn om de tijden, de dagen en de jaren te markeren .* ”

een nieuwe **scheiding** : “ *dag van nacht* ”. Tot deze vierde dag werd er geen daglicht verkregen door een hemellichaam. De scheiding van dag en nacht bestond al in een virtuele vorm, geschapen door God. Om zijn schepping onafhankelijk te maken van zijn aanwezigheid, zal God op de vierde dag hemelsterren scheppen, waardoor de mens kalenders kan opstellen, gebaseerd op de positie van deze sterren in de interstellaire kosmos. Zo zullen de tekens van de dierenriem verschijnen: de astrologie vóór haar tijd, maar zonder de huidige waarzeggerij die eraan verbonden is, namelijk de astronomie.

Gen.1:15: “ *En laten ze lichten zijn in het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde. En zo was het .* ”

De ‘ *aarde* ’ moet zowel door ‘ *dag* ’ als door ‘ *nacht* ’ verlicht worden , maar het ‘ *licht* ’ van ‘ *dag* ’ moet dat van ‘ *nacht* ’ overtreffen, omdat het het symbolische beeld is van de God van de waarheid, schepper van alles. dat leeft. En de opvolging in de orde ‘ *nacht-dag* ’ voerspelt zijn uiteindelijke overwinning op al zijn vijanden, die ook tot zijn geliefde en gezegende uitverkorenen behoren.

Deze rol, die bestaat uit het ‘ *verlichten van de aarde* ’, zal deze sterren een symbolische betekenis geven van religieuze actie, waarbij waarheden of leugens worden onderwezen die worden gepresenteerd in de naam van de schepper God.

Gen.1:16: “ *God maakte de twee grote lichten, het grotere licht om over de dag te heersen, en het kleinere licht om over de nacht te heersen; hij maakte ook de sterren .*”

Let goed op dit detail: door het oproepen van ‘ *de zon* ’ en ‘ *de maan* ’, ‘ *de twee grote hemellichten* ’, duidt God de zon aan met de uitdrukking ‘ *de grootste* ’, terwijl de verduisteringen dit bewijzen, de twee zonne- en maanschijven verschijnen aan ons. onder dezelfde grootte, waarbij de een de ander wederzijds bedekt. Maar God, die hem heeft geschapen, weet vóór de mens dat zijn kleine uiterlijk te wijten is aan de afstand tot de aarde; de zon is 400 keer groter maar 400 keer verder dan de maan. Door deze precisie bevestigt en bevestigt hij zijn hoogste titel van schepper God. Bovendien onthult het op spiritueel niveau zijn onvergelykbare ‘grootheid’ vergeleken met de kleinheid van de maan, symbool van nacht en duisternis. De toepassing van deze symbolische rollen zal betrekking hebben op Jezus Christus, die in Johannes 1:9 “ *licht* ” wordt genoemd: “ *Dit licht was het ware licht, dat, als het in de wereld komt, ieder mens verlicht* ”. Laten we erop wijzen dat de oude alliantie van het vleselijke Joodse volk, gebouwd op een maankalender, onder het teken van een ‘donker’ tijdperk werd geplaatst; dit tot aan de eerste en tweede komst van Christus. Net zoals de viering van de “feesten van de nieuwe manen”, een tijd waarin de verdwijnende maan onzichtbaar wordt, de komst voorspelde van het zonnetijdperk van Christus, dat Mal.4:2 vergelijkt met een “zon van gerechtigheid”: “ *Maar voor jullie die mijn naam vrezen, de zon van gerechtigheid zal opgaan en genezing zal onder zijn vleugels zijn; je gaat naar buiten en je springt als kalveren uit een stal ,...’*. Na de oude Joodse alliantie werd ‘ *de maan* ’ het symbool van het vals-christelijke geloof, achtereenvolgens katholiek sinds 321 en 538, daarna protestant sinds 1843, en... institutioneel adventistisch sinds 1994.

Het vers vermeldt ook “ *de sterren* ”. Hun licht is zwak, maar ze zijn zo talrijk dat ze niettemin de hemel van aardse nachten verlichten. “ *De ster* ” wordt zo het symbool van religieuze boodschappers die blijven staan of vallen zoals het teken van het “ *6e zegel* ” van Openb. 6:13 waarin de val van de sterren op 13 november 1833 kwam profeteren voor de uitverkorenen ‘ de massale val van het protestantisme in het jaar 1843. Deze val betrof ook de boodschappers van Christus, ontvangers van de boodschap van “ *Sardis* ” aan wie Jezus verklaarde: “ *Je wordt geacht te leven en je bent dood* ”. Deze val wordt in herinnering gebracht in Openb.9:1: “ *De vijfde engel blies op zijn trompet. En ik zag een ster die uit de hemel naar de aarde was gevallen . De sleutel tot de put van de afgrond werd hem gegeven .*” Vóór de val van de protestanten roept Openbaring 8:10 en 11 het katholicisme op dat definitief door God werd veroordeeld: “ *De derde engel blies op de trompet. En er viel uit de hemel een grote ster, brandend als een fakkel ; en het viel op een derde van de rivieren en op de waterbronnen. »* Vers 11 geeft het de naam “ *Alsem* ”: “ *De naam van deze ster is Alsem ; en het derde deel van het water veranderde in alsem , en veel mensen stierven door het water, omdat het bitter was geworden .*” Dit wordt bevestigd in Openbaring 12:4: “ *Zijn staart*

*sleepte een derde van de sterren van de hemel mee en gooide ze op de aarde. De draak stond voor de vrouw die op het punt stond te bevallen, om haar kind te verslinden toen ze bevallen was . De religieuze boodschappers zullen dan het slachtoffer zijn van de executies van de Franse revolutionairen in Openbaring 8:12: “ De vierde engel blies op de trompet. En een derde van de zon werd getroffen, en een derde van de maan, **en een derde van de sterren, zodat een derde werd verduisterd** , en de dag een derde van zijn licht verloor, en de nacht eveneens . De doelwitten van vrijdenkende revolutionairen die vijandig staan tegenover alle vormen van religie zijn ook, altijd gedeeltelijk (*de derde*), “ *de zon* ” en de “ *maan* ”.*

In Gen.15:5 symboliseren de “ *sterren* ” het “ *zaad* ” dat aan Abraham beloofd was: “ *En toen hij hem naar buiten had geleid, zei hij: Kijk naar de hemel en tel de sterren, als je ze kunt tellen. En hij zei tegen hem: Dit zal uw zaad zijn .* ’ Aandacht ! De boodschap duidt op een talrijke hoeveelheid, maar zegt niets over de kwaliteit van het geloof van deze menigte waarin God “ *velen geroepen maar weinigen uitverkoren* ” zal vinden volgens Mat.22:14. De “ *sterren* ” symboliseren opnieuw de uitverkorenen in Dan.12:3: “ *Zij die intelligent zijn, zullen schijnen als de pracht van de hemel, en zij die velen gerechtigheid leren, zullen voor eeuwig en altijd schijnen als de sterren* ”.

Gen.1:17: “ *God plaatste ze in het uitspansel van de hemel, om licht te geven aan de aarde,* ”

We zien hier om een geestelijke reden Gods nadruk op deze rol van de sterren: “ *de aarde verlichten* ”.

Gen.1:18: “ *om de dag en de nacht te regeren, en om het licht van de duisternis te scheiden . God zag dat het goed was .* ”

dag en licht ’ en aan de andere kant ‘ *nacht en duisternis* ’ met elkaar te verbinden .

Gen.1:19: “ *Het werd avond en het werd morgen: het was de vierde dag .* ”

De aarde kan nu profiteren van licht en zonnewarmte om haar vruchtbaarheid en de productie van plantaardig voedsel te garanderen. Maar de rol van de zon zal pas belangrijk worden na de zonde die Eva en Adam zullen begaan. Het leven tot dit tragische moment berust op de wonderbaarlijke kracht van Gods scheppende kracht. Het aardse leven is door God georganiseerd voor deze tijd waarin de zonde met al zijn vloek de aarde zal treffen.

De 5^e dag

Gen.1:20: “ *God zei: Laat de wateren levende wezens in overvloed voortbrengen, en laat de vogels over de aarde vliegen tot aan de uitgestrektheid van de hemel .* ”

Op deze vijfde ^{dag} geeft God de “ *wateren* ” de kracht om “ *in overvloed levende dieren voort te brengen* ”, zo talrijk en zo gevarieerd dat de moderne wetenschap er moeite mee heeft ze allemaal op te sommen. Op de bodem van de afgrond ontdekken we in totale duisternis een onbekende levensvorm van kleine fluorescerende dieren die flitsen, knipperen en de lichtintensiteit en zelfs kleur veranderen. Op dezelfde manier zal de uitgestrektheid van de lucht de animatie

ontvangen van de vlucht van “ *vogels* ”. Hier verschijnt het symbool van ‘ *vleugels* ’ waarmee gevleugelde, vleselijke dieren door de lucht kunnen bewegen. Het symbool zal worden gehecht aan hemelse geesten die het niet nodig hebben omdat ze niet onderworpen zijn aan aardse en hemelse natuurwetten. En bij de gevleugelde soorten op aarde zal God zichzelf het beeld toeschrijven van *de ‘adelaar’*, die het hoogst in hoogte verrijst onder alle soorten vogels en vliegende dieren. “ *De adelaar* ” wordt ook het symbool van het rijk, van koning Nebukadnezar in Dan.7:4 en dat van Napoleon 1e^m Openb.8:13: “ *Ik keek, en ik hoorde een adelaar vanuit de hemel in het midden vliegen* , zeggende met luide stem: *Wee, wee, wee degenen die op de aarde wonen, vanwege de andere geluiden van de trompetten van de drie engelen die op het punt staan te klinken!* De verschijning van dit imperiale regime voorspelde de drie grote “ *ongelukken* ” die de inwoners van de westerse landen zullen treffen onder het symbool van de laatste drie “ *trompetten* ” van Apo. 9 en 11, uit 1843, toen het decreet van Dan.8:14 van kracht werd.

Naast *de ‘adelaar’* zullen de andere “ *vogels van de lucht* ” de hemelse engelen, de goede en de slechte, symboliseren.

Gen.1:21: “ *God schiep grote vissen en alle levende wezens die bewegen, die de wateren naar hun soort in overvloed voortbrachten; hij schiep ook elke gevleugelde vogel naar zijn soort. God zag dat het goed was .*”

God bereidt het zeeleven voor op de toestand van de zonde, de tijd waarin de “grootste *vissen*” de kleinste tot hun voedsel zullen maken, dit is de geplande bestemming en het nut van hun overvloed in elke soort. De “ *gevleugelde vogels* ” zullen niet aan dit principe ontsnappen, omdat ook zij elkaar zullen doden voor voedsel. Maar vóór de zonde doet geen enkel zeedier of vogel een ander kwaad, het leven bezielt ze allemaal en ze leven in perfecte harmonie samen. Dit is de reden waarom God de situatie “ *goed* ” beoordeelt . *De zeedieren en vogels zullen na* de zonde een symbolische rol spelen. De dodelijke gevechten tussen de soorten zullen dan aan de “ *zee* ” de betekenis van “dood” geven die God eraan geeft in het ritueel van de wassingen van de Hebreeuwse priesters. Het vat dat voor dit doel wordt gebruikt, zal de naam “ *zee* ” krijgen ter herinnering aan de oversteek van de “Rode Zee”, beide zaken zijn een voorafschaduwing van de christelijke doop. Dus door het in Openbaring 13:1 de naam “ *beest dat uit de zee oprijst* ” te geven, identificeert God de rooms-katholieke religie en de monarchie die deze ondersteunt met een verzameling “doden” die hun burens doden en verslinden als vissen. van de “ *zee* ”. Op dezelfde manier zullen de adelaars, de haviken en de haviken de duiven en de duiven verslinden, vanwege de zonde van Eva en Adam en de vele meer van hun menselijke nakomelingen tot aan de terugkeer in glorie van Christus.

Gen.1:22: “ *God zegende hen met de woorden: Wees vruchtbaar en word talrijk, en vul de wateren van de zeeën; en laat de vogels zich vermenigvuldigen op de aarde .*

Gods zegen wordt gematerialiseerd door de vermenigvuldiging, in deze context die van zeedieren en vogels, maar binnenkort ook die van mensen. De Kerk van Christus is ook geroepen om het aantal volgelingen te

vermenigvuldigen, maar daar is de zegen van God niet genoeg, omdat God roept, maar hij dwingt niemand om op zijn aanbod van verlossing te reageren.

Gen.1:23: “ *Het werd avond en het werd morgen: het was de vijfde dag .* ”

Merk op dat het leven in zee op de vijfde dag wordt geschapen, dus **gescheiden** van de schepping van het leven op aarde, vanwege de spirituele symboliek ervan die betrekking heeft op de eerste vorm van het vervloekte en afvallige christendom; wat de katholieke religie van Rome zal vertegenwoordigen sinds 7 maart 321, de datum van de adoptie van de valse heidense rustdag, de eerste dag en "dag van de zon", later omgedoopt tot: zondag, de dag des Heren. Deze verklaring wordt bevestigd door de opkomst van het rooms-katholicisme tijdens het vijfde millennium en dat van het protestantisme tijdens het zesde millennium .

De 6^e dag

Gen.1:24: “ *God zei: Laat de aarde levende dieren voortbrengen, naar hun soort: vee, kruipende dieren en dieren van de aarde, naar hun soort. En zo was het .* ”

De zesde ^{dag} wordt gekenmerkt door de schepping van leven op aarde, dat op zijn beurt, na de zee, ‘ *levende dieren voortbrengt* ’. *naar soort, van vee, van kruipende dieren, en van landdieren, naar soort .* ” God zet een voortplantingsproces van al deze levende wezens op gang . Ze zullen zich over het landoppervlak verspreiden.

Gen.1:25: “ *God maakte de dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en al het kruipende gedierte van de aarde naar hun soort. God zag dat het goed was .* ”

Dit vers bevestigt de actie die in het vorige vers werd bevolen. Laten we er deze keer rekening mee houden dat God de schepper en directeur is van dit aardse dierenleven dat op aarde wordt voortgebracht. Net als de dieren van de zee zullen landdieren in harmonie leven tot de tijd van de menselijke zonde. God vindt deze dierlijke schepping “ *goed* ” waarin symbolische rollen gecreëerd worden en hij zal deze gebruiken in zijn profetische boodschappen na de vestiging van de zonde. Onder de reptielen zal “ *de slang* ” een hoofdrol spelen als medium dat tot zonde aanzet en door de duivel wordt gebruikt. Na de zonde zullen de dieren op aarde elkaar soort tegen soort vernietigen. En deze agressiviteit zal in Openbaring 13:11 de naam “ *beest dat uit de aarde opstijgt* ” rechtvaardigen, wat de protestantse religie in haar laatste status aanduidt, vervloekt door God in de context van de ultieme test van het adventistische geloof, gerechtvaardigd door de ware terugkeer van Jezus Christus gepland voor de lente van 2030. Merk echter op dat het protestantisme deze vloek met zich meedraagt die sinds 1843 door de menigte wordt genegeerd.

Gen.1:26: “ *Toen zei God: Laten Wij de mens maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis, en laat hem heersen over de vissen van de zee, en over de vogels van de lucht, en over het vee, en over over de hele aarde, en over alle kruipende wezens die over de aarde kruipen .* ”

Door te zeggen “ *Laat ons doen* ”, associeert God met zijn creatieve werk de trouwe engelenwereld die getuige is van zijn handelen en hem vol

enthousiasme omringt. Merk hier onder het thema **scheiding** op, gegroepeerd op de 6e^{dag}, de schepping van landdieren en die van de mens die in dit vers 26 wordt genoemd, nummer van de naam van God, nummer verkregen door de toevoeging van de vier Hebreeuwse letters “Yod = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26”; letters waaruit zijn naam bestaat, getranscribeerd met “YaHWéH”. Deze keuze is des te gerechtvaardigder omdat de “mens” Adam, “gemaakt naar het beeld van God”, hem in de aardse schepping symbolisch komt vertegenwoordigen als een beeld van Christus. God geeft hem zijn fysieke en mentale aspect, dat wil zeggen het vermogen om te oordelen tussen goed en kwaad, wat hem verantwoordelijk maakt. Gemaakt op dezelfde dag als de dieren, zal de “mens” de keuze krijgen tussen zijn “gelijkenis”: God of het dier, “het beest”. Het is echter door zich te laten verleiden door “een dier”, “de slang”, dat Eva en Adam zichzelf van God zullen afsnijden en hun “gelijkenis” zullen verliezen. Door de mens heerschappij te geven over ‘de reptielen die op de aarde kruipen’, nodigt God de mens uit om heerschappij te hebben over ‘de slang’ en zich daarom niet door hem te laten onderwijzen. Helaas voor de mensheid zal Eva geïsoleerd en gescheiden worden van Adam wanneer zij wordt verleid en schuldig wordt gemaakt aan de zonde van ongehoorzaamheid.

God vertrouwt de mens zijn hele aardse schepping toe, met de levens die deze bevat en voortbrengt in de zeeën, op aarde en in de lucht.

Gen.1:27: “*God schiep de mens naar zijn eigen beeld, naar het beeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij.*”

De 6e^{dag} duurt net als de andere 24 uur en het lijkt erop dat de creaties van de man en de vrouw hier gegroepeerd zijn met het educatieve doel om hun creatie samen te vatten. Gen.2 gaat inderdaad verder met deze schepping van de mens door vele acties te onthullen die waarschijnlijk gedurende meerdere dagen zijn volbracht. Het verhaal van dit hoofdstuk 1 krijgt dus een normatief karakter en onthult de symbolische waarden die God aan de eerste zes dagen van de week wilde geven.

Deze week heeft des te meer symbolische waarde omdat het Gods reddingsproject uitbeeldt. ‘De man’ symboliseert en profeteert Christus en ‘de vrouw’, de ‘uitverkoren kerk’ die uit hem zal voortkomen. Bovendien doet de werkelijke tijd vóór de zonde er niet toe, omdat in de staat van volmaaktheid de tijd niet wordt meegeteld en het aftellen van de “6000 jaar” zal beginnen in de eerste lente die wordt gekenmerkt door de eerste menselijke zonde. In perfecte regelmaat volgen nachten van 12 uur en dagen van 12 uur elkaar continu op. In dit vers benadrukt God de gelijkenis van de mens, geschapen naar zijn eigen beeld. Adam is niet zwak, hij is vol kracht en hij is geschapen in staat om de verleidingen van de duivel te weerstaan.

Gen.1:28: “*En God zegende hen, en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar en word talrijk, en vervul de aarde en onderwerp haar; en heers over de vissen van de zee, en over de vogels in de lucht, en over elk levend wezen dat zich op de aarde beweegt.*”

De boodschap is door God gericht aan de hele mensheid, waarvan Adam en Eva de oorspronkelijke modellen zijn. Net als dieren worden ze op hun beurt gezegend en aangemoedigd om zich voort te planten om mensen te

vermenigvuldigen. De mens verkrijgt de heerschappij over dierlijke schepselen van God, wat betekent dat hij zich niet door hen moet laten domineren, uit sentimentaliteit en sentimentele zwakte. Hij mag hen geen kwaad doen, maar in harmonie met hen leven. Dit in de context die aan de vloek van de zonde voorafgaat.

Gen.1:29: “ *En God zei: Zie, Ik geef u al het zaaddragende kruid dat zich op de gehele aarde bevindt, en iedere boom die vrucht draagt en zaad voortbrengt: het zal uw voedsel zijn. .*”

In zijn plantenschepping openbaart God al zijn goedheid en vrijgevigheid door het aantal zaden van elke plantensoort, fruitbomen, granen, kruiden en groenten te vermenigvuldigen. God biedt de mens het model van perfecte voeding die een goede lichamelijke en geestelijke gezondheid bevordert, gunstig voor het hele organisme en de menselijke ziel, zelfs vandaag de dag, net als in de tijd van Adam. Dit onderwerp is sinds 1843 door God gepresenteerd als een vereiste van zijn uitverkorenen en het wordt zelfs nog belangrijker in onze laatste dagen, waar voedsel het slachtoffer is van chemicaliën, meststoffen, pesticiden en andere die het leven vernietigen in plaats van bevorderen.

Gen.1:30: “ *En aan elk dier op aarde, en aan elke vogel in de lucht, en aan alles wat op de aarde beweegt en daarin de levensadem heeft, geef ik elk groen kruid tot voedsel. En zo was het .*”

Dit vers presenteert de sleutel die de mogelijkheid van dit harmonieuze leven rechtvaardigt. Alle levende wezens zijn veganistisch, dus ze hebben geen reden om zichzelf schade toe te brengen. Na de zonde zullen dieren elkaar meestal aanvallen om voedsel, de dood zal hen dan allemaal op de een of andere manier treffen.

Gen.1:31: “ *God zag alles wat hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Dus het was avond en het was ochtend: het was de zesde dag .*

Aan het einde van de 6e^{dag} is God tevreden met zijn schepping die, met de aanwezigheid van de mens op aarde, deze keer als “ **zeer goed** ” wordt beoordeeld, terwijl deze pas aan het einde van de 5e^{dag} “ **goed** ” was.

Gods bedoeling om de eerste zes dagen van de week **te scheiden van de zevende**^{wordt} gedemonstreerd door hun groepering in dit hoofdstuk 1 van Genesis. Op deze manier bereidt hij de structuur voor van het vierde^{gebod} van zijn goddelijke wet, die hij in hun tijd zal presenteren aan de Hebreeën die uit de Egyptische slavernij zijn bevrijd. Sinds Adam hebben mensen zes dagen per week de tijd gehad om hun aardse bezigheden uit te voeren. Voor Adam begonnen de dingen goed, maar nadat ze uit hem geschapen was, zal de vrouw, zijn door God gegeven ‘ *helper* ’, zonde in de aardse schepping brengen, zoals Gen. 3 zal onthullen. Uit liefde voor zijn vrouw zal Adam op zijn beurt van de verboden vrucht eten en het hele echtpaar zal getroffen worden door de vloek van de zonde. In deze actie profeteert Adam Christus die zal komen om in zijn plaats de schuld van zijn geliefde Uitverkoren Kerk te delen en te betalen. Zijn dood aan het kruis, aan de voet van de berg Golgotha, zal verzoening brengen voor de begane zonde en overwinnaar van zonde en dood, Jezus Christus zal het recht verkrijgen om zijn uitverkorenen te laten profiteren van zijn volmaakte gerechtigheid. Zo kan Hij hun het eeuwige leven aanbieden dat sinds Adam en Eva verloren is gegaan. De

uitverkorenen zullen tegelijkertijd dit eeuwige leven binnengaan aan het begin van het 7e millennium . Het is dan dat de profetische rol van de sabbat zal worden vervuld. Je kunt daarom begrijpen waarom dit thema van rust op de 7e dag wordt gepresenteerd in hoofdstuk 2 van Genesis, **gescheiden** van de eerste 6 dagen die in hoofdstuk 1 zijn samengevoegd.

Genesis 2

De zevende dag

Gen.2:1: “ *Zo zijn de hemel en de aarde en al hun heirlegers geëindigd .”*

De eerste zes dagen zijn gescheiden van de ‘ *zevende* ’ omdat Gods creatieve werk op aarde en in de hemel ten einde komt. Dit was waar voor het leggen van de fundamenteën van het geschapen leven in de eerste week, maar nog meer voor de 7000 jaar die ook werden voorspeld. De eerste zes dagen kondigen aan dat God 6000 jaar lang in tegenspoed zal werken tegenover het kamp van de duivel en zijn vernietigende daden. Zijn werk zal bestaan uit het aantrekken van zijn uitverkorenen om ze uit alle mensen te selecteren. Hij zal hen verschillende bewijzen van zijn liefde geven en degenen behouden die van hem houden en hem goedkeuren in al zijn aspecten en op alle gebieden. Want wie dit niet doet, zal zich aansluiten bij het vervloekte kamp van de duivel. Het aangehaalde ‘ *leger* ’ duidt de levende krachten aan van de twee kampen die elkaar zullen tegenwerken en bevechten op ‘ *de aarde* ’ en in ‘ *de hemel* ’, waar de ‘ *sterren aan de hemel* ’ hen symboliseren. En deze strijd om selectie zal 6000 jaar duren.

Gen.2:2: “ *Op de zevende dag voltooide God zijn werk dat hij had gedaan; en op de zevende dag rustte hij van al zijn werk dat hij had gedaan .”*

Aan het einde van de eerste week van de aardse geschiedenis leert Gods rust een eerste les: Adam en Eva hebben nog niet gezondigd; wat de mogelijkheid voor God verklaart om echte rust te ervaren. Gods rust wordt daarom bepaald door de afwezigheid van zonde in zijn schepselen.

De tweede les is subtieler en ligt verborgen in het profetische aspect van deze “ *zevende dag* ”, die een beeld is van het “ *zevende* ” millennium van het grote verlossingsproject dat door God is geprogrammeerd.

De intrede in het “ *zevende* ” millennium, in Openbaring 20:4-6-7 “ *duizend jaar* ” genoemd, zal de voltooiing markeren van de selectie van de uitverkorenen. En omdat God en zijn uitverkorenen levend gered of opgewekt zijn, maar allen verheerlijkt zijn, zal de verkregen rest het gevolg zijn van de overwinning van God in Jezus Christus over al zijn vijanden. In de Hebreeuwse tekst is het werkwoord ‘ *rustte* ’ ‘shavat’, van dezelfde wortel als het woord ‘ *sabbat* ’.

Gen.2:3: “ *God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat hij daarop rustte van al zijn werk dat hij daarbij had geschapen .”*

Het woord sabbat wordt niet genoemd, maar het beeld ervan wordt al gevonden in de **heiliging** van de “ *zevende dag* ”. Begrijp daarom goed de oorzaak van deze **heiliging** door God. Ze profeteert het moment waarop haar offer in Jezus Christus zijn uiteindelijke beloning zal ontvangen: het geluk omringd te

zijn door al haar uitverkorenen die in hun tijd getuigden van hun trouw in martelaarschap, lijden, ontbering, meestal tot aan de dood. En aan het begin van het ‘ *zevende* ’ millennium zullen ze allemaal leven en niet langer bang hoeven te zijn voor de dood. Kan men zich voor God en Zijn trouwe kamp de oorzaak van een grotere “ *rust* ” voorstellen dan deze? God zal degenen die van Hem houden niet langer zien lijden, Hij zal niet langer in hun lijden hoeven te delen. Het is deze “ *rust* ” die Hij elke “ *zevende dag Sabbat* ” van onze eeuwige weken viert. Deze vrucht van zijn uiteindelijke overwinning zal verkregen zijn door de overwinning van Jezus Christus over zonde en dood. In zichzelf, op aarde en onder andere mensen voerde hij een nauwelijks geloofwaardig werk uit: hij nam de dood op zich om zijn uitverkoren volk te scheppen en de sabbat kondigde van Adam aan de mensheid aan dat hij de zonde zou overwinnen door zijn gerechtigheid en eeuwig leven aan te bieden aan degenen die hem trouw liefhebben en dienen; iets dat Openb.6:2 verkondigt en bevestigt: “ *Ik keek, en zie, daar verscheen een wit paard. Degene die erop reed had een boog; Er werd hem een kroon gegeven, en hij vertrok als overwinnaar en om te overwinnen* .’

De intrede in het zevende millennium markeert de intrede van de uitverkorenen in de eeuwigheid van God. Daarom wordt in dit goddelijke verhaal de zevende dag niet afgesloten met de uitdrukking ‘er was een avond, er was’ . ...*dag* .” In zijn Apocalyps die aan Johannes werd gegeven, zal Christus dit zevende millennium oproepen en hij zal onthullen dat het ook zal bestaan uit “ *duizend jaar* ” volgens Openbaring 20:2-4, zoals de eerste zes die eraan voorafgingen. Het zal een tijd van hemels oordeel zijn, waarin de uitverkorenen de doden van het vervloekte kamp zullen moeten oordelen. De herinnering aan de zonde zal daarom in stand worden gehouden in deze laatste “ *duizend jaar* ” van de grote sabbat, die elk weekend wordt geprofeteerd. Alleen het laatste oordeel zal een einde maken aan de gedachte aan zonde, wanneer aan het einde van het zevende millennium alle gevallen vernietigd zullen zijn in de “ *poel van vuur van de tweede dood* ”.

God geeft uitleg over zijn aardse schepping

Waarschuwing: Misleide mensen zaaien twijfel door dit deel van Genesis 2 te presenteren als een tweede getuigenis dat in tegenspraak zou zijn met dat van het verhaal van Genesis 1. Deze mensen hebben de door God gebruikte vertelmethodes niet begrepen. Hij presenteert in Genesis 1 het geheel van de eerste zes dagen van zijn schepping. Vervolgens keert hij terug naar Gen.2:4 om aanvullende details te geven over bepaalde onderwerpen die niet in Genesis 1 worden uitgelegd.

Gen.2:4: “ *Dit is de oorsprong van de hemel en de aarde, toen ze werden geschapen* ”

Deze aanvullende verklaringen zijn absoluut noodzakelijk omdat het thema zonde zijn eigen verklaringen moet krijgen. En zoals we hebben gezien is dit thema van de zonde alomtegenwoordig in de vormen die God aan zijn aardse en hemelse prestaties heeft gegeven. De constructie van de zevendaagse week zelf

draagt vele mysteries met zich mee die alleen de tijd aan de uitverkorenen van Christus zal onthullen.

Gen.2:5: “ *Toen JaHWéH God de aarde en de hemel maakte, was er nog geen struik van het veld op de aarde, noch ontsproot er nog enig gras van het veld: want JaHWéH God had geen regen op de aarde gestuurd, en er was geen man om de grond te bewerken .* ”

Let op de verschijning van de naam “ *JaHWéH* ” waarmee God zichzelf noemde op verzoek van Mozes, volgens Exodus 3:14-15. Mozes schrijft deze openbaring onder het dictaat van God, die hij “ *JaHWéH* ” noemt. De goddelijke openbaring ontleent hier zijn historische referentie aan de uittocht uit Egypte en de schepping van de natie Israël.

Achter deze ogenschijnlijk zeer logische details schuilen geprofeteerde ideeën. God roept de groei van het plantenleven op, “ *struiken en kruiden van de velden* ”, waaraan hij “ *regen* ” toevoegt en de aanwezigheid van “ *de mens* ” die “ *de grond zal bewerken* ”. In 1656, na de zonde van Adam, in Gen.7:11, zal “ *de regen* ” van de “ *vloed* ” het plantenleven, “ *struiken en kruiden van het veld* ” vernietigen, evenals “ *de mens* ” en zijn “ *gewassen* ” vanwege de intensivering van de zonde.

Gen.2:6: “ *Maar er steeg een damp op uit de aarde en bevochtigde de hele oppervlakte van de grond .* ”

Voordat God iets vernietigt, vóór de zonde, zorgt Hij ervoor dat “ *de aarde over haar hele oppervlak door een damp wordt bewaterd* ”. De actie is zachtvaardig en effectief en geschikt voor het zondeloze, glorieuze en volkomen zuivere leven. Na de zonde zal de hemel vernietigende stormen en stortregens sturen als teken van zijn vloek.

De vorming van de mens

Gen.2:7: “ *Jahweh God formeerde de mens uit het stof van de aarde en blies de levensadem in zijn neusgaten, en de mens werd een levend wezen .* ”

De schepping van de mens is gebaseerd op een nieuwe **scheiding** : die van het ‘ *stof van de aarde* ’, waarvan een deel wordt genomen om een leven te vormen dat is gemaakt naar het beeld van God. In deze actie openbaart God zijn plan om uitverkoren mensen van aardse afkomst te verkrijgen en uiteindelijk te selecteren, die Hij eeuwig zal maken.

Wanneer God hem scheidt, is de mens het voorwerp van speciale aandacht van zijn Schepper. Merk op dat hij hem “ *vormt* ” uit “ *het stof van de aarde* ” en deze ene oorsprong voorspelt zijn zonde, zijn dood en zijn terugkeer naar de staat van “ *stof* ”. Deze goddelijke actie is vergelijkbaar met die van een ‘ *pottenbakker* ’ die een ‘ *kleivat* ’ vormt ; beeld dat God zal claimen in Jer.18:6 en Rom.9:21. Bovendien zal het leven van de “ *mens* ” afhangen van zijn “ *adem* ” die God in zijn “ *neusgaten* ” blaast. Het is daarom inderdaad de pulmonale ‘ *ademhaling* ’ en niet de geestelijke adem waar velen aan denken. Al deze details worden onthuld om ons eraan te herinneren hoe kwetsbaar het menselijk leven is, afhankelijk van God voor de verlenging ervan. Het blijft de vrucht van een blijvend wonder, omdat het leven alleen in God en in Hem alleen wordt gevonden. Het was door zijn goddelijke wil dat ‘ *de mens werd* ’ een levend wezen .” Als het leven van een goede of slechte mens wordt verlengd, is dat alleen omdat

God het toestaat. En als de dood hem treft, is het nog steeds zijn beslissing die in twijfel wordt getrokken.

Vóór de zonde werd Adam volmaakt en onschuldig geschapen, bezat hij een krachtige vitaliteit en ging hij het eeuwige leven binnen, omringd door eeuwige dingen. Alleen de vorm van zijn schepping voorspelt zijn vreselijke lot.

Gen.2:8: “ *Toen plantte JaHWéH God een tuin in Eden, aan de oostkant, en hij plaatste daar de man die hij had gevormd .*”

Een tuin is het beeld van de ideale plek voor de mens die daar al zijn betoverende voedings- en visuele elementen verzameld vindt; prachtige bloemen die niet vervagen en nooit hun parfums van aangename geuren verliezen, vermenigvuldigd tot in het oneindige. Dit voedsel dat in de tuin wordt aangeboden, bouwt niet het leven op dat vóór de zonde niet afhankelijk is van voedsel. Voedsel wordt daarom door de mens uitsluitend voor zijn eigen plezier geconsumeerd. De precisie “ *God plantte een tuin* ” getuigt van zijn liefde voor zijn schepsel. Hij wordt tuinman om de mens deze prachtige plek te bieden om te wonen.

Het woord Eden betekent “tuin der geneugten” en door Israël als centraal referentiepunt te nemen, plaatst God dit Eden ten oosten van Israël. Voor zijn “lekkernijen” wordt de mens door God, zijn Schepper, in deze heerlijke tuin geplaatst.

Gen.2:9: “ *Jahweh God maakte bomen van elke soort die uit de grond groeiden, aangenaam om te zien en goed om van te eten, **en de boom des levens midden in de tuin** , en de boom van de kennis van goed en kwaad .*

Het karakter van een tuin is de aanwezigheid van fruitbomen die het “kant-en-klare” bieden dat hun fruit vormt, met meerdere zachte en zoete smaken. Ze zijn er allemaal voor het plezier van Adam, nog steeds alleen.

In de tuin staan ook twee bomen met diametraal tegenovergestelde karakters: de “ *levensboom* ” die de centrale plaats inneemt, “ *in het midden van de tuin* ”. Zo wordt de tuin en zijn weelderige aanbod er volledig mee verbonden. Naast hem staat de ‘boom van de kennis van goed en kwaad’. Het woord ‘ *kwaad* ’ voorspelt in zijn benaming al de toegang tot de zonde. We kunnen dan begrijpen dat deze twee bomen de beelden zijn van de twee kampen die elkaar zullen ontmoeten op de aarde van de zonde: het kamp van Jezus Christus, afgebeeld door de ‘boom des levens’, tegenover het kamp van de duivel die, net als de naam van de ‘boom’ duidt *achtereenvolgens ‘goed’* aan, heeft het gekend of ervaren, vanaf zijn schepping tot de dag waarop het ‘ *kwaad* ’ ervoor zorgde dat hij in opstand kwam tegen zijn Schepper; wat God “zondigen tegen Hem” noemt. Ik herinner je eraan dat deze principes van ‘ *goed en kwaad* ’ de twee keuzes zijn of twee mogelijke extreem tegengestelde vruchten die **de totale vrijheid** van een ‘ *levend wezen* ’ voortbrengt. Als de eerste engel dat niet had gedaan, zouden andere engelen nog steeds in opstand zijn gekomen, zoals de aardse ervaring van menselijk gedrag nu al heeft bewezen.

In al het genereuze offer van de tuin die God voor Adam heeft bereid, bevindt zich deze boom ‘ *van de kennis van goed en kwaad* ’, die daar is om de trouw van de mens op de proef te stellen. Deze term ‘ *kennis* ’ moet goed worden begrepen, omdat voor God het werkwoord ‘ *weten* ’ een extreme betekenis krijgt

van het ervaren van ‘ *goed of kwaad* ’, die gebaseerd zal zijn op daden van gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid. De boom in de tuin is slechts de materiële steun voor de test van gehoorzaamheid en de vrucht ervan brengt alleen maar kwaad over, omdat God hem deze rol heeft gegeven door hem als een verbod te presenteren. De zonde zit niet in de vrucht, maar in het eten ervan, wetende dat God het verboden heeft.

Gen.2:10: “ *Er kwam een rivier uit Eden om de tuin van water te voorzien, en van daaruit verdeelde hij zich in vier takken .* ”

een nieuwe boodschap van **scheiding** gepresenteerd, net zoals de rivier die uit Eden komt zich in ‘ *vier armen* ’ verdeelt, voorspelt dit beeld de geboorte van de mensheid waarvan de nakomelingen zich universeel zullen verspreiden, hetzij naar de vier windstreken, hetzij naar vier windstreken vanuit de hemel door alle windstreken heen. de aarde. De “ *rivier* ” is het symbool van een volk, terwijl water het symbool is van mensenlevens. Door deze verdeling “ *in vier armen* ” zal de rivier die uit Eden komt zijn levenswater over de hele aarde verspreiden en dit idee profeteert Gods verlangen om zijn kennis over het hele oppervlak te verspreiden. Zijn project zal volgens Gen.10 worden verwezenlijkt door de scheiding van Noach en zijn drie zonen na het einde van de watervloed. Deze getuigen van de zondvloed zullen van generatie op generatie de herinnering aan de verschrikkelijke goddelijke straf doorgeven.

We kennen de visuele verschijningsvorm van de aarde vóór de zondvloed niet, maar vóór de scheiding van de volkeren moet de bewoonde aarde eruit hebben gezien als een enkel continent dat alleen werd bewaterd door deze waterbron die uit de tuin van Eden stroomde. De huidige binnenzeeën bestonden niet en zijn een gevolg van de overstroming die de hele aarde een jaar lang bedekte. Tot de zondvloed werd het hele continent geïrrigeerd door deze vier rivieren en hun zijrivieren verdeelden zoet water over het hele oppervlak van de droge aarde. Tijdens de overstroming stortten de Straat van Gibraltar en de Rode Zee in, wat de vorming voorbereidde van de Middellandse Zee en de Rode Zee die werd binnengevallen door zout water uit de oceanen. Weet dat er op de nieuwe aarde, waar God zijn koninkrijk zal vestigen, geen zee zal zijn volgens Openb.21:1, net zoals er geen dood meer zal zijn. Verdeeldheid is het gevolg van zonde en de meest intense vorm ervan zal worden bestraft door de vernietigende wateren van de vloed. Als je deze boodschap alleen al door het profetische aspect ervan leest, duiden de ‘ *vier armen* ’ van de rivier vier volkeren aan die de mensheid karakteriseren.

Gen.2:11: “ *De naam van de eerste is Pison; het is dat wat het hele land van Havila omringt, waar het goud wordt gevonden .* ”

De naam van de eerste rivier genaamd Pison of Phison betekent: overvloed aan water. Het gebied waar het door God geplante Eden zich bevond, moet daar zijn geweest waar de huidige Tigris en de Eufraat hun oorsprong hebben; van de Eufraat tot de berg Ararat en van de Tigris tot Stier. In het oosten en midden van Turkije ligt nog steeds het immense Van-meer, dat een enorme voorraad zoet water vormt. Met zijn goddelijke zegen bevorderde het overvloedige water de extreme vruchtbaarheid van Gods tuin. Het land Havila, beroemd om zijn goud, lag volgens sommigen in het noordoosten van het huidige Turkije. Het strekte

zich uit tot de kust van het huidige Georgië. Maar deze interpretatie levert een probleem op omdat volgens Gen.10:7 “*Havila*” zelf een “*zoon van Cush*” is. “*zoon van Cham*”, en het duidt Ethiopië aan, gelegen ten zuiden van Egypte. Dit brengt mij ertoe dit land “*Havila*” in Ethiopië te lokaliseren, of in Jemen, waar de goudmijnen waren die de koningin van Sheba aan koning Salomo aanbood.

Gen.2:12: “*Het goud van dit land is zuiver; Bdelium en onyxsteen worden daar ook gevonden.*”

“*Goud*” is het symbool van geloof en God profeteert voor Ethiopië, puur geloof. Het zal nu al het enige land ter wereld zijn dat het religieuze erfgoed van de koningin van Sheba heeft behouden na haar verblijf bij koning Salomo. Laten we er ter wille van het voordeel ook aan toevoegen dat de Ethiopiërs, in hun onafhankelijkheid die behouden bleef tijdens de eeuwen van religieuze duisternis die de volkeren van het ‘christelijke’ West-Europa kenmerkten, het christelijk geloof behielden en de ware sabbat praktiseerden die zij ontvingen door de ontmoeting met Salomo. De apostel Filippus doopte de eerste Ethiopische christen, zoals geopenbaard in Handelingen 8:27-39. Hij was een eunuch-dienaar van koningin Candace en het hele volk ontving zijn religieuze leer. Een ander detail getuigt van de zegen van dit volk: God liet hen beschermen tegen hun vijanden door de oorlogszuchtige actie die vrijwillig werd ondernomen en besloten door de beroemde zeevaarder Vasco da Gama.

Onyxsteen” bevestigt de zwarte kleur van de Ethiopische huid en is “zwart” van kleur en bestaat uit siliciumdioxide; extra rijkdom voor dit land; omdat het gebruik ervan voor de vervaardiging van transistors het vandaag de dag bijzonder gewaardeerd maakt.

Gen.2:13: “*De naam van de tweede rivier is Gihon; het is dat wat het hele land Cush omringt.*”

Laten we de ‘rivieren’ vergeten en de mensen die ze symboliseren in de plaats zetten. Dit tweede volk ‘*omringt het land Cush*’, dat wil zeggen Ethiopië. De nakomelingen van Sem zullen zich ontwikkelen in het land Arabië en tot aan Perzië. Het omringt feitelijk het grondgebied van Ethiopië, dus het kan worden gesymboliseerd en aangeduid met de naam van de “*rivier*” “*Gihon*”. In onze laatste dagen is deze entourage de ‘moslim’-religie van Arabië en Perzië. Zo wordt de configuratie van het begin van de schepping aan het einde der tijden gereproduceerd.

Gen.2:14: “*De naam van de derde is Hiddekel; het is dat wat ten oosten van Assyrië stroomt. De vierde rivier is de Eufraat.*”

“*Hiddekel*” duidt de “Tijgerrivier” aan, en de aangewezen mensen zouden India zijn, gesymboliseerd door de “Bengaalse tijger”; Azië en zijn oostelijke beschaving, die ten onrechte als ‘het gele ras’ wordt bestempeld, worden daarom geprofeteerd en zijn bezorgd, en het ligt feitelijk ‘*ten oosten van Assyrië*’. In Dan.12 gebruikte God het symbool van deze mensetende “*rivier*” “*Tijger*” om de adventistische beproeving te illustreren die tussen 1828 en 1873 werd ervaren, als gevolg van de grote aantallen geestelijke sterfgevallen die deze veroorzaakte.

De naam “*Eufraat*” betekent: bloemrijk, vruchtbaar. In de Apocalypsprofetie symboliseert “*de Eufraat*” West-Europa en zijn uitlopers, Amerika en Australië, dat door God wordt gedomineerd door het Romeinse

pauselijke religieuze regime dat hij samen met zijn stad “ *Babylon de Grote* ” noemt. Deze afstammeling van Noach zal die van Jafeth zijn, die zich in het westen uitstrekt richting Griekenland en Europa, en in het noorden richting Rusland. Europa was de bodem waar het christelijk geloof al zijn goede en slechte ontwikkelingen doormaakte na de nationale val van Israël; de bijvoeglijke naamwoorden ‘bloemrijk, vruchtbaar’ zijn gerechtvaardigd en volgens het voorteken zullen de zonen van Lea, de onbeminde vrouw, talrijker zijn dan die van Rachel, de vrouw van wie Jakob hield.

Het is goed om in deze boodschap de herinnering te vinden dat ondanks al hun uiteindelijke religieuze verdeeldheid, deze vier soorten aardse beschavingen dezelfde schepper God als Vader hadden om hun bestaan te rechtvaardigen.

Gen.2:15: “ *Jahweh God nam de man en plaatste hem in de tuin van Eden om die te bebouwen en te onderhouden.* ”

God biedt Adam een bezigheid aan die bestaat uit het ‘ *cultiveren en onderhouden* ’ van de tuin. De vorm van deze cultivatie is ons onbekend, maar het werd uitgevoerd zonder enige vermoeidheid vóór de zonde. Op dezelfde manier werd zijn bewaking, zonder enige vorm van agressie in de hele schepping, tot het uiterste vereenvoudigd. Deze rol van bewaker impliceerde echter het bestaan van een gevaar dat spoedig een reëel en nauwkeurig aspect zal aannemen: de duivelse verleiding van het menselijk denken in dezelfde tuin.

Gen.2:16: “ *Jahweh God gaf dit gebod aan de mens: Je mag van alle bomen in de tuin eten; »*

Massa's fruitbomen worden vrijelijk ter beschikking van Adam gesteld. God vervult hem buiten zijn behoeften, die bestaan uit het bevredigen van voedselverlangens door het variëren van smaken en aroma's. Gods aanbod is mooi, maar het is slechts het eerste deel van een ‘ *gebod* ’ dat Hij aan Adam geeft. Het tweede deel van deze “ *bestelling* ” komt hierna.

Gen.2:17: “ *Maar u zult niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad; want op de dag dat u daarvan eet, zult u sterven.* ”

In Gods “ *orde* ” is dit deel zeer ernstig, omdat de gepresenteerde dreiging onverbidde zal worden toegepast zodra de ongehoorzaamheid, de vrucht van de zonde, is voltooid en volbracht. En vergeet niet dat Adam zal moeten vallen om het project van de universele regeling van de zonde te verwezenlijken. Om beter te begrijpen wat er gaat gebeuren, moeten we bedenken dat Adam nog steeds alleen is als God hem waarschuwt door zijn ‘ *bevel* ’ te presenteren om niet te eten van ‘ *de boom van de kennis van goed en kwaad* ’, of om niet gevoed te worden door de ideeën van de duivel. Bovendien moest God hem in de context van het eeuwige leven uitleggen wat ‘ *sterven* ’ betekent. Omdat de dreiging aanwezig is, *zul je in deze “sterven”*. Samenvattend biedt God Adam een bos aan, maar verbiedt hem één enkele boom. En voor sommige mensen is dit verbod alleen al ondraaglijk, dan verbergt de boom het bos, zoals het gezegde leert. Eten van de “ *boom van de kennis van goed en kwaad* ” betekent: zich voeden met de leer van de duivel die al beziel is door een geest van rebellie tegen God en zijn gerechtigheid. Omdat de *verboden ‘boom’* die in de tuin wordt geplaatst een afbeelding is van zijn persoon, net zoals de *‘levensboom’* een afbeelding is van het personage Jezus Christus.

Gen.2:18: “ *Jahweh God zei: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal hem helpen zoals hij .*”

God schiep de aarde en de mens om zijn goedheid en de slechtheid van de duivel te openbaren. Zijn reddingsproject wordt ons onthuld in de dingen die volgen. Om dit te begrijpen, moet u weten dat de mens de rol speelt van God in persoon, die hem doet denken, handelen en spreken zoals hij zelf denkt, handelt en spreekt. Deze eerste Adam is een profetisch beeld van Christus die Paulus zal presenteren als de nieuwe Adam.

Om de goddeloosheid van de duivel en de goedheid van God te openbaren, is het noodzakelijk dat Adam zondigt, zodat de aarde door de duivel zal worden gedomineerd en zijn slechte werken universeel zullen worden onthuld. Het idee van het paar bestaat alleen op aarde, geschapen voor de zonde, omdat het aldus gevormde duo om een spirituele reden bestaat, die de relatie van de goddelijke Christus met zijn Bruidegom, die zijn uitverkorene aanwijst, voorspelt. De Uitverkorene moet weten dat zij zowel het slachtoffer als de begunstigde is van het door God geplande spaarplan; zij is een slachtoffer van de zonde die voor God noodzakelijk is geworden zodat hij uiteindelijk de duivel kan veroordelen, en een begunstigde van zijn reddende genade omdat hij, zich bewust van zijn verantwoordelijkheid voor het bestaan van de zonde, zelf de prijs voor de zonde zal betalen. zonde in Jezus Christus. Dus aanvankelijk vond God eenzaamheid niet goed en zijn behoefte aan liefde was zo groot dat hij bereid was de prijs daarvoor duur te betalen. Dit gezelschap, dit face-to-face contact, dat delen mogelijk maakt, roept God “ *hulp* ” en de mens zal de term gebruiken wanneer hij zijn vrouwelijke menselijke tegenhanger aanroept. In termen van hulp zal ze ervoor zorgen dat hij valt en hem uit liefde in zonde leidt. Maar deze liefde van Adam voor Eva is naar het beeld van de liefde van Christus voor zijn uitverkoren, gevonden zondaars, die de eeuwige dood waardig zijn.

Gen.2:19: “ *Jahweh God vormde uit de aarde alle dieren van het veld en alle vogels van de lucht, en bracht ze naar de mens, om te zien hoe Hij ze zou noemen, en dat elk levend wezen de naam zou dragen die de mens zou het geven .*

Het is de meerdere die een naam geeft aan wat inferieur aan hem is. God heeft zichzelf zijn naam gegeven en door Adam dit recht te geven bevestigt hij daarmee de heerschappij van de mens over alles wat op aarde leeft. In deze eerste vorm van aardse schepping worden de soorten dieren van het veld en de vogels van de lucht verminderd en brengt God ze naar Adam, net zoals hij ze vóór de zondvloed in paren naar Noach leidde.

Gen.2:20: “ *En de mens gaf namen aan al het vee, en aan de vogels van de lucht, en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp zoals hij .* De zogenaamde prehistorische monsters werden na de zonde geschapen om de gevolgen van de goddelijke vloek te intensiveren die de hele aarde, inclusief de zee, zal treffen. In de tijd van onschuld bestaat het dierenleven uit ‘vee’ dat nuttig is voor de mens, ‘de vogels ’ . van de lucht ” en “ *de dieren van de velden* ” onafhankelijker. Maar in deze presentatie heeft hij geen menselijke tegenhanger gevonden, omdat hij nog niet bestaat.

Gen.2:21: “ *Toen liet JaHWéH God een diepe slaap op de man vallen, en hij sliep; hij pakte een van zijn ribben en sloot het vlees op zijn plaats .*

De vorm die aan deze chirurgische ingreep wordt gegeven, onthult het reddingsproject verder. In Michael elimineert God zichzelf uit de hemel, hij vertrekt en scheidt zich af van zijn goede engelen, wat de norm is van de ‘ *diepe slaap* ’ waarin Adam wordt ondergedompeld. In Jezus Christus, geboren in het vlees, wordt de goddelijke rib genomen en na zijn dood en opstanding creëert hij op zijn twaalf apostelen zijn “ *hulp* ”, van wie hij het vleeselijke aspect en zijn zonden overneemt en aan wie hij zijn "Heilige God" geeft. Geest". De geestelijke betekenis van dit woord ‘ *hulp* ’ is groot omdat het aan zijn Kerk, zijn uitverkorenen, de rol van ‘ *hulp* ’ geeft bij de verwezenlijking van het verlossingsplan en de universele mondiale regeling van de zonde en het lot van zondaars.

Gen.2:22: “ *Jahweh God vormde een vrouw uit de rib die Hij van de man had weggenomen, en bracht haar naar de man .* ”

Zo profeteert de vorming van de vrouw die van de uitverkorene van Christus. Want door in het vlees te komen vormt God zijn trouwe kerk, slachtoffer van zijn vleeselijke natuur. Om de uitverkorenen van het vlees te redden, moest God een vorm in het vlees aannemen. En ook omdat hij het eeuwige leven in zich had, kwam hij om het te delen met zijn uitverkorenen.

Gen.2:23: “ *En de man zei: Zie deze keer zij die been van mijn beenderen en vlees van mijn vlees is! Ze zal vrouw genoemd worden, omdat ze uit de man is gehaald .* ”

God kwam naar de aarde om de aardse norm te omarmen om over zijn Uitverkorene te kunnen zeggen wat Adam zegt over zijn vrouwelijke tegenhanger aan wie hij de naam “ *vrouw* ” geeft. In het Hebreeuws ligt de zaak duidelijker omdat het mannelijke woord man is: “ish” wordt “isha” voor het vrouwelijke woord vrouw. In deze actie bevestigt hij zijn dominantie over haar. Maar nu deze ‘ *vrouw* ’ van hem is weggenomen, zal hij onmisbaar voor hem worden, alsof de ‘ *rib* ’ die uit zijn lichaam is weggenomen, naar hem wil terugkeren en zijn plaats wil innemen. In deze unieke ervaring zal Adam voor zijn vrouw dezelfde gevoelens voelen die de moeder zal voelen voor het kind dat ze ter wereld brengt nadat ze hem in haar baarmoeder heeft gedragen. En deze ervaring wordt ook door God beleefd, omdat de levende wezens die hij om hem heen schept kinderen zijn die uit hem voortkomen; wat hem zowel moeder als vader maakt.

Gen.2:24: “ *Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zich aan zijn vrouw hechten, en zij zullen één vlees worden .* ”

In dit vers drukt God zijn plan uit voor zijn uitverkorenen, die vaak vleeselijke familierelaties zullen moeten verbreken om een band te krijgen met de uitverkorenen die door God gezegend zijn. En vergeet niet dat Michael in de eerste plaats in Jezus Christus zijn status als hemelse Vader verliet om de liefde van zijn uitverkoren discipelen op aarde te komen winnen; dit in de mate dat hij ervan afzag zijn goddelijke macht te gebruiken in de strijd tegen de zonde en de duivel. Hier begrijpen we dat de thema 's **scheiding** en **gemeenschap** onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Op aarde moeten de uitverkorenen vleeselijk worden **gescheiden** van degenen van wie hij houdt, om in geestelijke **gemeenschap te komen** en “**één**” te worden met Christus en al zijn uitverkorenen, en zijn trouwe goede engelen.

Het verlangen van de ‘ *rib* ’ om terug te keren naar zijn oorspronkelijke plaats vindt zijn betekenis in de seksuele koppeling van mensen, een daad van vlees en geest waarbij man en vrouw fysiek één vlees vormen.

Gen.2:25: “ *De man en zijn vrouw waren allebei naakt en schaamden zich niet.* ”

Fysieke naaktheid stoort niet iedereen. Er zijn liefhebbers van naturisme. En aan het begin van de menselijke geschiedenis veroorzaakte fysieke naaktheid geen ‘ *schaamte* ’. De schijn van ‘ *schaamte* ’ zal het gevolg zijn van de zonde, alsof het eten van de ‘ *boom van de kennis van goed en kwaad* ’ de menselijke geest zou kunnen openen voor tot nu toe onbekende en genegeerde effecten. In werkelijkheid zal de vrucht van de verboden boom niet de auteur van deze verandering zijn, het zal alleen het middel zijn, omdat degene die de waarden van de dingen en het geweten verandert God is en hij alleen. Hij is het die het gevoel van “ *schaamte* ” zal opwekken dat het zondige paar in hun gedachten zal voelen over hun fysieke naaktheid, wat niet verantwoordelijk zal zijn; omdat de fout moreel zal zijn en alleen de ongehoorzaamheid zal betreffen die door God is opgemerkt.

Bij het samenvatten van de leer van Genesis 2 presenteerde God ons eerst de heiliging van de rust of sabbat van de zevende dag, die de grote rust profeteert die in het zevende millennium zowel aan God als aan zijn getrouwe uitverkorenen gegeven zal worden. Maar deze rust moest gewonnen worden door de aardse strijd die God zal voeren tegen de zonde en de duivel, door vlees te worden in Jezus Christus. Adams aardse ervaring illustreerde dit door God ontworpen verlossingsplan. In Christus werd hij vlees om zijn uitverkorene van vlees te scheppen, die uiteindelijk een hemels lichaam zal ontvangen dat lijkt op dat van de engelen.

Genesis 3

scheiding van de zonde

Gen.3:1: “ *De slang was het sluwste van alle dieren op het veld die de HEERE God gemaakt had. En hij zei tegen de vrouw: Heeft God werkelijk gezegd: Gij zult niet van alle bomen in de tuin eten? »*

De arme ‘ *slang* ’ had de pech dat hij als medium werd gebruikt door de meest ‘ *sluwe* ’ engel die door God was geschapen. Dieren waarover reptielen zoals de “ *slang* ” niet spraken; taal was een bijzonderheid van het beeld van God dat aan de mens werd gegeven. Wijs op het goede, de duivel laat hem met de vrouw praten op een moment dat ze gescheiden is van haar man. Dit isolement zal fataal voor hem zijn, omdat de duivel in de aanwezigheid van Adam meer moeite zou hebben gehad om mensen ertoe te brengen Gods bevel ongehoorzaam te zijn.

Jezus Christus onthulde het bestaan van de duivel, die hij aanduidt door in Johannes 8:44 te zeggen dat hij “ *de vader van de leugens en een moordenaar van*

het begin af aan” is. Zijn woorden zijn erop gericht de menselijke zekerheden aan het wankelen te brengen en aan het “Ja of Nee” dat God eist, voegt hij het “maar” of het “misschien” toe, waardoor de zekerheden worden weggenomen die de waarheid kracht geven. Het door God gegeven bevel werd ontvangen door Adam, die het vervolgens doorgaf aan zijn vrouw, maar zij hoorde de stem van God die het bevel gaf niet. Ook rust haar twijfel op haar man, zoals: “begreep hij wat God hem vertelde? »

Gen.3:2: “ *De vrouw antwoordde de slang: Wij eten van de vruchten van de bomen in de tuin .*”

Het bewijs lijkt de woorden van de duivel te ondersteunen; hij redeneert en spreekt intelligent. De “ *vrouw* ” maakt haar eerste fout door te reageren op de sprekende “ *slang* ”; wat niet normaal is. Ten eerste rechtvaardigt het de goedheid van God die hen de mogelijkheid gaf om van alle bomen te eten, behalve van de boom die verboden is.

Gen.3:3: “ *Maar wat de vrucht van de boom betreft die midden in de tuin staat, God heeft gezegd: Gij zult daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders zult u sterven.* ”

Adams overdracht van de boodschap van goddelijk gebod verschijnt in de zinsnede ' *opdat je niet sterft* '. Dit zijn niet de exacte woorden die God zei, omdat hij tegen Adam zei: “ *de dag dat je ervan eet, zul je sterven* ”. De verzwakking van goddelijke woorden zal de consumptie van zonde aanmoedigen. Door haar gehoorzaamheid aan God te rechtvaardigen uit “ *angst* ” biedt de “ *vrouw* ” de duivel de mogelijkheid om deze “ *angst* ” te bevestigen, die volgens hem niet gerechtvaardigd is.

Gen.3:4: “ *Toen zei de slang tegen de vrouw: Je zult niet sterven ; »*

En de opperhoofdleugenaar wordt geopenbaard in deze verklaring die Gods woorden tegenspreekt: “ *je zult niet sterven .*”

Gen.3:5: “ *Maar God weet dat op de dag dat u ervan eet, uw ogen zullen worden geopend en u als goden zult zijn, wetende goed en kwaad .*”

Hij moet nu de door God gegeven orde rechtvaardigen, waaraan hij een slechte en zelfzuchtige gedachte toeschrijft: God wil je in laagheid en minderwaardigheid houden. Hij wil egoïstisch voorkomen dat jij wordt zoals hij. Hij presenteert de kennis van goed en kwaad als een voordeel dat God alleen voor zichzelf wil houden. Maar als er voordeel schuilt in het kennen van het goede, wat is dan het voordeel in het kennen van het kwade? Goed en kwaad zijn absolute tegenstellingen zoals dag en nacht, licht en duisternis en voor God bestaat kennis uit ervaren of actie ondernemen. In werkelijkheid had God de mens al de **intellectuele kennis** van goed en kwaad gegeven door de bomen in de tuin **toe te staan en de boom te verbieden die ‘goed en kwaad’ vertegenwoordigt**; omdat hij een symbolisch beeld is van de duivel die concreet achtereenvolgens “ *goed* ” en vervolgens “ *kwaad* ” ervoer door in opstand te komen tegen zijn Schepper.

Gen.3:6: “ *De vrouw zag dat de boom goed was om van te eten en aangenaam om te zien, en dat hij kostbaar was om de geest te openen; zij nam van de vrucht en at; ze gaf er ook wat van aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan .*

De woorden die uit de slang komen hebben effect, de twijfel verdwijnt en de vrouw raakt er steeds meer van overtuigd dat de slang haar de waarheid heeft verteld. De vrucht lijkt haar goed en visueel aantrekkelijk, maar ze beschouwt het bovenal als “ *kostbaar voor het ontsluiten van de intelligentie* ”. De duivel behaalt het gewenste resultaat, hij heeft zojuist een volgeling van zijn opstandige houding gerecruiteerd. En door van de verboden vrucht te eten, wordt zij zelf een boom van kennis van het kwaad. Vervuld van liefde voor zijn vrouw, van wie hij niet bereid is te accepteren dat hij **gescheiden wordt** , geeft Adam er de voorkeur aan zijn rampzalige lot te delen, omdat hij weet dat God zijn dodelijke straf zal toepassen. En door op zijn beurt de verboden vrucht te eten, zal het hele paar lijden onder de tirannieke overheersing van de duivel. Niettemin is deze hartstochtelijke liefde paradoxaal genoeg het beeld van wat Christus zal ervaren voor zijn Uitverkorene, waarbij Hij er ook mee instemt voor haar te sterven. Ook kan God Adam begrijpen.

Gen.3:7: “ *De ogen van beiden werden geopend, en ze wisten dat ze naakt waren, en door vijgenbladeren aan elkaar te naaien, maakten ze gordels voor zichzelf.* ”

Op dit moment, toen de zonde door het mensenpaar werd volbracht, begon het aftellen van 6000 jaar, gepland door God. Ten eerste wordt hun bewustzijn door God getransformeerd. De ogen die verantwoordelijk waren voor het verlangen naar de vrucht die “ *aangenaam is om te zien* ” zijn het slachtoffer van een nieuw oordeel over de dingen. En het gehoopte en nagestreefde voordeel verandert in een nadeel, omdat ze ‘schaamte ’ *voelen* over hun naaktheid, die tot dan toe geen probleem vormde, noch tegenover hen, noch tegenover God. De ontdekte fysieke naaktheid was slechts het vleselijke aspect van de spirituele naaktheid waarin het ongehoorzame echtpaar zich bevond. Deze geestelijke naaktheid beroofde hen van goddelijke gerechtigheid en de sanctie van de dood kwam in hen terecht, zodat de ontdekking van hun naaktheid het eerste gevolg was van de door God gegeven dood. De dood was dus het gevolg van ervaren kennis van het kwaad; wat Paulus leert door in Rom.6:23 te zeggen: “ *want het loon van de zonde is de dood* ”. Om hun naaktheid te verbergen, namen de opstandige echtgenoten hun toevlucht tot een menselijk initiatief dat bestond *uit het ‘naaien van vijgenbladeren ’* om ‘ *riemen* ’ te maken. Deze actie beeldt spiritueel de menselijke poging tot zelfrechtvaardiging uit. De “ *gordel* ” zal het symbool worden van “ *de waarheid* ” in Ef.6:14. De “ *riem* ” gemaakt van “ *vijgenbladeren* ” door Adam staat daarom in oppositie, een symbool van de **leugen** waarachter de zondaar zijn toevlucht neemt om zichzelf gerust te stellen.

Gen.3:8: “ *Toen hoorden zij tegen de avond de stem van YaHWéH God door de tuin gaan, en de man en zijn vrouw verborgen zich voor de aanwezigheid van YaHWéH God, tussen de bomen van de tuin.* ”

Wie de nieren en de harten onderzoekt, weet wat er zojuist is gebeurd en wat in overeenstemming is met zijn reddingsproject. Dit is slechts de eerste stap die de duivel een ruimte zal geven waar hij zijn gedachten en zijn slechte natuur kan onthullen. Maar hij moet de man ontmoeten, want hij heeft hem veel dingen te vertellen. Nu heeft de mens geen haast om God te ontmoeten, zijn Vader, zijn Schepper, die hij nu alleen maar probeert te ontvluchten, zo bang is hij om zijn

verwijten te horen. En waar te verbergen in deze tuin voor de blik van God? Nogmaals, het geloof dat “ *de bomen van de tuin* ” hem voor zijn gezicht kunnen verbergen, getuigt van de mentale toestand waarin Adam terecht kwam sinds hij een zondaar werd.

Gen.3:9: “ *Maar YaHWéH God riep de man en zei tegen hem: Waar ben je? »*

God weet heel goed waar Adam zich verstopt, maar hij stelt hem de vraag: “ *Waar ben je?* ” » om een helpende hand uit te steken en hem naar de bekentenis van zijn schuld te trekken.

Gen.3:10: “ *En hij zei: Ik hoorde uw stem in de tuin, en ik werd bang, omdat ik naakt was, en ik verborg mij .”*

Het antwoord van Adam is op zichzelf een bekentenis van zijn ongehoorzaamheid en God zal zijn woorden exploiteren om zijn manier te verkrijgen om de ervaring van zonde te presenteren.

Gen.3:11: “ *En YaHWéH God zei: Wie heeft je verteld dat je naakt bent? Heb je van de boom gegeten waarvan ik je verbod te eten? »*

God wil van Adam de bekentenis van zijn schuld afdwingen. Van deductie tot deductie stelt hij haar uiteindelijk duidelijk de vraag: “ *Heb je van de boom gegeten waarvan ik je had verboden te eten?* ” ”.

Gen.3:12: “ *De man zei: De vrouw die u bij mij hebt geplaatst, heeft mij van de boom gegeven, en ik heb ervan gegeten .”*

Hoewel waar, is Adams reactie niet glorieus. Hij draagt het teken van de duivel in zich en weet niet meer hoe hij ja of nee moet antwoorden, maar net als Satan reageert hij op een omslachtige manier om niet zomaar zijn eigen en immense schuld toe te geven. Hij gaat zelfs zo ver dat hij God herinnert aan zijn aandeel in de ervaring, aangezien hij hem zijn vrouw gaf, de eerste schuldige, denkt hij vóór zichzelf. Het beste deel van het verhaal is dat alles waar is en dat God zich daar niet van bewust is, aangezien zonde noodzakelijk was in zijn project. Maar waar hij ongelijk heeft, is dat hij, door het voorbeeld van de vrouw te volgen, zijn voorkeur voor haar toonde ten nadele van God, en dit was zijn grootste fout. Omdat het vanaf het begin Gods eis was om boven alles en iedereen geliefd te worden.

Gen.3:13: “ *En de HEERE God zei tegen de vrouw: Waarom heb je dit gedaan? De vrouw antwoordde: ‘De slang heeft mij bedrogen en ik heb hem opgegeten .’*

De grote Rechter wendt zich vervolgens tot de vrouw die door de man wordt beschuldigd en ook daar komt het antwoord van de vrouw overeen met de realiteit van de feiten: “ *De slang heeft mij verleid, en ik heb hem opgegeten* ”. Ze liet zich dus verleiden en dat is haar dodelijke schuld.

Gen.3:14: “ *En de HEERE God zei tegen de slang: Omdat u dit hebt gedaan, zult u vervloekt zijn boven al het vee en boven alle dieren van het veld; dagen van uw leven. ”*

slang ” niet waarom hij dit deed, omdat God zich ervan bewust is dat hij als medium werd gebruikt door Satan, de duivel. Het lot dat God aan de “ *slang* ” geeft, betreft feitelijk de duivel zelf. Voor “ *de slang* ” was de toepassing onmiddellijk, maar voor de duivel was het slechts een profetie die vervuld zou

worden na de overwinning van Jezus Christus over zonde en dood. Volgens Openbaring 12:9 was de eerste vorm van deze aanvraag zijn verdrijving uit het koninkrijk der hemelen, evenals de boze engelen uit zijn kamp. Ze werden op de aarde geworpen die ze tot hun dood nooit meer zullen verlaten en duizend jaar lang, geïsoleerd op de verlaten aarde, zal Satan kruipen in het stof dat hen verwelkomde die stierven vanwege hem en de vrijheid waarmee hij die misbruikte. Op de door God vervloekte aarde zullen ze zich gedragen als slangen, zowel angstig als voorzichtig omdat ze verslagen zijn door Jezus Christus en op de vlucht zijn voor de man die hun vijand is geworden. Ze zullen mensen schade toebrengen die verborgen zijn in de onzichtbaarheid van hun hemellichamen door ze tegen elkaar op te zetten.

Gen.3:15: “ *Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad: zij zal uw hoofd vermorzelen, en u zult haar hiel vermorzelen.* ”

Toegepast op de “slang” bevestigt deze zin de ervaren en waargenomen realiteit. De toepassing ervan op de duivel is subtieler. De vijandschap tussen zijn kant en de mensheid wordt bevestigd en erkend. “ *Het zaad van de vrouw die zijn hoofd vermorzelt* ” zal dat van Christus en zijn trouwe uitverkorenen zijn. Ze zal hem uiteindelijk vernietigen, maar daarvoor zullen de demonen de eeuwige mogelijkheid hebben gehad om “ *de hiel* ” van “ *de vrouw* ” te verwonden, de Uitverkorene van Christus zelf, eerst afgebeeld door deze “ *hiel* ”. Want ‘ *de hiel* ’ is het steunpunt van het menselijk lichaam, net zoals ‘ *de hoeksteen* ’ de steen is waarop de geestelijke tempel van God is gebouwd.

Gen.3:16: “ *Hij zei tegen de vrouw: Ik zal de pijn van uw vruchtbaarheid verergeren, u zult met pijn kinderen baren, en uw verlangen zal naar uw man uitgaan, maar hij zal heerschappij over u hebben.* ”

tijdens haar zwangerschappen moeten lijden ”; ze zal ‘ *met pijn bevallen* ’, alles wat letterlijk wordt volbracht en genoteerd. Maar ook hier moet de profetische betekenis van het beeld worden opgemerkt. In Johannes 16:21 en Openb. 12:2 symboliseert “ *de vrouw in de pijn van de bevalling* ” de *Kerk van Christus in de Romeinse keizerlijke en vervolgens pauselijke vervolgingen van het christelijke tijdperk.*

Gen.3:17: “ *En hij zei tegen de man: Omdat u de stem van uw vrouw hebt gehoorzaamd en hebt gegeten van de boom waarvan ik u geboden had, mag u er niet van eten.! Door jou zal de grond vervloekt zijn. Het is door arbeid dat je er alle dagen van je leven je voeding uit zult halen.* ”

Terugkerend naar de mens geeft God hem de ware beschrijving van zijn situatie, die hij op schandelijke wijze had proberen te verbergen. Zijn schuld is compleet en Adam zal ook ontdekken dat voordat hij hem verlost, zijn dood zal worden voorafgegaan door een reeks vloeken die sommigen ertoe zullen brengen de dood boven het leven te verkiezen. De vloek van de grond is iets vreselijks en Adam zal het op de harde manier leren.

Gen.3:18: “ *Hij zal doornen en doornen voor je voortbrengen, en je zult het gras van het veld eten.* ”

Voorbij is de gemakkelijke cultivering van de Hof van Eden, deze is vervangen door de onophoudelijke strijd tegen kwakgras, “ *doornstruiken,*

doornen ” en onkruid dat zich vermenigvuldigt in de bodem van de aarde. Des te meer omdat deze vloek van de bodem de dood van de mensheid zal bespoedigen, omdat de mens, met de wetenschappelijke “vooruitgang”, in de laatste dagen zichzelf zal vergiftigen door chemisch gif in de grond van zijn gewassen te stoppen, om onkruid en insectenplagen te elimineren. Overvloedig en gemakkelijk verkrijgbaar voedsel zal niet langer beschikbaar zijn buiten de tuin waaruit hij zal worden verjaagd, evenals zijn favoriete vrouw van God.

Gen.3:19: “ *In het zweet van je aangezicht zul je brood eten, totdat je terugkeert naar de aarde waar je vandaan kwam; want je bent stof, en tot stof zul je terugkeren .* ”

Dit lot dat de mens treft, rechtvaardigt de vorm waarin God zijn schepping en zijn vorming precies heeft geopenbaard, vanuit “ *het stof van de aarde* ”. Adam leert op zijn kosten en op onze kosten waaruit de door God opgeroepen dood bestaat. Laten we opmerken dat de dode mens niets anders is dan ‘ *stof* ’ en dat er buiten dit ‘ *stof* ’ geen levende geest overblijft die uit dit dode lichaam tevoorschijn komt. Pred.9 en andere citaten bevestigen deze sterfelijke status.

Gen.3:20: “ *Adam noemde zijn vrouw Eva: want zij was de moeder van alle levenden .* ”

Ook hier markeert Adam zijn overheersing over “ *de vrouw* ” door haar naam “ *Eva* ” of “Leven” te geven; een naam die gerechtvaardigd is als een fundamentele realiteit van de menselijke geschiedenis. We zijn allemaal verre nakomelingen, geboren uit Eva, de verleide vrouw van Adam door wie de vloek van de dood werd overgedragen en dat zal zo blijven tot de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus in het vroege voorjaar van 2030.

Gen.3:21: “ *JahWeH God maakte kleren van huiden voor Adam en zijn vrouw, en kleepte hen daarmee .* ”

God vergeet niet dat de zonde van de aardse echtgenoten deel uitmaakte van zijn reddingsproject, dat nu een gedemonstreerde vorm zal aannemen. Na de zonde komt goddelijke vergeving beschikbaar in de naam van Christus, die door Romeinse soldaten zal worden opgeofferd en gekruisigd. Bij deze actie zal een onschuldig wezen, vrij van alle zonden, ermee instemmen te sterven om in zijn plaats de zonden van zijn enige getrouwe uitverkorene te verzoenen. Vanaf het begin werden onschuldige dieren door God gedood, zodat hun ‘ *huiden* ’ de naaktheid van Adam en Eva zouden bedekken. In deze handeling vervangt hij “ *de rechtvaardigheid* ” die de mens zich voorstelt, door datgene wat zijn heilsplan hem door het geloof toeschrijft. De “ *rechtvaardigheid* ” die de mens zich voorstelde was slechts een bedrieglijke leugen en in plaats daarvan schrijft God hun “ *een kleept* ” toe dat symbool staat voor “ *zijn authentieke gerechtigheid* ”, “ *de gordel van zijn waarheid* ” die gebaseerd is op het vrijwillige offer van Christus en de offer van zijn leven voor de verlossing van degenen die hem trouw liefhebben.

Gen.3:22: “ *JahWeH God zei: Zie, de mens is als één van ons geworden, vanwege de kennis van goed en kwaad. Laten we nu voorkomen dat hij zijn hand uitsteekt en van de boom des levens neemt, eet en voor altijd leeft .* ”

In Michael spreekt God zijn goede engelen aan die getuige zijn van het drama dat zojuist op aarde heeft plaatsgevonden. Hij zei tegen hen: ‘ *Zie, de mens*

is geworden als een van ons, door de kennis van goed en kwaad .? De dag vóór zijn dood zal Jezus Christus dezelfde uitdrukking gebruiken met betrekking tot Judas, de verrader die hem aan de religieuze Joden en vervolgens aan de Romeinen zou overleveren om gekruisigd te worden, dit in Johannes 6:70: “Jezus antwoordde hen : *ben ik het niet die jullie, de twaalf, gekozen heeft? En een van jullie is een demon!* ”. De ‘ wij ’ in dit vers worden ‘ jij ’ vanwege de andere context, maar Gods benadering is dezelfde. De zinsnede ‘ een van ons ’ verwijst naar Satan die nog steeds vrije toegang en beweging heeft in het hemelse koninkrijk van God onder alle engelen die aan het begin van de aardse schepping zijn geschapen.

De noodzaak om te voorkomen dat de mens van de ‘boom des levens ’ eet, was een vereiste van de waarheid waarvan Jezus getuigenis kwam afleggen in zijn woorden gericht aan de Romeinse prefect Pontius Pilatus. “ *De boom des levens* ” was het beeld van Christus de Verlosser, en het eten ervan betekende dat je jezelf voedde met zijn leer en met heel zijn geestelijke persoonlijkheid, en hem als plaatsvervanger en persoonlijke verlosser nam. Dit was de enige voorwaarde die de consumptie van deze ‘ levensboom ’ had kunnen rechtvaardigen . De kracht van het leven zat niet in de boom, maar in degene die de boom symboliseerde: Christus. Bovendien conditioneerde deze boom het eeuwige leven en na de erfzonde ging dit eeuwige leven voor altijd verloren tot de uiteindelijke terugkeer van God in Christus en Michael. De “ *levensboom* ” en de andere bomen zouden daarom kunnen verdwijnen, evenals de tuin van God.

Gen.3:23: “ *En YaHWéH God verdreef hem uit de tuin van Eden, zodat hij het land zou kunnen bebouwen waaruit hij was gehaald .*”

Het enige wat de Schepper nog rest is het mensenpaar uit de prachtige tuin te verdrijven dat, gevormd uit de eerste Adam (woord dat de menselijke soort aanduidt: het rood = het optimistische), zich door hun ongehoorzaamheid onwaardig heeft getoond. En buiten de tuin zal voor hem een pijnlijk leven beginnen, in een fysiek en mentaal verzwakt lichaam. De terugkeer naar een land dat hard en opstandig is geworden, zal de mensen herinneren aan hun ‘ stof’ -oorsprong.

Gen.3:24: “ *Zo verdreef hij Adam; en hij plaatste ten oosten van de tuin van Eden de cherubs die met een vlammend zwaard zwaaien, om de weg van de boom des levens te bewaken .*”

Het is niet langer Adam die de tuin bewaakt, maar het zijn engelen die hem ervan weerhouden de tuin binnen te gaan. De tuin zal uiteindelijk een beetje verdwijnen vóór de zondvloed die in 1656 plaatsvond sinds de zonde van Eva en die van Adam.

In dit vers vinden we een nuttige verduidelijking voor het lokaliseren van de locatie van de Hof van Eden. De beschermengelen worden “ *ten oosten van de tuin* ” geplaatst, wat zelf dus ten westen is van de plaats waar Adam en Eva zich terugtrekken. Het veronderstelde gebied dat aan het begin van dit hoofdstuk wordt gepresenteerd, komt overeen met deze verduidelijking: Adam en Eva trekken zich terug naar het land ten zuiden van de berg Ararat en de verboden tuin bevindt zich in het gebied met "overvloedige wateren" van Turkije, vlakbij het meer van Van. ten westen van hun positie.

Genesis 4

Scheiding door de dood

Dit hoofdstuk 4 zal ons in staat stellen beter te begrijpen waarom het voor God nodig was om Satan en zijn opstandige demonen een demonstratielaboratorium aan te bieden dat de omvang van hun goddeloosheid onthult.

In de hemel kende de goddeloosheid grenzen omdat hemelse wezens niet de macht hadden om elkaar te doden; want ze waren allemaal tijdelijk onsterfelijk. Deze situatie stond God daarom niet toe het hoge niveau van goddeloosheid en wreedheid waartoe zijn vijanden in staat waren, te openbaren. De aarde werd daarom geschapen met het doel de dood mogelijk te maken in de wreedste vormen die de geest van een wezen als Satan zich kan voorstellen.

Dit hoofdstuk 4, geplaatst onder de symbolische betekenis van dit getal 4, namelijk universaliteit, zal daarom de omstandigheden van de eerste sterfgevallen van de aardse mensheid oproepen; de dood is het bijzondere en unieke universele karakter van alle scheppingen die door God zijn gemaakt. Na de zonde van Adam en Eva was het aardse leven “ *een schouwspel voor de wereld en voor de engelen* ” zoals gezegd in 1 Kor. 4:9, aldus de geïnspireerde en getrouwe getuige Paulus, ex-Saulus van Tarsus, de eerste aangestelde vervolger van de kerk van Christus.

Gen.4:1: “ *Adam **kende** Eva, zijn vrouw; ze werd zwanger en baarde Kain en zei: Ik heb een man gevormd met de hulp van YaHWéH .*

In dit vers openbaart God ons de betekenis die hij geeft aan het werkwoord ‘ *weten* ’ en dit punt is essentieel in het principe van rechtvaardiging door geloof, zoals geschreven staat in Johannes 17:3: ‘ *Het eeuwige leven is dat zij u **kennen** ., de enige ware God, en hem die u gezonden hebt, Jezus Christus . God kennen betekent een liefdevolle relatie met Hem aangaan, geestelijk in dit geval, maar vleeselijk in het geval van Adam en Eva. Opnieuw volgens dit model van het eerste paar werd uit deze vleeselijke liefde een ‘kind’ geboren; Welnu, een “kind” moet ook herboren worden in onze geestelijke liefdesrelatie die we met God ervaren. Deze nieuwe geboorte als gevolg van de werkelijke “ *kennis* ” van God wordt geopenbaard in Openbaring 12:2-5: “ *En zij was zwanger, en zij schreeuwde het uit tijdens de weeën en de pijn van de bevalling. ... Ze baarde een zoon, die alle naties zal regeren met een ijzeren staf. En haar kind werd opgenomen naar God en naar zijn troon .* ’ Het uit God geboren kind moet het karakter van zijn Vader reproduceren, maar dit was niet het geval met de eerste uit mensen geboren zoon.*

De naam Cain betekent verwerving. Deze naam voorspelt voor hem een vleeselijk en aards lot, het tegenovergestelde van de geestelijke mens die zijn jongere broer Abel zal zijn.

Laten we opmerken dat aan dit begin van de geschiedenis van de mensheid de moeder die bevalt God met deze geboorte associeert, omdat ze zich ervan bewust is dat de schepping van dit nieuwe leven het gevolg is van een wonder dat is verricht door de grote schepper God YaHWéH. In onze laatste dagen is dit niet meer of zelden het geval.

Gen.4:2: “ *Zij baarde opnieuw zijn broer Abel. Abel was een herder, en Kaïn was een ploeger .*”

Abel betekent adem. Meer dan Kaïn wordt het kind Abel voorgesteld als een kopie van Adam, de eerste die de adem van de longen van God ontving. In feite vertegenwoordigt hij door zijn dood, vermoord door zijn broer, het beeld van Jezus Christus, de ware Zoon van God, de redder van de uitverkorenen die hij met zijn bloed zal verlossen.

De beroepen van de twee broers bevestigen hun tegengestelde aard. Net als Christus “ *was Abel een herder* ” en net als de aardse materialistische ongelovige “ *was Kaïn een ploeger* ”. Deze eerste kinderen uit de menselijke geschiedenis kondigen de bestemming aan die door God is geprofeteerd. En ze komen details geven over zijn spaarproject.

Gen.4:3: “ *Na enige tijd bracht Kaïn een offer aan YaHWéH van de vruchten van de aarde; »*

Kaïn weet dat God bestaat en om hem te laten zien dat hij hem wil eren, maakt hij hem “ *een offer van de vruchten van de aarde* ”, dat wil zeggen van de dingen die zijn activiteit heeft voortgebracht. In deze rol neemt hij het beeld over van de veelheid aan joodse, christelijke of islamitische religieuze mensen die hun goede werken onder de aandacht brengen zonder zich zorgen te hoeven maken over het proberen te weten en te begrijpen wat God van hen houdt en van hen verwacht. Geschenken hebben alleen betekenis als ze gewaardeerd worden door de persoon die ze ontvangt.

Gen.4:4: “ *En Abel van zijn kant maakte haar tot een van de eerstgeborenen van zijn kudde en van hun vet. YaHWéH keek gunstig naar Abel en zijn offer; »*

Abel imiteert zijn broer, en vanwege zijn beroep als herder brengt hij een offer aan God “ *van de eerstgeborenen van zijn kudde en hun vet* ”. Dit behaagt God omdat hij in het offer van deze ‘ **eerstgeborenen** ’ het verwachte en geprofeteerde beeld ziet van zijn eigen offer in Jezus Christus. In Openb.1:5 lezen we: “ *... en van Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene van de doden , en de prins van de koningen der aarde! Aan hem die ons liefheeft, die ons door zijn bloed van onze zonden heeft verlost, ...*”. God ziet zijn reddingsproject in Abels aanbod en kan het alleen maar aangenaam vinden.

Gen.4:5: “ *maar hij stond niet positief tegenover Kaïn en zijn offer. Kaïn was erg boos en zijn gezicht betrok. »*

Vergeleken met het aanbod van Abels is het logisch dat God weinig belangstelling zou tonen voor het aanbod van Kaïn, die net zo logisch gezien alleen maar teleurgesteld en bedroefd kan zijn. “ *Zijn gezicht is terneergeslagen* ”, maar laten we er rekening mee houden dat de ergernis ertoe leidt dat hij “ **erg geïrriteerd raakt** ” en dit is niet normaal, omdat deze reactie het resultaat is van

teleurgestelde trots. Irritatie en trots zullen spoedig een ernstiger resultaat opleveren: de moord op zijn broer Abel, het onderwerp van zijn jaloezie.

Gen.4:6: “ *En JaHWéH zei tegen Kaïn: Waarom ben je boos, en waarom is je gezicht neergeslagen? »*

Alleen God kent de reden van zijn voorkeur voor Abels aanbod. Kaïn kan de reactie van God alleen maar oneerlijk vinden, maar in plaats van boos te worden, zou hij God moeten smeken om hem de reden voor deze ogenschijnlijk oneerlijke keuze te laten begrijpen. God heeft volledige kennis van de aard van Kaïn die onbewust voor hem de rol speelt van de slechte dienaar van Matt.24:48-49: “ *Maar als hij een slechte dienaar is, die bij zichzelf zegt: Mijn meester wacht met komen, als hij begint zijn metgezellen te slaan , als hij eet en drinkt met dronkaards,...* ”. God stelt hem een vraag waarop hij het antwoord perfect kent, maar nogmaals, door dit te doen geeft hij Kaïn de gelegenheid om de oorzaak van zijn lijden met hem te delen. Deze vragen zullen door Kaïn onbeantwoord blijven, dus waarschuwt God hem voor het kwaad dat hem in zijn greep zal krijgen.

Gen.4:7: “ *Zeker, als je het goed doet, zul je je aangezicht opheffen; en als je het kwade doet, ligt de zonde voor de deur, en haar begeerten zijn voor jou : maar jij hebt er heerschappij over . »*

Nadat Eva en Adam hebben gegeten en de status van de duivel hebben aangenomen door " *goed en kwaad te kennen* ", verschijnt hij opnieuw om Kaïn ertoe aan te zetten zijn broer Abel te vermoorden. De twee keuzes, ' *goed en kwaad* ', liggen voor hem; ' *Het goede* ' zal hem ertoe brengen zichzelf neer te leggen en Gods keuze te aanvaarden, ook al begrijpt hij die niet. Maar de keuze voor het " *kwaad* " zal hem doen zondigen tegen God, door hem zijn zesde gebod te laten overtreden: " *Gij zult geen moord plegen* "; en nee, " *gij zult niet doden* " zoals de vertalers het presenteerden. Gods gebod veroordeelt misdaad, niet het doden van schuldige criminelen, wat hij legaal heeft gemaakt door het te bevelen. In dit geval veranderde de komst van Jezus Christus niets aan dit rechtvaardige oordeel van God.

Let op de vorm waarin God " *de zonde* " oproept alsof hij over een vrouw spreekt, volgens welke hij in Gen.3:16 tegen Eva had gezegd: " *uw verlangens zullen gericht zijn op uw man, maar hij zal heerschappij over u hebben.* ". Voor God is de verleiding " *van de zonde* " vergelijkbaar met die van een vrouw die haar man wil verleiden en die zich niet moet laten " *domineren* " door haar of door hem. Op deze manier gaf God de mens het bevel zich niet te laten verleiden door de ' *zonde* ', vertegenwoordigd door de vrouw.

Gen.4:8: “ *Kaïn sprak echter met zijn broer Abel; maar toen ze in het veld waren, viel Kaïn op zijn broer Abel en doodde hem. »*

Ondanks deze goddelijke waarschuwing zal Kaïns natuur zijn vruchten voortbrengen. Na een woordenwisseling met Abel, "wierp Kaïn, een moordenaar in zijn geest vanaf het begin zoals zijn geestelijke vader, de duivel, " *zich op zijn broer Abel en doodde hem.* " Deze ervaring voorspelt het lot van de mensheid waarbij broer zijn broer zal vermoorden, vaak uit seculiere of religieuze jaloezie tot het einde van de wereld.

Gen.4:9: “ *Jahweh zei tegen Kaïn: Waar is je broer Abel? Hij antwoordde: ik weet het niet; ben ik de hoeder van mijn broer? »*

Zoals hij tegen Adam, die zich voor hem verborgen hield, had gezegd: ' *Waar ben je?* ', zei God tegen Kaïn: ' *Waar is je broer Abel?* » , altijd om hem de gelegenheid te geven zijn schuld te bekennen. Maar domweg, omdat hij niet kan negeren dat God weet dat hij hem heeft vermoord, antwoordt hij brutaal: " *Ik weet het niet* ", en met ongelooflijke arrogantie stelt hij op zijn beurt God een vraag: " *ben ik de voogd van mijn broer?*" »

Gen.4:10: " *En God zei: Wat heb je gedaan? De stem van het bloed van je broer roept van de aarde naar mij* "

God geeft hem zijn antwoord, wat betekent: jij bent niet zijn hoeder, want jij bent zijn moordenaar. God weet heel goed wat hij heeft gedaan en hij presenteert het hem in een foto: " *de stem van het bloed van je broer roept van de aarde naar mij* ". Deze beeldformule die het vergoten bloed een stem geeft die naar God roept, zal in Apo.6 worden gebruikt om in het "5e ^{zegel}" de kreet op te roepen van de martelaren die ter dood zijn gebracht door de Romeinse pauselijke vervolgingen van de katholieke religie: Apo. 6:9-10: " *Toen hij het vijfde zegel opende, zag ik onder het altaar de zielen van degenen die waren gedood vanwege het woord van God en vanwege het getuigenis dat ze hadden afgelegd. Zij riepen met luide stem en zeiden: Hoe lang, o heilige en ware Meester, wacht u nog met het oordelen en het wreken van ons bloed op degenen die op aarde wonen?* ". Onterecht vergoten bloed eist dus wraak op de schuldigen. Deze legitieme wraak zal komen, maar het is iets dat God exclusief voor Zichzelf reserveert. Hij verklaart in Deu.32:35: " *Wraak en vergelding zijn van mij, wanneer hun voet struikelt! Want de dag van hun ondergang is nabij, en wat hen te wachten staat zal niet uitblijven.* " In Jes.61:2 staat, samen met " *het jaar van genade* ", " *de dag van wraak* " in het programma van de Messias Jezus Christus: "... *hij heeft mij gestuurd...om een jaar van genade uit te roepen voor YaHWéH, en een dag van wraak van onze God ; om alle getroffen te troosten ; ...*". Niemand had kunnen begrijpen dat de " *publicatie* " van dit " *jaar van genade* " 2000 jaar gescheiden moest zijn van de " *dag van wraak* ".

De doden kunnen dus alleen maar uitroepen ter nagedachtenis aan God, wiens herinnering onbeperkt is.

De misdaad begaan door Kaïn verdient een rechtvaardige straf.

Gen.4:11: " *Nu zul je vervloekt worden door de aarde die haar mond opende om het bloed van je broer uit jouw hand te ontvangen .* »

Kaïn zal van de aarde vervloekt worden en zal niet gedood worden. Om deze goddelijke clementie te rechtvaardigen moeten we toegeven dat deze eerste misdaad geen precedent kende. Kaïn wist niet wat het betekende om te doden, en het was de woede die alle redenering verblindde die hem tot fatale wreedheid leidde. Nu zijn broer dood is, zal de mensheid niet langer kunnen zeggen dat zij niet wist wat de dood is. De wet die God in Exo.21:12 heeft vastgelegd, zal dan van kracht worden: " *Hij die een mens dodelijk slaat, zal met de dood worden gestraft .*"

Dit vers presenteert ook deze uitdrukking: " *de aarde die haar mond opende om uit jouw hand het bloed van je broeder te ontvangen* ". God personifieert de aarde door haar een mond te geven die het bloed dat erop vergoten wordt, absorbeert. Dan spreekt deze mond tot haar en herinnert haar aan

de dodelijke daad die haar heeft verontreinigd. Dit beeld zal worden opgenomen in Deu.26:10: “ **De aarde opende haar mond** en verzwolg hen met Korach, toen degenen die zich hadden verzameld stierven, en het vuur de tweehonderdvijftig mannen verteerde: zij dienden het waarschuwendende volk. .” Dan zal het in Openbaring 12:16 staan: “ **En de aarde hielp de vrouw, en de aarde opende haar mond** en verzwolg de rivier die de draak uit zijn mond had geworpen .” De ‘ rivier ’ symboliseert de Franse katholieke monarchale bonden waarvan het speciaal opgerichte militaire korps van ‘draken’ trouwe protestanten vervolgde en hen de bergen van het land in joeg. Dit vers heeft een dubbele betekenis: het protestantse gewapende verzet en vervolgens de bloedige Franse Revolutie. In beide gevallen beeldt de uitdrukking ‘ de aarde haar mond open ’ haar af als het verwelkomen van het bloed van grote aantallen mensen.

Gen.4:12: “ *Als je de grond bebouwt, zal het je niet langer zijn rijkdom opleveren. Je zult een zwerver en een zwerver op aarde zijn.* »

Kaïns straf is beperkt tot de aarde die hij als eerste heeft verontreinigd door er menselijk bloed op te vergieten; die van de mens die oorspronkelijk naar het beeld van God geschapen was. Sinds de zonde behoudt het zijn kenmerken van God, maar bezit het niet langer zijn volmaakte zuiverheid. De activiteit van de mens bestond voornamelijk uit het produceren van voedsel door het land te bewerken. Kaïn zal daarom andere manieren moeten vinden om gevoed te worden.

Gen.4:13: “ *Kaïn zei tegen JaHWéH: Mijn straf is te zwaar om te dragen .*”

Wat betekent: onder deze omstandigheden is het beter dat ik zelfmoord pleeg.

Gen.4:14: “ *Zie, Gij hebt mij heden van deze aarde geworpen; Ik zal voor je gezicht verborgen blijven, ik zal een zwerver en een zwerver op de aarde zijn, en wie mij vindt, zal mij vermoorden .*”

Hier is hij nu erg spraakzaam en vat zijn situatie samen als een doodvonnis.

Gen.4:15: “ *Jahweh zei tegen hem: Als iemand Kaïn doodde, zou Kaïn zeven keer gewroken worden. En Jahweh gaf Kaïn een teken, zodat degene die hem vond hem niet zou doden .*”

Vastbesloten om Kaïns leven te sparen om de redenen die we al hebben gezien, vertelde God hem dat er voor zijn dood zou worden betaald, " gewroken ", " zeven keer ". Dan noemt hij “ een teken ” dat hem zal beschermen. In dit opzicht profeteert God de symbolische waarde van het getal “zeven” dat de sabbat zal aanduiden en de heiliging van de rust die, geprofeteerd aan het einde der weken, zijn volledige vervulling zal vinden in het zevende millennium van zijn verlossingsproject. De sabbat zal in Ezech.20:14-20 het teken zijn van het behoren tot de schepper God. En in Ezech.9 wordt “ een teken ” geplaatst op degenen die God toebehoren, zodat zij niet zullen worden gedood in het uur van goddelijke straf. Ten slotte, om dit principe van beschermde **scheiding te bevestigen** , komt in Openbaring 7 “ een teken ”, “ het zegel van de levende God ”, neer op het “ verzegelen van het voorhoofd ” van de dienaren van God, en dit “ zegel en teken ” is zijn sabbat van de zevende dag.

Gen.4:16: “ *Toen vertrok Kaïn van het aangezicht van YaHWéH en ging wonen in het land Nod, ten oosten van Eden .*”

Het was al ten oosten van Eden dat Adam en Eva zich hadden teruggetrokken nadat ze uit de tuin van God waren verdreven. Dit land hier krijgt de naam Nod wat betekent: lijden. Het leven van Kaïn zal dus gekenmerkt worden door geestelijk en lichamelijk lijden, omdat het verworpen zijn ver van het aangezicht van God zelfs sporen achterlaat in het harde hart van Kaïn die in vers 13 had gezegd, uit angst voor hem: "Ik zal ver van jouw aanwezigheid verborgen zijn. " *gezicht* ”.

Gen.4:17: “ *Kaïn kende zijn vrouw; zij werd zwanger en baarde Henoeh. Toen bouwde hij een stad en noemde de stad naar zijn zoon Henoeh .*”

Kaïn zal de patriarch worden van de bevolking van een stad waaraan hij de naam geeft van zijn eerste zoon: Henoeh, wat betekent: initiëren, instrueren, oefenen en iets gaan gebruiken. Deze naam vat alles samen wat deze werkwoorden vertegenwoordigen en is toepasselijk omdat Kaïn en zijn nakomelingen een soort samenleving zonder God inluiden die zal voortduren tot het einde van de wereld.

Gen.4:18: “ *Henoeh gewon Irad, Irad gewon Mehujael, Mehujael gewon Metuschael, en Metuschael gewon Lamech .* »

Deze korte genealogie stopt opzettelijk bij het personage Lamech, waarvan de exacte betekenis onbekend blijft, maar het woord uit deze wortel betreft instructie zoals de naam Enoch, en ook een notie van macht.

Gen.4:19: “ *Lamech nam twee vrouwen: de naam van de ene was Adah, en de naam van de andere Zillah .* »

We vinden in deze Lamech een eerste teken van de breuk met God volgens welke “ *een man zijn vader en zijn moeder zal verlaten om zich aan zijn vrouw te hechten, en die twee zullen één vlees worden* ” (zie Gen.2:24). Maar in Lamech hecht de man zich aan twee vrouwen en de drie zullen één vlees worden. Het is duidelijk dat de scheiding van God totaal is.

Gen.4:20: “ *Ada baarde Jabal: hij was de vader van degenen die in tenten en bij de kudde wonen .*”

Jabal is de patriarch van de nomadische herders, zoals bepaalde Arabische volkeren dat nog steeds zijn.

Gen.4:21: “ *De naam van zijn broer was Jubal: hij was de vader van allen die harp en fluit spelen .* »

Jubal was de patriarch van alle muzikanten die een belangrijke plaats innemen in beschavingen zonder God, zelfs vandaag de dag waar cultuur, kennis en de kunstenaar de fundamentele vormen van onze moderne samenlevingen.

Gen.4:22: “ *Zilla van haar kant baarde Tubal Kaïn, die alle instrumenten van koper en ijzer smeedde. De zus van Tubal Kaïn was Naama .* »

Dit vers is in tegenspraak met de officiële leringen van historici die uitgaan van een bronstijd vóór de ijzertijd. Volgens God wisten de eerste mensen inderdaad hoe ze ijzer moesten smeden, en misschien al sinds Adam zelf, omdat de tekst over Tubal Kaïn niet zegt dat hij de vader was van degenen die ijzer smeden. Maar deze geopenbaarde details worden aan ons gegeven zodat we

begrijpen dat de beschaving al sinds de eerste mensen bestaat. Hun goddeloze culturen waren niet minder verfijnd dan de onze vandaag de dag.

Gen.4:23: “ *Lamech zei tegen zijn vrouwen: Adah en Zillah, luister naar mijn stem! Vrouwen van Lamech, hoor mijn woord! Ik doodde een man vanwege mijn wond, en een jongeman vanwege mijn blauwe plek. »*

Lamech pocht tegen zijn twee vrouwen dat hij een man heeft gedood, wat hem pijn doet in het oordeel van God. Maar met arrogantie en spot voegt hij eraan toe dat hij ook een jonge man heeft vermoord, wat zijn zaak naar Gods oordeel verergerd en hem tot een authentieke “moordenaar” en recidivist maakt.

Gen.4:24: “ *Kain zal zeven keer gewroken worden, en Lamech zevenenzeventig keer. »*

Vervolgens maakt hij de spot met de mildheid die God tegenover Kain toonde. Aangezien Kains dood na het doden van een man 'zeven keer' moest worden gewroken, zal Lamech, na het doden van een man en een jonge man, 'zevenenzeventig keer' door God worden gewroken. Dergelijke afschuwelijke opmerkingen kunnen wij ons niet voorstellen. En God wilde aan de mensheid openbaren dat haar eerste vertegenwoordigers van de tweede generatie, die van Kain tot de zevende, die van Lamech, het hoogste niveau van goddeloosheid hadden bereikt. En dit is zijn demonstratie van de gevolgen van het gescheiden zijn van hem.

Gen.4:25: “ *Adam kende zijn vrouw nog; en zij baarde een zoon en noemde zijn naam Seth; want, zei ze, God heeft mij een ander zaad gegeven in de plaats van Abel, die Kain doodde .’*

De naam Seth, uitgesproken als “cheth” in het Hebreeuws, duidt het fundament van het menselijk lichaam aan. Sommigen vertalen het als “equivalent of restitutie”, maar ik heb geen rechtvaardiging voor deze stelling in het Hebreeuws kunnen vinden. Ik behoud daarom “het fundament van het lichaam” omdat Seth de wortel of het basisfundament zal worden van de getrouwe afstammingslijn die Gen.6 zal aanduiden met de uitdrukking “ *zonen van God* ”, en aan de “vrouwen” de opstandige afstammelingen van de afstammingslijn van God zal overlaten. Kain die hen, in oppositie, de benaming ‘ *mensendochters* ’ misleidde.

In Seth zaait en brengt God een nieuw “ *zaad* ” voort waarin de zevende afstammeling, een andere Henoch, als voorbeeld wordt gegeven in Gen.5:21 tot 24. Hij had het voorrecht om levend de hemel binnen te gaan, zonder de dood te ondergaan, nadat 365 jaar aards leven geleefd in trouw aan de schepper God. Deze Henoch droeg zijn naam goed omdat zijn “opleiding” tot eer van God was, in tegenstelling tot zijn naamgenoot, zoon van Lamech, zoon uit de lijn van Kain. En beiden, Lamech de rebel en Henoch de rechtvaardige, waren de “zevende” afstammelingen van hun geslacht.

Gen.4:26: “ *Seth had ook een zoon, en hij noemde zijn naam Enos. Het was toen dat mensen de naam van YaHWéH begonnen aan te roepen . »*

Enosch betekent: de mens, de sterfelijke, de goddeloze. Deze naam is verbonden met het moment waarop mensen de naam YaHWéH begonnen aan te roepen. Wat God ons wil vertellen door deze twee dingen met elkaar te verbinden, is dat de man van de getrouwe afkomst zich bewust is geworden van de slechtheid

van zijn natuur, die bovendien sterfelijk is. En dit besef bracht hem ertoe zijn Schepper te zoeken om hem te eren en hem trouw een aanbidding te schenken die hem behaagde.

Genesis 5

Scheiding door heiliging

In dit hoofdstuk 5 bracht God de afstammingslijn samen die Hem trouw bleef. Ik presenteer u de gedetailleerde studie van alleen de eerste verzen die ons in staat stellen de reden te begrijpen voor deze opsomming die de tijd tussen Adam en de beroemde Noach bestrijkt.

Gen.5:1: “ *Dit is het boek van het zaad van Adam. Toen God de mens schiep, maakte hij hem naar de gelijkenis van God .*”

Dit vers bepaalt de norm voor de lijst met namen van de genoemde mannen. Alles is gebaseerd op deze herinnering: “ *Toen God de mens schiep, maakte hij hem naar de gelijkenis van God* ”. We moeten daarom begrijpen dat om op deze lijst te komen de mens zijn ‘ *gelijkenis van God* ’ moet hebben behouden. We kunnen dus begrijpen waarom namen die zo belangrijk zijn als die van Kaïn niet in deze lijst voorkomen. Omdat het geen kwestie is van een fysieke gelijkenis, maar van een gelijkenis van karakter, en hoofdstuk 4 heeft ons zojuist die van Kaïn en zijn nakomelingen laten zien.

Gen.5:2: “ *Hij schiep man en vrouw, zegende hen en noemde hen bij de naam man toen zij werden geschapen .*”

Ook hier betekent de herinnering aan Gods zegen voor de man en de vrouw dat de namen die zullen worden genoemd, door God zijn gezegend. De nadruk op hun schepping door God benadrukt het belang dat hij hecht aan erkenning als de schepper God die zijn dienaren apart zet en heiligt door het teken van de sabbat, de rust die gedurende de zevende dag van al hun weken in acht wordt genomen. Het handhaven van Gods zegen met de heiliging van de sabbat en de gelijkenis van Zijn karakter zijn de voorwaarden die God voor een mens vereist om waardig te blijven om ' *mens* ' genoemd te worden. Afgezien van deze vruchten wordt de mens naar zijn oordeel een meer ontwikkeld en ontwikkeld ‘ *dier* ’ dan andere soorten.

Gen.5:3: “ *Adam, honderddertig jaar oud, verwekte een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn beeld, en hij noemde zijn naam Seth .*”

Tussen Adam en Seth ontbreken zichtbaar twee namen: die van Kaïn (die niet tot de getrouwe afstamming behoort) en Abel (die stierf zonder nakomelingen). De standaard van gezegende selectie wordt dus gedemonstreerd. Hetzelfde geldt voor alle andere genoemde namen.

Gen.5:4: “ *De dagen van Adam na de geboorte van Seth waren achthonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters .*”

Wat we moeten begrijpen is dat Adam “ *zonen en dochters verwekte* ”, vóór de geboorte van “ *Seth* ” en daarna, maar deze brachten niet het geloof van de vader of dat van “ *Seth* ” tot uiting. Ze sloten zich aan bij de ‘dierlijke mensen’ die ontrouw en respectloos waren tegenover de levende God. Zo was “ *Seth* ” onder allen die uit hem geboren waren, na de dood van Abel, de eerste die zich onderscheidde door zijn geloof en zijn trouw aan de God YaHWéH, die zijn aardse vader schiep en vormde. Anderen na hem, die anoniem bleven, hebben misschien zijn voorbeeld gevolgd, maar zij blijven anoniem omdat de door God geselecteerde lijst is gebouwd op de opvolging van de eerste getrouwe mannen van elk van de gepresenteerde nakomelingen. Deze verklaring maakt de toch al hoge leeftijd, “130 jaar” voor Adam begrijpelijk toen zijn zoon “ *Seth* ” werd geboren. En dit principe is van toepassing op elk van de uitverkorenen die genoemd worden in de lange lijst die stopt bij Noach, omdat zijn drie zonen: Sem, Cham en Jafeth niet uitverkoren zullen zijn, omdat ze niet in zijn geestelijke gelijkenis zullen zijn.

Gen.5:5: “ *Al de dagen dat Adam leefde waren negenhonderddertig jaar; toen stierf hij .* ”

Ik ga rechtstreeks naar de zevende uitverkorene wiens naam Henoch is; een Henoch wiens karakter absoluut het tegenovergestelde is van Henoch, de zoon van Kaïn.

Gen.5:21: “ *Henoch werd, vijftig jaar oud, de vader van Methusalah .* ”

Gen.5:22: “ *Henoch wandelde na de geboorte van Methusalah driehonderd jaar met God; en hij verwekte zonen en dochters .* ”

Gen.5:23: “ *Al de dagen van Henoch waren driehonderdvijftig jaar .* ”

Gen.5:24: “ *Henoch wandelde met God; Toen was hij er niet meer, omdat God hem wegnam* ”.

Het is met deze specifieke uitdrukking uit de Henoch-zaak dat God het aan ons openbaart: ook bij de antediluvieërs werd hun “ *Elia* ” naar de hemel gebracht zonder de dood te ondergaan. De formule van dit vers verschilt inderdaad van alle andere die eindigen met betrekking tot het leven van Adam, met de woorden “ *toen stierf hij* ”.

Vervolgens komt Metushelah, de man die het langst op aarde leefde, 969 jaar; dan nog een Lamech van deze lijn, gezegend door God.

Gen.5:28: “ *Lamech kreeg, honderdtweëntig jaar oud, een zoon* ”

Gen.5:29: “ *Hij noemde zijn naam Noach en zei: Deze zal ons troosten voor onze vermoeidheid en het harde werk van onze handen, afkomstig uit dit land dat YaHWéH heeft vervloekt .* ”

Om de betekenis van dit vers te begrijpen, moet je weten dat de naam Noach: rust betekent. Lamech had zich zeker niet kunnen voorstellen in hoeverre zijn woorden werkelijkheid zouden worden, omdat hij “ *de vervloekte aarde* ” alleen zag vanuit het perspectief van “ *onze vermoeidheid en het pijnlijke werk van onze handen* ”, zei hij. Maar in de tijd van Noach zal God het vernietigen vanwege de goddeloosheid van de mannen die het vervoert, zoals Genesis 6 ons zal laten begrijpen. Lamech, de vader van Noach, was echter een uitverkorene die,

net als de weinige uitverkorenen van zijn tijd, spijt moet hebben gehad toen hij de slechtheid van de mannen om hen heen zag toenemen.

Gen.5:30: “ *Lamech leefde na de geboorte van Noach vijfhonderdvijfennegentig jaar; en hij verwekte zonen en dochters* ”

Gen.5:31: “ *Al de dagen van Lamech waren zevenhonderdzevenenzeventig jaar; toen stierf hij* »

Gen.5:32: “ *Noach, vijfhonderd jaar oud, kreeg Sem, Cham en Jafeth* ”

Genesis 6

De scheiding mislukt

Gen.6:1: “ *Toen de mensen zich op de aarde begonnen te vermenigvuldigen, en hun dochters werden geboren,* ”

Volgens de eerder geleerde lessen is deze menselijke menigte de dierlijke norm die God veracht, die dus goede redenen heeft om hen ook af te wijzen. De verleiding van Adam door zijn vrouw Eva wordt door de hele mensheid herhaald en is naar het vlees normaal: meisjes verleiden mannen en ze krijgen van hen wat ze verlangen.

Gen.6:2: “ *De zonen van God zagen dat de dochters van de mensen mooi waren, en zij namen zich tot vrouwen uit allen die zij kozen* ”

Dit is waar het lastig wordt. **De scheiding** tussen de geheiligde en de niet-religieuze ongelovigen verdwijnt uiteindelijk. De geheiligden die hier logischerwijs “ *de zonen van God* ” worden genoemd, vallen onder de verleiding van “ *de dochters van de mensen* ” of van de “dierlijke” mensengroep. Allianties door middel van het huwelijk worden zo de oorzaak van de ineenstorting van de door God gewenste en gezochte **scheiding** . Het was deze onvergetelijke ervaring die hem er later toe zou brengen de zonen van Israël te verbieden buitenlandse vrouwen tot echtgenote te nemen. De overstroming die het gevolg zal zijn, laat zien hoezeer dit verbod moet worden nageleefd. Op elke regel bestaan uitzonderingen, omdat sommige vrouwen, zoals Ruth, de ware God met de Joodse echtgenoot namen. Het gevaar is niet dat de vrouw een buitenlander is, maar dat zij een “ *zoon van God* ” tot heidense afvalligheid leidt door hem de traditionele heidense religie van zijn oorsprong te laten overnemen. Bovendien is het tegenovergestelde ook verboden omdat een vrouwelijke ‘dochter van God’ zichzelf in levensgevaar brengt door te trouwen met een ‘mensenzoon’, ‘dieren’ en van een valse religie, wat zelfs nog gevaarlijker voor haar is. Want elke ‘vrouw’ of ‘meisje’ is alleen ‘vrouw’ tijdens haar leven op aarde, en de uitverkorenen onder hen zullen net als mannen een aseksueel hemellichaam ontvangen, vergelijkbaar met de engelen van God. Eternity is unisex en beeld van het karakter van Jezus Christus, het perfecte goddelijke model.

Het huwelijksprobleem is nog steeds aanwezig. Want wie met iemand trouwt die niet tot zijn religie behoort, getuigt van zijn eigen geloof, of dat nu goed of fout is. Bovendien getuigt deze actie van onverschilligheid tegenover religie en dus tegenover God zelf. De uitverkorenen moeten God boven alles

liefhebben om verkozen te kunnen worden. Het bondgenootschap met de buitenlander is echter onaangenaam voor hem, de gekozen functionaris die het contracteert wordt onwaardig voor verkiezing en zijn geloof wordt aanmatigend, een illusie die zal eindigen in een vreselijke desillusie. Het blijft om een definitieve aftrek te trekken. Als het huwelijk dit probleem nog steeds met zich meebrengt, komt dat doordat de moderne menselijke samenleving zich in dezelfde staat van immoraliteit bevindt als die uit de tijd van Noach. Deze boodschap is daarom voor onze laatste keer waarin leugens de menselijke geest domineren, die totaal gesloten raakt voor de goddelijke “waarheid”.

Vanwege het belang ervan voor onze “eindtijd” leidde God mij ertoe om uiteindelijk deze boodschap, geopenbaard in dit Genesisverslag, te ontwikkelen. Omdat de ervaring van de uitverkorenen vóór de zondvloed wordt samengevat door een gelukkig ‘ *begin* ’ en een tragisch ‘ *einde* ’ in afvalligheid en gruwel. Deze ervaring vat echter ook die van haar laatste kerk in haar institutionele vorm “Zevende-dags Adventist” samen, officieel en historisch gezegend in 1863 maar geestelijk in 1873, in “Philadelphia”, in Openbaring 3:7, voor haar “ *begin* ”, en “ *uitbraakt* ” door Jezus Christus in Openbaring 3:14, in “ *Laodicea* ” in 1994, aan zijn “ *einde* ”, vanwege zijn formalistische lauwheid en vanwege zijn alliantie met het oecumenische vijandelijke kamp in 1995. De tijd van Gods goedkeuring voor deze christelijke religieuze instelling wordt dus bepaald door 'een *begin* en een *einde* '. Maar net zoals het Joodse verbond werd voortgezet door de twaalf door Jezus gekozen apostelen, zo wordt het adventistische werk voortgezet door mij en door allen die dit profetische getuigenis ontvangen en de werken van geloof reproduceren die God oorspronkelijk zegende in de pioniers van het adventisme van 1843 en 1844. Ik specificeer dat God de motivaties van hun geloof zegende en niet de standaard van hun profetische interpretaties, die later in twijfel zou worden getrokken. Omdat de praktijk van de sabbat mogelijk formalistisch en traditioneel wordt, zegent de zee van Gods oordeel niet langer iets anders dan de liefde voor de waarheid die in Zijn uitverkorenen wordt opgemerkt, ‘van begin tot eind’ of, tot aan de ware glorieuze wederkomst van Christus, ingesteld voor de laatste keer in het voorjaar van 2030.

Door zichzelf in Openbaring 1:8 te presenteren als “ *de alfa en de omega* ”, openbaart Jezus Christus ons een sleutel tot het begrijpen van de structuur en het aspect waarin hij ons door de hele Bijbel heen zijn “ *oordeel* ” openbaart. Het is altijd gebaseerd op een observatie van de situatie van het ‘ *begin* ’ en van dat wat verschijnt aan het ‘ *einde* ’ van een leven, van een alliantie of van een kerk. Dit principe komt voor in Dan.5, waar de woorden die God op de muur heeft geschreven, ‘ *genummerd, genummerd* ’, gevolgd door ‘ *gewogen en verdeeld* ’, het ‘ *begin* ’ van het leven van koning Belsazar vertegenwoordigen en de tijd van zijn ‘ *einde* ’. Op deze manier bevestigt God dat zijn oordeel gebaseerd is op de permanente controle van het onderwerp dat wordt beoordeeld. Hij stond onder zijn toezicht vanaf zijn ‘ *begin* ’ of ‘ *alfa* ’ tot zijn ‘ *einde* ’, zijn ‘ *omega* ’.

In het boek Openbaring en in het thema van de brieven gericht aan de ‘ *zeven kerken* ’ legt hetzelfde principe ‘ *het begin en het einde* ’ vast van alle betrokken ‘ *kerken* ’. In de eerste plaats vinden we de apostolische Kerk, wier glorieuze ‘ *begin* ’ in herinnering wordt gebracht in de boodschap die aan ‘ *Efeze* ’

wordt overgeleverd, en waarin haar ‘ *einde* ’ haar onder de dreiging plaatst dat de Geest van God wordt teruggetrokken vanwege zijn gebrek aan ijver. Gelukkig getuigt de boodschap die vóór 303 in *Smyrna werd afgeleverd*, dat de oproep van Christus tot bekering gehoord zal zijn tot eer van God. Vervolgens begint de rooms-katholieke kerk in “ *Pergamum* ”, in 538, en eindigt in “ *Thyatira* ”, ten tijde van de protestantse Reformatie, maar vooral officieel die van de dood van paus Pius 6, vastgehouden in de gevangenis in Valencia, in mijn stad, in Frankrijk, in 1799. Dan komt het geval van het protestantse geloof, waarvan de goedkeuring door God ook beperkt is in de tijd. Het “ *begin* ” ervan wordt vermeld in “ *Thyatira* ” en het “ *einde* ” wordt onthuld in “ *Sardes* ” in 1843 vanwege de zondagspraktijk, geërfd van de Romeinse religie. Jezus kon niet duidelijker zijn, zijn boodschap “ *je bent dood* ” leidt niet tot verwarring. En ten derde onder “ *Filadelfia en Laodicea* ” sluit het geval van institutioneel adventisme dat we eerder zagen het thema af van boodschappen gericht aan de “ *zeven kerken* ” en de tijd van de tijdperken die zij symboliseren.

Door ons vandaag de dag te openbaren hoe hij oordeelde over dingen die al volbracht waren, en vanaf het “ *begin* ” zoals Genesis, geeft God ons de sleutels om te begrijpen hoe hij de feiten en de kerken in onze tijd beoordeelt. Het ‘ *oordeel* ’ dat uit onze studie naar voren komt, draagt dus het ‘ *zegel* ’ van de Geest van zijn goddelijkheid.

Gen.6:3: “ *Toen zei JaHWéH: Mijn geest zal niet voor altijd in de mens blijven, want de mens is vlees, en zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn . »*

Minder dan tien jaar vóór de wederkomst van Christus krijgt deze boodschap vandaag een verbazingwekkende actualiteit. De levensgeest die God heeft gegeven ‘ *zal niet voor altijd in de mens blijven, want de mens is vlees en zijn dagen zullen honderdneuentwintig jaar duren* ’. In feite was dit niet de betekenis die God aan zijn woorden gaf. Begrijp mij en begrijp Hem: God doet geen afstand van zijn zesduizend jaar durende project van het roepen en selecteren van de uitverkorenen. Zijn probleem ligt in de enorme levensduur die hij de antediluvianen gaf sinds Adam, die op 930-jarige leeftijd stierf; na hem zal een andere Methuschela 969 jaar oud worden. Als het 930 jaar trouw is, is dit draaglijk en zelfs aangenaam voor God, maar als het een arrogante en verfoeilijke Lamech is, schat God dat het meer dan genoeg zal zijn om hem gemiddeld 120 jaar te volhouden. Deze interpretatie wordt bevestigd door de geschiedenis, aangezien sinds het einde van de zondvloed de lengte van het menselijk leven in onze tijd is teruggebracht tot gemiddeld 80 jaar.

Gen.6:4: “ *De reuzen waren in die dagen op de aarde, en ook nadat de zonen van God tot de dochters der mensen kwamen, en zij hen kinderen baarden: dit zijn de helden die beroemd waren in de oudheid .*

Ik moest de precisie “ *en ook* ” uit de Hebreeuwse tekst toevoegen, omdat de betekenis van de boodschap wordt getransformeerd. God openbaart ons dat zijn eerste antediluviaanse schepping van een gigantische standaard was; Adam zelf moet ongeveer 4 of 5 meter hoog zijn geweest. Het beheer van het aardoppervlak wordt veranderd en verminderd. Eén enkele stap van deze ‘ *reuzen* ’ was vijf van de onze waard, en hij moest vijf keer meer voedsel uit de aarde halen dan een mens vandaag de dag. Het oorspronkelijke land werd daardoor snel bevolkt en

over de gehele oppervlakte bewoond. De precisie ‘ *en ook* ’ leert ons dat deze standaard van ‘ *reuzen* ’ niet is gewijzigd door de allianties van de geheiligden en de verworpenen, ‘ *de zonen van God* ’ en ‘ *de dochters van de mensen* ’. Noach was dus zelf een reus van 4 bij 5 meter, evenals zijn kinderen en hun vrouwen. In de tijd van Mozes werden deze antediluviaanse normen nog steeds aangetroffen in het land Kanaän, en het waren deze reuzen, de ‘Anakims’, die de Hebreeuwse spionnen die het land in werden gestuurd, bang maakten.

Gen.6:5: “ *Jahweh zag dat de goddeloosheid van de mensen groot was op aarde, en dat al de gedachten van hun hart dagelijks alleen maar gericht waren op het kwade .* ”

Een dergelijke observatie maakt zijn beslissing begrijpelijk. Ik herinner je eraan dat hij de aarde en de mens heeft geschapen om deze goddeloosheid te onthullen die verborgen is in de gedachten van zijn hemelse en aardse schepselen. De gewenste demonstratie werd dus verkregen omdat “ *alle gedachten van hun hart elke dag alleen maar op het kwaad waren gericht* ”.

Gen.6:6: “ *Jahweh had er berouw over dat Hij de mens op aarde had gemaakt, en hij was bedroefd in zijn hart .* ”

Van tevoren weten wat er gaat gebeuren is één ding, maar het in de vervulling ervan ervaren is iets anders. En geconfronteerd met de realiteit van het domineren van het kwaad, kan de gedachte aan berouw, of beter gezegd aan spijt, tijdelijk in de geest van God opkomen, zo groot is zijn lijden in het aangezicht van deze morele ramp.

Gen.6:7: “ *En Jahweh zei: Ik zal de mens die Ik geschapen heb, van de aardbodem vernietigen, van de mens tot het vee en tot de kruipende dieren en tot de vogels in de lucht; want ik heb er spijt van dat ik ze heb gedaan .* ”

Vlak voor de zondvloed neemt God nota van de triomf van Satan en zijn demonen op de aarde en haar bewoners. Voor hem was de beproeving verschrikkelijk, maar hij kreeg de demonstratie die hij wilde krijgen. Het enige dat overblijft is het vernietigen van deze eerste levensvorm waarin mensen te lang leven en te machtig zijn in gigantische afmetingen. Landdieren die dicht bij de mens staan, zoals vee, reptielen en luchtvogels, zullen voor altijd met hen moeten verdwijnen.

Gen.6:8: “ *Maar Noach vond genade in de ogen van YaHWéH .* ”

En volgens Ezé.14 was hij de enige die genade vond bij God, omdat zijn kinderen en hun vrouwen het niet waard waren om gered te worden.

Gen.6:9: “ *Dit zijn het zaad van Noach. Noach was in zijn tijd een rechtvaardig en oprecht man; Noach wandelde met God .* ”

Net als Job wordt Noach door God “ *rechtvaardig en oprecht* ” beoordeeld. En net als de rechtvaardige Henoch vóór hem, rekent God hem toe dat hij met hem “ *wandelt* ”.

Gen.6:10: “ *Noach kreeg drie zonen: Sem, Cham en Jafeth .* ”

500 jaar oud volgens Gen.5:22: “ *Noach verwekte drie zonen: Sem, Cham en Jafeth* ”. Deze zonen zullen opgroeien, mannen worden en vrouwen nemen. Noach zal dus bijgestaan en geholpen worden door zijn zoons als hij de ark moet bouwen. Tussen het moment van hun geboorte en de zondvloed zullen er 100 jaar

verstrijken. Dit bewijst dat de “120 jaar” van vers 3 geen betrekking hebben op de tijd die hem wordt gegeven om zijn constructie te voltooien.

Gen.6:11: “ *De aarde was verdorven voor God, de aarde was vol geweld .*”

Corruptie is niet noodzakelijkerwijs gewelddadig, maar wanneer geweld haar kenmerkt en karakteriseert, wordt het lijden van de liefhebbende God intens en ondraaglijk. Dit geweld, dat zijn hoogtepunt bereikte, is van het type waar Lamech op pochte in Gen.4:23: “ *Ik heb een man gedood vanwege mijn wond, en een jongeman vanwege mijn blauwe plek .*”

Gen.6:12: “ *En God keek naar de aarde en zie, zij was verdorven; want alle vlees had zijn weg op aarde verdorven .*”

Over minder dan tien jaar zal God opnieuw naar de aarde kijken en haar in dezelfde staat aantreffen als ten tijde van de zondvloed: “ *alle vlees zal zijn weg hebben verdorven .*” Maar je moet begrijpen wat God bedoelt als hij over corruptie spreekt. Want als de verwijzing naar dit woord menselijk is, zijn de antwoorden net zo talrijk als de meningen over dit onderwerp. Bij de Schepper God is het antwoord eenvoudig en nauwkeurig. Hij noemt corruptie alle perversies die door man en vrouw worden gebracht in de orde en regels die hij heeft vastgesteld: bij corruptie neemt de man niet langer zijn rol als man op zich, en de vrouw niet langer haar rol als vrouw. Het geval van Lamech, bigamist, afstammeling van Kaïn, is daar een voorbeeld van, omdat de goddelijke norm hem vertelt: “ *een man zal zijn vader en zijn moeder verlaten om zich aan zijn vrouw vast te klampen* ”. Het uiterlijk van hun lichaamsstructuur onthult de rollen van mannen en vrouwen. Maar om de rol beter te begrijpen van datgene wat als ‘ *hulp* ’ aan Adam wordt gegeven, geeft het symbolische beeld van de Kerk van Christus ons het antwoord. Welke “ *hulp* ” kan de Kerk aan Christus geven? Zijn rol bestaat erin het aantal geredde uitverkorenen te vergroten en ermee in te stemmen voor hem te lijden. Hetzelfde geldt voor de vrouw die aan Adam werd gegeven. Verstoken van de spierkracht van Adam, is het zijn rol om zijn kinderen ter wereld te brengen en groot te brengen totdat zij op hun beurt een gezin stichten en zo de aarde bevolkt zal worden, volgens de volgorde die God bevolen heeft in Gen.1:28: “ *En God zegende hen, en God zei tegen hen: **Wees vruchtbaar en vermenigvuldig u, en vervul de aarde en onderwerp haar ; en heers over de vissen van de zee, en over de vogels in de lucht, en over elk levend wezen dat zich op de aarde beweegt .***” In zijn perversie heeft het moderne leven deze norm de rug toegekeerd. Geconcentreerd stedelijk leven en industriële werkgelegenheid creëerden samen de steeds grotere behoefte aan geld. Dit heeft ertoe geleid dat vrouwen hun rol als moeder hebben opgegeven om in fabrieken of in winkels te gaan werken. De kinderen zijn slecht opgevoed, zijn wispelturig en veeleisend geworden en brengen anno 2021 de vrucht van geweld voort en ze komen volledig overeen met de beschrijving die Paulus aan Timotheüs geeft in 2 Tim.3:1 tot en met 9. Ik verzoek u dringend de tijd te nemen om te lezen , met alle aandacht die ze verdienen, in hun geheel, de twee brieven die hij aan Timotheüs richt, om in deze brieven de normen te vinden die God vanaf het begin heeft gesteld, wetende dat hij niet verandert en niet zal veranderen tot zijn terugkeer naar glorie in het voorjaar van 2030.

Gen.6:13: “ *Toen zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees wordt door Mij bepaald; want zij hebben de aarde met geweld vervuld; zie, Ik zal ze met de aarde vernietigen .* ”

Nu het kwaad onomkeerbaar is gevestigd, blijft de vernietiging van de bewoners van de aarde het enige dat God kan doen. God maakt zijn verschrikkelijke project aan zijn enige aardse vriend bekend, omdat zijn besluit is genomen en definitief is beslist. We moeten aandacht besteden aan het bijzondere lot dat God geeft aan Henoch, de enige die de eeuwigheid binnengaat zonder door de dood te gaan, en aan Noach, de enige man die waardig is bevonden de uitroeiende vloed te overleven. Want in zijn woorden zegt God “ *ze hebben ...* ” en “ *Ik zal ze vernietigen* ”. Omdat hij trouw bleef, werd Noach niet beïnvloed door Gods beslissing.

Gen.6:14: “ *Maak jezelf een ark van zachthout; Je zult deze ark in cellen indelen en hem van binnen en van buiten met pek bedekken .* ”

Noach moet overleven en niet hij alleen, omdat God wil dat het leven van zijn schepping voortduurt tot het einde van de 6000 jaar van selectie van zijn project. Om geselecteerd leven tijdens de vloed van water te behouden, zal een drijvende ark moeten worden gebouwd. God geeft zijn instructies aan Noach. Er zal gebruik worden gemaakt van waterbestendig zachthout en de boog zal waterdicht worden gemaakt door een laag pek, de hars van dennen- of sparrenhout. Hij zal cellen bouwen zodat elke soort afzonderlijk leeft om stressvolle confrontaties voor de dieren aan boord te voorkomen. Het verblijf in de ark zal een heel jaar duren, maar het werk wordt geleid door God, voor wie niets onmogelijk is.

Gen.6:15: “ *Zo zult u het maken: de ark zal driehonderd el lang zijn, vijftig el breed en dertig el hoog .* ”

Als de “ *el* ” die van een reus was, zou deze vijf keer zo groot kunnen zijn als die van de Hebreëen, namelijk ongeveer 55 cm. God openbaarde deze dimensies in de standaard die bekend was bij de Hebreëen en Mozes, die dit verslag van God ontvingen. De geconstrueerde boog was daarom 165 m lang, 27,5 m breed en 16,5 m hoog. De boog in de vorm van een rechthoekige doos had dus een indrukwekkend formaat, maar werd gebouwd door mannen wier formaat daarmee verband hield. Omdat we vanwege de hoogte drie verdiepingen van ongeveer vijf meter vinden voor mannen die zelf tussen de 4 en 5 meter lang waren.

Gen.6:16: “ *Gij zult een venster voor de ark maken, dat u aan de bovenkant tot een el moet verkleinen ; u moet een deur aan de zijkant van de ark maken; en je bouwt een lager verhaal, een tweede en een derde .* »

Volgens deze beschrijving bevond de enige “ *deur* ” van de ark zich op het niveau van de eerste verdieping “ *aan de zijkant van de ark* ”. De ark was volledig gesloten en onder het dak van het derde niveau moest één enkel raam van 55 cm hoog en breed gesloten blijven tot het einde van de zondvloed, volgens Gen.8:6. De bewoners van de ark leefden gedurende de hele vloed in duisternis en het kunstmatige licht van olielampen.

Gen.6:17: “ *En Ik zal een vloed van water over de aarde brengen, om al het vlees dat de levensadem onder de hemel heeft te vernietigen; alles op aarde zal vergaan .*”

God wil met deze vernietiging een waarschuwingsboodschap achterlaten voor de mensen die de aarde opnieuw zullen bevolken na de zondvloed en tot de terugkeer in heerlijkheid van Jezus Christus aan het einde van de 6000 jaar van het goddelijke project. Al het leven zal verdwijnen met zijn antediluviaanse norm. Omdat God na de zondvloed geleidelijk de omvang van levende wezens, mensen en dieren, zal verkleinen tot de omvang van de Afrikaanse Pygmeeën.

Gen.6:18: “ *Maar Ik zal Mijn verbond met u oprichten; jij zult de ark binnengaan, jij en je zonen, je vrouw en de vrouwen van je zoons met jou .* »

Er zijn acht overlevenden van de komende zondvloed, maar zeven van hen profiteren uitzonderlijk van de bijzondere en individuele zegen van Noach. Het bewijs verschijnt in Eze.14:19-20 waar God zegt: “ *Of als ik een plaag naar dit land stuur en mijn woede er door sterfelijkheid tegen uitstort, om mens en dier eruit te vernietigen, en er waren onder hem **Noach** , Daniel en Job, ik leef! zegt de Heer Jahweh: **zij zouden geen zonen of dochters redden, maar door hun gerechtigheid zouden zij hun eigen zielen redden** .*” Ze zullen nuttig zijn voor de herbevolking van de aarde, maar omdat ze niet van het spirituele niveau van Noach zijn, brengen ze hun onvolmaaktheid naar de nieuwe wereld, die niet lang zal duren voordat ze de slechte vruchten zal dragen.

Gen.6:19: “ *Van alle levende wezens, van alle vlees, moet u er twee van elke soort in de ark brengen, om ze bij u in leven te houden: er zal één mannetje en één wijfje zijn.* ”

Eén koppel per soort “ *van alles wat leeft* ” is slechts de norm die nodig is voor de voortplanting; dit zullen de enige overlevenden zijn onder het geslacht van landdieren.

Gen.6:20: “ *Van de vogels, naar hun soort, en van het vee, naar hun soort, en van al het kruipende gedierte van de aarde, naar hun soort, zullen er twee van elke soort naar je toe komen, zodat je ze kunt behouden. hun leven.* ”

In dit vers vermeldt God in zijn opsomming geen wilde dieren, maar in Gen.7:14 zullen zij genoemd worden als zijnde aan boord van de ark gebracht.

Gen.6:21: “ *En gij, neem van al het voedsel dat gegeten wordt, en bewaar het bij u, zodat het voedsel voor u en voor hen kan zijn .*”

Het voedsel was nodig om acht mensen te voeden en alle dieren die een jaar lang aan boord werden genomen, moesten een grote plaats in de ark innemen.

Gen.6:22: “ *Dit is wat Noach deed: hij voerde alles uit wat God hem geboden had .*”

Trouw en gesteund door God voerden Noach en zijn zonen de taak uit die God hem had gegeven. En hier moeten we niet vergeten dat de aarde één enkel continent is dat alleen door rivieren en rivieren wordt geïrrigeerd. In het gebied van de berg Ararat waar Noach en zijn zonen verblijven, is er alleen een vlakte en geen zee. Zijn tijdgenoten zien Noach daarom een drijvend bouwwerk bouwen midden op een zeeloos continent. We kunnen ons dan de spot, het sarcasme voorstellen. en beledigingen waarmee ze de kleine groep die door God gezegend was, moesten overladen. Maar de spotters zullen spoedig ophouden de

uitverkorene te bespotten en zij zullen verdrinken in de wateren van de vloed waarin zij niet wilden geloven.

Genesis 7

De definitieve scheiding van de vloed

Gen.7:1: “ *Jahweh zei tegen Noach: Kom in de ark, jij en je hele huishouden; want ik heb je vlak voor mij gezien onder deze generatie . »*

Het moment van de waarheid breekt aan en de definitieve **scheiding** van de schepping is bereikt. Door ‘ *de ark binnen te gaan* ’ zullen de levens van Noach en zijn gezin worden gered. Er is een verband tussen het woord ‘ *ark* ’ en de ‘ *rechtvaardigheid* ’ die God aan Noach toeschrijft. Deze verbinding loopt door de toekomstige ‘ *ark van getuigenis* ’, die de heilige kist zal zijn die de ‘ *gerechtigheid* ’ van God zal bevatten, uitgedrukt in de vorm van de twee tafels waarop zijn vinger zijn ‘ **tien geboden** ’ zal graveren. In deze vergelijking worden Noach en zijn metgezellen gelijkwaardig getoond in de mate dat zij allemaal profiteren van de redding bij het binnengaan van de ark, zelfs als Noach de enige is die het waard is geïdentificeerd te worden met deze goddelijke wet, zoals aangegeven door de goddelijke precisie: ‘ *Ik zag je hebt gelijk .* ’ Noach was daarom in perfecte overeenstemming met de goddelijke wet die zijn principes al aan zijn dienaren van vóór de zondvloed had onderwezen.

Gen.7:2: “ *Gij zult zeven paren van alle reine dieren meenemen, het mannetje en het wijfje; een paar dieren die niet zuiver zijn, het mannetje en zijn vrouwtje; »*

We bevinden ons in een antediluviaanse context en God roept het onderscheid op tussen het dier dat als ‘ *puur of onrein* ’ wordt geclassificeerd. Deze standaard is daarom zo oud als de schepping van de aarde en in Leviticus 11 heeft God alleen deze standaarden in herinnering gebracht die Hij vanaf het begin heeft vastgesteld. God heeft daarom, net als ‘ *de sabbat* ’, goede redenen om in onze tijd van zijn uitverkorenen respect te eisen voor die dingen die zijn gevestigde orde voor de mens verheerlijken. Door “ *zeven zuivere paren* ” te selecteren voor één enkele “ *onzuivere* ”, toont God zijn voorkeur voor de zuiverheid die hij markeert met zijn “zegel”, het getal “7” van de heiliging van de tijd van zijn aardse project.

Gen.7:3: “ *ook zeven paren van de vogels van de lucht, mannelijk en vrouwelijk, om hun ras op de gehele aarde in leven te houden .* ”

Vanwege hun beeld van het engelachtige hemelse leven worden ook “ *zeven paar* ” van de “ *vogels van de lucht* ” gered.

Gen.7:4: “ *Nog zeven dagen lang, en ik zal veertig dagen en veertig nachten regen op de aarde laten regenen, en ik zal elk schepsel dat ik heb gemaakt van de aardbodem vernietigen. ”*

Het getal “ *zeven* ” (7) wordt nog steeds genoemd, ter aanduiding van “ *zeven dagen* ” die het moment **scheiden** van het binnenkomen van dieren en

mensen in de ark, en van de eerste watervallen. God zal onophoudelijke regen veroorzaken gedurende “ 40 dagen en 40 nachten ”. Dit getal “40” is dat van de test. Het zal betrekking hebben op de “ *veertig dagen* ” van het sturen van de Hebreeuwse spionnen naar het land Kanaän en de “ *veertig jaar* ” van leven en dood in de woestijn als gevolg van hun weigering om het door reuzen bevolkte land binnen te gaan. En bij zijn intrede in zijn aardse bediening zal Jezus na “ 40 dagen en 40 nachten ” vasten aan de verleiding van de duivel worden overgeleverd . Er zullen ook “ *veertig dagen* ” zitten tussen de opstanding van Christus en de uitstorting van de Heilige Geest met Pinksteren.

Voor God is het doel van deze stortregens het vernietigen van de ‘ *wezens die Hij heeft gemaakt* ’. Zo herinnert hij zich dat als schepper God de levens van al zijn schepselen hem toebehoren, om ze te redden of te vernietigen. Hij wil toekomstige generaties een bittere les meegeven die ze niet mogen vergeten.

Gen.7:5: “ *Noach voerde alles uit wat YaHWéH hem geboden had .*”

Trouw en gehoorzaam stelde Noach God niet teleur en hij voerde alles uit wat hij hem opdroeg.

Gen.7:6: “ *Noach was zeshonderd jaar oud toen de watervloed over de aarde kwam .* »

Andere details over de tijd zullen worden gegeven, maar dit vers plaatst de zondvloed al in het 600ste^{jaar} van Noachs leven. Sinds de geboorte van zijn eerste zoon in zijn 500ste^{jaar} zijn er 100 jaar verstreken.

Gen.7:7: “ *En Noach ging de ark binnen met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen, om aan de wateren van de vloed te ontsnappen .*”

Slechts acht mensen zullen aan de overstroming ontsnappen.

Gen.7:8: “ *Tussen de reine dieren en de dieren die niet rein zijn, de vogels en alles wat op de aarde beweegt, .*”

God is bevestigend. Ga de ark binnen, een paar van “ *alles wat op de aarde beweegt* ” om gered te worden. Maar van welke ‘ *aarde* ’, antediluviaal of postdiluviaal? De tegenwoordige tijd van het werkwoord ‘ *bewegen* ’ suggereert de postdiluviaanse aarde uit de tijd van Mozes, waartoe God zich in zijn verhaal richt. Deze subtiliteit zou het achterlaten en volledig uitroeien van bepaalde monsterlijke soorten kunnen rechtvaardigen, die ongewenst waren op de herbevolkte aarde, als ze vóór de zondvloed al bestonden.

Gen.7:9: “ *Hij ging met Noach de ark in, twee aan twee, een mannetje en een vrouwtje, zoals God Noach geboden had*”

Het principe heeft betrekking op dieren, maar ook op de drie mensenparen gevormd door zijn drie zonen en hun vrouwen, en op zijn eigen paren, die hem en zijn vrouw aangaan. Gods keuze om alleen koppels te selecteren openbaart ons de rol die God hen zal geven: voortplanten en vermenigvuldigen.

Gen.7:10: “ *Zeven dagen later waren de wateren van de vloed op de aarde .*”

Volgens deze verduidelijking vond de intrede in de ark plaats op de tiende dag van de tweede maand van het 600ste^{jaar} van Noachs leven, d.w.z. zeven dagen vóór de 17de^{aangegeven} in vers 11 dat volgt. Het was op deze tien dag dat God zelf “ *de deur* ” van de ark sloot voor alle inzittenden, volgens de nauwkeurigheid die in vers 16 van dit hoofdstuk 7 wordt aangehaald.

Gen.7:11: “ *In het zeshonderdste jaar van Noachs leven, in de tweede maand, op de zeventiende dag van de maand, op die dag barstten alle bronnen van de grote diepte open en werden de sluizen van de hemel uitgestort. geopend »*

God koos de “ *zeventiende dag van de tweede maand* ” van het 600ste^{jaar} van Noach om “ *de vensters van de hemel te openen* ”. Het getal **17** symboliseert **oordeel** in de numerieke code van de Bijbel en zijn profetieën.

De berekening die is opgesteld door de opvolging van de uitverkorenen van Gen.6 plaatst de zondvloed in 1656, sinds de zonde van Eva en Adam, dat wil zeggen 4345 jaar vóór de lente van het jaar 6001 van het einde van de wereld, dat zal worden volbracht in 1656. onze gebruikelijke kalender in de lente van 2030, en 2345 jaar vóór de verzoenende dood van Jezus Christus, die plaatsvond op 30 april van onze valse en misleidende menselijke kalender.

De volgende uitleg wordt vernieuwd in Gen.8:2. Door in dit vers de complementaire rol van de “ *bronnen van de diepte* ” op te roepen, openbaart God ons dat de zondvloed niet alleen werd veroorzaakt door regen die uit de lucht kwam. Wetende dat ‘ *de afgrond* ’ de aarde aanduidt die vanaf de eerste dag van de schepping geheel door water bedekt was, duiden de ‘ *bronnen* ’ ervan op een stijging van het waterpeil veroorzaakt door de zee zelf. Dit fenomeen wordt verkregen door een wijziging van het niveau van de oceaanbodem, waardoor het waterpeil stijgt totdat het het niveau bereikt dat de hele aarde op de eerste dag bedekte. Het was door het zinken van de afgronden van de oceanen dat het droge land op de derde^{dag} uit het water tevoorschijn kwam en door een omgekeerde actie werd het droge land bedekt door het water van de overstroming. De regen die ‘ *de sluizen van de hemel* ’ werd genoemd, was alleen nuttig om aan te geven dat de straf uit de hemel kwam, van de hemelse God. Later zal dit beeld “ *slot van de hemel* ” de tegenovergestelde rol op zich nemen van de zegeningen die van dezelfde hemelse God komen.

Gen.7:12: “ *De regen viel veertig dagen en veertig nachten op de aarde.* ”

Dit fenomeen moet ongelovige zondaars hebben verrast. Vooral omdat er vóór deze overstroming geen regen bestond. Het antediluviaanse land werd geïrrigeerd en bewaterd door zijn beken en beken; regen was dus niet nodig, daarvoor kwam een ochtenddauw in de plaats. En dit verklaart waarom de ongelovigen moeite hadden om te geloven in de watervloed die Noach had aangekondigd, zowel in woorden als in daden sinds hij de ark op droge aarde bouwde.

De tijd van “ *40 dagen en 40 nachten* ” is gericht op een tijd van beproeving. Op zijn beurt zal het vleselijke Israël dat net uit Egypte is gekomen, op de proef worden gesteld tijdens de afwezigheid van Mozes, die God gedurende deze periode bij hem zal houden. Het resultaat zal zijn dat “het gouden kalf” zal worden gesmolten met instemming van Aäron, de vleselijke broer van Mozes. Er zullen dan de “ *veertig dagen en veertig nachten* ” zijn van de verkenning van het land Kanaän, met als resultaat de weigering van de mensen om het binnen te gaan vanwege de reuzen die het bewonen. Op zijn beurt zal Jezus “ *veertig dagen en veertig nachten* ” op de proef worden gesteld, maar deze keer zal hij, hoewel verzwakt door dit lange vasten, weerstand bieden aan de duivel die hem zal

verleiden en hem uiteindelijk zal verlaten zonder zijn overwinning te hebben behaald. Voor Jezus maakte dit zijn aardse bediening mogelijk en legitiem.

Gen.7:13: “ *Diezelfde dag kwamen Noach, Sem, Cham en Jafeth, zonen van Noach, en de vrouw van Noach, en de drie vrouwen van zijn zonen met hen, in de ark: ”*

Dit vers benadrukt de selectie van beide geslachten van menselijke aardse schepselen. Elke menselijke man wordt vergezeld door “ *zijn helper* ”, zijn vrouwelijke “ *vrouw* ”. Op deze manier presenteert elk paar zichzelf naar het beeld van Christus en zijn Kerk, “zijn hulp”, zijn Uitverkorene die hij zal redden. Omdat de beschutting van de ‘ark’ het eerste beeld is van de verlossing die deze aan de mens zal openbaren.

Gen.7:14: “ *zij, en elk dier naar zijn soort, al het vee naar zijn soort, elk kruipend gedierte dat op de aarde kruipt naar zijn soort, elke vogel naar zijn soort, elk vogeltje, alles wat vleugels heeft .*

Door de nadruk te leggen op het woord ‘ *soort* ’ herinnert God zich aan de wetten van zijn natuur die de mensheid in onze laatste tijd met plezier bespreekt, overtreedt en in twijfel trekt voor dieren en zelfs voor de mensheid. Er kan geen grotere verdediger van de zuiverheid van de soort zijn dan hij. En hij eist van zijn uitverkorenen dat zij zijn goddelijke mening over dit onderwerp delen, omdat de perfectie van zijn oorspronkelijke schepping in deze zuiverheid en deze absolute **scheiding** van soorten lag.

Door sterk de nadruk te leggen op de gevleugelde soort, suggereert God dat de aarde en de lucht van de zonde een koninkrijk zijn dat onderworpen is aan de Duivel, die zelf in Ef. 2:2.

Gen.7:15: “ *Zij gingen de ark binnen bij Noach, twee aan twee, van alle vlees dat de levensadem had .”*

Elk door God uitgekozen koppel **scheidt zich** af van de soortgenoten, zodat hun leven na de zondvloed zal voortduren. In deze definitieve **scheiding** brengt God het principe van de twee paden in praktijk die hij vóór de vrije menselijke keuze stelt: dat van het goede leidt tot het leven, maar dat van het kwade leidt tot de dood.

Gen.7:16: “ *En er kwamen mannen en vrouwen binnen, van alle vlees, zoals God Noach geboden had. Toen sloot YaHWéH de deur voor hem . »*

Het doel van de voortplanting van “ *soorten* ” wordt hier bevestigd door de vermelding “ *mannelijk en vrouwelijk* ”.

Hier is de actie die deze ervaring al haar belang en haar profetische karakter geeft van het einde van de tijd van goddelijke genade: “ *Toen sloot YaHWéH de deur voor hem* ”. Het is het moment waarop de bestemming van het leven en die van de dood gescheiden worden **zonder** mogelijke verandering. Hetzelfde zal het geval zijn in 2029, wanneer de overlevenden van die tijd de keuze zullen hebben gemaakt om God en zijn zevendedagssabbat, namelijk de zaterdag, te eren, of om Rome en zijn eerstedagszondag te eren, volgens het gepresenteerde ultimatum. in de vorm van een decreet van de opstandige mensheid. Ook hier zal “ *de deur der genade* ” door God gesloten worden, “ *hij die opent, en hij die sluit* ” volgens Openb.3:7.

Gen.7:17: “ *De vloed duurde veertig dagen op de aarde. Het water nam toe en tilde de ark op, zodat deze boven de aarde uitstak .*”

De boog is verhoogd.

Gen.7:18: “ *De wateren namen toe en namen enorm toe op de aarde, en de ark dreef op het wateroppervlak .*”

De ark drijft.

Gen.7:19: “ *Het water nam steeds meer toe, en alle hoge bergen onder de hele hemel raakten bedekt .*”

Droge grond verdwijnt universeel onder water.

Gen.7:20: “ *De wateren rezen vijftien el boven de bergen, en ze raakten bedekt .*”

De hoogste berg van die tijd is bedekt met ongeveer 8 meter water.

Gen.7:21: “ *Alles wat zich op de aarde bewoog, kwam om, zowel vogels als vee en dieren, alles wat op de aarde kroop, en alle mensen.* ”

Alle dieren die lucht inademen verdrinken. De precisie met betrekking tot de vogels is des te interessanter omdat de zondvloed een profetisch beeld is van het laatste oordeel, waarin hemelse wezens, zoals Satan, samen met aardse wezens zullen worden vernietigd.

Gen.7:22: “ *Alles wat adem had, de levensadem in zijn neusgaten, en dat zich op de droge aarde bevond, stierf .*”

Alle levende wezens die zijn geschapen als de mens wiens leven afhangt van zijn adem, sterven verdrinken. Dit is de enige schaduw over de straf van de zondvloed, omdat de schuld strikt bij de mens ligt en ergens de dood van onschuldige dieren onrechtvaardig is. Maar om de opstandige mensheid volledig te verdrinken, wordt God gedwongen om samen met hen die dieren te vernietigen die net als zij de lucht van de atmosfeer van de aarde inademen. Om deze beslissing ten slotte te begrijpen, moet je er rekening mee houden dat God de aarde heeft geschapen voor de mens, naar zijn beeld gemaakt, en niet voor het geschapen dier om hem te omringen, te vergezellen en, in het geval van vee, om hem te dienen.

Gen.7:23: “ *Elk schepsel dat zich op de aarde bevond, werd afgesneden, van mens en vee en kruipend gedierte en vogel van de lucht: zij waren van de aarde afgesneden. Er bleef alleen Noach over, en **degenen** die met hem in de ark waren .*”

Dit vers bevestigt het verschil dat God maakt tussen Noach en zijn menselijke metgezellen, die zich bij de dieren bevinden, allemaal opgeroepen en bezorgd over ‘ **wat er met hem was** ’. in de ark .”

Gen.7:24: “ *De wateren waren honderdvijftig dagen lang groot op de aarde .*”

De “ *honderdvijftig dagen* ” begonnen na de veertig dagen en veertig nachten van onophoudelijke regen die de overstroming veroorzaakten. Nadat het de maximale hoogte van “ *15 el* ” of ongeveer 8 meter boven “ *de hoogste bergen* ” van die tijd had bereikt, bleef het waterpeil “ *150 dagen* ” stabiel. Daarna zal het geleidelijk afnemen tot het door God gewenste opdrogen.

Opmerking: God schiep het leven volgens een gigantische standaard die betrekking had op mensen en dieren van vóór de zondvloed. Maar na de zondvloed wil zijn project de omvang van al zijn wezens proportioneel verkleinen, zodat levens geboren zullen worden volgens de postdiluviaanse norm. Toen ze Kanaän binnenkwamen, getuigen de Hebreeuwse spionnen dat ze met eigen ogen druiventrossen zagen die zo groot waren dat er twee mannen van hun formaat nodig waren om ze te dragen. De verkleining heeft dus noodzakelijkerwijs ook betrekking op bomen, groenten en fruit. De Schepper stopt dus nooit met creëren, omdat hij in de loop van de tijd zijn aardse schepping wijzigt en aanpast aan de nieuwe levensomstandigheden die zich voordoen. Hij creëerde de zwarte pigmentatie van de huid van mensen die blootgesteld zijn aan sterke zonnestraling in de tropische en equatoriale gebieden van de aarde, waar de zonnestralen de aarde onder een hoek van 90 graden treffen. Andere huidskleuren zijn min of meer wit of bleek en min of meer koperachtig, afhankelijk van de hoeveelheid zonlicht. Maar het fundamentele rood van Adam (Rood) als gevolg van bloed wordt bij alle mensen aangetroffen.

De Bijbel specificceert niet de gedetailleerde namen van levende diersoorten van vóór de zondvloed. God laat dit onderwerp mysterieus achter, zonder enige bijzondere openbaring, iedereen is vrij in zijn manier om zich dingen voor te stellen. Ik bracht echter de hypothese naar voren dat God, omdat hij deze eerste vorm van aards leven een perfect karakter wilde geven, destijds niet de prehistorische monsters had geschapen waarvan de botten vandaag de dag door de wetenschappelijke onderzoekers in de bodem van de aarde worden gevonden. Ook heb ik de mogelijkheid naar voren gebracht dat ze na de zondvloed door God zijn geschapen, om de vloek van de aarde te intensiveren voor mensen die zich snel weer van Hem zullen afkeren. Door zichzelf van hem af te sluiten, zullen ze hun intelligentie en de grote kennis verliezen die God van Adam aan Noach had gegeven. Dit tot het punt dat de mens zich op bepaalde plaatsen op aarde in de gedegradeerde toestand van de ‘grotmens’ zal bevinden, aangevallen en bedreigd door woeste dieren, die hij in groepen niettemin zal kunnen vernietigen met de kostbare hulp van natuurlijke hulpbronnen. slecht weer en de medelevende goede wil van God.

Genesis 8

De tijdelijke scheiding van de inzittenden van de ark

Gen.8:1: “ *God dacht aan Noach, en aan alle dieren en al het vee dat bij hem in de ark was; en God liet een wind over de aarde waaien, en de wateren waren stil .”*

Wees gerust, hij is het nooit vergeten, maar het is waar dat deze unieke bijeenkomst van levens, opgesloten in de drijvende ark, de mensheid en diersoorten zo’n gereduceerd uiterlijk geeft dat ze door God in de steek lijken te zijn gelaten. In feite zijn deze levens volkomen veilig omdat God als een schat

over hen waakt. Zij zijn het meest kostbaar: de eerste vruchten die de aarde opnieuw bevolken en zich over het oppervlak verspreiden.

Gen.8:2: “ *De bronnen van de diepte en de ramen van de hemel waren gesloten, en er viel geen regen meer uit de hemel* ”

God scheidt de wateren van de vloed overeenkomstig zijn behoeften. Waar komen ze vandaan? Vanuit de hemel, maar vooral vanuit de scheppende kracht van God. In het beeld van een sluiswachter heeft hij de symbolische hemelse sluisen geopend en de tijd komt dat hij ze weer sluit.

Door in dit vers de complementaire rol van de “ *bronnen van de diepte* ” op te roepen, openbaart God ons dat de zondvloed niet alleen werd veroorzaakt door regen die uit de lucht kwam. Wetende dat ‘ *de afgrond* ’ de aarde aanduidt die vanaf de eerste dag van de schepping geheel door water bedekt was, duiden de ‘ *bronnen* ’ ervan op een stijging van het waterpeil veroorzaakt door de zee zelf. Dit fenomeen wordt verkregen door een wijziging van het niveau van de oceanobodem, waardoor het waterpeil stijgt totdat het het niveau bereikt dat de hele aarde op de eerste dag bedekte. Het was door het zinken van de afgronden van de oceanen dat het droge land op de derde ^{dag} uit het water tevoorschijn kwam en door een omgekeerde actie werd het droge land bedekt door het water van de overstroming. De regen die ‘ *de sluisen van de hemel* ’ werd genoemd, was alleen nuttig om aan te geven dat de straf uit de hemel kwam, van de hemelse God. Later zal dit beeld “ *slot van de hemel* ” de tegenovergestelde rol op zich nemen van de zegeningen die van dezelfde hemelse God komen.

Als schepper had God de vloed in een oogwenk, naar eigen goeddunken, kunnen scheppen. Toch gaf hij er de voorkeur aan om geleidelijk aan te werken met zijn reeds gecreëerde creatie. Zo laat hij de mensheid zien dat de natuur in zijn handen een krachtig wapen is, een krachtig middel dat hij manipuleert om zijn zegen of zijn vloek aan te bieden, afhankelijk van of deze in het goede of in het kwade wandelt.

Gen.8:3: “ *De wateren verlieten de aarde, gingen steeds verder weg, en de wateren namen af aan het einde van honderdvijftig dagen .* ”

Na 40 dagen en 40 nachten van onophoudelijke regen, gevolgd door 150 dagen van stabiliteit op het hoogste waterpeil, begint de recessie. Langzaam daalt het niveau van de mariene afgrond, maar niet zo diep als vóór de overstroming.

Gen.8:4: “ *In de zevende maand, op de zeventiende dag van de maand, rustte de ark op de bergen van Ararat .* ”

Aan het eind van de vijf maanden, tot de dag, “ *de zeventiende van de zevende maand* ”, houdt de ark op met drijven; het rust op de hoogste berg van Ararat. Dit getal “zeventien” bevestigt het einde van de daad van goddelijk oordeel. Uit deze verduidelijking blijkt dat de ark tijdens de zondvloed niet ver bewoog van het gebied waar hij door Noach en zijn zonen werd gebouwd. En God wilde dat dit bewijs van de zondvloed zichtbaar zou blijven tot het einde van de wereld, op dezelfde top van de berg Ararat waartoe de toegang verboden was en bleef door de Russische en Turkse autoriteiten. Maar op het door Hem gekozen tijdstip gaf God de voorkeur aan het maken van luchtfoto's die de aanwezigheid bevestigden van een stuk van de ark dat vastzat in het ijs en de sneeuw. Tegenwoordig zou satellietobservatie deze aanwezigheid krachtig kunnen

bevestigen. Maar de aardse autoriteiten proberen niet bepaald de schepper God te verheerlijken; zij gedragen zich als vijanden jegens hem, en in alle gerechtigheid belooft God hen door hen te treffen met een epidemie en terroristische aanslagen.

Gen.8:5: “ *De wateren bleven afnemen tot de tiende maand. In de tiende maand, op de eerste dag van de maand, verschenen de toppen van de bergen* ”

De waterreductie is beperkt omdat na de overstroming het waterpeil hoger zal zijn dan dat van de antediluviaanse aarde. Oude valleien zullen onder water blijven en het uiterlijk krijgen van de huidige binnenzeeën zoals de Middellandse Zee, de Kaspische Zee, de Rode Zee, de Zwarte Zee, enz.

Gen.8:6: “ *Na verloop van veertig dagen opende Noach het raam dat hij voor de ark had gemaakt .*”

Na 150 dagen stabiliteit en 40 dagen wachten opent Noah voor het eerst het kleine venster. Het kleine formaat, één el of 55 cm, was gerechtvaardigd omdat het alleen werd gebruikt om vogels los te laten die zo uit de ark des levens konden ontsnappen.

Gen.8:7: “ *Hij liet de raaf los, en hij vertrok en keerde terug, totdat de wateren op de aarde opdroogden .*”

De ontdekking van de droge aarde wordt opgeroepen volgens de volgorde van ‘ *duisternis en licht* ’ of ‘ *nacht en dag* ’ aan het begin van de schepping. Ook is de eerste ontdekker die wordt gestuurd de **onzuivere “ raaf ”**, met een verenkled dat “ **zwart** ” is als “ *nacht* ”. Hij handelt vrij en onafhankelijk tegenover Noach, Gods uitverkorene. Het symboliseert daarom duistere religies die geactiveerd zullen worden zonder enige relatie met God.

Op een precieze manier symboliseert het het vleeselijke Israël van het oude verbond waartoe God zijn profeten bij meerdere gelegenheden stuurde, zoals het komen en gaan van de raaf, om te proberen zijn volk te redden van de praktijken van de zonde. Net als “ *de raaf* ” zette dit Israël dat uiteindelijk door God werd afgewezen zijn geschiedenis voort, **gescheiden** van hem.

Gen.8:8: “ *Hij liet ook de duif los om te zien of het water van de aardbodem was afgenomen .*”

In dezelfde volgorde wordt de **pure “ duif ”**, met een “ **wit** ” verenkled als sneeuw, voor verkenning gestuurd. Het wordt onder het teken van “ *dag en licht* ” geplaatst. Als zodanig profeteert ze het nieuwe verbond gebaseerd op het bloed dat door Jezus Christus is vergoten.

Gen.8:9: “ *Maar de duif vond geen plaats waar ze haar pootjes kon zetten, en keerde naar hem terug in de ark, want er waren wateren op de hele aarde. Hij stak zijn hand uit, pakte hem en nam hem mee de ark in .*”

In tegenstelling tot de onafhankelijke zwarte “ *raaf* ” staat de witte “ *duif* ” in nauwe relatie met Noach, die “ *zijn hand aanbiedt om haar te pakken en met hem in de ark te brengen*”. Het is een beeld van de band die de uitverkorene verbindt met de God van de hemel. De “ *duif* ” zal op een dag op Jezus Christus landen als hij voor Johannes de Doper verschijnt om door hem gedoopt te worden.

Ik stel voor dat je deze twee bijbelse citaten vergelijkt; die van dit vers: “ *Maar de duif vond geen plaats om de voetzool te laten rusten* ” met dit vers uit Mat.8:20: “ *Jezus antwoordde hem: Vossen hebben holen, en de vogels in de lucht hebben nesten; maar de Mensenzoon kan zijn hoofd niet neerleggen* ”; en deze

verzen uit Johannes 1:5 en 11, waar hij spreekt over Christus, de incarnatie van het goddelijke 'licht' van het leven, zegt hij: *'Het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet ontvangen ... / ...Ze kwam aan haar eigen volk, en haar eigen volk ontving haar niet.'* Net zoals de 'duif' naar Noach terugkeerde door zich door hem te laten meenemen, in 'zijn hand', opgestaan, steeg de Verlosser Jezus Christus op naar de hemel naar zijn goddelijkheid als hemelse Vader, nadat hij de boodschap op aarde achter zich had gelaten. van de verlossing van zijn uitverkorenen, zijn goede nieuws genaamd "Eeuwig Evangelie" in Openbaring 14:6. En in Openbaring 1:20: hij zal ze "in zijn hand" houden in de "zeven tijdperken" geprofeteerd door de "zeven Kerken" waar hij hen laat delen in de goddelijke heiliging van zijn "licht" afgebeeld door de "zeven kandelaars".

Gen.8:10: *"En hij wachtte nog zeven dagen, en opnieuw liet hij de duif uit de ark los."*

Deze dubbele herinnering aan de "zeven dagen" leert ons dat voor Noach, net als voor ons vandaag, het leven door God werd gevestigd en geordend op de eenheid van de week van "zeven dagen", ook de symbolische eenheid van de "zevenduidig" jaren van zijn grote besparingsproject. Deze nadruk op de vermelding van dit getal "zeven" stelt ons in staat het belang te begrijpen dat God eraan hecht; wat het zal rechtvaardigen dat hij vooral door de duivel wordt aangevallen tot de terugkeer in heerlijkheid van Christus, die een einde zal maken aan zijn aardse overheersing.

Gen.8:11: *"De duif keerde 's avonds naar hem terug; en zie, er zat een gescheurd olijfblad in zijn snavel. Dus Noach wist dat de wateren van de aarde waren afgenomen."*

Na lange tijden van "duisternis", aangekondigd door het woord "avond", zullen de hoop op verlossing en de vreugde van de verlossing van de zonde onder het beeld komen van de "olijfboom", achtereenvolgens de oude en vervolgens de nieuwe alliantie. Net zoals Noach door een 'olijfblad' wist dat de gehoopte en verwachte aarde klaar zou zijn om hem te verwelkomen, zullen de 'zonen van God' leren en begrijpen dat het koninkrijk der hemelen voor hen is geopend door **de gezant van de hemel Jezus Christus.**

Dit 'olijfblad' getuigde voor Noach dat het ontkiemen en groeien van bomen weer mogelijk werd.

Gen.8:12: *"En hij wachtte nog zeven dagen; en hij liet de duif los. Maar ze kwam nooit meer bij hem terug."*

Dit teken was doorslaggevend, omdat het bewees dat "de duif" ervoor had gekozen in de natuur te blijven, die hem opnieuw voedsel aanbood.

Net zoals de "duif" verdwijnt nadat hij zijn boodschap van hoop heeft overgebracht, nadat hij zijn leven op aarde heeft gegeven om zijn uitverkorenen te verlossen, zal Jezus Christus, de "Vredevorst", de aarde en zijn discipelen verlaten en hen vrij en onafhankelijk achterlaten. om hun leven te leiden tot aan zijn laatste glorieuze terugkeer.

Gen.8:13: *"In het zeshonderdeerste jaar, in de eerste maand, op de eerste dag van de maand, droogden de wateren op de aarde op. Noach verwijderde het deksel van de ark en keek, en zie, de oppervlakte van de aarde was opgedroogd."*

Het uitdrogen van de aarde is nog steeds gedeeltelijk maar veelbelovend, dus begint Noach het dak van de ark te openen om naar de buitenkant van de ark te kijken. Wetende dat deze op de top van de berg Ararat is gestrand, strekt zijn visie zich zeer ver en heel ver uit. Wijd aan de horizon. In de overstromingservaring krijgt de ark het beeld van een uitbroedend ei. Wanneer het uitkomt, breekt het kuiken zelf de schaal waarin het zat. Noach doet hetzelfde; hij “*verwijdert de bedekking van de ark*” die niet langer bruikbaar zal zijn om haar tegen de stortregens te beschermen. Merk op dat God niet komt om de deur van de ark te openen die Hij zelf had gesloten; dit betekent dat hij de maatstaf van zijn oordeel jegens aardse rebellen voor wie de deur naar verlossing en de hemel altijd gesloten zal zijn, niet in twijfel trekt of verandert.

Gen.8:14: “*In de tweede maand, op de zevenentwintigste dag van de maand, was de aarde droog .*”

De aarde wordt weer bewoonbaar na totale opsluiting in de ark gedurende 377 dagen vanaf de dag van inschepping en het sluiten van de deur door God.

Gen.8:15: “*Toen sprak God tot Noach en zei: ”*

Gen.8:16: “*Kom uit de ark, jij en je vrouw, je zonen en de vrouwen van je zonen met jou .*”

Het is opnieuw God die het signaal geeft voor de uitgang van de “*ark*”, hij die vóór de zondvloed de enige “*deur*” voor de bewoners had gesloten.

Gen.8:17: “*Breng alle levende wezens van alle vlees die bij u zijn met u mee, zowel de vogels als het vee en al het kruipende gedierte dat over de aarde kruipt; wees vruchtbaar en vermenigvuldig u op de aarde .*

Het tafereel lijkt op dat van de vijfde dag van de scheppingsweek, maar er is geen sprake van een nieuwe schepping, want na de zondvloed is de herbevolking van de aarde een fase van het project dat voor de eerste 6000 jaar van de aardse geschiedenis is geprofeteerd. . God wilde dat deze fase verschrikkelijk en afschrikwekkend zou zijn. Hij gaf de mensheid een dodelijk bewijs van de gevolgen van Zijn goddelijk oordeel. Een bewijs dat in herinnering zal worden gebracht in 2 Petrus 3:5 tot en met 8: “*Ze willen in feite negeren dat de hemel ooit bestond door het woord van God, net zoals een aarde uit water gehaald en gevormd door middel van water, en door deze dingen ging de wereld van die tijd ten onder, ondergedompeld in water, terwijl door hetzelfde woord de hemel en de aarde van nu worden bewaard en gereserveerd voor het vuur, voor de dag van oordeel en ondergang van goddeloze mensen. Maar er is één ding, geliefden, waar jullie niet onwetend van mogen zijn: dat bij de Heer één dag als duizend jaar is, en duizend jaar als één dag.*” De voorspelde vloed van vuur zal aan het einde van het zevende millennium, ter gelegenheid van het laatste oordeel, worden verwezenlijkt door het openen van de vlamme bronnen van ondergronds magma die het gehele aardoppervlak zullen bedekken. Deze “*poel van vuur*”, aangehaald in Openbaring 20:14-15, zal de oppervlakte van de aarde verteren met haar ontrouwe, opstandige bewoners, evenals hun werken die zij wilden bevoorrechten door de gedemonstreerde liefde van God te verachten. En dit zevende millennium werd voorspeld op de zevende dag van de week, dit volgens de definitie “*één dag is als duizend jaar en duizend jaar zijn als één dag*”.

Gen.8:18: “ *En Noach ging uit, met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen .*”

Zodra de dieren zijn vrijgelaten, komen op hun beurt de vertegenwoordigers van de nieuwe mensheid uit de ark. Ze vinden het licht van de zon en de enorme en bijna onbepaalde ruimte die de natuur hen biedt, na 377 dagen en nachten opsluiting in een krappe en donkere afgesloten ruimte.

Gen.8:19: “ *Alle dieren, alle kruipende wezens, alle vogels, alles wat zich op de aarde beweegt, naar hun soort, kwamen uit de ark .*”

De uitgang van de ark voorspelt de binnenkomst van de uitverkorenen in het koninkrijk der hemelen, maar alleen degenen die door God als zuiver worden beoordeeld, zullen binnenkomen. In de tijd van Noach is dit nog niet het geval, aangezien puur en onrein samen zullen leven, op dezelfde aarde, en tegen elkaar zullen strijden tot het einde van de wereld.

Gen.8:20: “ *Noach bouwde een altaar voor YaHWéH; hij nam van alle reine dieren en van alle reine vogels, en bracht brandoffers op het altaar .*”

Het brandoffer is een handeling waarmee de uitverkoren Noach God zijn dankbaarheid toont. De dood van een onschuldig slachtoffer, in dit geval een dier, herinnert de schepper God aan de middelen waarmee Hij, in Jezus Christus, de zielen van zijn uitverkorenen zal komen verlossen. Zuivere dieren zijn het waard om het offer van Christus uit te beelden, die volmaakte zuiverheid zal belichamen in zijn hele ziel, lichaam en geest.

Gen.8:21: “*En de HEERE rook een aangename geur, en Jahweh zei in zijn hart: Ik zal de aarde niet langer vervloeken ter wille van de mens, omdat de gedachten van het hart van de mens van begin af aan slecht zijn. en ik zal niet meer elk levend wezen slaan, zoals ik heb gedaan .*”

Het brandoffer dat door Noach werd gebracht, is een authentieke geloofsdaad, en van gehoorzaam geloof. Omdat, als hij een offer aan God brengt, dit een reactie is op een offerritueel dat hij hem heeft opgedragen, lang voordat hij dit aan de Hebreëen leerde die uit Egypte kwamen. De uitdrukking ‘ *aangename geur* ’ heeft geen betrekking op het goddelijke reukvermogen, maar op de goddelijke Geest die zowel de gehoorzaamheid van zijn getrouwe uitverkorenen waardeert als de profetische visie die deze ritus geeft aan zijn toekomstige medelevende offer, in Jezus Christus.

Tot het laatste oordeel zal er geen verwoestende vloed meer zijn. De ervaring heeft zojuist aangetoond dat de mens van nature en erfelijk “ *slecht* ” is in het vlees, zoals Jezus over zijn apostelen zei in Mattheüs 7:11: “ *Als u dan, zo slecht als u bent, weet hoe u goede gaven aan uw kinderen kunt geven. Hoeveel te meer zal uw Vader, die in de hemel is, goede gaven geven aan degenen die Hem erom vragen .*” God zal daarom dit ‘ *slechte* ’ ‘ *dier* ’ moeten temmen , een mening die Paulus deelt in 1 Kor. 2:14, en door in Jezus Christus de kracht van zijn liefde voor hen te demonstreren, zullen sommigen van degenen die ‘ *slecht* ’ worden genoemd , de uitverkoren, getrouwe en gehoorzame mensen.

Gen.8:22: “ *Zolang de aarde voortduurt, zullen zaaien en oogsten, kou en hitte, zomer en winter, dag en nacht, niet ophouden .*”

Dit achtste hoofdstuk eindigt met de herinnering aan de afwisseling van absolute tegenstellingen die de omstandigheden van het aardse leven beheersen

sinds de eerste scheppingsdag, waarop God door zijn samenstelling ‘dag en nacht’ de aardse strijd tussen ‘de duisternis’ en ‘de *duisternis* ’ openbaarde . *het licht* ” dat uiteindelijk zal overwinnen door Jezus Christus. In dit vers somt hij deze extreme afwisselingen op die te wijten zijn aan het feit dat de zonde zelf het gevolg is van de vrije keuze die gegeven is aan deze hemelse en aardse schepselen, die dus vrij zijn om hem lief te hebben en te dienen, of om hem af te wijzen tot het punt dat hij hem gaat haten. Maar de consequentie van deze vrijheid zal leven zijn voor de aanhangers van het goede en de dood, en vernietiging voor degenen van het kwade, zoals de zondvloed zojuist heeft aangetoond.

De genoemde onderwerpen dragen allemaal een spirituele boodschap met zich mee:

“ *Het zaaien en de oogst* ”: suggereert het begin van de evangelisatie en het einde van de wereld; beelden overgenomen door Jezus Christus in zijn gelijkenissen, met name in Matt.13:37 tot 39: “ *Hij antwoordde: Hij die goed zaad zaait, is de Zoon des mensen; het veld is de wereld; het goede zaad zijn de zonen van het koninkrijk; het onkruid zijn de zonen van de boze; de vijand die het heeft gezaaid is de duivel; de oogst is het einde van de wereld ; de oogsters zijn de engelen .* ”

“ *Koude en hitte* ”: “ **hitte** ” wordt aangehaald in Openb.7:16: “ *Zij zullen niet meer hongeren, noch dorsten, noch zal de zon hen treffen, noch enige hitte .* ”. Maar integendeel: de ‘ *koude* ’ is ook een gevolg van de vloek van de zonde.

“ *Zomer en winter* ”: dit zijn de twee seizoenen van extremen, beide even onplezierig als de andere in hun overdaad.

“ *De dag en de nacht* ”: God citeert ze in de volgorde die de mens hem geeft, omdat in zijn project, in Christus, de tijd van de dag komt, die van de oproep om in zijn genade binnen te gaan, maar na deze tijd komt die van “ *de nacht waarin niemand kan werken* ” volgens Johannes 9:4, dat wil zeggen: om je lot te veranderen, omdat het definitief vastligt voor leven of dood vanaf het einde van de tijd van genade.

Genesis 9

Scheiding van de norm van het leven

Gen.9:1: “ *En God zegende Noach en zijn zonen en zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk en vervul de aarde. »*

Dit zal de eerste rol zijn die God geeft aan de levende wezens die zijn geselecteerd en gered door de ark die door mensen is gebouwd: Noach en zijn drie zonen.

Gen.9:2: “ *Je zult een angst en ontzetting zijn voor alle dieren op aarde, en voor alle vogels in de lucht, en voor elk schepsel dat zich op de aarde beweegt, en voor alle vissen van de zee: ze zijn verlost in jouw handen .* ”

Het dierenleven dankt zijn voortbestaan aan de mens en daarom zal de mens, nog meer dan vóór de zondvloed, de dieren kunnen domineren. Behalve

wanneer een dier door angst of irritatie zijn controle verliest, zijn alle dieren in de regel bang voor de mens en proberen ze voor hem te vluchten als ze hem tegenkomen.

Gen.9:3: “ *Alles wat beweegt en leven heeft, zal voedsel voor je zijn : dit alles zal Ik je geven als groen gras .*”

Deze verandering in het dieet heeft verschillende rechtvaardigingen. Zonder al te veel belang te hechten aan de gepresenteerde volgorde, citeer ik eerst de onmiddellijke afwezigheid van plantaardig voedsel dat tijdens de zondvloed is uitgeput en dat de aarde bedekt met zout water die gedeeltelijk onvruchtbaar wordt, slechts geleidelijk haar volledige vruchtbaarheid en productiviteit zal herwinnen. Bovendien zal de invoering van de Hebreeuwse offerriten op zijn tijd de consumptie vereisen van het vlees van het slachtoffer dat geofferd is in een profetisch visioen van het Heilig Avondmaal, waar het brood gegeten zal worden als een symbool van het lichaam van Jezus Christus, en het sap van druiven dat werd gedronken als symbool van zijn bloed. Een derde reden, minder aanvaardbaar, maar daarom niet minder waar, is dat God de levensduur van de mens wil verkorten; en de consumptie van het vlees, dat zichzelf bederft en elementen in het menselijk lichaam brengt die destructief zijn voor het leven, zal de basis zijn van het succes van iemands verlangen en beslissing. Alleen ervaring met een vegetarisch of veganistisch dieet geeft een persoonlijke bevestiging. Om deze gedachte kracht bij te zetten, moeten we bedenken dat God de mens niet verbiedt **onreine dieren te consumeren** , ook al zijn ze schadelijk voor zijn gezondheid.

Gen.9:4: “ *Alleen gij zult geen vlees eten met zijn ziel, met zijn bloed .*”

Dit verbod zal geldig blijven in het oude verbond volgens Lev.17:10-11: “ *Als een man van het huis van Israël of van vreemdelingen die onder hen verblijven, bloed van welke aard dan ook eet , zal ik mijn aangezicht keren tegen hem die bloed, en ik zal hem uit het midden van zijn volk uitroeien .* ” en in het nieuws, volgens Handelingen 15:19 tot 21: “ *Daarom ben ik van mening dat we geen moeilijkheden creëren voor degenen onder de heidenen die zich tot God bekeren, maar dat we hen schrijven: Onthoud je van de vuiligheid van afgoden , van hoererij, van dingen die gewurgd zijn, en van bloed . Want al generaties lang heeft Mozes in elke stad mensen die hem prediken, aangezien het elke sabbatdag in de synagogen wordt voorgelezen .* ”

God noemt 'ziel' het hele schepsel dat bestaat uit een lichaam van vlees en een geest die volledig afhankelijk is van het vlees. In dit vlees zijn het motorische orgaan de hersenen die door het bloed zelf worden gevoed en die bij elke ademhaling worden gezuiverd door de zuurstof die door de longen wordt aangezogen. In de levende staat creëren de hersenen de elektrische signalen die gedachten en herinneringen genereren en beheren ze de werking van alle andere vleselijke organen waaruit het fysieke lichaam bestaat. De rol van 'bloed', die bovendien door het genoom uniek is voor elke levende ziel, mag niet worden geconsumeerd om gezondheidsredenen, omdat het afval en onzuiverheden vervoert die door het hele lichaam worden gecreëerd, en om spirituele redenen. God heeft voor zijn religieuze leer op absoluut exclusieve wijze het principe van het drinken van het bloed van Christus gereserveerd, maar alleen in de

gesymboliseerde vorm van druivensap. Als het leven in het bloed zit, wordt hij die het bloed van Christus drinkt, herbouwd in Zijn heilige en volmaakte natuur, volgens het echte principe dat zegt dat het lichaam is gemaakt van datgene wat het voedt.

Gen.9:5: “ *Weet dit ook: Ik zal het bloed van uw zielen eisen, ik zal het van elk dier eisen; en ik zal de ziel van de mens eisen van de mens, van de mens die zijn broer is .* ”

Het leven is het allerbelangrijkste voor de Schepper God, die het geschapen heeft. We moeten naar hem luisteren om te beseffen welke verontwaardiging deze misdaad veroorzaakt jegens hem, de ware eigenaar van het ontnomen leven. Als zodanig is hij de enige die het bevel om leven te nemen kan legitimeren. In het vorige vers gaf God de mens toestemming om dierlijk leven te nemen om er zijn voedsel van te maken, maar hier is het een kwestie van misdaad, van moord die definitief een einde maakt aan een mensenleven. Dit verwijderde leven zal niet langer de kans hebben om dichterbij tot God te komen, noch om getuige te zijn van een gedragsverandering als het tot dan toe niet in overeenstemming was geweest met zijn standaard van verlossing. Hier legt God de basis van de wet van vergelding: “oog om oog, tand om tand, en leven om leven.” Het dier zal met zijn eigen dood boeten voor de moord op een mens, en de mens in Kaïnstijl zal gedood worden als hij zijn eigen bloed- “ **broer** ” van het **Abel-type doodt**.

Gen.9:6: “ *Als iemand het bloed van een mens vergiet, zal zijn bloed door de mens vergoten worden; want God heeft de mens naar zijn beeld gemaakt .* ”

God streeft er niet naar het aantal sterfgevallen te vergroten, omdat hij, integendeel, door toestemming te geven voor de dood van een moordenaar, rekent op een afschrikkende werking en omdat, vanwege het risico dat wordt gelopen, het grootste aantal mensen leert om hun gedrag onder controle houden, agressiviteit, om geen moordenaar te worden, die op zijn beurt de dood waardig is.

Alleen hij die bezielde is door een echt en authentiek geloof kan beseffen wat ‘ *God heeft de mens naar zijn beeld gemaakt* ’ betekent. Vooral wanneer de mensheid monsterlijk en afschuwelijk wordt, zoals vandaag de dag het geval is in de westerse wereld en overal op aarde, verleid door wetenschappelijke kennis.

Gen.9:7: “ *En gij, wees vruchtbaar en vermenigvuldig u, verspreid u over de aarde en vermenigvuldig u daarop .* ”

God wil deze vermenigvuldiging werkelijk, en om een goede reden is het aantal uitverkorenen zo klein, zelfs in verhouding tot de geroepen die onderweg vallen, dat hoe groter het aantal van zijn schepselen is, hoe meer hij onder hen zal kunnen zijn. om zijn uitverkorenen te vinden en te selecteren; omdat volgens de nauwkeurigheid vermeld in Dan.7:9 de verhouding één miljoen is, gekozen voor tien miljard opgeroepen, of 1 voor 10.000.

Gen.9:8: “ *God sprak opnieuw tot Noach en met hem tot zijn zonen, zeggende: ”*

God spreekt de vier mannen aan, omdat zij, door de mannelijke vertegenwoordiger van de menselijke soort te domineren, verantwoordelijk zullen worden gehouden voor wat zij hebben laten doen door de vrouwen en kinderen

die onder hun gezag zijn geplaatst. Overheersing is een teken van vertrouwen dat God aan de mensen schenkt, maar het maakt hen volledig verantwoordelijk voor zijn aangezicht en zijn oordeel.

Gen.9:9: “ *Zie, ik sluit mijn verbond met u, en met uw nakomelingen na u;*

»

Het is voor ons vandaag de dag belangrijk om te beseffen dat wij dat ‘ *zaad* ’ zijn met wie God zijn ‘ *verbond* ’ heeft gesloten. Het moderne leven en zijn aantrekkelijke uitvindingen veranderen niets aan onze menselijke oorsprong. Wij zijn de erfgenamen van het nieuwe begin dat God aan de mensheid gaf na de verschrikkelijke vloed. Het verbond dat met Noach en zijn drie zonen werd gesloten, is specifiek. Het verplicht God om niet langer de hele mensheid te vernietigen met het water van de vloed. Daarna zal de alliantie komen die God met Abraham zal aangaan, die vervuld zal worden in de twee opeenvolgende aspecten die, letterlijk in tijd en geestelijk, gericht zijn op de verlossende bediening van Jezus Christus. Deze alliantie zal fundamenteel individueel zijn, net als de status van verlossing die in het geding is. Gedurende de zestien eeuwen die aan zijn eerste komst zullen voorafgaan, zal God zijn verlossingsplan openbaren door middel van de religieuze rituelen die aan het Hebreeuwse volk zijn opgedragen. Vervolgens, nadat dit plan in al zijn licht is geopenbaard in Jezus Christus, zal ontrouw nog ongeveer zestien eeuwen lang trouw volgen, en gedurende 1260 jaar zal de donkerste duisternis regeren onder auspiciën van het Romeinse pausdom. Sinds het jaar 1170, toen Peter Valdo opnieuw het zuivere en trouwe christelijke geloof kon praktiseren, inclusief de viering van de ware sabbat, werden na hem minder verlichte gekozen functionarissen geselecteerd die betrokken waren bij het werk van de Reformatie, maar nog niet voltooid. Bovendien kon God pas vanaf 1843, door een dubbele geloofsbeproeving, onder de pioniers van het adventisme getrouwe uitverkorenen vinden. Maar het was nog te vroeg voor hen om de mysteries die in zijn profetieën werden geopenbaard volledig te begrijpen. Het teken van de alliantie met God is te allen tijde het brengen en ontvangen van zijn licht. Daarom vormt het werk dat ik in zijn naam schrijf, om zijn uitverkorenen te verlichten, een “getuigenis van Jezus”, zijn laatste *vorm*, het teken dat zijn alliantie zeer reëel en bevestigd is.

Gen.9:10: “ *met alle levende wezens die bij u zijn, zowel vogels als runderen en alle dieren van de aarde, of het nu gaat om alles wat uit de ark komt, of om alle dieren van de aarde.* ”

Het door God gepresenteerde bondgenootschap heeft ook betrekking op dieren, op alles wat op aarde leeft en zich zal vermenigvuldigen.

Gen.9:11: “ *Ik sluit mijn verbond met u: er zal geen vlees meer worden vernietigd door de wateren van de vloed, noch zal er een vloed meer zijn die de aarde zal vernietigen.* ”

De les die de zondvloed ons leert, moet uniek blijven. God zal nu een hevige strijd aangaan omdat het zijn doel is om de harten van zijn uitverkorenen te veroveren.

Gen.9:12: “ *En God zei: Dit is het teken van het verbond dat Ik sluit tussen mij en u, en elk levend wezen dat bij u is, voor alle generaties:* ”

Dit teken dat God geeft betreft alles wat leeft, puur en onrein. Het is nog niet het teken dat hij bij zijn persoon hoort, wat de zevendedagssabbat zal zijn. Dit teken herinnert levende wezens aan de belofte die hij heeft gedaan om hen nooit meer te vernietigen met het water van de vloed; dat is zijn limiet.

Gen.9:13: “ *Ik heb mijn boog in de wolken geplaatst, en het zal een teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde* ”

De wetenschap zal de fysieke oorzaak van het bestaan van de regenboog verklaren. Het is een afbraak van het lightspectrum van zonlicht dat op dunne lagen water of een hoge luchtvochtigheid valt. Iedereen heeft gemerkt dat de regenboog verschijnt als het regent en de zon zijn lichtstralen afwerpt. Het feit blijft dat de regen doet denken aan de zondvloed en dat het zonlicht een beeld is van het waarneembare, heilzame en rustgevende licht van God.

Gen.9:14: “ *Als ik wolken boven de aarde verzamel, zal de boog in de wolken verschijnen;* »

Wolken zijn daarom door God uitgevonden om pas na de zondvloed regen te creëren en tegelijkertijd met het principe van de regenboog. In onze afschuwelijke tijden hebben goddeloze mannen en vrouwen dit onderwerp van de regenboog echter verdraaid en verontreinigd door dit symbool van de goddelijke alliantie op te nemen en er het acroniem en embleem van de bijeenkomst van seksuele perverselingen van te maken. God moet hierin een goede reden vinden om deze verfoeilijke en respectloze mensheid jegens hem en de menselijke soort te treffen. De laatste tekenen van zijn woede zullen spoedig verschijnen, brandend als vuur en destructief als de dood.

Gen.9:15: “ *En ik zal mijn verbond tussen mij en u, en elk levend wezen van alle vlees, gedenken, en de wateren zullen niet langer een vloed worden die alle vlees zal vernietigen.* ”

Bij het lezen van deze woorden van vriendelijkheid die uit de mond van God komen, meet ik de paradox door te denken aan de woorden die hij vandaag de dag kan zeggen vanwege de menselijke perversiteit die het niveau van de antediluvianen heeft bereikt.

God zal zijn woord houden, er zal geen watervloed meer zijn, maar voor alle rebellen is een vuurvloed gereserveerd voor de dag des oordeels; waar de apostel Petrus ons aan herinnerde in 2 Petrus 3:7. Maar vóór dit laatste oordeel, en vóór de wederkomst van Christus, zal het nucleaire vuur van de Derde Wereldoorlog of de “6e^{bazuin}” van Openbaring 9:13 tot 21 komen, in de vorm van meerdere en sinistere dodelijke “paddenstoelen”. , neem de toevluchtsoorden van de ongelijkheid weg die de grote steden, hoofdsteden of niet, van planeet Aarde zijn geworden.

Gen.9:16: “ *De boog zal in de wolk zijn; en ik zal ernaar kijken om het eeuwige verbond tussen God en elk levend wezen te gedenken, inclusief al het vlees dat op aarde is.* ’

Die tijd ligt nog ver van ons en zou de nieuwe vertegenwoordigers van de mensheid de grote hoop kunnen geven de fouten te vermijden die de antediluvianen hebben begaan. Maar vandaag de dag is hoop niet langer toegestaan omdat de vrucht van de antediluvianen overal onder ons verschijnt.

Gen.9:17: “ *En God zei tegen Noach: Dit is het teken van het verbond dat Ik sluit tussen mij en alle vlees dat op de aarde is .*”

God benadrukt het karakter van dit verbond dat gesloten is met “alle vlees”. Dit is een alliantie die de mensheid in collectieve zin altijd zal aangaan.

Gen.9:18: “ *De zonen van Noach, die uit de ark kwamen, waren Sem, Cham en Jafeth. Cham was de vader van Kanaän .*”

Er wordt ons een verduidelijking gegeven: “ *Cham was de vader van Kanaän* ”. Bedenk dat Noach en zijn zonen allemaal reuzen zijn die even groot zijn gebleven als de antediluviërs. Zo zullen de reuzen zich blijven vermenigvuldigen, vooral in het land Kanaän, waar de Hebreëen die Egypte verlaten hen tot hun ongeluk zullen ontdekken, aangezien de angst veroorzaakt door hun omvang hen zal veroordelen om veertig jaar in de woestijn rond te dwalen. en daar sterven.

Gen.9:19: “ *Dit zijn de drie zonen van Noach, en hun nakomelingen bevolkten de hele aarde .*”

Merk op dat de antediluviërs oorspronkelijk allemaal één enkele man hadden als oorsprong: Adam. Het nieuwe leven na de zondvloed is gebouwd op drie mensen: Sem, Cham en Japhet. De volkeren van hun nakomelingen zullen daarom **gescheiden en verdeeld zijn** . Elke nieuwe geboorte zal verbonden zijn met zijn patriarch, Sem, Cham of Jafeth. De geest van verdeeldheid zal op deze verschillende oorsprongen vertrouwen om mannen die gehecht zijn aan hun voorouderlijke tradities tegen elkaar op te zetten.

Gen.9:20: “ *Noach begon het land te bewerken en plantte wijnstokken .*”

Deze activiteit zal, al met al, binnen de normale grenzen toch ernstige gevolgen hebben. Omdat Noach aan het einde van zijn teelt de druiven oogst en het gesterste sap is geoxideerd, dronk hij alcohol.

Gen.9:21: “ *Hij dronk wijn en werd dronken, en ontblootte zichzelf midden in zijn tent. »*

Door de controle over zijn daden te verliezen, gelooft Noé dat hij alleen is, hij ontbloot zichzelf en kleedt zichzelf volledig uit.

Gen.9:22: “*Cham, de vader van Kanaän, zag de naaktheid van zijn vader en rapporteerde hem buiten aan zijn twee broers. »*

Destijds was de menselijke geest nog steeds erg gevoelig voor deze naaktheid ontdekt door de zondige Adam. En Cham, geamuseerd en zeker een beetje spottend, heeft het slechte idee zijn visuele ervaring aan zijn twee broers te rapporteren.

Gen.9:23: “ *Toen namen Sem en Jafeth de mantel, legden die op hun schouders, liepen achteruit en bedekten de naaktheid van hun vader; terwijl hun gezichten waren afgewend, zagen ze de naaktheid van hun vader niet .*

Met alle nodige voorzorgsmaatregelen bedekten de twee broers het naakte lichaam van hun vader.

Gen.9:24: “ *Toen Noach wakker werd uit zijn wijn, hoorde hij wat zijn jongste zoon hem had aangedaan .*”

Dus moesten de twee broers hem lesgeven. En deze aanklacht zal Noach opwinden, die voelt dat zijn eer als Vader wordt geschonden. Hij had niet vrijwillig alcohol gedronken en was het slachtoffer geworden van een natuurlijke

reactie van druivensap dat na verloop van tijd oxideert en waarvan de suiker in alcohol verandert.

Gen.9:25: “ *En hij zei: Vervloekt zij Kanaän! Laat hem de slaaf zijn van de slaven van zijn broers!* »

In feite dient deze ervaring alleen maar als voorwendsel voor de schepper God om te profeteren over de nakomelingen van Noachs zonen. Want Kanaän zelf had niets te maken met de actie van zijn vader Cham; hij was daarom onschuldig aan zijn schuld. En Noach vervloekte hem, die niets had gedaan. De gevestigde situatie begint ons een principe van Gods oordeel te openbaren dat voorkomt in het tweede van zijn tien geboden, gelezen in Exo.20:5: “Gij zult niet voor hen buigen, noch hen dienen ; *want Ik, Jahweh, uw God, ben een jaloerse God, die de ongerechtigheid van de vaders aan de kinderen bezoekt tot aan de derde en vierde generatie van degenen die mij haten .*’ In dit ogenschijnlijke onrecht ligt alle wijsheid van God. Want denk er eens over na: de band tussen zoon en vader is natuurlijk en de zoon zal altijd de kant van zijn vader kiezen als hij wordt aangevallen; met zeldzame uitzonderingen. Als God de vader slaat, zal de zoon hem haten en zijn vader verdedigen. Door de zoon Kanaän te vervloeken, straft Noach Cham, de vader die zich zorgen maakt over het succes van zijn nakomelingen. En Kanaän zal op zijn beurt de gevolgen dragen van het feit dat hij de zoon van Cham is. Hij zal daarom blijvende wrok ervaren tegen Noach en de twee zonen die hij zegent: Sem en Jafeth. We weten al dat de nakomelingen van Kanaän door God vernietigd zullen worden om Israël, zijn volk bevrijd uit de Egyptische slavernij (een andere zoon van Cham: Mizraim), hun nationaal grondgebied aan te bieden.

Gen.9:26: “ *En hij zei opnieuw: Gezegend zij YaHWéH, God van Sem, en moge Kanaän hun slaaf zijn!* »

Noach profeteert over zijn zonen het plan dat God voor elk van hen heeft. Dus de nakomelingen van Kanaän zullen slaven zijn van de nakomelingen van Sem. Cham zal zich uitbreiden naar het zuiden en het Afrikaanse continent bevolken tot aan het huidige land Israël. Sem zal zich uitbreiden naar het oosten en zuidoosten en de huidige Arabische moslimlanden bevolken. Uit Chaldea, het huidige Irak, zal Abraham als een zuivere Semiet tevoorschijn komen. De geschiedenis bevestigt het: het Afrika van Kanaän was inderdaad de slaaf van de Arabieren die afstammen van Sem.

Gen.9:27: “ *Moge God de bezittingen van Jafeth uitbreiden, en hem in de tenten van Sem laten wonen, en Kanaän hun slaaf laten zijn!* »

Jafeth zal zich uitbreiden naar het noorden, oosten en westen. Het noorden zal lange tijd het zuiden domineren. De gekerstende landen in het noorden zullen een technische en wetenschappelijke ontwikkeling doormaken die hen in staat zal stellen de Arabische landen in het zuiden te exploiteren en de volkeren van Afrika, afstammelingen van Kanaän, tot slaaf te maken.

Gen.9:28: “ *Noach leefde na de zondvloed driehonderdvijftig jaar .*”

350 jaar lang kon Noach aan zijn tijdgenoten getuigen van de zondvloed en hen waarschuwen voor de fouten van de antediluviërs.

Gen.9:29: “ *Al de dagen van Noach waren negenhonderdvijftig jaar; toen stierf hij .*

In 1656, het jaar van de zondvloed van Adam, was Noach 600 jaar oud, dus stierf hij in 2006 sinds Adams zonde, op 950-jarige leeftijd. Volgens Gen.10:25 werd bij de geboorte van " *Peleg* ", in 1757, " *de aarde door God verdeeld* " vanwege de ervaring van de opstandige opstand van koning Nimrod en zijn toren van Babel. De verdeeldheid, of **scheiding**, was het gevolg van de verschillende talen die God aan de volkeren gaf, zodat ze zich zouden **scheiden** en niet langer een verenigd blok zouden vormen voor zijn aangezicht en zijn wil. Noach maakte de gebeurtenis dus mee en hij was op dat moment 757 jaar oud.

Toen Noach stierf, was Abram al geboren (in 1948, 2052 jaar vóór de dood van Jezus Christus, gelegen in het jaar 30 van onze gemeenschappelijke valse kalender), maar hij was in Ur, in Chaldea, weg van Noach die in het noorden woonde richting Berg Ararat.

Geboren in 1948, toen zijn vader Térach 70 jaar oud was, verliet Abram Haran om te reageren op Gods bevel, op 75-jarige leeftijd in 2023, dat wil zeggen 17 jaar na de dood van Noach in 2006. De spirituele estafette van de alliantie is dus verzekerd en volbracht.

Op 100-jarige leeftijd, in 2048, wordt Abram de vader van Isaak. Hij stierf in 2123, 175 jaar oud.

Op 60-jarige leeftijd werd Isaak in 2108 de vader van de tweeling Esau en Jacob, volgens Gen.25:26.

Genesis 10

De scheiding van volkeren

Dit hoofdstuk laat ons kennismaken met de nakomelingen van de drie zonen van Noach. Deze openbaring zal nuttig zijn omdat God in zijn profetieën altijd zal verwijzen naar de oorspronkelijke namen van de betreffende gebieden. Sommige van deze namen zijn gemakkelijk herkenbaar als huidige namen omdat ze de belangrijkste wortels hebben behouden, voorbeelden: " *Madai* " voor Mede, " *Tubal* " voor Tobolsk, " *Mesech* " voor Moskou.

Gen.10:1: " *Dit zijn de nakomelingen van de zonen van Noach, Sem, Cham en Jafeth. Na de zondvloed werden hun zonen geboren.* »

De zonen van Jafeth

Gen.10:2: " *De zonen van Jafeth waren: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesech en Tiras .* »

" *Madai* " is Media; " *Javan* ", Griekenland; " *Tubal* ", Tobolsk, " *Meshech* ", Moskou.

Gen.10:3: " *De zonen van Gomer: Asjkenaz, Rifat en Togarma.* »

Gen.10:4: " *De zonen van Javan: Elisa, Tarsis, Kittim en Dodanim.* »

' *Tarsis* ' betekent Tarsus; " *Kittim* ", Cyprus.

Gen.10:5: " *Door hen werden de eilanden van de naties bevolkt volgens hun land, volgens hun taal , volgens hun families, volgens hun naties.* »

De uitdrukking ‘ *de eilanden der naties* ’ verwijst naar de westerse landen van het huidige Europa en hun grote uitbreidingen, zoals Amerika en Australië.

De precisie “ *volgens de taal van elke persoon* ” zal zijn verklaring vinden in de ervaring van de Toren van Babel, geopenbaard in Gen.11.

De zonen van Cham

Gen.10:6: “ *De zonen van Cham waren: Cush, Mizraim, Puth en Kanaän.* »

Cush duidt Ethiopië aan; “ *Mizraim* ”, Egypte; “ *Puth* ”, Libië; en “ *Kanaän* ”, het huidige Israël of het oude Palestina.

Gen.10:7: “ *De zonen van Kus: Seba, Havila, Sabta, Raema en Sabteca. De zonen van Raema: Seba en Dedan.* »

Gen.10:8: “ *Cush gewon ook Nimrod; Hij was het die machtig begon te worden op aarde.* »

Deze koning “ *Nimrod* ” zal de bouwer zijn van de “ *Toren van Babel* ”, vanwege de **scheiding** van talen door God die mensen **scheiden** en isoleren in volkeren en naties volgens Gen.11.

Gen.10:9: “ *Hij was een dapper jager voor JaHWéH; daarom wordt er gezegd: Net als Nimrod, een dappere jager voor YaHWéH.* »

Gen.10:10: “ *Hij regeerde eerst over Babel, Erech, Accad en Kalne, in het land Sinear.* »

‘ *Babel* ’ wordt het oude Babylon bedoeld; “ *Accad* ”, het oude Akkadië en de huidige stad Bagdad; “ *Shinear* ”, Irak.

Gen.10:11: “ *Uit dat land kwam Ashur; hij bouwde Nineve, Rehoboth Hir, Kalach,* ”

‘ *Assur* ’ verwijst naar Assyrië. ‘ *Ninive* ’ werd wat nu Mosul is.

Gen.10:12: “ *en Resen tussen Nineve en Kalach; het is de grote stad.* »

Deze drie steden lagen in het huidige Irak, in het noorden en langs de “Tiger”-rivier.

Gen.10:13: “ *Mizraim verwekte de Ludim, de Anamim, de Lehabim, de Naftuhim,* ”

Gen.10:14: “ *de Patrusim, de Casluhim, van wie de Filistijnen kwamen, en de Kaftorim.* »

De “ *Filistijnen* ” duiden de huidige Palestijnen aan, die nog steeds in oorlog zijn tegen Israël, net als in het oude bondgenootschap. Zij zijn de zonen van Egypte, een andere historische vijand van Israël tot 1979, toen Egypte een alliantie met Israël sloot.

Gen.10:15: “ *Kanaän gewon Sidon, zijn eerstgeborene, en Heth;* »

Gen.10:16: “ *en de Jebusieten, en de Amoriëten, en de Girgasiëten,* ”

“ *Jebus* ” duidt Jeruzalem aan; de “ *Amoriëten* ” waren de eerste bewoners van het gebied dat God aan Israël had gegeven. Hoewel ze binnen de gigantische norm bleven, doodde God ze en vernietigde ze door giftige horzels in het bijzijn van zijn volk om de plaats vrij te maken.

Gen.10:17: “ *de Hevieten, de Arkiëten, de Siniëten,* ”

‘ *Zonde* ’ verwijst naar China.

Gen.10:18: “ *de Arvadieten, de Zemarieten, de Hamathieten. Toen werden de families van de Kanaänieten verspreid.* »

Gen.10:19: “ *De grenzen van de Kanaänieten liepen van Sidon, aan de kant van Gerar, tot aan Gaza, en aan de kant van Sodom, Gomorra, Adma en Zeboim, tot aan Lesha.* »

Deze oude namen bakenen het land Israël af aan de westkant vanuit het noorden, waar Sidon ligt, naar het zuiden waar het huidige Gaza zich nog steeds bevindt, en aan de oostkant vanuit het zuiden, volgens de vestiging van Sodom en Gomorra op de plek. van de “dode zee”, in het noorden waar Zeboim zich bevindt.

Gen.10:20: “ *Dit zijn de zonen van Cham, volgens hun families, volgens hun tongen, volgens hun landen, volgens hun naties.* »

De zonen van Sem

Gen.10:21: “ *Er werden ook zonen geboren aan Sem, de vader van alle zonen van Heber, en broer van Jafeth de oudste.* »

Gen.10:22: “ *De zonen van Sem waren: Elam, Assur, Arpacshad, Lud en Aram.* »

“ *Elam* ” duidt zowel het oude Perzische volk van het huidige Iran aan, als de Ariërs van Noord-India; “ *Assur* ”, het oude Assyrië van het huidige Irak; “ *Lud* ”, misschien Lod in Israël; “ *Aram* ”, de Arameeërs van Syrië.

Gen.10:23: “ *De zonen van Aram: Uz, Hul, Geter en Mas.* »

Gen.10:24: “ *Arpachsad gewon Sela; en Sela verwekte Heber.* »

Gen.10:25: “ *Aan Heber werden twee zonen geboren: de naam van één was Peleg, omdat in zijn dagen het land verdeeld was, en de naam van zijn broer was Jokthan.* »

We vinden in dit vers de precisie: “ *omdat in zijn tijd de aarde verdeeld was* ”. We zijn hem de mogelijkheid verschuldigd om, in het jaar 1757 van Adams zonde, de **scheiding** van talen te dateren die het gevolg was van de poging tot opstandige eenwording door de bouw van de Toren van Babel. Het is daarom de tijd van de regering van koning Nimrod.

Gen.10:26: “ *Jokthan gewon Almodad, Sheleph, Hazarmaveth, Jerah,* ”

Gen.10:27: “ *Hadoram, Uzal, Diklah,* ”

Gen.10:28: “ *Obal, Abimael, Seba,* ”

Gen.10:29: “ *Ofir, Chavila en Jobab. Dit waren allemaal zonen van Jokthan.* »

Gen.10:30: “ *Zij woonden vanaf Mesa, aan de kant van Sefar, tot aan de berg in het oosten.* »

Gen.10:31: “ *Dit zijn de zonen van Sem, volgens hun families, volgens hun tongen, volgens hun landen, volgens hun naties.* »

Gen.10:32: “ *Dit zijn de families van de zonen van Noach, volgens hun generaties, volgens hun naties. En uit hen kwamen de naties voort die zich na de zondvloed over de aarde verspreidden .* »

Genesis 11

Scheiding door talen

Gen.11:1: “ *De hele aarde had één taal en dezelfde woorden .* ”

God herinnert hier aan het logische gevolg van het feit dat de hele mensheid afstamt van één enkel paar: Adam en Eva. De gesproken taal werd daarom doorgegeven aan alle nakomelingen.

Gen.11:2: “ *Toen zij vanuit het oosten vertrokken, vonden zij een vlakte in het land Sinear, en zij gingen daar wonen .* ”

Ten oosten van het land ‘Shinear’ in het huidige Irak lag het huidige Iran. Terwijl ze de hogere gebieden verlaten, verzamelen de mannen zich in een vlakte, goed bewaterd door de twee grote rivieren, “de Eufraat en de Tigris” (Hebreeuws: Phrat en Hiddekel) en vruchtbaar. In zijn tijd koos Lot, de neef van Abraham, ook deze plek om zich daar te vestigen, toen hij zich scheidde van zijn oom. De grote vlakte zal de bouw bevorderen van een grote stad, “ *Babel* ”, die beroemd zal blijven tot het einde van de wereld.

Gen.11:3: “ *Ze zeiden tegen elkaar: Kom! Laten we stenen maken en ze in het vuur bakken. En de baksteen diende hen als steen, en het bitumen diende hen als cement .* ”

De verzamelde mannen wonen niet langer in tenten, maar ontdekken de vervaardiging van gebakken stenen die het mogelijk maken permanente woningconstructies op te richten. Deze ontdekking ligt aan de oorsprong van alle steden. Tijdens hun slavernij in Egypte zal de vervaardiging van deze stenen, om Ramses voor de Farao te bouwen, de oorzaak zijn van het lijden van de Hebreeën. Het verschil is dat hun stenen niet in een vuur gebakken zullen worden, maar gemaakt van aarde en stro, en gedroogd zullen worden in de brandende zon van Egypte.

Gen.11:4: “ *En zij zeiden opnieuw: Laten we gaan! Laten we voor onszelf een stad en een toren bouwen waarvan de top tot aan de hemel reikt , en laten we naam maken, zodat we niet over de hele aarde verspreid zullen worden .* ”

De zonen van Noach en zijn nakomelingen leefden verspreid over de aarde, als nomaden, en altijd in tenten die waren aangepast aan hun reizen. God doelt in deze openbaring op het moment waarop mensen voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid besluiten zich op een plaats en in permanente woningen te vestigen, en daarmee de eerste sedentaire mensen vormen. En deze eerste bijeenkomst brengt hen ertoe zich te verenigen in een poging te ontsnappen aan de **scheiding** die aanleiding geeft tot ruzies, gevechten en sterfgevallen. Ze leerden van Noach de goddeloosheid en het geweld van de antediluvianen; tot het punt dat God ze moest vernietigen. En om het risico beter te beheersen dat dezelfde fouten opnieuw worden gemaakt, denken ze dat ze, door dicht bij elkaar te komen, dit geweld zullen kunnen vermijden. Het gezegde luidt: er schuilt kracht in cijfers. Sinds de tijd van Babel hebben alle grote heersers en grote overheersingen hun kracht gebaseerd op eenheid en bijeenkomst. In het vorige hoofdstuk werd koning Nimrod aangehaald, die kennelijk de eerste verenigende

leider van de mensheid van zijn tijd was, juist door het bouwen van Babel en zijn toren.

De tekst specificceert: “ *een toren waarvan de top de hemel raakt* ”. Dit idee van ‘de hemel aanraken’ geeft de intentie aan om zich bij God in de hemel te voegen om hem te laten zien dat de mens het zonder hem kan stellen en dat zij ideeën hebben om hun problemen zelf te vermijden en op te lossen. Het is niets meer en niets minder dan een uitdaging aan de schepper God.

Gen.11:5: “ *Jahweh daalde af om de stad en de toren te bekijken die de mensenzonen aan het bouwen waren.* ”

Het is slechts een beeld dat ons openbaart dat God het project kent van een mensheid die opnieuw bezield wordt door opstandige gedachten.

Gen.11:6: “ *En JaHWéH zei: Zie, zij zijn één volk, en hebben allen één taal, en dit is wat zij ondernomen hebben; nu zou niets hen ervan weerhouden alles te doen wat ze van plan waren .* ”

De situatie ten tijde van Babel wordt benijd door hedendaagse universalisten die dromen van dit ideaal: het vormen van één volk en het spreken van één taal. En het maakt onze universalisten, net als degenen die Nimrod had verzameld, niet uit wat God over dit onderwerp denkt. Maar sinds Adams zonde in 1747 heeft God gesproken en zijn mening geuit. Zoals zijn woorden aangeven, bevalt het idee van het menselijke project hem niet en irriteert het hem. Er is echter geen sprake van dat ze opnieuw vernietigd zullen worden. Maar laten we opmerken dat God de effectiviteit van de aanpak van de opstandige mensheid niet betwist. Ze heeft maar één nadeel, en dat geldt voor hem: hoe meer ze samenkomen, hoe meer ze hem afwijzen, hem niet langer dienen, of erger nog, valse goden voor zijn aangezicht dienen.

Gen.11:7: “ *Kom op! Laten we naar beneden gaan, en daar hun taal verwarren, zodat ze elkaars taal niet meer horen .* ”

God heeft zijn oplossing: “ *laten we hun taal verwarren, zodat ze elkaars taal niet meer horen .* ” Deze actie heeft tot doel een goddelijk wonder tot stand te brengen. In een mum van tijd drukken de mannen zich uit in verschillende talen en begrijpen ze elkaar niet meer, ze worden gedwongen van elkaar weg te gaan. De gewenste eenheid is **kapot** . De **scheiding** der mensen, het thema van deze studie, is er nog steeds, goed verwezenlijkt.

Gen.11:8: “ *En Jahweh verstrooide hen vandaar over de hele aarde; en ze stopten met de bouw van de stad .* ”

Degenen die dezelfde taal spreken, groeperen zich en verwijderen zich van anderen. Het is daarom na deze ‘talenerfaring ’ dat de mensen zich op verschillende plaatsen zullen vestigen waar ze steden zullen vinden die gemaakt zijn van stenen en bakstenen. Er zullen naties worden gevormd en om hun fouten te bestraffen zal God hen tegen elkaar kunnen opzetten. De poging van “ *Babel* ” om universele vrede te vestigen mislukte.

Gen.11:9: “ *Daarom werd hun naam Babel genoemd, omdat Jahweh daar de taal van de hele aarde verwarde, en van daaruit verstrooide Jahweh hen over de hele aarde* ” .

De naam ‘Babel’, wat ‘verwarring’ betekent, verdient het om bekend te worden, omdat hij voor de mensen getuigt hoe God reageerde op hun poging tot

universele eenheid: ' *de taalverwarring* '. De les was bedoeld om de mensheid te waarschuwen, tot het einde van de wereld, aangezien God deze ervaring wilde openbaren in zijn getuigenis, gedictieerd aan Mozes die aldus de eerste boeken schreef van zijn heilige Bijbel die we vandaag de dag nog steeds lezen. God hoefde dus geen geweld te gebruiken tegen de rebellen van die tijd. Maar het zal niet meer hetzelfde zijn aan het einde van de wereld, waar, in navolging van deze universele bijeenkomst die door God is veroordeeld, de laatste overgebleven rebellen na de Derde Wereldoorlog zullen worden vernietigd door de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Ze zullen dan te maken krijgen met "zijn toorn", omdat ze bovendien de beslissing hebben genomen om zijn laatst uitverkorenen te doden, omdat ze trouw zullen zijn gebleven aan zijn geheiligde sabbat sinds zijn schepping van de wereld. De door God gegeven les werd door de mensheid nooit in acht genomen en voortdurend werden er over de hele aarde grote steden gevormd totdat God ervoor zorgde dat ze door andere volkeren of door grootschalige dodelijke epidemieën werden vernietigd.

De nakomelingen van Sem

Richting Abraham, de vader van de gelovigen en de huidige monotheïstische religies

Gen.11:10: " *Dit zijn het zaad van Sem. Sem, honderd jaar oud, verwekte Arpacchad, twee jaar na de zondvloed .* "

Zoon van Sem, Arpacshad werd geboren in 1658 (1656 + 2)

Gen.11:11: " *Sem leefde na de geboorte van Arpacchad vijfhonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters .* "

Sem stierf in 2158 op 600-jarige leeftijd (100 + 500)

Gen.11:12: " *Arpacchad, vijftig jaar oud, werd de vader van Sjelach .* "

Zoon van Arpacschad, Schélach werd geboren in 1693 (1658 + 35).

Gen.11:13: " *Arpacchad leefde na de geboorte van Shelach vierhonderddrie jaar; en hij verwekte zonen en dochters .* "

Arpacschad stierf in 2096 op 438-jarige leeftijd (35 + 403)

Gen.11:14: " *Selach, dertig jaar oud, verwekte Heber .* "

Héber werd geboren in 1723 (1693 + 30)

Gen.11:15: " *Sela leefde na de geboorte van Heber vierhonderddrie jaar; en hij verwekte zonen en dochters .* "

Schélach stierf in 2126 (1723 + 403) op 433-jarige leeftijd (30 + 403)

Gen.11:16: " *Heber, vierendertig jaar oud, verwekte Peleg .* "

Péleg werd geboren in 1757 (1723 + 34). **Ten tijde van zijn geboorte werd, volgens Gen.10:25, " de aarde verdeeld " door de gesproken talen die door God waren geschapen om de mannen die zich in Babel hadden verzameld, te verdelen en te scheiden.**

Gen.11:17: " *Na de geboorte van Peleg leefde Heber vierhonderddertig jaar; en hij verwekte zonen en dochters .* "

Héber stierf in 2187 (1757 + 430) op 464-jarige leeftijd (34 + 430)

Gen.11:18: " *Peleg, dertig jaar oud, verwekte Rehu .* "

Rehu werd geboren in 1787 (1757 + 30)

Gen.11:19: “ *Peleg leefde na de geboorte van Rehu nog tweehonderdnegen jaar; en hij verwekte zonen en dochters .* ”

Péleg stierf in 1996 (1787 + 209) op 239-jarige leeftijd (30 + 209). Neemt nota van de brute verkorting van het leven, waarschijnlijk als gevolg van de opstand tegen de Toren van Babel in zijn tijd.

Gen.11:20: “ *Rehu, tweeëndertig jaar oud, verwekte Serug .* ”

Serug werd geboren in 1819 (1787 + 32)

Gen.11:21: “ *Rehu leefde na de geboorte van Serug nog tweehonderdzeven jaar; en hij verwekte zonen en dochters .* ”

Rehu stierf in 2096 (1819 + 207) op 239-jarige leeftijd (32 + 207)

Gen.11:22: “ *Serug, dertig jaar oud, verwekte Nahor .* ”

Nachor werd geboren in 1849 (1819 + 30)

Gen.11:23: “ *Serug leefde na de geboorte van Nahor nog tweehonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters .* ”

Serug stierf in 2049 (1849 + 200) op 230-jarige leeftijd (30 + 200)

Gen.11:24: “ *Nahor, negentwintig jaar oud, verwekte Terah .* ”

Térach werd geboren in 1878 (1849 + 29)

Gen.11:25: “ *Na de geboorte van Terah leefde Nahor honderdnegentien jaar; en hij verwekte zonen en dochters .* ”

Nachor stierf in 1968 (1849 + 119) op de leeftijd van 148 (29 + 119)

Gen.11:26: “ *Terah, zeventig jaar oud, verwekte Abram, Nahor en Haran* ”

Abram werd geboren in 1948 (1878 + 70)

Abram zal zijn eerste wettige zoon, Isaac, krijgen als hij 100 jaar oud is, in 2048 , volgens Gen.21:5: “ *Abraham was honderd jaar oud toen zijn zoon Isaac werd geboren .* ”

Abram zal in 2123 op 175-jarige leeftijd sterven , volgens Gen.25:7: “ *Dit zijn de dagen van de jaren van Abrahams leven: hij leefde honderdvijfenzeventig jaar* » .

Gen.11:27: “ *Dit zijn de nakomelingen van Terah. Terah verwekte Abram, Nahor en Haran. Haran verwekte Lot .* ”

Merk op dat Abram de oudste van Terah's drie zonen is. Hij is daarom geboren toen zijn vader Terah 70 jaar oud was, zoals gespecificeerd in vers 26 hierboven.

Gen.11:28: “ *En Haran stierf in aanwezigheid van zijn vader Terah, in zijn geboorteland, in Ur van de Chaldeeën .* ”

Deze dood verklaart waarom Lot Abram later op zijn reizen zal vergezellen. Abram nam hem onder zijn bescherming.

Het was in Ur in Chaldea dat Abram werd geboren en het was in Babylon in Chaldea dat het opstandige Israël in ballingschap zou worden geleid ten tijde van de profeet Jeremia en de profeet Daniël.

Gen.11:29: " Abram en Nahor namen vrouwen: de naam van Abrams vrouw was Sarai, en de naam van Nahors vrouw was Milka, de dochter van Haran, de vader van Milka en de vader van Jiscah . "

De allianties van deze tijd zijn zeer bloedverwant: Nachor trouwde met Milcah, de dochter van zijn broer Haran. Het was de norm en gehoorzaamheid aan een plicht die bedoeld was om de zuiverheid van het ras van de nakomelingen te behouden. Op zijn beurt zal Isaac zijn dienaar sturen om een vrouw te zoeken voor zijn zoon Isaac in de naaste familie van Laban de Arameeër.

Gen.11:30: “ *Sarai was onvruchtbaar: ze had geen kinderen .* ”

Deze onvruchtbaarheid zal de schepper God in staat stellen zijn creatieve kracht te openbaren; dit door haar in staat te stellen een kind te baren als ze bijna honderd jaar oud zal zijn, net als haar echtgenoot Abram. Deze onvruchtbaarheid was op profetisch niveau nodig, omdat Isaak wordt voorgesteld als het type van de nieuwe Adam die Jezus Christus in zijn tijd zal incarneren; beide mannen waren in hun tijd de “ *zonen van de goddelijke belofte*”. Het is daarom altijd vanwege zijn profetische rol als “zoon van God” dat hij zijn vrouw niet zelf zal kiezen, omdat het in het vlees van Jezus God is die zijn apostelen en zijn discipelen kiest, namelijk de Vader-Geest die in hem is en wie hem bezielt.

Gen.11:31: “ *Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, de zoon van Haran, de zoon van zijn zoon, en Sarai, zijn schoondochter, de vrouw van Abram, zijn zoon. Ze gingen samen van Ur van de Chaldeeën naar het land Kanaän. Ze kwamen naar Haran en bleven daar wonen .* ”

De hele familie, inclusief Abram, vestigde zich in het noorden van het land, in Charan. Deze eerste beweging brengt hen dicht bij de plaats van de geboorte van de mensheid. Ze **scheiden zich** af van de grote steden, die al zeer bevolkt en al erg opstandig zijn, van de vruchtbare en welvarende vlakke.

Gen.11:32: “ *De dagen van Terah waren tweehonderdvijf jaar; en Terah stierf in Haran .* ”

Térach werd geboren in 1878 en stierf in 2083 op 205-jarige leeftijd.

Laten we aan het einde van de studie van dit hoofdstuk opmerken dat het project om de levensverwachting terug te brengen tot 120 jaar goed op weg is naar succes. Tussen de “600 jaar” van Sem en de “148 jaar” van Nahor of de “175 jaar” van Abraham is de verkorting van het leven duidelijk. Ongeveer vier eeuwen later zal Mozes precies 120 jaar leven. Het door God aangehaalde getal zal als een voltooid model worden verkregen.

In de ervaring van Abraham laat God zien wat hij zelf bereid is te doen om de levens van zijn uitverkorenen te verlossen, die hij uit al zijn menselijke schepselen selecteert, afhankelijk van de vraag of zij zijn beeld van hem behouden. In dit historische tafereel is Abraham God in Vader, Isaac, God in Zoon en zal de vervulling plaatsvinden in Jezus Christus en op zijn vrijwillige offer zal het nieuwe verbond geboren worden.

Genesis 12

Scheiding van de aardse familie

Gen.12:1: “ *Jahweh zei tegen Abram: Ga uit je land, uit je vaderland en uit je vaders huis, naar het land dat ik je zal tonen .* ”

Op Gods bevel gaat Abram zijn aardse familie, het huis van zijn vader, verlaten, en we moeten in deze volgorde de geestelijke betekenis zien die God in Gen.2:24 gaf aan zijn woorden die zeiden: “Daarom zal een mens verlaat zijn vader en zijn moeder, en zal zich aan zijn vrouw hechten, en zij zullen één vlees worden .” Abram moet “ zijn vader en moeder verlaten ” om de profetische geestelijke rol van Christus te vervullen, voor wie alleen de “Bruid ”, zijn vergadering van uitverkorenen, telt. Vleselijke banden zijn obstakels voor geestelijke vooruitgang die de uitverkorenen moeten vermijden om erin te slagen, in een symbolisch beeld, “ één vlees ” te maken met Jezus Christus, de schepper God YaHWéH.

Gen.12:2: “ *Ik zal van u een groot volk maken en u zegenen; Ik zal je naam groot maken, en je zult een bron van zegen zijn .* ”

Abram zal de eerste van de patriarchen van de Bijbel worden, die door monotheïsten wordt erkend als de “vader van de gelovigen”. Hij staat ook in de Bijbel, de eerste dienaar van God wiens details van zijn leven uitvoerig zullen worden gevolgd en geopenbaard.

Gen.12:3: “ *Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloeken zal Ik vervloeken; en alle families van de aarde zullen in jou gezegend worden .* ”

Abrams reizen en ontmoetingen zullen hiervan het bewijs leveren, en dat was al in Egypte toen Farao met Sarai wilde slapen, in de overtuiging dat zij zijn zuster was volgens wat Abram zei om zijn leven te beschermen. In een visioen liet God hem weten dat Sara de vrouw van een profeet was en dat hij bijna stierf.

Het tweede deel van dit vers, “ *alle geslachten van de aarde zullen in u gezegend worden* ”, zal zijn vervulling vinden in Jezus Christus, zoon van David uit de stam Juda, zoon van Israël, zoon van Isaak, zoon van Abram. Het is op Abram dat God zijn twee opeenvolgende bondgenootschappen zal bouwen, die de maatstaven van zijn verlossing presenteren. Omdat deze standaarden moesten evolueren om van het symbolische type naar het echte type te gaan; naargelang de zondige mens vóór Christus of na Hem leeft.

Gen.12:4: “ *Abram ging, zoals YaHWéH hem had opgedragen, en Lot ging met hem mee. Abram was vijfenzeventig jaar oud toen hij uit Haran kwam .* ”

Op 75-jarige leeftijd heeft Abram al een lange levenservaring. We moeten deze ervaring verwerven om naar God te luisteren en deze te zoeken; wat wordt gedaan nadat hij de vloeken van de mensheid heeft ontdekt die van hem gescheiden zijn. Als God hem riep, is dat omdat Abram naar hem uitkeek. Dus als God zich aan hem openbaart, haast hij zich om hem te gehoorzamen. En deze heilzame gehoorzaamheid zal worden bevestigd en herinnerd aan zijn zoon Isaak in dit vers aangehaald in Gen.26:5: “ *omdat Abraham mijn stem gehoorzaamde en mijn bevelen, mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten hield .* ” Abram had deze dingen alleen kunnen behouden als God ze aan hem presenteerde. Dit getuigenis van God openbaart ons dat veel dingen die niet in de Bijbel staan, zijn volbracht. De Bijbel geeft ons slechts een samenvatting van het lange bestaan van mensenlevens. En over het leven van een man van 175 jaar kan alleen God zeggen

hoe zij van minuut tot minuut, van seconde tot seconde heeft geleefd, maar voor ons is een samenvatting van het essentiële voldoende.

De zegen die God aan Abram heeft gegeven, berust dus op zijn gehoorzaamheid, en al onze studie van de Bijbel en zijn profetieën zou tevergeefs zijn als we het belang van deze gehoorzaamheid niet zouden begrijpen, omdat Jezus Christus ons de zijne als voorbeeld gaf door te zeggen in Johannes 8:29: “ *Hij die mij heeft gezonden, is met mij; hij heeft mij niet met rust gelaten, want ik doe altijd wat hij wil.* ” Het is met iedereen hetzelfde; elke goede relatie wordt bereikt door “ *het aangename* ” te doen met degene die u een plezier wilt doen. Daarom is geloof, ware religie, geen complex iets, maar een eenvoudig soort relatie die God en onszelf aangenaam maakt.

In onze eindtijd is het teken dat naar voren komt dat van de ongehoorzaamheid van kinderen jegens hun ouders en jegens de nationale autoriteiten. God organiseert deze dingen om volwassenen die opstandig, ondankbaar of onverschillig jegens hem zijn, te laten ontdekken wat hij zelf ervaart vanwege hun slechtheid. De door God geschapen daden schreeuwen dus veel luider dan geschreeuw en toespraken, om zijn rechtvaardige verontwaardiging en terechte verwijten tot uitdrukking te brengen.

Gen.12:5: “ *Abram nam zijn vrouw Sarai en de zoon van zijn broer Lot mee, met al de goederen die ze hadden en de bedienden die ze in Haran hadden verworven. Ze vertrokken om naar het land Kanaän te gaan, en ze kwamen in het land Kanaän.* ”

Charan ligt ten noordoosten van Kanaän. Abram gaat daarom van Haran naar het westen en vervolgens naar het zuiden, en hij komt Kanaän binnen.

Gen.12:6: “ *Abram reisde door het land naar een plaats genaamd Sichem, naar de eiken van More. De Kanaänieten waren toen in het land.* ”

Moeten we het onthouden? ‘ *De Kanaänieten* ’ zijn reuzen, maar hoe zit het dan met Abram zelf? Want de vloed was nog heel dichtbij en Abram had heel goed de grootte van een reus kunnen hebben. Bij het binnenkomen van Kanaän meldt hij de aanwezigheid van deze reuzen niet, wat logisch is als hij zelf nog steeds in deze norm zit. Terwijl hij zuidwaarts afdaalt, steekt Abram het huidige Galilea over en komt aan in het huidige Samaria, bij Sichem. Dit land Samaria zal een plaats van evangelisatie zijn waar Jezus Christus de voorkeur aan geeft. Daar zal hij vertrouwen vinden in de ‘Samaritaanse vrouw’ en haar familie, bij wie voor het eerst, tot hun grote verbazing, een Jood binnen mocht komen.

Gen.12:7: “ *Jahweh verscheen aan Abram en zei: Aan jouw nakomelingen zal Ik dit land geven. En Abram bouwde daar een altaar voor JaHWéH, die aan hem verschenen was.* ”

God koos eerst het huidige Samaria uit om zichzelf aan Abram te tonen, die deze bijeenkomst zal heiligen door daar een altaar te bouwen, een profetisch symbool van het kruis van de marteling van Christus. Deze keuze suggereert een verband met de toekomstige evangelisatie van het land door Jezus Christus en zijn apostelen. Het is vanaf deze plaats dat God hem aankondigt dat hij dit land aan zijn nageslacht zal geven. Maar welke, de joodse of de christelijke? Ondanks de historische feiten ten gunste van de Joden lijkt deze belofte betrekking te hebben op de uitverkorenen van Christus voor vervulling op de nieuwe aarde; want de

uitverkorenen van Christus zijn, volgens het beginsel van rechtvaardiging door geloof, ook het zaad dat aan Abram is beloofd.

Gen.12:8: “ *Van daaruit trok hij naar de berg ten oosten van Bethel, en hij sloeg zijn tenten op, met Bethel in het westen en Ai in het oosten. Hij bouwde daar ook een altaar voor YaHWéH, en hij riep de naam van YaHWéH aan .*”

Terwijl hij zuidwaarts afdaalde, sloeg Abram zijn kamp op in de bergen tussen Bethel en Ai. God specificceert de oriëntatie van de twee steden. Bethel betekent ‘huis van God’ en Abram plaatst het in het westen, in de oriëntatie die zal worden gegeven aan de tabernakel en de tempel van Jeruzalem, zodat de ambtsdragers, wanneer ze de heiligheid van God, zijn huis, binnengaan, de rug toekeren. de opkomende zon die opkomt in het oosten, het oosten. In het oosten ligt de stad Aï waarvan de wortel betekent: stapel steen, ruïne of heuvel en monument. God openbaart zijn oordeel aan ons: tegenover de ingang van de uitverkorenen in het huis van God zijn in het oosten alleen maar ruïnes en stapels stenen. In dit beeld had Abram de twee wegen naar de vrijheid voor zich open: in het westen Bethel en het leven, of in het oosten Ai en de dood. Gelukkig had hij al voor het leven bij YaHWéH gekozen.

Gen.12:9: “ *Abram vervolgde zijn reizen en trok op naar het zuiden .*”

Merk op dat Abram bij deze eerste doortocht door Kanaän niet naar “Jebus” gaat, de naam van de toekomstige stad van David: Jeruzalem, die door hem dus totaal genegeerd wordt.

Gen.12:10: “ *Er was hongersnood in het land; en Abram daalde af naar Egypte om daar als vreemdeling te verblijven, omdat de hongersnood in het land groot was .*”

Zoals het geval zou zijn, was het in de tijd dat Jozef, de zoon van Jakob, Israël, de eerste vizier van Egypte werd, de hongersnood die Abram naar Egypte bracht. De ervaringen die hij daar had, worden in de rest van de verzen van dit hoofdstuk verteld.

Abram is een vredige en zelfs angstige man. Uit angst vermoord te worden om zijn vrouw Sarai, die erg mooi was, mee te nemen, besloot hij haar als zijn zuster voor te stellen, een halve waarheid. Door deze list behaagde Farao hem en overlaadde hem met goederen die hem rijkdom en macht zouden geven. Nadat dit is verkregen, treft God Farao met plagen en leert hij dat Sarai zijn vrouw is. Vervolgens achtervolgt hij Abram, die Egypte rijk en machtig achterlaat. Deze ervaring voorspelt het verblijf van de Hebreërs die, nadat ze slaven van Egypte zijn geweest, het land zullen verlaten met zijn goud en zijn rijkdommen. En deze kracht zal binnenkort zeer nuttig voor hem zijn.

Genesis 13

Abrams scheiding van Lot

Terugkerend uit Egypte keerden Abram, zijn familie en Lot, zijn neef, terug naar Bethel, naar de plaats waar hij een altaar had opgericht om God aan te roepen. Terwijl ze zich allemaal op deze plek tussen Bethel en Ai bevinden,

tussen “het huis van God” en de “ruïne”. Na ruzies tussen hun dienaren scheidt Abram zich af van Lot, aan wie hij de keuze geeft welke richting hij wil inslaan. En Lot maakte van de gelegenheid gebruik om de vlakte te kiezen, waarvan de vruchtbaarheid welvaart beloofde. Vers 10 zegt: “ *Lot sloeg zijn ogen op en zag de hele vlakte van de Jordaan, die volledig onder water stond. Voordat Jahweh Sodom en Gomorra verwoestte, was het tot aan Zoar een tuin van de Heer, net als het land Egypte* . Door dit te doen kiest hij voor “ondergang” en zal die ontdekken wanneer God met vuur en zwavel de steden van deze vallei treft die vandaag de dag gedeeltelijk bedekt zijn door de “Dode Zee”; straf waaraan hij met zijn twee dochters zal ontsnappen, dankzij de genade van God die twee engelen zal sturen om hem te waarschuwen en hem Sodom te laten verlaten, waar hij zal leven. We lezen in vers 13: “ *De mensen van Sodom waren goddeloos en grote zondaars tegen YaHWéH* .”

Abram blijft daarom, vlakbij Bethel, “het huis van God” op de berg.

Gen.13:14 tot 18: “ *Jahweh zei tegen Abram, nadat Lot zich van hem had afgescheiden: Sla uw ogen op en kijk vanwaar u zich bevindt naar het noorden en het zuiden, naar het oosten en het westen; want al het land dat je ziet, zal ik voor altijd aan jou en je nakomelingen geven. Ik zal uw zaad maken als het stof van de aarde , zodat als iemand het stof van de aarde kan tellen , ook uw zaad geteld zal worden. Sta op, reis door de lengte en breedte van het land; want ik zal het je geven . Abram sloeg zijn tenten op en ging wonen tussen de eiken van Mamre, die vlakbij Hebron liggen. En hij bouwde daar een altaar voor YaHWéH* .”

Nadat hij de keuze aan Lot heeft overgelaten, ontvangt Abram het deel dat God hem wil geven en hernieuwt hij daar zijn zegeningen en zijn beloften. De vergelijking van zijn “zaad” met het “stof der aarde”, oorsprong en einde van de menselijke ziel, lichaam en geest, volgens Gen.2:7, zal bevestigd worden door die van de “sterren van de hemel” in Gen. .15: 5.

Genesis 14

Scheiding door macht

Vier koningen uit het oosten komen oorlog voeren tegen de vijf koningen van de vallei waar Sodom ligt, waar Lot woont. De vijf koningen worden geslagen en gevangengenomen, evenals Lot. Gewaarschuwd schiet Abram hem te hulp en bevrijdt alle gevangengenomen gijzelaars. Laten we het belang van het volgende vers opmerken.

Gen.14:16: “ *Hij bracht alle rijkdommen terug; hij bracht ook Lot, zijn broer, terug met zijn goederen, evenals de vrouwen en het volk* .”

In werkelijkheid kwam Abram alleen voor Lot tussenbeide. Maar door de feiten te vertellen maskeert God deze realiteit om zijn smaad op te roepen jegens Lot, die de slechte keuze maakte om in de stad van de goddelozen te gaan wonen.

Gen.14:17: “ *Nadat Abram als overwinnaar was teruggekeerd van Kedorlaomer en van de koningen die bij hem waren, ging de koning van Sodom uit om hem te ontmoeten in de vallei van Shaweh, dat is de vallei van de koning* .”

De winnaar moet worden bedankt. Het woord “Shavéh” betekent: duidelijk; precies wat Lot verleidde en zijn keuze beïnvloedde.

Gen.14:18: “ *Melchizedek, koning van Salem, bracht brood en wijn: hij was priester van de Allerhoogste God* ”.

Deze koning van Salem was “ *priester van de Allerhoogste God* ”. Zijn naam betekent: “Mijn Koning is Gerechtigheid”. Zijn aanwezigheid en zijn tussenkomst leveren het bewijs van een continuïteit van aanbidding van de ware God op aarde sinds het einde van de zondvloed, die nog steeds zeer aanwezig is in de gedachten van de mensen uit Abrams tijd. Maar deze aanbidde van de ware God weten niets van het reddingsproject dat God zal openbaren door de profetische ervaringen van Abram en zijn nakomelingen.

Gen.14:19: “ *En hij zegende Abram en zei: Gezegend zij Abram door de Allerhoogste God, heer van hemel en aarde!* »

De zegen van deze officiële vertegenwoordiger van God bevestigt verder de zegen die God rechtstreeks persoonlijk aan Abram gaf.

Gen.14:20: “ *Gezegend zij de Allerhoogste God, die uw vijanden in uw hand heeft overgeleverd! En Abram gaf hem een tiende van alles .*”

Melchizedek zegent Abram, maar let erop dat hij zijn overwinning niet aan hem toeschrijft; hij schrijft het toe aan “ *de Allerhoogste God die leverde zijn vijanden in zijn handen .* En we hebben een concreet voorbeeld van Abrams gehoorzaamheid aan de wetten van God, aangezien hij “ *tienden van alles gaf* ” aan Melchizedek, wiens naam betekent: “Mijn Koning is Gerechtigheid”. Deze wet van tiende bestond dus al sinds het einde van de vloed op aarde en waarschijnlijk zelfs vóór de “zondvloed”.

Gen.14:21: “ *De koning van Sodom zei tegen Abram: Geef mij mensen en neem de rijkdommen voor jezelf .*”

De koning van Sodom is veel dank verschuldigd aan Abram, die zijn volk heeft bevrijd. Hij wil dus royaal betalen voor zijn diensten.

Gen.14:22: “ *Abram antwoordde de koning van Sodom: Ik hef mijn hand op naar YaHWéH, de Allerhoogste God, heer van hemel en aarde: .*”

Abram profiteert van de situatie om de perverse koning te herinneren aan het bestaan van “ *JaHWéH de Allerhoogste God* ”, de unieke “ *Meester van hemel en aarde* ”; wat hem de enige eigenaar maakt van alle rijkdom die de koning verkrijgt door zijn slechtheid.

Gen.14:23: “ *Ik zal niets nemen wat van jou is, zelfs geen draad, noch een klein stukje, zodat je niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt. Niks voor mij !* »

In deze houding getuigt Abram tegen de koning van Sodom dat hij alleen naar deze oorlog kwam om zijn neef Lot te redden. Abram veroordeelt net als God deze koning die in kwaad, perversie en geweld leeft. En hij maakt hem dit duidelijk door zijn onwaardig verkregen rijkdommen te weigeren.

Gen.14:24: “ *Alleen wat de jonge mannen aten, en het deel van de mannen die met mij meeliepen, Aner, Eskol en Mamre: zij zullen hun deel nemen .*”

Maar deze keuze van Abram betreft alleen hem, de man dienaar van God, en zijn dienaren kunnen hun deel van de aangeboden rijkdom nemen.

Genesis 15

Scheiding door verbond

Gen.15:1: “ *Na deze gebeurtenissen kwam het woord van Jahweh in een visioen tot Abram en hij zei: Abram, wees niet bang; Ik ben je schild en je beloning zal zeer groot zijn .* ”

Abram is een vredige man die in een meedogenloze wereld leeft, ook in een visioen komt God, zijn vriend YaHWéH, hem geruststellen: “*Ik ben je schild, en je beloning zal heel groot zijn*”.

Gen.15:2: “ *Abram antwoordde: Heer JaHWéH, wat wilt u mij geven? Ik ga zonder kinderen; en de erfgenaam van mijn huis is Eliëzer van Damascus .* ”

Abram heeft lange tijd geleden onder het feit dat hij geen vader kon zijn vanwege de onvruchtbaarheid van Sarai, zijn wettige vrouw. En hij weet dat wanneer hij sterft, een naast familielid zijn eigendom zal erven: “ *Eliëzer van Damascus* ”. Laten we terloops opmerken hoe oud deze stad “ *Damascus* ” in Syrië is.

Gen.15:3: “ *En Abram zei: Zie, gij hebt mij geen zaad gegeven, en wie in mijn huis geboren wordt, zal mijn erfgenaam zijn .* ”

Abram begrijpt de beloften die voor zijn nageslacht zijn gedaan niet, aangezien hij er geen heeft omdat hij kinderloos is.

Gen.15:4: “ *Toen kwam het woord van Jahweh tot hem: Hij zal niet uw erfgenaam zijn, maar hij die uit uw lichaam komt, zal uw erfgenaam zijn .* ”

God vertelt hem dat hij echt de vader van een kind zal worden.

Gen.15:5: “ *En toen hij hem naar buiten had gebracht, zei hij: Kijk naar de hemel en tel de sterren, als je ze kunt tellen. En hij zei tegen hem: Dit zal uw zaad zijn .* ”

Ter gelegenheid van dit visioen dat aan Abram werd gegeven, openbaart God ons een symbolische sleutel tot de betekenis die hij geestelijk aan het woord ‘ *ster* ’ geeft. Oorspronkelijk aangehaald in Gen.1:15 heeft “ *de ster* ” de rol van “ *het verlichten van de aarde* ” en deze rol is al die van Abram die God voor dit doel geroepen en apart gezet heeft, maar het zal ook die van alle gelovigen zijn die zal zijn geloof en zijn dienst voor God opeisen. Merk op dat volgens Dan.12:3 de status van “*sterren*” zal worden gegeven aan de uitverkorenen bij hun intrede in de eeuwigheid: “ **Zij die intelligent zijn zullen schijnen als de pracht van de hemel, en zij die gerechtigheid leren, voor de menigte zal schijnen als de sterren, voor altijd en eeuwig .** ” Het beeld van de “*ster*” wordt eenvoudigweg aan hen toegeschreven vanwege hun selectie door God.

Gen.15:6: “ **Abram vertrouwde op JaHWéH, die het hem als gerechtigheid toerekende.** ”

Deze verscursus vormt het officiële onderdeel van de definitie van geloof en het principe van rechtvaardiging door geloof. Want geloof is niets anders dan verlicht, gerechtvaardigd en waardig vertrouwen. Vertrouwen op God is alleen legitiem in verlichte kennis van zijn wil en van alles wat hem behaagt, zonder welke het onwettig wordt. Op God vertrouwen is geloven dat Hij alleen degenen

zegt die Hem gehoorzamen, volgens het voorbeeld van Abram en het volmaakte voorbeeld van Jezus Christus.

Dit oordeel van God over Abram profeteert het oordeel dat hij zal brengen aan allen die net als hij zullen handelen, in dezelfde gehoorzaamheid aan de goddelijke waarheid die in hun tijd wordt voorgesteld en geëist.

*Gen.15:7: “Jahweh zei opnieuw tegen hem: **Ik ben Jahweh, die u uit Ur van de Chaldeeën heeft geleid om u dit land in bezit te geven.**”*

Als inleiding op de presentatie van zijn verbond met Abram herinnert God Abram eraan dat hij hem uit Ur der Chaldeeën heeft gehaald. Deze formule is gemodelleerd naar de presentatie van het eerste van Gods “tien geboden” aangehaald in Exo.20:2: “**Ik ben YaHWéH, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis**” heeft geleid.

Gen.15:8: “Abram antwoordde: Heer JaHWéH, waardoor zal ik weten dat ik het zal bezitten? »

Abram vraagt YaHWéH om een teken.

*Gen.15:9: “En JaHWéH zei tegen hem: **Neem een vaars van drie jaar oud, een geit van drie jaar oud, een ram van drie jaar oud, een tortelduif en een jonge duif.**”*

Gen.15:10: “Abram nam al deze dieren, sneed ze doormidden en legde de stukken tegenover elkaar; maar hij deelde de vogels niet .

Gods reactie en Abrams actie vereisen uitleg. Deze offerceremonie is gebaseerd op het idee van delen, dat betrekking heeft op de twee partijen die een alliantie aangaan, dat wil zeggen: laten we samen delen. De in het midden uitgesneden dieren symboliseren het lichaam van Christus dat, als één geheel, geestelijk zal worden gedeeld tussen God en zijn uitverkorenen. De schapen zijn het beeld van de mens en van Christus, maar de vogels hebben niet dit beeld van de mens die de door God gezonden Christus zal zijn. Dit is de reden waarom ze als hemels symbool in het verbond verschijnen, maar niet worden afgesneden. Jezus' verzoening voor de zonde zal alleen gunstig zijn voor de aardse uitverkorenen, niet voor de hemelse engelen.

Gen 15:11: “De roofvogels vielen op de karkassen; en Abram verdreef hen .’

In het door God geprofeteerde project zullen alleen de lijken van de goddelozen en rebellen als voedsel aan de roofvogels worden afgeleverd bij de terugkeer in glorie van Christus de Verlosser. In de eindtijd zal dit lot hen niet aangaan die een verbond met God sluiten in Christus en door zijn wetten. Omdat de aldus blootgelegde lijken van dieren van zeer grote heiligheid zijn voor God en voor Abram. Abrams gebaar is gerechtvaardigd omdat de feiten niet in tegenspraak mogen zijn met de profetie die betrekking heeft op het toekomstige en uiteindelijke lot van de heiligheid van Christus.

Gen.15:12: “Bij zonsondergang viel er een diepe slaap op Abram; en zie, angst en grote duisternis kwamen over hem .”

Deze slaap is niet normaal. Het is een ‘diepe slaap’, zoals die waarin God Adam onderdompelde om vanuit een van zijn ribben een vrouw te vormen, zijn ‘hulp’. Als onderdeel van de alliantie die hij met Abram sluit, zal God hem de profetische betekenis openbaren die aan deze “hulp” wordt gegeven, die het

voorwerp zal zijn van Gods liefde in Christus. In feite laat God hem alleen qua schijn sterven om zijn eeuwige aanwezigheid binnen te gaan, en anticipeert zo op zijn binnenkomst in het eeuwige leven, dat wil zeggen in het ware leven, volgens het principe dat geen mens God kan zien en leven.

De “ *grote duisternis* ” betekent dat God hem blind maakt voor het aardse leven, zodat hij in zijn geest virtuele beelden van profetische aard kan construeren, inclusief de verschijning en aanwezigheid van God zelf. Aldus in duisternis gedompeld, voelt Abram een legitieme ‘ *angst* ’. Bovendien onderstreept het het formidabele karakter van de scheppende God die tot hem spreekt.

Gen.15:13: “ *En JaHWéH zei tegen Abram: Weet dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land dat niet het hunne zal zijn; ze zullen daar tot slaaf worden gemaakt en vierhonderd jaar lang onderdrukt worden .* ’

God kondigt aan Abram de toekomst aan, het lot dat voor zijn nakomelingen is weggelegd.

“... *uw nakomelingen zullen vreemdelingen zijn in een land dat niet het hunne zal zijn* ”: dit is Egypte.

“... *ze zullen daar tot slaaf worden gemaakt* ”: bij de verandering van een nieuwe farao die Jozef niet had gekend, de Hebreëer die grootvizier werd van zijn voorganger. Deze slavernij zal in de tijd van Mozes worden volbracht.

“... *en zij zullen vierhonderd jaar lang onderdrukt worden* ”: Dit gaat niet alleen over de Egyptische onderdrukking, maar breder over de onderdrukking die de nakomelingen van Abram zal treffen totdat zij bezittingen hebben in Kanaän, hun nationale land dat door God beloofd is.

Gen.15:14: “ *Maar Ik zal het volk waarvoor zij dienen oordelen, en dan zullen zij met grote rijkdommen naar buiten komen .* ”

De beoogde natie is deze keer alleen Egypte, dat zij zullen verlaten en feitelijk al zijn rijkdommen zullen afnemen. Merk op dat God in dit vers de “onderdrukking” die in het vorige vers werd aangehaald, niet aan Egypte toeschrijft. Dit bevestigt het feit dat de genoemde “ *vierhonderd jaar* ” niet alleen op Egypte van toepassing zijn.

Gen.15:15: “ *Je zult in vrede naar je vaders gaan, je zult na een gelukkige oude dag begraven worden .* ”

Alles zal gebeuren zoals God hem vertelde. Hij zal in Hebron worden begraven in de grot van Machpela, op land dat Abram tijdens zijn leven van een Hethiet heeft gekocht.

Gen.15:16: “ *In de vierde generatie zullen zij hier terugkeren; want de ongerechtigheid van de Amoriëten is nog niet op zijn hoogtepunt .* ’

Onder deze Amoriëten hebben de Hettieten goede betrekkingen met Abram, die zij beschouwen als een vertegenwoordiger van de grote God. Dus komen ze overeen hem het land voor zijn graf te verkopen. Maar over “ *vier generaties* ” of “ *vierhonderd jaar* ” zal de situatie anders zijn en zullen de Kanaänitische volken de drempel van rebellie hebben bereikt, niet ondersteund door God, en zij zullen allemaal worden vernietigd en hun land aan de Hebreëen overlaten die het zullen redden. hun nationale bodem.

Om dit rampzalige project voor de Kanaänieten beter te begrijpen, moeten we bedenken dat Noach Kanaän had vervloekt, die de eerste zoon was van zijn zoon Cham. Het beloofde land werd daarom bevolkt door deze afstammeling van Cham, vervloekt door Noach en door God. Hun vernietiging was slechts een kwestie van tijd die God had aangewezen om Zijn doeleinden op aarde te verwezenlijken.

Gen.15:17: “ *Toen de zon onderging, was er diepe duisternis; en zie, het was een rokende oven, en de vlammen vlogen tussen de verdeelde dieren .* ”

Bij deze ceremonie is het door mensen aangestoken vuur verboden. Omdat ze dit principe durven te overtreden, zullen de twee zonen van Aäron op een dag door God worden verteerd. Abram had God om een teken gevraagd en dat kwam in de vorm van hemels vuur dat tussen de in tweeën gesneden dieren doorging. Zo getuigt God voor zijn dienaren zoals de profeet Elia voor de profeten van de Baäls, ondersteund door de buitenlandse koningin en echtgenote van koning Achab, genaamd Izebel. Het altaar is verdronken in water, het door God gezonden vuur zal het altaar en het door Elia bereide water verteren, maar het altaar van de valse profeten zal door zijn vuur worden genegeerd.

Gen.15:18: “ *Op die dag sloot Jahweh een verbond met Abram en zei: Aan uw nakomelingen geef Ik dit land, van de rivier van Egypte tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat. ”* ”

Aan het eind van dit hoofdstuk 15, zo bevestigt dit vers, is het hoofdonderwerp inderdaad dat van **de alliantie die de uitverkorenen scheidt van andere mensen** , zodat zij deze alliantie met God delen en Hem dienen.

De grenzen van het aan de Hebreëen beloofde land overschrijden de grenzen die de natie na de verovering van Kanaän zal bezetten. Maar God omvat in zijn aanbod de immense woestijnen van Syrië en Arabië die in het oosten samenkomen met de “Eufraat ” en ook de woestijn van Sur, die “ Egypte ” scheidt van Israël. Tussen deze woestijnen krijgt het beloofde land de vorm van een tuin van God.

In profetische geestelijke lezing symboliseren de ‘rivieren’ volkeren, zodat God kan profeteren over het nageslacht van Abram, over Christus die zijn aanbidders en zijn uitverkorenen zal vinden voorbij Israël en Egypte, in het westen in ‘Europa’, gesymboliseerd in Openbaring 9 : 14 onder de naam van de “ grote rivier de Eufraat ”.

Gen.15:19: “ *het land van de Kenieten, van de Kenizzieten, van de Kadmonieten, ”* ”

Gen.15:20: “ *van de Hethieten, van de Ferezieten, van de Refäieten, ”* ”

Gen.15:21: “ *van de Amorieten, en de Kanaänieten, en de Girsasieten, en de Jebusieten .”* ”

In de tijd van Abram duiden deze namen de families aan die zich verzamelden in de steden die het land Kanaän vormden en bevolkten. Onder hen bevinden zich de Refäieten die meer dan de anderen de gigantische standaard van de antediluvianen zullen hebben behouden toen Jozua het gebied “ vier generaties ” of “ vierhonderd jaar ” later innam.

Abram is de patriarch van de twee verbonden van Gods plan. Zijn afstamming door het vlees zal talloze nakomelingen voortbrengen die geboren

zullen worden in de mensen die door God zijn uitgekozen, maar niet door hem zijn gekozen. Als gevolg hiervan vervormt deze eerste alliantie, gebaseerd op het vlees, zijn reddingsproject en verwart zijn begrip, omdat verlossing alleen zal berusten op de daad van geloof in de twee allianties. De besnijdenis van het vlees heeft de Hebreeuwse man niet gered, ook al was dit door God vereist. Wat hem in staat stelde gered te worden, waren zijn gehoorzame werken die zijn geloof en vertrouwen in God openbaarden en bevestigden. En het is hetzelfde dat de verlossing in het nieuwe verbond conditioneert, waarin het geloof in Christus levend wordt gemaakt door de werken van gehoorzaamheid aan de geboden, verordeningen en goddelijke beginselen die God door de hele Bijbel heen heeft geopenbaard. In een vervulde relatie met God wordt de leer van de letter verlicht door de intelligentie van de geest; daarom zei Jezus: “ *de letter doodt, maar de Geest maakt levend* ”.

Genesis 16

Scheiding door legitimiteit

Gen.16:1: “ *Sarai, de vrouw van Abram, baarde hem geen kinderen. Ze had een Egyptische bediende genaamd Hagar .*

Gen.16:2: “ *En Sarai zei tegen Abram: Zie, JaHWéH heeft mij onvruchtbaar gemaakt; kom, bid ik u, naar mijn dienaar; Misschien krijg ik via haar kinderen. Abram luisterde naar de stem van Sarai .*”

Gen.16:3: “ *Dus Sarai, de vrouw van Abram, nam Hagar, de Egyptische, haar slavin, en gaf haar tot vrouw aan Abram, haar man, nadat Abram tien jaar in het land Kanaän had gewoond*” .

Het is gemakkelijk voor ons om kritiek te leveren op deze ongelukkige keuze vanwege het initiatief van Sarai, maar we moeten kijken naar de situatie zoals die zich aandienende voor het gezegende echtpaar.

zijn baarmoeder geboren zou worden . Maar hij vertelde hem niet over Sarai, zijn vrouw, die onvruchtbaar was. Bovendien ondervroeg Abram zijn Schepper niet voor details over zijn aankondigingen. Hij wachtte tot God tot hem zou spreken overeenkomstig zijn soevereine wil. En daar moeten we begrijpen dat dit gebrek aan uitleg precies bedoeld was om dit menselijke initiatief uit te lokken, waarmee God een onwettige tegenhanger scheidt in termen van de belofte van zegen, maar nuttig om voor het toekomstige Israël te plaatsen, gebouwd op Isaak. oorlogszuchtige en protesterende concurrentie, tegenstander en zelfs vijand. God begreep dat naast de twee paden, goed en kwaad die aan de keuzes van de mens werden gesteld, ‘de wortel en de stok’ even noodzakelijk waren als elkaar om de ‘ezel vooruit te helpen’. De geboorte van Ismaël, tevens de zoon van Abram, zal de vorming van de Arabische staf bevorderen tot aan zijn laatste vorm in de geschiedenis, religieus, Islam (onderwerping; een hoogtepunt voor dit van nature en erfelijk opstandige volk).

Gen.16:4: “ *Hij ging naar Hagar en zij werd zwanger. Toen ze zichzelf zwanger zag, keek ze haar minnares met minachting aan .*

Deze minachtende houding van Hagar, de Egyptische jegens haar minnares, kenmerkt vandaag de dag nog steeds de Arabische moslimvolken. En daarmee hebben ze niet helemaal ongelijk, omdat de westerse wereld het immense voorrecht heeft genegeerd om te zijn geëvangéliseerd in de naam van de goddelijke Christus Jezus. Zodat deze valse Arabische religie blijft verkondigen dat God groot is, terwijl het Westen hem uit de registers van zijn gedachten heeft gewist.

Het beeld dat in dit vers wordt gegeven geeft de exacte situatie van onze eindtijd weer, omdat het westerse christendom, zelfs vervormd, zoals Sarai, geen zonen meer baart en wegzakt in de geestelijke onvruchtbaarheid van de duisternis. En het spreekwoord luidt: in het land der blinden zijn de eenogigen koningen.

Gen.16:5: “ *En Sarai zei tegen Abram: De belediging die mij is aangedaan, treft u. Ik heb mijn dienaar in uw boezem geplaatst; en toen ze zag dat ze zwanger was, keek ze me minachtend aan. Laat Yahweh rechter zijn tussen mij en jou!* »

Gen.16:6: “ *Abram zei tegen Sarai: Zie, uw dienstmaagd is in uw macht; handel met haar zoals u goeddunkt. Toen mishandelde Sarai haar; en Hagar vluchtte voor haar.* ”

Abram neemt zijn verantwoordelijkheid op zich, en hij neemt Sarai niet kwalijk dat zij de inspiratiebron is voor deze onwettige geboorte. Dus vanaf het begin legt de legitimiteit haar wet op aan de onwettigheid en als we deze les volgen, zullen huwelijken van nu af aan alleen maar mensen uit dezelfde directe familie verenigen tot het Israël van de toekomst en zijn nationale vorm die wordt verkregen na het vertrek uit Israël.

Gen.16:7: “ *De engel van YaHWéH vond haar bij een waterbron in de woestijn, bij de bron die op weg is naar Sur.* ”

Deze directe uitwisseling tussen God en Hagar wordt alleen mogelijk gemaakt dankzij de gezegende status van Abram. God vindt het in de Schurwoestijn, die de thuisbasis zal worden van nomadische Arabieren die in tenten leven op zoek naar voedsel voor hun schapen en kamelen. De waterbron was Hagars middel om te overleven en ze ontmoet de "bron van de wateren des levens", die haar komt aanmoedigen haar status als dienaar en haar vruchtbare lot te aanvaarden.

Gen.16:8: “ *Hij zei: Hagar, dienstmaagd van Sarai, waar kom je vandaan en waar ga je heen? Ze antwoordde: Ik vlucht voor Sarai, mijn minnares.* ”

Hagar beantwoordt de twee vragen: waar ga je heen? Antwoord: Ik ren weg. Waar kom je vandaan? Antwoord: van Sarai, mijn minnares.

Gen.16:9: “ *De engel van YaHWéH zei tegen haar: Keer terug naar je meesteres en verneder jezelf onder haar hand.* ”

De grote rechter laat hem geen keus, hij beveelt terugkeer en nederigheid, omdat het echte probleem inderdaad werd veroorzaakt door de minachting jegens zijn minnares die, afgezien van haar onvruchtbaarheid, zijn legitieme minnares blijft en gediend en gerespecteerd moet worden.

Gen.16:10: “ *De engel van YaHWéH zei tegen hem: Ik zal uw nakomelingen vermenigvuldigen, en ze zullen zo talrijk zijn dat ze niet geteld kunnen worden.* ”

YaHWéH moedigt hem aan door hem een “wortel” aan te bieden. Hij belooft hem een nageslacht “ *zo talrijk dat we ze niet kunnen tellen* ”. Vergis je niet: deze menigte zal vleeselijk zijn en niet geestelijk. Want de orakels van God zullen tot de oprichting van het nieuwe verbond alleen door de Hebreeuwse nakomelingen worden gedragen. Maar natuurlijk kan elke oprechte Arabier Gods verbond aangaan door Zijn normen, die door de Hebreëen in de Bijbel zijn geschreven, te aanvaarden. En sinds zijn verschijning heeft de islamitische Koran niet aan dit criterium voldaan. Hij beschuldigt, bekritiseert en verdraait de bijbelse waarheden die door Jezus Christus zijn authentiek verklaard.

Door voor Ismaël de uitdrukking te gebruiken die al voor Abram werd gebruikt, ‘ *zo talrijk dat ze niet kunnen worden geteld* ’, begrijpen we dat het alleen een kwestie is van menselijke proliferatie en niet van de uitverkorenen die zijn geselecteerd voor het eeuwige leven. De door God voorgestelde vergelijkingen zijn altijd onderworpen aan voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Voorbeeld: de “ *sterren aan de hemel* ” hebben betrekking op elke religieuze activiteit die bestaat uit het “ *verlichten van de aarde* ”. Maar welk licht? Alleen het licht van de waarheid, gelegitimeerd door God, maakt een “ *ster* ” waardig om “ *voor altijd te schijnen* ” in de hemel, volgens Dan.12:3, omdat ze **waarlijk** “ *intelligent* ” zullen zijn geweest en **waarlijk** “ *rechtvaardigheid* hebben geleerd ” volgens Dan.12 :3. God.

Gen.16:11: “ *De engel van YaHWéH zei tot hem: Zie, u bent zwanger en u zult een zoon ter wereld brengen, en u zult hem Ismaël noemen; want YaHWéH heeft u gehoord in uw verdrukking .*”

Gen.16:12: “ *Hij zal zijn als een wilde ezel; zijn hand zal tegen allen zijn, en de hand van allen zal tegen hem zijn; en hij zal tegenover al zijn broers wonen .*”

God vergelijkt Ismaël en zijn Arabische nakomelingen met een ‘ *wilde ezel* ’, het dier dat bekend staat om zijn recalcitrante en koppige karakter; en bovendien wreed, sindsdien ‘ *wild* ’ genoemd. Hij laat zich daarom niet temmen, temmen of overhalen. Kortom, hij heeft niet lief en laat zich niet liefhebben, en hij draagt in zijn genen een agressieve erfelijkheid jegens zijn eigen broers en vreemden met zich mee. Dit door God vastgestelde en geopenbaarde oordeel is in deze tijd van het einde van groot belang om de straffende rol voor God te begrijpen van de religie van de islam, die door het valse christendom werd bestreden in tijden waarin het christelijke ‘licht’ nog maar ‘slechts’ aanwezig was . *duisternis* ”. Sinds zijn terugkeer naar het grondgebied van zijn voorouders is Israël opnieuw zijn doelwit geworden, net als het christelijke Westen, beschermd door de Amerikaanse macht, die zij, zonder zich al te veel te vergissen, “de grote Satan” noemen. Het is waar dat een kleine “Satan” “de grote” kan herkennen.

Door het baren van Ismaël, een naam die 'God heeft gehoord' betekent, het kind van het geschil, scheidt God een extra **scheiding** binnen Abrams familie. Het draagt bij aan de vloek van talen die in de Babel-ervaring zijn ontstaan. Maar als hij de middelen voorbereidt om te straffen, is dat omdat hij van tevoren het opstandige gedrag van mensen in zijn twee opeenvolgende allianties tot aan het einde van de wereld kent.

Gen.16:13: “ *Ze noemde Atta El roi de naam van YaHWéH die tot haar had gesproken; want zij zei: Heb ik hier iets gezien, nadat hij mij zag? »*

De naam Atta El Roï betekent: Jij bent de ziende God. Maar dit initiatief om God een naam te geven is nu al een schande tegen zijn superioriteit. De rest van dit vers, op veel verschillende manieren vertaald, komt op deze gedachte neer. Hagar kan het niet geloven. Zij, de kleine dienaar, was het voorwerp van de aandacht van de grote schepper God, die het lot ziet en openbaart. Waar kan ze na deze ervaring bang voor zijn?

Gen 16:14 “ *Daarom werd deze put de bron van koning Lachai genoemd; het is tussen Kadès en Bared .”*

De aardse plaatsen waar God Zichzelf heeft gemanifesteerd zijn prestigieus, maar de eer die mensen hen betalen wordt vaak veroorzaakt door hun afgodische geest, die hen niet met Hem verzoent.

Gen 16:15 “ *Hagar baarde Abram een zoon; en Abram gaf de naam Ismaël aan de zoon die Hagar hem baarde .’*

Ismaël is inderdaad de authentieke zoon van Abram, en vooral zijn eerste kind aan wie hij op natuurlijke wijze gehecht zal raken. Maar hij is niet de zoon der belofte die God eerder heeft aangekondigd. Maar toch gekozen door God, is de naam “ *Ismaël* ” die hem wordt gegeven of “ *God heeft gehoord* ” gebaseerd op de kwelling van Hagar bovenal, slachtoffer van de beslissingen genomen door zijn minnares en zijn meester. Maar in de tweede zin is het ook gebaseerd op de fout van Abram en Sarai, die tijdelijk geloofden dat deze zoon, verwekt door Hagar, de Egyptenaar, de bevestiging, het ‘antwoord’ en de vervulling van de aankondiging van God was. De fout zal bloedige gevolgen hebben tot het einde van de wereld.

God is het spel van het menselijk denken betreden en voor hem is het essentiële volbracht: het kind van twist en conflictuele **scheiding** leeft.

Gen.16:16: “ *Abram was zesentachtig jaar oud toen Hagar Abram Ismaël baarde .’*

“Ismaël” werd dus geboren in 2034 (1948 + 86) toen Abram 86 jaar oud was.

Genesis 17

Scheiding door besnijdenis: een teken in het vlees

Gen.17:1: “ *Toen Abram negenennegentig jaar oud was, verscheen Jahweh aan Abram en zei tegen hem: Ik ben de Almachtige God. Loop voor mijn aangezicht en wees onberispelijk .’*

In 2047, op 99-jarige leeftijd en Ismaël 13, wordt Abram in de geest bezocht door God, die zichzelf voor de eerste keer aan hem presenteert als “ *Almachtige God* ”. God bereidt een actie voor die dit ‘almachtige’ karakter zal onthullen. De verschijning van God is voornamelijk van verbale en auditieve aard, omdat zijn glorie onzichtbaar blijft, maar een gelijkend beeld van zijn persoon kan worden gezien zonder te sterven.

Gen.17:2: “ *Ik zal mijn verbond tussen mij en jou oprichten, en ik zal je eindeloos vermenigvuldigen .* ”

God hernieuwt de belofte van de vermenigvuldiging ervan, en specificieert deze keer ‘ *tot in het oneindige* ’, zij het zoals ‘ *het stof van de aarde* ’ en ‘ *de sterren aan de hemel* ’ die ‘ *niemand kan tellen* ’.

Gen.17:3: “ *Abram viel op zijn aangezicht; en God sprak tot hem en zei :*

Zich realiserend dat degene die tot hem spreekt “Almachtige God” is, valt Abram op zijn gezicht om niet naar God te kijken, maar luistert hij naar zijn woorden die zijn hele ziel verrukken.

Gen.17:4: “ *Dit is mijn verbond dat ik met u sluit. Je zult de vader worden van een groot aantal naties .* »

Het verbond tussen God en Abram werd die dag versterkt: ‘ *Je zult de vader worden van een groot aantal volken .* ’

Gen.17:5: “ *Je zult niet langer Abram heten; maar uw naam zal Abraham zijn, want ik heb u tot vader van vele volken gemaakt .* »

De naamsverandering van Abram naar Abraham is doorslaggevend en op zijn tijd zal Jezus hetzelfde doen door de namen van zijn apostelen te veranderen.

Gen.17:6: “ *Ik zal u overvloedig vruchtbaar maken, ik zal naties van u maken; en er zullen koningen uit je voortkomen .* »

Abram is de eerste vader van de Arabische naties in Ismaël, in Isaac zal hij de vader zijn van de Hebreëen, de zonen van Israël; en in Midian zal hij de vader zijn van de nakomelingen van Midian; waar Mozes zijn vrouw Zippora, de dochter van Jethro, zal vinden.

Gen.17:7: “ *Ik zal mijn verbond tussen mij en u, en uw nakomelingen na u, tot stand brengen, door hun generaties heen: het zal een eeuwig verbond zijn, dat ik God zal zijn voor u en voor uw nakomelingen na u. ”*

God kiest op subtiele wijze de woorden van zijn verbond, die ‘*eeuwigdurend*’ maar niet eeuwig zullen zijn. Dit betekent dat de alliantie die met zijn vleeselijke nakomelingen wordt gesloten een beperkte duur zal hebben. En deze grens zal worden bereikt wanneer de goddelijke Christus bij zijn eerste komst en zijn menselijke incarnatie door zijn vrijwillige verzoenende dood de basis zal leggen van het nieuwe bondgenootschap dat eeuwige gevolgen zal hebben.

Op dit punt moeten we ons realiseren dat alle eerstgeboren mensen die vanaf het begin het doelwit waren en bij naam genoemd werden, hun legitimiteit verliezen. Dit was het geval met Kaïn, de eerstgeborene van Adam, van Ismaël, de eerstgeboren maar onwettige zoon van Abram, en na hem zal dit het geval zijn met de eerstgeborene van Esau, de eerstgeborene van Isaak. Dit principe van het falen van de eerstgeborenen voorspelt het falen van de joodse vleeselijke alliantie. Het tweede verbond zal geestelijk zijn en alleen werkelijk bekeerde heidenen ten goede komen, ondanks de bedrieglijke schijn die wordt veroorzaakt door valse menselijke pretenties.

Gen.17:8: “ *Ik zal aan u, en aan uw nakomelingen na u, het land waar u als vreemdeling woont, het hele land Kanaän, tot eeuwig bezit geven, en Ik zal hun God zijn.*

Op dezelfde manier zal het land Kanaän “ *in eeuwigdurend bezit* ” worden gegeven zolang God gebonden is door zijn verbond. En de verwerping van de Messias Jezus zal deze teniet doen. Veertig jaar na deze schande zullen de natie en haar hoofdstad Jeruzalem ook vernietigd worden door Romeinse soldaten, en zullen de overlevende Joden verstrooid worden over de verschillende landen van de wereld. Omdat God een voorwaarde van het verbond specificceert: “ *Ik zal hun God zijn* ”. En wanneer Jezus, zoals door God gezonden, officieel door de natie wordt afgewezen, zal God zijn bondgenootschap met volledige legitimiteit kunnen verbreken.

Gen.17:9: “ *God zei tegen Abraham: U zult mijn verbond nakomen, u en uw nakomelingen na u, door hun generaties heen .* ”

Dit vers draait de nek om voor al deze religieuze pretenties die God tot de God maken van de monotheïstische religies die verenigd zijn in de oecumenische alliantie, ondanks hun onverenigbare en tegengestelde leringen. God is alleen gebonden aan zijn eigen woorden, die de basis vormen van zijn verbond, een soort contract dat is gesloten met degenen die uitsluitend Hem gehoorzamen. Als een mens zijn verbond nakomt, bekrachtigt en breidt hij het uit. Maar de mens moet God volgen in zijn project dat op twee opeenvolgende fasen is gebouwd; de eerste is vleeselijk, de tweede is geestelijk. En deze passage van de eerste naar de tweede test het individuele geloof van mensen, en in de eerste plaats dat van de joden. Door Christus te verwerpen verbreekt de Joodse natie haar verbond met God, die de deur opent voor de heidenen, en onder wie degenen die zich tot Christus bekeren, door hem worden geadopteerd en aan Abraham als geestelijke zonen worden toegerekend. Allen die zich aan zijn verbond houden, zijn dus vleeselijk of geestelijk zonen of dochters van Abraham.

In dit vers zien we dat Israël, de toekomstige natie met die naam, zijn oorsprong vindt in Abraham. God besluit van zijn nakomelingen een volk te maken dat ‘apart is gezet’ voor een aardse demonstratie. Het gaat niet om een gered volk, maar om de samenstelling van een menselijke bijeenkomst die de aardse kandidaten vertegenwoordigt voor de selectie van de uitverkorenen die gered worden door de toekomstige genade van God, die door Jezus Christus zal worden verkregen.

Gen.17:10: “ *Dit is mijn verbond, dat jullie tussen mij en jullie, en jullie nakomelingen na jullie, zullen nakomen: iedere mannelijke onder jullie zal besneden worden .* ”

De besnijdenis is een teken van het verbond dat is gesloten tussen God, Abraham en zijn nageslacht, zijn vleeselijke nakomelingen. De zwakte is de collectieve vorm die van toepassing is op al zijn nakomelingen, bezielde door geloof of niet, gehoorzaam of niet. Aan de andere kant zal in het nieuwe bondgenootschap de op de proef gestelde selectie door geloof individueel worden ervaren door de uitverkorenen, die dan het eeuwige leven zullen verkrijgen dat op het spel staat in dit bondgenootschap. We moeten aan de besnijdenis een ongelukkig gevolg toevoegen: moslims zijn ook besneden sinds hun patriarch Ismaël en zij geven deze besnijdenis een spirituele waarde die hen ertoe brengt een recht op de eeuwigheid op te eisen. Besnijdenis heeft echter alleen eeuwige, en geen eeuwige, vleeselijke gevolgen.

Gen.17:11: “ *Gij zult uzelf besnijden; en het zal een teken zijn van alliantie tussen mij en jou .* ”

Het is inderdaad een teken van alliantie met God, maar de effectiviteit ervan is alleen vleeselijk en de verzen 7, 8 en het volgende vers 13 bevestigen de enige “ *eeuwigdurende* ” toepassing ervan.

Gen.17:12: “ *Wanneer elke man acht dagen oud is, volgens uw generaties, zal elke man onder u besneden worden, of hij nu in huis geboren is, of voor geld gekocht is van een zoon van een vreemdeling. zonder tot jouw ras te behoren ' .* ”

Iets dat nog steeds heel verrassend is, maar ondanks het eeuwige karakter ervan, vormt het niettemin een profetie die Gods project voor het 8e millennium openbaart . Dit is de reden voor de keuze voor “acht dagen”, omdat de eerste zeven dagen de aardse tijd symboliseren van de selectie van de uitverkorenen van zesduizend jaar en het oordeel van het zevende millennium. Door op aarde een nauwe alliantie met de Joodse natie en haar oorspronkelijke embryo, Abram, te organiseren, openbaart God het beeld van de toekomstige eeuwigheid van de uitverkorenen, bevrijd van vleeselijke seksuele zwakte, geconcentreerd op de voorhuid die van mannen is afgesneden. Vervolgens moet, net zoals de uitverkorenen uit alle bronnen van de volkeren van de aarde zullen komen, maar alleen in Christus, in het oude verbond, de besnijdenis zelfs op buitenlanders worden toegepast als zij willen leven aan de kant die God heeft gekozen.

Het belangrijkste idee van besnijdenis is om te leren dat mensen zich in Gods eeuwige koninkrijk niet langer zullen voortplanten en dat vleeselijke verlangens niet langer mogelijk zullen zijn. Bovendien vergelijkt de apostel Paulus de besnijdenis van het vlees in het oude verbond met die van de herten van de uitverkorenen in het nieuwe. In dit perspectief suggereert het de zuiverheid van het vlees en van het hart dat zich aan Christus geeft.

Besnijden betekent **rondsnijden** en dit idee laat zien dat God een unieke relatie met zijn schepsel wil opbouwen. In een ‘jaloerse’ God eist hij de exclusiviteit en prioriteit van de liefde van zijn uitverkorenen, die, indien nodig, de menselijke relaties om hen heen moeten verbreken die schadelijk zijn voor hun verlossing, en de banden moeten verbreken met de dingen en mensen die hun relatie met hen schaden. hem. Als pedagogisch profetisch beeld heeft dit principe in de eerste plaats betrekking op zijn vleeselijke Israël, en op zijn geestelijke Israël van alle tijden, dat zich in Jezus Christus in zijn volmaaktheid openbaart.

Gen.17:13: “ *Wie in huis geboren wordt en wie met geld gekocht wordt, moet besneden worden; en mijn verbond zal in uw vlees een **eeuwig verbond zijn** » .* ”

God dringt aan op dit idee: het wettige kind en het onwettige kind kunnen aan hem gehecht worden omdat hij zo de twee allianties van zijn reddingsproject profeteert... Vervolgens profeteert Jezus de aandrang gekenmerkt door de terugkeer van de uitdrukking 'verworven kost geld ' . de Christus die door de opstandige religieuze joden op 30 denarii zal worden geschat. En zo zal God voor 30 denarii zijn menselijk leven aanbieden ter verlossing van de Joodse en heidense uitverkorenen in naam van zijn heilige alliantie. *Maar het ‘ eeuwigje ’* karakter van het teken van de besnijdenis wordt in herinnering gebracht en de precisie ‘ *in je vlees* ’ bevestigt het tijdelijke karakter ervan. Want dit verbond dat

hier begint, zal eindigen wanneer de Messias verschijnt “ *om een einde te maken aan de zonde* ”, volgens Dan.7:24.

Gen.17:14: “ *Een onbesneden man, die niet naar het vlees besneden is, zal uit het midden van zijn volk worden afgesneden: hij zal Mijn verbond hebben overtreden* ”

Het respect voor de door God gestelde regels is zeer strikt en laat geen uitzonderingen toe, omdat hun overtredingen zijn profetische project verdraaien, en door Mozes te beletten Kanaän binnen te gaan, zal hij laten zien dat deze fout zeer groot is. Het is voor de onbesnedenen naar het vlees evenmin legitiem om in het aardse Joodse volk te leven als de onbesnedenen van hart dat zouden zijn in het toekomstige eeuwige celestiale koninkrijk van God.

Gen.17:15: “ *God zei tegen Abraham: Je zult Sarai niet langer je vrouw Sarai noemen; maar haar naam zal Sarah zijn .*

Abram betekent vader van een volk, maar Abraham betekent vader van een menigte. Op dezelfde manier betekent Sarai nobel, maar Sarah betekent prinses.

Abram is al de vader van Ismaël, maar de verandering van zijn naam Abraham wordt gerechtvaardigd door de vermenigvuldiging van zijn nageslacht in Isaak, de zoon die God hem zal aankondigen, en niet door Ismaël. Om dezelfde reden zal de onvruchtbare Sarai zich via Isaak voortplanten en grote aantallen mensen ter wereld brengen, en haar naam wordt Sara.

Gen.17:16: “ *Ik zal haar zegenen, en ik zal u een zoon bij haar geven; Ik zal het zegenen, en het zal naties worden; koningen der volkeren zullen uit haar voortkomen .*”

Abram wandelt met God, maar zijn dagelijkse leven is aards en gebaseerd op aardse natuurlijke omstandigheden, niet op goddelijke wonderen. Ook in zijn gedachten geeft hij aan Gods woorden de betekenis van een zegen door de manier waarop Sarai een zoon kreeg via Hagar, haar dienstmaagd.

Gen.17:17: “ *Abraham viel op zijn aangezicht; hij lachte en zei in zijn hart: Zal er een zoon geboren worden uit een man van honderd jaar oud? en zou Sarah, negentig jaar oud, bevallen? »*

Hij realiseerde zich dat God zou kunnen betekenen dat Sarai kinderen zou kunnen krijgen, ook al is ze onvruchtbaar en al 99 jaar oud, en hij lachte in zijn hart. De situatie is zo onvoorstelbaar op het aardse menselijke niveau dat deze reflex van zijn denken natuurlijk lijkt. En hij geeft betekenis aan zijn gedachten.

Gen.17:18: “ *En Abraham zei tegen God: O! moge Ismaël voor uw aangezicht leven! »*

Het is duidelijk dat Abraham vleeselijk redeneert en dat hij zijn vermenigvuldiging alleen begrijpt via Ismaël, de zoon die al geboren is en 13 jaar oud is.

Gen.17:19: “ *God zei: Sara, uw vrouw, zal u zeker een zoon baren; en jij zult zijn naam Isaak noemen. Ik zal mijn verbond met hem sluiten, tot een eeuwig verbond voor zijn nakomelingen na hem .*”

God kent de gedachten van Abraham, berispt hem en herhaalt de aankondiging zonder ook maar de geringste kans op een interpretatiefout te laten.

De door Abraham geuite twijfel over de wonderbaarlijke geboorte van Isaak profeteert de twijfel en het ongeloof dat de mensheid jegens Jezus Christus zal manifesteren. En de twijfel zal de vorm aannemen van een officiële afwijzing door Abrahams vleselijke nageslacht.

Gen 17:20 Wat Ismaël betreft, ik heb u gehoord. Zie, Ik zal hem zegenen en hem vruchtbaar maken en hem buitengewoon vermenigvuldigen; hij zal twaalf prinsen verwekken, en ik zal van hem een groot volk maken .’

Ismaël betekent dat God het heeft gehoord. Ook rechtvaardigt God met deze tussenkomst nog steeds de naam die hij hem gaf. God zal het vruchtbaar maken, het zal vermenigvuldigd worden en de grote Arabische natie vormen, bestaande uit “twaalf prinsen”. Dit getal 12 is vergelijkbaar met de 12 zonen van Jakob van zijn heilige alliantie die zullen worden opgevolgd door de 12 apostelen van Jezus Christus, maar vergelijkbaar betekent niet identiek omdat het goddelijke hulp bevestigt, maar geen reddende alliantie met betrekking tot zijn project van eeuwig leven. Bovendien zullen Ismaël en zijn nakomelingen vijandig staan tegenover allen die Gods heilige alliantie aangaan, achtereenvolgens joden en christenen. Deze schadelijke rol zal een onwettige geboorte bekrachtigen door middel van even onwettige processen die door de onvruchtbare moeder en de al te zelfgenoegzame vader worden voorgesteld. Dit is de reden waarom de vleselijke zonen van Abraham dezelfde vloek zullen dragen en uiteindelijk dezelfde afwijzing door God zullen ondergaan.

Omdat ze God en zijn waarden kennen, kunnen de nakomelingen van Ismaël ervoor kiezen om volgens zijn regels te leven totdat ze toetreden tot de Joodse alliantie, maar deze keuze zal individueel blijven, net als de eeuwige verlossing die aan de uitverkorenen zal worden aangeboden. Op dezelfde manier zal, net als bij andere mensen van alle afkomst, de verlossing in Christus hun worden aangeboden en zal het pad naar de eeuwigheid voor hen openstaan, maar alleen op de gehoorzame maatstaf van Christus, de Verlosser, gekruisigd, gestorven en opgestaan.

Gen.17:21: “ Ik zal mijn verbond sluiten met Isaak, die Sara volgend jaar rond deze tijd aan u zal baren . ”

Omdat Ismaël ten tijde van dit visioen volgens vers 27 13 jaar oud was, zal hij daarom 14 jaar oud zijn als Isaak geboren wordt. Maar God benadrukt dit punt: zijn verbond zal met Isaak gesloten worden, en niet met Ismaël. En hij zal geboren worden door Sarah.

Gen.17:22: “ Toen hij klaar was met spreken, verhief God zichzelf boven Abraham .”

De verschijningen van God zijn zeldzaam en uitzonderlijk, en dit verklaart waarom mensen niet wennen aan goddelijke wonderen en waarom hun redenering, net als Abraham, bepaald blijft door de natuurwetten van het aardse leven. Als zijn boodschap wordt afgeleverd, trekt God zich terug.

Gen.17:23: “ Abraham nam zijn zoon Ismaël mee, en allen die in zijn huis geboren waren, en allen die hij met geld gekocht had, alle mannen van het volk van het huis van Abraham; en hij besneed hen diezelfde dag, volgens het bevel dat God hem had gegeven .’

Het door God gegeven bevel wordt onmiddellijk uitgevoerd. Zijn gehoorzaamheid rechtvaardigt zijn verbond met God. Deze machtige meester uit de oudheid kocht bedienden en de status van slaaf bestond en werd niet betwist. Wat het onderwerp in feite twijfelachtig zal maken, is het gebruik van geweld en de mishandeling van bedienden. **De status van slaaf is ook die van alle verlost van Jezus Christus, zelfs vandaag de dag .**

Gen.17:24: “ *Abraham was negennegentig jaar oud toen hij besneden werd .*”

Deze verduidelijking herinnert ons eraan dat God gehoorzaamheid verlangt van mensen, ongeacht hun leeftijd; van de jongste tot de oudste.

Gen.17:25: “ *Zijn zoon Ismaël was dertien jaar oud toen hij besneden werd .*”

Hij zal daarom 14 jaar ouder zijn dan zijn broer Isaac, wat hem het vermogen zal geven om zijn jongere broer, de zoon van de wettige vrouw, echte schade toe te brengen.

Gen.17:26: “ *Diezelfde dag werd Abraham besneden, evenals zijn zoon Ismaël .*”

God herinnert aan de legitimiteit van Ismaël jegens Abraham, die zijn vader is. Hun gebruikelijke besnijdenis is net zo misleidend als de beweringen van hun nakomelingen die beweren van dezelfde God te zijn. Want om aanspraak te maken op God is het niet voldoende om dezelfde voorouderlijke, vleeselijke vader te hebben. En wanneer de ongelovige Joden deze connectie met God claimen vanwege hun vader Abraham, zal Jezus dit argument weigeren en hen de duivel, Satan, vader van de leugen en moordenaar vanaf het begin toeschrijven. Wat Jezus tegen de opstandige joden van zijn tijd zei, is net zo goed van toepassing op de Arabische en islamitische pretenties van ons.

Gen.17:27: “ *En alle mannen van zijn huis, of ze nu in zijn huis geboren waren of met geld van vreemden verworven waren, werden met hem besneden .*”

Na dit model van gehoorzaamheid zullen we zien dat de tegenslagen van de Hebreëen die Egypte verlaten altijd voortkomen uit hun onderschatting van deze gehoorzaamheid die God absoluut eist, in alle tijden en tot aan het einde van de wereld.

Genesis 18

De scheiding van vijandige broeders

Gen.18:1 : “*Jahweh verscheen aan hem tussen de eiken van Mamre, terwijl hij op het heetst van de dag bij de ingang van zijn tent zat .*”

Gen.18:2: “ *En hij sloeg zijn ogen op en keek: en zie, er stonden drie mannen bij hem. Toen hij ze zag, rende hij hen tegemoet vanaf de ingang van zijn tent en boog zich voorover op de grond .*

Abraham is een honderdjarige man, hij weet dat hij nu oud is, maar hij behoudt een goede fysieke conditie, aangezien hij zijn bezoekers ‘ *tegemeet rent* ’. Herkende hij hen als hemelse boodschappers, dat kunnen we aannemen, omdat hij

zich voor hen 'ter aarde werpt'. Maar wat hij ziet zijn 'drie mannen' en we kunnen dan in zijn reactie zijn gevoel van spontane gastvrijheid zien, dat de vrucht is van zijn natuurlijke, liefdevolle karakter.

Gen.18:3: “ *En hij zei: Heer, als ik genade in uw ogen heb gevonden, ga dan toch niet van uw dienaar weg.* ”

Een bezoeker “heer” noemen was het resultaat van Abrahams grote nederigheid, en opnieuw is er geen bewijs dat hij dacht dat hij zich tot God richtte. Omdat dit bezoek van God in een totaal menselijke verschijning uitzonderlijk is, aangezien zelfs Mozes niet bevoegd zal zijn om “ *de heerlijkheid* ” van het aangezicht van God te zien volgens Exo.33:20 tot 23: “ *JaHWéH zegt: Je zult niet in staat zijn om mijn gezicht te zien, want de mens kan mij niet zien en leven. Jahweh zei: Hier is een plaats bij mij in de buurt; je zult op de rots staan. Als mijn glorie voorbij is, zal ik je in een rotsholte plaatsen en je met mijn hand bedekken totdat ik er overheen ben gegaan. En als ik mijn hand omdraai, zul je mij achter je zien, maar mijn gezicht zal niet worden gezien.* Als de visie van de ‘glorie’ van God verboden is, verbiedt hij zichzelf niet om een menselijke verschijning aan te nemen om zijn schepselen te benaderen. God doet het om Abraham, zijn vriend, te bezoeken, en hij zal het opnieuw doen in de vorm van Jezus Christus vanaf zijn embryonale conceptie tot aan zijn verzoenende dood.

Gen.18:4: “ *Laat iemand een beetje water brengen om je voeten te wassen; en rust uit onder deze boom.* ”

Vers 1 maakte het duidelijk: het is heet en het zweten van de voeten is bedekt met aards stof rechtvaardigt het wassen van de voeten van bezoekers. Het is een aangenaam aanbod dat hen is gedaan. En deze aandacht strekt Abraham tot eer.

Gen.18:5: “ *Ik zal een stuk brood gaan halen, om je hart te sterken; waarna u uw reis voortzet; want daarom passeert u uw dienaar. Zij antwoordden: Doe wat je hebt gezegd.* ”

Hier zien we dat Abraham deze bezoekers niet als hemelse wezens identificeerde. De aandacht die hij voor hen toont, getuigt dan ook van zijn natuurlijke menselijke kwaliteiten. Hij is nederig, liefdevol, zachtaardig, genereus, behulpzaam en gastvrij; dingen die hem geliefd maken bij God. In dit menselijke aspect keurt en accepteert God al zijn voorstellen.

Gen.18:6: “ *Abraham ging snel naar zijn tent, naar Sara, en zei: Snel, drie maatjes meelbloem, kneed het en maak koeken.* ”

Voedsel is nuttig voor het vleselijke lichaam en toen Abraham drie lichamen van vlees voor zich zag, liet hij voedsel bereiden om de fysieke kracht van zijn bezoekers te vernieuwen.

Gen.18:7: “ *En Abraham snelde naar zijn kudde, nam een mals en goed kalf en gaf het aan een dienaar, die zich haastte om het klaar te maken.* ”

De keuze voor een mals kalf toont verder zijn vrijgevigheid en natuurlijke welwillendheid; zijn plezier in het behagen van zijn naaste. Om dit resultaat te bereiken biedt zij haar bezoekers het beste.

Gen.18:8: “ *En hij nam nog wat room en melk, samen met het bereide kalf, en zette ze voor hen neer. Hijzelf stond naast hen, onder de boom. En ze aten.* ”

Dit smakelijke voedsel wordt gepresenteerd aan passerende vreemden, mensen die hij niet kent, maar die hij behandelt als leden van zijn eigen familie. De incarnatie van de bezoekers is heel reëel, aangezien ze voedsel eten dat voor de mens is gemaakt.

Gen.18:9: “ *Toen zeiden zij tot hem: Waar is Sara, uw vrouw? Hij antwoordde: Ze is daar, in de tent .* ”

Nu de beproeving van de gastheer een succes is tot eer van God en die van hemzelf, onthullen de bezoekers hun ware aard door de naam van zijn vrouw "Sarah" te noemen, die God hem in zijn vorige visioen schonk.

Gen.18:10: “ *Een van hen zei: Ik zal op hetzelfde moment bij je terugkomen; en zie, uw vrouw Sara zal een zoon krijgen. Sara luisterde bij de ingang van de tent, die achter hem lag .* ”

Laten we opmerken dat er in de verschijning van de drie bezoekers niets is dat YaHWéH identificeert met de twee engelen die hem vergezellen. Het hemelse leven manifesteert zich hier en onthult de egalitaire betekenis die daar heerst.

Terwijl een van de drie bezoekers de aanstaande geboorte van Sarah aankondigt, luistert ze vanaf de ingang van de tent naar wat er wordt gezegd en in de tekst wordt aangegeven wie " *achter hem zat* "; wat betekent dat hij haar niet heeft gezien en zich menselijkerwijs niet bewust kon zijn van haar aanwezigheid. Maar het waren geen mannen.

Gen.18:11: “ *Abraham en Sara waren oud en op hoge leeftijd; en Sara kon niet langer hopen kinderen te krijgen .* ”

Het vers definieert normale menselijke omstandigheden die de hele mensheid gemeen hebben.

Gen.18:12: “ *En zij lachte **in zichzelf** en zei: Zal ik, nu ik oud ben, nog steeds verlangen? Mijn heer is ook oud .* ”

Let opnieuw op de precisie: “ *Ze lachte **in zichzelf*** ”; zodat niemand hem heeft horen lachen behalve de levende God die gedachten en harten doorzoekt.

Gen.18:13: “ *Jahweh zei tegen Abraham: Waarom lachte Sara dan en zei: Zal ik echt een kind krijgen, ook al ben ik oud? »* ”

God maakt van de gelegenheid gebruik om zijn goddelijke identiteit te onthullen, wat de vermelding van JaHWéH rechtvaardigt, omdat hij het is die in deze menselijke verschijning tot Abraham spreekt. Alleen God kan de verborgen gedachten van Sara kennen en nu weet Abraham dat God tot hem spreekt.

Gen.18:14: “ *Is er iets verbazingwekkends aan de kant van YaHWéH? Op de afgesproken tijd kom ik tegelijkertijd bij je terug; en Sara zal een zoon krijgen .* ”

God wordt autoritair en hernieuwt zijn voorspelling duidelijk in de naam YaHWéH van zijn goddelijkheid.

Gen.18:15: “ *Sarah loog en zei: Ik lachte niet. Omdat ze bang was. Maar hij zei: Integendeel, je lachte .* ”

“ *Sarah loog* ” zegt de tekst omdat God haar geheime gedachte hoorde, maar er kwam geen gelach uit haar mond; dus het was maar een kleine leugen tegen God, maar niet tegen de mens. En als God haar berispt, komt dat omdat ze niet toegeeft dat God controle heeft over haar gedachten. Ze levert het bewijs en

gaat zelfs zo ver dat ze tegen hem liegt. Dit is de reden waarom hij volhoudt door te zeggen: “ *Integendeel (het is niet waar), je lachte .*” Laten we niet vergeten dat de door God gezegende mens Abraham is en niet Sara, zijn wettige vrouw, die alleen profiteert van de zegen van haar echtgenoot. Zijn ideeën hebben al geresulteerd in de vloek van de geboorte van Ismaël, de toekomstige erfvijand en concurrent van Israël; het is waar om een goddelijk project te volbrengen.

Gen.18:16: “ *En deze mannen stonden op om te vertrekken en keken naar Sodom. Abraham ging met hen mee om hen te vergezellen .*”

Gedoofd, gevoed en nadat ze voor Abraham en Sara de toekomstige geboorte van de wettige zoon Isaak hebben vernieuwd, onthullen de hemelse bezoekers aan Abraham dat hun bezoek aan de aarde ook een andere missie in gedachten heeft: het betreft Sodom.

Gen.18:17: “ *Toen zei JaHWéH: Zal ik voor Abraham verbergen wat ik ga doen?...*”

Hier hebben we de precieze toepassing van dit vers uit Amos 3:7: “ *Want de Heer, YaHWéH, doet niets zonder zijn geheim te hebben geopenbaard aan zijn dienaren, de profeten* ”.

Gen.18:18: “ *Abraham zal zeker een groot en machtig volk worden, en in hem zullen alle volken van de aarde gezegend worden .*”

Vanwege het gebruikelijke betekenisverlies dat wordt toegepast op het bijwoord “ *zeker* ”, herinner ik me dat het betekent: op een bepaalde en absolute manier. Voordat God zijn destructieve project openbaart, haast hij zich om Abraham voor zijn aangezicht gerust te stellen over zijn eigen status en hernieuwt hij de zegeningen die hij hem zal schenken. God begint over Abraham te spreken in de derde persoon om hem te verheffen tot de rang van een groot historisch personage van de mensheid. Door aldus te handelen toont hij zijn vleeselijke en geestelijke nakomelingen het model dat hij zegent en dat hij zich herinnert en definieert in het volgende vers.

Gen.18:19: “ *Want Ik heb hem uitverkoren, zodat hij zijn zonen en zijn huis na hem kan gebieden de weg van Jahweh te bewaren, in gerechtigheid en gerechtigheid; gunst van Abraham de beloften die hij hem heeft gedaan...* ”

Wat God in dit vers beschrijft, maakt het verschil met Sodom, dat Hij zal vernietigen. Tot het einde van de wereld zullen haar uitverkorenen als volgt zijn: het volgen van de weg van YaHWéH bestaat uit het praktiseren van rechtvaardigheid en rechtvaardigheid; de ware gerechtigheid en ware gerechtigheid die God zal bouwen op wetteksten om zijn volk Israël te onderwijzen. Respect voor deze dingen zal voor God de voorwaarde zijn om zijn beloften van zegeningen te respecteren.

Gen.18:20: “ *En JaHWéH zei: De roep tegen Sodom en Gomorra wordt luider, en hun zonde is groot .*”

God brengt dit oordeel over Sodom en Gomorra, de steden van de koningen die Abraham kwam helpen toen ze werden aangevallen. Maar het was ook in Sodom dat zijn neef Lot ervoor had gekozen zich te vestigen, met zijn gezin en zijn bedienden. God kent de band van gehechtheid die Abraham voor zijn neef heeft en vermenigvuldigt de vormen van aandacht voor de oude man om zijn bedoelingen aan hem bekend te maken. En om dit te doen, verlaagt hij

zichzelf tot het niveau van de mens om zichzelf zoveel mogelijk te humaniseren om zichzelf op het niveau van de menselijke redenering van zijn dienaar Abraham te plaatsen.

Gen.18:21: “ *Daarom zal ik naar beneden gaan, en ik zal zien of zij geheel gehandeld hebben volgens het bericht dat tot mij gekomen is; en als dat niet zo is, zal ik het weten .* ”

Deze woorden contrasteren met de kennis van Sara's gedachten, want God kan het niveau van immoraliteit dat in deze twee steden in de vlakte wordt bereikt en hun overvloedige welvaart niet negeren. Uit deze reactie blijkt de zorg die hij besteedt om zijn trouwe dienaar het rechtvaardige vonnis van zijn oordeel te laten aanvaarden.

Gen.18:22: “ *En de mannen vertrokken en gingen naar Sodom. Maar Abraham stond nog steeds in de aanwezigheid van YaHWéH .* ”

Hier stelt de scheiding van de bezoekers Abraham in staat de levende God, YaHWéH, onder hen te identificeren, die bij hem aanwezig is in een eenvoudige menselijke verschijning die de uitwisseling van woorden aanmoedigt. Abraham zal bemoedigd worden tot het punt dat hij een soort overeenkomst met God sluit om de redding van de twee steden te verkrijgen, waarvan er één wordt bewoond door zijn dierbare neef Lot.

Gen.18:23: “ *Abraham kwam dichterbij en zei: Wilt u ook de rechtvaardigen samen met de goddelozen vernietigen? »* ”

De door Abraham gestelde vraag is gerechtvaardigd, omdat de mensheid in haar collectieve acties van gerechtigheid de dood van onschuldige slachtoffers veroorzaakt, wat collateral damage wordt genoemd. Maar als de mensheid het verschil niet kan zien, kan God dat wel. En hij zal hiervan het bewijs leveren aan Abraham en aan ons die zijn bijbelse getuigenis lezen.

Gen.18:24 : « *Peut-être y a-t-il cinquante justes au milieu de la ville: les feras-tu périr aussi, et ne pardonneras-tu pas à la ville à cause des cinquante justes qui sont au milieu d 'zij ? »* ”

In zijn zachte en liefdevolle ziel is Abraham vol illusie en hij stelt zich voor dat het mogelijk is om minstens 50 rechtvaardige mensen in deze twee steden te vinden en hij roept deze 50 mogelijke rechtvaardige mensen aan om van God de genade van de twee steden in de wereld te verkrijgen. Dit is de naam van zijn volmaakte gerechtigheid, die de onschuldigen niet samen met de schuldigen kan treffen.

Gen.18:25: “ *Om de rechtvaardigen samen met de goddelozen ter dood te brengen, zodat het zowel met de rechtvaardigen als met de goddelozen kan zijn, het zij verre van u! Ver van jou! Zal hij die over de hele aarde oordeelt, geen gerechtigheid uitoefenen? »* ”

Abraham denkt dus het probleem op te lossen door God eraan te herinneren wat hij niet kan doen zonder zijn persoonlijkheid te ontkennen, die zo gehecht is aan het gevoel van volmaakte rechtvaardigheid.

Gen.18:26: “ *En JaHWéH zei: Als ik in Sodom vijftig rechtvaardige mensen in het midden van de stad aantref, zal Ik de hele stad ter wille van hen vergeven .* ”

Met geduld en vriendelijkheid liet YaHWéH Abraham spreken en in zijn reactie bewijst hij dat hij gelijk had: voor 50 rechtvaardige mensen zullen de steden niet vernietigd worden.

Gen.18:27: “ *Abraham antwoordde en zei: Zie, ik heb tot de Heer durven spreken, ik die stof en as ben .* ”

Is het de gedachte van “ *stof en as* ” dat er goddeloze mensen zullen overblijven na de verwoesting van de twee steden in de vallei? Toch bekend Abraham dat hijzelf niets anders is dan “ *stof en as* ”.

Gen.18:28: “ *Misschien zullen er vijf van de vijftig rechtvaardigen ontbreken; want vijf zult u de hele stad vernietigen? En Jahweh zei: Ik zal het niet vernietigen, als ik daar vijfenveertig rechtvaardige mensen aantref .*

Abrahams stoutmoedigheid zal hem ertoe brengen zijn onderhandeling voort te zetten door elke keer het aantal uitverkorenen dat mogelijk wordt gevonden te verlagen, en hij zal in vers 32 stoppen met het aantal van tien rechtvaardigen. En elke keer zal God zijn genade schenken vanwege het door Abraham voorgestelde aantal.

Gen.18:29: “ *Abraham bleef tegen hem spreken en zei: Misschien zullen daar veertig rechtvaardige mensen zijn. En Jahweh zei: Ik zal niets doen ter wille van deze veertig .*

Gen.18:30: “ *Abraham zei: Laat de Heer niet boos worden, dan zal ik spreken. Misschien zullen daar dertig rechtvaardige mensen zijn. En Jahweh zei: Ik zal niets doen als ik daar dertig rechtvaardige mensen aantref .*

Gen.18:31: “ *Abraham zei: Zie, ik heb tot de Heer durven spreken. Misschien zullen daar twintig rechtvaardige mensen zijn. En Jahweh zei: Ik zal het niet vernietigen ter wille van deze twintig .*

Gen.18:32: “ *Abraham zei: Laat de Heer niet boos worden, en ik zal niet meer spreken dan deze keer. Misschien zullen daar tien rechtvaardige mensen zijn. En Jahweh zei: Ik zal het niet vernietigen ter wille van deze tien rechtvaardigen .*

Hier eindigt het onderhandelen van Abraham, die begrijpt dat er een grens moet worden gesteld waarboven zijn aandringen onredelijk zou zijn. Hij stopt bij het aantal van tien rechtvaardige mensen. Hij gelooft optimistisch dat dit aantal rechtvaardige mensen in deze twee corrupte steden gevonden moet worden, als we Lot en zijn familieleden maar meerekenen.

Gen.18:33: “ *Jahweh ging weg toen hij klaar was met spreken met Abraham. En Abraham keerde terug naar zijn woning .* ”

De aardse ontmoeting van twee vrienden, de ene hemelse en almachtige God en de andere, mens, stof van de aarde, eindigt en elk keert terug naar hun bezigheden. Abraham richting zijn woning en YaHWéH richting Sodom en Gomorra, waarop zijn vernietigende oordeel zal vallen.

In zijn gesprek met God onthulde Abraham zijn karakter dat naar het beeld van God is, bezorgd om de ware gerechtigheid verwezenlijkt te zien terwijl hij het leven zijn sterke, kostbare waarde zou geven. Dit is de reden waarom de onderhandelingen van zijn dienaar alleen maar het hart van God, die zijn gevoelens volledig deelt, kunnen verrukken en verheugen.

Genesis 19

Scheiding in geval van nood

Gen.19:1: “ *De twee engelen kwamen 's avonds naar Sodom; en Lot zat bij de poort van Sodom. Toen Lot ze zag, stond hij op om hen tegemoet te treden, en viel met zijn gezicht op de grond .*”

We herkennen in dit gedrag de goede invloed van Abraham op zijn neef Lot, aangezien hij dezelfde bedachtzaamheid aan de dag legt tegenover passerende bezoekers. En hij doet het met des te meer aandacht, omdat hij de slechte moraal kent van de inwoners van de stad Sodom waar hij zich heeft gevestigd.

Gen.19:2: “ *Toen zei hij: Zie, mijn heren, ga toch het huis van uw dienaar binnen en breng daar de nacht door; was je voeten; u staat 's ochtends vroeg op en vervolgt uw reis. Nee, antwoordden ze, we zullen de nacht op straat doorbrengen .*

Lot maakt het zijn plicht om mensen die door zijn huis komen te verwelkomen om hen te beschermen tegen de schaamteloze en kwaadaardige acties van de corrupte inwoners. We vinden dezelfde welkomstwoorden die Abram tegen zijn drie bezoekers had uitgesproken. Lot is inderdaad een rechtvaardig man die zich niet liet verdorven door zijn samenleven met de perverse wezens van deze stad. De twee engelen zijn gekomen om de stad te vernietigen, maar voordat ze haar vernietigen, willen ze de slechtheid van de inwoners verwarren door hen op heterdaad te betrappen, als actieve demonstratie van hun slechtheid. En om dit resultaat te bereiken, is het voldoende dat ze de nacht op straat doorbrengen om aangevallen te worden door de Sodomieten.

Gen.19:3: “ *Maar Lot spoorde hen zo aan dat ze naar hem toe kwamen en zijn huis binnengingen. Hij gaf hun een feestmaal en bakte ongedesemd brood. En ze aten .*”

Lot slaagt er daarom in hen te overtuigen, en zij aanvaardden zijn gastvrijheid; wat hem nog steeds de gelegenheid geeft om zijn vrijgevigheid te tonen, zoals Abraham vóór hem had gedaan. De ervaring leert hen de prachtige ziel van Lot te ontdekken, een rechtvaardige man te midden van de onrechtvaardigen.

Gen.19:4: “ *Ze waren nog niet naar bed toen de mensen van de stad, de mensen van Sodom, het huis omsingelden, van de kinderen tot de oude mannen; de hele bevolking kwam rennen .*”

De demonstratie van de slechtheid van de inwoners overtreft de verwachtingen van de twee engelen, aangezien ze hen zelfs komen zoeken in het huis waar Lot hen verwelkomde. Let op de mate van besmetting van deze goddeloosheid: “ *van kinderen tot ouderen* ”. Het oordeel van YaHWéH is daarom volkomen gerechtvaardigd.

Gen.19:5: “ *En zij riepen Lot en zeiden tot hem: Waar zijn de mannen die deze nacht bij u zijn binnengekomen? Breng ze naar ons toe, zodat we ze kunnen leren kennen .*”

Naïeve mensen kunnen misleid worden door de bedoelingen van de Sodomieten, omdat het geen verzoek om kennis is, maar om kennis in de bijbelse zin van de term van het voorbeeld: 'Adam kende zijn vrouw en zij baarde een zoon.' De verdorvenheid van deze mensen is daarom totaal en zonder remedie.

Gen.19:6: “ *Lot ging naar hen toe bij de deur van het huis en sloot de deur achter zich .*”

Moedige Lot die zich haast om zelf de afschuwelijke wezens tegemoet te gaan en ervoor zorgt dat hij de deur van zijn huis achter zich sluit om zijn bezoekers te beschermen.

Gen.19:7: “ *En hij zei: Mijn broeders, doe toch geen kwaad; »*

De goede man spoort de goddelozen aan om geen kwaad te doen. Hij noemt ze ‘broeders’ omdat het mannen zijn zoals hij, en hij heeft in zichzelf de hoop behouden sommigen van hen te redden van de dood waar hun gedrag hen naartoe leidt.

Gen.19:8: “ *Zie, ik heb twee dochters die nooit een mens hebben gekend; Ik zal ze naar buiten brengen, en je kunt met ze doen wat je wilt. Doe deze mannen alleen niets meer sinds ze in de schaduw van mijn dak zijn gekomen .*

Voor Lot bereikte het gedrag van de Sodomieten een niveau dat nog nooit eerder in deze ervaring was bereikt. En om zijn twee bezoekers te beschermen, komt hij in hun plaats zijn twee nog maagdelijke dochters aanbieden.

Gen.19:9: “ *Ze zeiden: Ga weg! Ze zeiden opnieuw: Deze is als vreemdeling gekomen en hij wil als rechter optreden! Nou, we zullen je erger doen dan zij. En ze drukten Lot met geweld aan en kwamen naar voren om de deur open te breken .*”

De woorden van Lot brengen de verzamelde meute niet tot rust, en deze monsterlijke wezens, zo zeggen ze, bereiden zich voor om hem erger te doen dan hen. Vervolgens proberen ze de deur open te breken.

Gen.19:10: “ *En de mannen strekten hun handen uit en brachten Lot bij zich in het huis en sloten de deur .*”

Nu de moedige Lot zelf in gevaar is, komen de engelen tussenbeide en brengen Lot het huis binnen.

Gen.19:11: “ *En zij sloegen blinden degenen die aan de deur van het huis stonden, van de kleinste tot de grootste, zodat zij tevergeefs moeite deden om de deur te vinden ” .*

Buiten worden de meest opgewonden mensen blind geslagen; de bewoners van de woning zijn dus beschermd.

Gen.19:12: “ *De mannen zeiden tegen Lot: Wie heb je hier nog? Schoonzonen, zonen en dochters, en alles wat u in de stad toebehoort, **breng ze uit deze plaats** .*”

Lot vond gunst in de ogen van de engelen en van God die hen gezonden had. Om zijn leven te redden, moet hij “ **weggaan** ”. » van de stad en de vallei van de vlakte, omdat de engelen de inwoners van deze vallei zullen vernietigen, die een zone van ruïnes zal worden zoals de stad Ai. Het offer van de engelen strekt zich uit tot alles wat hem toebehoort aan levende menselijke wezens.

In dit thema van **afscheiding** is het goddelijke gebod om “ **naar buiten te komen** ” permanent. Omdat hij er bij zijn schepselen op aandringt **zich af te**

scheiden van het kwaad in al zijn vormen, zoals valse christelijke kerken. In Openb.18:4 beveelt hij zijn uitverkorenen om “ *uit te gaan*”. » van “ *Babylon de Grote* ”, dat in de eerste plaats de katholieke religie betreft en in de tweede plaats de pluriforme protestantse religie, onder de invloed waarvan ze tot op dit moment zijn gebleven. En net als bij Lot zullen hun levens alleen gered worden door het onmiddellijk gehoorzamen van Gods gebod. Want zodra de wet wordt afgekondigd die de zondagsrust op de eerste dag verplicht stelt, zal er een einde komen aan de genadetijd. En dan zal het te laat zijn om uw mening en standpunt ten aanzien van dit probleem te veranderen.

Hierbij vestig ik uw aandacht op het gevaar dat gepaard gaat met het uitstellen van de noodzakelijke besluitvorming tot later. Ons leven is kwetsbaar, we kunnen sterven door een ziekte, een ongeluk of een aanval, dingen die kunnen gebeuren als God onze traagheid om te reageren niet waardeert, en in dit geval verliest het einde van de tijd van collectieve genade al zijn belang. , omdat hij die vóór haar sterft, sterft in zijn onrecht en zijn veroordeling door God. Zich bewust van dit probleem, zegt Paulus in Hebr.3:7-8: “ *Als u vandaag zijn stem hoort, verhard uw hart dan niet zoals bij de rebellie...* ”. Er is daarom altijd een urgentie om op het aanbod van God te reageren, en Paulus is deze mening toegedaan volgens Hebr.4:1: “ *Laten we daarom vrezen, terwijl de belofte om zijn rust in te gaan nog steeds blijft bestaan, dat niemand van Jullie Het lijkt erop dat het nog niet te laat is.* ”

Gen.19:13: “ *Want wij zullen deze plaats vernietigen, omdat de roep tegen haar inwoners groot is voor JaHWéH. YaHWéH heeft ons gestuurd om het te vernietigen.* ”

Deze keer dringt de tijd en laten de engelen Lot weten wat de reden is van hun aanwezigheid bij hem thuis. De stad moet snel vernietigd worden door een besluit van YaHWéH.

Gen.19:14: “ *Lot ging naar buiten en sprak tot zijn schoonzonen die zijn dochters hadden meegenomen: Sta op, zei hij, ga weg van deze plaats; want YaHWéH zal de stad vernietigen. Maar in de ogen van zijn schoonzonen leek hij een grapje te maken.* ”

De schoonzonen van Lot bevonden zich zeker niet op het niveau van de goddeloosheid van de andere Sodomieten, maar voor de verlossing telt alleen geloof. En het was duidelijk dat ze het niet hadden. De geloofsovertuigingen van hun schoonvader hadden hen niet geïnteresseerd, en het plotselinge idee dat de God YaHWéH klaar was om de stad te vernietigen was voor hen gewoon ongeloflijk.

Gen.19:15: “ *Vanaf de dageraad van de dag drongen de engelen er bij Lot op aan, zeggende: Sta op, neem uw vrouw en uw twee dochters die hier zijn, mee, opdat u niet omkomt in de verwoesting van de stad.* ”

De vernietiging van Sodom geeft aanleiding tot hartverscheurende **scheidingen** die geloof en de afwezigheid van geloof onthullen. De dochters van Lot moeten kiezen tussen het volgen van hun vader of het volgen van hun echtgenoot.

Gen.19:16: “ *En terwijl hij uitstelde, pakte de mannen hem bij de hand, hem, zijn vrouw en zijn twee dochters, omdat YaHWéH hem wilde sparen; Ze namen hem mee en lieten hem buiten de stad achter .* ”

In deze actie toont God ons “ *een brandhout uit het vuur gehaald* ”. Opnieuw is het voor de rechtvaardige Lot die God redt, samen met hem, zijn twee dochters en zijn vrouw. Zo worden ze uit de stad gescheurd en bevinden ze zich buiten, vrij en levend.

Gen.19:17: “ *Toen hij ze naar buiten had gebracht, zei een van hen: ‘Spaar voor je leven; kijk niet achterom en stop niet in de hele vlakte; vlucht naar de berg, anders kom je om .’* ”

De redding zal op de berg zijn, de keuze wordt aan Abraham overgelaten. Lot kan dus zijn fout begrijpen en betreuren toen hij voor de vlakte en zijn welvaart had gekozen. Zijn leven staat op het spel, en hij zal zich moeten haasten als hij veilig wil zijn als het vuur van God de vallei treft. Hij krijgt de opdracht niet achterom te kijken. De opdracht moet letterlijk en figuurlijk worden opgevat. De toekomst en het leven liggen voor de overlevenden van Sodom, want achter hen zullen er binnenkort niets anders zijn dan gloeiende ruïnes die worden aangestoken door zwavelstenen die uit de lucht worden gegooid.

Gen.19:18: “ *Lot zei tegen hen: O! nee, Heer! »* ”

Het bevel van de engel beangstigt Lot.

Gen.19:19: “ *Zie, ik heb gunst gevonden in uw ogen, en u hebt de grootheid van uw barmhartigheid jegens mij getoond door mijn leven te behouden; maar ik kan niet naar de berg ontsnappen voordat de ramp mij overvalt, en ik zal omkomen .’* ”

Lot kent de streek waar hij woont en hij weet dat het hem veel tijd zal kosten om de berg te bereiken. Daarom smeekt hij de engel en biedt hem een andere oplossing aan.

Gen.19:20: “ *Zie, deze stad is zo dichtbij dat ik er mijn toevlucht kan zoeken, en ze is klein. Oh ! dat ik daar kan ontsnappen,... is dat niet klein?... en dat mijn ziel leeft! »* ”

Aan het einde van de vallei staat Tsoar, een woord dat klein betekent. Ze overleefde de tragedie van de vallei om als toevluchtsoord voor Lot en zijn gezin te dienen.

Gen.19:21: “ *En Hij zei tegen hem: Zie, ook Ik schenk u deze genade, en ik zal de stad waarover u spreekt niet vernietigen .’* ”

De aanwezigheid van deze stad getuigt nog steeds van deze dramatische gebeurtenis die de steden in de vallei van de vlakte, waar de twee steden Sodom en Gomorra lagen, trof.

Gen.19:22: “ *Schiet op en zoek daar je toevlucht, want ik kan niets doen totdat jij daar aankomt. Dit is de reden waarom de naam Zoar aan deze stad werd gegeven .* ”

De engel is nu afhankelijk van zijn instemming en zal wachten tot Lot Zoar binnengaat om de vallei aan te vallen.

Gen.19:23: “ *De zon kwam op op aarde toen Lot Zoar binnenging .’* ”

Voor de Sodomieten leek een nieuwe dag aangekondigd onder een prachtige zonsopgang; een dag als alle andere...

Gen.19:24: “ *Toen liet YaHWéH zwavel en vuur uit de hemel regenen op Sodom en op Gomorra van YaHWéH .*”

Deze wonderbaarlijke goddelijke actie kreeg een krachtig getuigenis door de ontdekkingen van de adventistische archeoloog Ron Wyatt. Hij identificeerde de locatie van de stad Gomorra, waarvan de woningen tegen elkaar leunden tegen de westelijke helling van de berg die aan deze vallei grenst. De grond van deze plek is gemaakt van zwavelstenen die, wanneer ze worden blootgesteld aan vuur, nog steeds ontbranden. Het goddelijke wonder is dus volledig bevestigd en het geloof van de uitverkorenen waardig.

In tegenstelling tot wat vaak werd gedacht en gezegd, deed God geen beroep op kernenergie om deze vallei te vernietigen, maar op stenen van zwavel en zuivere zwavel, geschat op 90% zuiverheid, wat volgens de specialisten uitzonderlijk is. De lucht draagt geen zwavelwolken, dus ik kan zeggen dat deze vernietiging het werk is van de scheppende God. Hij kan elke materie creëren die aansluit bij zijn behoefte, aangezien hij de aarde, de lucht en alles wat ze bevatten heeft geschapen.

Gen.19:25: “ *Hij vernietigde die steden, en de hele vlakte, en alle inwoners van de steden, en de planten van de aarde .*”

Wat kan overleven op een plek die wordt blootgesteld aan een regen van stenen van vlammende zwavel? Niets, behalve rotsen en zwavelstenen die nog aanwezig zijn.

Gen.19:26: “ *De vrouw van Lot keek achterom en zij werd een zoutpilaar .*”

Deze terugblik van Lots vrouw onthult spijt en een behouden interesse in deze vervloekte plek. Deze gemoedstoestand behaagt God niet en Hij maakt dit kenbaar door zijn lichaam in een zoutpilaar te veranderen, het beeld van absolute geestelijke onvruchtbaarheid.

Gen.19:27: “ *Abraham stond vroeg in de ochtend op om naar de plaats te gaan waar hij in de aanwezigheid van JaHWéH had gestaan .*”

Zich niet bewust van het drama dat zich heeft afgespeeld, komt Abraham naar de eik van Mamre waar hij zijn drie bezoekers verwelkomt.

Gen.19:28: “ *En hij keek naar Sodom en Gomorra, en naar het hele grondgebied van de vlakte; en zie, hij zag rook uit de aarde opstijgen, zoals de rook van een oven .*”

De berg is een uitstekend observatorium. Vanaf zijn lengte domineert Abraham de regio en weet hij waar de vallei van Sodom en Gomorra ligt. Als de grond van de plaats nog steeds een gloeiende vuurpot is, stijgt erboven een scherpe rook op, veroorzaakt door de zwavel en door de consumptie van alle materialen die in een stad door de mens zijn verzameld. De plaats is veroordeeld tot onvruchtbaarheid tot het einde van de wereld. Daar vinden we alleen maar rotsen, stenen, zwavelstenen en zout, veel zout wat de steriliteit van de grond bevordert.

Gen.19:29: “ *Toen God de steden van de vlakte verwoestte, dacht hij aan Abraham; en hij zorgde ervoor dat Lot midden in de ramp ontsnapte, waardoor hij de steden verwoestte waar Lot zijn verblijfplaats had gemaakt .*”

Deze verduidelijking is belangrijk omdat het ons onthult dat God Lot alleen redde om Abraham, zijn trouwe dienaar, te behagen. Hij bleef hem dan ook zijn keuze voor de welvarende vallei en haar corrupte steden verwijten. En dit bevestigt dat hij inderdaad gered werd van het lot dat door Sodom bekend stond als “een brandstapel uit het vuur gerukt” of, uiterst nauwkeurig.

Gen.19:30: “ *Lot verliet Zoar om naar de hoogten te gaan en vestigde zich met zijn twee dochters op de berg, omdat hij bang was om in Zoar te blijven. Hij woonde in een grot, hij en zijn twee dochters .*”

De noodzaak van **scheiding** wordt Lot nu duidelijk. En hij is het die besluit niet in Zoar te blijven, dat, hoewel ‘klein’, ook bevolkt werd door mensen die corrupt en zondig waren voor God. Op zijn beurt gaat hij de berg op en woont ver van alle troost met zijn twee dochters in een grot, een natuurlijke veilige schuilplaats die door Gods schepping wordt geboden.

Gen.19:31: “ *De oudste zei tegen de jongere: Onze vader is oud; en er is niemand in het land die naar ons toe komt, volgens de gewoonte van alle landen .*”

Er is niets schandaligs aan de initiatieven van de twee dochters van Lot. Hun motivatie wordt gerechtvaardigd en goedgekeurd door God, omdat zij handelen met de bedoeling om nageslacht aan hun vader te geven. Zonder deze motivatie zou het initiatief incestueus zijn.

Gen.19:32: “ *Kom, laten we onze vader wijn laten drinken, en laten we bij hem liggen, zodat we **het ras van onze vader kunnen behouden** .*”

Gen.19:33: “ *Dus lieten ze hun vader die nacht wijn drinken; en de oudste ging bij haar vader slapen: hij merkte het niet toen ze ging liggen, noch toen ze opstond .*”

Gen.19:34: “ *De volgende dag zei de oudste tegen de jongste: Zie, ik heb vannacht bij mijn vader geslapen; laten we hem deze nacht weer wijn laten drinken, en met hem gaan slapen, zodat we **het ras van onze vader kunnen behouden** .*”

Gen.19:35: “ *Ze lieten hun vader die nacht opnieuw wijn drinken; en de jongste ging bij hem slapen: hij merkte het niet toen ze ging liggen, noch toen ze opstond .*”

De totale onbewustheid van Lot bij deze actie geeft het proces het beeld van kunstmatige inseminatie die in onze laatste tijd op dieren en mensen wordt toegepast. Er is niet de minste zoektocht naar plezier en de zaak is niet schokkender dan de koppeling van broers en zussen aan het begin van de mensheid.

Gen.19:36: “ *De twee dochters van Lot werden zwanger van hun vader .*”

Wij merken bij deze twee dochters van Lot uitzonderlijke kwaliteiten van zelfopoffering op ten behoeve van de eer van hun vader. Als ongehuwde moeders zullen ze hun kind alleen opvoeden, officieel zonder vader, en zien ze af van het nemen van een echtgenoot, een echtgenoot of een metgezel.

Gen.19:37: “ *De eerstgeborene baarde een zoon en noemde zijn naam Moab: hij is tot op de dag van vandaag de vader van de Moabieten .*”

Gen.19:38: “ *De jongste baarde ook een zoon, en hij noemde zijn naam Ben Ammi: hij is tot op de dag van vandaag de vader van de Ammonieten .*”

We vinden in de profetie van Daniël 11:41 de vermelding van de nakomelingen van de twee zonen: “ *Hij zal het mooiste land binnengaan, en velen zullen vallen; maar Edom, Moab en de overste van de kinderen van Ammon zullen uit zijn hand verlost worden .’* Een vleselijke en geestelijke band zal daarom deze nakomelingen verenigen met Israël, gevestigd op Abraham, de wortel na Heber van het Hebreeuwse volk. Maar deze gemeenschappelijke wortels zullen ruzie veroorzaken en deze nakomelingen tegen de natie Israël opzetten. In Zefanja 2:8 en 9 profeteert God over een ramp voor Moab en de kinderen van Ammon: “ *Ik hoorde de beledigingen van Moab en de beledigingen van de kinderen van Ammon, toen zij mijn volk beschimpten en arrogant in opstand kwamen tegen de grenzen ervan. Dit is waarom ik leef! zegt de HEER van de hemelse machten, de God van Israël: Moab zal zijn als Sodom, en de kinderen van Ammon als Gomorra, een plaats bedekt met doornen, een zoutmijn, een eeuwige woestijn; de rest van mijn volk zal ze plunderen, de rest van mijn volk zal ze bezitten .’* ”

Dit bewijst dat Gods zegen alleen op Abraham rustte en dat deze niet werd gedeeld door zijn broers die uit dezelfde vader waren geboren, Terah. Als Lot van Abrahams voorbeeld kon profiteren, zal dit niet het geval zijn voor zijn nakomelingen die uit zijn twee dochters zijn geboren.

Genesis 20

Scheiding door de status van profeet van God

Abraham hernieuwt de ervaring met Farao uit Genesis 12 en stelt zijn vrouw Sara voor als zijn zuster aan Abimelech, koning van Gerar (het huidige Palestina nabij Gaza). Opnieuw doet Gods reactie, die hem straft, hem ontdekken dat Sarah's echtgenoot zijn profeet is. De macht en angst voor Abraham verspreiden zich aldus door de hele regio.

Genesis 21

De scheiding tussen legitiem en illegitiem

Scheiding door **het** opofferen van datgene waar we van houden

Gen.21:1: “ *En Jahweh bezocht Sara zoals hij gesproken had, en Jahweh deed met Sara zoals hij gesproken had. »*

In dit bezoek maakt God een einde aan Sara's langdurige onvruchtbaarheid.

Gen.21:2: “ *En Sara werd zwanger en baarde Abraham op zijn oude dag een zoon, op de vastgestelde tijd waarover God tot hem sprak. »*

Jes.55:11 bevestigt dit: “ *Zo is het ook met mijn woord dat uit mijn mond gaat: het keert niet ledig naar mij terug, zonder mijn wil te hebben gedaan en*

mijn plannen te hebben volbracht”; de belofte aan Abraham wordt gehouden, het vers is daarom gerechtvaardigd. Deze zoon komt in de wereld nadat God zijn geboorte heeft aangekondigd. De Bijbel presenteert hem als de ‘zoon van de belofte’, wat Isaak tot een profetisch type maakt van de messiaanse ‘Zoon van God’: Jezus.

Gen.21:3: “ *En Abraham noemde de naam van zijn zoon die hem geboren was, die Sara hem geboort had: Isaak.* »

De naam Isaak betekent: hij lacht. Zowel Abraham als Sara lachten toen ze hoorden dat God hun toekomstige zoon aankondigde. Als lachen van vreugde positief is, is dit niet het geval bij spottend lachen. In feite reageerden beide echtgenoten op dezelfde manier als slachtoffers van menselijke vooroordelen. Omdat ze lachten bij de gedachte aan de menselijke reacties van de mensen om hen heen. Sinds de zondvloed is de levensduur aanzienlijk verkort en voor mensen markeert de leeftijd van 100 jaar een hoge ouderdom; degene waar we weinig van het leven verwachten. Maar leeftijd betekent niets in de context van een relatie met de schepper God, die de grenzen van alle dingen bepaalt. En Abraham ontdekt dit in zijn ervaring en hij ontvangt, door God, rijkdom, eer en vaderschap, deze keer legitiem.

Gen.21:4: “ *En Abraham besneed zijn zoon Isaak toen hij acht dagen oud was, zoals God hem geboden had.* »

Op zijn beurt wordt de wettige zoon besneden. Gods gebod wordt gehoorzaamd.

Gen.21:5: “ *En Abraham was honderd jaar oud toen zijn zoon Isaak bij hem geboren werd.* »

Het ding is opmerkelijk, maar niet naar antediluviaanse maatstaven.

Gen.21:6: “ *En Sara zei: God heeft mij reden gegeven om te lachen; wie het hoort, zal met mij lachen.* »

Sarah vindt de situatie lachwekkend omdat ze een mens is en het slachtoffer is van menselijke vooroordelen. Maar dit verlangen om te lachen weerspiegelt ook een onverwachte vreugde. Net als haar echtgenoot Abraham krijgt zij de mogelijkheid om te bevallen op een leeftijd waarop dit in termen van menselijke normaliteit niet langer denkbaar is.

Gen.21:7: “ *En zij zei: Wie zou tegen Abraham gezegd hebben: Sara zal zonen verzorgen? Want ik heb hem op zijn oude dag een zoon geboort.* »

Het ding is werkelijk uitzonderlijk en volkomen wonderbaarlijk. Als we op profetisch niveau naar deze woorden van Sara kijken, kunnen we in Isaak de zoon zien die het nieuwe verbond in Christus profeteert, terwijl Ismaël de zoon van het eerste verbond profeteert. Door zijn weigering van Christus Jezus zal deze natuurlijke zoon, geboren naar het vlees door het teken van de besnijdenis, door God worden afgewezen ten gunste van de christelijke zoon die door middel van geloof is uitgekozen. Net als Isaak zal de Christusstichter van het nieuwe verbond op wonderbaarlijke wijze geboren worden om God in menselijke verschijning te openbaren en te vertegenwoordigen. Ismaël daarentegen wordt uitsluitend op vleeselijke basis en strikt menselijk begrip bedacht.

Gen.21:8: “ *En het kind groeide op en werd gespeend; en Abraham maakte een groot feest op de dag dat Isaak gespeend werd.* »

De baby die borstvoeding krijgt, wordt een puber, en voor pater Abraham gaat er een toekomst open vol belofte en geluk, die hij met vreugde viert.

Gen.21:9: “ *En Sara zag de zoon van Hagar, de Egyptische, die zij aan Abraham had gebaard, lachend; en ze zei tegen Abraham: ”*

Lachen neemt duidelijk een grote plaats in in het leven van het gezegende echtpaar. Ismaëls vijandigheid en jaloezie jegens Isaak, de wettige zoon, brengt hem ertoe te lachen en hem te bespotten. Voor Sarah is de grens van wat draaglijk is bereikt: na de spot van de moeder komt die van de zoon; dit is te veel.

Gen.21:10: “ **Verdrijf** deze slavin en haar zoon; want de zoon van deze dienstmaagd zal niet erven met mijn zoon, met Isaac. »

We kunnen de ergernis van Sarah begrijpen, maar kijk hierboven met mij mee. Sara profeteert de onwaardigheid van de eerste alliantie, die niet met de uitverkorenen de nieuwe zal erven, gebaseerd op geloof in de gerechtigheid van Christus Jezus.

Gen.21:11: “ *En het was zeer kwaad in de ogen van Abraham, vanwege zijn zoon. »*

Abraham reageert niet zoals Sara omdat zijn gevoelens worden gedeeld tussen zijn twee zonen. De geboorte van Isaak maakt geen einde aan de veertien jaar van genegenheid die hem aan Ismaël bond.

Gen.21:12: “ *En God zei tegen Abraham: Laat het niet kwaad zijn in uw ogen vanwege het kind en vanwege uw dienstmaagd. Luister naar haar stem bij alles wat Sara tegen je zei: want in Isaak zul je zaad genoemd worden. »*

In deze boodschap bereidt God Abraham voor op het aanvaarden van de vervreemding van Ismaël, zijn oudste zoon. Deze **scheiding** ligt in Gods profetische project; aangezien hij de mislukking van het oude Mozaïsche verbond profeteert. Als troost zal Hij in Isaak zijn nakomelingen vermenigvuldigen. En de vervulling van dit goddelijke woord zal plaatsvinden door de oprichting van het nieuwe verbond, waarbij de “ uitverkorenen ” zullen worden “ geroepen ” door de boodschap van het eeuwige Evangelie van God in Jezus Christus.

Paradoxaal genoeg zal Isaak dus de patriarch van het oude verbond zijn en het is vooral in Jakob, zijn zoon, dat het Israël van God, naar het vlees en het teken van de besnijdenis, op zijn fundamenten zal worden gevestigd. Maar de paradox is dat deze zelfde Isaak alleen lessen profeteert over het nieuwe verbond in Christus.

Gen.21:13: “ *En Ik zal ook de zoon van de dienstmaagd tot een volk maken, want hij is uw zaad. »*

Ismaël is de patriarch van veel volkeren in het Midden-Oosten. Totdat Christus verscheen voor zijn aardse verlossende bediening, behoorde de geestelijke legitimiteit uitsluitend toe aan de nakomelingen van deze twee zonen van Abraham. De westerse wereld leefde in meerdere vormen van heidendom, waarbij het bestaan van de grote schepper God werd genegeerd.

Gen.21:14: “ *En Abraham stond 's morgens vroeg op, nam brood en een zak water, gaf ze aan Hagar, legde ze op haar schouder, gaf haar het kind en stuurde haar weg. En zij ging en dwaalde door de woestijn van Berseba. »*

Gods tussenkomst kalmeerde Abraham. Hij weet dat God zelf over Hagar en Ismaël zal waken en hij stemt ermee in zich van hen **af te scheiden , omdat hij**

erop vertrouwt dat God hen zal beschermen en leiden. Want hijzelf is tot nu toe door Hem beschermd en geleid.

Gen.21:15: “ *En toen het water in de wijnzak op was, gooide ze het kind onder een van de struiken,* ”

In de woestijn van Beersheba wordt het meegevoerde water snel geconsumeerd en zonder water ziet Hagar de dood alleen als de uiteindelijke uitkomst van haar ongelukkige situatie.

Gen.21:16: “ *ging tegenover zitten, binnen handbereik; want ze zei: Laat mij het kind niet zien sterven. En zij zat tegenover, en zij verhief haar stem en huilde.* »

In deze extreme situatie stort Hagar voor de tweede keer haar tranen voor het aangezicht van God.

Gen.21:17: “ *En God hoorde de stem van het kind, en de Engel van God riep Hagar vanuit de hemel en zei tegen haar: Wat is er met jou aan de hand, Hagar? Wees niet bang, want God heeft de stem van het kind gehoord waar hij is.* »

En voor de tweede keer komt God tussenbeide en spreekt tot haar om haar gerust te stellen.

Gen.21:18: “ *Sta op, til het kind op en neem het in uw hand; want Ik zal er een groot volk van maken.* »

Ik herinner je eraan dat het kind Ismaël een tiener is van 15 tot 17 jaar, maar hij is niettemin een kind dat onderworpen is aan zijn moeder Hagar en de twee hebben geen water meer om te drinken. God wil dat zij haar zoon steunt, omdat er een krachtige bestemming voor hem in het verschiet ligt.

Gen.21:19: “ *En God opende haar ogen, en zij zag een waterput; en zij ging heen, vulde de huid met water en liet het kind drinken.* »

Het resultaat van een wonder of niet, deze waterbron verschijnt op het noodzakelijke moment om Hagar en haar zoon de smaak van het leven te geven. En zij danken hun leven aan de machtige Schepper die de visie en intelligentie van de dingen opent of sluit.

Gen.21:20: “ *En God was met het kind, en hij groeide op, woonde in de woestijn en werd een boogschutter.* »

De woestijn was dus niet leeg omdat Ismaël op dieren jaagde die hij met zijn boog doodde om op te eten.

Gen.21:21: “ *En hij woonde in de woestijn Paran; en zijn moeder nam hem een vrouw uit het land Egypte.* »

De band tussen de Ismaëlieten en de Egyptenaren zal daarom sterker worden en in de loop van de tijd zal de rivaliteit van Ismaël met Isaak zodanig toenemen dat ze permanente natuurlijke vijanden worden.

Gen.21:22: “ *En het geschiedde in die tijd dat Abimelech en Picol, de aanvoerder van zijn leger, tot Abraham spraken, zeggende: God is bij je in alles wat je doet.* »

De ervaringen veroorzaakt door de presentatie van Sara als zijn zuster, dingen opgetekend in Gen.20, leerden Abimelech dat Abraham de profeet van God was. Hij wordt nu gevreesd en gevreesd.

Gen.21:23: “ *En zweer mij nu hier bij God dat u mij, noch mijn kinderen, noch mijn kleinkinderen vals zult behandelen, overeenkomstig de vriendelijkheid die ik u heb betoond, dat u jegens mij zult handelen en naar het land waar u verbleef.* »

Abimelech wil niet langer het slachtoffer zijn van Abrahams trucs en wil van hem stevige en vastberaden toezeggingen krijgen voor een vreedzaam bondgenootschap.

Gen.21:24: “ *En Abraham zei: Ik zal zweren.* »

Abraham heeft geen slechte bedoelingen tegenover Abimelech en hij kan dus akkoord gaan met dit pact.

Gen.21:25: “ *En Abraham bestrafte Abimelech vanwege een waterput die de dienaren van Abimelech met geweld hadden ingenomen.* »

Gen.21:26: “ *En Abimelech zei: Ik weet niet wie dit heeft gedaan, en u hebt mij er niet voor gewaarschuwd, en ik heb er pas vandaag van gehoord.* »

Gen.21:27: “ *En Abraham nam kudden en runderen, en gaf ze aan Abimelech, en die twee sloten een verbond.* »

Gen.21:28: “ *En Abraham scheidde zeven jonge schapen van de kudde;* »

De keuze die Abraham maakte voor “zeven schapen” getuigt van zijn band met de scheppende God die hij zo met zijn werk wil associëren. Abraham heeft zich in het buitenland gevestigd, maar hij wil dat de vrucht van zijn arbeid zijn eigendom blijft.

Gen.21:29: “ *En Abimelech zei tegen Abraham: Wat zijn deze zeven jonge schapen die u apart hebt gezet?* »

Gen.21:30: “ *En hij zei: Neem deze zeven jonge schapen uit mijn hand, als getuigenis voor mij dat ik deze put heb gegraven.* »

Gen.21:31: “ *Daarom noemden ze die plaats Berseba, omdat ze daar allebei hadden gezworen.* »

De bron waar het om gaat is vernoemd naar het woord ‘sheba’, wat de wortel is van het getal ‘zeven’ in het Hebreeuws, en dat we vinden in het woord ‘shabbat’ dat de zevende dag aanduidt, onze zaterdag geheiligd met de wekelijkse rust door God. sinds het begin van zijn aardse schepping. Om de herinnering aan dit bondgenootschap te bewaren, werd de put daarom “de bron van de zeven” genoemd.

Gen.21:32: “ *En zij sloten een verbond in Berseba. En Abimelech maakte zich op, en Picol, de aanvoerder van zijn leger, en zij keerden terug naar het land van de Filistijnen.* »

Gen.21:33: “ *En Abraham plantte een tamariskboom in Berseba; en daar riep hij de naam van Jahweh aan, de eeuwige God.* »

Gen.21:34: “ *En Abraham verbleef lange tijd in het land van de Filistijnen.* »

God had omstandigheden van vrede en rust voor zijn dienaar georganiseerd.

Genesis 22

De scheiding van de vader en de enige zoon werd opgeofferd

Dit hoofdstuk 22 presenteert het profetische thema van Christus, geofferd als offer door God als de Vader. Het beeldt het principe van verlossing af dat God in het geheim heeft voorbereid vanaf het begin van zijn besluit om vrije, intelligente en autonome tegenhangers tegenover hem te creëren. Dit offer zal de prijs zijn die betaald moet worden om liefde terug te krijgen van zijn schepselen. De uitverkorenen zullen degenen zijn die met volledige keuzevrijheid op Gods verwachtingen hebben gereageerd.

Gen.22:1: “ *Na deze dingen stelde God Abraham op de proef en zei tegen hem: Abraham! En hij antwoordde: Hier ben ik!* »

Abraham is heel gehoorzaam aan God, maar hoe ver kan deze gehoorzaamheid gaan? God weet het antwoord al, maar Abraham moet, als getuigenis voor alle uitverkorenen, een concreet bewijs achterlaten van zijn voorbeeldige gehoorzaamheid, die hem de liefde van zijn God zo waardig maakt, die hem tot de patriarch maakt wiens nageslacht zal worden gesublimeerd door de geboorte van Christus Jezus.

Gen.22:2: “ *God zei: Neem uw zoon, uw enige zoon, degene van wie u houdt, Isaac; Ga naar het land Moria en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen waarover ik je zal vertellen.* »

God oefent doelbewust druk uit op wat pijn doet, tot aan de grens van wat draaglijk is voor deze oude man van meer dan honderd jaar. God schonk hem op wonderbaarlijke wijze de vreugde dat hij een zoon kreeg, samen met Sara, zijn wettige vrouw. Ook zal hij voor de mensen om hem heen het ongelooflijke verzoek van God verbergen: “ *Bied uw enige zoon als offer aan* ”. En Abrahams positieve reactie zal eeuwige gevolgen hebben voor de hele mensheid. Want nadat Abraham ermee heeft ingestemd zijn zoon op te offeren, zal God zelf niet langer afstand kunnen doen van zijn reddingsproject; als hij had kunnen overwegen het op te geven.

Laten we het belang van de precisie opmerken: “ *op een van de bergen die ik je zal vertellen* ”. Deze precieze plaats is geprogrammeerd om het bloed van Christus te ontvangen.

Gen.22:3: “ *Abraham stond 's morgens vroeg op, zadelde zijn ezel en nam twee bedienden en zijn zoon Isaak met zich mee. Hij spleet hout voor het brandoffer en ging op weg naar de plaats die God hem had verteld.* »

Abraham besloot deze excessen te gehoorzamen en met de dood in zijn ziel organiseerde hij de voorbereiding van de bloedige ceremonie die God had bevolen.

Gen.22:4: “ *Op de derde dag sloeg Abraham zijn ogen op en zag de plaats van verre.* »

Het land van Morija ligt op drie dagen lopen van de plaats waar hij woont.

Gen.22:5: “ *En Abraham zei tegen zijn dienaren: Blijf hier bij de ezel; Ik en de jongeman zullen zo ver gaan om te aanbidden, en dan komen we bij jou terug.* »

De vreselijke actie die hij gaat begaan heeft geen getuigen nodig. Hij **scheidt zich daarom** van zijn twee bedienden die zullen moeten wachten op zijn terugkeer.

Gen.22:6: “ *Abraham nam het hout voor het brandoffer en laadde het op zijn zoon Isaak, en droeg het vuur en het mes in zijn hand. En ze liepen allebei samen .* »

In dit profetische tafereel wordt Isaak, net zoals Christus het zware ‘patibulum’ zal moeten dragen waaraan zijn polsen zullen worden genageld, belast met het hout dat, als het wordt aangestoken, zijn geofferde lichaam zal verteren.

Gen.22:7: “ *Toen sprak Isaak tot zijn vader Abraham, zeggende: Mijn vader! En hij antwoordde: Hier ben ik, mijn zoon! Isaac antwoordde: Hier is het vuur en het hout; maar waar is het lam voor het brandoffer?* »

Isaac is getuige geweest van vele religieuze offers en hij is terecht verrast door de afwezigheid van het dier dat geofferd moet worden.

Gen.22:8: “ *Abraham zei: Mijn zoon, God zal zichzelf voorzien van het lam voor het brandoffer. En ze liepen allebei samen.* »

Dit antwoord van Abraham werd rechtstreeks door God geïnspireerd, omdat het op magnifieke wijze het enorme offer profeteert dat God zal brengen door zichzelf aan de kruisiging in menselijk vlees aan te bieden, en daarmee voorziet in de behoefte van de uitverkoren zondaars aan een effectieve en rechtvaardige Verlosser in goddelijke perfectie. Maar Abraham ziet deze reddende toekomst niet, deze rol van Christus de Verlosser, geprofeteerd door het dier dat werd geofferd aan YaHWéH, de almachtige schepper God. Voor hem levert deze reactie hem eenvoudigweg tijdwinst op, aangezien hij met afgrijzen kijkt naar de misdaad die hij zal moeten begaan.

Gen.22:9: “ *Toen ze op de plaats kwamen waar God tot hem had gesproken, bouwde Abraham daar een altaar en schikte het hout. Hij bond zijn zoon Isaak vast en plaatste hem op het altaar, bovenop het hout.* »

Helaas voor Abraham die voor het altaar staat, is er geen enkele manier meer om voor Isaak te verbergen dat hij het schaap van het offer zal zijn. Als pater Abraham zich subliem toonde in deze buitengewone acceptatie, is Isaacs volgzaam gedrag een weerspiegeling van wat Jezus Christus in zijn tijd zou zijn: subliem in zijn gehoorzaamheid en zelfopoffering.

Gen.22:10: “ *Toen strekte Abraham zijn hand uit en pakte het mes om zijn zoon te doden.* »

Merk op dat God, om te reageren, wacht tot het allerlaatste einde van de test om het getuigenis te geven van de werkelijke waarde en authenticiteit van zijn uitverkorenen. Het “ *mes in de hand* ”; het enige dat overblijft is het slachten van Isaak, zoals de vele schapen die al zijn geofferd.

Gen.22:11: “ *Toen riep de engel van YaHWéH vanuit de hemel naar hem toe en zei: Abraham! Abraham! En hij antwoordde: Hier ben ik!* »

De demonstratie van Abrahams gehoorzame geloof wordt gemaakt en perfect uitgevoerd. God maakt een einde aan de beproeving van de oude man en aan die van zijn zoon die hem en zijn liefde zo waardig is.

Let op: telkens wanneer hij door God of zijn zoon wordt geroepen, antwoordt Abraham altijd door te zeggen: “ *Hier ben ik* .” Deze spontane reactie die uit hem voortkomt, getuigt van zijn genereuze en open karakter jegens zijn naaste. Bovendien contrasteert het met de houding van Adam, gevangen in een situatie van zonde, die zich voor God verborgen hield, tot het punt waarop God verplicht was tegen hem te zeggen: “ *Waar ben je?* ”.

Gen.22:12: “ *En de engel zei: Streck uw hand niet uit naar het kind en doe hem niets; want nu weet ik dat je God vreest en dat je je enige zoon niet aan mij hebt onthouden.* »

Met de demonstratie van zijn trouwe en gehoorzame geloof kan Abraham in de ogen van iedereen zijn, en tot het einde van de wereld door God worden getoond als een model van waar geloof, tot aan de komst van Christus, die hem zal incarneren. verander in goddelijke perfectie. Het is in dit model van onberispelijke gehoorzaamheid dat Abraham de geestelijke vader wordt van ware gelovigen die gered zijn door het vergoten bloed van Jezus Christus. In deze ervaring heeft Abraham zojuist de rol gespeeld van God de Vader, die zijn enige zoon, genaamd Jezus van Nazareth, als een echt en sterfelijk offer zal brengen.

Gen.22:13: “ *Abraham sloeg zijn ogen op en zag achter hem een ram die met zijn horens in een struik werd vastgehouden; en Abraham ging heen, nam de ram en offerde hem als brandoffer in plaats van zijn zoon.* »

Op dit punt kan Abraham zich realiseren dat zijn antwoord aan Isaak, “ *mijn zoon, God zal voor zichzelf voorzien in het lam voor het brandoffer* ”, door God geïnspireerd was, omdat het “ *lam* ” in feite “ *de jonge ram* ” was. , wordt inderdaad door God “ *verschafft* ” en door Hem aangeboden. Merk op dat de dieren die aan YaHWÉH worden geofferd altijd mannetjes zijn vanwege de verantwoordelijkheid en heerschappij die aan de mens, de mannelijke Adam, is gegeven. Christus de Verlosser zal ook mannelijk zijn.

Gen.22:14: “ *Abraham noemde deze plaats JaHWÉH Jireh. Dit is waarom er vandaag de dag wordt gezegd: Op de berg van YaHWÉH zal hij gezien worden.* »

De naam “ *YaHWÉH Jireh* ” betekent: YaHWÉH zal gezien worden. Het aannemen van deze naam is een ware profetie die aankondigt dat in het land Moria de grote onzichtbare God, die angst en ontzag inboezemt, gezien zal worden in een minder geduchte menselijke verschijning, om de redding van de uitverkorenen te brengen en te verkrijgen. En de oorsprong van deze benoeming, het offeren van Isaak als offer, bevestigt de aardse bediening van ‘ *het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt* ’. Omdat we weten dat God geïnteresseerd is in zijn respect voor de gereproduceerde en herhaalde typen en modellen, is het waarschijnlijk en vrijwel zeker dat Abraham zijn offer bracht op de plek waar Jezus 19 eeuwen later gekruisigd zou worden, aan de voet van de berg Golgotha. , buiten Jeruzalem, de stad, slechts voor een tijd heilig.

Gen.22:15: “ *De engel van YaHWÉH riep Abraham voor de tweede keer uit de hemel,* ”

Deze verschrikkelijke beproeving zal de laatste zijn die Abraham zal moeten ondergaan. God vond in hem de waardige modelpatriarch van gehoorzaam geloof, en hij maakte het hem bekend.

Gen.22:16: “ *en zei: Bij mijzelf zweer ik, het woord van JaHWéH! Omdat je dit hebt gedaan en je zoon, je enige zoon, niet hebt onthouden,* ’

God benadrukt deze woorden “ uw enige zoon ”, omdat ze zijn toekomstige offer in Jezus Christus profeteren volgens Johannes 3:16: “ *God had de wereld zo lief dat hij zijn eniggeboren Zoon gaf, zodat iedereen die in hem gelooft niet zal geloven.” vergaan, maar hebben het eeuwige leven .”*

Gen.22:17: “ *Ik zal u zegenen en uw nakomelingen vermenigvuldigen, zoals de sterren aan de hemel en als het zand aan de kust; en uw nakomelingen zullen de poort van hun vijanden bezitten.* »

Aandacht ! De zegen van Abraham wordt niet geërfd, hij is alleen voor hem bestemd en iedere man of vrouw van zijn nakomelingen moet op zijn beurt Gods zegen verdienen. Want God belooft hem een talrijk nageslacht, maar onder dit nageslacht zullen alleen de uitverkorenen die met dezelfde trouw en dezelfde gehoorzaamheid zullen handelen, door God gezegend worden. Je kunt dan alle geestelijke onwetendheid meten van de Joden die trots beweerden zonen van Abraham te zijn en daarom zonen die de erfenis van zijn zegeningen verdienden. Jezus weerlegde hen door hen stenen te laten zien en te zeggen dat God uit deze stenen Abraham nakomelingen kan geven. En hij noemde hen hun vader, niet Abraham, maar de duivel.

Bij zijn verovering van het land Kanaän zal Jozua de poort van zijn vijanden in bezit nemen, waarvan de eerste die zou vallen de stad Jericho was. Als laatste zullen de uitverkoren heiligen, samen met God, de deur bezitten naar de laatste vijand: “ *Babylon de Grote* ”, volgens verschillende leringen geopenbaard in de Apocalyps van Jezus Christus.

Gen.22:18: “ *Alle volken van de aarde zullen gezegend worden in uw nakomelingen, omdat **u naar mijn stem geluisterd hebt**.* »

Het zijn inderdaad “ *alle naties van de aarde* ”, omdat het aanbod van verlossing in Christus wordt aangeboden aan alle mensen, van alle afkomst en alle volkeren. Maar deze naties hebben ook aan Abraham te danken dat zij de goddelijke orakels hebben kunnen ontdekken die zijn geopenbaard aan het Hebreeuwse volk dat uit het land Egypte komt. Verlossing in Christus wordt verkregen door de dubbele zegen van Abraham en zijn nageslacht, vertegenwoordigd door het Hebreeuwse volk en Jezus van Nazareth, Jezus Christus.

Het is wenselijk om in dit vers duidelijk de zegen en de oorzaak ervan op te merken: gehoorzaamheid goedgekeurd door God.

Gen.22:19: “ *Toen Abraham terugkeerde naar zijn dienaren, stonden zij op en gingen samen naar Berseba; want Abraham woonde in Berseba.* »

Gen.22:20: “ *Na deze dingen werd aan Abraham gerapporteerd, zeggende: Zie, Milka heeft ook zonen gebaard aan uw broer Nahor: ”*

De volgende verzen zijn bedoeld om de link met “ *Rebekka* ” voor te bereiden, die de ideale vrouw zal worden die door God is uitgekozen voor de

trouwe en volgzame Isaak. Ze zal worden overgenomen uit de naaste familie van Abraham in de nakomelingen van zijn broer Nahor.

Gen.22:21: “ *Uz zijn eerstgeborene, Buz zijn broer Kemuel, de vader van Aram,*”

Gen.22:22: “ *Kesed, Hazo, Pildash, Jidlaph en Bethuel.* »

Gen.22:23: “ *Bethuel gewon **Rebekka** . Dit zijn de acht zonen die Milka baarde aan Nahor, de broer van Abraham .* »

Gen.22:24: “ *Zijn bijvrouw, genaamd Reuma, baarde ook Tebach, Gaham, Tahash en Maacah.* ”.

De vervulling van de beloften aan Abraham

Genesis 23 vertelt over de dood en begrafenis van zijn vrouw Sara in Hebron, in de grot van Machpela. Abraham nam bezit van een begraafplaats op de grond van Kanaän, terwijl hij ongeveer 400 jaar later wachtte tot God het hele land aan zijn nakomelingen zou geven.

Vervolgens behoudt Abraham in Gen.24 nog steeds de rol van God. Om **afgescheiden** te blijven van de plaatselijke heidense volkeren, zal hij zijn dienaar naar een afgelegen plaats sturen, naar zijn naaste familie, om een vrouw voor zijn zoon Isaak te vinden, en zij zullen God voor hen laten kiezen. Op dezelfde manier zal God de uitverkorenen selecteren die de bruid van Christus, de Zoon van God, zullen vormen. Bij deze selectie heeft de mens er niets mee te maken, omdat het initiatief en het oordeel aan God toebehoren. Gods keuze is perfect, onberispelijk en effectief, zoals Rebekka de uitverkoren vrouw, liefdevol, intelligent en mooi van uiterlijk, en bovenal geestelijk en trouw; de parel waar alle spirituele mannen die een vrouw willen nemen naar moeten zoeken.

Jakob en Ezau

Later, volgens Gen.25, is Rebekka oorspronkelijk onvruchtbaar, net als Abrams vrouw Sarai vóór haar. Deze gedeelde onvruchtbaarheid is te danken aan het feit dat de twee vrouwen het gezegende nageslacht naar Christus zullen brengen, die zelf door God zal worden gevormd in de baarmoeder van een jong maagdmeisje genaamd Maria. Op deze manier wordt de lijn van Gods verlossingsproject gemarkeerd door zijn wonderbaarlijke actie. Lijdend aan deze natuurlijke onvruchtbaarheid doet Rebekka een beroep op YaHWéH en zij krijgt van hem twee tweelingen die in haar baarmoeder vechten. Bezorgd stelt ze God hierover vragen: “ *En YaHWéH zei tegen haar : Er bevinden zich twee naties in uw schoot, en twee volkeren zullen zich uit uw schoot scheiden; een van deze mensen zal sterker zijn dan de ander, en de grotere zullen onderworpen zijn aan de kleinere .* » Ze bevalt van twee tweelingen. Vanwege zijn intense beharing, en hij was volledig " rood ", vandaar de naam " Edom " die aan zijn nageslacht werd gegeven, wordt de oudste " Ezau " genoemd , een naam die "harig" betekent. De jongste heet “ *Jacob* ”, een naam die betekent: “Bedrieger”. De twee namen profeteren al hun lot. “Velu” zal zijn geboorterecht aan de jongste verkopen voor een sappig gerecht van “ *roux* ” of rode linzen. Hij verkoopt dit geboorterecht omdat hij de reële waarde ervan onderschat. Integendeel, de geestelijke “Bedrieger” begeert deze titel, die niet alleen een eervolle titel heeft, omdat de zegen van God eraan verbonden is. “Bedrieger” is van het type van gewelddadige mensen die koste wat het kost het koninkrijk der hemelen willen dwingen er bezit van te nemen, en het was met hem in gedachten dat Jezus over dit onderwerp sprak. En bij het zien van deze kokende ijver is het hart van God zeer verheugd. Ook des te slechter voor “Harig” en des te beter voor “Bedrieger”, omdat hij het is die “Israël” zal worden, door Gods besluit. Vergis je niet, Jakob is geen gewone bedrieger en hij is een opmerkelijke man, want er is geen ander bijbels voorbeeld van zijn vastberadenheid om Gods zegen te verkrijgen, en alleen om dit doel te bereiken bedriegt hij ". Dus we kunnen hem allemaal imiteren en de trouwe hemel zal blij zijn. Van zijn kant zal Esau als zijn nakomelingen het volk van “ *Edom* ” hebben, een naam die “ *rood* ” betekent, met dezelfde wortel en betekenis als Adam. Dit volk zal een tegenstander van Israël zijn, zoals de goddelijke profetie heeft aangekondigd.

Ik specificeer dat de kleur ‘rood’ alleen zonde aanduidt in de profetische beelden van het door God geopenbaarde verlossingsproject, en dit criterium is alleen van toepassing op de acteurs van zijn producties, zoals ‘Esau’. In de donkere tijden van de Middeleeuwen werden roodharige kinderen die als slecht werden beschouwd, gedood. Dit is de reden waarom, zo wijs ik erop, de rode kleur de gewone man niet zondiger maakt dan de brunette of de blondine, omdat de zondaar wordt geïdentificeerd door de slechte werken van zijn geloof. Het is daarom slechts in symbolische waarde dat “rood”, de kleur van menselijk bloed, een symbool van zonde is, volgens Jes.1:18: “ *Kom en laten wij pleiten! zegt YaHWéH. Als uw zonden als scharlaken zijn, zullen ze wit zijn als sneeuw; als ze rood zijn als paars, zullen ze als wol worden .* » Op dezelfde manier koppelt Jezus in zijn Apocalyps, zijn Openbaring, de rode kleur aan menselijke instrumenten

die, onbewust of niet, de duivel dienen, Satan, de eerste zondaar van het leven geschapen door God; voorbeelden: het “*rode paard*” van Openb.6:4, de “*rode of vurig rode draak*” van Openb.12:3, en het “*scharlakenrode beest*” van Openb.17:3.

Nu hij dit geboorterecht heeft, zal Jakob op zijn beurt als Abrahams opvolger levenservaringen beleven die Gods plannen profeteren.

Hij verliet zijn familie uit angst voor de toorn van zijn broer Esau, met goede reden, volgens Gen.27:24, omdat hij had besloten hem te doden, volgend op de afleiding van de zegen van zijn stervende vader, "bedrogen" door een list uit de geest van Rebecca, zijn vrouw. Bij deze ontvoering onthullen de twee namen van de tweeling hun belang. Omdat de “Tempeur” een harige huid gebruikte om Isaac, die blind was geworden, te misleiden, waardoor hij zich voordeed als zijn van nature “harige” oudere broer. Spirituele mensen steunen elkaar en Rebekka leek meer op Jakob dan op Esau. In deze actie spreekt God de menselijke en vleeselijke keuze van Isaac tegen, die de voorkeur gaf aan Esau, de jager die hem wild bracht dat hij op prijs stelde. En God verleent het geboorterecht aan degene die het het meest waard is: Jakob de Bedrieger.

Aangekomen in Laban, zijn Aramese oom, de broer van Rebekka, om voor hem te werken, wordt Jacob verliefd op Rachel, de jongste maar mooiste dochter van Laban. Wat hij niet weet is dat God hem in zijn echte leven een profetische rol laat spelen die zijn reddingsproject moet profeteren. Bovendien legt Laban, na „zeven jaar” werken om zijn geliefde Rachel te bemachtigen, zijn oudste dochter „Lea” aan hem op en geeft haar aan hem als zijn vrouw. Om Rachel te verkrijgen en te trouwen, zal hij “nog zeven jaar” voor zijn oom moeten werken. In deze ervaring profeteert ‘Jakob’ wat God zal moeten ondergaan in zijn reddingsproject. Want ook hij zal een eerste alliantie sluiten die niet in overeenstemming is met de wens van zijn hart, omdat de ervaring van een vleeselijk en nationaal Israël niet zal worden gekenmerkt door het succes en de glorie die zijn goedheid verdient. De opeenvolging van ‘rechters’ en ‘koningen’ eindigt altijd slecht, ondanks enkele zeldzame uitzonderingen. En de gewenste vrouw die zijn liefde waardig is, zal hij pas in een tweede alliantie verkrijgen nadat hij zijn liefde heeft getoond en zijn verlossingsplan in de bediening van Jezus Christus heeft geopenbaard; zijn leer, zijn dood en zijn opstanding. Merk op dat menselijke en goddelijke voorkeuren volledig omgekeerd zijn. Jakobs geliefde is de onvruchtbare Rachel, maar die van God is de productieve Lea. Door Jakob eerst Lea als zijn vrouw te geven, laat God zijn profeet de teleurstelling ervaren die zij beiden zullen ervaren in hun eerste alliantie. In deze ervaring kondigt God aan dat zijn eerste alliantie een verschrikkelijke mislukking zal zijn. En de verwerping van de Messias Jezus door zijn nakomelingen bevestigde deze profetische boodschap. Lea, die niet de door de bruidegom gekozen geliefde was, is een beeld dat de uitverkorenen van de nieuwe alliantie profeteert die, van heidense oorsprong, lange tijd in onwetendheid leefden over het bestaan van de unieke schepper God. Lea's vruchtbare karakter voorspelde echter een verbond dat veel vrucht zou dragen tot eer van God. En Jesaja 54:1 bevestigt dit door te zeggen: “*Wees blij, onvruchtbare, jij die niet meer draagt! Laat je vreugde en je vreugde losbarsten, jij die geen pijn meer hebt! Want de zonen van de verlatene zullen talrijker zijn*”

dan de zonen van haar die getrouwd is, zegt Yahweh .” Hier profeteert de verlatene, door Lea, het nieuwe verbond, en de getrouwde, door Rachel, het oude Hebreeuwse verbond.

Jakob wordt Israël

Nadat hij de rijke en welvarende Laban heeft verlaten, keren Jakob en degenen die hem toebehoren terug naar zijn broer Esau, wiens rechtvaardige en wraakzuchtige woede hij vreest. Op een nacht verschijnt God aan hem en ze vechten tegen elkaar tot het ochtendgloren. God verwondt hem uiteindelijk in de heup en vertelt hem dat hij van nu af aan "Israël" zal worden genoemd, omdat hij als overwinnaar tevoorschijn kwam in de strijd tegen God en de mensen. In deze ervaring wilde God het beeld uitbeelden van de strijdende ziel van Jakob in zijn geloofsstrijd. Door God Israël genoemd, krijgt hij wat hij zo wanhopig verlangde en zocht: zijn zegen van God. De zegen van Abraham in Isaak kreeg aldus vorm door de grondwet van het vleselijke Israël dat, gebouwd op Jakob die Israël werd, spoedig een gevreesde natie zou worden, na de uittocht uit de slavernij in Egypte. Door de genade van God, die Esau heeft voorbereid, bevinden de twee broers zich in vrede en vreugde.

Met zijn twee vrouwen en hun twee bedienden werd Jacob vader van twaalf jongens en slechts één meisje. Aanvankelijk onvruchtbaar zoals Sarai en Rebekka, maar afgodisch, krijgt Rachel van God twee kinderen, Jozef de oudste en Benjamin de jongste. Ze stierf bij de geboorte van haar tweede kind. Ze profeteert dus het einde van het oude verbond, dat zal ophouden met de oprichting van het nieuwe, gebaseerd op het verzoenende bloed van Jezus Christus. Maar in de tweede plaats profeteren deze sterfelijke omstandigheden het uiteindelijke lot van zijn uitverkorenen, die gered zullen worden door zijn gelukkige tussenkomst wanneer hij terugkeert in zijn glorieuze goddelijke aspect in Michael Jezus Christus. Deze omkering van de situatie van de laatst uitverkorenen wordt voorspeld door de naamsverandering van het kind dat door de stervende moeder " *Ben-Oni* " noemde of "zoon van mijn verdriet", en wordt omgedoopt door Jacob, de vader, " *Benjamin* » ofwel 'rechter zoon' (rechtkant) of gezegende zoon. Ter bevestiging zal Jezus Christus in Matt.25:33 " *zijn schapen aan zijn rechterzijde en de bokken aan zijn linkerzijde* " plaatsen . Deze naam " *Benjamin* " werd door God gekozen, uitsluitend vanwege zijn profetisch project, dus voor ons, omdat deze voor Jakob weinig betekenis had; en voor God verdiende de afgodische Rachel de kwalificatie ' *goed* ' niet . Deze zaken betreffende het einde van de wereld worden ontwikkeld in de uitleg van Openb. 7:8.

De bewonderenswaardige Jozef

In de geschiedenis van Israël zal de rol die God aan Jozef geeft, hem ertoe brengen zijn broers te domineren, die hem, geïrriteerd door zijn geestelijke overheersing, aan Arabische kooplieden verkopen. In Egypte werd hij gewaardeerd door zijn eerlijkheid en loyaliteit, maar de vrouw van zijn meester wilde hem misbruiken, omdat ze zich tegen hem had verzet, bevond Jozef zich in de gevangenis. Daar zullen de gebeurtenissen hem, door dromen uit te leggen,

naar de hoogste rang onder de farao leiden: de eerste vizier. Deze verheffing is gebaseerd op zijn profetische gave wat betreft Daniël na hem. Dit geschenk zorgde ervoor dat hij gewaardeerd werd door de Farao, die hem Egypte toevertrouwde. Tijdens een hongersnood zullen Jakobs broers naar Egypte gaan en daar zal Jozef verzoend worden met zijn slechte broers. Jacob en Benjamin zullen zich bij hen voegen en zo vestigen de Hebreërs zich in Egypte in de regio Gosen.

De Exodus en de trouwe Mozes

Tot slaaf gemaakt zullen de Hebreëen in Mozes vinden, het Hebreeuwse kind wiens naam 'gered uit de wateren' van de Nijl betekent, opgevoed en geadopteerd door de dochter van Farao, de bevrijder die door God is voorbereid.

Terwijl de omstandigheden van hun slavernij verhardten en toenemen, doodt Mozes, om een Hebreër te verdedigen, een Egyptenaar, en vlucht hij uit Egypte. Zijn reis brengt hem naar Midian, in Saoedi-Arabië, waar de nakomelingen van Abraham wonen en Keturah, zijn tweede vrouw, trouwde na de dood van Sara. Toen Mozes veertig jaar later trouwde met Zippora, de oudste dochter van zijn schoonvader Jethro, ontmoette hij God terwijl hij zijn kudde naar de berg Horeb hoedde. De schepper verschijnt aan hem in de vorm van een gloeiende struik die brandt maar niet wordt verteerd. Hij onthult hem zijn plan voor Israël en stuurt hem naar Egypte om de uitgang van zijn volk te begeleiden.

Er zullen tien plagen nodig zijn om Farao te dwingen zijn kostbare slaven vrijelijk te laten gaan. Maar het is de tiende die een grote profetische betekenis zal krijgen. Want God heeft alle eerstgeborenen van Egypte gedood, zowel mensen als dieren. En op dezelfde dag vierden de Hebreëen het eerste Pascha in hun geschiedenis. Het Pascha profeteerde de dood van de Messias Jezus, de ‘*eerstgeborene*’ en het zuivere en vlekkeloze ‘*Lam van God*’, *als offer geofferd zoals het ‘lam*’ dat werd geslacht op de dag van de uittocht uit Egypte. Na het offer van Isaak waar God door Abraham om had gevraagd, is het Pascha van de uittocht uit Egypte de tweede profetische aankondiging van de dood van de Messias (gezalft) Jezus, of, in Griekse termen, van Jezus de Christus. De uittocht uit Egypte vond plaats op de 14^e dag van de eerste maand van het jaar, rond de 15^e eeuw voor Christus, ongeveer 2500 jaar na de zonde van Eva en Adam. Deze cijfers bevestigen de tijd van “400 jaar” van de “*vier generaties*” die God aan de Amoriëten, inwoners van het land Kanaän, heeft gegeven.

De trots en de opstandige geest van Farao zal met zijn leger verdwijnen in de wateren van de ‘Rode Zee’, die zo zijn betekenis vindt, omdat deze zich voor hen sluit nadat hij zich heeft geopend om de Hebreëen het land Saoedi-Arabië binnen te laten gaan, door de zuidkant van het Egyptische schiereiland. God vermijdt Midian en leidt zijn volk door de woestijn naar de berg Sinaï, waar hij hun zijn wet van de “tien geboden” zal presenteren. Voor de ogen van de enige ware God is Israël nu een geleerde natie die op de proef moet worden gesteld. Daartoe wordt Mozes naar hem toe geroepen, op de berg Sinaï, en God houdt hem daar veertig dagen en nachten vast. Hij geeft hem de twee tafelen van de wet,

gegraveerd met zijn goddelijke vinger. In het kamp van het Hebreeuwse volk is de langdurige afwezigheid van Mozes in het voordeel van de opstandige geesten die Aäron onder druk zetten en hem uiteindelijk het gieten en kneden van een ‘*gouden kalf*’ laten aanvaarden. Deze ervaring alleen al vat het gedrag jegens God van opstandige mensen van alle tijden samen. Hun weigering om zich aan het gezag ervan te onderwerpen, leidt ertoe dat ze er de voorkeur aan geven te twifelen aan het bestaan ervan. En Gods meerdere straffen veranderen niets. Na deze veertig dagen en nachten van beproeving zal de angst voor de reuzen van Kanaän het volk veroordelen om veertig jaar in de woestijn rond te dwalen. Alleen van deze beproefde generatie zullen Jozua en Kaleb in staat zijn het beloofde land binnen te gaan dat door God wordt aangeboden. rond 2540 sinds Adams zonde.

De hoofdpersonen in het Genesisverhaal zijn de acteurs in een productie georganiseerd door de schepper God. Elk van hen draagt, al dan niet met een profetisch doel, een les over, en dit idee van spektakel werd bevestigd door de apostel Paulus die in 1 Kor. 4:9 zei: “Want het lijkt mij dat God ons heeft *gemaakt*, *apostelen, de laatste der mensen, in zekere zin ter dood veroordeeld, aangezien we een spektakel zijn geweest voor de wereld, voor engelen en voor mensen* . » Sindsdien heeft de boodschapper van de Heer, Ellen G. White, haar beroemde boek geschreven getiteld “The Tragedy of the Ages”. Het idee van het ‘*spektakel*’ wordt dus bevestigd, maar na de ‘sterren, de sterren’ van het heilige boek is het de beurt aan ieder van ons om onze eigen rol te spelen, wetende dat we, geleid door hun ervaringen, hebben de plicht hun goede werken te imiteren, zonder hun fouten te reproduceren. Voor ons, net als voor Daniël (Mijn Rechter is God), blijft God “onze Rechter”, zeker meelevend, maar “De Rechter” die voor niemand een uitzondering maakt.

De ervaring van het Joodse nationale Israël is rampzalig, maar dat is niet méér het geval dan dat van het christelijke geloof van onze tijd, dat eindigt in wijdverbreide afvalligheid. We moeten niet verrast zijn door deze gelijkenis, omdat het Israël van het oude verbond slechts een microkosmos was, een voorbeeld van de menselijke wezens die de hele aarde bevolken. Dit is de reden waarom waar geloof daar net zo zeldzaam was als in het nieuwe verbond, gebouwd op de Heiland en de “*Getrouwe Getuige*” Jezus Christus.

Uit de Bijbel in het algemeen

De hele Bijbel, gedicteerd en vervolgens geïnspireerd door God aan zijn menselijke dienaren, bevat profetische lessen; van Genesis tot Openbaring. De door God gekozen acteurs worden ons gepresenteerd zoals ze werkelijk zijn in hun ware aard. Maar om profetische boodschappen te construeren in dit voortdurende spektakel, wordt de schepper God de Organisator van gebeurtenissen. Na de uittocht uit Egypte geeft God Israël het vrije aspect van zijn hemelse wet gedurende 300 jaar, de tijd van de ‘rechters’ die rond 2840 eindigt. En in deze vrijheid, de terugkeer naar de zonde, verplicht God zijn volk “zeven keer” te straffen. tijden” die hij uiteindelijk uitlevert aan de Filistijnen, hun

erfvijanden. En “zeven keer” roept hij “bevrijders” op. De Bijbel zegt dat in die tijd ‘ *iedereen deed wat hij wilde* ’. En deze tijd van totale vrijheid was nodig om de vruchten van ieder mens te laten zien. Hetzelfde geldt voor onze “ *eindtijden* ”. Deze driehonderd jaar van vrijheid, gekenmerkt door de voortdurende terugkeer van de Hebreëen tot zonde, nodigt God ons uit om ze te vergelijken met de driehonderd jaar van het leven van de rechtvaardige Henoeh, die Hij ons presenteert als een voorbeeld voor zijn uitverkorenen, door te zeggen: “ *Henoeh wandelde driehonderd jaar met God, daarna bestond hij niet meer omdat God hem wegnam* ”; met hem, door hem eerst zijn eeuwigheid te laten binnengaan, zoals, na hem, Mozes en Elia, en de heiligen die zijn opgestaan bij de dood van Jezus, vóór alle andere uitverkorenen, inclusief de apostelen van Jezus Christus; ze zullen allemaal op de laatste dag worden getransmuteerd of opgewekt.

Na die van de ‘rechters’ kwam de tijd van de koningen en daar geeft God zijn eerste twee acteurs opnieuw een profetische rol die de boodschap bevestigt van de voortgang van het kwaad naar het uiteindelijke goede, dat wil zeggen van de nacht of de duisternis . richting het licht. Dit is hoe deze twee mannen, Saul en David, het algemene project van het verlossingsplan voor de aardse uitverkorenen profeteerden, dat wil zeggen de twee fasen of twee opeenvolgende heilige allianties. Neem het met mij mee: David wordt pas koning na de dood van koning Saul, net zoals de dood van het oude eeuwigdurende verbond Christus in staat stelt zijn nieuwe verbond, zijn regering en zijn eeuwige heerschappij te vestigen.

Ik heb dit onderwerp al genoemd, maar ik zou u eraan willen herinneren dat aardse monarchieën geen goddelijke legitimiteit hebben, omdat de Hebreëen God vroegen om een koning “ *zoals de andere aardse naties*”, zij, “heidens”. Wat betekent dat het model van deze koningen van het type satanische waarden is en niet goddelijk. Hoezeer de koning voor God zachtmoedig is, nederig van hart, vol zelfopoffering en mededogen, en zichzelf tot de dienaar van allen maakt, zozeer zelfs dat de duivel hardvochtig, trots, egoïstisch en minachtend is, en hij eist door iedereen bediend te worden. Onterecht gekwetst door zijn afwijzing door zijn volk, willigde God zijn verzoek in en vanwege zijn ongeluk gaf hij hem een koning volgens de normen van de duivel en al zijn onrechtvaardigheden. Vanaf dat moment verkreeg het koningschap voor zijn volk Israël, **maar voor hem alleen , zijn goddelijke legitimiteit.**

Verbale of schriftelijke spraak is het middel tot uitwisseling tussen twee individuele mensen. De Bijbel is het woord van God in de zin dat God, om de lessen ervan aan zijn aardse schepselen over te brengen, getuigenissen heeft verzameld die aan zijn dienaren zijn gedicteerd of geïnspireerd; getuigenissen door hem in de loop van de tijd gesorteerd, geselecteerd en gegroepeerd. We moeten niet verbaasd zijn als we de onvolkomenheid van de gerechtigheid op aarde opmerken, omdat mensen, afgesneden van God, hun gerechtigheid alleen kunnen vestigen op de letter van de wet. Nu vertelt God ons door Jezus dat “ *de letter doodt, maar de geest maakt levend* ”, deze brief. De heilige geschriften van de Bijbel kunnen daarom alleen maar ‘ *getuigen* ’ zijn, zoals aangegeven in Openbaring 11:3, maar in geen geval ‘rechters’. Door te erkennen dat de letter van de wet niet in staat is een rechtvaardig oordeel te vellen, openbaart God een waarheid die uitsluitend berust op de goddelijke aard van zijn persoon. Alleen hij

kan een rechtvaardig oordeel vellen, omdat zijn vermogen om de geheime gedachten van de geest van zijn schepselen te analyseren hem in staat stelt de motivaties te kennen van degenen die hij beoordeelt, dingen die door andere schepselen verborgen en genegeerd worden. De Bijbel verschaft daarom alleen de basis voor de getuigenissen die voor het oordeel worden gebruikt. Tijdens de “*duizend jaar*” van hemels oordeel zullen de uitverkoren heiligen toegang krijgen tot de motivaties van de zielen die worden geoordeeld. Met Jezus Christus zullen zij dus in staat zijn een volmaakt oordeel te vellen dat noodzakelijk is geworden, aangezien het eindoordeel de duur van het lijden bij de tweede dood vaststelt. Deze kennis van de werkelijke motivatie van de dader stelt ons in staat Gods genade jegens Kaïn, de eerste aardse moordenaar, beter te begrijpen. Volgens het enige schriftelijke getuigenis in de Bijbel werd Kaïn tot jaloezie gedreven door Gods keuze om Abels offer te zegenen en dat van Kaïn te minachten, zonder dat laatstgenoemde de reden kende voor dit verschil, dat geestelijk was en nog steeds genegeerd werd. Zo zijn de dingen: het leven bestaat uit ontelbare parameters en omstandigheden die alleen God kan identificeren en beoordelen met volledige kennis van de feiten. Dat gezegd hebbende, de Bijbel blijft voor mensen, het enige boek dat in letters de grondslagen van de wet presenteert die hun daden beoordeelt, terwijl ze wachten tot hun geheime gedachten worden geopenbaard aan de uitverkoren heiligen in de hemel. De rol van de brief is echter om de actie te veroordelen of te beoordelen. Dit is de reden waarom Jezus de mensen in zijn Openbaring herinnert aan het belang van hun “*werken*” en zelden over hun geloof spreekt. In Jakobus 2:17 herinnerde de apostel Jakobus eraan dat “*zonder werken het geloof dood is*”, wat deze mening ook bevestigt. Jezus spreekt alleen over de goede of slechte “*werken*” die door het geloof worden voortgebracht. En omdat deze werken door geloof tot stand zijn gekomen, zijn dit uitsluitend de werken die de Bijbel onder goddelijke wetten leert. Goede daden die door de katholieke Kerk worden gewaardeerd, worden niet in aanmerking genomen, omdat het werken zijn met een humanistisch karakter en inspiratie.

In de tijd van het einde wordt de Bijbel totaal veracht en vertoont de menselijke samenleving een geglobaliseerd, raadselachtig en leugenachtig aspect. Het is dan dat het woord ‘*waarheid*’, dat de Bijbel karakteriseert, het woord van de levende God, en breder, zijn mondiale universele project, zijn volle betekenis krijgt. Omdat minachting voor deze unieke ‘*waarheid*’ de mensheid ertoe brengt zichzelf te bouwen op leugens op alle relationele, seculiere, religieuze, politieke of economische gebieden.

Dit artikel wordt geschreven op de sabbat van 14 augustus 2021 en morgen, 15 augustus, tijdens grote bijeenkomsten zullen de slachtoffers, misleid door de valse religie, hulde brengen aan de meest succesvolle satanische mystificatie uit zijn carrière, sinds zijn gebruik van de ‘*slang*’ als een medium in “*Eden*”: haar verschijning onder het beeld van de “Maagd Maria”. De echte was geen maagd meer, aangezien zij na Jezus zonen en dochters ter wereld bracht; broers en zussen van Jezus. Maar leugens zijn hardnekkig en weerstaan zelfs de beste bijbelse argumenten. Het maakt niet uit, na deze 15 augustus zullen er voor deze schande hooguit acht vieringen overblijven om God te irriteren en zijn terechte woede op te wekken, die op de hoofden van de schuldigen zal vallen.

Merk op dat bij deze verschijning kinderen werden uitgekozen om het visioen van de “maagd” te authenticeren. Zijn ze zo onschuldig als mensen zeggen en doen alsof? Geboren zondaars, aan hen wordt ten onrechte onschuld toegeschreven, maar we kunnen hen daarom niet van medeplichtigheid beschuldigen. Het visioen dat deze kinderen kregen was zeer reëel, maar de duivel is ook een zeer reële opstandige geest en Jezus Christus droeg veel van zijn woorden aan hem op om zijn dienaren voor hem te waarschuwen. De geschiedenis getuigt van haar bedrieglijke verleidingskracht die haar verleidde en bedrogen slachtoffers naar de “ *tweede dood* ” leidt. De aanbidding van de duivel in de hele pauselijke en rooms-katholieke kerk wordt door God aan de kaak gesteld in dit vers uit Openbaring 13:4: “ ***En zij aanbaden de draak, omdat hij macht aan het beest had gegeven ; Zij aanbaden het beest en zeiden: Wie is als het beest, en wie kan tegen hem strijden?*** ”. In werkelijkheid begint deze aanbidding pas na het einde van deze ‘ *aanbidding* ’ van het beperkende en vervolgende ‘ *beest* ’ van de ware uitverkoren heiligen van Jezus Christus, in een tijd van tolerantie die de omstandigheden haar hebben opgelegd. door de verleidelijke middelen van de verschijningen van de duivelse ‘maagd’; een “ *vrouw* ” ter vervanging van de “ *slang* ” nadat de “ *slang* ” de “ *vrouw* ” had verleid die haar echtgenoot verleidde. Het principe blijft hetzelfde en het is nog steeds even effectief.

Laatste keuzemoment

Deze studie van goddelijke openbaringen eindigt met de analyse van het boek Genesis, dat ons openbaarde wie God is in al zijn karakteraspecten. We hebben zojuist gezien hoe resoluut hij is in zijn eis van gehoorzaamheid van zijn schepselen door Abram aan een buitengewone geloofsbeproeving te onderwerpen toen hij bijna honderd jaar oud was; deze goddelijke vereiste hoeft daarom niet langer te worden aangetoond.

Ten tijde van de laatste keuze die God sinds de lente van 1843 heeft voorgesteld, en preciezer gezegd vereist is sinds 22 oktober 1844, vereist God de viering van de sabbat als bewijs van de liefde die zijn ware uitverkoren heiligen hem hebben betoond. De universele spirituele situatie wordt dus gepresenteerd in de vorm van één enkele vraag die exclusief is gericht aan alle leden van religieuze, christelijke organisaties.

De vraag die je doodt of voor altijd laat leven

Is een keizer, een koning of een paus bevoegd en geautoriseerd om de woorden te veranderen die door God zijn gesproken en geschreven, of onder zijn dictaat, zoals Mozes deed?

Nadat Jezus alles had voorzien, zelfs deze vraag, gaf hij zijn antwoord vooraf door in Mat.5:17-18 te zeggen: “Denk niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om af te schaffen, maar om te vervullen. Want voorwaar, ik zeg u: totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er geen jota of tittel van de wet voorbijgaan totdat alles volbracht is . » Dezelfde Jezus kondigde ook aan dat zijn woorden die hij sprak ons zullen oordelen, in Johannes 12:47 tot 49: “ *Als iemand mijn woorden hoort en zich er niet aan houdt,*

*ben ik het niet die hem oordeelt; want ik ben niet gekomen om de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden. Hij die mij afwijst en mijn woorden niet ontvangt, heeft zijn rechter; **het woord dat ik heb gesproken zal hem op de laatste dag oordelen** . Want ik heb niet over mezelf gesproken; maar de Vader, die mij heeft gezonden, heeft mij zelf voorgeschreven wat ik moet zeggen en verkondigen.*

»

Dit is Gods opvatting van zijn wet. Maar Dan.7:25 onthulde dat **de bedoeling om dit te “veranderen”** in het christelijke tijdperk zou verschijnen, door over het rooms-katholieke pausdom te zeggen: “ *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, hij zal de heiligen van de Allerhoogste onderdrukken.* ” - *Hoog, en hij zal hopen de tijden en de wet te veranderen ; en de heiligen zullen in zijn handen worden overgeleverd voor een tijd, en tijden, en een halve tijd.* » Een verontwaardiging die zal ophouden en die hij zal weten te bestraffen volgens vers 26 dat volgt: “ *Dan zal het oordeel komen en zal zijn heerschappij van hem worden weggenomen, die voor altijd zal worden vernietigd en vernietigd.* » Deze “ *tijden* ” of profetische jaren kondigen zijn vervolgende regering aan die 1260 jaar lang heeft geduurd, van 538 tot 1798.

Dit “ *oordeel* ” wordt in verschillende fasen tot stand gebracht. De eerste fase is voorbereidend; het is het werk van de **scheiding** en heiliging van het ‘adventistische’ geloof dat God sinds het voorjaar van 1843 heeft ingesteld. Het adventisme is **gescheiden** van de katholieke en protestantse religies. In Openbaring heeft deze fase betrekking op de tijdperken van “ *Sardis, Filadelfia en Laodicea* ” in Openb. 3:1-7-14.

De tweede fase is afdwingbaar: “ *we zullen zijn overheersing wegnemen* ”. Het is de glorieuze wederkomst van Jezus Christus die in het voorjaar van 2030 wordt verwacht. De gekozen adventisten gaan de eeuwigheid binnen, **gescheiden** van de onwaardige katholieke, protestantse en adventistische rebellen die op aarde sterven. De actie wordt volbracht aan het einde van het “ *Laodicea* ” tijdperk van Openb. 3:14.

De derde fase is die van het oordeel over de gevallen doden, uitgevoerd door de uitverkorenen die het celestiale koninkrijk van God zijn binnengegaan. De slachtoffers zijn de rechters geworden en afzonderlijk wordt het leven van elk van de rebellen beoordeeld en wordt een definitieve straf uitgesproken die evenredig is aan hun schuld . Deze vonnissen bepalen de duur van de ‘ *kwelling* ’ die de actie van hun ‘ *tweede dood* ’ zal veroorzaken. In Openbaring is dit thema het onderwerp van Openbaring 4; 11:18 en 20:4; dit sinds Dan.7:9-10.

Ten vierde, aan het einde van het zevende millennium, de grote sabbat voor God en zijn uitverkorenen in Christus, komt de uitvoerende fase van de vonnissen die door Christus en zijn uitverkorenen zijn uitgesproken. In het land van de zonde waar ze worden opgewekt, worden de veroordeelde rebellen ‘ *voor altijd* ’ vernietigd door ‘ *het vuur van de tweede dood* ’. In Openbaring is dit uitvoerend oordeel of “laatste oordeel” het thema van Openbaring 20:11-15.

Op het moment van de laatste keuze gaan twee onverenigbare religieuze opvattingen definitief **uit elkaar** , omdat ze extreem tegengesteld aan elkaar zijn. De uitverkorenen van Christus horen zijn stem en passen zich aan zijn eisen aan

op het moment dat hij tot hen spreekt en hen roept. In de andere positie bevinden zich christenen die eeuwenoude religieuze tradities volgen alsof de waarheid een kwestie van tijd is en niet van intelligentie, redenering en getuigenis. Deze mensen begrepen niet wat “ *het nieuwe verbond* ” vertegenwoordigde door de profeet Jeremia in Jer.31:31 tot 34: “ *Zie, de dagen komen, zegt YaHWéH, dat Ik zal doen met het huis van Israël en het huis van Juda. een nieuw verbond, niet zoals het verbond dat ik met hun vaders sloot, op de dag dat ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden, een verbond dat zij schonden, hoewel ik hun meester was, zegt YaHWéH. Maar dit is het verbond dat ik na die dagen met het huis van Israël zal sluiten, zegt Yahweh: **Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen, ik zal die in hun hart schrijven** ; en ik zal hun God zijn, en zij zullen mijn volk zijn. Deze zal zijn buurman, noch zijn broer, niet langer onderwijzen door te zeggen: Ken JHWH! Want iedereen zal mij kennen, van de kleinste tot de grootste, zegt Yahweh; **Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken** . » Hoe kan God erin slagen “ *in het hart te schrijven* » van de mens de liefde voor zijn heilige wet, iets dat de norm van het oude verbond niet had kunnen verkrijgen? Het antwoord op deze vraag, en het enige verschil tussen de twee allianties, ligt in het aspect van de demonstratie van goddelijke liefde, die tot stand wordt gebracht door de verzoenende dood van de plaatsvervanger Jezus Christus, in wie hij was geïncarneerd en geopenbaard. De dood van Jezus maakte echter geen einde aan de gehoorzaamheid, maar gaf de uitverkorenen integendeel redenen om nog gehoorzamer te zijn aan de God die in staat is zo sterk lief te hebben. En wanneer hij het hart van de mens wint, wordt het door God gezochte doel bereikt; hij verkrijgt een uitverkorene die geschikt is en waardig om in zijn eeuwigheid te delen.*

De laatste boodschap die God je in dit werk presenteerde, gaat over **afscheiding** . Dit is het cruciale punt dat het verschil maakt tussen de uitverkorene en de geroepene. In zijn normale aard houdt de mens er niet van om gestoord te worden in zijn gewoonten en zijn opvattingen over dingen. Deze verstoring wordt echter noodzakelijk gemaakt omdat de mens, gewend aan de gevestigde leugen, om zijn uitverkorene te worden, ontworteld en afgeleid moet worden om zich aan te passen aan de waarheid die God hem toont. Het is dan dat **scheiding van degenen die God niet goedkeurt noodzakelijk wordt gemaakt** . De uitverkorene moet blijk geven van zijn vermogen om zijn ideeën, zijn gewoonten en zijn vleselijke banden met wezens wier bestemming nooit het eeuwige leven zal zijn, concreet uit te te delen.

Voor gekozen functionarissen is de religieuze prioriteit verticaal; het doel is om een solide band met de schepper God te creëren, zelfs als dit ten koste gaat van menselijke relaties. Voor de gevallen is religie horizontaal; zij geven prioriteit aan de verbinding die tot stand komt met andere mensen, zelfs als dit ten koste gaat van God.

Zevendedagsadventisme: een scheiding, een naam, een geschiedenis

De laatste uitverkorenen van het christelijk geloof zijn geestelijk bijeengebracht om het Israël van de “ *12 stammen* ” van Openb. 7 te vormen. Hun

selectie werd tot stand gebracht door middel van een reeks geloofsbeproevingen, gebaseerd op de belangstelling die werd getoond voor het profetische woord dat in Dan.8:14 de datum 1843 aankondigt. Het was om de hervatting door God van het christendom te markeren, totdat het katholieke geloof werd vertegenwoordigd. sinds 538 en door het protestantse geloof dat voortkwam uit de tijd van de Reformatie sinds 1170. Het vers van Dan.8:14 werd geïnterpreteerd als de aankondiging van de glorieuze wederkomst van Christus, zijn komst die zijn "wachten" veroorzaakte, in het Latijn "adventus", vandaar de adventistische naam die tussen 1843 en 1844 aan de ervaring en haar volgelingen werd gegeven. Blijkbaar sprak deze boodschap niet over de sabbat, maar alleen in schijn, omdat de terugkeer van Christus de intrede in het zevende millennium, de grote sabbat, zal markeren. geprofeteerd, elke week, op de sabbat van de zevende dag: de zaterdag van de joden. Zich niet bewust van dit verband, ontdekten de vroege adventisten pas na deze tijd van beproeving het belang dat God aan de sabbat hecht. En toen zij dit begrepen, onderwezen de pioniers resoluut de sabbatwaarheid die herinnerd werd in de naam van de gevormde kerk, "van de zevende dag". Maar na verloop van tijd gaven de erfgenamen van het werk de sabbat niet langer het belang dat God eraan toekent, door de opeisbaarheid ervan te koppelen aan de tijd van de wederkomst van Jezus Christus in plaats van aan de datum 1843, aangegeven door Daniëls profetie. Het uitstellen van een dergelijke fundamentele goddelijke eis vormde een fout waarvan het gevolg in 1994 de afwijzing door God was van de organisatie en haar leden die hij uitleverde aan het rebellenkamp dat hij al sinds 1843 veroordeelde. Deze droevige ervaring en dit falen van de laatste functionaris Het instituut van het christelijk geloof getuigt van dit onvermogen van het valse christendom om **de scheiding van menselijke banden te aanvaarden** . De afwezigheid van liefde voor de goddelijke waarheid en dus voor God zelf is in het geding, en dit is de ultieme les in de geschiedenis van het christelijk geloof die ik u kan uitleggen, om u te onderwijzen en te waarschuwen, in de naam van de Almachtige God , YaHWéH-Michael-Jezus Christus.

Tenslotte herinner ik u, nog steeds in ditzelfde thema, omdat het mij de prijs heeft gekost van een pijnlijke geestelijke scheiding, aan dit vers uit Mattheüs 10:37 en omdat de verzen die eraan voorafgaan duidelijk het scheidende karakter van het ware christelijke geloof samenvatten. , ik noem ze allemaal vanaf vers 34 tot vers 38:

*“ Denk niet dat ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want ik ben gekomen om een scheiding te maken tussen een man en zijn vader, tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; en de vijanden van een man zullen die van zijn eigen huisgezin zijn. **Hij die meer van zijn vader of zijn moeder houdt dan van mij, is mij niet waardig , en hij die meer van zijn zoon of zijn dochter houdt dan van mij, is mij niet waardig ; wie zijn kruis niet op zich neemt en mij volgt, is mij niet waardig.** » Dit vers 37 rechtvaardigt Abrahams zegen; hij getuigde dat hij God meer liefhad dan zijn vleeselijke zoon. En door een adventistische broeder aan zijn plicht te herinneren, door dit vers aan hem te citeren, scheidde onze wegen en ontving ik een bijzondere zegen van*

God. Ik werd toen door deze “broeder” een fanaticus genoemd en sinds deze ervaring had hij het traditionele adventistische pad gevolgd. Hij die mij kennis liet maken met het adventisme en de voordelen van vegetarisme stierf later aan de ziekte van Alseimer, terwijl ik nog steeds in goede gezondheid verkeer, levend en actief in dienst van mijn God, 77 jaar oud, en geen toevlucht neem tot artsen of medicijnen. Alle eer gaat naar de schepper God en zijn kostbare advies. In waarheid!

Om **de geschiedenis van het adventisme samen te vatten**, moeten we de volgende feiten onthouden. Onder deze ‘Adventistische’ naam groepeerde God zijn laatste heiligen na een lange overheersing van het katholieke geloof, dat **religieus gezien** de zondag legitimeerde die onder zijn heidense naam ‘dag van de onoverwonnen zon’ door Constantijn I ^{op} 7 maart 321 werd ingesteld. De vroege adventisten waren protestanten of katholieken die de overgeërfde christelijke zondag vroom eerden. Zij werden daarom door God uitgekozen omdat hun gedrag zich verheugde over de wederkomst van Jezus Christus, die achtereenvolgens aan hen werd aangekondigd in de lente van 1843 en op 22 oktober 1844. Pas na deze selectie werd het licht van de sabbat hen gegeven. gepresenteerd. Ook bevatten hun interpretaties van de profetieën van Daniël en Openbaring enorme fouten die ik in dit werk corrigeer. Zonder kennis van de sabbat construeerden de pioniers de theorie van het zogenaamde “onderzoekende” oordeel, die zij nooit in twijfel konden trekken; zelfs nadat hun licht op de sabbat was gegeven. Voor degenen die het niet weten: ik herinner u eraan dat volgens deze theorie Jezus sinds 1843 en vervolgens 1844 in de hemel de boeken met getuigenissen onderzoekt om zijn laatste uitverkorene te selecteren die gered moet worden. Toch gaf de duidelijke identificatie van de zonde van zondag een precieze betekenis aan de boodschap van Dan.8:14, zelfs in de slecht vertaalde vorm van '**reiniging van het heiligdom**'. En deze slechte vertaling zorgde voor onoplosbare controverses, omdat deze uitdrukking in de eerste plaats betrekking had op de vervulling door de verzoenende dood van Jezus Christus volgens Hebr.9:23: “*Het was daarom noodzakelijk, aangezien de beelden van de dingen die in de hemel zijn op deze manier gezuiverd, of de hemelse dingen zelf werden gezuiverd door offers die voortreffelijker waren dan deze. Want Christus is niet een heiligdom binnengegaan dat met handen is gemaakt, in navolging van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor ons voor het aangezicht van God te verschijnen.*” Alles wat in de hemel gezuiverd moest worden, werd dus gezuiverd door de dood van Jezus Christus: het onderzoekend oordeel heeft dus geen logische betekenis meer. Na de dood en opstanding van Jezus komt geen zonde of zondaar de hemel binnen om deze opnieuw te verontreinigen, omdat Jezus zijn hemelse gebied reinigde door Satan en zijn engelachtige volgelingen naar de aarde te drijven, volgens Openb. 12:7 bij 12 en vooral in vers 9: “*En de grote draak werd uitgeworpen, de oude slang, genaamd de duivel en Satan, die de hele aarde bedriegt, hij werd naar de aarde geworpen, en zijn engelen werden met hem uitgeworpen.*»

De tweede fout van het officiële adventisme kwam ook voort uit de oorspronkelijke onwetendheid over de rol van de sabbat, en werd veel later van groot belang. Adventisten hebben hun aandacht ten onrechte gericht op de tijd van de laatste, de ultieme geloofsbeproeving, die in werkelijkheid alleen degenen zal

aangaan die nog in leven zullen zijn ten tijde van de ware wederkomst van Jezus Christus. In het bijzonder dachten zij ten onrechte dat de zondag pas ten tijde van deze laatste test *het merkteken van het beest* zou worden , en dit verklaart de zoektocht naar vriendschap met beoefenaars van de vervloekte zondag door God, in werkelijkheid, vanaf zijn oorsprong. Het bewijs dat ik geef is het bestaan van de “zeven bazuinen” van Openbaring 8, 9 en 11, waarvan de eerste zes na 321, gedurende het hele christelijke tijdperk, de mensen waarschuwen voor hun beoefening van de zonde van de veroordeelde zondag door God. Wat Dan.8:12 al had geopenbaard door te zeggen: “ Het leger werd **vanwege de zonde overgegeven met het eeuwige offer**; de hoorn gooide de waarheid op de grond en slaagde in zijn onderneming. » Deze “ **zonde** ” was al, de praktijk van de zondag, burgerlijk geërfd van Constantijn I ^{sinds} 321 en religieus gerechtvaardigd door het pauselijke Rome sinds 538, “ **het merkteken van het beest** ”, geciteerd in Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. In 1995, na een afwijzing te hebben getoond van het profetische licht dat ik tussen 1982 en 1991 had voorgesteld, beging het officiële adventisme de ernstige fout een alliantie te sluiten met de verklaarde en geopenbaarde vijanden van God. Het voorbeeld van de talrijke verwijten die God aan het oude Israël richtte vanwege zijn allianties met Egypte, een symbolisch beeld van de typische zonde, wordt bij deze actie volledig genegeerd; wat de zonde van de adventisten nog groter maakt.

Toen het adventistische volk zich bewust werd van de rol van de sabbat en het belang dat deze hecht aan de titel van Schepper God, had het adventistische volk zijn religieuze vijanden duidelijk moeten identificeren en elke broederlijke alliantie met hen moeten vermijden. Want omdat de zaterdagsabbat het “ *zegel van de levende God* ” van Openb. 7:2 is, kan het koninklijke kenmerk van de **scheppende God** , zijn tegenstander, de zondag , **alleen** “ *het merkteken van het beest* ” van Openb. 13:15 zijn. .

Ik herinner me hier dat de oorzaken van de val van het officiële institutionele adventisme veelvoudig zijn, maar de belangrijkste en ernstigste betreft de weigering van het licht dat werpt op de ware vertaling van Daniël 8:14 en de minachting die wordt getoond tegenover de gloednieuwe uitleg van Daniël 12. De les hiervan is het benadrukken van de goddelijke legitimiteit van het 7e-dags Adventisme . Dan komt de fout dat ze hun hoop niet hebben gevestigd op de wederkomst van Jezus Christus, aangekondigd voor 1994; zoals de pioniers van het werk in 1843 en 1844 hadden gedaan.

De belangrijkste oordelen van God

Zijn schepping van de aarde en de hemel voltooid, op de zesde dag installeert God de mens op aarde. En het is vanwege het ongehoorzame gedrag van de mensheid, en dus van de zonde, dat God haar, gedurende haar zeventuizendjarige geschiedenis, achtereenvolgens aan zijn talrijke oordelen zal onderwerpen. Bij elk van deze oordelen worden veranderingen op een concrete en zichtbare manier aangebracht en waargenomen. De excessen die de mensheid

volgt vereisen deze goddelijke interventies, die erop gericht zijn haar terug te brengen op het pad van de waarheid, goedgekeurd door haar soevereine oordeel.

De oordelen van het oude verbond .

1e oordeel: God oordeelt over de zonde begaan door Eva en Adam, die vervloekt zijn en uit de “^{Hof} van Eden ” verdreven zijn.

2e oordeel: God vernietigt de opstandige mensheid door de wateren van de mondiale ‘vloed’ .

3e oordeel: God **scheidt** de mensen door verschillende talen nadat ze van de “^{Toren} van Babel ” zijn verheven.

4e ^{oordeel} : God sluit een alliantie met Abram, die dan Abraham wordt. Op dit moment vernietigt God **Sodom** en Gomorra, de steden waar extreme zonde wordt beoefend; de verfoeilijke en afschuwelijke ‘ kennis ’ .

5e oordeel: God bevrijdt Israël van de slavernij van Egypte, Israël wordt een vrije en onafhankelijke natie waaraan God zijn wetten voorlegt .

6e oordeel: 300 jaar lang bevrijdt God, onder zijn leiding en door de actie van zeven ^{bevrijdende} rechters, Israël dat door zijn vijanden is binnengevallen vanwege de zonde.

7e oordeel: Op verzoek van het volk en vanwege hun vloek wordt God vervangen door aardse koningen en hun lange dynastieën (koningen van Juda en koningen van Israël) .

8e ^{oordeel} : Israël wordt gedeporteerd naar Babylon.

9e ^{oordeel} : Israël verwerpt de goddelijke “Messias” Jezus – Einde van het oude verbond. Het nieuwe verbond begint op perfecte leerstellige fundamenten.

10e oordeel: De nationale staat Israël wordt in 70 door de Romeinen vernietigd .

De oordelen van het Nieuwe Verbond .

Ze worden in Openbaring genoemd met de “*zeven bazuinen* ”.

1e ^{oordeel} : Barbaarse invasies na 321 tussen 395 en 538.

Tweede oordeel: Oprichting van het dominerende pauselijke religieuze regime ⁱⁿ 538.

3e oordeel: de godsdienstoorlogen: zij stellen de katholieken tegenover de protestantse hervormers die door God zijn afgekeurd: “^{de} *hypocrieten* ” van Dan.11:34.

4e oordeel: het Franse revolutionaire atheïsme werpt de monarchie omver en maakt een einde aan het rooms-katholieke despotisme .

5e ^{oordeel} : 1843-1844 en 1994.

– Het begin: Het decreet van Dan.8:14 wordt van kracht – het eist de voltooiing van het werk dat door de Reformatie is geïnitieerd sinds Peter Valdo, het perfecte voorbeeld, sinds 1170. Het protestantse geloof valt en het adventisme wordt zegevierend geboren: het religieuze De praktijk van de Romeinse zondag wordt veroordeeld en die van de zaterdagse sabbat wordt sinds 1843 door God in Jezus Christus gerechtvaardigd en vereist. Het hervormingswerk is dus voltooid en voltooid.

– Het einde: “ *uitgegeven* ” door Jezus, zij stierf institutioneel in 1994, in overeenstemming met de boodschap gericht aan “ *Laodicea* ”. Gods oordeel begon toen Zijn huis een fatale test van profetisch geloof onderging. Afgekeurd sloot de voormalige gekozen functionaris zich aan bij het kamp van katholieke en protestantse rebellen.

6e oordeel: De “ *6e bazuin* ” wordt volbracht in de vorm van de Derde Wereldoorlog, deze keer nucleair, beschreven in Dan.11:40 tot 45. De overlevenden organiseren de ultieme universele regering en herstellen de rest van de eerste verplichte dag door besluit. Bijgevolg werd de rust op de zevende dag, de zaterdag, verboden, eerst verboden op straffe van sociale sancties, en uiteindelijk bestraft met de dood door een nieuw decreet.

7e oordeel: voorafgegaan door de tijd van de laatste zeven plagen beschreven in Openbaring 16, in het voorjaar van 2030, maakt de glorieuze wederkomst van Christus een einde aan de aanwezigheid van de menselijke aardse beschaving. De mensheid wordt uitgeroeid. Alleen Satan zal “ *duizend jaar* ” een gevangene blijven op de verlaten aarde, de “afgrond” van Openbaring 20.

8e oordeel: Door Jezus Christus naar de hemel opgenomen, gaan zijn uitverkorenen verder met het oordelen over de goddeloze doden. Dit is het oordeel dat wordt aangehaald in Openb. 11:18.

9e ^{oordeel} : Het laatste oordeel; de goddeloze doden worden opgewekt en ondergaan de norm van de “ *tweede dood* ” als gevolg van de “ *poel van vuur* ” die de aarde bedekt en met hen elk spoor van de werken die het gevolg zijn van de zonde, verteert.

10e ^{oordeel} : De verontreinigde aarde en hemel worden vernieuwd en verheerlijkt. Verwelkom de uitverkorenen in Gods nieuwe, eeuwige koninkrijk!

Goddelijk van A tot Z, van Aleph tot Tav, van alfa tot omega

De Bijbel heeft niets gemeen met andere boeken die door mensen zijn geschreven, behalve het uiterlijke uiterlijk. Omdat we in werkelijkheid alleen het oppervlak zien dat we lezen volgens schrijfconventies die specifiek zijn voor de talen Hebreeuws en Grieks, waarin de originele teksten aan ons zijn overgedragen. Maar bij het schrijven van de Bijbel gebruikte Mozes archaïsch Hebreeuws waarvan de letters van het alfabet anders waren dan de huidige letters. Ze werden tijdens de ballingschap in Babylon letter voor letter vervangen, zonder problemen te veroorzaken. Maar de letters waren aan elkaar geplakt zonder dat er tussenruimte tussen de woorden stond, waardoor ze niet gemakkelijk te lezen waren. Maar achter dit nadeel schuilt het voordeel dat er verschillende woorden kunnen worden gevormd, afhankelijk van de gekozen letter om het begin te markeren. Dit is mogelijk en is aangetoond, wat bewijst dat de Bijbel werkelijk ver buiten de mogelijkheden van de menselijke verbeelding en prestatie ligt. Alleen de gedachte en de herinnering aan de onbegrensde schepper God kunnen een dergelijk werk hebben bedacht. Omdat deze observatie van meerdere lezingen van de Bijbel onthult dat elk woord dat daar verschijnt door God werd gekozen en geïnspireerd door de verschillende schrijvers van zijn boeken in de loop van de tijd tot aan de laatste, zijn Openbaring of Apocalyps.

Rond 1890 demonstreerde de Russische wiskundige Yvan Panin het bestaan van numerieke cijfers in verschillende aspecten van de constructie van bijbelteksten. Omdat het Hebreeuws en het Grieks gemeen hebben dat de letters van hun alfabet ook als cijfers en cijfers worden gebruikt. De demonstraties van Yvan Panin hebben de schuldgevoelens van mensen die Gods Bijbel niet serieus nemen aanzienlijk verergerd. Want ook al hebben deze ontdekkingen geen invloed op het vermogen van de mens om God lief te hebben, ze ontnemen toch elke legitimiteit om niet in zijn bestaan te geloven. Yvan Panin liet zien hoe het getal “zeven” alomtegenwoordig was tijdens de hele constructie van de Bijbel, vooral in het allereerste vers ervan, in Gen.1:1. Nu ik zelf heb aangetoond dat de zevendedagssabbat het ‘ *zegel van de levende God* ’ is uit Openbaring 7:2, bevestigt dit werk alleen maar het bewijs dat is ontdekt door deze briljante wiskundige die veeleisende wetenschappers uit zijn tijd en die van ons onbetwistbaar wetenschappelijk bewijs heeft aangeboden. .

Sinds Yvan Panin heeft de moderne computer de 304.805 tekens van de letters geanalyseerd die de Schrift van de enige oude alliantie vormen, en software biedt talloze verschillende lezingen door elke letter op een immens schaakbord te plaatsen waarvan de uitlijningsmogelijkheden beginnen met een enkele horizontale lijn van de 304805 letters totdat uiteindelijk een enkele verticale lijn van deze 304805 letters werd verkregen; en tussen deze twee extreme uitlijningen alle ontelbare tussenliggende combinaties. We ontdekken berichten over de aardse wereld, haar internationale gebeurtenissen en de namen van oude en moderne mensen en de mogelijkheden zijn enorm, omdat de enige noodzaak is om een identieke ruimte (van 1 tot n...) tussen elke letter van de gevormde woorden te behouden. Naast horizontale en verticale uitlijningen zijn er talloze schuine uitlijningen, van boven naar beneden en van onder naar boven, van rechts naar links en van links naar rechts.

Als ik daarom het beeld van de oceaan neem, bevestig ik dat onze kennis van de Bijbel zich op het oppervlakkniveau bevindt. Wat verborgen is gebleven, zal aan de uitverkorenen worden geopenbaard gedurende de eeuwigheid die zij zullen binnengaan. En God zal zijn geliefden nog steeds verbazen met zijn immense, onbepaalde macht.

Deze oogverblindende demonstraties zijn helaas niet in staat de harten van mensen te veranderen, zodat ze God gaan liefhebben “ *met heel hun hart, met heel hun ziel, met al hun kracht, met heel hun verstand* ” (Deu.6:5; Mat. 22:37); volgens zijn rechtvaardige verzoek. De aardse ervaring zal het hebben bewezen: verwijten, berispingen en straffen veranderen de mens niet. Daarom is Gods reddingsproject sinds het begin van het vrije leven gebaseerd op dit vers: “Volmaakte liefde drijft angst uit” (1 Johannes 4:18) .). De selectie van de uitverkorenen is gebaseerd op hun blijk van volmaakte liefde voor God, hun hemelse Vader. In deze ‘ *volmaakte liefde* ’ is er geen noodzaak meer voor wetten of geboden, en de eerste die dit begreep was de oude Henoeh, die God zijn liefde toonde door met hem te ‘wandelen’, waarbij hij ervoor *zorgde* dat hij niets deed om hem te mishagen. Omdat gehoorzamen liefhebben is en liefhebben bestaat uit gehoorzamen met als doel plezier en vreugde te geven aan de geliefde. In zijn goddelijke volmaaktheid kwam Jezus op zijn beurt deze les van ‘ *ware* ’ *liefde*

bevestigen naar de eerste menselijke modellen, Abraham, Mozes, Elia, Daniël, Job en vele anderen wier namen alleen God kent.

Vervormingen door de tijd

Er is geen enkele taal op aarde die geen evoluties en transformaties heeft ondergaan, veroorzaakt door de perverse geest van de mensheid. En in deze kwestie is het Hebreeuws niet aan deze menselijke perversie ontsnapt, zodat de Hebreeuwse tekst die wij als origineel beschouwen al niets meer is dan het origineel van de geschriften van Mozes in een gedeeltelijk verdraaide staat. Deze ontdekking heb ik te danken aan het werk van Ivan Panin en aan het feit dat hij in de versie van de Hebreeuwse tekst die hij in 1890 gebruikte, in Gen.1:1, het woord God digitaliseerde met de Hebreeuwse term "elohim". In het Hebreeuws is 'elohim' het meervoud van 'eloha', wat god in het enkelvoud betekent. Er bestaat nog een derde vorm: "Él". Het wordt gebruikt om het woord God te verbinden met namen: Daniël; Samuel; Bethel; enz... Deze termen die de ware God aanduiden, krijgen in onze vertalingen een hoofdletter om het verschil aan te geven tussen de ware God en de valse heidense goden van de mens.

De Bijbel benadrukt terecht en nadrukkelijk het feit dat God "één" is, wat hem tot een "eloha" maakt, de enige echte "eloha". Dit is de reden waarom God, door zichzelf het meervoud 'elohim' toe te schrijven in Genesis 1 en elders, ons een boodschap stuurt waarmee hij terecht beweert al de Vader te zijn van talloze levens die vóór de schepping van ons aardse systeem bestonden. of dimensie, en van alle levens die op aarde zullen verschijnen. Deze reeds geschapen hemelse levens waren al verdeeld door de zonde die in zijn eerste vrije schepsel verscheen. Door zichzelf aan te duiden met het woord 'elohim', bevestigt de schepper God zijn gezag over alles wat leeft en uit hem geboren is. Het is in deze hoedanigheid dat hij later in Jezus Christus de zonden van de menigte van zijn uitverkorenen kan dragen en, alleen al door zijn verzoenende dood, talloze mensenlevens kan redden. Het woord 'elohim', meervoud, duidt daarom God aan in zijn scheppende kracht van al wat leeft. Deze term profeteert ook de vele rollen die hij zal spelen in zijn verlossingsproject waarin hij al hoofdzakelijk en achtereenvolgens "Vader, Zoon en Heilige Geest" is, die na de doop zal optreden om de levens van zijn uitverkorenen te zuiveren en te heiligen. Dit meervoud betreft ook de verschillende namen die God zal dragen: Michaël voor zijn engelen; Jezus Christus voor zijn uitverkoren mensen, gekocht door zijn bloed.

Als voorbeeld van de vervormingen als gevolg van menselijke perversie geef ik dat van het werkwoord 'zegenen', in het Hebreeuws uitgedrukt met de stam 'brq' en waarvan de keuze van de gebruikte klinkers uiteindelijk vertaald zal worden als 'zegenen' of 'vloek'. Deze perverse verdraaiing verdraait de betekenis van de boodschap over Job, tegen wie zijn vrouw feitelijk zegt: " *God zegenen en sterven* ", en niet: " *Vervloek-God en sterf* ", zoals de vertalers voorstellen. Een ander voorbeeld van verraderlijke perverse verandering: in de Franse taal heeft de uitdrukking 'zeker', die oorspronkelijk zeker en absoluut betekent, in het menselijk denken de betekenis gekregen van 'misschien', totaal het tegenovergestelde. En dit laatste voorbeeld verdient het om te worden aangehaald

omdat het aan belang zal winnen en ernstige gevolgen zal hebben. In het woordenboek “petit Larousse” merkte ik een verandering op met betrekking tot de definitie van het woord “zondag”. Geïntroduceerd als de eerste dag van de week in de versie van 1980, werd het de zevende dag in de versie van het volgende jaar. De kinderen van de God van de waarheid moeten daarom op hun hoede zijn voor de evolutionaire conventies die door mensen zijn ingesteld, omdat van zijn kant, in tegenstelling tot hen, de grote schepper God niet verandert en zijn waarden niet variëren, net zoals de orde van de dingen en van de tijd die hij heeft vastgesteld vanaf de grondlegging van de wereld.

De perverse werken van de mensheid hebben zelfs de Hebreeuwse tekst van de Bijbel gemarkeerd, waar klinkers ten onrechte worden toegewezen zonder gevolgen voor de verlossing. Maar om de officiële versie ervan te beschermen heeft God door middel van de numerieke methode de middelen voorbereid om de echte tekst van de neptekst te kunnen onderscheiden. Dit zal ons in staat stellen het bestaan van talrijke numerieke figuren te verifiëren en op te merken die op unieke wijze de authentieke bijbelversie kenmerken, zowel in het Hebreeuws als in het Grieks, waarvan de tekens sinds de 2e eeuw voor Christus niet meer zijn gewijzigd.

De Geest herstelt de waarheid over rechtvaardiging door geloof (door iemands geloof)

Ik heb zojuist de verdraaiingen van de bijbeltekst genoemd; dingen vanwege de meerdere vertalers van de originele geschriften. Om zijn eindtijdvolk te verlichten, herstelt de Geest van waarheid hun waarheid, en richt de geest van zijn uitverkorenen op teksten waar nog steeds aanzienlijke vervormingen bestaan. Dit is wat zojuist is bereikt op deze sabbat van 4 september 2021, tot het punt dat ik het de naam “kristallen sabbat” gaf. De keuze van het thema om te studeren liet ik over aan een Rwandese zuster met wie we de voortgang van onze sabbatten online delen. Ze stelde ‘rechtvaardiging door geloof’ voor. De studie heeft ons enkele werkelijk belangrijke ontdekkingen opgeleverd die ons begrip van dit onderwerp zeer duidelijk maken.

In de Bijbel symboliseert de Geest in 1 Petr.1:7 het geloof door gezuiverd goud: “ *dat de beproeving van uw geloof, dat kostbaarder is dan goud dat vergaat, ook al wordt het op de proef gesteld door vuur, resulteert in lof, heerlijkheid en eer wanneer Jezus Christus verschijnt .*” Uit deze vergelijking begrijpen we al dat geloof, waar geloof, uiterst zeldzaam is; we vinden overal kiezels en stenen, wat niet het geval is met goud.

Vervolgens hielden we eerst van vers tot vers vast dat: “ *zonder geloof het onmogelijk is God te behagen* ”, volgens Hebr.11:6: “ *En zonder geloof is het onmogelijk om Hem te behagen; want hij die tot God komt, moet geloven dat God bestaat, en dat hij de beloner is van degenen die hem zoeken. » Twee leringen houden verband met het geloof: het geloof in het bestaan ervan, maar ook de zekerheid dat het ‘ zij die het zoeken ’ oprecht zegent , een belangrijk detail waarover het niet misleid kan worden. En aangezien het doel van het geloof is om Hem welgevallig te zijn, zal de uitverkorene op Gods liefde reageren door al Zijn*

verordeningen en geboden te gehoorzamen die Hij presenteert in de naam van Zijn liefde voor Zijn schepselen. De vrucht van deze band van liefde, die degenen die elkaar liefhebben en God liefhebben in Christus als een magneet verenigt, wordt ons gepresenteerd in de beroemde leer die in 1 Kor. 13 wordt aangehaald en die ware liefde beschrijft die God behaagt. Na deze lezing dacht ik aan de niet minder beroemde boodschap uit Habakuk 2:4: “... *de rechtvaardige zal door zijn geloof leven* ”. Maar in dit vers vertelt de door Louis Segond voorgestelde vertaling ons: “ *Zie, zijn ziel is opgeblazen, zij is niet oprecht in hem; maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.* » Lange tijd stelde dit vers mij voor een probleem dat ik niet had geprobeerd op te lossen. Hoe kan een man die ‘ *opgeblazen* ’ is van trots, door God als ‘ *rechtvaardig* ’ worden beoordeeld? Hij die, volgens Pro.3:34, Jakobus 4:6 en 1 Petrus 5:5, “ *de hoogmoedigen weerstaat, maar genade geeft aan de nederigen* ”? De oplossing verscheen door in de Hebreeuwse tekst het woord ‘ *ongelovig* ’ te vinden in plaats van het woord ‘ *gezwollen* ’ dat in Segond wordt aangehaald en met verbazing vonden we in een ‘katholieke’ Vigouroux-versie de goede en zo logische vertaling die de volkomen duidelijke boodschap van de Geest. Want in feite inspireert de Geest in Habakuk een boodschap in een stijl die al door koning Salomo werd geïnspireerd in de vorm van zijn spreekwoorden waarin hij parameters van absolute tegenstellingen tegenover elkaar stelt; hier bij Habakuk: “ *ongeloof* ” en “ *geloof* ”. En volgens Vigouroux en de Latijnse Vulgaat-basis van zijn vertaling luidt het vers: “ *Zie, hij die ongelovig is, heeft geen juiste ziel in zich; maar de rechtvaardige zal **door zijn geloof leven*** . » Door beide delen van het vers aan hetzelfde onderwerp toe te schrijven, verdraait Louis Segond de boodschap van de Geest en worden zijn lezers verhinderd de ware boodschap van God te begrijpen. Nu het ding gerepareerd is, zullen we nu ontdekken hoe Habakuk precies de ‘adventistische’ processen van 1843-1844, 1994, beschrijft, en de uiteindelijke datum die betrekking heeft op de werkelijke uiteindelijke wederkomst van Christus, de lente van 2030. Dit recente nieuwe licht die de wederkomst van Christus voor 2030 vastlegt, stelt ons in staat de opeenvolgende adventistische ervaringen die al in Openbaring 10:6-7 zijn bevestigd, beter te begrijpen en te authenticeren door de uitdrukking: “er zal geen uitstel meer zijn ... maar het mysterie van God zal volbracht .” Voor deze demonstratie neem ik de tekst van Habakuk 2 vanaf het begin, met daartussen de verklarende commentaren.

L.Segond-versie door mij aangepast

Vers 1: “ *Ik zal op mijn post zijn en op de toren staan; Ik zal kijken om te zien wat YaHWéH tegen mij zal zeggen, en wat ik in mijn betoog zal antwoorden.* »

Let op de houding van “wachten” van de profeet die de adventistische beproeving zal karakteriseren, waarbij de Geest ons vertelt in de boodschap van Dan.12:12: “ *Gezegend is hij die wacht tot 1335 dagen* ”. Om het duidelijk te begrijpen wordt de betekenis van dit ‘ *argument* ’ aan ons gegeven in het voorgaande hoofdstuk, waar het door Habakuk opgeworpen probleem de verlenging is van de voorspoed van de goddelozen op aarde: ‘Zal hij *hiervoor zijn net leegmaken en de mensen afslachten? doet hij altijd naties, zonder te sparen?* » (Hab 1:17). In deze reflectie en deze vragen brengt Habakuk het gedrag in beeld

van alle mensen die tot het einde van de wereld dezelfde observatie maken. Ook zal God zijn antwoord presenteren door profetisch het onderwerp van de wederkomst van Jezus Christus naar voren te brengen, wat definitief een einde zal maken aan de overheersing van de goddelozen, minachtende, ongelovige, ontrouwe en opstandige mensen.

Vers 2: “ *JahWeH sprak tot mij en zei: Schrijf de profetie op: graveer deze op tabletten, zodat deze algemeen gelezen kan worden.* »

Tussen 1831 en 1844 presenteerde William Miller tabellen met een samenvatting van zijn aankondigingen waarin de terugkeer van Jezus Christus werd voorspeld, eerst in de lente van 1843 en daarna in de herfst van 1844. Tussen 1982 en 1994 deed ik ook voorstellen aan adventisten en aan andere mensen, en doe dat nog steeds. , op vier tafels, de samenvatting van de nieuwe profetische lichten geïnspireerd door de Heer der Waarheid voor onze “ *eindtijd* ”. Als de werkelijke gevolgen van deze beproeving van 1994 pas na een bepaalde tijd begrepen werden, zoals het geval was in 1844, worden de datum en de berekening ervan tot op de dag van vandaag authentiek verklaard door de Geest van de levende God.

Vers 3: “ *Want het is een profetie waarvan de tijd al is vastgesteld,* ”

Deze door God vastgestelde tijd is sinds 2018 geopenbaard. Met het oog op de datum van de wederkomst van Jezus Christus is deze vastgestelde tijd het voorjaar van 2030.

“ *Ze loopt naar haar einde, en ze zal niet liegen;* »

De terugkeer van de zegevierende Christus zal te zijner tijd worden verwezenlijkt, en de profetie die dit aankondigt “ *zal niet liegen* ”. Jezus Christus zal zeker terugkeren in het voorjaar van 2030.

“ *Als het uitstelt, wacht er dan op, want het zal gebeuren, het zal zeker gebeuren.* »

Als de datum door God was vastgesteld, zal voor hem de ware wederkomst van Christus worden volbracht op dit vaste tijdstip dat alleen hij tot 2018 kende. Het voorgestelde uitstel, ‘ *als het uitstelt* ’, kan daarom alleen mensen aangaan, omdat God zich de tijd voorbehoudt. het recht om valse aankondigingen van de wederkomst van Jezus Christus te gebruiken, waardoor hij achtereenvolgens in 1843, 1844, 1994 en tot onze laatste keer het geloof van christenen die beweren zijn redding te zijn, op de proef kan stellen, waardoor hij zijn uitverkorenen kan selecteren . Deze valse verwachte aankondigingen van de wederkomst van Jezus Christus worden door God gebruikt om tot het einde van de wereld ‘ het kaf van het koren, de schapen van de bokken ’, de gelovigen van de ongelovigen, ‘ de gelovigen van de ongelovigen’ te scheiden . », de uitverkorene van de gevallenen.

Het vers bevestigt de parameter van het adventistische ‘ *wachten* ’, dat een beschrijvend element blijft van de laatste heiligen die apart gezet en verzegeld zijn door de praktijk van de ware zevendedagssabbat sinds de herfst van 1844, het einde van de tweede adventistische test. In dit vers benadrukt de Geest het idee van **zekerheid** dat deze terugkeer van Christus, de overwinnaar, bevrijder en wreker, kenmerkt.

Vigouroux-versie

Vers 4: “ Zie, wie een ongelovige is, heeft geen oprechte ziel in zich; maar de rechtvaardige zal **door zijn geloof leven** . »

Deze boodschap onthult het oordeel dat God uitoefent over mensen die zijn onderworpen aan de vier adventistische processen die verband houden met de data 1843, 1844, 1994 en 2030. Gods oordeel is scherp in elk van de tijdperken. Door de profetische aankondiging ontmaskert God de “ *hypocriete* ” christenen die hun “ *ongelovige* ” aard onthullen , door de profetische aankondigingen van zijn gekozen boodschappers of zijn profeten te minachten. In schrill contrast daarmee geven de uitverkorenen eer aan God door Zijn profetische boodschappen te ontvangen en de nieuwe richtingen te gehoorzamen die zij openbaren. Deze gehoorzaamheid, die door God als “ *welgevallig* ” wordt beoordeeld, wordt tegelijkertijd waardig geacht om de gerechtigheid te behouden die aan de naam van Jezus Christus wordt toegeschreven.

Alleen dit gehoorzame geloof ‘uit liefde’ voor God wordt waardig geacht om de komende eeuwigheid binnen te gaan. Alleen hij die door het bloed van Christus van zijn zonden wordt gereinigd, wordt gered “ **door zijn geloof** ” . ". Omdat de reactie van het geloof persoonlijk is , richt Jezus zijn boodschappen individueel tot zijn uitverkorenen, bijvoorbeeld: Mat.24:13: “ *Maar **wie** volhardt tot het einde, zal gered .* ” Geloof kan collectief worden als het aan één enkele norm voldoet. Maar let op ! Menselijke beweringen zijn misleidend, omdat alleen Jezus beslist wie gered of verloren moet worden volgens Zijn oordeel over het geloof dat wordt getoond door kandidaten die ernaar verlangen de hemel binnen te gaan.

Samenvattend openbaart en bevestigt de Geest in deze verzen van Habakuk de nauwe en **onafscheidelijke band** van “ *geloof* ” en “ *de werken* ” die het voortbrengt; iets dat al door de apostel Jakobus naar voren werd gebracht (Jakobus 2:17: “ *Zo is het ook met het geloof: als het geen werken heeft, is het op zichzelf dood .* ”); wat impliceert dat het onderwerp geloof vanaf het begin van de evangelisatie verkeerd werd begrepen en geïnterpreteerd. Sommigen, zoals vandaag de dag , hebben er alleen het geloofsaspect aan verbonden, en negeerden de getuigenissen van de werken die het zijn waarde en leven geven. Het gedrag van de mensen aan wie God zijn aankondigingen over de wederkomst van Jezus Christus bekend maakt, onthult de ware aard van hun geloof. En in een tijd waarin God zijn grote licht uitgiet over zijn laatste dienaren, is er geen excuus meer voor iemand die de nieuwe vereisten die God sinds 1843 heeft gesteld niet begrijpt. De verlossing door genade gaat door, maar sinds deze datum is komt ten goede aan de uitverkorenen die door Jezus Christus zijn uitgekozen, door het getuigenis van echte demonstraties van de liefde die zij Hem betuigen. Aanvankelijk was de sabbat het teken van deze goddelijke zegen, maar sinds 1844 is dat nooit meer zo geweest op zichzelf voldoende, omdat de liefde voor zijn profetische waarheid, geopenbaard tussen 1843 en tot 2030, ook altijd door God is vereist. In feite hebben de nieuwe lichten die sinds 2018 zijn ontvangen een nauw verband met de zevendedagssabbat, die het profetische beeld is geworden van het zevende millennium dat zal beginnen met de wederkomst van Jezus Christus in de lente van 2030. Sinds 2018 is “rechtvaardiging door geloof » komt tot bloei en komt ten goede aan de geroepenen die de uitverkorenen worden door hun liefde voor God

en al zijn oude en nieuwe lichten te manifesteren, geopenbaard in de naam van Jezus Christus, zoals onderwezen in Matth.13:52: “En Hij zei tegen hen: Het is *Daarom is elke schrijver die over het koninkrijk der hemelen leert, als een heer des huizes die uit zijn schat nieuwe en oude dingen tevoorschijn haalt* . Iedereen die van God houdt, kan er alleen maar van houden om zijn projecten en zijn geheimen te ontdekken, die lange tijd verborgen en genegeerd zijn gebleven door mensen.

Habakuk en de eerste komst van de Messias

Deze profetie vond ook vervulling voor het Joodse nationale Israël, waar zij de eerste komst van de Messias aankondigde. De tijd van deze komst werd vastgelegd en aangekondigd in Dan.9:25. En de sleutel tot de berekening ervan werd gevonden in het boek Ezra, in hoofdstuk 7. Het blijkt dat de Joden het boek Daniël onder de historische boeken plaatsten, en dat het aan het boek Ezra voorafging. Maar op deze manier werd zijn profetische rol verkleind en minder zichtbaar voor de lezer. Jezus was de eerste profeet die de aandacht van zijn apostelen en discipelen vestigde op de profetieën van Daniël.

Het aangekondigde uitstel, “ *als het uitstelt, wacht erop* ”, had ook zijn vervulling, omdat de Joden wachtten op een Messias die wreker en bevrijder van de Romeinen was, vertrouwend op Jesaja 61 waar de Geest in vers 1 over Christus zegt. : “ *De geest van de Heer, YaHWéH, rust op mij, want YaHWéH heeft mij gezalft om goed nieuws aan de armen te brengen; Hij heeft mij gezonden om de gebrokenen van hart te genezen, om vrijheid aan de gevangenen en bevrijding aan de gevangenen uit te roepen; ”*. In vers 2 specificceert de Geest: “ *Om een jaar van gunst van YaHWéH uit te roepen , en een dag van wraak van onze God ; Om alle getroffen en te troosten; ”*. De Joden wisten niet dat er tussen “ *het jaar van genade* ” en “ *de dag van wraak* ” nog 2000 jaar moesten verstrijken om het volk naar de terugkeer van Christus, de overwinnaar, bevrijder en wreker, te leiden, volgens Jesaja 61:2. Deze les blijkt duidelijk uit het getuigenis dat wordt aangehaald in Lukas 4:16-21: “ *Hij ging naar Nazareth, waar hij was opgegroeid, en ging volgens zijn gewoonte op de sabbatdag de synagoge binnen. Hij stond op om te lezen en kreeg het boek van de profeet Jesaja. Nadat hij het had uitgerold, vond hij de plaats waar geschreven stond: De Geest van de Heer rust op mij, omdat Hij mij heeft gezalft om goed nieuws aan de armen te prediken; Hij heeft mij gezonden om de gebrokenen van hart te genezen, om de bevrijding aan de gevangenen te verkondigen, en het herstel van het gezichtsvermogen aan de blinden, om de onderdrukten te bevrijden, om het jaar van de gunst van de Heer uit te roepen. Toen rolde hij het boek op, overhandigde het aan de bediende en ging zitten. »* Door hier te stoppen met lezen, bevestigde hij dat zijn eerste komst alleen betrekking had op dit “ *jaar van genade* ”, aangekondigd door de profeet Jesaja. Vers 21 gaat verder en zegt: “ *Allen die in de synagoge waren, keken naar hem. Toen begon hij tegen hen te zeggen: Vandaag is de tekst in vervulling gegaan die jullie zojuist hebben gehoord. »* De genegeerde en ongelezen “ *dag van wraak* ” werd door God vastgesteld voor de lente van 2030, voor Zijn tweede komst, deze keer, in al Zijn goddelijke macht. Maar vóór deze terugkeer moest de

profetie van Habakuk vervuld worden door “ *uitstel* ”, door de “Adventistische” processen, in 1843-1844 en 1994, zoals we zojuist hebben gezien.

De laatste toewijding

Accepteer de waarheid

In het voorjaar van 2021, het begin van het goddelijke jaar, heeft de rijke maar vals-christelijke westerse mensheid zojuist blijk gegeven van haar verlangen om de levens van ouderen te redden, ook al gaat dit ten koste van de nationale economische ondergang. Dit is de reden waarom God het zal uitleveren aan de Derde Wereldoorlog, die massa's levens zal wegnemen van mensen van alle leeftijden, wetende dat er geen geneesmiddel of vaccin bestaat voor deze tweede goddelijke straf. Voor ons ligt over acht jaar het jaar 6000 van de aardse schepping, waarvan het einde zal worden gemarkeerd door de wederkomst van Jezus Christus. Triomfantelijk en zegevierend zal hij zijn verlost, zijn levende uitverkorenen en degenen die hij zal doen herrijzen, naar zijn hemelse koninkrijk leiden en hij zal al het menselijk leven op aarde vernietigen waarop hij de opstandige engel vanaf het begin alleen zal laten, geïsoleerd in duisternis. , Satan, de duivel.

Geloof in het 6000-jaarprincipe is essentieel om dit programma te accepteren. Nauwkeurige berekeningen op basis van de cijfers in de Bijbel werden onmogelijk gemaakt vanwege een "vaagheid" over de geboortedatum van Abraham (een enkele datum voor de drie zonen van Terah: Gen.11:26). Maar de opeenvolging van menselijke generaties vanaf Adam tot aan de wederkomst van Christus bevestigt de benadering van dit getal 6000. Door ons geloof te geven aan dit ronde, precieze getal, schrijven we deze keuze toe aan een 'intelligent' wezen, dat wil zeggen aan de schepper God, bron van alle intelligentie en leven. Volgens het principe van de 'sabbat', aangehaald in zijn vierde gebod, gaf God de mens 'zes dagen' en zesduizend jaar om al zijn werk te doen, maar de zevende dag en het zevende millennium zijn 'heilige' tijden van rust. apart) voor God en zijn uitverkorenen.

intelligent of wijs " gedrag van Zijn uitverkorenen, die profiteren van alles wat God zegt, profeteert of denkt (zie Daniël 12:3: " En de wijzen zullen schijnen als de pracht en praal van het uitgestrektheid, en degenen die gerechtigheid leerden aan de menigte, zoals de sterren, voor eeuwig en altijd .

Om dit werk af te sluiten, vlak voor het komende drama, zou ik op mijn beurt dit vers uit Johannes 16:33 willen opdragen aan alle ware kinderen van God die het zullen lezen en het met geloof en vreugde zullen verwelkomen. werd door twee verschillende bronnen opgedragen ter gelegenheid van mijn doop op 14 juni 1980; één op mijn doopcertificaat van de instelling, de andere op het voorwoord van het boek "Jezus Christus" dat mij destijds door mijn mededienaar werd aangeboden, bijna tot de leeftijd waarop Jezus zijn leven als offer offerde: " *Deze dingen heb ik tot u gesproken, zodat u vrede in mij kunt vinden. Je zult verdrukking in de wereld hebben; maar houd moed, ik heb de wereld veroverd ."*

Samuël, de gezegende dienaar van Jezus Christus: "Voorwaar"!

De laatste oproep

Terwijl ik deze boodschap schrijf, geniet de wereld eind 2021 nog steeds van een merkbare en gewaardeerde universele religieuze vrede. Op basis van mijn kennis van de ontcijferde profetische openbaringen die door God zijn voorbereid, bevestig ik echter zonder de minste twijfel dat er een verschrikkelijke Wereldoorlog in voorbereiding is en op schema ligt om binnen de komende drie tot vijf jaar te worden volbracht. Door het in Openbaring 9 onder de symbolische naam ‘ zesde bazuin ’ te presenteren, herinnert de Geest ons eraan dat er al vijf vreselijke straffen zijn gekomen om het opgeven van trouw aan de heilige Sabbat en de andere verordeningen die sinds 7 maart 321 niet gerespecteerd zijn, te bestraffen. De straffen van de onsterfelijke God besloegen 1600 jaar menselijke geschiedenis, georganiseerd volgens een goddelijk religieus programma. Zijn zesde straf komt om voor de laatste keer te waarschuwen dat het christendom zich schuldig heeft gemaakt aan ontrouw jegens hem. Los van God en zijn reddingsproject heeft het menselijk leven geen betekenis. Dit is de reden waarom, omdat de “ trompetten ” een geleidelijk karakter hebben, zoals geopenbaard door analogie in Leviticus 26, de moordzuchtige intensiteit van de “ zesde ” hoogten van verschrikkingen zal bereiken die de mensheid al lang vreest en vreest. De “ zesde bazuin ” betreft de ultieme Wereldoorlog die grote aantallen mensen zal wegvagen, “ een derde van de mensen ” volgens Openbaring 9:15. En deze verhouding kan letterlijk worden bereikt in een oorlog waarin 200.000.000 gewapende, getrainde en uitgeruste professionele strijders elkaar zullen confronteren, volgens de nauwkeurigheid gegeven in Openb.9:16: “Het aantal ruiters in het leger was twee myriaden van myriaden : *Ik hoorde het aantal* ”; d.w.z. 2 x 10.000 x 10.000. Vóór dit laatste conflict, tijdens de 20e eeuw, waren de twee wereldoorlogen van 1914-1918 en 1939-1945 voorboden van de grote straf die komt om een einde te maken aan de tijd van vrije en onafhankelijke naties. God heeft niet voorzien in toevluchtssteden voor zijn uitverkorenen, maar hij heeft ons wel voldoende duidelijke aanwijzingen nagelaten zodat we de gebieden kunnen ontvluchten die als prioriteit door zijn goddelijke toorn zijn getroffen. Hij zal de slagen richten die moeten worden toegebracht door mensen die voor deze taak zijn opgeroepen. Maar geen van hen zal een van zijn uitverkorenen zijn. De ongelovige rebellen of ongelovigen die over de hele aarde verspreid zijn, zullen de instrumenten en slachtoffers zijn van zijn goddelijke toorn. De Tweede Wereldoorlog werd uitgevochten tussen westerse volkeren wier religies christelijk en concurrerend waren. Maar in de komende Derde zal het motief voor de botsingen hoofdzakelijk religieus zijn, waarbij concurrerende religies tegenover elkaar komen te staan die leerstellig nooit met elkaar verenigbaar zijn geweest. Alleen vrede en handel hebben ervoor gezorgd dat deze illusie kon groeien. Maar op het door God gekozen tijdstip, volgens Openbaring 7:2-3, zal de demonische universaliteit die door de engelen van God wordt vastgehouden, worden losgelaten om “ *schade te berokkenen aan de aarde en de zee* ” of, als de

symbolen worden gedecodeerd, “ *om schade toebrengen* ” “Protestanten en katholieken” die ontrouw zijn aan Jezus Christus. Heel logisch gezien vormt het ontrouwe christelijke geloof het voornaamste doelwit van de woede van de rechtvaardige Rechter Jezus Christus; net als in het oude verbond werd Israël gestraft voor zijn voortdurende ontrouw tot zijn nationale vernietiging in het jaar 70. Parallel aan deze “ *zesde bazuin* ”, bevestigt de profetie van Dan.11:40 tot 45, door “ *drie koningen* ” *op te roepen*. ”, de implicatie van de drie religies van het monotheïsme: het Europese katholicisme, de Arabische en Noord-Afrikaanse islam, en de Russische orthodoxie. Het conflict eindigde met een ommekeer in de situatie dankzij de tussenkomst van het Amerikaanse protestantisme, dat niet als koning werd genoemd, maar werd voorgesteld als een traditionele potentiële vijand van Rusland. De eliminatie van concurrerende machten opent de toegang tot zijn laatste overheersing onder de titel ‘ *de beest dat uit de aarde opkomt* ’, beschreven in Openb.13:11. Laten we specificeren dat in deze laatste context het Amerikaanse protestantse geloof een minderheid is geworden, terwijl het rooms-katholieke geloof de meerderheid is, als gevolg van opeenvolgende Spaanse immigraties. Anno 2022 is de president van Ierse afkomst zelf katholiek, net als de vermoorde president John Kennedy.

In Openbaring 18:4 gebiedt Jezus Christus in Almachtige God iedereen die in Hem, Zijn uitverkorenen, gelooft en hoopt, om “ *uit Babylon de Grote te komen* .” Geïdentificeerd met bewijsmateriaal in dit werk voor de pauselijke rooms-katholieke kerk, wordt “ *Babylon* ” beoordeeld en veroordeeld vanwege “ *haar zonden* ”. Door de historische erfenis van ‘ *zijn zonden* ’ strekt de schuld van het katholicisme zich uit tot protestanten en orthodoxen die, door hun religieuze praktijk, de zondagsrust rechtvaardigen die ze van Rome hebben geërfd. Het vertrek uit Babylon impliceert het opgeven van “ *iemand's zonden* ”, waarvan de belangrijkste, omdat God er een identificerend “ *kenmerk* ” van maakt: de wekelijkse rustdag, de eerste dag van de week van de goddelijke orde, de Romeinse zondag.

In deze boodschap roep ik, gezien de urgentie van deze tijd, de zonen en dochters van God op om de noordelijke zone van Frankrijk, met als middelpunt de hoofdstad Parijs, te verlaten. Omdat het spoedig getroffen zal worden door de toorn van God, zal het lijden onder het “ *vuur uit de hemel* ”, dit keer nucleair, zoals de stad “ *Sodom* ” waarmee hij het vergelijkt in zijn Openbaring, in Openbaring 11:8. Hij duidt het ook aan met de naam “ *Egypte* ”, een symbolisch beeld van “ *zonde* ”, vanwege de opstandige houding van zijn onreligieuze toewijding die zich tegen God verzet, zoals de farao in het historische verslag van de uittocht van het Hebreeuwse volk. In een oorlogssituatie, waarbij wegen zijn afgesneden en verboden, zal het onmogelijk zijn om het beoogde gebied te verlaten en aan de dodelijke tragedie te ontsnappen.

Samuel dienaar van de levende God, Jezus Christus

Degenen die in de eerste plaats willen ontdekken wat er aan het einde van dit werk wordt gepresenteerd, zullen moeite hebben te begrijpen waarom ik zo

overtuigd ben van de onherroepelijke aard van de op handen zijnde vernietiging van Frankrijk en Europa. Maar degenen die het van het begin tot het einde hebben gelezen, zullen in de loop van het lezen de bewijzen hebben verzameld die zich voortdurend opstapelen, tot het punt dat ze uiteindelijk de onwankelbare overtuiging delen dat 'De Geest van God' heeft in mij en in allen die hem toebehoren gebouwd; in waarheid. AAN HEM behoort alle GLORIE.

Slechte verrassingen zullen alleen komen van degenen die koppig weigeren zijn onvergelykbare macht te erkennen, de meest talrijke, en zijn vermogen om alles volgens zijn plan te leiden tot de perfecte verwezenlijking ervan.

Ik sluit dit werk hier af, maar de inspiratie die Jezus mij blijft geven wordt voortdurend genoteerd en vastgelegd in de vorm van boodschappen gepresenteerd in het werk “ **Hemels manna van de laatste adventistische wandelaars** ”.